

MSS 1471 (3)

महिमादा रोगादि

हय

भापु गायत्रि सिम

VIK 1839

FRY CHANDLER
JAN 18 1882
NEW YORK

LIBRARY CHANDIGARH

Acc. No. 1471
Date 12.3.82 Dep. M.SS.
Source Harbhajan Singh
Price Rs. 250/- Acc. RA

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ਾਯ
ਨਮਃ॥ ਦਿਤਗਾਦਿਵੀਮਾਤਾਸਾਰਦਾ
ਸਰਦਇੰਦੁਸਮਹਾਸਾਬਿੰਦੋਪਦਪ੍ਰਿਕਜ
ਸਦਾਕਰੋਸੁਮਤਿ॥ ਪਰਕਾਸਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਕਰ
ਕੰਦਾ॥ ਗਣਨਾਥਦਾਸਨਿਵਾਇਮਸਤਕ

ਬੰਦਨਾ ਪਗਧਾਰਾ ਕਰਯੋ ਚੁਹੋ ਉਰਗਾ ਮਕੋਜ ਸੁਦੇਹੁ ਬੁਧਿ ਉਦਾਗਾ ਸੁਰਗੁਰ
 ਕਰੇ ਸੁਰਗਾ ਸਕਾਰਜ ਪਦਕੋਜ ਮਨਾਇ। ਹਿਰਬਨਾ ਥਾ ਅਨਾ ਥਾ ਕੇ ਮੇਧੀ ਰਬੀ
 ਰਸਹਾਇ। ੨॥ **ਸਵੇਯਾ॥** ਅਜ ਸਰਯਵੇ ਸਬਿਖੇ ਨਿ ਪਜੇ ਰਿਖਯਗਾ ਬਿਨਾ
 ਸਕ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਰੇ। ਰਿਖਨਾ ਰਿਉ ਪਾਰ ਕਰੀ ਖਿਨ ਮੇਜਿ ਹਬੀ ਚਸਮੁੰਦਹ
 ਭੁਧਰ ਤਾਰੇ। ਰਣਰਾ ਵਣ ਕੇ ਦਸ ਸੀ ਸਕਦੇ ਜਿਨ ਦਾ ਸਬਿਕੁ ਖਿਨ ਕਾਜ
 ਸਵਾਰੇ। ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਪਤਿਗਾ ਮਵਹੀ ਮਤਿ ਦਾਇਕ ਹੋ ਅਵਲੀ ਬਹ
 ਮਾਰੇ। ੩॥ **ਸਵੇਯਾ॥** ਪਗਮਾਤ ਮਰਾਮ ਰਤੇ ਜਗਜੇ ਸਕੁਲੇ ਕਾਜਿ ਨੇ ਪਗ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ। ਜਿਨ ਨਾਮ ਮੁਕਿ ਦਹ ਸੇਤੁ ਬਨਾਇ ਸੁਮੇਵ ਕੇ ਕੇਗਨ ਪਾਰ
 ਉਤਾਰੇ। ਜਿਹ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰਹੀ ਅਵਨੀ ਗੁਨ ਸਿੰਧ ਕਹਾ ਬਰਨੇ ਹਮ ਬਾ
 ਹੇ। ਗਾਰਨ ਨ ਕਵੈ ਪਦ ਮੰਜੁਲੇ ਕੇ ਕਰ ਜੋਗ ਸਦਾ ਅੰਭੁ ਬੰਦਹ ਮਾਰੇ। ੪॥

ਅਨਿਗਸੇਖਰਨਾ॥ ਰੁਕੁਗੇਬਿੰਦਸਿੰਘਕੋਨਮੋਸਹਾਥਜੇਰਕੈ ਕਸਤ
ਤੇਜਤੋਰਜਾਹਿਪਾਲਯੋਹਿੰਦਾਨਿਕੋ॥ ਕਿਰਪਾਲਸੀਸਹਾਥਦੈਸੁਕੀਟ
ਤੇਕਰੇਮਿੰਗੀਦਇੰਦੁਚਪਲਾਜਪੇਖਨਾਥਕੀਕਮਾਨਿਕੋ॥ ਅਪਾਰਦੁਖ
ਦਾਰਕੈਨਿੰਦਾਰਕੈਕਲੇਸਦਾਸਬਾਸਤੋਥਿਕੀਠਤੇਜਪੁਰਯੋਜਹਾਨਿਕੋ
ਭੁਜਾਭੁਜੀਗਰਜਸੀਬਿਰਾਜਸੀਸਕੇਸਚੇਦਸਾਮਤਾਨਹੋਇਤੇਮੁਖਾਰ
ਬਿੰਦਸਾਨਿਕੋ॥ ੫॥ ਛਪੈਛੰਦਾ॥ ਨਿਪਜੇਪ੍ਰਿਕਸੁਬੀਚਜਰੇਕੈਟਕਤਿਨ
ਅੰਗਾ॥ ਵਿਧੁਅੰਚਤਿਪਰਮੁੰਦਿਕੁਰਮਰਮਰਿਦੇਸਰਬੰਗਾ॥ ਗੁਰਪਦ
ਕੰਜਸੁਨਖਪ੍ਰਭੁਤਿਹਸੇਨਿਰੰਤਰਾ॥ ਖਿਰੇਰਹੇਦਿਨਰੋਨਸਦਾਨਹਿ
ਪਰੇਸਅੰਤਿਗਾ॥ ਸੀਮਾਨਸਿੰਘਗੁਰਕੇਚਰਣਕੁਯਕੁੰਜਨਉਭਤਮਹਰ
ਣਾ॥ ਜਨਅਰਥਕੁਰਾਤਿਅਪਵਰਗਕਰਸਰੁਲਾਇਕਸੇਵਕਸਰਣ

੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਰਖੁ ਬੀਰਕਿ ਕੀਰਤਿ ਸਿੰਧਕਹਾਹਮਸੇਮਤਿ ਮਦਿ ਕਹਾਂਬ
 ਗਥਾਗੇ ॥ ਸੁਮਰਾਲ ਬਡੇ ਕਵਿ ਮੰਡਲ ਜੇਤਿ ਹਬੀ ਚਠਿ ਰੇਨਹਿ ਪਾਵਤ
 ਪਾਰੇ ॥ ਬਗਪੇਰਨ ਪੇਖ ਮਰਾਲ ਹਸੇਤੁ ਹਸੇਨਹਿ ਹੋ ਕਛੁ ਹਾਨਿ ਹਮਾਰੇ
 ॥ ਰਸਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਭੁਲੇਸਮ ਹੀਸਨ ਕੇ ਬੁਗਕਾਲ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧॥ **ਸਵੈਯਾ**
 ॥ ਬਡ ਬੋਲ ਸੁਨੇਲ ਪੁਬਾਲ ਜਬੋਤਿ ਮਬੋਲ ਨ ਕੋਮਨ ਮੇਉਮ
 ਗਵੈ ॥ ਵਹਿਯਦ ਪਿਨਾਤਿ ਮਬੋਲ ਸਕੈ ਸੁਨਿ ਬਾਲ ਕਬੈ ਨ ਬਡੇ ਬਿਗ
 ਸਵੈ ॥ ਤਿਮਹੀ ਮਮਛਿ ਦਨਗਿਯਾਨ ਨਹੀ ਪੁਨਿ ਜਾਨੁ ਤਿਨਾਲ ਪੁ
 ਦੀਰਖੁ ਨਵੈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਕੋ ਵਿਦਕਾਨ ਪਰੇ ਮਮਬਾਲ ਕਬੈ ਨਸ
 ਦਾਹਰਖਾਵੈ ॥ ੨॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ** ॥ ਕਬੈ ਕਵਿਦ ਪੁੰਜ ਜਾਅ ਪਾਰਥਿ ਜ
 ਲਿਯਸਿ ॥ ਗਣੇਸ ਅਮਹੇਸ ਸੇਸ ਭੁਖ ਹੋਇ ਵਾਨਿਸੀ ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਰਾਮਕ

ਕਲੀਕ੍ਰਿਪਾਲਮੋਹਬਾਲਕੀ। ਸ੍ਰੀਮੁਖਾਗਬਿੰਦੋਤੋਕਟੇਸੁਫਾਸਕਾ
 ਲਕੀ। ੧। ਅਥਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਸਤੰਮੁਦਾਚਾਚੋਪਈ। ਏਕਸਮੇ
 ਨਾਰਦਮੁਨਿਯੋਗੀ। ਸਬੁਲੋਗਨਕੋਹਿਤਉਦਯੋਗੀ। ਕਰਮਕਰ
 ਸਗਲਲੋਗਮੇਗਏ। ਸਤਲੋਕਪੁਨਿਜਾਵਤਕੁਏ। ੧੦। ਸ ਵੈਯਾ
 ॥ ਸੁਬਮੁਰਤਿਵਿਤਸੁਬੇਦਜਹਾਂਚਤੁਰਾਨਨਜਾਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜੇ
 ਰਵਿਬਾਲਪ੍ਰਭੂਸੁਲਸੇਗਹਸ੍ਰਿਦਰਪੇਖਤੰਮਿਸ੍ਰਦੁਰਸੁਭਾਗੇ।
 ਰਿਖਮਾਰਕੇਤੋਲੋਜਕ੍ਰੋਮਿਲਕੈਚਤੁਰਾਨਨਕੇਗੁਨਗਾਵਤਆਗੇ
 ॥ ਸੁਭਗੋਚਰਗਾਅਨਸਦਾਜਿਨਕੋਸੁਭਦੇਵਸਦਾਜਿਨਕੋਪਗਲ
 ਗੇ। ੧੧। ਚੋਪਈ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਜਿਹਸੀਗਿਬਿਰਾਜੇ। ਜਗੀਨਾਥਚ
 ਤੁਰਾਨਨਛਜੇ। ਭੁਗਤਅਭੀਸਟਫਲਪਰਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਈ

ਲੋਕ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਿਖਨ ਰਦ ਮੁਨਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਦਿਡੁ
 ਪ੍ਰਣ ਮਭੁਲੀ ॥ ਬਿਧਿ ਰਨੀ ॥ ਪਿਖ ਪ੍ਰਸਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾ
 ਰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਉਚਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋ **ਹਰਾ** ॥ ਕੋਨ ਬਾਤਿ ਪੁਛੀ ਚੋਤੇ
 ਮੁਨਿ ਦੇਹ ਸੁਨਾਇ ॥ ਉਤਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ਜੋ ਤੋ ਕੋ ਦੇਉ ਬਤਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁ
 ਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਚਨ ਕੋ ਨਾਰਦ ਹਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰ
 ਜੋਰਿ ਕੈ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਸਨ ਉਦਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਰਦ **ਵਾਰਾ** ॥ ਚੌ **ਪਈ** ॥ ਸੁਭੁ
 ਅਸੁਭੁ ਅਹੇ ਜਗ ਜੋਈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੋਈ ॥ ਸੁਗਤ ਮਾਇ
 ਕ ਸਿਸੇ ਅਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਓਰ ਅਤਿ ਰਕੇ ਦੇਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਿ ਨੈਯ ਗਵਹੀਅ
 ਬਦ ਯਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਉਤ ਕਹੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੋਪ ਹੋਇ ਜੋ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੇ
 ॥ ਤੋਰਿ ਕੋ ਹੋ ਜੇ ਦਯਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸ **ਵੇਯਾ** ॥ ਯੁਗ ਜੋ ਕਲਿਆਣ

ਹਿੰਗੋਜਗਮੇਨਰਪੁਨਤਿਆਗਹਿਪਾਪਪਿਆਰੇ॥ਮੁਖਸੁਠਬਕੇ
ਜਗਲੇਜਗਮੇਦੁਰਚਾਰਰੇਤੇਨਹਿਸਾਚਉਚਾਰੇ॥ਪਰੰਕੋਅਮੁਦ
ਦਕਰੇਸਦਹੀਪਰਦੁਬਸਦਾਮਨਮਹਿਚਿਤਾਰੇ॥ਪਰਨਾਰਿਬਿ
ਖੇਰਤਿਨੀਤਿਕਰੇਅਤਿਕੂਰਬਡੇਪਰਪ੍ਰਾਣਨਿਕਾਰੇ॥੧੫੮
੫੮੧) ॥ਪ੍ਰਿਭੁਤਤਨਆਤਮਜਾਨੇ॥ਪਸੁਬਧੀਨਹਿਬੇਦਨਮਾ
ਨੇ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਕਰੇਨਸੇਵਾ॥ਕਾਮਦਾਸਨਾਰਿਤਿਨਦੇਵਾ॥੧
੬॥ਬਿਪ੍ਰਲੋਭੁਪਿਸਾਚਹਿਗਿਰੇ॥ਬੇਦਬੇਚਤਨਜੀਵਨਕਰੇ॥
ਵਿਦਯਾਪਦ੍ਰੇਸੁਧਨਹਿਨਿਮਿਤਾ॥ਮਦਮੋਹੇਨਹਿਹਰਿਮੇਚਿ
ਤਾ॥੨੦॥ਦੋ **੨੦੧)** ॥ਤਿਆਗੇਗੇਨਿਜਜਾਤਿਕੇਕਰਮਪੁਰਾਤਨ
ਗੀਤਾਹਰਿਵੇਮੁਖਪਰਬੰਚਨਾਕਰੇਨਿਰੰਤਰਚੀਤਿ॥੨੧॥ਚਿ

੫੯੧॥ ਪ੍ਰਜਾਨ ਪਾਲੈ ਕਾਲਿ ਮੇਰਾ ਜਾਇ ਭੂਪ੍ਰਜਾ ਨਿਜ ਕਰਹੈ ਕਾਜਾ॥
 ਹੈ ਸਧਰਮ ਕੋਤਿ ਆਗੇ ਸਾਗੇ॥ ਸੁਦ੍ਰ ਕਾਲਿ ਮੇਰੇ ਨ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਦਿ
 ੨੨॥ ਦਿ ਪਰਕਰਮ ਸੁਦ੍ਰ ਕੇਰੇ ਸੁਦ੍ਰ ਕੇ ਕੁਵਿਦੇਵਾ॥ ਘੋਰ ਕਲੀਜ
 ਬਾਘਾਇ ਗੇ॥ ਮਾਨੇ ਗੇ ਨਹਿ ਦੇਵਾ॥ ੨੩॥ ਜੋ ੫੯੧॥ ਨਾਰਤਾ ਹਿਰੀ
 ਕੁਸਟੀ ਸਾਗੀ॥ ਕੁਰਤਾ ਕੁਜੇ ਨ ਕਾਲਿ ਮੇਰਾ ਗੀ॥ ਸਸੁਦ੍ਰੇ ਹ ਕਰੇ ਗੀ
 ਨਾ ਗੀ॥ ਜੋ ਕਾਲਿ ਆਵੇ ਗੇ ਜਗਭਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਯਾ ਬਿੰਧਿ ਨ ਸਟ ਬੁ
 ਧਿ ਜਗ ਜੇਤੇ॥ ਸੁਰਗ ਜਾਹਿ ਗੇ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਤੇਤੇ॥ ਯਾ ਬਿੰਤਾ ਜੋ
 ਬਿਆ ਕੁਲ ਚਿਤਾ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਮਮਲੇ ਕਾਨਿ ਮਿਤਾ॥ ੨੫॥ ਤੁਮ ਸ
 ਰਬੰਗ ਸਦਾ ਸਭੁ ਜਾਨੇ॥ ਲਖੁ ਓਪਾਇ ਸੋ ਮੋਹਿ ਬਖਾਨੇ॥ ਜਾਂ ਕਰ
 ਮੀਵਲਹੇ ਪਰਲੇ ਕਾ॥ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸੇਕਾ॥ ੨੬॥ ਸੁਨਿ

ਯਾਬਿਪਿਨਾਕਦਕੀਬਾਨੀ॥ ਬਹੁਤਕੁਲੀਕਮਲਾਜਨਮਾਨੀ॥ ਅੰਬਜ
ਜਨਪੁਨਿਬੈਨਉਚਰੇ॥ ਨਾਰਦਪੁਸਨਪ੍ਰਸਿਸਾਕਰੇ॥ ੨੧॥ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਵਰ॥ ਚੁਪਈ॥ ਨਾਰਦਧੀਨਿਧੀਨਿਤਵਬਾਨੀ॥ ਪਗਹਿਤਪ੍ਰਸੂਕ
ਰਜਗਰੀਆਨੀ॥ ਸੁਨਿਨਾਰਦਅਬੁਤੇਹਿਬਤਾਉ॥ ਤੇਰੇਸਕੁਸੰਦੇ
ਹਮਿਟਾਉ॥ ੨੨॥ ਦੋਰਾ॥ ਪੁਰਬਗਿਰਜਾਜੋਰਕਰਕੀਨੋਪ੍ਰਸਨ
ਜਨੇਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਤੰਤਤ੍ਰਿਪਰਾਰਜਕਹਿਯੇਵਾਛਾਏਹਾ॥ ੨੩॥ ਨਿ
ਜਪਤਿਨੀਪ੍ਰਤਿਗਾਢੇਕੀਨੋਸਿਵਹਿਬਖਾਨਾ॥ ਅਧਯਾਤਮ
ਗਮਾਇਨਾਮਤਿਹਪੁਰਾਣਤਮਪਾਹਿਚਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਸਦੇਹਾ॥
ਜੇਵਹਪਾਰਬਤੀਦਿਨਰੈਨਸੁਪ੍ਰਜਸਦਾਕਰਜੋਰਜਹਾਰੇ॥ ਪਾਰ
ਬਤੀਮਗਨਾਪੁਨਿਆਨੀਦਰੈਨਦਿਨਾਨਿਤਤਾਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ ਜੀ

ਵਨਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁਜਜਬੈਵਹਗਿਥਮਹੀਤਲਮਾਹਿਬਿਥਾਰੇ।ਕਿਵਲ
 ਤਾਹਿਸੁਪਾਠਕਰੇਗਾਤਿਉਤਮਪਾਵੁਤਿਗੋਜਨਸਾਰੇ॥੩੧॥ਚੁਪਈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਹਨਨਲੋਪਾਪਸੁਜੇਤੋ॥ਗਰਜੰਯਾਜਗਤੋਲੋਤੇਤੋ॥ਜੋਲੋ
 ਯਾਹਿਗਮਾਇਲੁਜੋਈ॥ਜਗਤਿਮਾਹਿਉਦੇਨਹਿਤੋਈ॥੩੨॥ਬਿ
 ਚੋਗਨਿਗੋਯਮਬੁਟੋਲੋ॥ਨਾਹਿਗਮਾਇਲੁਉਦੇਸੁਜੋਲੋ॥ਕਲਿ
 ਉਤਸਾਰੁਗੋਰੋਤੋਲੋ॥ਨਾਹਿਗਮਾਇਲੁਉਦੇਸੁਜੋਲੋ॥੩੩॥ਤੋਲੋਸ
 ਸਤੁਕਰੋਵਿਵਾਦਾ॥ਪਰਸਪਰਿਮਤਮਯਾਬਿਖਾਦਾ॥ਗਮਾਇਲੁ
 ਜੋਲੋਉਦੇਨਹੋਈ॥ਬਹੁਗਬਿਵਾਦਨਹੋਸੀਕੋਈ॥੩੪॥ਦੇਹ
 ਗਾਤੋਲੋਰਾਮਸਰੂਪਜੇਦੁਗਵਿਗੋਇਅਤਿਅਹਿ॥ਜੋਲੋਉਦੇ
 ਨਹੋਵਈਗਮਾਇਲੁਜਗਮਾਹਿ॥੩੫॥ਸ ਵੈਯਾ॥ਤੁਹਿਪੜੈ

ਨਰਜੋਜਗਮੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਨੇਨਰਜੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਜੋਠਲੁਵੈਜਨੁਪਾਵ
ਤੁਏਕਦੁਨਾਰਦਕੋਨਕਹੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮੇਚਤੁਰਾਨਨਭਾਖਸਕੋਨਹੀ
ਅੰਰਨਕੀਗਨਤੀਕਿਨਮਾਂਹੀ॥ਕਿਚਤਤੋਹਿਕਹੇਸੁਨਿਨਾਰਦਜੋਸਿ
ਵਮੋਹਿਕਹਯੋਸੁਰਮਾਂਹੀ॥੩੬॥ਏਕਸਲੋਕਰਮਾਇਲੁਕੋਪੁਨਿਆ
ਧਪਢੇਉਰਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ॥ਸੇਵਹਿਪਾਪਸਮੁਹਨਕੋਖਿਨਏਕਬਿਖੇਜ
ਗਮਾਹਿਮਿਟਾਏ॥ਨੀਤਿਪਤ੍ਰੇਜਗਮਾਇਲੁਕੋਮਨਲਾਇਜਿਤੋਪਠ
ਯੋਤਿਨਜਾਏ॥ਸੇਵਹਿਬਿਧਨਤੋਰਸਭੇਜਗਭੀਤਰਜੀਵਨਮੋਖਕਹਾ
ਏ॥੩੭॥ਨਰਾਜ **ਛੰਦ**॥ਜੁਅਰਚਤੋਰਮਾਇਨਿਨਿਰੰਤਰਮੁਨੀਵਰੇ
॥ਦਿਨੇਦਿਨੇਤੁਰੰਗਮੇਧਯਾਗਪੁਨਿਸੋਕਰੇ॥ਬਿਨੇਛਯਾਸੁਨੇਰਮਾਇ
ਨਿਨਰੇਅਨਾਦਰੇ॥ਅਨੇਕਪਾਪਪੁਜਿਕੋਖਿਨੇਕਮਾਹਿਸੋਦਰੇ॥੩੮॥ਕ

ਪੁਨਫਲੇ ਪੁਨਫਲੇ
ਦੁਸਾਰੇ ਨ

੨/੧੧

ਰੇਸੁਬੰਦਨਾਗਮਾਇਣਿਜਨੇਸਮੀਪਜੋ।ਸਭੈਦੇਵਅਰਚਨਾਫਲਿਅਪ
ਰਪਾਇਜੋ।ਲਿਖੇਸੁਪੁਸਤਕਿਸਮੁਸਤਬ੍ਰਹਮਣਿਦਦਾਤਿਜੋ।ਵਦਾ
ਮਿਪ੍ਰੀਨਿਤਾਹਿਕੋਫਲੇਜਨੇਉਦਾਰਜੋ॥੩੯॥ਪਛੇਸਮਸਤਬੇਦ
ਕੇਅਨੇਕਗਿਥਕੇਕਹੇ।ਸੁਜੋਫਲਿਨਪਾਇਏਸੁਆਹਿਦਾਨਤੇ
ਲਯੇ॥ਇਕਾਦਸੀਦਿਨੇਰਮਾਇਣਿਪੜ੍ਹਧਰੇਬ੍ਰਤੀ।ਸੁਰਾਮਕੁਗ
ਤਲੇਕਮੇਸੁਨੇਸੁਤਾਸੁਕ੍ਰਿਤੀ॥੪੦॥ਦਿ **ਰਗ**॥ਪੁਰਸਚਰਆਜੋ
ਗਾਇਤੀਭਾਖੀਬੇਦਨਕਾਇ।ਪ੍ਰਤਿਅਖਰਯਾਪਾਠਤੇਤਾਫਲਪਾ
ਵੇਜੋਇ॥੪੧॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਸ੍ਰੀਗਮਨਵਮੀਦਿਨਮਾਂਹੀ।ਕਰਉਪਵਾ
ਸਰਾਮਮਨਮਾਹੀ॥ਪਛੇਰਮਾਇਣੁਜਾਗੇਗਤਾ।ਤਾਤਿਪ੍ਰੀਨਿਫ
ਲਸੁਨਿਬਿਖਾਤਾ॥੪੨॥ਕੁਰਖੇੜਾਦਿਤੀਰਥਜਗਸਾਗੇ।ਸੁਰਯਕਰਹ

੨
੩੦
੩੧

੫੭
ਲਖਿਓਨਭੁਤਾਗੇ॥ ਆਤਮਤੁਲਧਨੀਸਰਧੀਨੇ॥ ਬਧਾਸਾਇਕਬਿਪ੍ਰਕਰ
ਦੀਨੇ॥ ੪੩॥ ਜੇਫਲਤਾਹਿਦਾਨਤੇਹੋਈ॥ ਜੇਫਲਜਤਲਹੇਜਨਜੇਈ॥
ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਗਾਇਮੁਖਖਿਗੇ॥ ਰਾਮਰਾਮਾਇਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਭੁਗੇ॥ ੪੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਇਦ੍ਰਪਰੇਗਮਦੇਵਜੇਹੈਅਮਰਾਪੁਰਮਾਂਗਿ॥ ਗਾਇਕਆ
ਇਸਜੇਰਕਰਹੋਰੇਨਿਜਮਨਮਾਂਗਿ॥ ੪੫॥ ਚੋ **੫ਈ**॥ ਪ੍ਰਭੂਗਮਾਇ
ਣਪ੍ਰਤਿਦਿਨਜੇਈ॥ ਜੇਜੇਕਰਮਕਰੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ ਸੋਸੋਕੋਟਿਗੁਣ
ਤਜਗਹੋਵੈ॥ ੪੬॥ ਰਾਮਾਰਿਦੇਤਿਨਭੀ
ਤਰਜੇਈ॥ ਤਾਹਿਪ੍ਰਭੂਸੁਮਹਾਤਮਹੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਹਣੀਸੁਮਹਾਅਪ
ਜੇਈ॥ ਤੀਨਦਿਨਾਮੇਟਾਰੇਜੇਈ॥ ੪੭॥ ਸੋਵੈ **੬**॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਹਨੁਮਾਨੁਸ
ਮੀਪਪ੍ਰਭੂਪੁਨਿਰਾਮਾਰਿਦੇਨਰਜੇਜਗਮਾਹੀ॥ ਮੁਖਮੰਨਸੁਪਾਠਹਤੀ

ਨਕਰੇਸਭਿਵੰਛਤਿਕੁੰਜਨੁਸੇਜਗਮਾਂਹੀ॥ਮੁਖਪਾਠਕਰੇਅਰੰਦੈਪਰ
 ਦਛਲਜੋਤੁਲਾਸੀਅਰੁਪੀਪਲਮਾਂਹੀ॥ਜਗਮੇਸਕੁਪਾਪਨਕੀਸਿ
 ਰਦਾਰਜੁਬ੍ਰਹਮਹਨੀਸੁਮਿਟੇਖਿਨਮਾਹੀ॥੪੮॥ਚੋਪਦਾ॥ਸ਼ੀਰਾਮ
 ਗੀਤਾਮਹਾਤਮਜੋਈ॥ਨਿਖਲਪਛਾਨੇਸਿਕਰੋਜੋਈ॥ਤਿਹਅਧੋਗਿ
 ਰਜਾਂਉਰਕੁਸੇ॥ਅਰਧਅਰਧਮੁਨਿਮੋਹਿਪ੍ਰਕਾਸੇ॥੪੯॥ਤਾਮੋਕਿ
 ਚਿਤਿਦੋਉਬਤਾਇ॥ਸਮਸਤਨੁਮੋਪੈਕੁਖਯੋਜਾਇ॥ਤਾਹਿਤਮਹਾਤ
 ਮਜਾਖਿਲਜੋਵੈ॥ਕੁਲੀਬ੍ਰਾਹਮਿਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥੫੦॥ਦੋਰਰਾ॥
 ਰਾਮਗੀਤਜਿਹਪਾਪਕੋਨਾਹਿਨਿਵਾਰੇਲੋਇ॥ਨਾਰਦਛੋਛੋਮੇਸਦਾ
 ਪਾਵੇਨਾਹੀਜੋਇ॥੫੧॥ਬੇਦਸਿੰਧਮਥਰਾਮਜੀਸੁਧਾਨਿਕਾਰੀਜੋਇ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
16
ਦਸ ਨੰਬਰ ੨੪

ਸਤਨਾਮੁ
ਅੰਗ ੧੦

॥ ਗੀਤਾਲਖਮਣਕੋਦਈਪੀਵਅਮਰਕੁਯੋਜੋਇ॥ ੫੨॥ ਕਾਰਤਵੀ
ਰਯਨਾਸਹਿਤਜਮਦਿਗਨਸੁਤਰਾਮ॥ ਧਨੁਖਵਿਦਯਾਪੜਨਹਿਤ
ਵੁੱਸੋਮਹੇਸੁਰਧਾਮ॥ ੫੩॥ ਸਿਖਨਾਗੀਛਿਦਾਤੁਹਾਰਾਮਗੀਤਾ॥ ਪੜ੍ਹੇਏ
ਕਚੀਤਾ॥ ਭੁਵਾਨੀਸਿਆਨੀ॥ ਤਿਉਲੋਕਮਾਨੀ॥ ੫੪॥ ਤਿਮਰਛਿਦਾ
ਦਿਗਰੇਣੁਕਾਸੁਤਜਾਇ॥ ਕਰਜੋਰਪਾਇਮਨਾਇ॥ ਗਹਿਰਾਮਚਿ
ਦਾਹਿਗੀਤਾ॥ ਸੁਪਛੇਤਿਨੇਇਕਚੀਤਾ॥ ੫੫॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ**॥ ਕਲਾਨ
ਰਾਇਲੀਲਹੀਤਿਨੇਸੁਤਾਰਿਪਾਠਤੇ॥ ਹਨੇਰਿਪੂਕਮਾਨਿਤਾਨਧਾਮ
ਹੀਨਬਾਟਤੇ॥ ਸੁਕੁਮਦੇਵਹਤੁਆਮਿਟੇਸੁਮਾਸੁਪਾਠਤੇ॥ ਪਛੇਸੁਰਾ
ਮਗੀਤਜੇਸਮਸਤੁਪਾਪਕਾਟਤੇ॥ ੫੬॥ ਮਧੁਕਾਰ **ਛੰਦ**॥ ਜਗਗਾਹਿ

ਕੁਦਾਨਾ ਦੁਰਅੰਨਿਆਨਾ ਦੁਰਬੈਨਗੋਇ। ਜੋਪਾਪਹੋਇ। ੫॥ ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯ
ਤਛੰਦਾ॥ ਪ੍ਰੇਰਾਮਗੀਤਾਯਾ ਦਾਏਕਬਾਰੀ। ਮਿਟੇਪਾਪਸਾਰਲਗੇਨਾ
ਸੁਬਾਰੀ॥ ਸਿਲਾਸਾਲਗ੍ਰਾਮੀਪ੍ਰੇਰਾਖਾਆਗੇ॥ ਤੁਲੋਸਖਾਸੁਖੀਕੋਯ
ਤੀਨਾਸਮਾਜੇ॥ ੫੬॥ ਗੀਯਾਮਾਲਤੀ **ਛੰਦਾ**॥ ਫਲਜੇਨਬਾਨੀਕਹੈਸ
ਕੋਤਿਹਪਾਇਹੈਜਨਜੋਇ॥ ਮਾਨਿਰਾਮਗੀਤਾਜੋਪਦੇਯਹੁੰਤਿਯਾ
ਜਗਕੋਇ॥ ਕਰਸਾਧਭੁਜਨਦੇਇਬ੍ਰਾਹਮਣਬਿਸ੍ਰੁਕਗਤਿਉਦਾਰ
॥ ਪੁਨਿਪਿਤ੍ਰਤਾਕੋਬਿਸ੍ਰੁਕੇਪਦਜਾਹਿਰਖਾਪਾਗ॥ ੫੭॥ ਫਰਾਜ
ਛੰਦਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਦਿਨੇਬ੍ਰਤਿਸੁਨੇਤਦੁਆਸੀਦਿਨੇ॥ ਅਗਸਤਾਇਖ
ਮੂਲਬੈਠਰਾਮਗੀਤਕਾਭੁਨੇ॥ ਤਿਸੇਸੁਰਾਮਚੰਦਮੇਨਭੁਦਰਚੁਆਨਿਯੇ
॥ ਸਮਸਤਦੇਵਪੁਜਹੈਸਰੇਸਲੋਕਮਾਨਿਯੇ॥ ੬੦॥ ਜੋ **ਰਛਾ**॥ ਬਿਨਦ

ਨਬਿਨਧਿਆਨਬਿਨਤੀਰਥਅਵਗਾਹਨੀ॥ ਰਾਮਗੀਤਕਾਗਾਨਜੋ
ਅਨੰਤਫਲਪਾਵਈ॥ ੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਰਦਬਹੁਤਾਕਿਆਕ੍ਰੋਹਸੁਨਿ
ਯੇਤਤੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਨਿਆਗਾਮਾਇਤਹਾਸਾ॥
੬੨॥ ਯਾਹਰਾਮਾਇਲੁਗੀਥਕੀਕਲਾਸੋਲਵੀਜੋਇ॥ ਤਾਹਿਸਮਾ
ਨਿਨਵੈਪੁਜੈਜੋਸੇਅਵੈਸੋਇ॥ ੩੩॥ ਸੁਤੇ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਦੋਯਾ॥ ਯਾਹਿਮ
ਹਤਮਆਪਸੁਨੇਮੁਨਿਨਾਰਦਪੇਚਤੁਰੰਨਨਗਾਏ॥ ਜੇਨਰਯਾਹਿਪ
ਵੇਜਦਾਮੇਪੁਨਿਜੋਇਸੁਨੇਮਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ॥ ਪੁਜਤਤਾਜੁਰਬਿਦਸਦ
ਹਰਿਕੀਪਦਵੀਜਖਸੇਵਹਪਾਏ॥ ਰਾਮਕਥਾਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬ
ਯਥਾਮਤਿਗਾਇਜਕੁੈਸੁਜੁਨਾਏ॥ ੬੪॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਕ
ਮਾਇਟੇਰੀਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਸਵੈਯਾਸੁਰ

ਯਦ੍ਰਿਸ਼ਾਵਿਖੇਤਨੁ ਮਾਨੁਖਜਾਹਿਲ ਯੇਹ ਰਿਜੀਅ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਵਨੀ
ਬਹੁ ਭਾਰਨਿ ਵਾਰਨ ਕੋ ਸੁਗਬਿੰਦ ਸਭੈ ਬਿਨ ਵੈ ਸੁਖ ਰਾਸੀ॥ ਸਭੁ ਰਾਖ
ਸਮੰਡਲ ਕੋ ਹਨ ਕੈ ਜਿਹ ਪਾਵਨ ਕੀ ਰਤਿ ਭੁਮਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਵੈਜਨ ਕਾ
ਤਮ ਜਾਪਤਿ ਕੋ ਉਰਮਾਹਿ ਭੁਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਚੁਪਾਈ॥
ਜਗਉਤ ਪਤਿ ਪਾਲਨ ਸਿਹਾਗਾ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਸੈ ਹੈ ਅਵਿਕਾਗਾ॥ ਅ
ਚਿਤ ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪਾ॥ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਨਿਜ ਬੋਧ ਅਨੁਪਾ॥ ੨॥ ਟਿ
ਦਤਤਤ ਅਮਲ ਤਨੁ ਜੋਈ॥ ਰਾਮ ਭੁਜੇ ਪਰਿ ਪੁਰਣ ਜੋਈ॥ ਪੁਰ
ਣ ਤਮ ਰਾਮਾਇਣ ਜਾਗਾ॥ ਯਾਹ ਪਦੇ ਜੇ ਲੋਕ ਉਦਾਗਾ॥ ੩॥ ਅਥ
ਵਾਸੁਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋਈ॥ ਧੋਇ ਪਾਪ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਜੋਈ॥ ਕੁਵਬੰਧਨ
ਤੋ ਛੁਟ ਯੇ ਚਹੇ॥ ਨਿਤ ਯਰਾਮਾਇਣ ਕੋ ਮੁਖ ਕਹੇ॥ ੪॥ ਜੋ ਰਠਾ॥

ਇਣ

ਧੇਨੁ ਸਹਸਦਾਨੁ ਆਪੁ ਤਕੇ ਇਸੁ ਜੋ ਕਰੇ ॥ ਸਨੇ ਰਮਾਇਣ ਕਾਨਵੈ ਫੁਲ
 ਜੇਨ ਰਪਾਵਈ ॥ ਪਾਵੈ **ਰਹਾ** ॥ ਤਿਪੁਰਾਗਿ ਗਿਰਤੇ ਕੁਈ ਮਿਲੀ ਰਾਮ ਨਿ
 ਧਵਾਗਾ ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮ ਜੁਗਿ ਗਾਹਿ ਤੀਨ ਕੁਵਨ ਮਲਹਾਰਾ
 ੬ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸਿਵ ਗਿਰ ਕੇਲਾਸਾ ॥ ਰਤਨ ਪੀਰ ਬੈਰੋ ਸੁਖਰ
 ਸਾ ॥ ਰਵਿਸਤ ਵਿਮਲ ਪੀਰ ਵਹੁ ਛਾਜੇ ॥ ਪਿਆਨ ਨਿਸਵਾ ਸਿਵ ਤਹ
 ਬਿਰਾਜੇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵੇ ਸਿਧ ਸਦਾ ਪਦਮ ਜੁਲਾ ॥ ਵਾਮ ਅੰਕ ਦੇਵੀ ਕਰ ਅੰ
 ਜੁਲਾ ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਕੁਗਤ ਕੁਰ ਕੁਰੀ ॥ ਸਗਲਾ ਹਿਤਾਰ ਥਪੁ ਜਨ ਸੁਕ
 ਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਉ **ਦਰਾ** ॥ ਅਭਿਬਿਸ਼ਨ ਤੇ ਦੇਵ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸਰਬਾ
 ਤਮ ਦ੍ਰਿਕਾਈ ਸਾ ਅਕਾਲਾ ॥ ਪੁਰਖੇ ਤਮ ਤਤੁ ਜਨਾ ਤਨ ਜੇਈ ॥ ਸਨਾਤ
 ਨ ਮੋਹ ਬਤਈ ਯੇ ਜੇਈ ॥ ੩ ॥ ਗੋਪਵਸਤੁ ਜਗ ਭੀਤ ਰਜੇਈ ॥ ਮਹਾ

ਨਕੁਵਜਨਕੁਖੇਸੋਈ।।ਮੇਤੁਮਰੀਅਤਿਕੁਗਤਿਸੁਦੇਵ।।ਹੈਪਤਿ
 ਮੋਹਿਬਤਈਯੇਕੁਦੇਵ।।੧੦।।ਸਵੀਗਿਆਨਗਿਆਨਹੈਜੋਈ।।ਕੁਰ
 ਤਿਵੇਰਾਗਪੁਗਤਿਪੁਨਿਸੋਈ।।ਸਾਕਰਤਰੇਸੁਕੁਵਨਿਧਿਕੁਰਾਗ
 ਕਰਸੰਖੇਪਪ੍ਰਕੁਮੋਹਿਉਚਾਰਾਗ।।੧੧।।ਪਰਮਗੋਪਇਕਪੁਛਾਨ
 ।।ਜਲਜਨੈਨਸੋਕਰੇਬਖਾਨ।।ਸ੍ਰੀਰਾਮਮੇਕੁਗਤਿਹਮਾਂਗੀ।।ਹੈਪ
 ਰਸਿਧਸਕੁਜਗਤਿਮਝਾਗੀ।।੧੨।।ਕੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਰਣਜਗ
 ਮਾਹੀ।।ਅਵਰਨਸਾਧਨਕੇਕੁਵਮਾਹੀ।।ਕੁਦਪਿਮੇਸਿਸੇਇਕਆ
 ਹਿ।।ਅਮਲਉਕਤਿਕਰਹਨੇਸੁਨਾਹਿ।।੧੩।।ਸ **ਦੇਵਾ**।।ਕੋਚੇਤ
 ਰਾਮੁਕਹੇਪਰਮਾਤਮਾਇਕਨਾਹਿਛੁਹੇਗੁਨਕੇਈ।।ਸਿਧਾਨਿਰੀ
 ਤਰਿਰਾਮਕੁਜੈਪਰਿਪੁਰਣਤਪਦਪਾਵਤਤੇਈ।।ਹੈਪਰਮਾਤਮ

ਸਤਸ੍ਰੀਤਮਾ ਬ੍ਰਿਤਭਾਖਤਹੋਪੁਨਿਕੇਈ॥ ਆਹੀਤੇਅਨਕਹੋਪ
ਰਮਾਤਮਰਾਮਲਖੇਨਸਤੇਪਿਖਲੇਈ॥ ੧੪॥ ਚੁੱਪਈ॥ ਜੋਪਰਮਾ
ਤਮਜਾਨਤਾਪਾਸੀਤਾਹਿਤਕਿਉਕੀਨਵਿਲਾਪਾਜੇਨਹੀਜਾ
ਨਤਿਤੰਤਸਜੇਈ॥ ਸਮਸਭਜੀਵਨਕੁਜੇਨਕੇਈ॥ ੧੫॥ ਯਾਮੈਕੋ
ਓਤਰਪੁਕੁਕੋਹਾਮੇਰੇਓਰਕੋਸਿਸੋਦਹੋ॥ ਅੰਗਸਮਰਥਨਕੇਜਗ
ਆਹਿ॥ ਵਿਸਹਿਤਾਰਥਪੁਛਨਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਈਸ਼੍ਵਰੇਵਾਚਾ॥ ਚੁੱ
ਪਈ॥ ਰਾਮਤਤਜਾਨਨਗੋਚਾਹਿ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਤੁਆਜਗਮਾਂਹਿ
ਪਰਮਗੋਪਆਹਿ॥ ਆਹਿਕੁਵਾਨੀ॥ ਕਿਨੇਨਪੁਛੀਨਾਹਿਬਖਾਨੀ
੧੭॥ ਤੈਅਬਪੁਛੀਕਰੋਬਖਾਨਾ॥ ਸੀਰਾਮਪਦਬੰਦਨਠਨਾ॥ ਰਾਮ
ਏਕਅਨੰਦਸਰੂਪਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਪੁਨਿਪੁਰਖਅਨੂਪਾ॥ ੧੮॥ ਨਿ

ਜਮਾਇਆ ਕਰ ਜਗਤ ਉਪ ਜਾਇ। ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰ ਰਹ ਘੋਸ ਜਮਾਇ।
 ਏਸ ਭੂਮਿ ਤਰ ਆਤਮ ਗੁਣ। ਨਾਹਿ ਪਿਖੇਤ ਕੋ ਨਰ ਮੁਣ। ੧੯॥ ਜਿ
 ਉਚੈ ਬਕ ਜਗ ਲੋਚ ਲਾਵੈ। ਤਿਉ ਵਹੁ ਰਾਮ ਜਗਤ ਭਰਮਾਵੈ। ਏ
 ਹੁਨ ਜਾਨੈ ਮਰਖ ਲੋਕ। ਅਵਰੇ ਅਵਿਦ ਆਪਾਵੈ ਸੋਕ। ੨੦॥ ਨਿ
 ਜ ਅਗਿਆਨ ਆਹਿ ਤਿਨ ਜੇਈ। ਈਸੁ ਰਮਾਹਿ ਅਰੇ ਪੋਸੇਈ।
 ਪਤ ਦਾਰ ਕਰਮ ਅਤਿ ਲਾਗੇ। ਤੇਜਾ ਮੇਪੁ ਨਿਮਰੇ ਅਭਾਗੇ। ੨੧॥ ਚ
 ਮੀ ਕਰ ਜਿਉ ਕੀਠਨ ਜਾਨੈ। ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਤ ਥਾਪਣ ਨੈ। ਜਿਤਿ
 ਰੁਪ ਗਵਿ ਮੇਤ ਮਨਾਂਹੀ। ਤਿਉ ਅਗਿਆਨ ਨਾਰਾਘਵ ਮਾਹੀ। ੨੨॥
 ਵਿਸੁਧ ਗਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ। ਤਾਮੇ ਕਥਿ ਅਵਿਦ ਆਨਾਮ।
 ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਕ੍ਰਮੈ ਨੈਨਾ ਜਿਹ ਬਾਗੇ। ਕ੍ਰਮ ਤਨਿ ਹਾਰੇ ਵਹੁ ਕ੍ਰਮ ਸਾਗੇ। ੨੩॥

ਤਿਉ ਕਰਤ ਤਤੁ ਨ ਏਕੀ ਮਾਹੀ॥ ਸੁਖ ਕਹੇ ਪਰਤ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ
ਸੁਰ ਅਜਗ ਆਹਿ॥ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਤਿਉ ਦੇਉ ਨਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਤਿਉ ਅਗ ਅਨ
ਗੀ॥ ਨ ਦੋ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਧ ਗਾਨ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸੁਮਾਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰ ਨਿਦੋ ਹੈ ਰਾਮ॥
ਤਾ ਮੇ ਅਹੈ ਨਤ ਮਕੋ ਨਾਮ॥ ੨੫॥ ਦਿ **ਹਰਾ**॥ ਸਾਖੀ ਹੈ ਅਗ ਅਨ ਕੇ ਕਮ
ਲ ਨੈ ਨ ਸੀ ਰਾਮ॥ ਮਾਇਆ ਆਸੇ ਆਪ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇ ਤਨ ਨਾਮ॥ ੨
੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਲੀਨੋ ਨਰ ਅਵਤਾਰ॥ ਅਵਨੀ ਕੁਾਰ ਉਧਰ
ਣਾ ਹਿਤ ਕ੍ਰੀਵਾ ਕਥਾ ਉਦਾਰ॥ ੨੭॥ ਸ਼ੀਮਾ ਦੇਵ ਉ **ਦਰਾ** ਦਿ **ਹਰਾ**॥
ਪਾਰ ਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ਮੇ ਉਤਰੇ ਕਅਨੂਪ॥ ਪਰ ਮਗੋ ਪਦੁਰਲਭ ਮਹਾ
ਸੁਨੇ ਮਿਟੇ ਤਮ ਕੂਪ॥ ੨੮॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦਾ**॥ ਸੁਰਾ ਮਐ ਵਿਦੇ ਤਜਾ ਪ੍ਰਭਿ
ਜਨੇ ਕੁਮਾਰ ਕੋ॥ ਸੁਨੇ ਸੀਵ ਦਮਦਭੁਤਿ ਸਮਸਤ ਮੇਖ ਕਾਰ ਕੋ॥ ਪੁਰਰ

ਮਾਇਣੁ ਸੁਰਾਮਰਾਵਣਿ ਵਿਦਾਰਕੈ ॥ ਸਸੈਨ ਪੁਤ ਬਾਹਨਿ ਰਣੇ ਸਮਸਤ ਮਾਰ
ਕੈ ॥ ੨੨ ॥ ਵਿਦੇਹ ਜਾਕ ਪੀਸ ਆਸੁ ਮਿਤ ਪੁਤ ਕੇ ਸਮੀ ॥ ਸਕੇਤ ਆਵੇ ਤੇ ਕੁਯੇ
ਸਮਸਤ ਵੇਰ ਕੇ ਦਮੀ ॥ ਯਨੁ ਮਤਿ ਸੁਆਦਿ ਲੇ ਸਮਸਤ ਬਾਨ ਰੀਬਿਤ ਗਾਬ
ਸਿਸੁ ਆਦਿ ਬਿਪ੍ਰਭੇ ਸੁਭਾਲਟੀ ਕਜੇ ਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਪਾਸਨੇ ਅਸੀਨ
ਕੇਟ ਸੂਰਕੀ ਪ੍ਰਭਾਧਿਤੀ ॥ ਤਦਾ ਯਨੁ ਮਤਿ ਨਿਹਾਰ ਅਗਰ ਅਜੁਲੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ॥
ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮਸਤ ਕਾਰ ਯੀਨ ਚਾਹਤਾ ਹਆਨ ਕੀ ॥ ਮਹਾਮਤੀ ਕੁਮਾਰਵਾਯੁ
ਚਾਹਿਤਾ ਹਿਗ ਆਨ ਕੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਰਾਮ ਜਾਨ ਕੀ ਕਹਯੋ ਸੁਤੰਤ ਕੇ ਬਖਾਨਿ
ਯੋ ॥ ਅਪਾਪਗਿ ਆਨ ਭਾਜਨਿ ਸੁਭਗਤ ਪੁੰਨ ਛਾਨਿ ਯੋ ॥ ਵਿਦੇਹ ਜਾਤ
ਬੇਤਿ ਪ੍ਰਾਹਰਾਮ ਤੰਤ ਨਿਸਚਤੀ ॥ ਯਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਪੰਨਿ ਕੇ ਸੁਲੇਕ ਮੋਹਨੀ ਸਿ
ਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸੀਤੋ **ਦੁਰ** ॥ ਕੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ **ਛੰਦ** ॥ ਪਰਿਬ੍ਰਾਮ ਰੁਪ ਵਿਜਾਨੀ

ਭਿਗਮੀ। ਅਨਾਸੀਸਦਾਸਚਦਾਨੀਦਨਾਮੀ। ਵਿਨੋਪਾਧਿਰੂਪੰਨਬਾਨੀਬਖਾ
ਨੇ। ਅਨੀਦੇਸੁਸਾਤੀਮਲਿਯੀਨਮਾਨੇ। ੩੩। ਨਰਾਜ **ਛੰਦ**। ਨਿਰੰਜਨੀਬਿ
ਕਾਰਹੀਨਵਿਆਪਕਿਪਛਾਨਿਯੋ। ਸੁਆਤਮਾਅਕਲਮਖੰਪ੍ਰਕਾਸ
ਰੂਪਜਾਨਿਯੋ। ਜਗਤਮੂਲਕਾਰਣਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮੋਹਿਮਾਨਿਯੋ। ਉਪ
ਇਪਾਲਸਿਹਰੇਨਰਾਮਹੋਤੁਠਾਨਿਯੋ। ੩੪। ਸੁਰਾਮਸਿਨਿਪਾਸਤੀ
ਸਿਜਾਮਿਮੇਨਿਰਾਲਜਾ। ਅਰੋਪਰਾਮਚਿਦਮੇਕਥੇਸੁਜੀਵਬਾਲ
ਜਾ। ਸਕੇਤਜਨਮਰਾਮਕੋਪਤਿਗਵਿਸੁਨਿਰਮਲੇ। ਸੁਗਾਧਪੂਤ
ਯਾਗਪਾਲਸਤ੍ਰਮੰਡਲੀਦਲੇ। ੩੫। ਨਿਵਾਰਸੀਪਗੋਤਮਾਸੁਨਾ
ਰਿਪਾਵਨੀਕਰੀ। ਮਹੇਸਚਾਪਤੇਤ੍ਰਰਾਮਪਾਣਿਜਾਨਕੀਹਰੀ। ਸੁ
ਰੇਣੁਕਾਪ੍ਰਪੂਤਾਰਾਮਗਾਮਜੀਮਦਿਹਰੇ। ਸਕੇਤਵਾਸਮੇਸਮੰਸਮਾਦੁ

ਆਦੁਸਿਕਰੇ॥੩੬॥ਸੁਦਿਤਕਾਬਨਿਗਮੀਵਿਰਾਧਦੇਤਮਾਰਣਿ॥ਮਗੀਚ
 ਪ੍ਰਾਣਛੇਦਨੀਕੁਰੰਗਰੂਪਧਾਰਣਿ॥ਸੁਛਾਇਸੀਖਕੀਰ੍ਤੀਜਟਾਯੁ
 ਮੋਖਹੂੰਲਤੇ॥ਕਬੀਧਦੇਤਮੋਖਕੋਸੁਭੀਲਨੀਛਲੀਗਤੇ॥੩੭॥ਸੁਗੀਵ
 ਜੋਸਮਾਗਮੀਸੁਬਾਲਪ੍ਰਾਣਹਾਰਣਿ॥ਵਿਦੇਹਜਾਪ੍ਰਸੇਧਨੀਸਮੁਦੇਸੇ
 ਤਕਾਰਣਿ॥ਨਿਰੋਧਲਿਕਰਾਵਣਿਰਣੇਸੁਪ੍ਰਭਮਾਰਣਿ॥ਵਿਭੀਖਣਿਬੁ
 ਲਾਇਕੁਲਾਲਗਜਟੀਕਕਾਰਣਿ॥੩੮॥ਵਿਮਾਨਪੁਸਪਕਿਸੁਬੈਠਮੇਸ
 ਮੀਵਿਜੇਕੁਰੇ॥ਸਕੇਤਆਵਨੀਸੁਭਾਲਗਜਟੀਕਹੂੰਕਰੇ॥ਇਨੇਸੁਆ
 ਇਕਰਮਜੇਸਮਸਤਜਾਨਕੀਕਰੇ॥ਅਰੋਪਗਮਚੰਦਮੇਸੁਲੰਕਮੁਛਿ
 ਹੂਧਰੇ॥੩੯॥ਵਿਕਾਰਹੀਨਅਤਮਾਸਮਸਤਰਾਮਜਾਨਿਯੋ॥ਚਲੇ
 ਨਬੈਠਤੇਨਹੀਨਸੋਕਰੰਚਕਠਾਨਿਯੋ॥ਲਵਾਛੁਪੈਨਤਿਆਗਹੈਕਰੇ

ਉਪਰੰਤ 5

3 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ

ਨਰਚਕਾਰਯੀ॥ ਅਨੰਦਰੂਪ ਅਚਲੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੀ ਨਧਾਰਯੀ॥ ੪੦॥ ਦਿ **ਹਰਾ**
ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਅਨੁਗਤਿ ਕੁਏਲੀਲਾ ਵਿਗ੍ਰਹ ਰਾਮਾ॥ ਕਰਤਾ ਕੁਸੇਜ ਰਤ
ਮੇਤਰੇ ਜਾਹਿ ਕੁਜਨਾਮਾ॥ ੪੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉ ^{ਅਕਾਰ} **ਵਰ**॥ ਨਰਾ **ਜਛੰਦਾ**॥ ਹਨੂਮ
ਤੰਤੋਤੋ ਸੁਗਮਤ ਤੋ ਕੇ ਬਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਆਤਮਾ ਅਨਾਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰ
ਭਾਨਿਯੋ॥ ਅਕਾਸ ਕੀ ਘਥਾ ਬ੍ਰਿਦਾਤ੍ਰਿਧਾ ਸਲੋਕ ਮੇ ਪਿਖੀ॥ ਜਲਾਸ
ਵੇਨਿਹਾਰਯੋ॥ ਸਮਸਤ ਲੋਕ ਹੂੰ ਦਿਖੀ॥ ੪੨॥ ਮਹਾ ਅਕਾਸ ਘੋ ਕੇ ਸੇਵ
ਛਿਨਾ ਅਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਅਕਾਸ ਭਾਸਤੀ ਸਰੋਪਤਿ ਬਿੰਬਨਾਮ ਮਾਨਿਯੋ॥
ਸੁਬ੍ਰਹਿਮੰਵਿਛਿਨ ਏਕ ਚੇਤਨੀ ਨਿਹਾਰਯੋ॥ ਸੁਪੂਰਣ ਕਹੇਤਿ ਸੇਵਤੀ
ਅਭਾਸ ਪਾਰਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਬਿੰਬ ਰੂਪਤੀ ਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾ ਚਿਤੀ ਸੁਖੀ ਪਿਖੋ॥
ਸਭਾਸ ਬ੍ਰਹਿਕਾਰਯੋ ਵਛਿਨ ਚੇਤਨੀ ਵਿਖੋ॥ ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਨਸਾਖ ਲੀ ਅਰੇ

੫ ਤੇ ਕ੍ਰਮੀਯਥਾ ਅਰੇ ਪੈਂ ਸੁਜੀਵਤਾ ਸੁਸਾਖਣੀ ਕ੍ਰਮੀਤਥਾ ॥੪੪॥ ਅ
 ਕ੍ਰਾਸਤੋ ਮਿਖਾਸਦਾਤਮੋ ਵਿਕਾਰ ਕੁਨਿਯੋ ॥ ਸੁਬਾਧਿ ਮੋਵਿਛਿਨ ਸੋਪਰਾ
 ਤਮਾਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਵਿਛੇਦਤੋ ਵਿਕਲਪਤਿ ਨਰਚਕੁ ਦਲੇਖਯੋ ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਣਿ ਸਮੀਤਿ ਸੋਇਕਤਤਾ ਪ੍ਰਮੇਖਯੋ ॥੪੫॥ ਸੁਤਤਮ ਸਾਵਕ ਕੋ ਸਭ
 ਸਜੀਵ ਕੀਤਥਾ ॥ ਇਕਤੁ ਬੇਦ ਕੁਖੈਂ ਸਮਸਤ ਬੇਦ ਮੈ ਕਥਾ ॥ ਪਰਾਤਮਾ
 ਸੁਜੀਵ ਕੋ ਇਕੁਤੁ ਗਯਾਨ ਹੋਇ ਖਦਾ ॥ ਵਿਦਾਸ ਕਾਰ ਯਾ ਮਰੇ ਹਨੁ ਸੁ
 ਨੇਤਾ ਦਾ ॥੪੬॥ ਵਿਜਾਨ ਮੋਹੁ ਗਤਏ ਸੁਮੋਹੁ ਕੁਵਕੇਲਹੋ ॥ ਵਿਹੀਨ
 ਰੁਗਤ ਜੋਨ ਰਾਕ੍ਰਿਯਾ ਕਲਾਪ ਮੇਬਹੋ ॥ ਜਮੇ ਸਤਿ ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਮੋ
 ਖਤੋ ਸੁਪਾਇ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਸਿੰਧੂ ਨੀਰ ਮੇਸਦਾ ਬਹੇ ਸੁਜਾਇ ਹੈ ॥੪੭॥ ਸੁ
 ਗੋਪ ਮੇਰਿ ਦੇਸੁ ਨੇਸੁ ਆਪ ਮੋਹਗਾਇਓ ॥ ਅਪਾਪ ਪੁੰਨਿ ਸੀਲਤੈ ਹਨੁ ਮ

ਤੇਜੁਨਾਇਉ॥ ਅਕੁਗਤਮੇਸਰੰਤਥਾਨਤਾਹਿਪੈਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸੁਰੇਸਰਾ
 ਜਲਖਮੀਨਆਸਮੰਪਛਾਨਿਯੋ॥ ੪੬॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ **ਵਾਰ**॥ **ਸ ਵੈਯਾ**
 ॥ ਪਾਰਬਤੀਅਹਿਰਾਮਰਿਦੇਅਤਿਗੋਪਮਆਤੁਮਪਾਸਉਚਾਰੇ॥ ਅਯਿ
 ਸੁਪਾਵਨਐਰਿਦਅੰਗਮਪਾਪਜੁਨੇਖਿਨਮਾਹਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਪਸੁ
 ਰਾਮਕਹੇਮਥਕੈਸਬੁਬੇਦਨਮੇਜੁਅਹੇਕਛੁਜਾਗੇ॥ ਜਿਕਰਪ੍ਰੇਮਪਦੋਨਿਤਹੀ
 ਨਰਸੇਕੁਵਬੀਧਨਮੁਲਉਖਾਰੇ॥ ੪੭॥ ਚੰ **ਪਈ**॥ ਬ੍ਰਹਮੰਨੀਲੋਪਾਪਹ
 ਜਾਗ॥ ਬਹੁਜਨਮੀਜੋਕਰੇਅਪਾਕਾ॥ ਬਿਨਸਿਦੇਹਜਬੁੱਤੇਮਰਹੈ॥ ਰਾਮ
 ਬਚਨਜਿਉਸਤਉਚਰਹੈ॥ ੪੮॥ ਜਾਤਿਕੁਸਟਪੁਨਿਪਾਪੀਜੇਈ॥
 ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਰਤਿਹੋਈ॥ ਚੇਰੀਕਰੇਬਿਪ੍ਰਪੁਨਿਮਾਰੇ॥ ਮਾਤਪਿ
 ਤਾਕੇਪ੍ਰਣਨਿਕਰੇ॥ ੪੯॥ ਯੋਗਿਬਿੰਦੁਕੇਜੇਅਪਕਾਰੀ॥ ਯਾਬਿਧਿ

ਕੋਜੇ ਮਹਾ ਬਿਕਾਗੀ। ਸਿਵੁ ਰਾਮ ਪੁਜ ਜਗ ਮਾਂਹੀ। ਰਾਮ ਰਿਦੇ ਜੁ ਪਛੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ
 ਪ੨॥ ਜਾਪਦ ਕੋ ਯੋਗੀ ਸਨ ਪਾਵੈ। ਤਾਪਦ ਕੋ ਸੁਖ ਸੇਵੁ ਜਾਵੈ। ਪੂਜੇ ਤਾ
 ਅਮੁਰੇ ਸੁਰ ਸਾਰੇ। ਰਾਮ ਭੁਗਤੁ ਏ ਬੋਝ ਉਦਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਨਰ **ਜਛਾ**॥ ਸੁ
 ਜਾਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੋ ਪ੍ਰਗਾਇਉ। ਮਹੇਸ ਜਾਮਤ ਮੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿ
 ਯਾ ਸੁਨਾਇਉ। ਸਮੇਤ ਸੀਅਰਾਮ ਕੋ ਰਿਦੇ ਸੁਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ। ਗੁਲਾਬ ਸਿ
 ਅਦਾਸ ਕੋ ਮੁਖੇ ਬਸੇ ਅਨੰਦ ਕੋ॥ ੫੪॥ **ਇਤੁ ਸੀਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾ**
ਇਏਉ ਮਾਂਹੇ ਸੁਰ ਸਿਧ ਦੇ ਬਲ ਕੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਿਦ ਅੰਨਾ ਮਦੁ ਤੀਰੋਧਿ ਅ
 ਿ॥ ੨॥ ਪਾਰਬਤੀ **ਓ ਵਯਾ**। ਚ **ਪਾਈ**॥ ਪੀਨਿਆ ਜੁ ਮੇ ਯਾ ਜਗ ਮਾਹੀ।
 ਈਸ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮੇ ਪਰ ਆਹੀ। ਆਜੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਸਿਦੇ ਹਰੀ
 ਬਿਵੁਣੀ ਉਗਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਤਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜੇਈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਖੇ ਕਰ

ਛਾਕਗਜੇਈ। ਪੀਵਤੁ ਮੇਮਨ ਦੇਵਦਯਾਲਾ। ਤਿਪਤਿਨਰੇਵੈ ਰਸਹਿ ਬਿਸਾਲ
੨॥ ਸ਼ੀਰਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁਰਾਨੀ। ਸੁਨੀ ਸਿਖੇ ਪਜੋ ਮੋਹਿ ਬਖਾਨੀ। ਅਬਾ ਵਿਸਤਾ
ਰਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹ। ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੇ ਮੋ ਪ੍ਰਤਿਨਾਹਿ। ੩॥ ਸ਼ੀਮਹਾ ਦੇਉ
ਚੁ ॥ ਸੁਨੇ ਭਵਾਨੀ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਗੋਪ੍ਰਤੇ ਅਤਿ ਗੋਪ ਪਛਾਨਾ। ਅਧਯਾ
ਤਮਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੇਈ। ਰਾਮ ਬਖਾਨ ਯੋ ਭਾਖੇ ਜੇਈ। ੪॥ ਤੀਨਤਾਪ ਕੇ ਕਰੇ
ਨਿਵਾਗ। ਜਿ ਅਬ ਦੇਵੀ ਕਰੇ ਉਚਾਗ। ਜਾਹਿ ਸੁਨੇ ਸੁਮਿਟੇ ਭਵਤਾਗ। ਹੋਇ
ਜੀਵੇ ਕੇ ਭਵਨਿ ਸਤਾਗੇ। ੫॥ ਪਰਮ ਰਿਧਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ। ਦੀਰਘ ਆਯੁ
ਸੁਖੀ ਤੁਝੇ ਦੇਵੇ। ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਸੁ ਭੁਜਿਤ ਤਿਜੇਈ। ਤਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਵੇ ਜੇਈ।
੬॥ ਰਵਣ ਲੋਧੁ ਮਹਾਗਣ ਰਾਖ ਸੁਭਾਰਭੁੰਗੀ ਪ੍ਰਣੀਜ ਬਭਾਰੀ। ਗੋ
ਤਨੁ ਪ੍ਰਤਬੈ ਮੁਨਿ ਦੇਵਨਿ ਸਿਗ। ਮਿਲੀ ਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਜਿ ਪਾਗੀ। ਜਾਇਤ

ਹਾਂਉਰਕੋਦੁਖਜੋਪਰਣੀਬਿਧਪਾਸਜੁਰੇਇਪੁਕਾਰੀ॥ਫਯਾਨਪਰੇਤਿਨਦੇਖ
 ਅਵਕਾਦੁਖਕਾਰਣਜੋਸੁਪਿਖੇਮੁਖਚਾਰੀ॥॥ਨਿਧਖੀਰਗਏਸੁਰਸਿਗਲ
 ਏਪਰਣੀਕਮਲਾਸਨਜਿਗਲਵਾਈ॥ਸੁਤਿਸਿਧਕੁਲੇਪਦਉਜਲਕੇਹਰਿ
 ਈਸੁਰੁਕੀਮੁਖਕੀਰਤਿਗਾਈ॥ਰਿਖਬੀਚਪੁਰਾਨਨਭਾਖਤਜੋਬਿਧਿਰ
 ਇਸਕੁਹਰਿਗੀਤਿਜੁਨਾਈ॥ਹਰਿਭਾਵਕੁਰੇਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਏਮੁਖਆਨੰਦ
 ਵਾਕਗਦਾਗਦਆਈ॥੬॥ਤਬਜੁਰਹਜਾਰਸਮਾਲਸਕੈਦਿਸਪੂਰਬ
 ਮੇਪੁਗਟੇਹਰਿਗਾਈ॥ਤਮਦੁਰਕੇਗੇਦਿਗਮੰਡਲਕੋਤਨਦੀਪਦਿਨਾਬਰ
 ਨੀਮੁਖਜਾਈ॥ਕਮਲਾਸਨਏਕਪਿਖੇਹਰਿਪਾਵਨਅੰਗਨਨਹਿਲਖੀ
 ਗਤਿਕਾਈ॥ਸਮਨੀਲਮਣੀਤਨਮਦਿਹਸੇਦ੍ਰਿਗਕਿਜਨਸੇਜਨਕੇਜੁਖ
 ਦਾਈ॥੭॥ਕ੍ਰਿਡਲਅੰਗਦਹਾਰਕੀਟਸੁਏਕਰਕੇਕਲੁਸੁੰਦਰਭਾਗੇ॥ਸ੍ਰੀ

ਭ੍ਰਿਗਪਦਮਣੀਲਸਕੈਉਰਕੁ^{ਮਕਾ}ਸਤਸਿਦਰਤਾਵਰਧਾਗੈਠੈਫਿਗਨਿੰਦਸੁਨੀ
ਦਖਰੇਗੁਨਗਾਵਤੋਜਨਕਾਦਿਕਚਾਗੈ। ਸਿਖਰਥਾਗਾਦਾਕਰਨੀਰਜ
ਤੈਬਨੁਮਾਲਗਲੇਸਤਾਰੇ॥੧੦॥੧੦ ॥।।ਏਮਜਨੇਉਉਰਮੇਸੋਯੋ। ਸੁਵਰ
ਣਵਰਣਅਬਿਰਤਨਮੋਯੋ। ਪਦਮਾਭੂਮਿਸਹਿਤਹਰਿਛਾਜੇ। ਗਰਤ੍ਰਵਿ
ਓਗਮਉਪਰਿਰਾਜੇ॥੧੧॥।।ਹਰਖੁਰੇਉਰਗਦਗਦਬਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਦੈ
ਵਤਬਉਸਤਤਿਠਾਨੀ। ਤੇਪਦਪਕਿਜਕੋਪਰਣਾਮਾ। ਕਰੋਨਿਰੰਤਰਪੁ
ਰਣਧਾਮ॥੧੨॥।।ਪ੍ਰਣਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੀਮਨਲਾਈ। ਮੋਖੀਜੋਚਿਤਵੇਸੁਖ
ਦਾਈ॥।।ਭ੍ਰਿਗੁਣੀਮਾਇਆਕੇਅਨੁਸਾਗ। ਤਵਉਤਪਤਿਪਾਲਨਜਿਹਾਰ
੧੩॥।।ਕਰੋਨਿਰੰਤਰਲੇਪਨਤੇਈ। ਨਿਜਾਨੰਦਅਨੁਭਵਤੁਮਜੋਈ। ਦਾਨ
ਅਪੈਨਕਰਮਜੋਕਰੇਗ। ਦੁਸਦਜੀਵਤਉਪਾਪਨਹਰੇਗ॥੧੪॥।।ਤੇਯਸਮੇ

ਜਿਉਂ ਬੁਗਤਿ ਕਮਾਇ। ਸਿਤਦੇਂ ਹਿਖਿਲੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਇ। ਤੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਦੇ
 ਮਯੋ ਜੇਈ। ਮੇਉ ਬਦੇਖ ਹਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਈ। ੧੫। ਮੈਸੇ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਵਾ। ਪਾ
 ਰਹਿ ਦੇ ਮੁਨਿ ਕਰੇ ਸੁਸੇਵਾ। ਤਵ ਪਦ ਪਕਿਜ ਪੂਜਾ ਜੇਈ। ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਪ
 ਰੇ ਜਨ ਕੇਈ। ੧੬। ਸਪਤਿ ਨੀਜਿ ਉਪਦਮਾਤਿ ਹਜਾਬਾ। ਕਰੇ ਸਪਰਧਾ
 ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਥਾ। ਤੇ ਬੁਗਤ ਨ ਮੈ ਬੁਗਤਿ ਬਿਸਾਲਾ। ਸੀਸ ਪਰੋਪੇ ਧਰੇ ਸੁਮਾਲ
 ੧੭। ਯਾ ਤੇ ਬੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਜੇਈ। ਬੁਗਤਿ ਨਿਰੰਤਰ ਚਾਹੈ ਤੇਈ। ਤੇ ਪਦ
 ਪਕਿਜ ਬੁਗਤਿ ਉਦਾਰੀ। ਹੋਇ ਨਿਰੰਤਰ ਮੋਹ ਮੁਰਾਰੀ। ੧੮। ਬੁਧ ਆਮ
 ਯ ਜੇਤ ਪੇਸੁ ਬਾਗੁ। ਬੁਗਤਿ ਏਕ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗਦਾਗੁ। ਆਬਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾ
 ਰੁਖ ਯੋਜ ਬੀ। ਬਿਲਤ ਬੁਏ ਨਾਗ ਇਲਤ ਬੀ। ੧੯। ਕਿੰਕਰੇ ਮਿ
 ਨਾਗ ਇਲ ਬਾਣੀ। ਸੁਨੀ ਬਿਪਾਤ ਹਰਿ ਖਬਰੀ। ਬੁਗਵਨ ਗਾਵਨ ਨਾ

ਮਬਖਾਨੇ। ਪਉਲਸਤਤਨੈਸਰਨਗਸਭੁਜਨੇ। ੨੦॥ ਤੈਸਭੁਗਖਸਕੇਵਹੁਰਾ
ਈ। ਮੇਵਹੁਕੈਗਰਬਯੋਅਧਿਕਾਈ। ਤਿਲਕੀਲੇਕਪਾਲਸਭੁਜੇਤੇ। ੨੧॥
ਸੁਸਮੇਤਿਦੁਖਾਏਤੇਤੇ। ੨੨॥ ਮਾਨਸਕੈਮਰਣਾਤਿਯੋਜੀ। ਮੈਕਲਿਅ
ਲਕਲਪਯੋਜੇਈ। ਅਤੇਤੁਮਮਾਨੁਖਤਨੁਪਾਰੀ। ਤਨੇਦੇਵਗੋਪੁਜਾਇ
ਮੁਰਾਰੀ। ੨੩॥ ਸੀਭੁਗ ॥ ਕਸਪਮੇਤਿਤਤਪਕੋਕੀਨੋ। ਤੇ
ਇਪ੍ਰਸਿਨਮੇਤਿਵਹੁਦੀਨੋ। ਮੇਸੁਤਆਚਯੋਤਿਨੇਉਦਾਗਾਤਬਾਕੀ
ਯੋਮੈਅਗੀਕਾਰਾ। ੨੪॥ ਸੇਅਬਕਸਪਦਸਰਬਨਮਾ। ਕੁਤਲਮੇਤੈ
ਅਜਕੇਧਾਮਾ। ਕਿਸਲਿਖਾਨਮਤਾਹਿਪਟਰਾਨੀ। ਤਾਪ੍ਰਤਤਾਮੇਉਰ
ਜਾਨੀ। ੨੫॥ ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਆਪਕੋਕੋਗੇ। ਇਕਕੋਜਲਆਕੋਗ੍ਰਧ
ਗੇ। ਤੀਨਇਤਰਦੇਨੇਮੇਧੋਗੇ। ਕੁਧਕੋਨਿਖਲਸਭੁਗਉਤਗੇ। ੨੬॥

ਯੋਗਮਾਇਆਸੀਤਾਇਤਨਮਾ॥ਉਪਜੇਗੀਮਿਥਲਾਪਤਿਧਾਮਾ॥ਤਿਨਸ
 ਮੇਤਿਬਿਧਿਕਾਰਅਥਾਰੇ॥ਕਰੇਸਿਪੁਰਣਯੋਉਰਧਾਰੇ॥੨੬॥ਯਾਬਿ
 ਧਿਬਿਸ਼ਨੁਸੁਬੈਨਬਖਾਨਾ॥ਕੁਯੇਤਹਾਂਪੁਨਿਅਤਿਗਧਿਆਨਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਦੇਵਨਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ਗਘਕੁਲਮੈਂਹਰਿਨਾਰਤਨੁਧਾਰੇ॥੨੭॥
 ਤੁਮਸਕੁਅੰਸਨਕੈਜਗਮਾਧੀ॥ਬ੍ਰਾਨਰਤਨਧਾਰੇਬਨਮਾਧੀ॥ਬਿਸ਼ਨ
 ਸਤਾਇਕਰੇਜਗਤੋਲੋ॥ਬਿਸ਼ਨੁਹੋਗੋਕੁਤਲਜੋਲੋ॥੨੮॥ਯਾਬਿ
 ਧਿਦੇਵਨਆਇਸੁਦੀਨੋ॥ਧਰਣੀਕੋਅੰਸਾਸਨਿਕੀਨੋਕਮਲਾ
 ਸਨਨਿਜਕੁਵਨੇਗਯੋ॥ਉਰਜਰਦਰਸੁਖੀਅਤਿਕੁਯੋ॥੨੯॥ਸਿਕ
 ਰ ॥ਧਰਦੇਵਬ੍ਰਾਨਰਕੁਪਕੋਬਿਚਰੇਅਰੰਨਨਮਾਧੀ॥ਸੁਸਹਾ
 ਇਤਾਜਗਦੀਸਕੀਯੋਧਾਰੇਨਿਜਮਨਮਾਧੀ॥ਬਲਵੰਤਕੁਧਰਪਾਰ

ਪ੍ਰਸਿਕਾਮੋਪਰਬੀਨ ਅਹਿਕਥਾਪਾਵਨਈਸਕੀਸਿਵਆਪਬਰਨਨ
ਕੀਨਾ॥੩੦॥

ਦੇਬਾਲਕਾਂਡੇਨਾਮਕਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ਸੀਮਹਾਦੇਊ ॥੩॥

॥ਅਬਰਜਾਦਸਰਥਵਰਜੇਈ॥ਸੰਤਪਰਾਕਰਮਸੀਮਤਿਸੇਈ
ਅਪਯਆਪਤੀਵੀਰਇਕਆਹਿ॥ਵਿਸ੍ਰਤਿਸਕੁਲੇਕਨਕੇਮਾਹਿ॥੧॥
ਨਿਹਸਿਤਨਦੁਖਤਿਨਭਾਰਾ॥ਵਸਿਸੁਸਮੀਪਗਯੋਇਕਵਾਰਾ॥ਮੁਨਿ
ਜਰਦੁਲਬੰਦਪਦਮੰਜਲਾ॥ਪ੍ਰਸੂਕਥੀਨਿਪਵਰਕਰਮੰਜਲਾ॥੨॥
ਸਕੁਲੰਖਲੁਲਖਤਸਿਤਾਂਨਿ॥ਕਿਹਿਬਿਧਿਤੇਵੇਮੁਨਿਸੇਗੁਨਿ॥ਪੁ
ਤੀਨਰਜਸਕੁਲੋਤਾ॥ਕੇਵਲਮੇਦੁਖਕਾਰਲੁਤੇਤਾ॥੩॥ਵਸਿਸੁਕੀ
ਯੋਪੁਨਿਬੈਨਉਚਾਰਾ॥ਤੇਵੇਗਨਿਪਵਰਸੁਤਚਾਰਾ॥ਮਨੋਲੋਕਪਾਲ

ਤਨੁਪਾਗੇਤਿਵੇਗਬਲਿਬੁਧਿਉਦਾਗੇ॥੪॥ਸਿੰਧੂਰਿਖਸਾਂਤਕੇਕੁਰਤਾ
 ॥ਨਿਪਆਨੀਜੇਤਪਧਨਧਰਤਾ॥ਪੁਤਕਾਮਯਾਗਜਗਜੇਈ॥੮
 ਮਸਮੇਤਿਕਰੀਯੋਨਿਪਜੇਈ॥੫॥ਆਬਿਧਿਸੁਨਿਮੁਨਿਵਰਕੀ
 ਬਾਨੀ॥ਮੰਤ੍ਰੀਪ੍ਰਤਿਨਿਪਵਰਹਿਵਖਾਨੀ॥ਸੁਨਿਮੰਤ੍ਰੀਸਿੰਧੂਰਿ
 ਖਲਿਅਏ॥ਪਦਬੰਦਨਬੁਧਾਂਤਿਮਨਾਏ॥੬॥ਜਹਿਤਅਮਾਤ
 ਯਾਗਨਿਪਕੇਗਾਅਮਲਮੁਨੀਸੁਗਮੰਤ੍ਰੀਚਰੇ॥ਸੁਧਾਹਵਨਕਰੇ
 ਨਿਪਜਬਹੀ॥੮ਵਯਵਟਪ੍ਰਗਟੇਤਹਿਤਬਹੀ॥੧॥ਤਪਤਜਾਂਬਨ
 ਦਪ੍ਰਭਾਉਦਾਗੀ॥੫॥ਇਸਸੁਵਰਨਪਤਕਰਤਾਗੀ॥੫॥ਇਸਲੀਜੇਏ
 ਨਰਦੇਵਾ॥ਤੇਪੁਤਹਿਤਰਚੀਸਦੇਵਾ॥੫॥ਨਿਹਸਿਦੇਹਪਰਮਾਤਮਜੇਈ
 ਪੁਤਭਵਕਰਪਾਵੈਸੇਈ॥ਯੋਨਿਪਵਰਪ੍ਰਤਿਬੰਨਬਖਾਨਾਅਗਨਿਤ

ਕੁਯੇਤੁਹਅਤਿਰਧਿਆਨਾ॥੯॥ਮੁਨਿਸਰਦੂਲੇਕੇਪਦਵਰਜਾ॥ਨਿਪਬੀਦੇ
ਨਿਜਪਾਇਸੁਕਾਰਜਾਗੁਰਸਿੰਘੀਰਿਖਆਇਸੁਕੀਨੀ॥ਨਿਪਪਾਇਸੁ
ਨਿਜਕੁਮਨਿਦੀਨੀ॥੧੦॥ਅਰਧਕੁਸਲਅਕੇਕਰਦਯੋ॥ਕੇਕਈ
ਅਰਧਸੁਦੇਵਤਕੁਯੋ॥ਬਹੁਰਿਜਮਿਤਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਈ॥ਪੁਤ੍ਰੇਤਪਾ
ਇਸਤਿਨਲਈ॥੧੧॥ਦੇ ॥ਕੋਸਲਅਅਰਧਸੁਕੁਗਤਿਨ
ਦੀਨੋਪ੍ਰੇਮਬੁਲਾਇ॥ਕੇਕਈਅਰਧਸੁਆਪਨੇਦਯੋਪ੍ਰੇਮੇਆਇ
੧੨॥ਸੁ ॥ਖਾਇਓਦਿਬਚਰੁਤਿਨਜਬਹੀ॥ਗਰਬੁਸਮੇਤਿਕੁ
ਈਤੇਤਬਹੀ॥ਦੇਵਤਾਜਿਓਰਜੇਤੇਨਾਰੀ॥ਨਿਪਮੰਦਰਮੇਕਰਓ
ਜਿਆਰੀ॥੧੩॥ਕੋਸਲਅਦਸਮਾਸਨਕੇਕੁਏ॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਿ
ਜਪੁਤਜੁਜੇ॥ਨਵਮੀਸੁਕਲਪਖਮਪਮਾਸਾ॥ਕਰਕਲਗਨਜੁਕੁ

ਕੁਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨਿ ਰਵਸਨਾ ਮਨਿ ਖੰਡ ਆਇ ॥ ਓਰ ਠੋਰ ਕਹ ਪ੍ਰ
 ਚਸੁ ਹਾਇ ॥ ਮੇਖਾ ਬਿਖੇਰ ਵਿਬਿਖ ਮੇਰੇ ਦਾ ॥ ਕਿਨ ਯਾ ਮੇ ਬੁਧਿ ਮਹਾ ਅੰ
 ਨੀ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ ਛੇਦਾ ॥ ਕਰਕ ਮੇ ਗੁਰਮੀਨ ਮੇ ਕ੍ਰਿਗ ਦੇ
 ਵ ਫੁਲ ਬਸਾਵਾਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਤਲੈ ਪਿਖ ਦੇਵ ਬਲਿਬ
 ਲਿਜਾਵੇਈ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਹ ਬੇਦ ਬੁਖੇ ਆਵੈ ਤੈ ਨਹਿ ਧਿਆਨੇ ਮੇ ॥ ਵ
 ਹੁ ਗਤਿ ਕੇਵਲ ਨੇਨ ਰੋਚਰ ਆਜੁ ਦਸ ਰਥ ਪਾਮੈ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਲ
 ਕਿੰਜਸ ਮਾਨ ਸੁੰਦਰ ਸਾਮ ਮੁਰਤਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਕੂਜ ਚਾਰ ਪੀਤ ਪਟੇ ਬਰਾ
 ਜਗਤੁ ਗਤ ਕਰ ਪਦੇ ਹਨੀ ॥ ਅਰੁਣ ਕਿੰਜਸ ਮਾਨ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਸ
 ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਮਕਰ ਕੁੰਡਲ ਕਾਨਲ ਸਕੈ ਹੋਰ ਮਕਰ ਸੁਲਾਜੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਹਜਾਰ ਸੂਰਸ ਮਾਨਲ ਸਕੈ ਰੂਪ ਮਦਿ ਰਜਾਲ ਮੈ ॥ ਕੁਟਿਲ ਅਲਿ

ਕਕਪੋਲਸਿਦਰਹੇਮਕ੍ਰੀਦਿਸੁਭਾਲਮੋ॥ ਦਰਗਦਾਪਦਮਜੁਚਕਰਬਨ
ਮਾਲਸਿਦਰਹੇਮਕ੍ਰੀ॥ ਸੁਵਿਸਾਲਜੇਭਾਹੇਰਕੇਮਨਦੇਵਤਾਜਭੁਲੇਕੁਈ
੧੮॥ ਜਨਕ੍ਰਿਪਾਚੇਦਰਿਦਸਥਜੇਮੁਸਕਾਵਨਾਤਿਹਿਚਾਦਨੀ॥ ਕਰੁ
ਣਾਗਜੀਲੇਨੈਨਜੇਭਾਨੀਲਕਿਜਨਮਾਦਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਵਤਸਹਾਰਕਿਖੂ
ਰਨੁਪਰਪਾਦਮੇਸ਼ਨਸ਼ੁਨਕਗੇ॥ ਪਿਖਤਕੋਸਲਯਾਭੁਪਕੋਬਿਜਮਾ
ਕੁਲਾਉਗੇਮੇਭੁਗੇ॥ ੧੯॥ ਦੇ ॥ ਹਰਖਨੀਰਨੈਨਾਭੇਰਕਰਅਜਲਿ
ਯਗਿਮਨਾ॥ ਅਦਭੁਤਰੂਪਕੋਸਲਯਾਪਿਖਬੋਲੀਕੁਗਵਾਨਾ॥ ੨੦॥
ਕੋਸਲਯੋਵਾਚਾਚੈ ॥ ਦੇਵਦੇਵਪਦਬੀਦਨਥਾਗੇ॥ ਸਿਖਗਦਾ
ਕਰਚਕ੍ਰਸੁਧਾਗੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾਅਚੁਤਅਨੰਤਾ॥ ਪੁਰਖੇਤਮਪੂਰ
ਣਭੁਗਵਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਗੀਆਮਾਲ ॥ ਬਾਲੀਅਗੋਚਰਤੇਹਿ

ਕੇਮੁਨਿਬੇਦਵਾਦੀਗਾਵੇਯੋ॥ਮਨਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰੀਨਾਪਿਖੇਸਤਗਿਆਨਰੂ
 ਪਸੁਨਾਵੇਯੋ॥ਤੁਮਹੀਸੁਮਾਇਆਵਿਸੁਕੋਊਪਜਾਇਪਾਲਸਿਖਾਹੋ
 ॥ਸਵਾਦਿਗੁਣਸਿਖੁਕਤਿਯੋਨਹਿਲੇਪਰਿਚਕਧਾਰਹੋ॥੨੨॥ਚੈ
 ਨਾਹਿਕਰੋਕਰਤਾਸੇਭਾਸੋ॥ਚਲੇਨਾਹਿਜਨਚਲਤਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਨਾਹਿਸੁਨੇ
 ਜਨੁਜਾਨਿਤਸਮਾਨਾ॥ਦੇਖੇਨਾਦੇਖਤਸੇਭਾਨਾ॥੨੩॥ਅਪ੍ਰਾਣਮਨਬੁਧਿ
 ਨਿਆਗੇ॥ਰੂਪਤੁਮਾਰੋਬੇਦਉਚਾਰੇ॥ਸਮਸਭੁਭੂਤਨਮੇਤੁਮਦੇਵਾ॥ਲਖੇਨ
 ਜਾਵੇਅਲਖਅਭੇਦਾ॥੨੪॥ਅਗਿਆਨਅਵੇਰੇਚਿਤਜਿਨਕੇਰੇ॥ਕੈਸੇ
 ਰੂਪਤੁਮਾਰੇਹੋਰੇ॥ਸੁਪਿਬੁਧਿਜਿਨਕੀਜਗਅਯੋ॥ਵੇਜਨਰੂਪਤੁਮਾਰੇਲ
 ਯੋ॥੨੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਪਰਮਾਣੁਸੇਉਰਤੇਰੇ॥ਧਿਆਨਪਰੇਯੋਗੀਸੁਰਹੋਰੇ॥
 ਤੁਮੇਉਦਰੁਬਿਖੇਤਨੁਪਰੇ॥ਯਾਬਿਧਲੇਕਬਿਡੰਬਨਕੇਰੇ॥੨੬॥ਭੁਗਤਨ

ਮੇਪਰਵਸਤਾਤੇਗੀ॥ਅਜੂਰਪੁਤਮਮੇਉਰਹੇਗੀ॥ਸਿਜਾਰਸਮੁਵੇਮੇਅਤਿ
 ਮਗਨਾ॥ਪਤਿਪੁਤਪਨੁਮਾਹਿਜੁਲਗਨਾ॥੨॥ਤੇਮਾਇਆਜਗਕੁਮ
 ਬਹੁਬਾਰਾਅਬਤੇਅੰਪਿਮਲਿਨਿਹਾਗਾ॥ਦੇਵਤੁਮਾਰਾਏਹੁਸਰੂਪਾ
 ॥ਮੇਮਾਨਸਿਨਿਤਰਹੇਅਨੁਪਾ॥੨੬॥ਵਿਸੰਸੋਹਨਿਮਾਇਆਬਾਰੀ॥ਨ
 ਹਿਮਵਰਜੁਮੋਹਿਮੁਰਾਗੀ॥ਏਤਤਰੂਪਅਲਾਕਿਕਜੇਇ॥ਉਪਸਿਪਰੋਸਨ
 ਤਨਜੇਇ॥੨੭॥ਬਾਲਕੁਵਾਅਤਿਕੋਮਲਅੰਗਾ॥ਰੂਪਦਿਖਾਵੇਮਹਾਅ
 ਨੰਦਾ॥ਬਿਲਅਲਿੰਗਨਲਲਤਨਧਾਗਾ॥ਉਤਕਟਤੰਮੇਮੇਤਰੇਸੁਪਾਗਾ
 ੩੦॥ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਾਨੇ ॥ਮਾਤਾਜੇਜੇਇਸਟਤੁਮਾਰੇ॥ਸਿਣੀਜੇਨਹੀਔਰ
 ਨਿਹਾਰੇ॥ਕੁਮਕੁਰਅਪਨਨਿਮਿਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਤੀਕਰੀਸੁਦ੍ਰਿਤਾ॥
 ੩੧॥ਰਾਵਣਮਾਰਣਹੇਤਸੁਮਾਤਾ॥ਧਾਰਯੇਮੇਕੂਤਲਨਰਗਾਤਾ॥ਦਸ

ਰਥੇ ਮਮਾਹਿਤਤ ਪਕੀਨੇ। ਹੇਇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਮੇਹ ਵਰਦੀਨੇ॥੩੨॥ ਮਮ
 ਪੁਤ ਕਰ ਯਾਚ ਯੋਜੇਈ॥ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ ਆਜੁ ਮੇਸੇਈ॥ ਯਹ ਮੇਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰ ਯੋਜੇਈ॥ ਪੂਰਬਤ ਪਛਲ ਜਾਨੇਸੇਈ॥੩੩॥ ਦੁਰਲਭੁ ਮੇ
 ਰੇ ਦਰਸਨ ਆਹਿ॥ ਮੋਖ ਨਿਮਿਤ ਪਛਾਨੇਤਾਹਿ॥ ਸਿਬਾ ਦਹ ਮਾਰਾ
 ਬਾਰੇ ਜੇਈ॥ ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਯਾ ਕੇਨ ਰੋਕੇਈ॥੩੪॥ ਜੇਨ ਰਮ ਮਸਰੂਪ ਤਾ
 ਪਾਵੈ॥ ਮਰਣ ਸਮੇ ਮਮਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਆਵੈ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਯੋਗ ਮਊਚਾਰ
 ॥ ਰੇਵਤ ਭੁਏ ਬਾਲਤ ਨੁਧਾਰ॥੩੫॥ ਇੰਦ੍ਰ ਨੀਲ ਮਾਇਤ ਨ ਦੁਤਿ ਜੋਹੇ॥
 ਵਿਸਾਲ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਸਭ ਮੋਹੇ॥ ਬਾਲ ਅਰਣੁ ਸਮ ਪ੍ਰਭਾ ਉਦਾਗਾਲ
 ਲਤ ਲੋਕ ਪਾਲਤ ਨੁਧਾਰ॥੩੬॥ ਸੁਤ ਕੇ ਜਨਮ ਸਨਯੋ ਦਿਪ ਜਬ ਹੀ
 ਸੁਖ ਸਮੁਦਿ ਮਗਨ ਭਯੋਤ ਬੀ॥ ਗੁਰ ਸਮੇਤਿ ਆਯੋ ਪੁਨਿ ਤਹਾਂ ਕਮ

ਲਖਮਿਤ੍ਰਿ ਗਗਮਸੁਜਗਾ॥੩੧॥ਪਿਖਅਨੰਦਨੀਗਢ੍ਰਿਗਅਏ
ਗੁਰਸੰਜਾਤਿਕਰਮਕਰਵਾਏ॥ਕਿਕਈਜਨੇਸੁਕੁਰਤਕੁਮਾਰ
॥ਕਮਲਨੈਨਤਨਪ੍ਰਭਾਅਪਾਰਾ॥੩੨॥ਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਸੁਖਮਲਸੁਤ
ਜਾਏ॥ਪੁਰਣਇੰਦੁਜਮਬਦਨਸੁਹਾਏ॥ਤਾਹਿਸਮੇਰਾਜਾਹੁੰਖਾਨਾ॥
ਰਾਂਮਹੰਜਾਰਦੇਇਜਦਾਨਾ॥੩੩॥ਹੇਮਰਤਨਸੁਰਭੀਪਟਪਨੇ
ਬ੍ਰਹਮਣਪਾਇਅਸੀਸਾਭੁਨੇ॥ਵਿਦਯਾਗਿਆਨੰਸਿਪੁਰਣਕੁਰੇ॥
ਜਾਹਿਬਿਖੇਮੁਨਿਗਮਣਸੁਕਰੇ॥੪੦॥ਤਾਕੇਗੁਰਪੁਨਿਗਮਉਚਾ
ਰਾ॥ਗਮਣਰੂਪਤੇਰਾਮਨਿਹਾਰਾ॥ਭਰਤਭਰਣਤੇਕਯਉਚਾਰਾ॥
ਲਖਮਣਸੁਭਲਖਣਅਧਾਰਾ॥੪੧॥ਸਤ੍ਰਯਨਨਸਤ੍ਰਯਨਭਾਨੇ॥
ਆਬਿਧਿਗੁਰਸਰੁਨਾਮਬਖਾਨੇ॥ਲਖਮਣਰਾਮਚੰਦਕੇਸਿਰੀ॥ਸ

੨੫ ਨਕੁਏ ਪੁਨਿ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਸਿਰਗਿ ॥੪੨॥ ਪਾਇਸ ਅਸਿਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥
 ਦੁੰਦੀ ਕੁਇ ਟਿਰੇਵੁ ਜਾਰੀ ॥ ਲਖ ਮਣੁ ਸਿਗਾ ਮਿਲੈ ਸੀਰਾ ਮਾ ॥ ਲੰਲਾ
 ਬਾਲ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥੪੩॥ ਸ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਨਿ ਕਾ ਕਲ ਬੈਨੁ
 ਪੇਖ ਮੁਖੀ ਬੁਜੇ ਕੋ ਬਿਗਾਸਾਏ ॥ ਭਾਲਾ ਬਿਖੇ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇ ਹੇ ਮਸੁ ਪੀਪ
 ਲਪਾਤੁ ਅਨੁਪ ਜੁਹਾਏ ॥ ਕਿਠ ਬਿਖੇ ਮਾਇ ਬ੍ਰਾਤੁ ਧਰੇ ਬ੍ਰਿਕ ਕੋ ਨਖਤਾਹਿ
 ਸੁਬੀ ਚੁਜਗਾਏ ॥ ਕਾਚਨ ਕੁੰਡੁ ਲਕਾਨ ਲਸੈ ਰਤੁ ਨਾਗਣੁ ਸਿੰਦਰ ਪੂਰ
 ਲਗਾਏ ॥੪੪॥ ਚਿ ॥ ਜਬਦਾਇ ਮਨ ਮਣੁ ਪਰ ਮਉਦ ਥੋ ॥ ਪਦੁ ਭੁ
 ਖਣੁ ਤਿਹ ਸਿਗਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕਟਿ ਜੁੜ ਅੰਗ ਦੁਭੁ ਜਧਰੇ ॥ ਅਲਪ ਦਸਨੁ ਹੋ
 ਜਤ ਮੁਖਿ ਖਿਰੇ ॥੪੫॥ ਮਇ ਵਨੀਲ ਮਾਇ ਦੇਹੁ ਜੁਹਾਏ ॥ ਅਕਿਣ ਰਿੰਗ
 ਮਾਣੁ ਬਿਗਾਸਾਏ ॥ ਆਗੇ ਬਾਲ ਕਪਾਛੇ ਰਾਮਾ ॥ ਦਿਖੈ ਕੋ ਜਲ ਆਦਸਰ

ਬਧਾਮਾ॥੪੬॥ਪਰਮਾਨੰਦਭੁਏਮਨਮਾਹੀਤਾਂਸੁਖਕੀਰਨਤੀਕਛੁਨਾਹੀ॥
ਦਸਰਥਭੁਏਜਨਕਰੇਸੁਜਬਹੀ॥ਰਾਮਬੁਲਵੇਕੁਪਤਿਤਬਹੀ॥੪੭॥ਫਲੀ
ਲਾਸਕਤਭੁਏਜੁਖਧਾਮਾਨਹਿਬੁਲਾਏਆਵਹਿਰਾਮਾ॥ਆਨਕੋਸਲ
ਆਭੁਪਬਖਾਨੀ॥ਬਹੁਤਭੁਲੀਕੋਸਲਆਮਾਨੀ॥੪੮॥ਹਸਤਮਾਤ੍ਰਦੇਰੀ
ਰਖੁਨਾਥੇ॥ਆਏਨਾਜਨਨੀਹਰਿਹਾਥੇ॥ਮਹਾਪਤਨਕਰਯੋਗੀਧਿਆ
ਵੇ॥ਵਹਕੋਸੇਕਰਭੀਤਰਆਵੇ॥੪੯॥ਹਸਤਨਰਾਇਲੁਆਪੇਆਏ॥
ਕਰਦਮਦਖਲੁਪਾਇਲਗਾਏ॥ਕਿਚਿਤਗਹਸੁਗਹੇਮੁਖਮਾਹਿ॥ਦੋ
ਰਚੇਲੇਲੀਲਾਮਨਮਾਹਿ॥੫੦॥ਆਬਿਧਿਪਰਮਾਨੰਦਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥ਸਭਜੀ
ਵਨਕੋਸੁਖਕੋਧਾਮਾ॥ਮਾਇਆਬਾਲਜਗੀਰਹਲੀਨੋ॥ਜਨਨੀਤਾਤਪਰਮ
ਸੁਖਦੀਨੋ॥੫੧॥ਮਾਜਮਾਸਕੋਸਲਆਮਾਤਾ॥ਵਾਪਨਬਹੁਬਿਧਿਕਰੇਸੁਤ

ਤਾਪਰਸੁਤਭੁਖਨਬਹੁਤਲਭਵੇ। ਬਹੁਬਿਧਿਮੰਗਲਸੋਮੁਖਗਵੇ॥੫੨॥
 ਦਕਅੰਗਪੁਖਬਨਵੇ॥ ਕਰੁਣਸਸਕੁਲੀਅਤਿਸੁਖਦਾਵੇ॥ ਕਰੁਣਪੁ
 ਰਪੁਨਿਵਿਵਿੱਧਿਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਵਰਖਬ੍ਰਿਧਅਤਿਮੰਗਲਪਾਰੇ॥੫੩॥ ਗ੍ਰਹਿਕ
 ਰਯਸਭੁਗੁੰਤਿਤਿਆਗੇ॥ ਰਾਮਜਬੇਬਹੁਖੇ ਲਨਲਾਗੇ॥ ਮਾਤਸਮੀਪ
 ਗਏਇਕਬਾਰਾ॥ ਭੁਜਨਦੈਰਪੁਨਾਬਓਚਾਰਾ॥੫੪॥ ਕਾਰਯਸਕਤਿ
 ਤਾਹਿਖਿਲੁਹੋਇ॥ ਸੁਨਯੋਨਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜੇ॥ ਕ੍ਰੋਧਭਰੇਕਰਦੈਰਓ
 ਠਾਏ॥ ਛੀਕੇਭੁਜਨਪਰਤਿਗਿਰਾਏ॥੫੫॥ ਲਖਮਨੁਕੋਨਨੀਤਹਿਦੁ
 ਯੋ॥ ਬੁਰਤਬਹੁਰਿਸਤਪਨਹਲਯੋ॥ ਦੁਪਦਹੀਬਹੁਭੀਤਿਖਵਾਏ॥ ਸੁਦ
 ਤਬੇਤਿਨਮਾਤਬਤਾਏ॥੫੬॥ ਦੋਰੀਮਾਤਸੁਮੁਖਬਿਗਸਾਨੇ॥ ਤਾਹਿਵਿ
 ਲਕਤੇਸੁਖਪਲਾਨੇ॥ ਪਗਪਦਹੁਟੀਕੋਸਲਯਾਜਬਹੀ॥ ਭੁਏਨਰਾਇਨੁ

ਲਖਗਤਿਤਬਯੀ॥੫॥ਾਰਘਨਾਥਹਕਰੁਤਰਗਯੋ॥ਕ੍ਰਿਚਿਤਕੁ
ਮਨਿਬੈਨਸੁਕਯੋ॥ਬਾਲਕੁਵਸੁਅਗੀਕਯੋ॥ਮੰਦਮੰਦਰੇਵਾਹਿ
ਹਰਿਖਯੋ॥੫੨॥ਤਬਮਾਤਾਸੁਕਿਠਲਗਾਏ॥ਸਿਰਚੁਮੇਬੁਭੁ
ਤਿਲਡਾਏ॥ਬਾਲਕਤੇਪੁਨਿਭੁਏਕਮਾਯੋ॥ਵਸਿਸੁਸੁਕੁਨਸੁਜਨੇਉ
ਡਾਯੋ॥੫੩॥ਸੁਬਦਿਵਯਾਮਾਹਿਵਿਸਾਰਦਾ॥ਧਨੁਰਵੇਦਮੇਪਰ
ਮਸੁਸਾਰਦਾ॥ਲੀਲਾਕਰਹਰਿਨਰਤਨਧਾਯੋ॥ਸਤੁਸਾਸਤਕੇਅਰ
ਥਬਿਚਾਯੋ॥੬॥ਲਖਮਣਰਘੁਵਰਕੇਅਨੁਸਾਰੀ॥ਸਿਵਜਾਨਸੇ
ਟਾਉਰਧਾਰੀ॥ਸਤੁਪਨਰੁਰਥਕੇਪਰਮਪਿਆਯੋ॥ਸਿਵਕਭਾਈ
ਸੀਲਉਦਾਯੋ॥੬੧॥ਸ ॥ਗਮਲਏਕਰਚਾਪਮਹਾਂਬਲਤੁ
ਲਕਸੇਕਰਿਬਾਲਸਧਾਯੋ॥ਸਿਗਲਏਲਖਬੀਰਤੁਬੀਗਮਰੂਢਮੰ

ਹਾਂਬਨਮਾਹਿਧਾਰੇ॥ਖੇਲਸਿਕਾਰਮਹਾਬਲਧਾਰਜੁਬਿਆਪਰ
 ਸਿਖਪਨੇਚੁਨਿਮਾਰੇ॥ਆਨਨਿਵੇਦਕਰੇਬਨਬਾਤਨਰਾਮਦੁਊਕ
 ਰਤਾਤਜੁਯਾਰੇ॥੬੨॥ਉਠਿਪਾਤਸਮੇਕਰਮਜਨਜੁਪਿਤਮਾਤਨਕੋਅ
 ਭਿਬੰਧਨਧਾਰੇ॥ਪੁਰਕਾਰਯਫੇਰਕਰੇਸਗਲੇਅੰਤਿਨਿਮਰਭੁਵਸੁਰ
 ਮਮੁਰਾਰੇ॥ਮਿਲਬਾਂਧਵਸਿਗਕਰੇਪੁਨਿਕੋਜਨਸਿਗਮੁਨੀਜੁਰਕਿਥ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ਮੁਨਿਪੁਰਾਵਤੇਜੁਨਿਆਪਕੁਲੇਲਪੁਕੁਤਨਪੈਪੁਨਿਆ
 ਪੁਊਚਾਰੇ॥੬੩॥ਤਿਮਰ ॥ਧਰਿਰਾਮਜੀਅਵਤਾਰੇ॥ਇਹਕੁੰਤ੍ਰਿਕਾ
 ਰਖਸਾਗ॥ਨਰਲੋਕਮੇਸਖਕਾਗ॥ਪਰਣਾਮਹੀਣਨਿਹਾਰੇ॥੬੪॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਸਨਕਾਦਿਕਜੋਕੋਭੁਜੇਮੁਨਿਜਨਅੰਮੁਖਚਾਰੇ॥ਵੈਪਰਮਾਤ
 ਮਲੋਕਮੈਭੁਏਮਜਜਅਵਤਾਰੇ॥੬੫॥

ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਬਾਲਕੰਡੇਚਤੁਰਥੇਪਿਆਇ।੬॥
ਸੀਮਹਾਦੇਵਉ ॥੧॥ ॥ਏਕਸਮੇਮੁਨਿਕੋਸਕਜੋਪੁਰਾਮੋਪਿ
ਬਿਖੇਬਨਤੇਚਲਾਏ।ਜਾਨਿਇਤੈਮਨਿਮਧਮੁਨੀਪਗਾਤਮਕੁ
ਪਤਿਮਿਦਰਜਾਏ।ਪਾਵਕਕੇਸਮਤੇਜਲਸੇਪਿਖਤਾਅਜਨਿਦਨਜੁ
ਹਰਖਾਏ।ਆਸਨਤੇਉਠਿਲੇਨਚਲੇਗੁਰਾਓਰਵਸਿਜਟਸੁਜਗੱਬ
ਲਾਏ॥੧॥ਪੁਜਨਕੋਬਿਧਜੇਤਿਨਕੇਮੁਨਿਪੁੰਗਵਸੋਨਿਪਬੈਨਉ
ਚਾਏ।ਜੇਰਦੁਊਕਰਆਜੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥਧੀਨਿਕੁਏਮੁਨਿਭੁੰਗਹਮਥੇ।
ਸਿਪਤਿਆਇਵੇਸੇਤਿਨਕੇਪਰਜਾਪਰਮੇਤੁਮਸੇਪਗਧਾਰੇ।ਜਾ
ਹਿਤਆਵਨਜਾਚੁਕਹੋਵਹਕਾਜਕਰੋਹਮਸੇਵਕਥਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਕੁਪ
ਤਿਬੈਨਪੁਸਿਨਕੁਏਮੁਨਿਆਪਮਹਾਮਤਿਬੈਨਅਲਾਏ।ਜਬਯਾਗ

ਲਗੋਂ ਕਰਨੇ ਬਨ ਮੇਂ ਸੁਗਪਿ ਤਨ ਕੇ ਹਿਤ ਪੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਿਪਦੈ ਤਵਿ
 ਸ੍ਰੀ ਸਿਕਰੇਤ ਬਹੀਤ ਹਿਸੈ ਟੁਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਨਾਮ ਮਗੀ
 ਚ ਸੁਬਾਹੁ ਕਰੇ ਪੁਨਿ ਔਰ ਪਨੇ ਤਿਨ ਸਿਗਲ ਵਏ ॥ ੩ ॥ ਮਮ ਕਾਜ ਇ
 ਤੈ ਨਿਪਤਾਂ ਬਧ ਕੇ ਹਿਤ ਰਾਮਾ ਦਿਜੇ ਅਹਿਨਾ ਬਸ ਸਿਰੇ ॥ ਇਹ ਕਾਜ ਕ
 ਰੇ ਕਲ ਘਾਨ ਤੁਮੇ ਨਿਪਰੇ ਵਹਿ ਗੀ ਪੁਨਿ ਵੇਜ ਪਤਿਗੇ ॥ ਮਿਲ ਸਿਗਬ
 ਸਿਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਨਿਪਰਾਮ ਕਰੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕ ਮੰਗੇ ॥ ਨਿਪਜੋ ਰੁਚਿਹ
 ਇਤੁ ਦੇਹਿ ਮੇਮ ਮਯਾਗ ਕਰਾਇ ਕਰੇ ਅਰਿਜੇਗੇ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ
 ਓ ॥ ਦਿ ॥ ਭੁਪਾਤਿ ਕੋ ਚਿਤ ਭੁਈ ਗੁਰ ਇਕਾਂਤਿ ਢਿਗ ਜਾਇ
 ਪੁਨ ਨਲਾਗੀ ਜੋਰ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਾਦ ਮਨਾਇ ॥ ੫ ॥ ਦਸ ਰਬ
 ॥ ਸ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਨ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਅਬ ਮੇਮੁ ਨਿਕੋ ਸਕ ਰਾਮ ਸੁ

ਲੇਵਨ ਆਏ॥ ਨਹਿਗ ਮਥਿਛੋਹ ਸਹਾਰ ਸੋਕੇ ਮੁਨਿ ਵਰਖ ਹਜਾਰ ਗਏ ਸੁ
ਤਪਾਏ॥ ਸੁਤ ਚਾਰ ਸੁਰੇ ਸੁਰਤੁ ਲਕੁਏ ਆਤਿਗ ਮਥਿਖੇ ਮਨ ਮੋਹ ਲਗਾਏ॥
ਅਜਨਿ ਵਨ ਤਾਖਿਣ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੇਜ ਰਪੁ ਨਿਵਨ ਜੋ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਗ ਜਾਏ॥ ੬॥
ਗੀਆ ਮਾਲੁ ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨ ਦੇਵੇ ਗਾਮ ਜੇ ਵਹੁ ਸੁਪ ਮੋਹ ਲਗਾ
ਇਹੈ॥ ਮਮ ਸਿਗ ਸੁਰਖ ਅਵੈ ਜਕੋ ਖਿਣ ਏਕ ਮਾਹਿ ਜਲਾਇ ਹੈ॥ ਕਿਹ
ਕੁੰਤਿ ਮੇਕ ਲਘਾਨ ਹੋਵੇ ਸਭਿ ਪਾਵੇ ਕੁਖੀ ਯੋ॥ ਜਿਹ ਕੁੰਤਿ ਝੂਠਨ ਮੇ
ਛਹੇ ਗੁਰ ਸਤ ਮੇਰੇ ਕੁਖੀ ਯੋ॥ ੭॥ ਵਸਿ ਸਟੇ ॥ ਸ ॥ ਸੁ
ਨਿਰਾਜਨ ਬਾਤ ਬਖਾਨਤ ਗੋਪਨ ਅੰਗਨ ਪੈ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਯੋ॥
ਸੁਤ ਮਾਨੁਖ ਨਾਹਿ ਪਿਖੇ ਮਨ ਮੇ ਪਗਮਾਤ ਮਰਾਮ ਜਨਾਤਨ ਹਯੋ॥ ਅ
ਵਨੀ ਕੁਰ ਕੁਰ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਚ ਤੁਰਾਨ ਕੀ ਇਨ ਪਯੋ॥ ਕੁ

ਗਵਨਜਯੋਮਹਖੰਤੁਮਗੀਸੁਨਿਭੁਪਤਿਸਿਕਰਚਕਕਯੋ॥ ਪਾਤਿਚ
 ਤੁਰਨਨਕੇਸੁਤਪੁਰਬਕਸਪਨਮਕਹੇਸੁਰਸਾਰੋ॥ ਆਦਿਤਿਦੇਵ
 ਨਕੀਜਨਨੀਯਹਿਰਾਘਵਮਾਤਮਹਾਘਸਧਾਰੋ॥ ਤਾਹਿਸਮੇਬੁ
 ਕਾਲਕਗੀਤਪਸਾਪੁਨਿਪੁਜਨਨੀਤਮੁਰਾਰੋ॥ ਧਿਆਨਜਦਾਹਰਿ
 ਕੋਮਨਮੇਬਿਖਸੇਵਿਖਿਘਾਸਭੁਦਗਨਿਵਾਰੋ॥ ੯॥ ਭੁਗਵਨਪ੍ਰਸਿ
 ਨਭੁਏਤਬਹੀਵਗਮਾਗਇਹੈਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੋ॥ ਤਬਤੈਮੁਖਤੋਇ
 ਹਭੁੰਤਿਕਹਯੋਹਰਿਤੁਸੁਤਹੋਹੁਸਾਪਹਮਾਰੋ॥ ਸੁਨਿਯਾਬਿਨ
 ਤੀਭੁਗਵਨਤਬੈਸੁਤਹੋਵਹਗੇਹਮਆਇਤੁਮਾਰੋ॥ ਅਬਰਾਮਵ
 ਹੀਤਵਪੁਤਭੁਏਮੁਰਸੇਜਿਨਦਾਨਵੇਕਟਿਪਛਾਰੋ॥ ੧੦॥ ਗੀਆ
 ਮਾਲਤੀ ॥ ਰਾਮਕੋਅਨੁਸ਼ਾਇਜੇਓਰਸੇਸਲਪਮਣਜਨੀਯੇ

ਭੁਗਤ ਐਰਸਤ ਪਨ ਕੋ ਮਨ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਸੋ ਮਾਨੀਯੋ ॥ ਯੋਗ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਨ ਕੀਉ ਪਜੀ ਸੁਜਨ ਕ ਬਿਦੇ ਹੋ ॥ ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਬਿਆਹ ਨਿਆਇਯੋ
ਮਿਸ ਘਾਗ ਬਚਨ ਸਨੇ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਯਹ ਗੋਪ ਬਤਿ ਸੁਧਾਰ ਮਨ ਨਿ
ਪ ਐਰ ਪੇਨ ਹਿਭਾਖੀਯੋ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਜ ਜੁ ਕੋ ਸੋ ਕੋ ਸੁਤ ਰਾਮ ਦੇ ਸਤ
ਰਾਖੀਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਦੀ ਜਿਲਖ ਮਲੈ ਕਲ ਘਾਟੁ ਤੇ ਵਹੀ ਸਹੀ ॥
ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਰੂਪ ਤਿਵ ਸਰਬ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਵਸਿ ਸੁਹਿ ਜੋ ਕਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁ

॥ ਤੇ ਵਹੁੰ ਪਤਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮਾਨੀਯੋ ॥ ਮਨਿਆ ਨੰਦ ਬਦਨ ਬਿਗ
ਸਾਨੀਯੋ ॥ ਰੰਮ ਲਖਣ ਨਿਪ ਆਪ ਬੁਲਾਏ ॥ ਅਤਿ ਆਦਰ ਕਰ ਕੇ ਠ
ਲਗਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਸਿਰਦੀ ਮਦ ਉਸੁਤ ਬਾਰਨ ਕੋ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਕੋ
ਨਿਪ ਆਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਬ ਪਾਇ ਮੋਹ ਬਲ ਬੀਰਨ ਕੋ ਭੁਗਵਾਨ ਰਿ

ਖੀਅਤਿਸੈਹਰਖਾਏ॥ਜੁਅਸੀਸਦਈਅਜਨੀਦਨਕੋਖੁਗਬੀਰਨਕੇਕਟਿ
 ਤੁਟਿਕਸਾਏ॥ਧਰਚਾਪਅਸੀਪਿਤਬੰਦਪਦੇਬੁਜਬੀਰਬਲੀਮੁਨਿਸਿ
 ਗਿਸਿਧਾਏ॥੧੪॥ਸਿਕਰ ॥ਕਛੁਦੁਰਦੇਸਹਜੋਗਏਪੁਰਤੇਮੁਨੀ
 ਵਰਜੇਇ॥ਬਲਾਚਾਤਬਲਾਤਵਿਦਘਾਂਦਈਰਾਮਜੁਦੇਇ॥ਦੇਵਤਾਦੇ
 ਨੇਰਚੀਤਿਹੰਗਹੇਘਾਜਗੋਕੇਇ॥ਤਿਹੰਖੁਧਾਐਪੁਨਿਕਾਮਕੇਦੁਖਨਾ
 ਕਦਾਚਿਤਹੇਇ॥੧੫॥ਤਬਪਾਰਗਗਾਤੇਗਾਏਮੁਨਿਸਿਗਲਖਣਰਾਮ॥
 ਤਹਿਘੋਰਵਿਪੁਨਿਹਾਰਯੋਜਗਤਾਵਿਕਾਬਨਨਾਮ॥ਮੁਨਿਰਾਮਕੇਤਬ
 ਕੁਖਯੋਇਹਰਾਖਸੀਇਕਾਮਾਹਿ॥ਕਾਮਰੂਪੀਤਾਵਿਕਾਇਹਨਾਮਭਾ
 ਖੇਤਾਹਿ॥੧੬॥ਨਰਾਜ ॥ਸਮਸਤਲੋਕਕਿਟਕਾਹਨੇਜੁਰਾਮਤਾਮ
 ਬੈ॥ਤਥੇਤਿਰਾਮਚਾਪਲੈਰਾਣਿਅਰਪਯੋਤਬੈ॥ਟਣਿਤਕਾਰਚਾਪਕੈ

ਬਨਿਸਮਸਤਪੁਰਯੋ॥ਸੁਨੰਤਿਤਾਰਿਕਾਤਬੈਕਰੇਸੁਨੈਨਕੂਰਯੋ॥੧੦॥ਸੁਘੋ
 ਰਕਾਮਰੂਪਣੀਪ੍ਰਕਪਘੋਰਮੇਕੁਰੀ॥ਪਰੀਸੁਰਾਮਦੋਰਕੇਸੁਅਗਿਅੰਗ
 ਮੇਜਗੀ॥ਸੁਏਕਬਾਨਰਾਮਕੋਸੁਤਾਹਿਕੋਲਗੋਜਬੈ॥ਗਿਰੀਸੁਘੋਰਕਾਨ
 ਨੈਸੁਸੋਏਤਿਵੇਮੇਤਬੈ॥੧੧॥ਤਤੋਤਿਸਿਦਰੀਕੁਈਸੁਘੋਖਣੀਅਗੁਖੀਤਾ
 ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸੁਰਾਮਚਿਦਕੀਛੁਟੀਸੁਸੁਪਦੁਖਿਤਾ॥ਪ੍ਰਣਮਰਾਮਪਦੈਕੋਕਰੀਸੁ
 ਤਾਪ੍ਰਦੋਛਣਾ॥ਵਿਧੁਯਪਾਪਪੁਜੋਗਈਦਿਵੀਵਿਚੋਖਣਾ॥੧੨॥ਪ੍ਰ
 ਸਿਨਤੀਮੁਨੀਕੁਏਸੁਰਾਮਕੀਠਿਲਾਇਯੋ॥ਸੁਚਮਰਾਮਸਤਕਿਹੁਲਾਸ
 ਚਿਤਾਇਯੋ॥ਸਮਸਤਅਸਤਜਾਲਜੇਸਰਾਮਕੋਬਤਾਇਯੋ॥ਸੁਗੋ
 ਪਮਤਿਪੁਜਿਸੁਕਾਨਮੇਸੁਨਾਇਯੋ॥੨੦॥

ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਪਚਿਸੋਧਿਆਇ॥੫॥

ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇ ॥੧॥ ॥ਗਤਿਕੇਪਤਿਕਾਨਨਰਾਤਿਵਸੇਪਰਭਾਤਿਕੁ
 ਏਤਹਿਤੇਜੁਸਿਧਾਏ॥ਸਿਧਚਾਰਣਜੇਵਤੋਜੋਸਿਧਾਸਮਤਾਹਿਬਿਖੇ
 ਕਰਣਾਕਰੇ॥ਮੁਨਿਕੋਸਿਕਤਾਮੁਨਿਮੰਡਲਕੋਅਜਨੰਦਨਕੇਸੁਤਰ
 ਮਜਨਾਏ॥ਤਬਪੁਜਨਕੈਅਗਭਾਤਿਨਕੋਮੁਨਿਮੰਡਲਜੁਬਹੁਕੁਤਿ
 ਮਨਾਏ॥੧॥ਤਬਰਾਮਕਹਯੋਮੁਨਿਕੋਸਿਕਕੋਅਬਯਾਗਅਰਿਕੁਕ
 ਰੇਬਯਾਗੇ॥ਵਹੁਰਾਖਸੁਨੀਚੁਸਾਅਹਿਕਹਾਮੁਨਿਦੇਹਦਆਕਰਮੁਹ
 ਦਿਖਾਗੋ॥ਜਾਨਿਕੈਇਹਕੁਤਿਪ੍ਰਸਿਨਭਏਮੁਨਿਹੋਇਤਥਾਅਹਿਬੈਨਉ
 ਚਾਗੇ॥ਤਬਯਾਗਅਰਿਕੁਕਰਯੋਮੁਨਿਮੰਡਲਬੈਰਕੁਲੇਮਖਭੁਮਜਵਾਰੇ
 ੨॥ਮੁਨਿਹਿੰਦੁਜਤਾਮਖਮਾਹਿਕਰੇਗਨਕੈਸਗਲੇਇਕ ਬੀਜਹਜਾ
 ਰੇ॥ਸੁਕੁਲੀਨਬਡੇਕੁਵਿਮੰਡਲੇਮੇਸੁਬੁਬੇਦਨਕੇਸੁਲਹਯੋਜਿਨਸਾਰੇ

॥दिनमं पिबुदेदुगधसजेअतिसेबिकरालजुगामनिहागे॥सुमरी
चसुबाउपरेकरहाडुसुसेलडिक्कीबगधाबगधागे॥३॥रामसुपी
करचापुलयेअगबाएकुलेतिनमाहिलगाऐ॥काननलेतब
पेचकमानसुगामदुसुसगतहिचुलाऐ॥इकमरीचकुमाइकु
लेसतयेजनबीचसामंदगिराऐ॥दसगपदकबाएतबैसुसुब
उबलीधिनामाहिललाऐ॥४॥अपरेअहिनासकमानलिहा
बसकुधिनामाहिसुमारिगिराऐ॥तउताउसमेयुगबीरनके
सिंहेदेवनसुबउलदुसाऐ॥सबुचरलसिपसगतकरेअर
देदेनसुनिजदेदुदुवाऐ॥करहागामनीरपुबीरनपुजसुअकि
बिषेकरंपेमबिठाऐ॥५॥पंकढलादिक्कुजनदेसुतगापत

ਬੈਠਿਹ ਬੈਠਿਹ ਚਰੇਗਾ। ਰਾਮ ਜੁਨੇ ਜਗਨਾਥ ਅੰਬੈ ਜਿਧਦਾਇਕ ਜੁਇਹ ਵਾਕ
 ਹਮਾਰੇ। ਆਜੁ ਕੁਯੋ ਮਖਪੁਰਨ ਮੇਬਲ ਤੇ ਕੁਜਦਿ ਰੁਕਾਜ ਜਵਾਰੇ। ਵਾਸੁ
 ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਕਾਲਾਇਹ ਹਮੇ ਸਿਗਰੁ ਲੇਖਦਾ ਵਨਥਾਰੇ। ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ
 ॥ ਦਿਵਸ ਮੀਪ ਪਦਿ ਬੁਜਤੇ ਹਮਵਾਸ ਕਰੇ ਕਰੁਣਾ ਬਡਥਾਰੀ। ਰਾਮ
 ਬਖਾਨੁ ਜੁਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਤਹਿ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਮੁਨਿ ਸਿਗਮਰਾਰੀ। ਬਾਸ ਕਰੇ ਹਿ
 ਨਤੀਨ ਤਹਾ ਮੁਨਿ ਨੀਤ ਪੁਰਾਣ ਕਥਾ ਵਿਸਤਾਰੀ। ਕੋ ਸਿਕਰਾ ਮੁਤੁ ਗੀਦਿ
 ਨੇ ਮੇਦਿ ਗਬੈ ਠਾਪੁਰ ਬਬਾ ਤਿਉ ਚਾਰੀ। ੭॥ ਚਿਤ੍ਰਪਦਾ ਛਿਦਾ ਰਾਮ ਮ
 ਹਾਮਖ ਦੇਖਨ ਕੇ ਹਿਤ ਜਵਾਰੇ। ਮਿਥਲਾਪਤਿ ਦੇਸਾ ਰਾਜ ਵਿਦੇਹ ਪੁ
 ਰੇ ਇਕ ਚੰਪਜ ਆਪੁਨਿ ਆਸ ਪਰੇ ਜੁਮੇ ਸਾਦੇਖ ਚੁਪ ਮਹਾਂ ਕੁਜ
 ਰਾਮ ਜੁਪੁਜਹਿ ਗੇਤੁ ਮੇਕੋ ਮਿਥਲੇਸਾ। ਵਾਕ ਬਖਾਨ ਚਲੇ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ

ਸਿਗਚਲੇਖੁਗਪੁਤਨਰੇਸਾ॥੧॥ਗਿਗਸਾਮੀਪਗੇਏਮੁਨਿਪੁੰਗਵਗਮਪਿਖੇਰਿ
ਖਗੋਤਮਠਾਮੁਨਾਰਿਤਹਾਰਿਖਗੋਤਮਕੀਨਿਤਬਾਸਕਰੇਤਪਕੋਨਿਜਧਾ
ਮਾਛਲਛਲਾਦਿਕਪਾਦਪੇਸੇਬਹੁਪੁਰਹਰੇਨਿਵਣੀਅਤਿਛਮਾਨ
ਹਿਵਿੰਦਗਮਨਾਮਿਗਵਾਕਛਨਾਪਿਖੇਏਤਹਿਜੀਵਨਨਾਮਾ॥੨॥ਵਾ
ਰਜਨੈਨਸੁਗਮਪੁਛੇਕਿਹਅੰਸਮਮੋਹਕਹਮੁਨਿਦਯਾਲਾਛਲਛ
ਲਾਦਿਕਪੁਰਹਰੇਕਿਹਰੰਗਈਇਹਜੀਤਨਮਾਲਾ॥ਚਿੰਤਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏ
ਹਮੇਰੇਅਹੰਸਮਪੇਖਸੁਪੁੰਨਿਬਿਜਾਲਾਗਾਘਵੈਬੈਨਜੁਨੇਮੁਨਿਕੋ
ਸਿਕਾਅਪਕਹੇਪੁਨਿਵਾਕਰਜਾਲਾ॥੧੦॥ਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤਥਿ ॥ਸ

॥ਜਨਿਰਾਮਾਬ੍ਰਿਤਤਸੁਪੁਰਬਲੇਇਕਗੋਤਮਨਾਮਹੁਤੇਰਿਖਭਾਗੀ
॥ਵਹੁਲੇਕਪ੍ਰਸਿਧਮਹਾਧਰਮਾਤਮਤਾਹਰਿਕੀਤਪਸਾਵਿਸਥਾਗੀ॥

ਅਹਿਲਖਾਨਾਮਕਹੇਜਿਤਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਦਈਦੁਹਿਰਾਮੁਖਚਾਗੀ॥ਪਿਖ
 ਤਾਤਪਸਾਪਰਸੰਨਕੁਏਰਿਖਸੇਵਨਕੀਚਤੁਰਾਨਨਧਾਰੀ॥੧੧॥ਮਿਲੰ
 ਤਾਪਤਿਨੀਰਿਖਗੇਤਮਜੋਇਤਵਾਸਕੀਯੇਤਪਵੀਰਪਧਾਰੇ॥ਰਿਖਕੀ
 ਪਤਿਨੀਉਪਭੋਗਨਕੋਉਰਮੋਸਰਨੀਤਜੁਰੇਜੁਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਨਿਏਕਸਮੇ
 ਪਰਤੇਨਿਕਸੇਜੁਰਨਾਥਤਬੈਮੁਨਿਕੁਸਸਵਾਰੇ॥ਵਤੁਤਾਉਪਭੋਗਚ
 ਲੋਜਬਹੀਮੁਨਿਤਾਖਿਣਮੇਪਰਮੇਪਗਧਾਰੇ॥੧੨॥ਪਿਖਤਾਮੁਨਿਪ੍ਰਗਵ
 ਕੋਪਭੁਰੇਸੁਰਨਾਇਕਕੋਇਤਵਾਕਉਚਾਰੇ॥ਜੁਨਨੀਚਮਹਾਂਅਪਕਾਰਕ
 ਰੇਤੁਮਕੋਨਅਹੋਮਮਰੂਪਸਵਾਰੇ॥ਮੁਖਸਾਚਕੋਨਹਿਭੁਸਮਕੋਰਕਹਿਜਾ
 ਹੁਚਲੇਅਤਿਸੈਅਧਮਾਰੇ॥ਮੁਨਿਪਾਹਿਤਬੇਜੁਰਨਾਥਕਹਯੋਹਮਹੈਸਭਦੇ
 ਵਨਕੇਸਿਰਦਾਰੇ॥੧੩॥ਮੁਨਿਦਾਸੁਮਨਿਜਿਸੁਮਹਾਪਿਥਹਮੰਕਸਪਕੋਗਯ

ਨੀਚਜਏ॥ਸੁਨੀਚਮਨੇਰਥਹੋਤਿਸਦਾਅਤਿਨੀਚਕੁਕਾਜਸੁਮੇਤਕਏ॥
ਲਖਦੇਵਪਤੀਵ੍ਰਿਗਲਾਲਕਰੇਮੁਨਿਤਾਖਿਣੁਮੇਅਤਿਕੋਪਕੁਏ॥ਕੁਗ
ਲਿਪਟਹੋਹਿਜਾਰਕੁਗਾਵਤੰਵਯੋਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਵਸਾਪਦਏ॥੧੪॥ਅਉਹ
ਕੁੰਤਿਪੁਰੰਦਰਸਾਪਦਏਪੁਨਿਪਗਣਿਕੁਟੀਮੁਨਿਬੇਗਜੁਆਏ॥ਤਹਿਕੀ
ਪਤਅਜਿਲਾਗ੍ਰੀਤਮਹਾਂਮੁਨਿਹੇਰਅਹਿਲਯਾਬੈਨਅਲਾਏ॥ਦੁਜਟੇਦੁ
ਰਚਾਰਰਤੇਅਪਕਾਰਣਹੋਹੁਸਿਲਾਮੁਨਿਸਾਪਲਾਗਾਏ॥ਦਿਨੁਗਤਿਅ
ਹਾਹੁਬਿਨਾਤਪੁਦਾਰੁਣਅਪੁਤੇਤਨੁਨੀਤਿਤੁਪਾਏ॥੧੫॥ਦਿ ॥ਵਾ
ਤਵਰਖਤਨਮੇਜਹੋਧਿਆਵੇਈਜੁਰਨੀਤਿ॥ਰਾਮਕਮਲਦਲਨੈਨਜੋਧਾ
ਗਰਿਦੇਇਕਚੀਤਿ॥੧੬॥ਬਹੁਰਅਹਿਲਯਾਜੋਰਕਰਪੁਛੇਸਾਪਸੁਅੰ
ਤਾ॥ਪ੍ਰਸਿਨਗੋਤਮਤਿਨੇਅੰਤਬਖਲੇਕੀਤਾ॥੧੭॥ਗੋਤਮੇ ॥ਜ

॥ ਅਜਨੀਦਕੈ ਸੁਤ ਹੋਇ ਜਬੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬਲੀ ਭੁਵ ਭੁਲ ਆਵੇ ॥
 ਤਬ ਹੋਇ ਗੋਸਾ ਪੰਜ ਅਤਿ ਸੁਨੇ ਜਬ ਰਾਮ ਤੁਮੇ ਨਿਜ ਪਾਦ ਛੁਹਾਵੇ ॥ ਸਭ
 ਜੀਤ ਬਿਧੀ ਨ ਸੁਆਸੁ ਮਮੇ ਯਾਹਿ ਹੋਵਹਿ ਗੋਸੁ ਨਿਤੁ ਹਿ ਬਤਾਵੇ ॥ ਬਿਧਿ
 ਯਾਹਿ ਹਜਾਰ ਬਿਭੇ ਵਰਖਾ ਸਮੁਦਾਇ ਘਨੇ ਜਗਨੇ ਨਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਬ ਸਾਨੁ ਜਰਾਮ ਸੁਆਵਹਿ ਗੋਪਿਖ ਆਸੁ ਮਪੁਨਿ ਮਹਾਂ ਬਿਗਸਾਵੇ ॥ ਪਿ
 ਖਰਾਮਾ ਸਿਲਾ ਮਮ ਆਸੁ ਮਮੇ ਜਬ ਪਾਵਨ ਵੇਪਦ ਕੇ ਜਛੁਹਾਵੇ ॥ ਤਬ ਪਾ
 ਪਾ ਮਿਟੇ ਸਗਲੇ ਤੁਮਰੇ ਮਮ ਸੁਪਕੇ ਅਤਿ ਸੁਤਾਂ ਖਿਲ ਪਾਵੇ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਜ
 ਪੁਣਾ ਮਪਦ ਛਣਗਾਇ ਸੁਰਾਮ ਬਲੀ ਪਿਖ ਮੋਪਹਿ ਆਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿ
 ਕਰ ॥ ਛੁਟਿ ਸੁਪਤੇ ਸੁਨਿ ਭਾਮਨੀ ਪੁਰ ਬਾਜਿ ਮੇਮ ਮਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੀ
 ਮਿਲੀ ਗਮੇ ਰੇਖੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਵਹ ਆਪਹਿ ਮਵਤ ਪਰ ਬਤਾਰੇ ਖਗਯੇ

ਤੇਇਉਦਾਸਾਯਾਹਿਆਹਿਆਸਮਤਾਹਿਕੇਜੋਪੁਛਯੋਮੁਹਿਪਾਸਾ॥
੨੦॥ ਲੇਤਾਹਿਨਾਆਹਿਲਯਾਜਿਲਰੁਪਯਾਬਨਮਾਹਿ॥ ਆਵਿਸਕੁਤਨ
ਹੁਇਗਈਨਹਿਹੇਰੇਤੋਕੇਤਾਹਿ॥ ਰਜੋਤਪਦਿਬੁਜਪਾਵਨੀਉਰਚਾਹਤੀਸੁ
ਨਿਰਾਮਾ॥ ਕਰਖੰਦਕਿਜਸਪਰਜਕੋਰਖੁਨਾਬੁਪੁਰਣਕਾਮ॥ ੨੧॥ ਵ
ਹੋਬਿਧਾਤਾਕੀਜੁਤਾਮਨਿਭਾਰਖਾਸੁਨਿਰਾਮਾ॥ ਇਮਭੁਖਰਾਮਜੁਹਾ
ਬਗਹਮੁਨਿਵੈਦਿਖਾਏਠਾਮੁ॥ ਜਿਹਠਾਅਹਿਲਖਾਬੀਜਿਲਾਤਪ
ਸਾਬਡੀਤਨਧਾਗਾ॥ ਛੁਹਇਰਾਂਮਤਪੋਧਨਾਪਦਕਿਜਕਿਲਾਵਿਖਤਾਰ
੨੨॥ ਰਾਮਤਪਰਣਾਮਕੋਮੇਰਾਮਕੀਨਉਚਾਗਾਤਨਪੀਤਰਾਮਪਟਿਬ
ਰਾਭੁਜਚਾਰਲੀਨੀਧਾਗਾ॥ ਸਿਖਚਿਕ੍ਰੇਵੇਗਦਾਕਰਧਾਰਕਮਲਬਿਜਾਲ
॥ ੨੩॥ ਨਰਬਾਣਬਿਰਾਜਈਪੁਨਿਕ੍ਰਾਤਲਖਮਣਨਾਲ॥ ੨੩॥ ਕ੍ਰਿਗਲ

ਤਕੋਤਨਾਚਿਹਨਸਿਦਰਵੇਖਸੀਰਪੁਬੀਗ।ਮੰਦਹਾਸਸੁਕਿਜਨੈਨਾਨਾਸਿ
 ਕਾਮੁਖਕੀਗ।ਨੀਲਮਾਇਸਿਕਾਸਮੇਦੁਜਨਾਦਿਯੋਤੀਦੇਹਾ।ਨਿਗਰ
 ਰਾਮਜਗੀਰਕੋਸਕੁਮਾਪੁਰੀਕੋਰੇਹਾ।੨੪।ਚਿੰ ॥ਰਾਮਰਾਮਪਤਿ
 ਤਾਹਿਪਛਾਨੇ।ਕੁਈਪ੍ਰਸੰਨਨੈਨਾਬਿਗਸਾਨੇ।ਗੋਤਮਕੋਤਬਬਚਨ
 ਚਿਤਾਰਾ।ਰਾਮਨਾਰਾਇਣੁਉਗੇਮੇਧਾਰਾ।੨੫।ਅਰਘਾਦਿਕਬਿਧਿ
 ਪੁਜਾਕਰੀ।ਹਰਖਨੈਨਜਲਾਆਇਯੋਖਰੀ।ਬੁਹਰਕਰੀਤਿਨਦਤਪੁ
 ਛਾਮਾ।ਹੇਰੇਕਿਜਨੈਨਸੀਰਾਮਾ।੨੬।ਦੇ ॥ਉਠੀਬੁਹਰੀਆਹਿ
 ਲਾਪੁਲਕਿਤਸਕੁਮੰਗਤੋਇ।ਰਾਮਬਭਾਈਤਾਕੋਗੀਗਦਗਦਬਾ
 ਣੀਜੋਇ।੨੭।ਅਹਿਲਯੋਵਾਚਾ।ਸ ॥ਆਜੁਕ੍ਰਿਤਾਗਥਰਾਮਅ
 ਤੋਬਾਲਿਤੇਪਦਪਕਿਜਕੀਰਜਪਾਏ।ਸਿਕਰਅੰਚੁਤਰਾਨਨਲੋਜਿਹਦੇ

ਦੁਤਿਨੀਤਿਸਮਾਧਿਲਗਾਏ॥ਆਤਿਵਿਚਿਤ੍ਰਤੇਚਰਖਾਨਰਕੋਤਨਆ
 ਜਗਮਾਹਿਬਨਾਏ॥ਮੋਹਤਹੋਸਭੁਲੋਕਨਕੋਨਹਿਤੋਹਿਬਿਡੂਬਨਕੋਜਗ
 ਪਾਏ॥੨੮॥ਨਰਾਜਛੇਦਾ॥ਨਪਾਦਿਆਦਿਤੇਗਹੋਚਲੋਨਿਰੰਤਰਿਸਹੀ
 ਅਨਿਦਕਿਦੁਪਰਣਿਆਮਾਇਮਾਇਤੇਨਹੀ॥ਕੁਗੀਰਥੀਪਦਾਰਥਿਦੇਤੇ
 ਰਜਿਸੁਹਾਵਨੀ॥ਵਿਰਿਚਸਿਭੁਆਦਿਦੈਕਰੋਸਮਤਪਾਵਨੀ॥੨੯॥ਪ੍ਰਤ
 ਖਅਖੰਗੇਚਰਾਖਦਾਸੁਰਾਮਮੰਭੁਏ॥ਬਖਾਨਨਾਥਕੋਪੁਰਾਸੁਕੋਨਪੀਨਿਮੇ
 ਕਏ॥ਨਰਾਵਤਾਰਜੋਹੀਸੁਰਾਮਨਾਮਕੋਧੋਗੇ॥ਸਸਾਮਸੁਦਰਾਮਹਾਂਕੁ
 ਵੰਡਬਾਲਜਾਕਰੇ॥੩੦॥ਬ੍ਰਿਸਾਲਨੈਨਕਿਜਸੇਕੁਜੋਸੁਤਾਨਿਰੰਤਰੀ॥ਨ
 ਅਰਕੋਕੁਜੋਕਦੀਪਰੇਨਰਿਚਅੰਤਰੀ॥ਸੁਤੀਵੀਮੁਗਹੈਸਦਾਸੁਰੇਲੁਖਾ
 ਦਕੋਜੋਕੇ॥ਸੁਜਾਂਹਿਨਾਭਿਕਿਜਜਤੇਕੁਇਓਬਿਰਿਚਰੰਜਸੇ॥੩੧॥ਸੁਜਾਹਿ

ਨਾਮ ਸਾਰ ਕੋਰ ਸੀ ਪੁਰਾਰਿ ਸਿਕਰਾ। ਭੁਜੋ ਸੁਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਰਿਦੇ ਸਦਾ ਨਿਰ
 ਤੁਰਾ। ਸੁਜਾਵਤਾ ਰਕੀ ਕਥਾ ਵਿਰਿ ਚਲੋ ਕਰਾਇ ਹੈ। ਸੁਨਾਰਦੀ ਬਿਰਿ ਚੁ
 ਸਿਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਸੁਨਾਇ ਹੈ। ੩੨॥ ਅਨੰਦ ਨੀਰ ਨੈਨ ਕੈ ਸੁ^ਮਚਿਤੀ ਕੁਚਾਰਾ
 ਰਾ। ਵਾਰੇ ਸੁਰੀ ਪ੍ਰਗਦਾਇ ਹੈ ਗੁਣਿ ਸੁਜਾਇ ਕਾਗਰਾ। ਸਰਨ ਤਾਹਿ
 ਰਾਮ ਕੀ ਅਹਿਲ ਘਾਸ ਦਾਗੇ। ਪੁਰਾਣੁ ਐ ਪਰਾਤਮਾ ਸੁਬੇਦਵਾ ਕਜਾ ਕ
 ਹੈ। ੩੩॥ ਸੁਯੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰਤ ਨਾ ਬਿਅੰਤਿ ਬੇਦਗਾਇ ਹੈ। ਧਰੀ ਸੁਮਾਨ ਵੀ
 ਤਨੁ ਸੁਮਾਇ ਆਸੁ ਹਾਇ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮ ਜਤ ਉਪਰੇ ਸਰੰਨ ਨਾ ਬਤੇਰਿ
 ਅੰਗਿ ਕਟੀ ਸੁਸਾਪ ਸਿਖਲਾਨਿ ਵਾਰੇ ਮੈਲ ਮੋਰਯਾ। ੩੪॥ ਚੋ ॥ ਨਿ
 ਖਲਾ ਵਿਸ ਉਪਜਾਏ ਜੇਈ। ਪਲੇ ਬਹੁਰ ਸਿਧਾਰੇ ਜੇਈ। ਮਾਇਆ ਗੁ
 ਨੁ ਬਿਬਿਤ ਸੁਖ ਧਾਮ। ਸਿਵ ਵਿਰਿ ਚ ਵਿਸਨ ਧਾਮ। ੩੫॥ ਅਹਿ ਸੁਤਿ ਤ

ਪ੍ਰਭਾਤੁਪਾਨਮੋਨਮੋਪਦਕਿਜਅਨਪਾਜੋਪਦਪਕਿਜਸੀਲਤਾਏ।ਧਰਵੇ
ਖੰਸਥਲਪ੍ਰੇਮਜਨਾਏ॥੩੬॥ਪ੍ਰਬੰਧਜਾਹਿਤਿਲੋਕੀਸਾਰੀ।ਏਕਪਾਦਕਰ
ਮਿਨੀਮੁਰਾਰੀ।ਮੁੰਨੀਦਰਜੇਪਦਧਿਆਏਨੀਤਿ।ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਇਕਾ
ਗਰਚੀਤਿ॥੩੭॥ਰਾਮਤੁਹੀਜਗਆਦਿਮੁਰਾਰੇ।ਜਗਤੁਪ੍ਰਨਿਜਗਤ
ਅਧਾਰੇ।ਸਕੁਭਤਨੇਮੇਤੁਮੇਪ੍ਰਕਾਸੇ।ਬਿਨਬਿਬੇਕਨਹਿਲੋਕਨਭਾਸੇ॥
੩੮॥ਓਅੰਕਾਰੰਵਾਚਤੀਆਹਿ।ਬਾਣੀਕਪਾਨਿਗੋਚਰਨਾਹਿ।ਵਾਚਕਵਾ
ਚਮਭੇਦਹਿਯੋਜੀ।ਤੁਮੈਜਗਤਮੇਅੰਰਨੈਕਈ॥੪੦॥ਕਾਰਯਕਾਰਣ
ਜਗਤਮਝਾਗ।ਫਲਜਾਪਨਕਰਤਤਵਿਕਾਰਾ।ਤੁਮਸਮਸਤਨਹਿਤੁਮਬਿ
ਨਾਨਾ।ਨਿਜਮਾਇਆਕਰਹੋਵੇਕਾਨਾ॥੪੧॥ਤਵਮਾਇਆਕਰਜੰਮਤਿ
ਯੰਨੋ।ਤੇਨਹਿਤੰਤੁਤਮਾਰਜਾਨੇ।ਮਾਨੁਖਤਵਮਾਨੇਮਤਿਮੀਦਾ।ਤੁਮਪਰ

ਮੇਸੁਰਏਕ ਅਨੀਦਾ॥੪੧॥ ਤੁਮ ਸਭੁ ਅਤਿ ਰਬਾ ਹਰ ਦੇਵਾ॥ ਨ ਕੁ ਜਿਉ ਅਮ
 ਲ ਅਨੀਤ ਅਭੇਦੁ॥ ਅਚਲ ਅਸੀਗ ਨਿਤੁ ਅਤਿ ਸੁਖਾ॥ ਸਦਾ ਅਬਨਾ ਸੀ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਬਾ॥੪੨॥ ਜੋਖਤ ਅਗ ਯਾਮੇ ਅਤਿ ਮੁਕੁ॥ ਤੇਤੰ ਮਰਾ ਅਤਿ ਸੈਰੁ
 ਰੂ॥ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਨਾਥਿ ਪਛਨੇਤਾ ਹਿ॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕੋ ਗੋਚਰ ਨਾ ਹਿ॥
 ੪੩॥ ਤੰ ਤੇਤੰ ਮੈ ਬੁਧਿ ਲਗਾਇ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨ ਮੋਤੇ ਪਾਇ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਵੈ ਮੈ
 ਦੇਵਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਵਾ॥੪੪॥ ਤਿਰੇ ਪਾਦ ਕੰਜ ਜਗ ਜੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ
 ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਮ ਹੋਇ॥ ਨ ਮੋਨ ਮੋਹੇ ਪੁਰਖਾ ਪਿਯਖਾ॥ ਨ ਮੋਨ ਮੋਰੁ ਗਤ
 ਨ ਕੇਰਖਾ॥੪੫॥ ਰਿਖੁ ਕਿਸ ਤੋ ਕੋ ਪਰਣਾਮਾ॥ ਨ ਮਸਕਾਰ ਨਾਗ ਇਣ
 ਨਾਮਾ॥ ਭੁਵ ਭੁਯਾਨਿ ਖਲ ਕਰੇ ਜਗ ਨਾਜਾ॥ ਕਿਹਿ ਭੁਨ ਸਮਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾ
 ਜਾ॥੪੬॥ ਕਰ ਧ੍ਰਿਤ ਜਰ ਅਰੁ ਚਾਪ ਉਦਾਗਾ॥ ਕਾਲ ਮੇਘ ਸਮ ਪ੍ਰਭਾਅ

ਪਗਾਕਨਕਰੁਚਰਾਸੰਬਰਤਨਪਗੇਕਿਡਲਕਨਰਤਨਅਤਿਜਗੇ॥੪
੧॥ਕਮਲਨੈਨਜਾਨੁਜਸੀਰਾਮਾਇਸਕੁਊਪਰਿਸਕੁਸੁਖਧਾਮਾਯੋਊਸ
ਤਜਿਤਕਰਜੇਰੇਗਥਾਅਗੇਖਰੇਸਸੀਰਪੁਨਾਥਾ॥੪੫॥ਕਰਪੁਣਾਮ
ਪਰਦਛਣਦਈ॥ਹਰਿਆਇਜੁਗਾਹਿਪਤਿਪਹਿਗਈ॥ਗੋਤਮਜਿ
ਗਿਮਿਲੀਪੁਨਿਜਾਇ॥ਸੀਰਪੁਬੀਰਪਦਰਜਪਾਇ॥੪੬॥ਅਹਿਯਾ
ਕਰਯੋਜਤੋਤਰਜੇਈ॥ਕੁਗਾਤਿਸਮੇਤਿਪਦੇਤਿਹਕਈ॥ਜੀਵਤਨਿਖਲ
ਜੁਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥ਅਤਿਸਮੇਪਰਬ੍ਰਹਮਜੁਪਾਵੇ॥੪੭॥ਪੁਤ੍ਰਅਰਥਜੇਪ
ਦੇਨਿਰੰਤਰਾ॥ਸੀਰਪੁਨਾਥਧਾਰਊਰਅਤਿਗਾਯਦਪਿੰਬੀਧਯਾਜਾਜ
ਗਹੇਇ॥ਵਰਥਮਾਹਿਜਤਪਾਵੇਜੇਇ॥੪੮॥ਦਿ ॥ਪਾਵੇਜਰਬਜੁਕ
ਮਨਜੇਜੇਚਾਯੇਪੀਗਾਹੇਇਪ੍ਰਸੰਨਜਗਤਮੇਸੀਤਾਪਤਿਰਪੁਬੀਰ॥੪੯

॥ ਨਰਾਜ ॥ ਹਨੇ ਸੁਬ੍ਰਹਮਣਿ ਹਠੀ ਗੁਰੇ ਸੁਨਾਰਿ ਸੇਵਈ ॥ ਮਹਾਂਕੁਰੀ
 ਤਿਰੀ ਤਿਕੈ ਧਨਿ ਚੁਗਾਇ ਲੇਵਈ ॥ ਸੁਮਾਤੁ ਭੂਤਿ ਤਿਸੇ ਕੋ ਕੁਭੇ ਗਏ ਕਾ
 ਤਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਜੁ ਘਾਹਿ ਭੁੰਤਿ ਕੋ ਜਗਤ ਮੇ ਕੁਪਾਤਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਪਦੇ ਜੁ ਤੇਤ
 ਰੀ ਜਿਸੇ ਸੁਗਾਮ ਚਿਤ ਪਾਰੇ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਪਾਇ ਜੋਇ ਮੇ ਖਕੋ ਸਮ ਜਤ ਪਾਪ ਭਾਰ
 ਕੋ ॥ ਅਚਾਰ ਪੁਕਤਿ ਜੋ ਨ ਰੇ ਪਦੇ ਜਤੋ ਤਰੀ ਘਥਾ ॥ ਲਹੇ ਉਦਾਗ ਮੇ ਖਕੋ ਗੁ
 ਲਾਬ ਸਿੰਘ ਕਾ ਕਥਾ ॥ ੫੫ ॥

ਦੇ ਬਾਲ ਕਾਂਡੇ ਖਸਟ ਮੋਧਿਆਇ ॥ ੬ ॥ ਸੀਮ
 ਹਾਏ ਵਧੀ ॥ ੭ ॥ ॥ ਚਿ ॥ ਗਮ ਲਖ ਮਣਦੇ ਨੇਤਾ ਹਿਖੇ ਗਾਵਿ ਸੁਮਿਤ ਬੈ
 ਨ ਉਚਰੇ ॥ ਮਿਥਲਾਨਾ ਮਜਨ ਕਰ ਜਪਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਚਲੇ ਯੋ ਮੁਨੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਤ ਵਰਦੇ ਖੇਰਾਮ ॥ ਪਾਛੇ ਜਹੁ ਅਯੋਧਯਾ ਪਾਮਾਰ ਮੁਮੁਨੀ ਪੁਨਿ

ਲਖਮਣਕੁਤਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪਨਰਵਿਬੁਧਿਤਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੋ ਮੁਨਿਕੁ
ਖਜੋ ਜੋ ਲੇਗੀ ਗਾਉ ਤਰਨ ਪਾਗਾ ਦੇਵੀ ਨਾਵ ਕਤਾ ਸੋ ਮੇਗਾ ਮਹ ਕਹ ਯੋ ਮੁ
ਕਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਵੇਕੇ ॥ ਸ ॥ ਦੁਰਰਹੋਰ ਪਬੀਰਖਰੇ ਮਾਮਨਾਵ
ਨਾਵਨ ਨਾਹਿ ਸੁਪਾਵ ਛੁਹਾਵੇ ॥ ਦਾਰੁਨੇ ਮੇ ਪੁਨਿ ਸੈ ਕਛੁ ਅਤਿ ਰੋਇਤੁ
ਨਾਥ ਬਤਾਵੇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਚੁਰਣ ਨਾਵ ਲਗਾਇ ਸੁਦੀਨ ਦਾ ਲਨ ਕਾਜਗ
ਵਾਵੇ ॥ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪਖੋਰ ਲਯੋ ਪਦ ਤੋ ਮਮਨਾਵਨ ਕੀ ਢਿਗ ਆਵੇ ॥ ੪ ॥
ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰ ਪਖਾਰ ਦੁਭਿ ਪਦ ਨਾਵ ਚਢਾਇ ਕਿ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰ
ਪੁਨਾਥ ਮਹਾ ਮੁਨਿਕੁਤਾ ਤੁਲੀ ਮਿਥਲਾ ਪੁਰ ਕੀ ਪੁਨਿ ਓਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਪੁ
ਰ ਕੀ ਢਿਗ ਆਇ ਖੋਰ ਜਬ ਹੀ ਮਿਥਲੇ ਸਹ ਦੁਤਨ ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੁਨਿ
ਕੀ ਸਿਕ ਪਾਵ ਕਤੇ ਜਲ ਸੇਨੇ ਪਾਜ ਕਰੇ ਪੁਰ ਪਾਵਨ ਥਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਅ

ਹਿਬਾਤਿ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਏ ਮਿਥਲੇ ਸਜੁ ਪੁਜਨ ਵਬ ਮਗਾਏ ॥ ਸੁਪਰੋਹਤ ਸਿੰਗ
 ਲੁਏ ਤਬ ਹੀ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਗਵ ਪੁਜਨ ਕੋ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਕਰਦਿ ਤੁਪ੍ਰਣਾ ਮਸੁਪੁ
 ਜਨ ਕੈ ਕਰ ਜੋਰ ਦੋਊ ਇਹ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਪਿਖਰੁ ਤਦੁ ਊਜਮ ਨੋ ਦੋ
 ਸਕੇ ਤੁਮ ਵਾਰਨ ਕੋ ਬਿਧ ਸੁਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਕੋ ॥ ਸ
 ਕਿਨ ਕੋ ਪਹਿ ਪੁਤ ਸੁਪੁਤ ਦੁਊ ਮਮ ਕੁਸਤ ਦੇਵਨ ਪੁਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਨਰ ਆ
 ਰਨ ਗਾਇ ਲੋਕ ਸਮਾਯੋ ਇਨ ਪੋਖਨ ਤੇ ਮਨ ਮੋ ਬਿਗਾਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਯ
 ਹਿ ਕੁੰਡਿ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਏ ਮਿਥਲਾ ਪਤਿ ਕੋ ਮੁਨਿ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਜਨੀ ਦ
 ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕੁਤ ਦੁਊ ਮਖ ਪਾਲਨ ਕੋ ਹਿਤ ਮੋ ਨ੍ਰਿਪ ਆਨੇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਏ ਕ
 ਹਨੀ ਪਥਿਤਾ ਤ੍ਰਿਕ ਰਾਮ ਸੁਵਾਕ ਜਬੈ ਨਿਪ ਮੋਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਮ ਆਸੁ ਮ
 ਆਇ ਸੁਖ ਗਾ ਬਿਨਾਸ ਕਸਿ ਗਾ ਸੁਬਾਹੁ ਸੁਰਾਖ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਐਰਮ

ਗੰਗਾਮਤਾ ਬਲਜੋਇਕ ਬਾਨ ਉਡਾਇ ਸੁਜਾਗਰ ਭਾਗੇ। ਤਟਗੰਗਾ ਸੁਆਸ ਮੱਠੋ
ਤਮਕੋਇਨ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿਕੋ ਸੁਪਨਿ ਵਾਗੇ॥੮॥ ਜਿਲ ਰੂਪ ਹੁਤੀ ਰਿਖ ਗੋਤਮ
ਕੀ ਪਤਿਨੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪਦ ਕੇ ਜਛੁ ਹਾਏ॥ ਇਨ ਮਾਨੁ ਖਰੂਪ ਕਰੀ ਖਿਨ ਮੇਰਿ ਖ
ਸਾਪ ਮਹਾ ਬਲ ਰਾਮ ਮਿਰਾਏ॥ ਅਹਿਲ ਯਾ ਆਪ ਗਈ ਰਿਖ ਪੈ ਚਲਤੀ
ਪਦ ਬੰਦ ਸੁਗਾਮ ਮਨਾਏ॥ ਨਿਪਤੇ ਗਹ ਮੇਰ ਵਿਵੇਜ ਮਣੀ ਸੁਨਿ ਚਾ
ਪ ਮਹੇ ਸੁਰ ਦੇਖ ਨ ਆਏ॥੯॥ ਪੁਜਤ ਰਾਮ ਸਮੁਹ ਸਭੇ ਨ ਉਠਾਇ ਸ
ਕੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਮੁਸਕਾਨੇ॥ ਰਾਜਨ ਕੋ ਤੋਕ ਦੇਖ ਹੁਕੂ ਤ ਮਹੇ ਸੁਰ ਚਾਪਾਇ ਖਾਵ
ਹੁ ਆਨੇ ਛਿਰ ਅਯੋਧ ਯਾਂ ਜਾਂਹਿ ਚਲੇ ਪਿਤ ਪੋਖ ਨ ਕੋ ਬਹੁ ਤੇ ਉਮਗਾਨੇ॥
ਜੋ ਮੁਨਿ ਗੀਤ ਕਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਪਤੋ ਵਹੁ ਪੁਜਨ ਜੋਗ ਪਛਾਨੇ॥੧੦॥ ਬਿ
ਧੋ ਸੋ ਤਿਨ ਪੁਜਨ ਰੂਪ ਕੀ ਯੋ ਪੁਨਿ ਮੀਤਿ ਨੈ ਸੋ ਤਿਨ ਮਤਿ ਸੁਨਾਏ॥ ਸਿਵ ਚ

ਪਲਿਆਵਹੁ ਜਾਇ ਅਬੋਨਿ ਪਧੀ ਮਤਿ ਵੇਕਰ ਬੇਗ ਪਠਾਏ ॥ ਆਪਤ ਬੈ ਮਿਥਲਾ
 ਪਤਿ ਜੁ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਕੋ ~~ਕੋ~~ ਕੋਇ ਹ ਬੇਨ ਅਲਾਏ ॥ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਜ ਬੈ ਸਿਵ
 ਚਾਪ ਉਠਾਇ ਸੁਕ ਦਿਨ ਮੇ ਗੁਣ ਦੇ ਇਚ ਦਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਸੀਆ
 ਮ ਮੇਜੇ ਦੁਹਿਤਾ ਮੁਨਿ ਰਾਮ ਹਰਾਥ ਧਰੇ ਸੁਵਹੀ ॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਮਾਨ ਸੁਬਾ
 ਤਿ ਭੁਲੀ ਹ ਸਿਰਾ ਮਕੀ ਓਰ ਸਬਾਤ ਕਹੀ ॥ ਨਿਪ ਚਾਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰਾਮ
 ਅਬੈ ਬਲ ਵੇਤ ਗੁਣੀ ਕ ਛੁਢੀ ਲਨਹੀ ॥ ਇਹ ਕੁਠਾਤਿ ਕਹੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਗਟ
 ਜੋ ਤਬ ਚਾਪ ਲਏ ਜਨ ਅਏਤਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪੰਚਤ ਜਾਰਜ ਆਨ ਬਲੀ ਵਹੁ ਚਾਪ
 ਉਠਾਇ ਸੁਪੀੜਤ ਆਏ ॥ ਪਾਟ ਮਲੀਬ ਹੁਭਾਂਤਿ ਲਸੋਪ ਨਿਘੰਟ ਕੋ ਸਤਿਨ
 ਸੰਗ ਸੁਹਾਏ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਜੁ ਆਨ ਧਰੇ ਸਿਵ ਚਾਪ ਇਹੋ ਨਿਪ ਰਾਮਾ ਦਿਖਾ
 ਏ ॥ ਪੇਖ ਪ੍ਰਸਿਨ ਜੁ ਰਾਮ ਭੁਏ ਕਾ ਸਿਪੀਤ ਪਟਿ ਬਰਤਾਂ ਕਟਿ ਲਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਵਾ

ਮਕਰੇਸਨੁਰਾਮਲਯੋਗਸਿਤੋਲਨਤਾਪਨੁਕੋਹਰਿਕੀਨੋਗਰਾਮਨਿਵਾਇਸੁ
ਕੋਟਿਦੁਊਗਸਿਤਾਹਿਕੈਬੀਚਤਬੈਗੁਣਦੀਨੋ। ਦਛਣਪਾਣਜੋਅਚਿਨ
ਜੇਰਪੁਬੀਰਕੁਘੋਤਬਹੀਧਨਛੀਨੋ। ਚਾਪਵਭੁਜਨਕੀਪੁਨਿਕੈਤਿਨ
ਪੂਰਦੇਸਗਲੇਪੂਰਤੀਨੋ। ੧੪॥ ਭੁਮਅਕਾਸਰਜਾਤਲਲੋਚਨਿਤਾਪੁਨਿ
ਕੋਜਗਲੇਬਿਸਮਾਏ। ਦੇਵਸਰਾਤਕਰੇਨਭੁਮੇਕਰਫੂਲਨਕੀਬਰਖਾਬ
ਰਖਾਏ। ਗੀਤੁਅਪਛਰਨਾਚਕਰੇਅਰੁਦੇਵਨਕੇਕੁਲਦੇਦਰਿਵਾਏ। ਪੇਖ
ਦੁਵਕਪਰੇਹਰਾਚਾਪਜੁਰਾਮਤਬੈਨਿਪਕਿਠਲਗਾਏ। ੧੫॥ ਕਾਬਿਤੁਅੰ
ਤੋਪੂਰਗਨੀਸੀਖਾਮਤਾਬਿਸਮਾਨੀਪਹਈਜਕੀਕਮਾਨੀਲਪੁਬਾਲੋਤੋ
ਰਭਾਰੀਹੈ। ਜਾਨਕੀਸਹੇਮਮਾਲਦਛਕਰਲਈਬਾਲਕੁਲਹੈਮੁਕਤਜਾਲ
ਦਾਮਚਮਕਾਰੀਹੈ। ਹੋਮਜੋਸੁਗਾਤਹੋਮਹੋਮਹੀਕੇਕਾਨਪਾਤਹੋਮਜਲਜਾਤ

ਕੀਪ੍ਰਫੁਲਕਿਜਵਾਰੀਐ॥ਮੁਕਤਿਹਾਰਗੋਰਪਾਇਨੇਵਰਾਸੁਸਬਦਕ
 ਰੇਪਾਟਕੇਦੁਕੁਲਧਰੇਮਦਿਮੁਸਕਾਰੀਐ॥੧੬॥ਸ ॥ਆਲਦਈ
 ਹਸਰਾਮਗਲੇਪਿਖਰਾਪਵਰੁਪਸੁਸੀਬਿਗਸਾਨੀ॥ਬੈਠਗਵਾਖਸੁ
 ਰਾਮਾਨਿਹਾਰਪ੍ਰਸਿਨਭੁਈਮਿਥਲਾਪਤਿਰਾਨੀ॥ਕੋਸਿਕਕੋਮਿਥਲੇ
 ਸਤਬੈਅਭਿਬੈਦਨਕੋਇਕਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ਆਜੁਸਿਤਾਬਸੁਕਾਜ
 ਬੇਨਾਲਿਖਪੜਪਠੇਮਨੁਕੀਰਜਪਾਨੀ॥੧੭॥ਬੈਗਕੁਮਾਰਸੁਸਿਗਲ
 ਏਅਜਨੇਦਨਜਮਿਥਲਾਪੁਰਆਵੇ॥ਸਿਗਸੁਦਾਰਨਆਇਇਹੰ
 ਸੁਕੁਮਾਰਨਕੋਇਹਬਿਆਹਕਰਾਵੇ॥ਤੋਮਾਨਿਦੁਤਪਠੇਤਬਹੀਪੁਨਿ
 ਅੰਰਕਹੀਨਿਪਦੀਲਨਲਾਵੇ॥ਦੁਤਕਹੀਅਜਨੇਦਨਕੋਮਾਨਿਕੋਸਿ
 ਕੋਤੋਹਿਸੁਬੈਗਿਬੁਲਾਵੇ॥੧੮॥ਕ ॥ਦੁਤਬੈਗੇਏਦੋਰਜਾਇਖਰੇ

ਕੂਪ ਪੋਰੋਕਰਾਮਚਿਦਕੀਅਨੰਦਬਾਤਿਗਾਈਏ। ਦਸਰਬਬੁਲਾਇਕੈਬੋਠਾਇ
ਪਾਸਦੁਤਪੁਤਰਾਮਚਿਦਕਰੀਕੂਪਗੀਤਜੁਨਿਆਈਏ। ਤੀਏਹਰਬਾਇਕੁ
ਪਮੰਤੀਬੁਲਾਇਰਾਮਚਿਦਕੀਕਹਾਨੀਤਾਹਿਕਾਨਮੇਜੁਨਾਈਏ। ਚਲੇ
ਮਿਥਲੇਸਦੇਸਦੇਖੀਐਨਰੇਸਏਸਗਾਧਕੇਸਪੁਤਮੇਤਪਤ੍ਰਿਕਾਪਠਾ
ਈਏ। ੧੯। ਚੋਪਈ। ਅਬਸਭਚਲੇਮਿਥਲਪਾਤਿਗੇਯਾ। ਜਹਰਾ
ਜਾਏਜਨਕਬਿਦੇਯਾ। ਗਜਵਾਜੀਰਬਐਰਪਦਾਤੀ। ਬਿਗਚਲੇਬਨ
ਰਾਮਬਰਾਤੀ। ੨੦। ਵਸਿਸ੍ਵਗੁਰੂਗਵਾਨਹਮਾਰਾ। ਆਗੇਚਲੇ
ਸਿਗਿਨਿਜਦਾਰਾ। ਅਗਨੀਅਗਨਤੇਤ੍ਰਕੀਜੇਈ। ਲੇਵੇਸਿਗਿਮੁਨੀ
ਜਰਸੇਈ। ੨੧। ਰਾਮਮਾਤਹਏਪੁਨਿਜੇਤੀ। ਸਿਗਵਸਿਸ੍ਵਚਲੇਸ
ਭੁਤੇਤੀ। ਆਬਿਪਸਭਪ੍ਰਸਾਨਕੀਨੇ। ਕੂਪਤਿਆਪਬਡੇਰਬਣੀਨੇ

॥੨੨॥ ਸੈਨਾਲਈਬਡੀਤਿਨਸਾਥਾਸਿੰਦਨਬੈਠਚਲੇਨਰਨਾਥਾਦਸ
 ਰਥਆਏਪੁੰਦੁਗਜਬਹੀ। ਰੂਪਬਿੰਦੋਹਸੁਨੀਗਤਿਤਬਹੀ। ੨੩॥
 ਅਗੇਹੋਇਲੈਨੇਕੋਆਇਯੋ। ਪਰਹਿਤਸਦਾਨੰਦਸਿਗਲਿਆਇ
 ਓ। ਦਸਰਥਕੋਨਿਪਪੁਜਨਕਰਯੋ। ਪਿਨਿਭਾਗਮੁਖਯੈਉਚਰਯੋ
 ੨੪॥ ਰਾਮਲਖਮਨੁਦੋਨੋਚਲਆਏ। ਪਰਬੰਦੋਪਿਤਕੀਠਲਗਾਏ
 ਦਸਰਥਮਨਮੇਅਤਿਹਰਖਾਨੇ। ਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਤਿਬੈਠਬਖਾਨੇ। ੨੫॥ ਅ
 ਜਾਨੀਦੁਭਯੋਸਤਮੇਗੇ। ਫਲਕਮਲਸਮਾਪਿਖਮੁਖਤੇਗੇ। ਮੁਨਿ
 ਅਨੁਗਯਭੁਯੋਉਦਾਰਾ। ਸੋਭਨਭੁਯੋਸੁਕਾਜਗਮਾਰਾ। ੨੬॥ ਯਾਥਿ
 ਧਰੁਖਬਹੁਰਗਲਾਏ। ਸਿਰਚਮੇਅਤਿਸੈਸਖਪਾਏ। ਹਰਖਭੁਯੋ
 ਨਿਪਵਰਕੋਐਸੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਮਗਨਕੋਜੈਸੋ। ੨੭॥ ਬਹੁਰਜਨਕ

ਨਿਪਗਹਲੇ ਗਯੋ। ਤੇਰਾ ਤਿਨੇ ਕਰਾਵਤ ਕੁਯੋ। ਸਭੁ ਸੇਭਾ ਜਾਪ
ਰਮੇ ਆਹਿ। ਵਾਰਾਜ ਹਿਤੁ ਸੇਨਰਨਾਹਿ। ੨੮। ਦਿਨ ਅਰੁ ਲਗਾ
ਜਬੈ ਸੁਭਾ ਆਏ। ਜਨਕ ਤਬੈ ਗ੍ਰਹ ਰਾਮ ਲਿਆਏ। ਭਾਈ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
ਰਖੁ ਨਾਥ। ਜਨਕ ਲਿਓ ਆਏ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਥ। ੨੯। ਰਤਨ ਥੀਰੁ ਜਾਮੀਦ
ਰਲਾਏ। ਬਹੁਤ ਚੰਦੋਏ ਜਹਾਤ ਨਾਏ। ਤੇਰਲ ਬਾਂਧੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਸ
ਭੁ ਸੇਭਾ ਜਹ ਬਨੀ ਉਦਾਰਾ। ੩੦। ਹੇ ਮਸਤੁ ਮਕਤਾਵਾ ਲਿਜਾਲੀ। ਮੀ
ਦਰਦ ਆਰਪੁ ਭਾਸੁ ਬਿਸਾਲੀ। ਹੇ ਮਜੰਨੇ ਉਜ ਕੋ ਗਰੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਲਤ
ਹਾਂ ਬੇਦੁ ਪੁਨਿ ਕਰੇ। ੩੧। ਭੁਲੇ ਪਟਿ ਬਰਤਨ ਮੇਲਾਏ। ਨਿਸੰਕਰ
ਠਿਆਤਿ ਕੁਖਨ ਪਾਏ। ਆਬਿ ਪਿਕੀਤ ਰਲੀ ਸੁਖ ਭੁਗੀ। ਸੁਰਤ ਰਲੀ
ਸਮਜ ਗ੍ਰਹ ਖਗੀ। ੩੨। ਗ੍ਰੇਰੀ ਦੁਇ ਗ੍ਰਿਹੀ ਤਿਉਦਾਰਾ। ਨਿਤ ਹੋਇ

ਜਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦਿਬਰਤਨ ਜਾਮਾ ਹਿਜਰਾ ॥ ਸੁਵਰਣ ਪੀਠ ਫਿਪ
 ਜਨ ਕਾਲਿ ਆਏ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾਂ ਉਪਰਿ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬੈਠਾਏ ॥ ਸੇਭ ਕਛੁ ਬਰ
 ਨੀਨ ਹਿਜਾਏ ॥ ਉਭੈ ਪਾਸ ਮੁਨਿ ਬੈਠੇ ਏਉ ॥ ਗੁਰਵ ਸਿਸ੍ਰ ਕੋ ਸਿਕ ਮੁਨਿ
 ਜੋਊ ॥ ੩੪ ॥ ਸਦਾ ਨਿਦ ਕ੍ਰਮ ਕਰੈ ਦੈ ਪੁਜੈ ॥ ਮੁਨਿ ਦਸਿ ਸਟ ਪੁਨਿ ਕੋ ਸਿਕ ਦੁ
 ਜੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਥਾਪਨ ਤਬ ਤਹਿ ਕਰੀ ॥ ਦੇਦੀ ਤੁਹਾਂ ਬਨਾਈ ਖਰੀ ॥ ੩੫ ॥
 ੨ ॥ ਆਨੀ ਜਾਨ ਕੀ ਕਰੈ ਗਨੈਨ ਆਲਿ ਕਹੈ ਬੁਝੈ ਗਹੈ ਮਰੈ ਗੁਨ ਅੰ
 ਗੁ ਖਨ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ਜਨ ਕਦਾਰ ਸਿਗ ਆਪ ਖਾਰਗ ਮਾਧਵ ਕਿਜ ਗੀਗ
 ਨੀਰੰ ਸੀਸ ਈਸ ਗੀਗ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਆਮੁਨੀ ਸਕੇ ਕ੍ਰਪਾ ਪਕੇ ਮਿਟਾਵਨੀ
 ॥ ਜੇਈ ਜਨ ਕਸੀ ਸਪਰੇ ਜਾਨ ਕੀ ਕਿਲੀ ਨੇ ਕਰੇ ਅਖਤ ਉਦ ਕਜੇਈ
 ਗੀਤ ਹੋ ਸੁਹਾਵਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਰਾਮ ਦੀਨੀ ਪਾਣ ਗੁਹਣ ਗੀਤਿ

ਕੀਨੀਮਿਲੀਲਿਧਨੀਰਮੀਨੀਭੁਖਯੋਨਰੇਸਜਾ॥ ॥ਸੀਅਰੂਪਕੀ
ਅਗਾਰਨੈਨਪਾਤਿਪੁਤਵਾਰਗਰੇਹੇਮਮੁਕਤਹਾਰਸਾਖੀਹੈਦਹੇ
ਸਜਾ॥ ॥ਪ੍ਰਸਿਨਰਾਮਹੋਇਤੋਹਿਦਯੋਸੀਅਸੋਇਜੋਇ
ਪਾਠੈਕੈਬਿਦਾਰਯੋਸੁਚਾਪਜੋਮਹੇਸਜਾ॥ ॥ਪ੍ਰਸਿਨ
ਰੂਪਕੁਏਸਰੂਸੇਕਦੂਰਗਏਮਨੋਬਿਸਨਕੋਦਈਗਮਾਂਬਿਚਾ
ਰੈਕੈਸਰੇਸਜਾ॥ ॥੩॥੧॥੨॥ ॥ਅੰਰਸੁਕਿਨਯਾ
ਊਰਮਲਨਮਾਲਖਮਲਦਈਜਨਕਸੁਖਧਾਮਾ॥ ॥
ਸੁਤਿਕੀਰਤਿਪਾਨਿਮਾਂਡੁਵਿਜੇਈ॥ ॥ਕੂਤਸੁਤਾਸੁ
ਕੁਲੰਖਦੁਦਈ॥ ॥੩੫॥ ॥ਏਕਕੁਰਤਕੋਅਰਪ
ਨਕੀਨੀ॥ ॥ਦੁਤੀਜੰਤਪਨਨਿਪਵਰਦੀਨੀ॥ ॥

॥ ਚਾਰੋਰੁ ਏਸੁ ਦਾਰਸ ਮੇਤਾ ॥ ॥ ਸੁਭ ਲੇਖ
 ਲੇਖ ਚਾਰ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਚਾਰੋਰੁ ਪ
 ਬਿਗਨੇ ਐਸੇ ॥ ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਭਵ
 ਭੀਤਰ ਜੈਸੇ ॥ ॥ ਮੁਨਿ ਵਾਸਿ ਸੁਖ
 ਨਿਕੋ ਸਿਰਓਗੇ ॥ ॥ ਮੇਥਲ ਜਨ
 ਕਦੇ ਉਕਰ ਜੇਗੇ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਸੁਤਾ ਉਦੈ
 ਤਜੇ ਭਾਖਯੋ ਸੋਇ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਭਾਖਯੋ ਥੇਜੇਇ ॥

ਮੁਨਿਲਾਗਲਲੈਮੇਇਕਬਾਗੀ। ਅਗਨਿਮਿਤਸੁਭੁਮਸ
ਵਾਗੀ॥੪੧॥ ॥ਸੀਤਾਮੁਖਤੇਉਪਜੀਕਿਨਯਾ॥

ਜਿਹਸਮਾਨਦੁਜੀਨਹੀਅਨਿਯਾ॥ ॥ਤਾਹਿਦੇਖੁਮੁ
ਚਿਆਨੀਦਭਯੋ। ਪੁਤੀਭਵਤਾਹਿਮੈਕਯੋ॥੪੨॥ ਪ੍ਰਿਅਨਾ
ਗੀਸੋਅਰਪਨਕਰੀ। ਸਰਦਚਿਰਜੇਭੁਮੁਖਵਗੀ॥ਮੇਇਕਿਤਬੈ
ਰੋਇਕਕਾਲਾ। ਤਹਾਏਨਾਰਦਮੁਨਿਦਯਾਲਾ॥੪੩॥

॥ ਮਹਤੀਬੀਣਾਕਰੇਬਜਾਵੈ।

ਮਹਾਨ

॥

ਜਦੋਂ ਨਾਗਇਣਕੋਗੁਣਮੁਖਤੇਗਾਵੈ। ਮੇਪੂਜਨਤਿਨਕੋਤਬਕੀਨੋ। ਆ
 ਵਰਕਰਸੁਖੁਆਸਨਦੀਨੋ॥ ੪੪॥ ਤਬਮੇਪ੍ਰਤਿਤਿਨਬੈਨਉਚਾਰੇ। ਗੋਪ
 ਬਚਨਸੁਨਿਭੂਪਹਮਾਰੇ। ਹੋਵੇਜਾਕਰਤੇਕਲਯਾਨ। ਮੇਰੋਬਚਨਭੁਲੇਉ
 ਰਮਾਨ॥ ੪੫॥ ਰਿਖੀਕੇਸਪਰਮਾਤਮਜੇਈ। ਭੁਗਤਿਅਨੁਗ੍ਰਹਕਾਰਕ
 ਜੇਈ। ਵੇਉਪਜੇਰਾਵਣਬਧਕਾਜਾ। ਰਾਖੇਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਾਜਾ॥ ੪੬
 ॥ ਮਾਇਆਕਰਿਨਰੁਤਨੁਜਿਨਪਾਰੇ। ਵਾਸਰਥੀਵਰਭੁਏਮੁਰਾਰੇ। ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰਭੁਏਹਰਿਜੇਈ। ਜੋਗਮਾਇਆਤਿਨਕੀਪੁਨਿਜੇਈ॥ ੪੭॥ ਸੀਤਾਨ
 ਮਭੁਈਅਰਤੇਰੇ। ਰਾਜਵਿਦੇਹਸੀਭਾਰਸਵੇਰੇ। ਯਾਤੇਸੀਤਾਰਾਮਹਿਦੀਜੋ
 ॥ ਯਤਨਬਹੁਤਯਾਭੀਤਰਕੀਜੋ॥ ੪੮॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪੂਰਬਨਾਰਿਰਾਮਕੀ
 ਸੁਹੇਰਭੂਪਜਾਨਕੀਆਨਕੀਪਛਾਨਥਾਤਕਹੀਤੋਹਿਕਾਨਮੇ। ਯੋਬਖਾਨਕੋ

ਮੁਨੀਸੁਦੇਵਰਿਖਜੋਗੁਨੀਬਜਾਇਬੀਨਕੀਪੁਨੀਗਯੋਸੁਰੇਸਥਾਨਮੇ॥
ਲੈਤਾਰਿਨਾਬਿਚਾਰਸੀਯਲਖਮੀਨਿਹਾਰਯੁਹਅਗਹਿਬਿਸੁਨਾਰਿਜਗ
ਕਾਰਣੀਸੁਮਨਮੇ॥ਕਿਨਭੁਤਿਜਾਨਕੀਸੁਦਯੋਰਾਮਮਾਨਕੀਮਹਾਨਕੀਨਿ
ਹਾਰਛਿਤਬਡੀਗਲਤਾਨਮੇ॥੪੯॥ਐਪਈ॥ਕਰਯਦੇਕਬਿਚਾਰਦੁਕ
ਰਯੋ॥ਮੇਵਾਗਹਸਿਦੁਪਨੁਪਰਯੋ॥ਬਿਪੁਰੈਤਕੇਵਾਹਨਕਰਯੋਪਨੁ
ਖਅਮਾਨਹਮਾਰੇਪਰਯੋ॥੫੦॥ਪਨੁਖਸਮੀਪਸੀਯਇਕਕੋਲਾ॥ਸ
ਖੀਸਮੇਤਖੇਲਤਬੀਬਾਲਾ॥ਸੀਤਾਸੇਪਨੁਹਸਤੁਓਠਾਇਓ॥ਦੇਖਅਚੈ
ਰੋਮੇਮਨਆਇਓ॥੫੧॥ਕਿਨਿਯਾਬਲੁਹਿਹੋਰਯੋਜਬਹੀ॥ਛਿਤਬਡੀ
ਸੇਮੇਮਨਤਬਹੀ॥ਕੋਕੇਸੀਤਾਦਯੋਬਿਸਾਲਾ॥ਬਡੇਬਿਚਾਰਮੇਹਮੁਨਿਦ
ਯਾਲਾ॥੫੨॥ਪਨੁਖਬਿਚਾਰਸੁਪੁਣਠਹਰਾਇਓ॥ਯੋਬਿਚਾਰਮੇਰੋਮਨ

ਆਇਓ ਸੀਤਾ ਪਾਨਿਗਹਣੁ ਕੋਕਾਰਣੁ ਸਭੁ ਰੂਪ ਨ ਕੋਮਾਨ ਬਿਦਾਰਣਾ ॥੫੩॥
 ਤੇਕਿ ਪਾਕਰਯੋ ਮੁਨਿ ਰਯਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਕਮਲ ਦਲ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਏ ਪਨੁਖ
 ਨਿਹਾਰਣੁ ਕਾਜ ਭਯੋ ਮਨੋਰਥ ਮੇਰੇ ਆਜੂ ॥੫੪॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮਹੇਏ ਅਬ ਮੇਰੇ
 ॥ ਰਾਮ ਸੀਯਾ ਇਕ ਆਸ ਨ ਦੇਗੇ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਰਾਮ ਸੀਯਾ ਦੁਇ ਐਸੇ ॥ ਵੀਪ
 ਤਿਮਾਨ ਰਵੀ ਜਗ ਜੈਸੇ ॥੫੫॥ ਤੇ ਪਦ ਅੰਬੁਜ ਵਾਰਿ ਸੁਪਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੁਯੋ ਜ
 ਗਤ ਕੋਕਰਤਾ ॥ ਤੇ ਪਦ ਸਲਿਲ ਪਾਇ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੋਹੇ ਇਯੋ ਅਧਿ
 ਰਾਜਾ ॥੫੬॥ ਅਹਿਲ ਪਾਤੇ ਪਦ ਕੀਰਜ ਪਾਏ ॥ ਭੁਰਤ ਕੋਤ ਨ ਸ੍ਵਾਪਸਿਟ
 ਏ ॥ ਮੇਟਤ ਸ੍ਵਾਪਨ ਬਾਰਲਗਾਈ ॥ ਰਾਮ ਕੋਨ ਤੁਮ ਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੫੭॥ ਤੇ ਪਦ
 ਪੰਕਜ ਰੇਣੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਰ ਜੇਰੇ ਸੁਰ ਆਨੰਦ ਰੋਹਾ ॥ ਭਵ ਭੁਯੋ ਜਿਨੇ ਨਿਜ ਕਾ
 ਲਾ ॥ ਬਿਚਰੇ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥੫੮॥ ਤੇ ਭੁਜ ਨਾਮ ਤੁਜੇ ਸਭੁ ਸੇਕਾ ॥ ਸੁ

ਰਗਮਾਹਿਸੁਰਪਾਏਓਕਾਅੇਸੇਚਰੰਦਤੁਮਾਰੇਗਾਇਓ। ਤਾਕੀਸਰਣਜਨ
ਕਅਬਾਆਇਓ॥ ੫੯॥ ਯਾਬਿਸੁਓਸਤਤਿਤੁਪਤਿਕਰੀ॥ ਮੂਰਤਰਾਮਸੁਓ
ਗੇਧਰੀ॥ ਸੋਕਰੋੜਦੀਨੀਨਿਪਦਾਜੀ॥ ਵਸਹਜਾਰਬਹੇਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੬੦॥
ਵਸਲਾਪੁਰੀਨੇਨਿਪਦਾਜੀ॥ ਵਸਹਜਾਰਹੇਮਗਜਗਾਜੀ॥ ਇਕਲਾਖਪੇਦਲ
ਬਲਪਾਰੀ॥ ਤੈਸੈਦਾਸਦਯੋਸੁਖਕਾਰੀ॥ ੬੧॥ ਵਿਬਪਟੰਬਰਹਾਰਾਪਾਰਾ
॥ ਰਤਨਮਦੀਮਯਪ੍ਰਭਾਉਦਾਰਾ॥ ਸੀਤਕੋਯਾਬਿਪਦਯੋਦਾਜਾਜਨ
ਕਵਿਦੇਹਮਹਾਬਲਰਾਜਾ॥ ੬੨॥ ਵਸਿਸ੍ਟਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਰਿਖਸਾਰੇ॥ ਕੁਰ
ਤਸੋਮਿਤ੍ਰੀਰੂਪਅਪਾਰੇ॥ ਰਾਜਾਵਸਰਬਲੈਬੇਜੇਤੇ॥ ਜਨਕਵਿਦੇਹਸੁਪ੍ਰਯੋ
ਤੇਤੇ॥ ੬੩॥ ਬਹੁਰੋਜਨਕਬਿਦਾਇਸੁਰੀਨੇ॥ ਚਲੇਰਘੁਤਮਾਮਾਨੀਦਭੀਨੇ
॥ ਸਜਲਨੈਨਸੀਕੰਠਲਗਾਈ॥ ਮਾਤਨੇਮਿਲਦਈਬਿਦਾਈ॥ ੬੪॥

ਸਾਸੁਸਸੁਰਕੀਕੀਜੈਸੇਵਾ॥ ਰਾਮਨਿਰੰਤਰਮਾਨੇਦੇਵਾ॥ ਪਤਿਬਤੁਰਾਵਉਰ
 ਅੰਤਰਗੋਹਾਪੁਤ੍ਰੀਸੁਖਸੇਤੀਤੁਮਰੋਹੇ॥ ੬੫॥ ਸਦੇਵੇਯਾ॥ ॥ ਰਾਮਚਲੇਸਿਥ
 ਲਾਪੁਰਤੇਤਬਥਾਜਿਨਕੀਪੁਨਿਹੋਤਅਪਾਰਾ॥ ਕੁਰਮਿਦੰਗਸੁਆਨਕਤੂਰ
 ਗਰੂਰਬਡੇਕਛੁਆਹਿਨਪਾਰਾ॥ ਦੇਵਪੂਰੀਪਨਕੁਰਤੂਰੀਪੁਨਿਮੰਗਲਰੂਪ
 ਕੁਯੋਜਗਸਾਰਾ॥ ਕੁਮੀਆਕਾਸਕੇਬਾਦਮਿਲੇਪੁਨਿਪੂਰਰਹਯੋਸੁਕਯੰਕਰ
 ਕੁਰਾਗਾ॥ ੬੬॥ ॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਪ੍ਰਯਾਤੀਮੰਗਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰ
 ਸਿਥਾਦੇਬਾਲਕਾਂਡੇਸਪਤਮੋਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਮਿਥਲਾਤੇਜਬਰਾਮਜੀਗਏਸੁਜੇਜਨਤੀਨਾ॥ ਨਿਮਿਤਿਸੁਕਾਦੀਭੀਤਿਕੇਹੋਰੇ
 ਨਿਪਪਰਬੀਨਾ॥ ੧॥ ਅਨੰਗਸੇਖਰਛੰਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮਕੈਥਸਿਸੁਕੋਸੁਪੁਛ
 ਯੋਨਕੇਸਦੇਵਦੇਖਯੋਨਮਿਤਘੋਰਚੀਤਦੈਬਿਚਾਰਯੋ॥ ਦਸਿਸੁਤੈਬਿਚਾਰ

ਕੈਬਖਾਨਯੋਮਹੀਪਕੋਅਗਮਿਭੀਤਹੋਇਗੋਨਰੇਸਜੂਨਿਧਾਰਯੋ॥੧॥
ਭੀਤਫੇਰਹੋਇਗੋਸੁਬੇਗਭੂਪਮੈਕਹੋਅਨੰਦਸੇਰਹੋਸਦਾਨਸੀਕਚਿੰਤਧਾ
ਰਿਯੋ॥ਖਿਗਾਪੁੰਦਛਲਾਕੋਰੇਸੁਪੇਖਤੋਹਭੂਪਤੇਸੁਭੰਸੁਸੁਚਤੇਸੁਦਾਸੁਨੈ
ਨਕੈਨਿਹਾਰਯੋ॥੩॥ਜਬੈਬਸਿਸੁਯੋਕਹੋਯੋਵਦਾਤਿਘੋਰਤੋਨਿਲਾਸੁਨੈਨ
ਸੁਬਕੇਮੁੰਦੇਸੁਪੁਰਧਾਰਯੋਬਹੀ॥ਤਤੇਜਕਾਮਿਅਗਤਾਸੁਤੇਜਰਾਸਿਕੇਸ
ਮੀਨਿਹਾਰਪਰਸਰਾਮਕੋਪੁਤਾਪਪੁੰਜਹੋਸਹੀ॥ਸੁਦੇਹਨੀਲਮੇਘਸੀਜਟਾ
ਕਲਾਪਸੀਸਮੈਕੁਠਾਕਾਐਰਕਮਾਨਪਾਇਕੋਪਦਾਹਨੇਗਹੀ॥ਅਨੇਸੁਪੇ
ਤਰਾਟਕੋਪਕੁਰਕ੍ਰਿਸੁਦੰਡਲੈਹਨੇਸਮਸਤਲੇਕਕੋਕ੍ਰਿਪਾਸੁਰੀਚਿਹੀਨਹੀ
॥੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਕਾਰਤਿਵੀਰਯਾਜਿਹਹਨੇਕਾਟੀਭੁਜਾਹਜਾਗਾ॥ਤ੍ਰਿਸੁਪ
ਤਦਾਰਥਭੀਹਨੇਵੈਆਏਬਲਧਾਰਾ॥੪॥ਦਸਰਥਕੋਸਨਮੁਪਗਯੋਕ

ਫੇਕਠਨਿਕੁਠਾਰਾਕੋਲਿਮਿਤੁਆਈਮਨੇਰਸਰਬਰਉਰਭਾਰਾਪਾਸ
 ਵੈਯਾ॥ ੧॥ ^{ਅਭਿਲਾਸ}ਦੇਖਸੁਭੂਪਡਰੇਤਿਨਕੋਸੁਭੂਲਗਈਅਰਘਾਦਿਕਪੂਜਾਕਾ
 ਹਿਸੁਕਾਹਿਬਕੇਮੁਖਤੇਕਿਪਕੇਮੁਖਬੋਲਨਾਆਵਤਦੁਜਾਦਿਰਪ੍ਰਣਾਮਸੁਭੂ
 ਪਕਰੀਤਨੁਕੰਪਤਪੇਖਸੁਰਾਮਮੁਹੁਜਾਅੰਰਹਨੇਤੁਹਨੇਦਿਜਰਾਸਸੁਦਾ
 ਨਕਰੇਮਮਰਾਮਤਨੁਜਾ॥ ੬॥ ^{੨੩੧}ਇਹੁੰਗਤਿਬਖਾਨਸੁਭੂਪਤਿਕੋਸੁਅਨਾਦਿ
 ਰਕੋਕਰਪਾਰਕੁਠਾਰਾਦ੍ਰਿਗਕੋਪਸੁਲਾਲਫੁਰੇਅਤਿਸੈਤਿਨਰਾਮਸੁ
 ਨਿਠਰਵਾਕਉਚਾਰਾ॥ ਤੁਮਬਾਹੁਜਨੀਚਸੁਰਾਮਇਹੈਮਮਨਾਮਕਹੈਤਨ
 ਮੇਕਿਮਧਾਰਾ॥ ਯਦਿਬਾਹੁਜੇਹੈਕਰਯੁਧਹਮੇਨਿਜਸੀਸਸਹੇਸੁਕੁਠਾਰ
 ਕੀਧਾਰਾ॥ ੭॥ ਚਾਪਪੁਰਾਤਨਸੀਕਰਕੇਤੁਮਤੋਰਕਹਾਂਮਨਮੈਗਰਬਾਵੇ
 ਬਿਨੁਸੁਚਾਪਇਹੈਪਿਖਰਾਮਸੁਮੈਗਨਯਾਹਿਕੋਬੀਚਚਫਾਵੇਤੋਤੁ

ਮਸੀਗਸੁਯੁਧਕੋਰੋਭਿਰਮੇਸੀਗਰਾਮਨਜੀਵਤਜਾਵੇ॥ ਨਾਹਿਰਫੇਤੁਯੋਨੇ
ਸਰੁਕੇਯਮਕੇਪੁਰਕੀਅਬਜਾਸਨਪਾਵੇ॥੧॥ ਇਹਬੁਤਿਕਯੋਜਬਤੰਗਿ
ਜਰਾਜਸੁਕਾਪੁਓਠੀਵਸੁਧਾਤਬਜਾਰੀ॥ ਫਿਗਮੁਦਿਗਏਸਰੁਲੋਗਨਕੇਤ
ਮਰੁਰਭਯੋਸੁਮਨੇਨਿਜਕਾਰੀ॥ ਪਿਖਰਾਮਸੁਤਾਭਿਰਨਿਦਨਕੋਅਤਿਕੋ
ਪਰੁਰੇਸੁਮਹਾਂਬਲਧਾਰੀ॥ ਧਨੁਤਾਕਰਤੇਹਰਿਛੀਨਲਯੋਗੁਣਰੋਪਦਯੋ
ਨਲਗੀਕਛੁਬਾਰੀ॥੨॥ ਕਾਛਿਨਿਖੰਗਤੇਬਾਨਲਯੋਧਨੁਬੀਚਦਯੋਪੁ
ਨਿਮੈਚਕਮਾਨਾ॥ ਰਾਮਕਯੋਦਿਜਰਾਜਸੁਨੇਯਹਪੇਖਤਹੋਧਨੁਬੀਚ
ਸੁਬਾਨਾ॥ ਅਗਹਿਅਮੋਪਸੁਸਾਇਕਰਾਮਸਿਤਾਬਦਿਥਾਇਸੁਯਾਹਿਨਿ
ਸਾਨਾ॥ ਪਾਦਹਨੇਤਵਲੋਕਯੋਬਰਬੇਗਸੁਬਾਮਨਛੀਲਨਮਾਨਾ॥੧੦
॥ ਸੀਕਰਛੀ॥ ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਕੀਯਹਬਾਤਿਕੋਦਿਜਰੁਯੋਬਰਨਮਲਾ

ਨਾਕਰਯਾਦਪੂਰਬਕਥਾਕੋਟਿਜਰਾਮਕੀਨਬਖਾਨਾਸੁਨਿਰਾਮਬਾਹੁਬਿਸਾ
 ਲਨੈਨਾਜਾਨਯਤਵਰੇਦਾਹਰਿਪੁਰਖਪੂਰਣਬਿਸ੍ਵਤ੍ਰਜਗਕਾਰਣੇਸੁਨਿਦੇ
 ਵਾ॥੧੧॥ਮੇਬਾਲਤਪਸਾਬਿਸ੍ਵਕੀਕਰਰਾਧਯੋਹਰਿਨਾਥਾਚਕ੍ਰਤੀਰਥਜਾ
 ਇਕੋਪ੍ਰਭੁਬਿਸ੍ਵਸ੍ਰੀਰਾਪਨਾਥਾਅਮਰੁਏਤੁਸਦਨਾਰਾਇਣਾਅਨਨਕੀਨੀਸੇ
 ਵਾ॥ਸੀਖਚਕ੍ਰਨੂੰਕੋਕਰਗਦਾਧਾਰੀਦੇਵਾ॥੧੨॥ਦੇਹਰਾਅਪ੍ਰਤਿਬਚਨਬ
 ਖਾਨਯੋਸੁਨੇਰਾਮਦੇਕਾਨਾਅਖਪੰਕਜਅਤਿਸੈਖਿਰੇਭੁਵਭੰਜਨਭੁਗਵਾਨ
 ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ਐਪਈ॥ਬ੍ਰਹਮਣਉਠੋਤਪਸਿਯਾਧਾਰੀ॥
 ਸਠਲਭੁਈਤਪਸਾਅਬਥਾਰੀ॥ਮੇਢਿਰਾਮੀਸਯੁਕਤਿਤੁਮਰੁਏ॥ਹਨੇ
 ਰਿਪੂਤਵਕਿਲਵਿਖਗਏ॥੧੪॥ਕਾਰਤਿਵੀਰਯਾਅਰਜੁਨਕਾਰਾ॥ਤਾਤਤੁ
 ਮਾਰਾਜਾਨੇਮਾਰਾਤਾਂਕੋਹਨੋਤੋਹਬਰਦੀਨਾਜਾਹਿਨਿਮਿਤਿਮਹਾਤ

ਪਕੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਗਇਕੀਸਹਨੇਸਰੁਪਤੀਭੂਮੀਹੋਇਸੁਨਿਖਲਾਅਖਤੀ
 ॥ ਭੂਮਨਿਖਿਲਕਸਪਦੈਦਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰਸਾਤਿਹੋਵਹੁਬਲਵਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗਾਮਾਦੈਰੋਜਬਹੀ ॥ ਦਾਸਰਬੀਹੋਵੈਮੈਤਬਹੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮਭਾ
 ਖੇਰੋਸਾਗੇ ॥ ਤਬਦਿਜਵਰਪੁਨਿਮੋਹਿਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੈਤੋਕੋਦਯੋਤੇਜ
 ਸੁਜੇਈ ॥ ਦੇਵੈਗੋਮੋਕੋਪੁਨਿਸੋਈ ॥ ਪੁਨਿਤਪਧਰਤਨਮਾਹਿਸੁਭਾਰਾ ॥ ਤਿ
 ਸੁਬ੍ਰਹਮਦਿਨੁਜਗਤਮਝਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਯੈਬਖਾਨਭਏਅੰਤਰਧਧਾਨਾ ॥ ਪ
 ਰਪੂਰਨਵੈਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਜਿਯੋਹਰਿਆਇਸੁਮੁਹਿਦੀਨੀ ॥ ਸੋਸੋਰਾਮਸ
 ਗਲਮੇਕੀਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇਈਬਿਸ੍ਨੁਰਾਮਤੁਮਹਰੀ ॥ ਅਵਤਾਰਲਯੋਧਿਬਿਨ
 ਤੀਕਰੀ ॥ ਮੈਤੋਜਹੁਤੇਤਵਜੇਈ ॥ ਤੋਹਲਯੋਪੁਨਿਤੇਜਸੁਸੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾ
 ਜਸਟੁਲਭਯੋਜਨਮਹਮਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭਪੂਰਣਹਰਿਨੈਨਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਦਿਕਜਾਂਕੋਨਹਿਪਾਵੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਜਿਹਬੇਦਬਤਾਵੈ॥੨੧॥ ਜਨਮਾ
 ਦਿਕਖਦਭਾਵਦਿਕਾਰਾ। ਤੇਮੈਨਹਿਅਗਿਆਨਵਿਕਾਰਾ। ਨਿਰਵਿਕਾਰ
 ਪਰਿਪੂਰਣਰਾਮ। ਗਮਨਾਦਿਕਨਹਿਤੋਮੈਨਾਮ॥੨੨॥ ਜਿਉਜਲਕ੍ਰੀਤਰਠੇ
 ਕਾਮਾਪਾਰਾ। ਧੂਮਹੋਇਜਿਉਅਗਨਮਝਾਰਾ। ਤਿਉਤਵਕ੍ਰੀਤਰਮਾਇ
 ਆਆਹਿ। ਨਿਖਲਜੁਜਗਤਬਨਾਇਓਤਾਹਿ॥੨੩॥ ਮਾਇਆਕਰਮਦ
 ਰੋਸੁਲੋਕਾ। ਤੇਹਿਨਜਾਨੇਪਾਵੈਸੋਕਾ। ਬਿਨਬਿਚਾਰਘਰਮਾਇਆ
 ਅਹੇ। ਕੀਏਬਿਚਾਰਨਰੀਚਿਕਰਹੇ॥੨੪॥ ਅਵਿਦਯਾਨਾਮਜੁਯਾਹਿਬਖਾ
 ਨੇ। ਅਵਿਦਯਾਸਾਥਵਿਰੋਪਸੁਠਾਨੇ। ਅਵਿਦਯਾਕ੍ਰਿਤਸੰਪਾਤਬਿਕਰਾ।
 ਚਿਤਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਸੁਤਾਹਿਮਝਾਰਾ॥੨੫॥ ਜੀਵਨਾਮਸੁਤਾਹਿਕਹਾਇਓ। ਆਪ
 ਭੁਲਾਇਜਗਤਦੁਖਪਾਇਓ। ਦੇਹਬੁਧਿਮਨਪ੍ਰਾਨਨਬੀਚ। ਜੋਲੈਹੈਅਭਿ

ਮਾਨਸੁਨੀਯਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤੋਲੋਕਰੇਕਰਤੰਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ਬੁਗੇਸੁਖਦੁਖਸੁਗਤਮ
ਸੁਰਾਗਾ ॥ ਆਤਮਕੋਨਹਿਜਨਮਸੁਹਯੋ ॥ ਬੁਧਿਮਾਹਿਨਹਿਗਿਆਨਸੁਪ
ਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਨਬਿਬੇਕਦੋਨੋਮਿਲਗਏ ॥ ਸਿਸਾਰਅਨਰਥਸੁਯਾਤੇਕੁਏ ॥ ਜ
ੜਕੇਚੇਤਨਸੇਗਸੁਜਬਹੀ ॥ ਚੇਤਨਤਾਤਿਹੋਵੇਤਬਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਚੇਤਨਜੋਜੜ
ਸੀਗਤਿਪਾਈ ॥ ਤੋਜੜਤਾਚੇਤਨਮੇਆਈ ॥ ਜਲਅਗਨੀਕੋਮੇਲਨਜੋਸੋ ॥
ਮਿਲੇਸਚੇਤਨਜੜਪੁਨਿਤੋਸੋ ॥ ੨੯ ॥ ਤਦੁਪਦਭੁਗਤਿਸੀਗਸੁਖਜੋਲੀ ॥ ਪਾਵੇਨ
ਹਿਜੀਸਰੇਸੁਤੋਲੀ ॥ ਤਦੁਭੁਗਤਨਕੀਸੀਗਤਿਪਾਏ ॥ ਬਹੁਰੋਤੇਪਦਭੁਗਤਿਕ
ਮਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬਯਹਿਮਾਇਆਹਯੋਜੋਈ ॥ ਜਨੇਸਨੇਹਤਹੋਵੇਸੋਈ ॥ ਪੁਨਿ
ਤਵਗਿਆਨਸਪੀਨਿਆਚਾਰਯਾ ॥ ਪਾਵੇਜੋਮਤਿਹੋਵੇਆਰਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬੁ
ਹਮਾਗਿਆਨਸੁਗੁਰਤੇਲਹੇ ॥ ਤਵਕ੍ਰਿਪਾਕਰਬੀਧਨਰਹੇ ॥ ਜੇਜਨਭ

ਗਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ਹੀ ਨਾ ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਤੇ ਯਾ ਸਗਦੀ ਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਲਪ ਕੇ ਟਿਸੇ ਜਾ
 ਹਿ ਅਨੇ ਕਾ ॥ ਨਾ ਤਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਸੁਖ ਨਹਿ ਲਹੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਤੇ
 ਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਯੋਨ ਅਹੇ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ੩੩ ॥ ਯਾ ਤੇ ਤਵ ਪਦ ਕੰਜ ਸੁਜੇਈ ॥
 ਭਾਂਕੀ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਮਹੇਈ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਹੋਵੇ ਜਨ ਮਹਾ ਮਾਰਾ ॥ ਜੇਵੇ ਤਹ ਪ
 ਦ ਕੰਜ ਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਵ ਭੁਗਤ ਨ ਕਾ ਸੀ ਗਉਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਰ ਮਿਟੇ ਅ
 ਵਿਦਿ ਯਾ ਭਾਰਾ ॥ ਭੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ਧਰਮ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵਰ
 ਖੇਤੇਈ ॥ ੩੫ ॥ ਅਖਿਲ ਲੋਕ ਵੈ ^{ਸਾਹਿਬ} ਪਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਕਲ ਮਲ ਨਹਿ ਕਿਉ ਪ
 ਰਿਹਰੇ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਤੇ ਕੇ ਪੁਣਾ ਮਾ ॥ ਭੁਤ ਉਪਾਵਨ ਹੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕ
 ਰੁਣਾ ਕਾ ਤਿਨ ਮੇ ਪਦ ਥਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪੁਣਾ ਮਹ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪੁਨਿ ਕੀਏ
 ਮੇਨਾਥਾ ॥ ਲੋਕ ਜਿਗੀਧਾ ਕੈਰ ਪੁਨਾਥਾ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਹੋਵੇ ਤਵ ਬਾਣ ਨਿਸਾਨਾ ॥

ਬੰਦਨ ਕੇਰਿ ਜਗਮਥ ਖਾਨਾ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਬੀਭੁਗਵਾਨਾ ਸ੍ਰੀਗਮਕਰੁਣਾ
ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀਗਮੇਵਾਠਾ ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਪੇਤ ਸੁਭੁਇਓ ਮੇਬੁਹਮਨਾ ॥
ਮਾਗੇਵਰੁਤਿ ਰਜੈ ਮਨਾ ॥ ਦੇਵੇ ਅਖਲਵਸਤੁ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਸੀਸਾ ਯਾਮੇ ਕਰੋਨ
ਕੇਈ ॥ ੩੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਨਾ ਬ੍ਰਿਗਨੰਦਨ ਭੁਏ ॥ ਪੁਨਿਰਾਘਵ ਪ੍ਰਤਿਬੈਨਾ ਮਲ
ਏ ॥ ਯਾਇ ਮੋ ਪਰਿਹੈ ਰਾਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਮਧੁਸੂਰਨ ਹਰਿਗਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥
ਤੈਤਵੁ ਭੁਗਤਨ ਕੇਸਤੀ ਗਾ ॥ ਮੇਕੋਹੈ ਇਸੁ ਸਦਾ ਅਭੰਗਾ ॥ ਤਵ ਪਦ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਰਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ਤਾਕੀ ਭੁਗਤਿ ਹੋਇ ਮਮਦਯਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਤੋਤ੍ਰ ਯਾਹਿ ਪਦੇ
ਜਨ ਜੋਈ ॥ ਭੁਗਤਿ ਹੀਨ ਯਾਹਿ ਪਦ ਹੋਈ ॥ ਤਾਕੇ ਭੁਗਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ॥
ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੇ ॥ ੪੨ ॥ ਮਰਣਾ ਤਾਕੋ ਹੋਵੇ ਜਬਹੀ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਆਵੇ ਤਬਹੀ ॥ ਮੇਕੋਈ ਜੇ ਯਹ ਬਰਦਾਨਾ ॥ ਰਮਚੰਦ ਪੂਰਨ ਭੁਗਵਾ

ਨਾ॥ ੪੩॥ ਤਬ ਹੋਇਰ ਪੁਬੀਰ ਬਖਾਨੀ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਵਰ ਪ੍ਰਕਰ ਮਾਠਾਨੀ॥ ਬਹੁ
 ਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਰਾਮ ਕੋ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਰ ਪੁਵਰ ਪੁਜੇ ਦਿਜ ਵਰ ਕਰੀ॥ ੪੪॥ ਬਹੁ ਰ ਰਾਮ
 ਤੇ ਅਗਿ ਅਪਾਈ॥ ਗਯੋ ਮਹੇ ਦੁਚਲ ਦਿਜ ਗਈ॥ ਪਿਖਰਾ ਪਵਰ ਸਰਬ ਹ
 ਰ ਖਾਏ॥ ਮਾਨੇ ਮਿਤ ਕਭੁਏ ਪੁਨਿਆਏ॥ ੪੫॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਜੁ ਕੰਠ ਲਗਾਏ॥
 ਅਨੰਦ ਨੈਨ ਚਲ ਯੋ ਜਲ ਜਾਏ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਿ ਪਮਨ ਮੇਭੁਏ॥ ਸ੍ਵਸਤ ਚਿ
 ਤ ਪੁਰ ਭੀਤ ਰਗਾਏ॥ ੪੬॥ ਹੋਹਗਾ॥ ॥ ਰਾਮ ਲਖਨ ਸਤੁ ਪਨ ਜੂਰਤ ਮਹਾ
 ਬਲ ਵੰਨਾ॥ ਅਰਭੁਤ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੀ ਨਰ ਵਰਾਮ ਮਰਸ ਮਾਨ॥ ੪੭॥ ਅਪ
 ਨੀ ਅਪਨੀ ਦਾਰ ਲੈ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਮੰਗਹਿ॥ ਰਮੇ ਅਯੋਧਯਾ ਨਗਰ ਰਮੇ ਮ
 ਹਾਂ ਅਨੰਦ ਨ ਮਾਇ॥ ੪੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰ ਖਾਨੇ ਪੇਖਾ ਰਾਮ
 ਸੀ ਯਾਲ ਖਮਿ ਲੇਖਿ ਸੇਖਾ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਰਮੇ ਗ੍ਰਹ ਮੇਸੇ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ ਮੇ

ਸੀਹਤਿਜੈਸੇ॥੪੮॥ਯੁਧਾਜਿਤਨਾਮਕੈਕਈਭਾਈ॥ਭੁਰਤਮਾਤੁਲਾਮ
ਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਆਇਓਭੁਰਤਲੈਨਹਿਤਜੈਈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਡੀਮਨਭੀਤਰਹੈ
ਈ॥੫੦॥ਰਾਜਾਰਸਰਬਭੁਰਤਪਠਾਏ॥ਸਤ੍ਰਪਨਬ੍ਰਤਤਿਨਸੀਗਲਵਾਏ॥
ਯੁਧਾਜਿਤਕੋਪੂਜਨਕੀਨੋ॥ਰਸਰਬਭੁਪਬਿਦਾਇਸੁਦੀਨੋ॥੫੧॥ਰਾਮਪੂਤ
ਸੀਤਨੁਖਪਾਈ॥ਕੋਸਲਯਾਰੇਦੀਪਰਮਸੁਰਾਈ॥ਸਕੂਸਪੂਤਪਲੇਮੀਰਾ
ਨੀ॥ਪਾਇਯਥਾਸੁਰਮਾਤੁਸੁਹਾਨੀ॥੫੨॥ਸਵੈਯਾ ॥ਜਾਗ੍ਰਣਪੂਰ
ਰਹੀਅਵਨੀਅਰੁਕੀਰਤਿਜਾਹਿਸਭੈਜਨਗਾਵੈ॥ਔਰਨਕੀਅਬਬਾ
ਤਿਕਹਾਸੁਰਜਾਹਿਅਲਿਬਨਤੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ਨਾਮਓਠਾਰਤਜਾਜਗਾਮੈ
ਸੁਕੁਸੀਤਸਭੈਦੁਖਬੰਧਮਿਟਾਵੈ॥ਰਾਮਦੁਹੀਪੁਰਔਪਿਬਿਖੇਮਿਲਜਾ
ਨਕੀਸੀਗਾਬਿਨੈਰਿਕਮਾਵੈ॥੫੩॥ਨੀਤਰਹੈਜਿਨਮੇਲਖਮੀਪੁਨਿਨ

ਹਿਥਿ ਕਾਰ ਕਰੀ ਜਿਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਪੂਰਣ ਵੈਰੁ ਵਜਾਹਿ ਸਦਾ ਪਨ ਚੇਤਨ
 ਮੂਰਤਿ ਜਾਂਗਰਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮਾਇਕ ਕਾਰ ਪਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਮਾਨ ਵਸੇਜ
 ਗਮਾਂਹਿ ਦਿਖਾਹੀ ॥ ਏਅ ਪਿਲੇ ਸਪਗਤ ਮਰਾਮ ਸੁਦੇਵ ਨ ਮੇਜਿਨ ਕੇ
 ਸਰਨਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਬੈਰ ਬਿਆਸ ਜਾਹਿ ਕੇ ਅਨੰਤੁ
 ਤਿਗਾਵਈ ॥ ਮਹੇਸਾ ਮੀਹਿ ਮਾਲ ਜਾਸਦਾ ਸੁਸੁਆਹਿ ਕਾਵਈ ॥ ਸੁਤਾ
 ਹਿਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਬਾਲ ਲੀਲ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦਾਸ ਪਾਪ
 ਹਾਰਣੀ ਕਹੀਤ ਥਾ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ
 ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇਬਾਲ ਕਾਂਡੇ ਅਸਟਮੇਧਿ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਬੰਭੁ
 ਵੰਤੋ ॥ ॥ ਸਮਾਪਤੋ ਬਾਲ ਕਾਂਡਾ ॥ ੧ ॥
 ਸ੍ਰੀਰਾਮੇ ਜਯਤਿ ॥ ॥ १ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਤਜਿਰਾਜਾਬਿਭੂਤਿਲਯੋਬਨਬਾਸਸੁਤਾਤਕੁਵਾਕਮ
ਖੰਡਤਕੀਨੋ॥ ਬਨਜਾਇਸੁਕੁਤਮਨਾਇਰਹੇਨਹਿਰਾਜਾਬਿਖੇਮਨ
ਰੰਚਕੁਦੀਨੋ॥ ਬੁਢਕਾਰਮਿਟੇਜਿਹਨਾਮਭੁਜੇਕੁਢਠੇਰਨਹੇਵਤੁਬੀਪ
ਨਜੀਨੋ॥ ਬਹੁਬੰਦਨਵੈਰਘੁਨਾਇਕਕੋਜਿਨਕੇਜਸੁਪੂਰਰਯੇਪੁ
ਰਤੀਨੋ॥ ੧॥ ਚੰਪਈ॥ ਸੀਮਹਾਰੇਵੈਵਾਚਾ॥ ॥ ਏਕਸਮੇਸੁਖਬੈ
ਠੇਰਾਮਾ॥ ਰਤਨਸਿੰਘਾਸਨਨਿਜਵਰਧਾਮਾ॥ ਸੁਬਸੁਕੁਪਨਤਨ
ਮੇਧਾਰੇ॥ ਨੀਲਕਮਲਤਨਪ੍ਰਭਾਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਕੋਸਤਕੁਕੀਠਬਿ
ਖੇਅਤਿਸੋਹੇ॥ ਸੁਕਤਾਹਾਰਪ੍ਰਭਾਸੁਰਮੋਹੇ॥ ਰਤਨਦੰਡਚਾਮਰਸੁ
ਖਕਾਰੀ॥ ਸੀਸਫਿਰਾਵੇਜਨਕਕੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਰੇਬਿਨੋਰਤਿਬੂਲ
ਸੁਖਾਵੇ॥ ਹੇਰਪਰਸਪਰਅਤਿਮੁਸਕਾਵੇ॥ ਦਸਰਥਕਹਲਪਹ

ਰਿਅਵਤਾਰਗਾਨਾਰਦਆਇਓਰੀਖਹਉਦਾਗਾ॥੪॥ਭੁਗਵਾਨਰਘੂ
 ਤਮਦੇਖਨਕਾਜੇ॥ਸਫਟਕਮਲੀਸਮਪ੍ਰਭਾਬਿਰਾਜੇ॥ਮਨੋਸਰਦਰੇ
 ਦਤਨਧਾਰੇ॥ਰਿਖਵਰਆਇਓਪਰਮਉਦਾਰੇ॥੫॥ਅਤੁਰਕਤ
 ਅੰਬਰਪੰਥਸੁਆਏ॥ਨਾਰਦਦਿਬਗਿਆਨਸੁਖਾਦਾਏ॥ਤਿਨਕੋ
 ਦੇਖੁਉਮਾਰਘੁਨਾਥਾ॥ਸੀਘ੍ਰਉਠੇਜੋਗਨਿਜਪਾਥਾ॥੬॥ਸੀਤਾਸਹਿਤ
 ਸੁਦੇਰਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ਮੁਨਿਕੋਕਰੀਭਵਾਨੀਰਾਮਾ॥ਨਾਰਦਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿ
 ਬੈਨਉਚਾਰੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਭੁਗਤਿਰਘੂਵਰਉਰਧਾਰੇ॥੭॥ਸਿਸਾਰੀਜਨਕੋ
 ਹੇਮੁਨਿਦਯਾਲਾ॥ਦੁਰਲਭਤੇਰੋਦਰਸਾਬਿਸਾਲਾ॥ਹਮਜੇਹੈਬਿਖਿ
 ਅਨਕੋਪਿਆਰੇ॥ਤਿਨਕੋਕਧਾਸੁਦਰਸੁਤੁਮਾਰੇ॥ਅਥਵਾਸੇਪੂਰ
 ਬਕ੍ਰਿਤਭਾਗਾ॥ਭੁਏਸੁਮੁਨਿਵਰਆਜੁਸੁਜਾਗਾ॥ਭੁਏਸੁਮੁਨਿਵਰ

ਮਾਨੁਸੁ ਜੀ ॥ ਸਿਸਾਰ ਅਵਸਥਾ ਮਾਂਹਿ ਸੁਖੇ ਗਾ ॥ ਮੁਨਿ ਵਰ ਪਾਇ
ਉਦਰ ਸਨ ਤੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਮੁਨਿ ਤੇ ਦਰਸਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ
ਇਸੁ ਰਏ ਕਿਤਾ ਰਥ ॥ ਕਾਰ ਯਕੋ ਨ ਸੁਕਰੰਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਭਾਖੇ ਮੈ ਸੇਵ
ਕਥਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਗਾ ਮਥ ਖਾਨੇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਪਿਆਰੇ ਰੂਪ
ਵਰਜਾਨੇ ॥ ਲੋਕ ਨ ਜਿਉ ਹਰਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਕਿਉ ਮੈ ਹੋ ਮੈ ਕੋ ਭੁਗ
ਵਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਸਾਰੀ ਰਾਮ ਬਖਾਨੇ ਜੈ ਈ ॥ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰਾ ਵਚਨ ਸੁਣੈ
॥ ਸਭੁ ਜਗਤ ਨ ਕੋ ਜੈ ਏ ਮਾਦਿ ॥ ਗਹਲੀ ਤੁਮਰੀ ਸੀਯਾ ਅਨਾਦਿ ॥ ੧੧ ॥
ਤਵ ਸਬੰਧ ਕਰਗਾ ਮਉਦਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਸੁਤ ਜਨੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾ
ਇਆ ਰੂਪ ਵਰਜੈ ਈ ॥ ਤਵ ਮਾਸੇ ਨਿਤ ਭੁਜੈ ਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮ
ਰੁਲੇ ਹਿਤ ਰੂਪਾ ॥ ਤੈ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਜਾ ਜਨੇ ਅਨਪਾ ॥ ਲੋਕ ਤੀਨ ਮਯਮ ਹ ਲ

ਸੁਮੰਦਗਾਂਰਾਮਹੇਸੁਰਤੁਮਰਘੁਰਾਮਾਪਦਮਾਉਮਾਂਜਨਕਜਾਨਾਮਾ।
 ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਹੀਜਾਨਕੀਥਾਣੀ।ਗਵਿਤੁਮਸੀਤਾਪ੍ਰਭਾਵਥਾਣੀ॥੧੫॥ਦੇ
 ਹਰਾਮ।।ਰੇਹਣੀਸੀਯਸੁਜਾਨਯੇਤੁਮਸੁਸੀਕਰਘੁਨਾਥਾਂ॥੧੬॥ਦੇਪ
 ਣੀ॥।।ਤੁਮਅਗਨੀਸੀਤਾਪੁਨਿਸੁਆਹਾਂ॥੧੭॥ਮਨੀਸੀਯਯਮਹਤੁਮ
 ਆਹਾ।।ਨਿਹਰਿਤੁਮਜਗਨਾਥਸੁਰਾਮਾਤੁਮਸੀਪੈਸੀਤਾਕੋਨਾਮਾ।
 ੧੮॥ਦਰਣਰਾਮਤੁਮਜਗਮੇਪਯੋ।ਬਾਰਗਵੀਸੀਯਜਨਕਜਾਹਯੋ॥
 ਵਾਯੁਸੁਤੁਮਸੀਤਾਹੈਗਤੀ।ਕੁਬੇਰਰਾਮਸਿਪਤਿਸੀਯਮਤੀ॥੧੯॥ਦੇਹ
 ਰਾਮ।।ਰੁਝਾਣੀਸੀਯਾਬਖਾਨਯੇਸਰਗੁਣਸੀਲਪਧਾਨ।ਲੋਕਬਿਨਾਸ
 ਕਰੁਤੁਮਭਵੁੰਜਨਭਗਵਾਨ॥੨੦॥ਇਸਤੀਵਾਚਕਲੋਕਕਮੇਸਭੀਜਾ
 ਨਕੀਆਹਿ।ਪੁਰਖਨਾਮਜੇਜਗਤਮੇਰਾਮਤੁਮੋਬਿਨੁਨਾਹਿ॥੨੦॥॥

ਮਾਧਿਪੁਲੇਮੀਜਾਨਕੀਸੁਰਤੁਮਸੁਰਨਾਥਾ॥

ਰੋਪਈ॥ ॥ ਤਾ ਤੇ ਲੋਕ ਤੀਨ ਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਮਾਸੀ ਯਾ ਬਿਨੁ ਔਰ ਸੁਨਾਹੀ॥
ਤੁਮ ਰੇ ਕੁਸਯੁਕਤਿ ਅਗਯਾਨ॥ ਅਬਯਾਕ੍ਰਿਤ ਸੁਆਹਿ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ १
੨੧॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਇਓ ਮਹੰਤ ਤਉ ਦਾਰਾ॥ ਸੁਤ ਕੁਇਓ ਸੁਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਬੁਧਿ ਪੁਨਿ ਪਾਂਚੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇਜ ਗਕਰੇ ਬਖਾਨ॥ ੨੨॥ ਯਾ ਕੋ
ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕੁਨੀਜੋ॥ ਜਨਮੁ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਕਹੀਜੋ॥ ਸੋਈ ਜਗਮੇਜੀ
ਦਕਾਵੇ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਗਤ ਦਿਖਲਾਵੇ॥ ੨੩॥ ਅਵਤਾਰ ਮਾਨਾਹਿ ਅਵਿ
ਚਰਯਾ ਜੋਈ॥ ਕਾਰਣ ਉਪਾਧਿ ਕਹੀਜੋ ਸੋਈ॥ ਸਬੁ ਲਜੁ ਸੁਖ ਮਕਾਰਣ
ਨਾਮ॥ ਤੀਨ ਉਪਾਧਿ ਪਰਮਾਭਿਤ ਧਾਮ॥ ੨੪॥ ਇਨ੍ਹੈ ਵਸਿ ਸੁਚਿਤਿ ਜੀਵ
ਬਖਾਨੇ॥ ਇਨ੍ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਨੇ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ
ਨਾਮ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਧਾਮ॥ ੨੫॥ ਤਾਹਿ ਵਿਲਖਣ ਸਾਖੀ

ਜੇਈ॥ ਰਾਮਰਘੂਤਮਵੈਤੁਮਸੇਈ॥ ਤੁਮਤੇਕੁਇਓਜਗਤੁਯਹਸਾਰਾ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਨਿਖਲਜਗਤਅਧਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਤੁਮਰੇਥਿਖੇਲੀਨਪੁਨਿਹੋਈ॥ ਰਾਮਸ੍ਰ
 ਬਕਾਰਣਤੁਮਸੇਈ॥ ਰਜੁਮਾਹਿਜਿਉਸੁਪਸੁਮਾਨਾਹਿਵੇਲੋਕਮਹਾਕੁਇਆ
 ਨਾ॥ ੨੭॥ ਤਿਉਅਗਯਾਨਕਰਜੀਵਸੁਹੋਵੇ॥ ਅਪੁਰੁਲਾਇਮਹਾਂਦੁਖੁਜੋ
 ਵੇ॥ ਪਰਮਾਤਮਾਪੁਜਾਨਹੈਜਬਹੀ॥ ਕੁਇਦੁਖਤੇਛੁਟੇਤਬਹੀ॥ ੨੮॥ ॥
 ਚਿਨਮਾਤ੍ਰਜੋਤਿਰਾਮਤੁਮਜੇਈ॥ ਸੁਭਤਨਬਾਪਿਪ੍ਰਕਾਸਕਸੇਈ॥ ਤਤੇਤੁਮ
 ਸੁਬਾਅਤਮਹਯੋ॥ ਤੁਮਬਿਨਐਰਨਕੇਈਪਯੋ॥ ੨੯॥ ਏਹਰਾ॥ ਰਜੁਮਾ
 ਹਿਕੁਜੀਗਾਜਿਉਤਿਉਯਹਸੁਭਸਿਸਾਰਾ॥ ਕੁਇਓਸੁਤਵਅਗਯਾਨਤੇਨਿਖ
 ਲਸੁਤਵਅਧਾਰਾ॥ ੩੦॥ ਤਵਜਾਨੇਜਾਤੇਮਿਟੇਤਾਤੇਤੋਰੋਗਿਆਨਾਸੇਵੈ
 ਨੀਤਸੁਜੋਰਹੇਯਾਕੁਵਥੀਧਨਹਯਾ॥ ੩੧॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤਵਪਦਭਗਤਿ

ਯੁਗਤਜਨਜੇਈ॥ਗਾ॥ਨਲਪੇਕ੍ਰਮਕਰਜਨਤੇਈ॥ਤੰਤੇਜੇਤਵਰੁਗਤਿ
ਸੁਖਗਤਾ॥ਜੇਈ॥ਪੈਰੁਵਧੀਪਨਮੁਕਤਾ॥੩੨॥ਦਿਹਰਾ ॥ਤਵਰੁਗਤਨਕੇਰੁ
ਗਤਜੇਪੁਨਿਤਿਨਰੁਗਤਸੁਨਾਬਾ॥ਤੰਕਿਕਰਨਾਰਦਸਦਾਜਾਨੇਸੀਰਘੁ
ਨਾਬਾ॥੩੩॥ਠਿਪਈ॥ ॥ਸੋਪੈਕਰੋਅਨਗਹਰਾਮਾ॥ਸੋਹਨਕੇਨਹਿਮੋਮਹਿ
ਕਾਮਾ॥ਤੇਨਾਭਿਕਮਲਕਮਲਾਜਨਬੁਏ॥ਜਿਨਤੇਨਾਬਮੋਹੁਵਲਏ॥
੩੪॥ਯਾਤੇਤਵਨਾਤੀਜਨਨਾਰਦਾ॥ਰਖਯਾਕਰੋਸੁਮੇਹਬਿਸਾਰਦਾ॥ਸੋ
ਨਾਰਦਬਹੁਰਾਖਬੁਵਾਨੀ॥ਦਿਰਪੁਣਾਮਸੁਸਾਨੀਵਠਾਨੀ॥੩੫॥ਪੁਨਿ
ਨਾਰਦਇਹਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੇਪੈਜਨਕਹਮਾਰੇ॥ਤਿਨਕੇਜੁਨੇ
ਸੀਰੇਸੇਰਾਮਾਕਰੋਜਨਨਕੇਪੂਰਣਕਾਮਾ॥੩੬॥ਰਾਵਣਬਧਹਿਤਨਰਤਨ
ਸਾਰੇ॥ਭੂਮਬਿਖੇਰਘੁਬੀਰਉਦਾਰੇ॥ਅਬਤਵਪਿਤਾਗਜਕੇਕਾਜਾ॥

ਕੀਨੋਤਵਅਭਿਖੇਦਿਰਾਕਸੁਸਾਜਾ॥੩੭॥ਸ੍ਰੀਤੁਮਰਾਜਾਥਿਖੇਮਨੁਪਾਰੋ॥
 ਰਾਵਣਕੋਰਘੁਵਰਨਹਿਮਾਰੋ॥ਖੀਰਨਿਧੀਹਰਿਬਚਨਤਿਹਾਰੋ॥ਭੂਕੋਰਾ
 ਰਹੋਰੋਸਾਰੋ॥੩੮॥ਤਾਕੋਕੋਰੋਸੰਤਨਰਦੇਵਾ॥ਸੰਤਸਿੰਧਤੁਮਾਮਲਖਾਅਭੇ
 ਵਾ॥ਸੁਨਿਯਾਥਿਪਨਾਰਦਕੀਬਾਨੀਹਸਬੇਲੇਪੁਨਿਰਾਮਭਵਾਨੀ॥੩੯॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਸੁਨਿਨਾਰਦਯਾਲੋਕਮੇਮੋਪ੍ਰਤਿਕਛੁਅਗਯਾਤਾ॥ਤਦ੍ਵਜਾਨ
 ਜੋਊਰਆਪਨੇਮੇਜਾਨਉਥਿਖਯਾਤਾ॥੪੦॥ਚੌਪਈ॥ਖੀਰਨਿਧੀਮੇ
 ਰਾਖੀਜੋਈ॥ਸਤਕੋਰੋਪਰਤਗ੍ਰਾਸੋਈ॥ਹੁਇਕੇਨਾਰਦਸਮੈਅਨੁਸਾਗ॥
 ਨਿਖਲਨਿਵਾਰੋਭੂਕੋਰਾਗ॥੪੧॥ਕਰਮਕਰਮਾਰੋਰਾਖਸਸਾਰੋ॥ਜੇਜ
 ਗੈਧਰਣੀਕੋਰਾਗੇ॥ਨਾਰਦਮਾਰਟਹੇਤਰਸਾਨਨਾ॥ਪ੍ਰਤਿਜਾਊਮੈ
 ਦੰਡਕਕਾਨਨਾ॥੪੨॥ਚੌਦਾਬਰਖਬਾਸਬਨਕੋਰਾ॥ਛਲਭੁਖਣਤਨ

ਬਲਕਲਧੋਰੋ॥ ਕੁਲਸਮੇਤਰਾਵਣਹੋਜੋਈ॥ ਸੀਤਾਮਿਸਕਰਹਨੇਸੁਜੋ
ਈ॥੪੩॥ ਯਾਬਿਪਰਾਮਬਖਾਨਯੋਜਬਹੀ॥ ਕੁਇਓਪ੍ਰਸੰਨਸੋਨਾਰਦ
ਤਬਹੀ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਦਛਨਾਕਰੀਬੁਵਾਨੀ॥ ਵੰਡਪ੍ਰਣਾਮਰਾਮਪ੍ਰਤਿਠਾਨੀ
॥੪੪॥ ਰਾਮਦਈਤਿਨਆਗਿਆਜਬਹੀ॥ ਗਯੋਸੁਦਰਗਲੋਕਮੁਨਿ
ਤਬਹੀ॥ ਨਾਰਦਰਾਮਸਿਥਾਰਸੁਜੋਈ॥ ਤਾਹਿਪਛੇਜਗਮੇਲਠਕੋਈ॥
੪੫॥ ਅਬਦਾਸੁਨੇਸਿਮਰਨਮਨਕਰੋ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਭੁਗਤਿਉਰਭੀਤਰਭੁ
ਰੋ॥ ਦੁਰਲਭਪਰਵੀਮੋਖਸੁਜੋਈ॥ ਕਰਵੈਰਾਗਲਹੇਨਰਜੋਈ॥੪੬
॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਥਾਰੇਅ
ਯੋਧਯਾਕਾਂਠੇਪ੍ਰਥਮੇਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੋਵਾਗਾਸ੍ਰੋਯਾ
॥ ਅਜਨੰਦਨਭੁਪਸੁਏਕਸਮੇਕੁਲਚਾਰਯਆਪ੍ਰਵਸਿਸੁਬਲਾਏ॥

ਮੁਨਿਰਾਮਸਰਾਹਕਰੇਸਬੁਹੀਪੁਰਲੋਕਇਹੈਗੁਰਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ਨੈਗਮਾਥਿ
 ਧਾਮਾਤਸਬੇਗੁਨਗਾਵਤਭੂਪਵਿਸੇਖਜਨਾਏ॥ਅਬਰਾਜਦਯੋਸੁਤਰਾਮ
 ਮਹੀਗੁਣਪੁਜਸਬੈਦਿਨਭੀਤਰਆਏ॥੧॥ਠੇਪਈ॥ ਥਿਪਭੁਯੋਮੁਨਿਰੇਹਹ
 ਮਾਰਾ॥ਕਮਲਨੈਨਸੁਤਰਾਮਉਦਾਰਾ॥ਤੰਤੋਤਕੋਤਿਲਕੁਸੁਰੀਜੇਮੰਗਲਕਾ
 ਰਯਬੇਰਨਕੀਜੇ॥੨॥ਸਤ੍ਰਘਨਸਹਿਤਭੁਰਤਥੇਜੋਈ॥ਆਤਲਦੇਖਨਗਯੋ
 ਸੁਜੋਈ॥ਮੇਅਭਿਖੇਕਸੁਕਰੋਸਕਾਰੇ॥ਮੁਨਿਮਨੁਮੇਦਨਚਹੋਥਾਰੇ॥੩॥ਸੀ
 ਕਾਰਕਰੋਇਕਤਸਾਰੇ॥ਜਾਇਨਿਮੰਤੋਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਾਦਰਣਪਤਾਕਾ
 ਜੇਤੀ॥ਕਰੋਉਥਾਪਨਸਗਲੀਤੇਤੀ॥੪॥ਬੰਦਰਵਾਰਸਵਰੋਸਾਰੇ॥ਸੁਦਰਣ
 ਮੁਕਤਾਮਯਸੁਬਦੁਆਰੇ॥ਯਾਥਿਪਰੂਪਸਿਸੁਅਲਾਏ॥ਮੰਤ੍ਰੀਬਹੁਰਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰਬੁਲਾਏ॥੫॥ਅਗਰਿਅਕਰੇਮੁਨੀਵਰਜੋਈ॥ਲਿਆਵੇਦੁਸਤਸਗ

ਲਤਮਸੇਈ॥ਯੋਵਰਜਮੇਰਾਮਸੁਟੀਕੀ॥ਪ੍ਰਾਤਿਕਰੋਮੰਤ੍ਰੀਮੰਨੀਕੋ॥੬॥ਸੁਨਿ
ਮੰਤ੍ਰੀਰੂਪਤਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪੁਲਕਤਭੁਯੋਸ੍ਰਬਤਿਨਗਾਤਾ॥ਭਾਖੇਮੰਤ੍ਰੀਦੋਕਰ
ਜੋਰੇ॥ਆਗਿਆਕਰੋਮੁਨੀਵਰਮੋਰੇ॥੭॥ਤਬਵਸਿਸੁਮੁਨਿਬੋਲੇਗਿਆਨੀ
॥ਆਗਿਆਯਾਬਿਪਕਰੀਭਵਾਨੀ॥ਕੰਨਯਾਸੁਦਰਣਮੰਤ੍ਰਨਜਿਨਗਾਤਾ
॥ਮਪਕੰਖਠਾਫੀਕਰਪ੍ਰਾਤਾ॥੮॥ਸੁਦਰਣੰਤਨਜਿਨਕੇਤਨਧਾਰੇ॥ਖੋੜਸ
ਲਿਆਵੇਗਜਹਊਢਾਰੇ॥ਐਰਵਤਿਕੀਕੁਲਮੇਜਾਏ॥ਚਤੁਰਦੰਤਜਿ
ਨਤੰਤੁਸੁਹਾਏ॥੯॥ਨਾਨਾਤੀਰਥਕੇਜਲਜੇਤੇ॥ਸੁਦਰਣਕੁੰਭੁਆਨੀ
ਜੇਤੇਤੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਹੰਸ੍ਰੀ॥੧੦॥ਲਿਆਵੇ॥ਕਰੋਸਥਾਪਨਬੇਰਨਲਾਵੇ॥੧੦
ਸਿਕਰਛੰਦ॥ਤੀਨਬਿਆਪ੍ਰਚਰਾਮੰਤ੍ਰੀਆਨੀਯੋਮਨਲਾਇ॥ਸੁਰੁ
ਸ੍ਵੇਤਛੰਦਰਤਨੰਦੰਤਮੰਤ੍ਰੀਮਣੀਸੁਖਦਾਇ॥ਵਿਬਮਾਲਾਸੁਆਨਯੋਪ

ਨਿਰਿਬਪਾਟਅਪਾਗ। ਬਿਬਿਧਿਭੂਖਨਆਨਿਯੋਪੁਨਿਜਾਹਿਕ੍ਰਾਂਤਿਉ
 ਵਾਰ॥੧੧॥ ਮੁਨਿਹੋਹਿਠਾਢੇਤਹਾਂਸਾਰਰਲੈਕੁਸਾਨਿਜਪਾਨਿ। ਵਾਰਮੁ
 ਖਯਾਨਿਰਤਕੀਪੁਨਿਗਾਇਕਾਕਰਗਾਨਿ। ਨਾਨਾਵਚਿਤਕੁਸਲਜੇਸੁ
 ਵਜਾਹਿਨਿਪਅਗਾਰਾਗੰਜਮਸੁਰਬਪਾਟਾਤਿਸਾਖੁਪਰਹੇਬਾਹ
 ਰਵਾਰ॥੧੨॥ ਨਗਰਮੇਜੇਦੇਵਤਾਕੇਮਾਹਿਅੰਗਇਤਨਾਨਿ। ਕਰੋਪੂਜਾ
 ਤਹਿਕੀਰੈਬਲੀਬਹੁਸਨਿਮਾਨਿ। ਬੇਗਰਾਜਾ^{ਅਸਥਾਨ}ਆਵਚੈਪੁਨਿਲੇਉਪਾਇ
 ਨਹਾਥਾ। ਰੈਉਮਾਇਹਰੁੰਤਿਅੰਗਇਸਦਸਿਸੁਜੇਮੁਨਿਨਾਥ॥੧੩॥ ਬੈਠ
 ਰਖਰੁਗਵਾਨਮੁਨਿਪੁਨਿਗਾਯੋਰਾਮਅਗਾਰਾ। ਤੀਨਕੰਖਯਾਲੰਘਕੈਪੁ
 ਨਿਭੁਇਓਮੁਨਿਪਦਚਾਰਾਗਾਮਗੁਰਮੁਨਿਜਾਨਿਕੈਨਹਿਕੀਨਦੁਆਰਪ
 ਵਾਰਾ। ਇਹਰੁੰਤਿਅਪਮੁਨੀਸਰਾਪੁਨਿਗਾਏਕੈਨਮਝਾਰ॥੧੪॥ ਆਏ

ਗੁਰੂ ਉਰਜਾਨ ਕੈ ਪੁਨਿਗ ਮਜੋਰ ਸੁਹਾਥਾ ॥ ਜਾਇਸਨ ਮੁਖਦਿ ਰੁਵਤ ਪ੍ਰਣਾ
ਮੈ ਕੋਰ ਪੁਨਾਥਾ ॥ ਕੂਰਕੁ ਗਤਿ ਦੈਰਤ ਨਾਸਨੇ ਪੁਨਿਗ ਮਗੁਰੁ ਬੈਠਾਇ ॥ ਸੁ
ਵਰਣ ਪਾਤਿ ਨੀਰ ਕੇ ਕਰਜਾਨ ਕੀ ਮਨਿ ਵਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੀਤਾ ਸੀਖੁ ਕਤਿ ਸੁ
ਧੋਇ ਪਦਜਲ ਸੀਸਰ ਪੁਵਰਧਾਗ ॥ ਮੈ ਪੀਨਿਗ ਮਬਖਾਨ ਯੋ ਮੁਨਿ ਪਾਇ
ਤੇ ਪਦਵਾਗ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਅਹਬ ਚੁਨ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਕੀਨਾ ਮਾਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੇ ਪਦਿ
ਬੁਜਸ ਲਿਲ ਪਰਗਿਰ ਜਾਪਤੀ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਪੀਨਿ ਹੋਇ ਓਲੋ ਕਮੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਤਾ ਤਹ ਮਾਰਾ ॥ ਤੇ ਪਾਦਤੀ ਰਬਸ ਲਿਲ ਕਰਤਿ ਨ ਕਰੇ ਕਿਲ
ਵਿਖਤਾਗ ॥ ਅਬ ਬਖਾਨੇ ਰਾਮ ਜੋ ਵਹ ਕਰੇ ਜਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਹੋ ਪਰਾਤ
ਮਗਾਮਤੁ ਪੁਨਿ ਭੁਗਤਿ ਹਰਨ ਕਲੇਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਵਕਾਰ ਯਸਿ ਧਹਿਤ ਪੁ
ਨਿ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤਿ ਕਮਾਗਿ ॥ ਰਾਵਣ ਬਧਾਰ ਸਤੁ ਭਇਓ ਮੇਜਾਨਿ

ਜੇਓਰਮਾਹਿ। ਤਦਪਿਨਦੇਵਸੁਭਾਖਰੇਪਹਰੋਪਅਮਰਸੁਕਾਜਾ। ਜੇਸੇ
 ਤੁਮਬਿਸਤਾਰਯੋਯਹਨਿਖਲਮਾਇਆਸਾਜਾ॥੧੮॥ ਜੇਕਰੇਤੁਰਖੁਨਾਥ
 ਪੂਰਬਮੇਕਰੇਪੁਨਿਸੋਇ। ਤਿਸਿਖਮੇਗੁਰਹੋਇਉਨਹਿਕਰੇਮਾਲਮਕੋਇ॥
 ਗੁਰਨਕੋਗੁਰਦੇਵਤੁਪੁਨਿਪਿਤਾਕੋਪਿਤਾਮਾਹਿ। ਜਗਦਯੀਤ੍ਰਵਾਹਕੇ
 ਪੁਨਿਰਾਮਤੁਮਬਿਨੁਨਾਹਿ॥੧੯॥ ਸੁਧਸੰਤਿਕਰੇਹਤੁਪੁਨਿਧਾਰਨਿ
 ਜਾਅਪੀਨਾ। ਨਿਜਸਕਤਨਰਜਿਉਰੁਸਿਚੈਨਹਿਸਕੇਕੋਤਵਚੀਨ। ਹੋਨੇ
 ਪੁਰੋਹਿਤਜਗਤਮੇਯਹਆਹਿਨਿੰਦਮਹਾਨਿ। ਇਖਵਾਕਕੁਲਪਰਮਾ
 ਤਮਾਹਰਿਉਪਜਹੈਗੁਗਵਾਨ॥੨੦॥ ਭੈਪਈ॥ ਯਹਬਿਧਿਰਾਮਪ੍ਰਥ
 ਮਮੇਜਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਮੇਪ੍ਰਤਿਮਾਪ੍ਰਥਖਾਨੀ। ਨਿੰਦਤਿਕਰਮਪੁਰੋਹਿ
 ਤਜੇਈ॥ ਤਵਗੁਰਾਸਕਰਯੋਮੇਸੋਈ॥੨੧॥ ਤਤੇਗੁਇਓਮਨੇ

ਰਥਮੇਰਾ। ਰੁਇਓਅਚਾਰਯਜਗਮੇਤੇਰਾ। ਸਕੁਲੇਕਨਕੇਮੋਹਨਹਾਰੀ।
 ॥ ਆਇਆਸਕਤਿਜੋਆਹਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਯਥਾਨਮੋਹੈਮੋਕੋਰਾਅ।
 ਕੋਰੋਤਥਾਬਿਧਪੂਰਣਕਾਮ। ਗੁਰਨਿਜੁਕ੍ਰਿਤਇਛਾਜੀਤੇਰੀ। ਯਯੀਛੁ
 ਟਾਰੀਜੇਮੇਰੀ॥ ੨੪॥ ਪ੍ਰਸੰਗਕਤੇਹਬਖਾਨੀਬਾਤਾ। ਮੋਰਠੋਰਨਹਿ
 ਭਾਖੋਤਾਤੁ। ਰਾਸਾਦਸਰਥਮੋਹਪਠਾਇਓ। ਰਾਮਨਿਮੰਤ੍ਰਨਤੋਕੋਆਇ
 ਓ॥ ੨੫॥ ਕਾਲਸਵੇਰੇਤੋਕੋਰਾਜਾ। ਦੇਵੇਗੇਦਸਰਥਸਿਰਤਾਜਾ। ਅਬਤੁ
 ਸੀਯਸਹਿਤੁਭੁਜਾਈ। ਕਰਉਪਦਾਸਰਹੋਰਪੁਰਾਈ॥ ੨੬॥ ਸੁਚਿਪੁ
 ਨਿਇੰਦ੍ਰੇਜੀਤੋਰਾਅ। ਮੇਜਾਵੇਦਸਰਥਨਿਪਧਾਅ। ਅੰਗਲਹੇਸੀਕਾਲ
 ਸਕਾਰੇ। ਤਵਅਵੇਗੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ ੨੭॥ ਰਾਜਗੁਰੂਇਹਕੁਤਿ
 ਬਖਾਨਾ। ਸਿੰਦਨਬੈਠਗਯੋਕੁਗਵਾਨਾ। ਉਮਾਹੇਰਲਖਮਟਨਿਜ

ਬੀਗਾਹਸਬੇਲੇਪੁਨਿਸੀਰਪੁਬੀਗਾ॥੨॥ਲਖਮਲਸਨੇਹਮਾਗੀਬਾਤ
 ॥ਯੇਵਗਜਹੇਸੀਮੁਹਿਪ੍ਰਾਤਾ॥ਨਿਮਿਤਮਾਤ੍ਰਪੈਨਾਮਹਮਾਰੋ॥ਕਰਨੇ
 ਕਮਾਨਿਖਲਹੈਸਾਰੋ॥੨੮॥ਮੇਰੇਬਹੁਪ੍ਰਾਣੁਭੂਆਹਿ॥ਸਿਸਾਯਮੇ
 ਰੰਚਕਨਾਹਿ॥ਯਾਬਿਧਿਲਖਮਲਪ੍ਰਤਿਹਰਿਗੁਨਯੋ॥ਬਹੁਰਕ
 ਰਯੋਜੋਮੁਨਹਿਬਖਾਨਯੋ॥੨੯॥ਸੀਅਸਮੇਤਿਭੁਏਭੁਸਾਈ॥ਮਨੇ
 ਘਰੇਮੁਨਿਗੀਤਿਬਨਾਈ॥ਬਾਸਿਸੁਰਾਏਪੁਨਿਨ੍ਰਿਪਦਰਪਾਸਾ॥ਕ
 ਰੀਰੀਤਸੇਕਰੀਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੩੦॥ਦੇਹਗਾਗਮਤਿਲਕਜਬਭਾਖਯੋਨਿ
 ਪਦਗਮੁਨਿਦਰਪਾਸਾ॥ਸੁਨਿਕੋਇਕਜਨਮਾਇਓਰਯੁਭੁਵਨਥਰਮਾਸ
 ॥੩੧॥ਚੰਪਈ॥ਕੋਸਲਯਾਮੋਰਸਮਿਤ੍ਰਾਸਿਦਗਾ॥ਗਮਲਖਨਮਾਤਾ
 ਨਿਪਸੰਦਗਾ॥ਤਿਨਕੇਪਾਸਬਖਾਨੀਬਾਤਾ॥ਸੁਨਿਹਰਖਾਨੀਪੁਲਕਤਗਾ

੩੨॥ ਜਨ ਕੋ ਉਤਮ ਸੁਦਯੋ ॥ ਕਿਸਲਯਾ ਬਹੁਤ ਹਰਖ ਉਰ ਕੁਯੋ ॥
 ਲਖ ਮੀਰੀ ਪੁਜਾ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਰਾਮਗਜ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਤਵਾਕ ਦਸਰਥ ਵਰਗਾ ਜਾ ॥ ਕਰ ਸੀਸਤ ਕਾਹਯੋ ਮੁਖ ਕਾਜਾ ॥
 ਕੈਕਈ ਵਸਨਿ ਪਕਾਮ ਕਸੋਇ ॥ ਕਿਯਾ ਕਰਹੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
 ੩੪॥ ਯਾ ਬਿਧਾ ਬਿਆਕੁਲ ਚਿਤ ਸੁਭਈ ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਰਗਾ ਪੁਜਾ ਨਿਰ
 ਮਈ ॥ ਯਾ ਅੰਤਰ ਪੁਨਿ ਅਮਰ ਕੁਵਾਨੀ ॥ ਮਿਲ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਤਿਥਾਤਿ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੫॥ ਰੁਸੰਡ ਲਬਾਣੀ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ॥ ਅੰਧ ਪੁਰੀ ਮੇਨਿ ਜਪਦ
 ਪਾਵੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਵਾਕ ਉਰ ਅੰਤਰ ਪਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਤਿਲਕ ਵਿਉਸਨ ਕਰੋ ॥
 ੩੬॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਬੁਗ ਕਰੋ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕੈਕਈ ਹਰੋ ਕਲੇਸਾ ॥ ਚੋਵੇ
 ਬਿਘਨਾ ਤਿਲਕ ਮੇਜ ਬਹੀ ॥ ਅਵੈ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪੁਨਿ ਤਬਹੀ ॥ ੩੭॥

ਯਾਬਿਧਿਦੇਵਨਕੀਨਉਚਾਗਾਬਾਣੀਕਰਉਰਾਅੰਗੀਕਾਰਾ। ਕਰਯੋ
 ਪਵੇਸਮੰਥਰਾਮਾਹੀ। ਕੁਇਓਹਲਾਸਕੁਬਜਮਨਮਾਹੀ॥੩੮॥ ਕੁਬਜਾਚ
 ਜੀਮਹਲਪੁਨਿਚੋਰੇ॥ ਅਲੀਕ੍ਰਿਤਨਗਰਹੋਰਚਪੂਓਰੇ॥ ਨਾਨਾਤੋਰਣਜਾ
 ਮੇਪਰੀ॥ ਬਹੁਤਪਤਾਕਾਕੀਨੀਪਰੀ॥੩੯॥ ਸਰੁਉਤਸਵਕੈਨਗਰਸੁ
 ਹਾਇਓ॥ ਕੁਬਜਾਮਨਹਿਅਭਿਰਾਮਾਇਓ॥ ਉਤਰੀਬੇਗਮਹਲਤੇਧ
 ਇ॥ ਧਾੜੀਕੋਪੁਨਿਪੂਛਯੋਜਾਇ॥੪੦॥ ਮਾਤਾਨਗਰਅਲੀਕ੍ਰਿਤਸਾਰੇ
 ॥ ਕਾਹਿਨਿਮਿਤਭਯੋਸੁਉਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਾਉਤਸਵਹਰਖਅਪਾਰੀ॥ ਕਰੇ
 ਕੈਸਲਯਾਰਾਮਮਹਿਤਾਰੀ॥੪੧॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕੋਦੇਵੇਬਹੁਦਾਨਾਰ
 ਤਨਪਦੰਬਰਹੇਮਸੁਨਾਨਾ॥ ਧਾੜੀਹਰਖਕਹੀਤਬਬਾਤਾ॥ ਰਾਮਤਿ
 ਲਕਹੋਵੇਗਪ੍ਰਾਤਾ॥੪੨॥ ਯਾਤੋਨਗਰਅਲੀਕ੍ਰਿਤਕਰਯੋ॥ ਕੁਪ

ਤਿਆਪਸੁਬਚਨਉਚਰਯੋਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਮਥਰਾਬੈਰੀਕੈਕਈ
ਫਿਗਆਈਸੋਦੇਰੀ॥੪੩॥ਸੇਜਕਕਈਸੋਈਪਰੀ॥ਨੈਨਜਾਂਹਿਮਿ
ਗਫਿਗਮਦਹਰੀ॥ਤਾਪ੍ਰਤਿਕੁਬਰੀਕੀਯੋਬਖਾਨਾ॥ਕਿਸੋਵੇਸੁੜੇਸੁਖਮਾ
ਨਾ॥੪੪॥ਦੁਰਭਾਗੇਭੁਇਆਇਓਤਾਰੀ॥ਨਾਜਾਨੈਤਨੁਰੁਪਖਮਾ
ਰੀ॥ਰਾਮਰਾਜਕੋਤਿਲਕਉਦਾਗੇ॥ਭੁਪਾਮਨੁਗਹਹੋਇਸਕਾਰੇ॥੪
੫॥ਸੁਨਿਯਹਿਬਾਤਿਕਕਈਗਨੀ॥ਬੈਗਉਠੀਉਰਮੇਹਰਖਾਨੀ॥ਰ
ਤਨਜੜੀਨੁਪਰਪਦਤਾਗ॥ਦਈਮਥਰਾਹਰਖਮਪਾਗ॥੪੬॥ਬਹੁ
ਰਕੇਕਈਬਾਤਿਬਖਾਨੀ॥ਤੁਮਨੀਕੇਵਹੁਸੁਨੇਭਵਾਨੀ॥ਹਰਖਮਾਸ
ਬਾਨਬਹੁਮਹਿਆਇਓ॥ਤੈਮੋਕੋਕਿਉਭੁਇਰਿਖਲਾਇਓ॥੪੭
॥ਭਰਤਹੁਤੇਮੁਹਿਅਪਿਕਸੁਰਮਾ॥ਪੇਇਵਾਰੀਮੁਹਿਕਰੇਸੁਕਮ

ਮੇਰੇ ਸਲਯਾ ਸਮਝਿ ਰਪੇਖਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੂਰਮੀ ਬ
 ਰਾਭਾ ਖੋਮੋਗਿ ॥ ਰਾਮ ਕਹਾ ਭੁਇਰੀ ਨੈਤੋਗਿ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤਿ ਯਹਿ ਕੁੰਬਰੀ ਜ
 ਬਹੀ ॥ ਭੁਇਰੀ ਖਾਪ ਮਨ ਭੀਤਰ ਤਬਹੀ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਨੀ ਯਹ ਬ
 ਚਨਹ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾਤੇ ਭੁਇਰੀ ਭੁਇਰੀ ਭੁਇਰੀ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੇਇ ਬਾਤਾਤ
 ਵਕਯੈ ॥ ਕਾਮ ਕਾਮ ਰਸ ਆਪਨੇ ਗਯੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤੋ ਕੋ ਬਾਤਿ ਨ ਮਾਹਿ ਸੀ
 ਤੋਖੈ ॥ ਕਾਰਜ ਕੇ ਸਲਯਾ ਕੇ ਪੋਖੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਮਨ ਭੀਤਰ ਮਾਏ ॥ ਤੋ
 ਪੇਕੇਤ ਵਭਰਤ ਪਠਾਏ ॥ ੫੧ ॥ ਅਨੁਜਤਾ ਹਿ ਕੇ ਸਾਖਲ ਦਾਏ ॥ ਮਾਤੁ
 ਲਕੁਲ ਮੇਥੇ ਗਪਠਾਏ ॥ ਆਜੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਲ
 ਖ ਮਨ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਰਾਮ ਲਖ ਮਨ ਲਯੋ ਰਾਜ ਸੁਸਾਰੈ ॥ ਦਸ
 ਹੋਇ ਗੋਪੁਤਰ ਮਾਰੇ ॥ ਕੈਰੇ ਦੇ ਗੋਲਗਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕੈਪੁ ਨਨ ਤੇਤਰੇ

ਦੇਵ ਅਸਰੀ
 ਰਾਮਾ ਗੁਰ
 ਅਖਰ ਸੁਰ
 ਦਸਮਾ ਸੁਰ
 ਪਤਿ ਕੁ ਪਤਿ
 ਯਾਦੀ ਸਾਇ
 ॥ ਦਸ ਰਕਤ
 ਯੋ ਸੁਤ ਰਿਸਾ
 ॥ ੫੬ ॥ ਲੇ
 ਕੀਧਨ ਖਰ
 ॥ ਯੋ ਰਬੁ ਰੇ
 ॥ ਯੋ ਨਸਾਹ
 ਤਬ ਜਾਇਨ
 ਗਾਥਾ ਸੁਤਾ
 ਕੇ ਪੁਨ ਸੰਗ
 ਰਿਸਾਨੀ ਸ
 ਕੁੰਮੁ ਮਿਲੇ
 ਤਰਨ ਨੀਲ
 ॥ ੫੭ ॥ ਯ
 ਸਕ ਰਿਸਾ
 ॥ ਯੋ ਜਬਾ
 ॥ ਯੋ ਮੁਨੀ
 ਲਾਟੀ ਤਿ
 ਤਬਾਨੀ ਹ
 ਕੇ ਕੀਨ
 ਜਾਨੀ ਦੁਟਾ
 ਲੇ ਕਰਨ
 ਯਾ ਅਸਰ
 ਗਾਥਾ ॥ ੫੮
 ॥ ਯੋ ਰਾਮੇ ਅ
 ਰਿਸੀ ਰਜਕ
 ॥ ਯੋ ਕੀਨ
 ॥ ਯੋ ਮਿਲੇ
 ॥ ਯੋ ਰਬਾ
 ॥ ਯੋ ਮਿਲੇ
 ॥ ਯੋ ਮਿਲੇ
 ॥ ਯੋ ਮਿਲੇ

ਮਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਤ੍ਵਿਦਾਸੀ ਕੰਸਲ ਯਾ ਕੇਰੀ ॥ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਉ ਅੰਗ ਸੁਦੇਰੀ ॥ ਸੰ
 ਕਨ ਕਰੇ ਪਰਾਰੁ ਦੁਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਲੇ ਸੁਮਰਣੁ ਮਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥ ਗੀ
 ਯਾ ਮਾਲਤੀ ਛੰਦ ॥ ॥ ਕਰਾਤ ਨ ਕੁਮਾਰੀ ਬੇਗਤੀ ਜਿਉ ਕੁਰਤ ਰਾਜ
 ਸੁਹੇਵਈ ॥ ਦਸ ਰਬ ਰਖ ਸੁਥਾ ਸਬਨ ਮੇਰਾ ਮਨੀ ਕੋ ਜੇਵਈ ॥ ੫
 ਨਿਕੁਰਤ ਰੁਛ ਸੁਹੇਵਿ ਰੇਵ ਦੁਰਾਜ ਪਾਲੇ ਕੁਜ ਬਲਾ ॥ ਉਪਾਇ ਤੋ
 ਕੇ ਭਾਖੀ ਮਨ ਮੇਧ ਰਾਜੇ ਮੇਰੁ ਲਾ ॥ ੫੫ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ਪੂਰਬ ਤਿਪ
 ਆਇਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਰੇ ਤੇ ਕੇਗ ਲਿਲਾਇਓ ॥ ੬੦ ॥ ਦੁਰਮਾਗੇ ਮਤੇਤ
 ਮਦਈ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀਤ ਰਹੇਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਤੂ ਪਤਿ ਕੀ ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ
 ॥ ਤੈਰਾ ਮਨਿ ਪੁਨਿਆ ਪਬ ਖਾਨੀ ॥ ੬੧ ॥ ਰੁਪਾ ਤਿਤੈਵ ਰੇਇ ਬਖਾ
 ਨੇ ॥ ਮੇਹ ਦਵੇ ਸੁਸਰੁ ਸੁਰਜਾਨੇ ॥ ਸੇਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਹਈ ॥ ਤਿਮੈਰ

ਹੇਠਿਰੀਤਰਦੇਈ॥੬੨॥ਅਵਸਰਹੋਇਹਮਾਰੋਜਬਹੀ॥ਮਾਰੋਗੀਦੇਵੇ
 ਵਰਤਬਹੀ॥ਰਾਜਾਮੁਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨੀ॥ਢਲਾਮਾਇਓਅਪਨੀਰਜ
 ਧਾਨੀ॥੬੩॥ਯਹਮੇਕਥਾਕਹੀਤਵਜੇਈ॥ਤੁਮਤੇਸੁਨੀਪ੍ਰਥਾਮੇਸੋਈ
 ॥ਸਿਮਰਣੁਯੋਆਜੁਦੁਮੇਕੋ॥ਕਰੋਓਪਾਇਕਹੇਜੋਤੋਕੋ॥੬੪॥ਕ੍ਰਿ
 ਧਾਗਾਰਬੇਗਤੁਮਜਾਵੇ॥ਨਿਜਮਨਭੀਤਰੋਖਬਦਾਵੇ॥ਤਿਅਠੋਤ
 ਨਕੇਕੁਪਨਸਾਗੇ॥ਢਰੋਓਰਸੁਦੇਹੁਖਿਲਾਗੇ॥੬੫॥ਕੁਮਸੈਨਮੁਖਮੈ
 ਨਗਹੀਜੋ॥ਪੂਛੇਕੁਪਨਉੜਦੀਜੋ॥ਕਰੋਪ੍ਰਤਿਗਿਆਜੋਲੋਰਾਜਾ
 ਸੰਤਕਰੋਗੇਵਾਛਤਕਾਂਜਾ॥੬੬॥ਤੋਪਾਛੇਪੁਨਿਬੋਲਕਕੇਈ॥ਮੇਰੀਸਿ
 ਛਾਜਾਨਸੁਦੇਹੀ॥ਗਿਰਜਾਸੁਨਿਯਹਿਕੁਬਰੀਬਾਨੀ॥ਸੰਤਕਕੇਈਉ
 ਰਮੇਮਾਨੀ॥੬੭॥ਥੋਟਨਸੀਗਤਿਜਿਓਰੁਰਮਾਏ॥ਤਿਉਕਕੇਈਲਾਯੇਤੁ

ਲਾਏ ਅਪੁਨਿ ਕਕੇਈ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਯਹਿ ਅਤਿ ਕਹਤੇ ਭੁਈਤ ਮਾਰੇ ॥ ੬੮ ॥
 ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ਨ ਮੋਹ ਪਛਾਨੀ ॥ ਤੂੰ ਹੈ ਕੁਬਰੀ ਪਰਮ ਸਿਆਨੀ ॥ ਭੁਰਤ ਹੋਇ
 ਗੋਰਾ ਜਾਸ ਬਹੀ ॥ ਸੋ ਪੁਨਿ ਗਾਉ ਦਯੋਤ ਦਤ ਬਹੀ ॥ ੬੯ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾ
 ਣਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਯਹ ਤੋ ਕੇ ਮੇਸਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਾਥਿ ਪਤਾਂ ਕੇ ਕੁਖ ਭਾਵ
 ਨੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਗਾਰਧ ਸੀਰੁ ਖਮਾਨੀ ॥ ੭੦ ॥ ਭੁਖ ਨ ਤਨ ਕੇ ਸਭ ਪਰਹਰੇ ॥
 ਚਾਰੋ ਓਰ ਵਿਕੀਰਣ ਕਰੇ ॥ ਜੇਈ ਭੂਮਿ ਮਲਨ ਤਨੁ ਅੰਬਰ ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਜ
 ਹਿਤ ਕਰਯੋ ਅਰੰਭਰੁ ॥ ੭੧ ॥ ਕੁਬੰਜੇ ਸਨਜੇ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਲੈਰਾ ਅ
 ਨੁਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਤੇਲੈ ਭੂਮਿ ਬਿਖੇ ਮੇਸੇ ਵੀ ॥ ਨਾਤਰਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਖੋਵੈ
 ॥ ੭੨ ॥ ਨਿਹ ਚੈਯੋ ਤੂੰ ਕਰ ਕਲਯਾਨੀ ॥ ਤਵ ਕਲਯਾਨ ਹੋਇ ਗੋਰਾਨੀ
 ॥ ਸਾਥਿ ਪਿਤਾ ਪਕੁ ਬਜਗ ਹਰਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਵਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਸਰ

ਈ॥੨੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਪੀਰਬਰੂਓਰਮਾਹਿਰਯਾਗੁਨਾਐਰਮਚਰਜੁਨੀ
 ਤਉਦਾਰੀ॥ਜੇਬਿਪਿਬਾਰਨਕਉਪਦੇਸਕਐਰਬਿਬੇਕਸੁਜਾਹਿਅਪਾ
 ਰੀ॥ਜੇਵਹੁਖੇ^{ਯਾਸਾਰਸ}ਦਨਸੀਗਕਰੇਪੁਨਿਪਾਪਬਡੇਜਿਨਮਾਹਿਪਿਆਰੀ॥
 ਜੇਤਿਨਕੇਸਮਹੇਵਤਹੈਕੁਮਕੈਜਗਮੇਰਿਰਨਾਥਕੁਮਾਰੀ॥੪॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਗਾਮਾਇਣੇਉਮੰਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਰੇਅਯੇ
 ਧਯਾਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੨॥॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੋਵਾਚਾ॥ਚੌਪਈ॥
 ਬਹੁਰਬੁਢਾਨੀਦਸਰਥਰਾਈ॥ਨਿਜਮੰਤ੍ਰੀਕੋਲਯੋਬਲਾਈ॥ਬਸਿਸ੍ਰ
 ਬਧਾਨਯੇਤੁਮਕੋਜੋਈ॥ਰਾਮਰਾਜਹਿਤਸੁਨਯੋਸੋਈ॥੧॥ਜੇਵਹੁਵਸ
 ਤ੍ਰਿਬੇਗਲਿਆਯੋ॥ਮੰਤ੍ਰੀਵਰਕਛੁਛੀਲਨਲਾਯੋ॥ਯਾਬਿਪਮੰਤ੍ਰੀ
 ਅਗਇਸੁਰਯੋ॥ਸਾਨੈਰਬੁਪਪੁਨਿਨਿਜਕਾਹਗਯੋ॥੨॥ਦੇਹਰਾ॥

ਭਾਵੀ ਮਿਤੁ ਅਧੀਨ ਵਹਉ ਮਾਝ ਲੇਗੁ ਹਗਾਇ। ਹੋ ਨੀ ਮੇਟਨ ਕੇ ਸਕੇ
ਅਬ ਕੋਨ ਹਟਾਵੇ ਜਾਇ॥੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਭੂਪਤਿ ਗਏ ਸੁਜ ਬਨਿ ਜ
ਧਾਮਾ ਗਏ ਖੀਨਾ ਹਿਤ ਗਨਿ ਜਗਾਮਾ ਬਿਅਕੁਲ ਮਨ ਭੂਪਤਿ ਇ
ਹੁਆਈ॥ ਆਜੁ ਕੇ ਕੇਈ ਕਹੰਗ ਸਿਧਾਈ॥੪॥ ਆਗੇ ਜੋ ਆਵੇ ਮੇਮੰ
ਰਗ। ਹਸਤਿ ਸਮੀਪ ਅਗਇ ਵਹ ਸੁੰਦਰਗ। ਆਜੁ ਨ ਵਹਗੁ ਹਭੀਤ
ਰੇਖੀ॥ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਯਾਹਿ ਚਿੰਤ ਬਿਸੇਖੀ॥੫॥ ਭੂਪਤਿ ਮਨ ਕਾ ਪੇ
ਜਿ ਮਦਾ ਮਨਿ। ਦਾਸੀ ਭਾਖ ਕਹਾਤੁ ਮਸੁਆ ਮਨਿ। ਮੇਰੀ ਪਿਅਮਾਰੀ
ਕਿਉ ਨ ਹਿਆਵੇ। ਪੂਰਬ ਜਿਉ ਨ ਹਿਬਰਨ ਦਿਖਾਵੇ॥੬॥ ਦਾਸੀ
ਬਚਨ ਬਖਸੇ ਆਪ। ਸੁਨਿ ਯੋ ਭੂਪ ਸੁਰਵਿਪਰਤਾਪ। ਕ੍ਰੋਧਾਗਾ
ਰਧਾਸੀ ਭਖ ਮਨੇ। ਕਾਰਣੁ ਦੇਵਨ ਹਮ ਕਛੁ ਜਾਨੇ॥੭॥ ਭੁਮ ਭੂਪਤਿ

ਵਰਲੇਹੁਬਿਚਰਾਕਾਂਹਲੁਤੁਹਾਂਨਿਕਟਪਗਧਾਗ।ਦਾਸੀਗਨਯੋਕੁ
 ਖਯੋਜਬਹੀ।੩ਸਤਿਕੁਇਓਭੁਪਤਿਵਰਤਬਹੀ।੨।ਰਾਜਾਤਾਹਿਸਮੀ
 ਪਾਹਿਗਯੋ।ਤਾਹਿਨਿਹਾਰਦੁਖੀਅਤਿਕੁਯੋ।ਨਿਜਗਥਨਕਰਤਾਕੇ
 ਦੇਹ।ਕਰਯੋਵਿਮਰਜਨਕੁਪਸਨੇਹ।੩।ਰਾਜਾਤਕੇਬਚਨਬਖਾਨੇ।
 ਕਿਉਜੇਈਕੁਮੇਰੁਖਮਾਨੇ।ਸੁਕਲਪਲਿਪਤੇਦੁਗਤਿਆਗੇ।ਤਿਕੋਹੇ
 ਰਮੇਹਦੁਖਲਾਗੇ।੧੦॥ਸ ॥ਕੁਮਾਰੀਕਿਯੋਨਹਿਬੋਲਤਮੇਹਸੁਕੁ
 ਥਨਕਯੋਪਰਕੁੀਤਰਤਾਗੇ।ਡਾਰੀਕਿਪਾਟਪਟਿਬਰਤੈਮਲਨੇਬਰ
 ਕਯੋਤਨਉਪਾਰਿਧਾਗੇ।ਸਾਚਕਹੇਤਵਦਛਤਜੇਵਹਕਾਜਕਰੇਇਹਨੇ
 ਮਹਮਾਗੇ।ਨਾਗਿਕਿਯੋਨਹੇਇਸੁਨੇਕਹੁਮਿਦਰਿਜਾਤਵਕਾਜਬਿਗਾ
 ਗੇ।੧੧॥ਦਿਤੁਦਯੋਤਿਨਕੇਗਜਗਮਾਨਿਕੈਪੁਨਿਪਾਨਨਤੇਦਯੋਮਾਗੇ।

ਜਾਂਪਰਤੁਅਤਿਕੋਪਕੁਈਵਹਿਪੀਨਪਥਿਪਰਦੇਹਦਿਖਾਗੇਜੇਦੁਰਲਿਕੁ
ਅਹਿਜਗਕਾਰਅਜੇਦਹਕਾਜਕਰੇਖਿਨਥਾਗੇਚੇਦਮੁਖੀਉਰਜਾਨਤਿ
ਏਅਹਕੁਪਤਿਆਹਿਅਧੀਨਤੁਮਾਗੇ॥੧੨॥ਨਰਾਜ ॥ਨਖੇਦਮੇਹਕੀ
ਜਯੇਬਤਾਇਬਾਤੁਜੇਅਹੇਅਧੀਨੀਕਿਗਾਲਕੋਕਰੇਪ੍ਰਸਿਨਹੇਇਤੁੰਕਹੇ॥
ਜੀਨੇਹਨੇਸੁਤੇਹਿਕਾਜੇਹੇਇਜੇਧਨੀਪਨੇ॥ਖਿਨੇਮਾਹਿਤਾਹਿਕੋਸਮਸ
ਤਮੇਧਨੀਹਨੇ॥੧੩॥ਕੋਹੇਅਬੰਧਕੋਬਧੋਬਧਾਹੋਕੋਵਿਸੁਖੋ॥ਕਹਾਂਬਖਾਨ
ਤੋਪਨੇਸੁਪਾਣਤੇਹਿਤੇਖੋਹੇ॥ਸੁਪਾਣਪ੍ਰੀਤਮੇਸੁਰਾਮਮੇਹਲੋਕਮੇਅ
ਹੇ॥ਕੋਰੇਸੁਗੰਧਤਾਹਿਕੀਕੋਰੇਸੁਕਾਜਜੇਕਹੇ॥੧੪॥ਜਬੈਸੁਕੁਪਯੋਕਹ
ਯੋਸੁਗੰਧਰਾਮਕੀਕਰੀ॥ਤਬੈਵੇਮਿਜੇਨੇਨਕੋਉਠੀਮਨੇਲਤਾਹਰੀ॥ਕ
ਹੈਸੁਕੁਪਾਲਕੋਸੁਨੇਸੁਬਾਤਮੇਰਿਅਸੁਸਤਵਕਕੁਪਤ੍ਰਿਸੁਗੰਧਰਾਮ

ਕੋਰਿਯਾ॥੧੫॥ੴ ॥ਮੇਰੀਬਾਣੀਜਫਲਸੁਕੀਜੇ॥ਭੁਪਤਿਬੇਗਸੁ
 ਆਪਭੁਨੀਜੇ॥ਪੂਰਬਦੇਵਅਸੁਰਅਤਿਸਿਗਰਾ॥ਭੁਇਓਭੁਪਭੁਦ
 ਮੰਡੁਲਅੰਦਰਾ॥੧੬॥ਮੇਤੇਤਨਤਬਰਖਣਕੀਨੇ॥ਤੇਹਤੁਸੁਮੇਦੇਵ
 ਰਦੀਨੇ॥ਤੇਦੋਨੇਵਰਆਹਿਨਿਯਾਸਾ॥ਮੇਜਤਬਤਰਾਖੇਤਵਪਾ
 ਸਾ॥੧੭॥ਤਿਨਮੇਏਕਸੁਖਾਹਿਵਰਦੀਜੇ॥ਰਾਜਾਪੁਤਹਮਾਰਾਕੀਜੇ॥
 ਅਹਜੇਕਰੇਇਕਤੁਭਾਗ॥ਤਾਕਰਦੀਕਿਭੁਰਤਕਮਾਗ॥੧੮॥ਅਹ
 ਮਾਂਗੇਤਵਪਾਸਾ॥ਰਾਮਕਰੇਦਿਭੁਕਬਨਬਾਸਾ॥ਸੁੰਦਰਤੇਮੁਨਿਕੁਖਸੁਕ
 ਰੇ॥ਸੀਸਜਦਾਤਨਬਲਕਲਧਰੇ॥੧੯॥ਚੋਦਾਬਰਸਬਜੇਬਨਭਾ
 ਰੇ॥ਕਿੰਦਮੁਲਫਲਕਰੇਅਹਾਰੇ॥ਬਹੁਰੇਆਇਅਯੋਧਯਾਮਾਹੀ॥
 ਕੈਹਚਿਹੇਇਰਹੇਬਨਮਾਂਹੀ॥੨੦॥ਬਨਕੋਜਦੈਦੈਪਰਭੁਤਿ॥ਰਾਮਕਿ

ਜਾਵਿਗਸਿਦਰਗਾਤਿ। ਜੋਕਛੁਤਹਾਬਿਲਿਬਹਿਜੇਵੈ। ਤੋਰੁਪਤਿਮੇਪ੍ਰਾਣ
ਸੁਖੇਵੈ। ੨੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤੰਗਾਤਿਜਗਅਯੋਦੀਜੇਰੁਪਸੁਜੇਵਰਕਹੇ। ਸੁਖਿ
ਕੈਕਈਦਾਰੁਲਬਾਣੀ। ਭੁੱਮਿਗਿਰੇਨਿਪਹੇਇੰਮਲਾਨੀ। ੨੨॥ ਜਿਉ
ਤਰਗਿਰੇਬਜੇਕਮਾਰੇ। ਤੁੰਊਰੁਪਤਿਨਹਰਹੀਜੀਰੁਰੇ। ਜਨੇਜਨੇਨਿਪ
ਅਖਉਪਾਗੀ। ਮਨਕੇਮਾਂਹਿਕੁੰਓਓਰੁਇਰੁਗੀ। ੨੩॥ ਕਿੰਦਾਦੁਹਸੁਪ
ਨਾਭਾਇਓਰੁਨੇ। ਕਿੰਦਾਚਿਤਸੇਮੇਹਰੁਮਾਨੇ। ਘੋਮਨਭੀਤਰਕੀਨ
ਬਿਚਾਰੀ। ਬਾਪਾਨਿਜਿਉਪਾਨਿਨਾਰਿਨਿਹਾਰੀ। ੨੪॥ ਕਿਯਾਕਲ
ਪਾਣੀਵਾਕਬਖਨੇ। ਜਾਕਰਹੋਹਿਪ੍ਰਾਣਮਮਾਨੇ। ਰਾਮਕਿਕੀਨੇਤੇ
ਅਪਰਾਧਾ। ਕਮਲਾਖਣਅਤਿਰਾਮਸੁਸਾਧਾ। ੨੫॥ ਤਿਮਮਅਗੇਕਰੇ
ਬਡਾਈ। ਰਾਮਗੁਨਨਕੀਹੈਸੁਖਦਾਈ। ਮੇਹਕੋਸਲਪਾਕੋਸਮਪੇਰੀ

ਕੋਰਨਿਰਤਰਿਸੇਵਾਮੇਰੀ॥੨੬॥ਘਾਬਿਧਿਪੁਰਬਤ੍ਰਿਮਮਰੂਨੇ॥ਅਬ
 ਕਾਹੋਤ੍ਰਿਬਿਥਾਬਖਾਨੇ॥ਰਾਜਗਹੀਜੇਸੁਤ੍ਰਹੋਤ੍ਰਿਸਿੰਦਰਿ॥ਰਾਮਰਹੈਪੁ
 ਰਾਅਪਨੇਮੰਦਰਿ॥੨੭॥ਮੇਪੈਘਹੀਅਨਗਹਕੀਜੇ॥ਰਾਮਭੀਖਮੇਰੋ
 ਕਰਦੀਜੇ॥ਰਾਮਾਹਿਤੇਨਹਿਤੇਡਰੁਹੋਈ॥ਰਾਮਨਹੀਦੁਖਦਾਤਾਕੋਈ॥
 ੨੮॥ਦੇਹਗਾਯਾਬਿਧਪੁਰਬਖਾਨਘੋਚਲਘੇਨੀਗੰਦ੍ਰਿਗਜਾਇ॥ਕ
 ਰਜੋਰੇਅਤਿਦੀਨਹੋਇਪਰੇਕਕੋਈਪਾਇ॥੨੯॥ਛੋ ॥ਬਹੁਰਕ
 ਕੋਈਬਚਨਉਚਰੇ॥ਕੋਪਕੁਈਦ੍ਰਿਗਲਾਲਸੁਕਰੇ॥ਕੁਪਤ੍ਰਿਕਿਆ
 ਕੁਮਕੁਇਓਤ੍ਰਮਾਰੇ॥ਤੈਦ੍ਰਿਅਰਥਕਿਉਦਾਕਉਚਾਰੇ॥੩੦॥ਮਿਥ
 ਯਾਕਰੇਪ੍ਰਤਗਾਕਰੀ॥ਨਰਕਹੋਇਤੇਕੋਨਰਵਰੀ॥ਜਿਬਨਜਾਇਨ
 ਰਾਮਪ੍ਰਤਾਤਾਅਜਿਨਚੀਰਧਰਸਿੰਦਰਗਾਤਾ॥੩੧॥ਤੋਉਦਬਿਪਨ

ਮੇਤਨਕੋਰੋ। ਕੋਬਿਖਖਾਇਤਵਗੇਮੋਰੋ। ਸਿਤਪ੍ਰਤੰਕਰਾਮੇਜਗਰਾਜਾ। ਠ
ਗੇਸੁਬਸਕੁਤਰਕਾਜਾ। ੩੨। ਕਰੀਸੁਰੀਦਰਾਮਸੁਤਕੇਰੀ। ਮਿਥਖਾ
ਅਹੇਪ੍ਰਤੰਤੋਰੀ। ਨਰਕਹੋਇਤੋਕੋਨਿਪਭੁਗਾ। ਘੋਕੈਕੇਈਜਬੈਉ
ਚਾਰਾ। ੩੩। ਕੁਪਤਿਦੀਨਮਨਤਬਕੁਇਓ। ਦੁਖਸਮੁਦਹਿਗੇਤ
ਲਾਇਓ। ਮੁਰਛਤਹੋਇਗਿਰਘੋਧਰਮਾਂਹੀ। ਮਨੋਪਰੇਸਵਸਾਸੁ
ਨਾਹੀ। ੩੪। ਸ ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਬਿਤੀਤਿਕੁਈਨਿਪਰਾਤਿਸੁਦੁਖ
ਬਰੇਜਨਬਰਖਸਮਾਨੀ। ਪੁਨਿਜੋਪਰਕੁਤਿਕੁਘੋਜਗਮੇਮਿਲਬੈ
ਦਨਗਾਇਕਕੀਰਤਿਠਾਨੀ। ਸੁਨਿਕੇਬਹੁਦਵਾਦਕਬਿਤਨਕੋਉਰਕੇ
ਪਕੁਈਨਿਪਕੀਵਦੁਰਾਨੀ। ਜਲਜਾਹੁਬਜ੍ਹਨਵਾਦਘਨੇਇਹ
ਕੁੰਤਿਨਿਵਾਰਸੁਤਾਹਿਕੁਦਾਨੀ। ੩੫। ਚੋਪਈ। ਮਧਹਵੇਲੀਕੁਏ

ਪ੍ਰਕਾਤਾਠਾਏਫੁਕੁਏਸੁਜਨਾਬਿਖਿਆਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖੜੀਵੈਸੁਸੁਪਨ
 ਵਗਾਰਿਖਕੰਨਯਪੁਨਿਛੜਸੁਚਾਮਗ॥੩੬॥ਗਜਵਾਜੀਪੁਨਿਐ
 ਰਪਦਾਤੀ॥ਵਾਗਵਿਲਾਸਨਿਪੋਰਜਨਾਤੀ॥ਵਾਸਿਸੁਜਨਿਉਜਿਉ
 ਬਿਧਹਿਬਤਾਈ॥ਮਝਿਤਿਉਤਿਉਜਗਲਬਨਾਈ॥੩੭॥ਐਸ੍ਰੀ
 ਬਾਲਾਬਿਧਪੁਰਮਾਹੀ॥ਗਾਤਿਸੁਨਿਵਾਲਹੀਨਕਾਹੀ॥ਗਾਮਚੰਦ
 ਕੋਕਦੋਨਿਹਾਰੇ॥ਪੀਤਪਟਿਬਰਤਨਮੇਧਾਰੇ॥੩੮॥ਸੁਬਾਬੁਰਲਧਰੇ
 ਮਨਮੋਹੇ॥ਹੇਮਕ੍ਰੀਟਕਰਕਿਕਲਸੇਹੇ॥ਕੋਸਤਕੁਮਾਣੁਗਲਿਲਾ
 ਸੇਉਦਾਰੇ॥ਸਿਮਨੇਜਸੁਦਰਤਨਧਾਰੇ॥੩੯॥ਗਾਜਤਿਲਕਸੇਕੁਲ
 ਸੁਹਾਵੇ॥ਗਜਾਰੁਫੁਮੁਸਕਾਵਤੁਆਵੇ॥ਲਖਮਣਕੋਕਰਛੜਸੁ
 ਯਾਵੇ॥ਸੀਸਰਾਮਕੋਕੁਤਾਤੁਲਾਵੇ॥੪੦॥ਸਵੈਯਾਕਿਦਹੇਇਪ੍ਰਭਾ

ਤਿਸੁ ਪਾਜਗਮੇ ਕਬਿ ਆਵਤਰਾ ਮਸੁ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਮ ਰਾਤਿ ਬਿ
ਤੀਤ ਭੁਈ ਸਗਲੀ ਉਤਕਿ ਠਤੋ ਪੁਰ ਕੇ ਜਨ ਸਾਹੇ ॥ ਅਬ ਲੋਨ ਹਿ
ਰੂਪ ਉਠੇ ਪਰਤੇ ਇਹ ਕਾਰਣ ਕੋ ਨ ਸੁਮੀਤਾ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਹਰਏ ਹਰ
ਏ ਜਾਹਿ ਰੂਪ ਹੁਤੇ ਸੁਜਾਮੀਤ ਤਹੀ ਪਰਮਾੰਗਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਜੈਸ
ਬਦ ਉਚਾਰਨਿ ਵਾਇ ਸੁਨਾਰਿ ਸੁਭੁ ਪਾਤਿ ਕੋ ਤਿਨ ਬੀਦਨ ਠਾਨੀ ॥
ਅਤਿ ਖੇਦ ਨਿਹਾਰ ਸੁਭੁ ਪਾਤਿ ਕੋ ਕਰ ਜੋ ਰਦੁ ਉਪਾਨਿ ਪੁਛਤਿ ਰਾ
ਨੀ ॥ ਦੋਵਿ ਕੇ ਕਈ ਸੁਨੀ ਤਵ ਧੋਤੁ ਮਭੁ ਪਾਤਿ ਕੋ ਮੁਖ ਕਾਹਿ ਮ
ਲਾਨੀ ॥ ਬਾਲਿ ਆਹਿ ਚਲਾ ਚਲ ਰੂਪ ਬਲੀ ਮਾਨਿ ਵੀਕ੍ਰਿਤਾ ਅ
ਜੁਭ ਯੋ ਮਾਹਿ ਭਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਬੋਲ ਕੇ ਕੇਈ ਸੁਮੀਤ ਕਹ ਯੋ ਨਿਪ
ਰਾਤਿ ਨਨੀ ਦਕਰੀ ਵੀਗਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗਨ ਭਾਖਾਤਿ ਹੋ ਮੁਖ ਤੇ ਇ

ਕਰਾਮਹਿਰਾਮਬਕੇਮੁਖਮਾਂਹੀ। ਜਾਗਤਰਾਤਿਰਹਯੋਸਗਲੀ
 ਇਹਕਾਰਣੁਪਚਲਾਚਲਾਮਾਹੀ। ਰੂਪਪਿਖੇਸੁਤਰਾਮਕੁਲੇ
 ਤੁਮਜਾਇਸੁਮੰਤਾਲਿਆਉਇਹਾਂਹੀ। ੪੩॥ ਸੁਮੰਤਉਵਾਚਾਦੇ
 ਹਰਾ। ਰਾਨੀਰੂਪਨਰੂਪਯੋਕਿਹਬਿਧਜਾਵੇਲੇਨਾ। ਸੁਮੰਤਾਲਿਆ
 ਵੇਰਾਮਕੋਜੋਰੂਪਬਖਾਨੇਬੈਨਾ। ੪੪॥ ਸੁਨਿਮੰਤੀਕੋਬੋਲਕਉਬੋਲੇ
 ਦਸਰਥਗਾਇ॥ ਸੁਮੰਤਾਨਿਹਾਰੇਰਾਮਕੋਬੋਗਸੁਲਿਆਵਹੁਜਾਇ
 ੪੫॥ ਯਾਬਿਧਰੂਪਬਖਾਨਯੋਚਲੇਸੁਮੰਤਸੁਦੇਗ। ਰਾਮਕੁਵਨਨੀਕੋ
 ਗਏਕਿਨੇਨਵਾਂਰੇਪੋਗ। ੪੬॥ ਚੌਪਈ। ਰਾਮਕਿਜਾਇਗਤੇਕਲਯਾ
 ਨਾਬੋਗਚਲੇਨਿਪਗਹਕਰਪਯਾਨਾ। ਰਾਜਾਤਵਦੇਖਨਕੋਚਹੇ।
 ਚਲੇਬੋਗਕਛੁਛੀਲਨਅਹੇ। ੪੭॥ ਯਾਬਿਧਕਹਯੋਸੁਮੰਤਸੁਜ

ਬਹੀ। ਰਾਮ ਚਲੇ ਰਥ ਬੈਠ ਤਿਤ ਬਹੀ। ਲਖ ਮਣ ਸਿਗਲ ਲਏ ਬੁ
ਲਾਇ। ਮੱਧ ਡੇਵ ਢੀ ਪਹੁੰਤੁ ਆਇ। ੪੨। ਬਸਿ ਜਪਾ ਜਨ ਹਿੰਦੀ
ਲਲਗਾਈ। ਦੇਖਤ ਚਲੇ ਗਏ ਰਖੁ ਰਾਈ। ਪਿਤਾ ਸਮੀਪ ਸੁਜਾਹਿ
ਭਵਨੀ। ਬੇਗ ਰਾਮ ਪਦ ਬੰਦ ਨ ਠਾਨੀ। ੪੩। ਦੇਹ ਗਾ ਰਾਮ ਅਛਿ
ਗਨ ਹੋਤ ਨਿਪ ਉਠੇ ਸੁਜ ਬਹੁ ਲਜਾਇ। ਬਾਹੁ ਪਸਾਰ ਸੁਬੀਚ ਹੀ ਗਿ
ਰੇ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ। ੪੪। ਚੋਪਈ। ਹਾਹ ਰਾਮ ਕੁਖ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਬੇਗ
ਭੁਪਲੀ ਨੇ ਅੰਗ ਮਾਹੀ। ਭੁਪਤਿ ਪੇਖ ਮੂਰਛਾ ਭਾਰੀ। ਰਿਵਨ ਲਗੀ
ਜਗਲਤ ਹਿਨਾਰੀ। ੪੫। ਰੇਵਨ ਕੈ ਸੰਗ ਹਮ ਹਿਕੁ ਯੋ। ਸਿਕ ਬ
ਸਿਸਤ ਹਾਂ ਪੁਨਿ ਗਯੋ। ਪੁਛਤ ਭੁਏ ਗਾਮ ਜੁਤ ਤਾਰਣ। ਕਿਨ ਭੁਯੋ
ਭੁਪਤਿ ਦੁਖ ਕਾਰਣ। ੪੬। ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਮ ਜੁ ਪੁਛਯੋ ਜਬ ਹੀ। ਉਤ

ਦਯੋਕਕੇਈਤਬਹੀ॥ਤੁਮਹੀਕਾਰਣਹੋਜੁਨਿਰਾਮ॥ਤਵਅਪੀਨਕਛੁ
 ਭੁਪਤਿਕਾਮ॥੫੩॥ਪਿਤਾਦੁਖਰਖੁਵਰਪਰਹੋਗੇ॥ਭੁਪਤਿਕੋਵਹੁਕਾ
 ਰੋਖਕੋਗੇ॥ਜੰਤਪ੍ਰਤਗ੍ਰਾਮਤਵਤਾਤਾ॥ਜੰਤਪ੍ਰਤਗ੍ਰਕੋਗੇਬਿਖਅ
 ਤਾ॥੫੪॥ਰਾਜਾਦੇਵਰਮੋਕੇਦੇਏ॥ਜਿਤੁਸੁਚਿਤਜਬਮੇਖੁਤਿਕੁਏ॥ਤ
 ਵਅਪੀਨਦੋਨੋਤੇਅਹੇ॥ਤਵਭਾਖਤਾਨਿਪਲਜਾਗੇ॥੫੫॥ਜੰਤ
 ਠਾਸਮੇਭੁਪਤਿਪਰੇ॥ਰਾਮਤੁਮੇਤਿਨਮੋਚਨਕੋਗੇ॥ਪ੍ਰਤਕਹੀਜੇਸਾ
 ਚੋਸੇਇ॥ਪਿਤਪ੍ਰੰਨਰਕਤੇਰਾਖੇਜੇਇ॥੫੬॥ਦਿਹਗਾਯੋਕੈਕੇਈ
 ਭਾਖਯੋਭੁਪਤਿਕੋਦੁਖਮੁਲਾ॥ਜੁਨਿਤੁਰਾਮਦੁਖਊਰਭੁਯੋਮਨੋਹਨੇਕ
 ਰਜੁਲਾ॥੫੭॥ਚੋਪਈ॥ਦੁਖਤਿਰਾਮਕੈਕੇਈਭੁਨੇ॥ਮੇਪ੍ਰਤਿਕਿਉ
 ਯੋਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਪਿਤਾਹੇਤਜੀਵਨਪਰਹੋਗੇ॥ਘੋਰਗਲਾਹਲਪੀ

ਵਨਕੋਗੇ॥੫੮॥ਸੀਅਕੁਜਲਖਾਕੋਰਸੁਤਿਆਗਾ॥ਤੋਜੋਰਾਜਨਾਹਿਕੋਰੇਸੁ
ਰਾਗਾ॥ਬਿਨੁਭਾਖੇਪਿਤਕਾਰਜਕੋਗੇ॥ਉਤਮਪੁਤਸੁਵਹੀਉਚਰੇ॥੫੯॥
ਭਾਖੇਕੋਰੇਪਿਤਕੋਕਾਰਖਾ॥ਅੰਧਮਪੁਤਕਹੇਵਹਆਰਖਾ॥ਭਾਖੇਕੋਰੇਨ
ਕਾਰਖਸੇਇ॥ਪਿਤਪੁਤਮਲਭਾਖਯੋਸੇਇ॥੬੦॥ਆਤੇਕੋਰੇਜਗਾਨਿ
ਪਕਾਰਖਾਜੋਮੋਪੁਤਿਭਾਖੇਜਗਆਰਖਾ॥ਜਤਕੋਰੇਗੇਸਿਕਨਮਾਨੇ॥
ਰਾਮਬਚਨਨਹਿਦੋਇਬਖਾਨੇ॥੬੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਬਿਧਰਾਮਪੁਤਗ
ਆਸੁਨੀਕੇਕਈਕਾਨਾ॥ਉਮਹਰਖਉਰਬੈਠਕੈਲਾਗੀਕਕਨਬਖਾਨਾ॥੬੨॥
ਕੈਕਈਵਾਚਾ॥ਦੋਹਰਾ॥ਰਾਮਸੁਤੇਰਾਤਿਲਕਹਿਤਕੋਗੇਇਕਤੁਭਾਗਾ॥ਤਿਨ
ਹੀਕਰਾਅਬਟੀਕਯੇਭੁਰਤਸੁਪੁਤਹਮਾਰਾ॥੬੩॥ਇਕਸੁਅਹਵਰਜਾਨ
ਯੇਦੂਜੇਸੁਨਨਿਰਧਾਗਾ॥ਤੁਮਬਨਜਾਵੇਬੇਗਾਅਬਚੀਰਬਸਨਜਾਇਧਾ

ਗ।੬੪॥ਪਿਤੁਆਇਸੁਸਿਰਪਰਧਰੋਦਹਬਰਖਸੁਆਹਿ।ਬਨੋ
 ਵਸਤਨਪੇਧਰੋਮੁਨਿਕੁੰਜਨਮੁਖਖਾਹਿ।੬੫॥ਅਹੀਕਾਜੈਪਿ
 ਤਾਕੋਕਰੋਰਾਮਉਗਮਾਨ।ਰਾਜਾਉਰਲਜਾਬਛੀਕਰੋਨਤੋਹਿਬ
 ਖਾਨ।੬੬॥ਸ਼ੀਰਾਮੋਵਾਚ।ਕੁਰਤਲਏਸਕੁਰਾਜਕੋਮੈਜਾਵੈ
 ਬਨਮਾਹਿ।ਪਰੁਰਾਜਾਕੁਖੇਨਹੀਕਾਰਣਜਾਨੈਨਾਹਿ।੬੭॥ਸੁ
 ਨਿਤਰਾਮਕੇਬਚਨਕੇਦਸਰਬਨੈਨਉਘਾਗ।ਚਿਦਬਦਨਾਵੈ
 ਰਕਿਜਸੇਠਾਢੇਰਾਮਨਿਹਾਗ।੬੮॥ਦੁਖੀਸੁਦਖੰਤਵਚਨਤਬ
 ਰੂਪਤਿਕੀਨਬਖਾਨ।ਮੈਨਾਗੀਵਸੁਕੁੰਤਿਸੁਤਉਨਮਾਰਗਗ

ਤਿਮਾਨ॥੬੬॥ਸਿਖਲਮੇਪਗਡਾਰਕੈਗਜਕਰੇਪੁਗਮਾਹਿ॥ਮੇਕੋਏ
 ਠਸੁਨਾਛੁਹੇਤੋਕੋਪਾਪਜੁਨਾਹਿ॥੭੦॥ਯਾਬਿਧਭੂਪਬਖਾਨਯੋਉ
 ਰਮੇਦੁਖਸਿਤਾਪਾਤਪਤਰਿਦੇਅਤਿਹੋਇਓਲਾਗੋਕਰਨਾਵਿਲ
 ਪਾ॥੭੧॥ਢੋਪਈ॥ਹਾਗਮਹਾਨਾਥਉਦਾਗੇ॥ਹਾਮੇਰੇਸੁਤਪ੍ਰਾਣ
 ਪਿਆਗੇ॥ਮੇਕੋਤਿਆਗਯੋਰਬਨਮਾਹੀ॥ਜਾਵਨਕਿਉਚਾਹੇ
 ਮਨਮਾਹੀ॥੭੨॥ਯਾਬਿਧਭੂਪਗਮਗਲਲਾਏ॥ਰਾਜਾਗੇਇਨੈ
 ਨਜਲਜਾਏ॥ਨਿਜਪਾਨਨਕਰਰਾਮਉਦਾਗੇ॥ਭੂਪਤਿਕੋਦ੍ਰਿਗਨੀ
 ਗਨਿਵਾਗੇ॥੭੩॥ਨੈਕੋਵਿਦਸੁਤਪੀਰਜਪਰਯੋ॥ਭੂਪਤਿਕੋਅਸ੍ਵਸਨ

ਕਰਯੋ॥ ਕੀਉ ਨਿਪਦੁਖ ਉਰਭੁਯੋ ਉਦਾਗੇ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗੇ ਅਨਜਹ ਮਾਗੇ॥
 ੧੪॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਪਾਲ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮੇਯੋ ਆਵੈ ਬਹੁਰ ਪੁਗ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਰਿ
 ਗੁਣ ਸੁਖ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਜ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਤੇਰੇ ਸਤ
 ਪਾਲ ਨ ਤਹਿ ਕਰੇ॥ ਦੇਵ ਕਾ ਜਜਭੁ ਆਬਿਧਿ ਸਰੇ॥ ਮਾਤ ਕ ਕੇਈ ਕੋ
 ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਪੈ ਬਹੁ ਗੁਣ ਪਰ ਕਾਸਾ॥ ੧੬॥ ਅਬਹੀ ਬਨ ਜਾਨੈ ਮੇ
 ਚਹੀ॥ ਫੀਲ ਨਹੀ ਉਰ ਅਤਿ ਰਗਹੀ॥ ਤਿਲ ਕਹੇ ਤਜੇ ਆਨੇ ਰਾਗਾ॥
 ਤੇ ਸਭੁ ਧਰੇ ਸੁਰੁ ਵਨ ਮਝਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਦਿਹਗਾ॥ ਜਨ ਕਨੈ ਵਨੀ ਤੋਖ ਕਰ
 ਮਾਤਾ ਕੋ ਅਸੁਆਸਾ॥ ਤਵ ਪਦ ਪਕਿਜ ਬੀਦ ਕੈ ਮੇਯੋ ਜਾਵੈ ਬਨ ਬਾਸਾ॥ ੧੮॥
 ਚਿਪਈ॥ ਆਬਿਧ ਰਾਮ ਉਚਾਰਣ ਕੀਨੋ॥ ਰੁਪਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਕਰ ਮਾਈਨੋ

ਮਾਤ੍ਰਕੋਸਲ ਘਾਟੇ ਖਨਹੇਤਾ ॥ ਆਵਤ ਭੁਯੋ ਸੁਧਰਮਾ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਸਿਕਰ ਛਿਦਾ ਕੋਸਲ ਘਾਹ ਰਿਪੁ ਜਹੈ ਉਰ ਰਾਮ ਕਾਰ ਘਧਾਰਾ ॥
 ਧਨੁ ਬਾਮਨਾ ਬਹੁ ਦਾਨ ਦੇ ਪੁਨਿ ਹੋਮ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਨਾਇ
 ਕਾ ਗਰਾ ਅਪਨੇ ਉਗ ਬਿਸਨਾ ਪਿਆਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਨੈਨ ਦੇ
 ਨੇਮੀ ਚਕੈ ਮੁਖ ਮੋਨ ਲੀਨੀ ਪਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਹੋ ਸੁ ਅਤਿ ਰਸ ਬਕੇ ਪੁ
 ਨਿਏ ਕਰੁ ਪਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ॥ ਘਨ ਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨੰਦ ਜਤ ਪੁਨਿ
 ਸੁਬਾ ਅਪਿਕ ਜਰੁ ਪਾ ॥ ॥ ਘਾ ਬਿਧਾ ਅਨੁਪਾ ਸਰੁ ਪਜੇ ਹਰਿ ਪਾਰ
 ਘੋ ਉਰ ਪਾਮਾ ਨਿਨ ਦੇ ਹੋ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਪੇਖੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥

੮੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧ ਘਾਤ ਮਹਾਮਾਇਣੇ ਓਮ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੰਬ ਦੇ ਅਯੋਧ
 ਘਾਕੰਡੇ ਤਿਤੀ ਯੋਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ॥ ਪਿ
 ਖਜੁ ਮਿਤ੍ਰਾਗਮ ਕੋਵਿਗ ਕੰਜੋ ਸੇਰੁ ਅਪਾਗਾ ਕਿੰਜਲ ਘਾਕੇ ਰੁਖ ਯੋਪਿ
 ਖਰਾਮ ਖਰੇ ਓਦਾਗਾ॥ ਜੁਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਜਲ ਘਾਵਿਗ ਲਯੇ ਤਾਰਿ
 ਉਪਾਗਾ॥ ਬਿੰਜਲ ਨੇਨ ਸੁਰਾਮ ਕੋਪਿ ਖੋਗੇ ਦਲੀਨ ਬੇਠਾਗਾ॥ ੧॥ ਗੀ
 ਘਮਾਲ ਤੀਛੇਦਾ॥ ਸਿਰਚੇ ਮਕਿਠ ਲਗਾਇ ਕੇ ਸੁਤ ਜੋਚੇ ਜੋਲੀ ਜਯੋ॥
 ਉਪਵਾਸ ਕੀ ਉਰ ਰੁਖ ਹੈ॥ ਮਿਸਟਾਨਿ ਰੋਜਨ ਕੀ ਜਯੋ॥ ਜੁਨਿ ਰਾਮ ਆ
 ਪਬ ਖਾਨ ਯੋਨ ਹਿ ਕਾਲ ਰੋਜਨ ਕੋ ਅਯੋ॥ ਅਬ ਬੇਗਮਾਇ ਸੁਮੈ ਚਲੇ
 ਮੈਬਾਸ ਦੇ ਰੁਕ ਬਨ ਗਯੋ॥ ੨॥ ਕੇਕਈ ਕੇਵਰ ਦਾਨੈ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸੰਤ ਵਾਦੀ ਰੁ
 ਪਤੀ॥ ਰੁਗਤ ਕੇ ਦਯਾ ਰਾਜ ਪੁਰ ਕੇ ਮਮ ਅਰੰਨ ਮਹਾਮਤੀ॥ ਬਰਖ ਚੋਦਾ ਬਾ

ਸਕੋਮੁਨਿਸਿਗਨੀਕੋਜੀਜਿਯੋ।ਪੁਨਿਬੋਗਾਏਮਾਇਮੇਰੀਚਿਤਰਚ
ਨਕੀਜਿਯੋ।੩।ਸ ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਿਬਾਤਿਸੁਦੁਖਬਰੁਯੋਤਨਮੁ
ਰਛਜਾਇਪਰੀਧਰਮਾਹੀ।ਉਠਿਫੇਰਸੁਰਾਮਤਿਬਾਤਿਕਹੀਮਨਡੁਬ
ਤੁਤੰਦੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ।ਬਨਜਾਵਹੁਜੇਤੁਮਗਮਬਣੀਸੁਤਸਿਗਚ
ਲੋਤਵੁਮੇਬਨਮਾਹੀ।ਬਿਛਰੀਤੁਮਤੇਸੁਤਰਾਮਸੁਨੇਖਿਨਆ
ਧਨਜੀਵਤ ਤੋਜਗਮਾਹੀ।੪।ਗੀਆਮਾਝਤੀਛਿਦਾ।ਜਿਉਗ
ਉਬਾਲਕਪੁਤਤਜਿਨਹਿਅੰਠਉਰੋਜੋਰਹੇ।ਤਿਉਰਾਮਤੇਹਿਨਮੇਤ
ਜੋਤ੍ਰਿਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇਮੇਅਹੇ।ਪ੍ਰਸਿਨਕੁਪਤਿਜੋਕੁਏਦੇਇਕੁਰਤਰਾਜਸਿ
ਪਾਸਨੀ।ਕਿਸਤੇਤਕੁਪਤਿਕੁਖੈਪੁਨਿਰਾਮਤਵਬਨਬਾਜਨੀ।੫।
ਕੋਕਈਕੋਵਰਦਾਨਕੋਸੁਬੰਸੁਦੇਵੇਤਾਹਿਕੋ।ਤਿਤੋਕੋਕਈਕੁਪਕੋਅਪਰਾਧ

ਕੀਨੋਨਾਹਿਕੋ॥ ਪਿਤਾਜਿਉਗੁਰੁਰਾਮਹੈਤਿਉਮਾਤਾਅਧਿਕਪਛਾਨਿਯੋ
 ਪਿਤਾਤੇਬਨਬਾਸਭਾਖਯੋਮੇਹਟਾਵੇਮਾਨਿਯੋ॥੬॥ਸ ॥ਮਮਵਾਕ
 ਉਲਿਖਨਕੈਬਨਕੇਤੁਮਜਾਹੁਸੁਭੁਪਤਿਕੇਬਚਮਾਨੋ॥ਤਬਮੇਅਮਕੇ
 ਅਰਜਾਉਅਬੈਜੁਨਿਰਾਮਕਰੋਨਿਜੇਪ੍ਰਾਨਨਹਾਨੋ॥ਲਖਮੰਨਜੁਨੇਇ
 ਹਵਾਕਜਬੈਉਰਕੋਪਬਛਯੋਜਨੁਆਗਿਸਮਾਨੋ॥ਜਨਲੋਕਸੁਤੀਨਜ
 ਲਾਵਤਹੈਇਮਪੇਖਤਬੈਉਤਿਨਬੈਨਬਖਾਨੋ॥੧॥ਲਖਮੰਨਵਾਚਾਹੈਉਨਮ
 ਤਜੁਨਾਰਿਅਧੀਨਸੁਕੁੰਤਿਮਹਾਉਰਭੁਪਾਨਿਹਾਗੇ॥ਬਾਂਧਤਿਨੇਅਰਰਾਖ
 ਤਿਉਜੁਨਿਰਾਮਬਡੀਪਗਸਿਖਲਡਾਗੇ॥ਬਿਧਸਮੇਤਿਸਮਾਤੁਲਯੋਕੁਰਤੇਪਥਿ
 ਆਵਤਬਾਨਨਮਾਰੋ॥ਦੇਖਤਿਮੈਲਦੇਵਜਭੁਜਭੁਲੋਕਨਕੋਖਿਨਭੂਤਰ
 ਜਾਗੇ॥੨॥ਗੀਆਸਾਲਤੀਛਿਦਾ॥ਰਾਮਤਿਕਰਤਿਲਕਭੁਲਸੁਬੈਠਰਾ

ਜਸਿੰਘਾਸਨੀ॥ ਬਿਖਾਨ ਕਾਗੀਲੋਕ ਮੇਂ ਕਰਚਾਪ ਕੋਰੋ ਸੁਨਾਸਨੀ॥ ਇਮਕ
ਤੇਲਖਮਟੋਕੋਪਕੋਤਬਰਾਮਗਰੇਲਗਾਇਓ॥ ਉਮਾਤਾਸਿਰਚੁਮਕੋਤ
ਬਰਾਮਆਪਸੁਨਾਇਓ॥ ੬॥ ਸ਼ੀਰਾਮੇਵਾਚਾਚੋਪਈਗਰਖਸਰਦੂਲ
ਕੁਜਾਬਲਧਾਗੀ॥ ਤੁਮੇਰੋਅਤਿਸੈਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਤਵਬਲਪਿਖੇਜਗਲਾਮਨ
ਮਾਂਹੀ॥ ਲਖਮਟਸੁਨੇਸਮੇਅਬਨਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਵਿਸੁਸਗੀਰਗਜਪੁਨਿਜੇਈ॥
ਜੋਲਖਮਟਯਹਸਚੋਹੋਈ॥ ਤੋਤਾਤੇਤਸੁਖਤਨਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਫਲਹੋਇਖਾ
ਜਗਤਮਝਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਸੇਖਨਮਾਹਾਜੁਬਿਜੁਲੀਜੈਸੇ॥ ਬ੍ਰਿਗਸਤ੍ਰੈਜਗਚਿਚਲ
ਤੈਸੇ॥ ਤਪਤਲੋਹਜਲਾਬਿੰਦਜੁਜੇਸੀ॥ ਆਖਾਪਿਖੇਖਿਣਕੁਗੁਰਤੈਸੀ॥ ੧
੨॥ ਜਿਉਮੋਡਿਕੋਕੋਅਹਿਮੁਖਗਹੇ॥ ਵਹਿਅਤਿਮੁਰਖਵੇਜਨਚਹੇ॥ ਕਾਲ
ਸੁਪਤਿਉਲੋਗਨਗਾਸੇ॥ ਮੁਰਖਕੋਰੋਬੋਗਉਰਾਸੇ॥ ੧੩॥ ਜਾਕਗਮਨਤੇ

ਅਤਿਵੁਖਪਾਵੇ। ਤਨਸੁਖਾਹਿਤਵੈਕਰਮਕਮਾਵੇ। ਜੋਤਨੁਆਤਮਤੇਅ
 ਤਿਨਿਅੰਗੇ। ਬੁਧਸੁਕਿਹਬਿਧਿਹੋਇਬਿਚਾਰੇ। ੧੪॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾ
 ਈਸੁਤਦਾਰਾ। ਜਾਸਿਗਮਕਰਕਰੇਬਿਕਾਰਾ। ਪ੍ਰਪਜੀਤੁਜਿਉਨਹੀਅ
 ਨਕਾਟਾ। ਤਿਉਖਿਣੁਚੇਚਲਸਿਗਮਠਾ। ੧੫॥ ਪਦਮਾਛਾਇਆਜਿ
 ਉਅਤਿਚਲਾ। ਤਰੁਣਅਵਸਥਾਉਰੰਮਿਜਲਾ। ਸੁਪਨਤੁਲਾਇਸਤੀ
 ਸੁਖਅੰਗੇ। ਤਦਪਿਨਰਅਭਿਮਾਨਹਿਗਠੇ। ੧੬॥ ਸੁਪਨਤੁਲਾਅਹਰੈ
 ਜਿਸਾਗ। ਸਦਾਰੇਗਦੁਖਜਾਹਿਮਵਾਗ। ਰਿਪ੍ਰਬਨਗਰੇਕਸਮਜਗ
 ਰਗੇ। ਮੁਰਖਤਾਅਨੰਦਰਤਨਕਰੇ। ੧੭॥ ਗਵਿਕੀਰਾਤਿਆਗਤੀਅਧੀ
 ਨਾ। ਅੰਪ੍ਰਾਹੋਇਨਿਰੰਤਰਖੀਨਾ। ਜਰਮਰਣਮੋਰਨਕੇਵੇਖੇ। ਮੁ
 ਰਖਅਪਨੇਨਾਹਿਸੁਲੇਖੇ। ੧੮॥ ਜੇਈਦਿਨੁਅਰੁਜੇਈਰਾਤਿ। ਮੁਦਧਾ

ਗੇਮਨੇਮੇਬਿਖਿਆਤਿ। ਬਿਗਨਕਅਨਪਾਵਨਕਰੇ। ਕਾਲਵੇਗਕੀਖਬਰਨਪ
ਗੇ। ੧੯॥ ਕਾਦੇਪਟਕਨੀਰਸੁਜੇਸੇ। ਓਮਰਜਾਇਸੁਖਿਲਖਿਲਤੈਜੇ। ਸ
ਫਲਬਾਨਜਿਉਕਰੇਪ੍ਰਯਾਗ। ਤਿਉਤੁਨਰੇਗਸਕਰੇਸਿਘਾਰਾ। ੨੦॥ ਬਾ
ਪਨਿਨਿਉਜਰਜਗਭਰਾਵੇ। ਸਮੇਨਿਹਾਰਮਿਤੁਜਿਗਆਵੇ। ਤੁਚਪੁ
ਨਿਆਸਹਾਭਅਰੁਵਿਸ਼ਾਮੁਤਰਤੁ^{ਰਕ}ਗਜਿਹਨਿਸਟਾ। ੨੧॥ ਐਸੇਤਨਮੇਕ
ਰਅਭਿਮਾਨਾਮੇਰਜਾਘੋਲੇਵੇਮਾਨਾ। ਅਤਿਸਮੇਤਨੁਵਿਸ਼ਾਹੋਈ। ਕੇ
ਪੁਨਿਬੁਜਮਾਕ੍ਰਿਮਾਦਿਕਸੋਈ। ੨੨॥ ਵਿਕਾਰੀਔਰਪ੍ਰਣਮੀਜੇਇ
ਆਤਮਦੇਹਕਦਾਪਿਨਹੋਇ। ਲਖਮਣਜੇਤਨੁਆਤਮਾਨਾ। ਲੋਕ
ਦਹਨਕੋਚਹੋਭੁਵਾਨ। ੨੩॥ ਦਿਖਅਹੇਜਗਭੀਤਰਜੇਤੋ। ਤਨੁਅਭਿਮਾ
ਨਹੋਹਿਜਭੁਤੇਗੇ। ਦੋਹੇਤਿਪਤਬੁਧਿਸੁਜੇਈ। ਨਾਮਅਵਿਦਯਾਭਾ

ਖੀਜੇਈ॥੨੪॥ ਨਾਹਿ ਦੇਹ ਚਿਦਾਤਮ ਹਯੋ॥ ਆਬਿਪਕੀਮਤਿ ਵਿਦਯਾ
ਕਹਯੋ॥ ਅਵਿਦਯਾ ਕਰਹੇ ਦੇਸਿ ਜਾਗ॥ ਵਿਦਯਾ ਤਾਹਿ ਜੁਦੇਈ ਨਿਵ
ਗ॥੨੫॥ ਤਾਤੇ ਕ੍ਰਾਤਮੇਖ ਉਰਧਰੇ॥ ਵਿਦਯਾ ਕ੍ਰਾਤਮੇਖ ਅਤਨ ਬਹੁ ਕਰੇ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਕਪੈ ਜੇਤੋ॥ ਮੇਖ ਪੀਥ ਕੇਵੇ ਗੀਤੇਤੋ॥੨੬॥ ਸਤ੍ਰੁਜੁਦਨ
ਤਾਹਿ ਨਿਵੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕੁਲੇ ਉਰਧਰੇ॥ ਤਿਨ ਮੇਕ੍ਰੋਧ ਅਪੈ ਜਗਜੇ
ਈ॥ ਮੇਖ ਬਿਨਾਸ ਕਏ ਕੇਸੇਈ॥੨੭॥ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਗਜਗਜੇਨ ਕੁਕਰੇ॥ ਸਿ
ਉਦ ਕ੍ਰਾਤਤਾਤ ਸਿਹਰੇ ਕ੍ਰੋਮਲ ਮਨ ਤਾਪ ਪਛੋਨੇ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਮਲ ਜਗਬਿਧ
ਨਜੋਨੇ॥੨੮॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਨਿਜ ਧਰਮਾ ਬਿਪਾਤਿ॥ ਤਾਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇਜੇ ਮਮਕੁ
ਤਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਡੇ ਜਗ ਸਤ੍ਰੁਜੁਦਨ ਯੋ॥ ਵੈਤਰੁਣਿ ਨਦੀ ਸੁਸ਼ਿਸ਼ੂਪਯੋ॥੨੯॥
ਸਿਤੋਖਨਾਮ ਨੇਦਨ ਬਨਜੋਨੇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੁਕਾਮ ਪੈਨ ਪਾਹਿ ਚੋਨੇ॥ ਤਾਤੇ ਸਾਂਤਿ

ਕੁਝੋਊਗਮਾਂਹੀ। ਸਤ੍ਰਤੇਰੋਕੋਇਕਨਾਂਹੀ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਗਯਾਤਨੁਮਨੁਇੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰਾਨ
 ॥ ਆਤਮਾਇਨਤੇਰੂੰਨਪਛਨਾ। ਸੁਖੰਜੋਤਿਅਤਿਸੁਖਸੁਆਹੀ॥ ਵਿਕਾਰ
 ਹੀਨਆਕ੍ਰਿਤਕਛਨਾਹੀ॥੩੧॥ ਤਨੁਇੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰਾਨਿਪ੍ਰਾਨਨਿਆਗੋਜਿਲੋ
 ਨਹੀਆਤਮਾਨਿਰਧਾਰੇ। ਤਿਲੋਪਾਵੇਦੁਖਅਪਾਰਾ॥ ਮਾਤਿਸਿਜਾਗਮਰੇਬਹੁ
 ਬਾਰਾ॥੩੨॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਗਾਦਿਕਤੇਨਿਆਗੇ। ਲਖਮਣੁਊਗਾਤਮਾਨਿਰਧਾਰੇ
 ॥ ਬਾਹਰਕੋਰੇਸੁਸਭਾਬਿਦਤਾਰੇ। ਖੇਦਨਤੇਇਸੁਰਿਚਤਮਾਰੇ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਾਰਭਾਧਿ
 ਸਕੁਭੋਰੋਕ੍ਰਾਤਾ। ਸੁਖਦੁਖਜੋਜਗਮੇਬਿਖਿਆਤਾ। ਕਾਰਯਕੋਰਅਤੇਜਗਮੇ
 ਹੀ॥ ਲੋਪਨਤੇਕੋਰੋਚਕਰੇਈ॥੩੪॥ ਬਾਹਰਿਕਰਕਰਤਤਵਿਕਾਰਾ। ਅਤਿਰਿ
 ਸੁਖਸੁਭਾਵਨਿਹਾਰਾ। ਕਰਮਅਤੇਜਗਗ੍ਰੀਤਰਜੇਈ॥ ਤਿਮਾਤਿਲੋਪਕਰੇਨਹੀ
 ਤੇਈ॥੩੫॥ ਮੋਰੋਕਹਯੋਕਯਾਨਯਹਜਾਗਾ। ਤਿਲਖਮਣੁਊਗਾਤਿਰਧਾਰ

ਜਿਸਾਰਦੁਖਕੀਪੀੜਜੇਈ। ਤਿਸਹਿਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਹੋਈ। ੩੬। ਚਿ
 ॥ ਗਿਰਜਾਭਾਇਧਰਾਮਜੀਕਹਯੋਕੂਤਪ੍ਰਤਿਗਯਾਨਾ। ਪੁਨਿਮਾ
 ਤਾਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਾਖਿਯੋਜੁਨੇਸਗਲਦੈਕਾਨ। ੩੭। ਚਿਪਈ ॥ ਸਾਤਾਖਹਮੇ
 ਕ੍ਰਾਖਯੋਜੇਈ। ਤੁਮਉਰਅਤਿਰਿਧਾਰੋਜੇਈ। ਮਮਆਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਨਕਰੋ
 ॥ ਦੁਖਜਗਲਉਰਕੇਪਰਹੋਗੇ। ੩੮। ਕਰਮਪੀਥਮੇਆਏਜੇਈ। ਜਦਾਇਕਰ
 ਹੇਨਤੇਈ। ਨਦੀਪ੍ਰਵਾਹਘਾਸਰਭੁਰੇ। ਕਬੀਮਿਲੇਕਬਿਜਾਂਤਿਨਿਆਰੇ
 ੩੯। ਚਿਦਹਬਰਖਕਾਲਹੋਜੇਤੋ। ਆਪੇਖਿਣਸਿਉਜਾਵੇਤੇਤੋ। ਦੁਖਜ
 ਗਲਉਰਕੇਪਰਹੋਗੇ। ਮਾਇਆਮੋਹਅਨੁਸੇਦਨਧਰੇ। ੪੦। ਚਿ
 ਘਾਬਿਧਕਰੇਸੁਮਾਤਅਬਮੇਪਰਕਰਣਧਾਰੇ। ਤਿਬਨਬਾਜਸੁਮੇਹਕੇ
 ਤੇਵੇਗੇਸੁਖਕਾਰੇ। ੪੧। ਸ ॥ ਇਮਰਾਮਉਚਾਰਉਮਾਮੁਖਤੇਤਬਦੇ

ਡੁਪ੍ਰਣਮਕਗੀਧਰਮਾਂਹੀ। ਚਿਰਕਾਲਪਰੇਧਰਉਪਰਵੈਅਰੁਮਾਡਕਿ
ਪਾਵਗਹੇਕਰਮਾਂਹੀ। ਤਬਮਾਇਉਠਾਇਸੁਗੋਦਲਾਏਜਿਰਦੁਮਤ
ਨੀਰਬਹੇਵਿਗਮਾਂਹੀ। ਬਨਰਮਚਲੇਪਿਖਮਾਤਤਬੈਸੁਅਜੀਸ
ਕਹੇਅਪਨੇਮਖਮਾਂਹੀ॥੪੨॥ ਸੁਰਸਾਧਕਹੇਜਿਨਕੋਜਗਮੇਅਰੁਹੈ
ਪਿਤਰਾਭਵੈਮੋਬਿਖਿਆਤਾ। ਪੁਨਿਐਰਮਹਾਂਰਿਖਪੂਖਭੁਗੋਪਮਐ
ਵਹੁਣਪੁਨਿਜੇਵਸੁਧਾਤਾ। ਦਿਸਮਿਤਅਦਿਤੁਖਿਪਾਦਿਨੁਜਿਬਤਮ
ਸਸਮੇਤਿਸੁਰਦੁਬਿਧਾਤਾ। ਸੁਤਤੇਬਨਮੇਕਾਲਿਘਾਨਕਰੇਇ। ਕੁਖ
ਤਹੈਰਪੁਬੀਰਕੀਮਾਤਾ॥੪੩॥ ਬਿਤਰਾਸੁਰਮਾਰਨਕੋਜਬਹੀਗਜ
ਰਜਚੜ੍ਹੇਸੁਰਰਾਜਪਧਾਰੇ। ਸੁਰਮੰਗਲਜੇਤਿਤਤਾਹਿਕਰੇਵਹਮੰ
ਗਲਹੇਸੁਤਹੈਇਤੁਮਾਰੇ। ਅਮੀਰਸਲੈਨਚਲੈਬਿਨਤਾਸੁਤਸੀਸ

ਜਬੈ ਬਿਨਤਾ ਪਗ ਧਰੇ ॥ ਬਿਨਤਾ ਤਬ ਮੰਗ ਲਯੋ ਇਕਰੇ ਵਹ ਮੰਗ ਲਤੇਰ
ਅਬੈ ਰਪਿਆਰੇ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰਿਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਸੁਵਿਦ ਯਾਜ ਬੁਧੈ ਪੁਨਿ ਬੇ
ਦਨੇ ਕਾਰਿ ਖਅੰਗ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਿਖ ਦੇ ਵਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਅਬੁ ਬਣ ਜੁ ਸਕੁ ਹੀ ਅਹ
ਰਖ ਕਹੈ ਹਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਿਖ ਸਾਤ ਸੁਨਾਰਦ ਸਿੰਧ ਮਹਾਂ ਸੁਰਚਾਰ ਅਸੁ ਕੁ
ਜੁ ਸੇ ਮਉਦਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਹ ਔਰ ਨਿਖੜਾ ਦੇ ਵਸੁ ਦੇ ਵਸ ਬੈ ਬਨ ਮੇ ਸੁਤ ਪਾਲ
ਕਹੈ ਹਿਤਿ ਹਾਰੇ ॥੪੫॥ ਸੁਮਹਾਂ ਬਿਖਨਾਗ ਪਿਯਸਾ ਚ ਬਡੈ ਪੁਨਿ ਰਾਖ
ਸ ਅਖ ਭੁਖਾ ਨਿਕਸਾਰੇ ॥ ਗਜ ਸਿੰਘ ਬਿਆਪਰ ਕਲ ਬਡੈ ਪੁਨਿ ਕੀਟ
ਪਤਿਗ ਸੁਗੀਡ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤਰਖਾਰਿ ਛਦ ਸਮਹਾ ਬਿਛੁਆ ਆਤਿ ਕੂਰਸੁ
ਭਾਵਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੁਭ ਕੂਰਸੁ ਭਾਵਤ ਜੇ ਬਨ ਮੇ ਸੁਤ ਤੇ ਹਿਤ ॥ ਜੋ
ਮਸੁ ਭਾਵ ਜਵਾਰੇ ॥੪੬॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਖ ਵਾਜੀ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥ ਤੇ ਕਲ ਯਾਨ

ਕਰੇਸੁਤਤੇਤੋ। ਰੂਤਲਮੋਭਪਤਾਲਨਿਵਾਜੀ। ਸੁਅਸਤਿਕਰੇਤੁਮਕਸੁਖਰ
ਸੀ। ੪੭। ਦੋਹਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ਼ਨਮਹੇਸਜੀਦੇਵਨੇਮੇਪਰਧਾਨਾਜਿਏ
ਬੈਠੇਪਥਿਚਲੇਤੇਰੀਕਰੇਕਲਿਖਾਨ। ੪੮। ਨਰਾਜ ।। ਸਦਾਸੁ
ਖੀਰੋਬਨੇਨਪੁਤਦੁਖਕੇਲਹੋ। ਅਗਤਿਪੁਜਿਜੀਤਕੈਬਿਕੁਤਿਤੇ
ਜੋਕੇਗਹੋ। ਸਕੇਤਸਿਖਦੇਦਰੀਬਜਾਇਫੇਰੈਕੈਬਹੋ। ਸੁਮਾਤਤਾਤਦਾ
ਜਕੇਕਲੇਸਪੁਜਿਕੇਹੋਗੇ। ੪੯। ਸ ।। ਇਹਭੁੰਤਿਅਸੀਸਦਈ
ਜਨਨੀਤਬਰਾਮਚਲੇਬਨਜੀਸਨਿਵਾਏ। ਤਬੋਹੇਇਸੁਮਾਤਲਏਗ
ਲਮੇਸਿਰਚਮਸੁਅਛਤਰੂਲਲਗਾਏ। ਇਹਰਾਮਅਸੀਸਪਤ੍ਰੇ
ਨਰੋਜੋਓਠਪ੍ਰਾਂਤਸਮੇਮਨਪ੍ਰੇਮਬਢਾਏ। ਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਜਦਾਸੁ
ਖੁਸੋਤਨੋਅਤਿਸਮੇਹਾਰਿਕੇਪੁਰਜਾਏ। ੫੦। ਚੋਪਈ। ਲਖਮਣਤਾ

ਹਿਜਮੇਰਪੁਨਾਥਾ। ਕਰਪੁਨਾਮਜੋਗਨਿਜਹਾਥੇ। ਹਰਖਨੈਨਜਲਗਦ
 ਗਦਬਾਨੀ। ਰਾਮਚੰਦਪੁਤਿਕਹਯੋਕੁਵਨੀ॥੫੧॥ ਰਾਮਮੋਹਉਰਸਿਸਾ
 ਜੇਈ। ਤੈਕਰੁਣਕਰਕਾਟਿਉਜੇਈ। ਮੇਸੇਵਾਤਿਤਚਾਲੇਜਾਥਾ। ਆ
 ਗਿਆਦਿਜੇਸੁਮਮਰਪੁਨਾਥਾ॥੫੨॥ ਏ ॥ ਮੋਹਅਨੁਰਹਕੀ
 ਜਮੇਸਿਗਚਲੇਵਡਭਾਗ। ਨਾਤਰਾਮਪਨੇਪ੍ਰਾਣਜੇਦੇਵੇਜਨਮੁਖ
 ਤਿਆਗ॥੫੩॥ ਲਖਮਣਕੋਠਪੇਖਕੈਰਾਮਕਹਯੋਚਲੁਬੀਗ।
 ਸੀਤਾਕੇਸਾਮਪਾਨਕੋਬਹੁਰਗਏਰਪੁਬੀਗ॥੫੪॥ ਰੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੇਦਾ। ਜਬੇਰਾਮਾਏਤਬੇਸੀਯਜਾਨੇ। ਲਯੋਹੇਮਗੁੰਡੇਜਲੀਆਪ
 ਤਨੇ। ਰੁਲੇਪਦਧਏਪੁਨਾਬੈਠਾਅਗੇ॥ ਪੁਛੇਸੀਯਬਾਤੇਬੈਠੁਗਜਾ
 ਗੇ॥੫੫॥ ਕਹਨਾਥਸੇਨਾਬਿਨਾਸੇਨਾਏ। ਸਸੀਸੇਤਛੁਤੰਨਹੀਸੀ

ਸਫੁਏ। ਨਹੀਵਾਦਬਾਜੇਕੁਯੋਕੋਨਹੇਤੂ। ਨਹੀਕ੍ਰੀਟਸੀਸਿਕਯਾਪਰਮਕੋ
ਤੂ। ਬਰੋਰਾਜਪਾਯੋਕੁਯੋਹਰਖਤੋਕੋ। ਚਲੇਬੇਗਾਏਕੋਸਬਸੇਕੋ। ੫੬
ਹਸੇਰਾਮਬੋਲੇਕੋਸੀਅਤੇਕੋ। ਦਯੋਦੰਡਕਾਰਨਕੋਰਾਜਮੋਕੋਸਤਾਂ
ਸਤਵਾਦੀਸਰਾਜਾਦਯਾਏ। ਦਯੋਰਾਜਜੇਈਕਰੋਜਾਇਪਾਏ। ੫੭
ਅਬੈਬੇਗਾਜਾਊਬਨੀਸੀਅਪਿਆਰੀ। ਕਤੇਬਾਤਿਸਾਚੀਨਸੁਠੀਹਮਾ
ਰੀ। ਜਗਮਾਤਮੇਰੀਰਹੇਤਾਤਰਾਜਾ। ਤੁਹਾਨੀਤਿਠਾਢੀਰਹੀਸੇਵਕਾ
ਜਾ। ੫੮। ਸਿਕਰ ॥ ਸੁਨਿਰਾਮਕੀਅਹਬਾਤਸੀਤਾਕੁਈਉਗਮੇਭੀ
ਤਾ। ਬਖਾਨਯੋਤਬਾਅਪਸੀਤਾਬਿਆਕੁਲਾਅਤਿਚੀਤਿ। ਕਿਹਤੇਤੇ
ਬਨਬਾਸਕੁਪਤਿਦਯੋਆਪਉਦਾਗਾਇਹਰਾਮਮੋਹਬਖਾਨਿਯੋਮਨਤ
ਪਤਭਯੋਹਮਾਗਾ। ੫੯। ਤੁਬਰਾਮਾਪਬਖਾਨਯੋਸੁਨਿਜਾਨਕੀਦੈਕ

ਨਾਸਿਤੁਸੁਰੁਪਾ ॥ ਕੈਕੇਈਕੇਵਰਦੇਨਕੀਨਬਖਾਨਾ ॥ ਰੁਰਤਕੇਦਯੋਗਜ
 ਰੁਪਤਿਮੋਹਕੋਬਨਬਾਸਾ ॥ ਬਰਖਦੇਦਹਿਮੈਬਜੇਬਨਸੁਖਸਿਮੁਲਿਪਾਸ
 ੬੦ ॥ ਕੈਕੇਈਨੇਵਰਮਾਂਗਯੋਦਯੋਸਤਵਾਈਰੁਪਾ ॥ ਮੇਜਾਉਬੇਗਸੁਰੁ
 ਮਿਨੀਨਾਹਿਬਿਪਨਕਰੋਅਨੁਪਾ ॥ ਸਨਿਗਮਕੋਯਹਵਾਕਸੀਤਮ੍ਹੇ
 ਮਕੋਬਸੋਇ ॥ ਮੇਜਾਉਆਗੇਗਮਜੀਤੁਮਅਹੁਪਾਛੇਜੋਇ ॥ ੬੧ ॥
 ਜੋਗਨਾਬਨਜਾਵਨੇਤਵਮੋਬਿਨਾਸੁਨਿਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਸੁਨਿਰਾਮੁਨਾ
 ਬਸੀਤਾ ॥ ਕਰੋਕਰਣਾਧਾਮਾ ॥ ਕੈਸੋਲਿਜਾਵੈਤਵਬਨਿਸੁਨਿਜਾਨਕੀ
 ਦੇਕਾਨਾ ॥ ਬਹੁਬਿਆਲਜਾਬਨਮਾਹਿਠਕੇਮਿਗਬਿਆਕਲਜਾ
 ਨਾ ॥ ੬੨ ॥ ਅਤਿਘੋਰਰਾਖਸਜਾਹੁਮੇਪੁਨਿਖੰਹਿਮਾਨਸਨੀਤੁ ॥ ਸਿੰਘ
 ਬਿਆਪੁਰਜੁਕਗਬਹੁਠਿਰੇਅਤਿਨਿਰਗੀਤੁ ॥ ਕਵਾਅਮਲਮੂਲ

ਫਲਾਦਿਕਤਹਿਬਨੇਕੁਜਨਕਾਜਾਅਪੁਪਬਿਜਨਨਾਮਿਲੇਜੇਦੇਖਿਐ
ਪਰਜਾਜਾ॥੬੩॥ਮਿਲੇਕਬਹੁਨਾਮਿਲੇਫਲਮੁਛਕੁਖੇਜੇਇਅਤਿ
ਘੋਰਬਨਭੁਇਦਾਇਕੇਨਹਿਰਹੁਪੇਖੇਕੋਇਸਰਕਰਾਪੁਨਿਕਿਟ
ਕਾਖਗਦਿਸਜਾਤਿਪਨੇਗਾਗੁਗਾਗਹਵਰਹੈਪਨੀਸਮਗਤਿਜ
ਹਿਅਧਿਗ॥੬੪॥ਇਹਕੁਤਿਹੈਗਹਿਦਖਨਾਜਹਿਦਿਤਕਬਨਨਾਮਾਪ
ਦੈਕੇਤਹਿਜਵਨੇਤਨਸੀਤੁਸਿਰਮੇਪਾਮਾਰਾਖਸਾਕੇਹੇਰਕੇਤੁਤਜੇਸੀ
ਤੇਪ੍ਰਾਨਾਪਰਬੀਚਰਹੁਤੁਕੁਮਨੀਉਰਕਹਯਮੇਰੇਮਾਨਾ॥੬੫॥ਮੇਥੇ
ਗਾਅਵੇਸਿਦਗੀਉਰਸਿਕਰੋਚਨਧਾਗਾਪੁਨਿਬੇਗਪੇਖੇਮੇਹਕੋਇਮਕੀ
ਨਰਾਮਉਰਗਾਸੁਨਿਰਾਮਕੀਯਹਿਬਾਤਸੀਤਾਭੁਇਉਦਖਉਰ
ਮੰਗਹਿਕਛਕੇਪਕੈਮੁਖਤਾਫਰੇਪੁਨਿਕਹੇਸੀਤਨਾਹਿ॥੬੬॥ਕਿਉ

ਰਾਮੋਕਤਿਆਗੋਮੈਧਗਮਤੰਨੀਦੇਵਾਪਤਿਬ੍ਰਤਾਨਿਰੰਦੇਖਮੈਅਨੰਨਕਰ
ਤੁਸਿਵਾਧਰਮਗਤਿਜਗਤ੍ਰਾਖਿਯੇਪੁਨਿਦਯਾਤੋਹਿਅਪਾਗਸਮੀਪਤੇਰੈ
ਮੇਰਹੋਬਨਕੋਕਰੋਅਪਕਾਰਾ॥੬੭॥ ਫਲਮੂਲਜੋਭੋਜਨਬਨੇਤਵਖਾ
ਇਛੁਰੈਜੋਇਆਤਿਹਖਾਇਕੋਬਿਚਰੋਸੁਖੀਪੁਨਿਮੇਸੁਪਾਸਮਜੋਇ॥
ਤਵਸਾਥਬਿਚਰੋਰਾਮਮੈਕਜਕਾਸਕਿਟਕਜੋਇ॥ਜਮਫੁਲਕੋਬਿਛਾ
ਟਨੇਮਮਹੋਤਿਗੇਬਨਜੋਇ॥੬੮॥ ਸ ॥ ਰਾਮਕਲੇਸਨਤੋਹਦਯੋ
ਤਵਕਾਰਘਮੈਕਰਹੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ ਔਰਜੁਨੇਜਬਬਾਲਹੁਤੀਇਕਜੋ
ਤਿਕਿਆਇਪਿਤਾਘਗਮਾਂਹੀ॥ ਰਾਮਕਹਯੋਮਮਪੋਖਤਿਨੋਪਤਿਸੀ
ਗਵਸੇਕਬਹੀਬਨਮਾਂਹੀ॥ ਵਾਕਸੁਬ੍ਰਾਮਨਹੋਇਤਬੈਤਵਸਿਗਚਲੈ
ਜਬਮੈਬਨਮਾਂਹੀ॥੬੯॥ ਕਛੁਔਰਕਹੋਮਮਸਿਗਲਯੋਸੁਨਿਕੋਮਨ

ਭ੍ਰਿਤਰਾਇਜਬੀ। ਸੁਗਮਾਇਣਜੰਬਹੁਬਾਰੁਸੁਨੇਤਿਨਬਾਮਨਕੋਤੁਮਪੁ
ਛਅਬੀ। ਦਿਜਰਾਜਕਹੋਪੁਰਾਐਧਹੁਤੇਬਨਰਾਮਗਏਬਿਨਸੀਅਕਬੀ
॥ ਦਿਜਰਾਜਬਖਾਨਤਜੋਮੁਖਤੇਤੁਮਰਾਮਾਤਿਆਗਹੁਮੋਹਤੁਬੀ॥ ੧੦॥
ਤਵਸਿਗਚਲੇਸੁਨਿਰਾਮਾਐਤਵਕਾਰਅਕੀਬਨਨੀਤਸਹਾਈ। ਜ
ਬਮੋਤਜਰਾਮਸੁਜਾਹੁਚਲੇਤਬਪਾਣਦਯੋਖਿਣਮਾਂਹਿਬਹਾਈ। ਇ
ਹਭਾਂਤਿਹਠੀਉਰਸੀਅਜਬੈਤਬਜਾਨਲਯੋਮਨਮੇਰਪੁਰਾਈ। ਮ
ਮਸਿਗਚਲੇਤਬਰਾਮਕਹਯੋਅਬਕਜਬਨੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਈ॥ ੧੧॥
ੴ ॥ ਹਾਰਅਕੁਰਣਅਹੇਤਵਜੇਤੇ। ਬੇਗਅਰੁਧਤੀਵੀਜੇਤੇਤੇ। ਬਾ
ਹਮਣਕੋਦੈਧਨਾਹਿਅਪਾਗ। ਹਮਚਾਲੇਅਬਵਿਪਨਿਮਝਾਰਾ॥ ੧੨॥
ਲਖਮਣਤੁਮਅਬਬੇਗਸੁਜਾਵੇ। ਭੁਗਤਿਜਾਹਿਤਤੁਮਦਿਜਵਗਲਿ

ਆਵੇ॥ ਅਪਨੇ ਪਨੁ ਅਬ ਦੇਵਤਾ ਹਿ॥ ਹਮ ਜੋ ਚਲੇ ਅਬੀ ਬਨ ਮਾਂ ਹਿ॥
 ੧੩॥ ਦਿ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਰਾਮਾ ਹਿ ਜੋ ਕਹ ਯੇ ਤੋ ਲਖ ਮਨੁ ਤਿਹ ਕਾਲ
 ॥ ਕੁਗਾਤਿ ਸਮੇਤਿ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਆਨੇ ਬਿਪ੍ਰਾ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਚੌਪਈ
 ਗੋਜੋ ਬੀਦ ਪਨੀ ਬਹੁ ਅਬਿਗਾ॥ ਦਿਬ ਅਕੁਰਣੁ ਹੁਤੇ ਜਮੀਦ ਗਾ ਕੁਟੀ
 ਬੀ ਸੀਲ ਵੀਰੁ ਦਿਜ ਜੇਤੁ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦਯੋ ਸੁਰ ਪੁਕਲ ਕੇਤੁ॥ ੧੫॥ ਮੁਖ
 ਅਕੁਰਣੁ ਆਹਿ ਤਿਨ ਜੇਈ॥ ਵਏ ਅਰੁੰਧਤੀ ਸੀਤ ਤੇਈ॥ ਰਾਮ ਮਾਤ
 ਜੇਵ ਕਜੇ ਆਹਿ॥ ਰਾਮ ਦਯੋ ਪਨੁ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਾਹਿ॥ ੧੬॥ ਸਿਕਰ
 ॥ ਆਪੁਨੇ ਪੁਨਿ ਜੇਵ ਕਾਂਪਨੁ ਦਯੋ ਰਾਮ ਅਪਾਗਾ ਪੁਰਬਾ ਜਿਐ ਪੁ
 ਨਿ ਦੇਸ ਕੇ ਜੇਹੁ ਤੇ ਬਿਪ੍ਰਾ ਜਾਗਾ॥ ਵਯੋ ਤਾਹਿ ਕੋ ਪਨੁ ਬਹੁ ਬਿਧਾ ਉਰਪੀ
 ਤਿਚਿਤ ਉਦਾਸਾ॥ ਪੁਰ ਰਾਜ ਰਾਮਾ ਤਿ ਆਗਿ ਕੈ ਪੁਨਿ ਲਯੋ ਤੇਵੇ ਬਨ ਬਾਸ

੧੭॥ ਲਖ ਮਣ ਤ ਬੈਨਿ ਜਮਾਤ ਕੋ ਕੋਸਲ ਘਾਹੁ ਗਾਅਹਿ ॥ ਸਮਰਪਮਾ
ਤਾਤਾ ਹਿਕੋ ਪੁਨਿ ਚਾਪ ਲੈਨਿ ਜਪਾਹਿ ॥ ਆਇਗਮਾ ਸੁਜਨ ਮੁਖੀ ਪੁਨਿ
ਰਹਯੋ ਰਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਗਮਾ ਸੀਤਾਲ ਖਮ ਲੇਨਿ ਪਧਾ ਮਚਾਲੇ ਜੋਇ ॥
੧੮॥ ਛੁਪੇ ॥ ਸਨੁ ਜਰਾਮ ਸੁਸੀਖ ਚਲੇਨਿ ਪਪਾਥਿ ਮੈ ਸੋਹੈ ॥
ਜੁਲੇ ਕਨਕੀ ਥਰ ਰਾਮ ਪੁਨਿ ਸਾਨੰਦ ਜੋਹੈ ॥ ਸਮਵਰਣ ਤਨਕਾਮ
ਕੋਟਿ ਦੁਤਿ ਅਤ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਦਿਸਹਰੇ ਅਧੋਰ ਕੁੰਤਿ ਕਰਗਤਿ ਮੰਦਿ ਸੁ
ਹਾਈ ॥ ਸੁਖਾ ਦਨਿ ਆਸ ਜਗ ਪਾਵੈ ਨੇਪਦ ਪਦ ਮੇਰ ਪੁਵਰ ਕਰੇ ॥ ਇ
ਹੁੰਤਿ ਕੁਵਲੀ ਰਾਮ ^{ਸੁਖ} ਜੀ ਚਲਤ ਪਿਤ ਮੰਦਿ ਗੇਬਰੇ ॥ ੧੯॥ ॥ ਇ
ਤਿਸੀ ਮਤ ਅਧਾਤ ਮਰਾਮਾਇ ਲੇਉ ਮਾਮਹੇ ਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ਅਧੋਧਾ
ਕੰਠੇ ਚਤੁਰਥੇ ਧਿਆਇ ॥ ੨੦॥ ਸੀਮਹਾ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾ

ਨ੍ਰਜਸੀਅਸਮੇਤਹਰਿਆਵਤਪਿਖਮਗਮਾਹਿ। ਬੋਲੇਨਾਗਰਪ੍ਰਸਪ
 ਰਮਨਮੇਅਤਿਬਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਕੋਕੇਈਕੋਵਰਦਾਨਸੁਨਿਕੁਏਦੁਖ
 ਤਿਜਕੁਲੋਇ। ਸਤਸਿਪਿਕੁਪਤਿਬੁਨੇਅਜਗਮੇਜਕੁਕੋਇ॥੨॥ ਐ
 ਸਤੀਹੇਤਤਿਆਗਿਯੋਜਾਨੈਪਿਆਰਕੋਗਾਸਤਸਿਪਿਕੁਪਤਿਨਹੀ
 ਕੁਯੋਕਾਮਵਸਬੋਗ॥੩॥ ਕਥਿਕਕੇਈਦੁਸਨੇਗਮਦਯੋਬਨਬਾਸਾ
 ਕੂਰਕਰਮਅਤਿਮੂੜਪੀਕਰੇਸਗਲਜੁਖਨਾਸਾ। ਹੇਜਨਈਹਨਹਿ
 ਬਸੇਚਲੇਅਬੀਬਨਮਾਹਿ। ਗਮਸੁਸੀਤਾਜਨੁਜੇਜਹਾਂਜਾਨਿ
 ਕੋਚਾਹਿ॥੪॥ ਸੁੰਘਾਵੇਖਹੁਸੀਅਚਲੇਪਦਸੇਕਬਹੁਨਹਿਲੋਭਾ
 ਨਜਾਇਨਿਹਾਰੀ। ਗਮਚਲੇਪਦਸੇਪਥਮੇਅਜਨਗਜਵਾਜਿ
 ਨਕੀਅਸਵਾਰੀ। ਜਵਤਗਮਪਿਖਾਵਿਗਕੈਤਨਕੋਦਮਨੇਜਨਕੀ

ਛਬਿਵਾਗੀ। ਜਾਂ ਇਨਕੋਬਨਬਾਸਦਯੋਵਹਿਐਂ ਜਗਕੂਰਮਹਾਨਿਪਨ
ਗੀ। ੬। ੨੦ ॥ ਕੈਕਈਨਾਮਰਾਖਸੀਆਹਿ। ਸ੍ਰਬੰਬਿਨਾਸਕਯੋਪੁ
ਨਿਤਾਹਿ। ਸੀਤਾਪਦਸੋਚਲੈਕੁਮਾਗੀ। ਰਾਮਪੇਖਤੋਜੀਦੁਖਭਾਗੀ।
॥ ਬਲਵਾਨਬਿਧੈਂ ਜਗਮਾਹੀ। ਪੁਰਖਪ੍ਰਯਤਨਕੋਬਲਕਛਨਾਹੀ।
ਯਾਬਿਧਦੁਖਬਿਆਕੁਲਜਨਭੁਏ। ਵਾਮਦੇਵਤਬੈਬੈਨਅਲੰਏ। ੨੧।
ਰਾਮਸੀਆਲਖਮਣਪਾਥਿਪੇਖਾ। ਮਤ੍ਰਮੁਜੋਚਿਕੋਰਸੁਬਿਸੇਖਾ। ਰਾਮ
ਪਿਥੇਤ੍ਰਮਪਥਮੇਂਜੇਈ। ਆਦਿਨਾਰਾਇਣਬਿਸੁਸੁਜੇਈ। ੨੨। ਇਹਜ
ਨਕਨੀਦਨੀਲਖਮੀਆਹਿ। ਜੇਗਮਾਯਾਭਾਖੇਰਿਖਤਾਹਿ। ਸੀਪਤਿਕੋ
ਅਨੁਗਾਮੀਜੇਈ। ਸੇਸਪਛਾਨੇਲਖਮਣਜੇਈ। ੨੩। ਰਾਮਸੁਮਾਇਆ
ਗੁਣਅਨੁਸਾਗ। ਭਾਸਤੈਂਨਾਨਾਆਕਾਰ। ਰਜਗੁਣਪ੍ਰਕਤਿਰਾਮ

ਬਿਧਕੁਏ॥ ਨਿਖਲਜਗਤਪੁਨਿਜਾਨਿਰਮਏ॥ ੧੧॥ ਸਤਗੁਣਸਹਿਤਬਿਸ਼ਨੁ
 ਨੁਧਾਰੇ॥ ਤੀਨਲੋਕੁਜਬਲਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਤਮਸਿਪ੍ਰਗਤਿਰੁਦ੍ਰਪ੍ਰਧਾਰੇ॥ ਅੰ
 ਤਸਮੇਸਤੁਜਗਸਿਹਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਸਵੇਯਾਮਨੁਸੁਰਅਕੋਸਤਸੇਵਕਥੋਤਿਨ
 ਆਪਦਪੇਖਸੁਮੀਨਭੁਏ॥ ਤਿਨਪਾਲਨਰਾਮਸੁਕੀਨਤਬੀਪ੍ਰਲੋਜਲਨਾਇ
 ਚਢਾਇਲਏ॥ ਸਰਨੀਰਪਪੁਰਬਜੋਮਥਏਗਿਰਮਦਿਰਤੁਬਪਤਾਲਗ
 ਏ॥ ਗਿਰਪੀਠਸੁੰਧਾਰਲਯੋਤੰਬਹੀਇਨਕਰਮਰੂਪਤਬੈਸੁਕਏ॥ ੧੩॥ ਪ
 ਰਣੀਜਬਤੁਬਪਤਾਲਗਾਈਇਨਸੁਕਰਰੂਪਸੁਰਾਮਸਵਾਰੇ॥ ਰਪੁਨਿਦਨ
 ਤੇਲਨਕੀਨਤਬੀਪਰਣੀਪੁਨਿਰੋਪਸੁਦਾਦੁਕਨਾਰੇ॥ ਨਰਸਿੰਘਭੁਏਰੁਦ
 ਪੁਰਬਏਪਹਿਲਾਦਦਏਵਰਕੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਸਕੁਲੋਕਹਕਿਟਕਰਾਖਸਜੇਜ
 ਗਰਾਮਵਹੀਨਖਸਾਥਬਿਦਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਸੁਤਰਾਜਹਰੇਪਿਖਆਦਿਤਿਜੋਅ

ਤਿਦੀਨੁ ਭੁਈ ਹਰਿ ਆਚਰ ਕੀਨੋ। ਬਨ ਬਾਮਨ ਰਾਜ ਲਏ ਬਲ ਤੇ ਤਿਨ
ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਇਨ ਠੇਰਿ ਸੁਦੀਨੋ। ਜਬ ਬਾਹੁ ਜਨੀ ਚ ਭੁਏ ਜਗ ਮੇਂ ਪਰਦੀ
ਪ੍ਰਭਾਰ ਕਰ ਯੋ ਤਿਨ ਪੀਨੋ। ਭ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸ ਬਿਖੇਤ ਬਰਾਮ ਜਏ ਪਰ ਬਾਹੁ
ਜਗੁ ਰਕਰ ਯੋ ਸੁਭੀਨੋ। ੧੫॥ ਸਿਕਰ ॥ ਵਹੀ ਈ ਸੁਰ ਰਾਮ ਜੀਅ
ਬਰੁ ਏਨ ਰਾਮ ਵਤਾਗਾਰਾ ਵਣਾ ਦਿਸੁ ਕੇ ਦਿਰਾਖ ਸਹਨੇ ਗੋ ਬਲ ਪਾਰਾ।
ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਮਰਣਾ ਤਿਸੇ ਬਿਧ ਆਪ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਘਾਂਤੇ ਭੁਏ ਹਰਿ ਆ
ਪ ਮਾਨੁਖ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਨਾ। ੧੬॥ ਭੁਪੰਦ ਸਰਬ ਕੀਨ ਤਪਸਾਰਾ ਪਯੋ ਹਰਿ
ਰਾਇ। ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਭੁਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਆਇ। ਸੋਇ ਬਿਸੁ ਸੁਰਾਮ
ਜੀ ਦਸ ਕੰਧ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ। ਸਿਗਲ ਖਮੰਦੁ ਜਾਹਿ ਗੋ ਬਨ ਲੋਕ ਪੇਖੋ ਆਜੁ
੧॥ ਬਿਸੁ ਜਾਇ ਆਜਾਨ ਕੀ ਕਰ ਪਾਲ ਬਹੁਰ ਸਿਹਾਰਾ। ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੇਈ ਕ

ਰਣਬਨਨਾਹਿਕੀਨਬਿਚਾਗ।ਕਾਲਪੁਰਬਨਰਦੇਕਹਿਗਯੋਆਪਬਿਚਾ
 ਗ।ਬਨਜਾਇਕੇਅਬਰਾਮਜੀਤੁਮਹੋਰਧਰਣੀਭਾਗ।੧੬।ਰਾਮਆਪ
 ਬਖਾਨਯੋਬਨਜਾਉਪ੍ਰਾਤਸੁਕਾਲ।ਰਾਮਹਿਤਚਿਤਾਤਜੇਤੁਮਸੁਨੇਲੋ
 ਕਸੁਬਾਲ।ਰਾਮਰਾਮਸੁਜੇਜਪੋਪ੍ਰਾਨਿਲੋਕਯਾਜਗਮਾਂਹਿ।ਤਿਨੇਮ੍ਰਿ
 ਤੁਭਯਾਦਿਕਾਜਗਕਦੇਹੋਵੇਨਾਹਿ।੧੭।ਕੈਸੇਪਰਾਤਮਰਾਮਕੋਪ੍ਰਾਨਿ
 ਦੁਖਸਿਕ੍ਰਹੋਇ।ਰਾਮਨਾਮਸੁਮੁਕਤਿਦੇਵੇਅੰਰਕਲਨਕੋਇ।ਮਾਇਆਮ
 ਨੁਖਸਰੂਪਕੋਬਿਚੇਰਸੁਲੋਕਨਮਾਂਹਿ।ਬਿਡਿਬਹੋਸਰੂਲੋਕਕੋਨਹਿਜਾ
 ਨਿਹੋਕੋਤਾਹਿ।੨੦।ਸਾਂਤੋਕੇਕੁਜਨਹਿਤਦਸਕਿਪਕੇਬਧਕਾਜ।ਭੁਖ
 ਵਾਛਤਦੈਨਹਿਤਇਨਲਯੋਮਾਦੁਖਸਾਜਾ।ਇਹਭਾਂਤਿਭੁਖਸੁਮੇਨ
 ਲੀਨੀਵਾਮਦੇਵਰਿਖੀਸਾ।ਸੁਨਿਬਿਪਕੇਮੁਖਕਥਾਲੋਕਨਰਾਮਜਾਨਯੋ

ਈਸਾ ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ਜਬ ਲੋਗ ਨ ਸਿਸਾ ਗਯੋ ਚਿਤ ਵੇਊਗ ਰਿਰਾਮਾ ਤਬੈ ਮੁ
ਨੀਵਰ ਐਰ ਕਛੁ ਕੁਖੇ ਕਰਣਾ ਪਾਮਾ ॥ २३ ॥ ਗੁੱਸਾ ਅਸੁ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜੋ ਚਿ
ਤ ਵੇਨ ਹੋ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਰੁਗਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਜਦਾ ਗਿਆ ਨ ਸਹਿਤ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ॥
२३ ॥ ਤੁਮਰਾ ਪਵ ਕੇ ਪਿਆਰ ਯੋ ਪਰਮ ਰੋਪ ਯਹ ਜਾਨਾਰਾ ਥੋ ਪਰਮ ਦੁਰ
ਇਕੈ ਕੀ ਜੋਨਾ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ २४ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤੁਹਾ ਬਖਾਨੈ ਕੋ ਗਏ ਮੁ
ਨੀ ਸੁਰ ਪਾਮਾ ॥ ਲੋਕ ਨਨੇ ਪੁਨਿ ਤਾ ਸਮੇਲ ਖੋ ਪਰਾਤੁ ਮਰਾਮਾ ॥ २५ ॥ ਜਦੈ ਯਾ
ਤ ਬਰਾਮ ਗਏ ਪਤ ਕੋ ਨਿਜ ਮਦਿ ਰਨਾ ਹਿ ਤਹਾਂ ਕਿਨ ਜਾਤਿ ਹਟਾਏ ॥ ਵਹ
ਸਾਨੁ ਜਸੀ ਅਸਮੇਤਿ ਤੁਹਾਂ ਦਿਗ ਜਾਇ ਕੋ ਕੋਇ ਸੁ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਬਨ
ਬਾਸ ਕਹਯੋ ਹਮ ਕੋ ਜਨ ਨੀਤ ਹਜਾ ਵਨ ਕੋ ਹਿਤੈ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਬ ਭੁਪ
ਕਹੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹਮ ਜਾਹਿ ਸਿਤਾ ਬਨ ਦੀਲ ਸੁਹਾਏ ॥ २६ ॥ ॥ ॥

ਗਿਰਜਾ ਆਬਿਧਰਾਮ ਜੀ ਜਬੈ ਸੁਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ ਤਬੈ ਕਕੇਈ ਬੇਰਾ ਕੇਉ ਠੀ
 ਹਰਖ ਉਗਮਾਨਾ ॥੨॥ ਸਵੈਯਾ ਜਾਨੁ ਰਾਮ ਸੁਚੀਰ ਦਏ ਤਿਨ ਜਾਨਕੀ
 ਕੋ ਪੁਨਿ ਚੀਰ ਠਰਾਏ ॥ ਰਾਮ ਪਦੈ ਬਰਤਾਰਤ ਬੈ ਬਨ ਚੀਰ ਕੁਲੀ ਬਿਧਿ
 ਤੁਲਾਏ ॥ ਰੂਤ ਕਰੀ ਲਪੁਰੀ ਤਿਵੈ ਨਹਿ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨ ਤਿਰੀ ਤਿਸੁ ਕਾ
 ਏ ॥ ਰਾਮ ਮੁਖੀ ਬਜ ਓਰ ਪਖੇ ਕਰ ਚੀਰ ਮਹਾਂ ਉਗਮਾ ਹਿਲ ਜਾਏ ॥੨੫॥
 ਰਾਮ ਲਏ ਕਰ ਚੀਰ ਵਹੀ ਧਰ ਜਾਨਕੀ ਅੰਗ ਨ ਆਪ ਮੁਰਾਗੀ ॥ ਦੇਖ ਸੁਚੀ
 ਰਧਰੇ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਰੋਉ ਠੀ ਸਗਲੀ ਨਿਪਨਾਗੀ ॥ ਵੈਜਾਨਿ ਆਪ ਵਸਿ ਸੁ
 ਤ ਬੈ ਪੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਜੋ ਰੁਖ ਵਾਕ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੁਜ ਦੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਸੁਰਾਮ ਦਏ
 ਕਿਉ ਸੀ ਅਕੁ ਦੇਵਤ ਚੀਰ ਸੁਬਾਰੀ ॥੨੬॥ ਪੁਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸੀ ਅਚਲੇ ਪਤਿ ਸਿ
 ਗਸੁ ਆਪ ਬਡੇ ਜਬ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਏ ॥ ਤਬ ਧਾਰਿ ਦਬੈ ਬਰ ਕੁਖ ਨ ਜੋ ਅਤਿ ਰੂ

ਖਤਹੀਬਨਭੀਤਰਜਾਏ॥ਪਤਿਸਿਗਿਠਿਰੋਬਨਭੀਤਰਏਰਮਕਨਨਕੇ
ਸਬਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ਇਮਕੁਖਵਸਿਸੁਸੁਮੇਨਗਹੀਨਿਪਆਪਤਬੈਸੁਸੁਮੀ
ਤਬੁਲਾਏ॥੩੦॥ਰਥਆਨਸੁਮਤਿਸੁਰੋਇਕਹੀਚਦੁਜਾਂਹਿਬਨਬਨ
ਜੀਵਨਪਿਆਗੇ॥ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਜੁਰਾਮਪਿਖੇਪੁਨਿਸੀਅਸੁਮਿਤੁ
ਜਓਰਨਿਹਾਰੇ॥ਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਰੇਅਤਿਰੋਵਤੈਦੁਖਕੁਰਕੁਯੋਜੁਗਿ
ਰੇਧਰਕੁਰੇ॥ਰਥਸੀਅਚਦੁਪਤਿਗਮਪਿਖੇਕਰਿਜੇਰਿਸੁਭੁਪਹਿ
ਸੀਅਜੁਹਾਰੇ॥੩੧॥ਸਿਕਰ ॥ਰਾਮਕਰਪਰਦਖਣਾਕੁਪਤਿਚ
ਦੁਰਥਮਾਹਿ॥ਲਖਮਲਦੇਉਧਨਖੜਗਤੁਣੀਧਾਰਨਿਜਕੁਜ
ਮਾਹਿ॥ਰਥਬੈਠਕੇਪੁਨਿਬੋਲਯੋਜੁਨਿਸਾਰਥੀਮਨਮਾਹਿ॥ਬੈਗਰੇਥ
ਕੋਹਾਂਕਯੋਅਬਦੁਲੀਲਕੀਜੇਨਾਹਿ॥੩੨॥ਸ ॥ਰਥਠਾਢਕਰੇਰਥ

ਠਾਢੁਕੋਰਾਇਮਭੁਪਾਤਿਆਪਸੁਮੰਤਉਚਾਰੇ। ਸੁਚਲਾਇਚਲਾਇਸੁ
 ਰਾਮਕਹੀਰਥਤੁੰਤਿਕੇਆਤਿਸੈਹਠਧਾਰੇ। ਕਛੁਦੁਰਗਾਏਹਾਰਿਜੇਪੁਰ
 ਤੇਨਿਪਖਾਇਤਵਾਰਗਿਰੇਕੁਦੁਰਗੇ। ਪੁਰਬਾਲਕਾਬਿਧਜਵਾਦਿਜਸੰਤ
 ਮਵੈਰਥਕੇਪੁਨਿਸਿਗਿਸਿਧਾਰੇ॥੩੩॥ ਗੀਆਮਾਲਤੀਛੰਦਾ। ਤਿਸਟਤਿਸਟ
 ਸੁਰਾਮਜੀਮੁਖਰੁਖਤੇਜਨਜਾਂਵਹੀ। ਰਥਬੇਗਰਾਮਚਲਾਯੋਨਤਿਤਾਤਿ
 ਜਿਗਤਿਪਾਵਹੀ। ਰਾਜਾਜੁਬਹੁਚਿਰਰੋਇਕੇਪੁਨਿਸੇਵਕਾਂਕੋਯੋਕਹੀ। ਰਾਮ
 ਮਾਤਕਸਲਯਾਪਰਲੇਚਲੇਮੋਕੋਜਹੀ॥੩੪॥ ਕਛੁਕਾਲਮੋਰੋਜੀਵਨੇ
 ਤਾਤਿਤੋਇਪ੍ਰਾਣੁਉਡਾਨਿਯੋ। ਅਬਨਜੀਓਚਿਰਕਾਲਮੋਬਿਨਰਾਮਯਾ
 ਜਗਜਾਨਿਯੋ। ਜਬਬਰੇਕੁਪਾਤਿਮੰਦਰੇਧਰਗਿਰੇ। ਬਿਆਕਲਤੈਜਹੀ।
 ਚਿਰਕਾਲਜਿਗਾਆਪਾਇਕੇਬੈਰੇਮਹੀਬੋਲੇਨਹੀ॥੩੫॥ ਚੈ ॥ ਯਾਬਿ

ਧਰੁਪਤਿਯ ਰਮਹੇਬਿਆਕੁਲਉਰਪਛੁਤਾਹਿ। ਰਾਮਕਥਾਗਿਰਜਾਸੁਨੇਜੁਨਤਿ
ਪਾਪਮਿਦਿਜਾਹਿ। ੩੪। ਜਵੈਆਤਬਰਾਮਗਏਤਮਸਾਤਵੇਮੇਸੁਖਸਿਗਵਸੇ
ਤਰਕੀਪਰਛੁਹਿ। ਜਲਪਾਨਕਰੇਨਹਿਨਾਜਗਹੇਧਰਜੇਇਹੇਹਰਿਜੀ
ਅਜਮਾਹਿ। ਲਪੁਕੁਤਸੁਮਿਤਸਮੇਤਤਹਾਂਨਿਜਪਾਲਕਗੀਧਨੁਲੈਕਰ
ਮਾਹਿ। ਪੁਰਲੋਕਜਭੈਦ੍ਰਿਗਰਾਮਾਹਿਕੀਨਿਸਬਾਸਕੀਯੋਪੁਨਿਜਾਇਤਹ
ਹਿ। ੩੫। ਰਾਮਾਲਿਜਾਵਹਿਰੇਪੁਰਮੇਨਹਿਜਾਇਤਬੈਹਮਹੁਬਨਜਾਵੈ।
ਲੋਕਨਕੀਮਤਿਯੋਲਖਕੋਰਪੁਬੀਰਮਹਾਂਉਰਮੇਬਿਸਮਾਵੈ। ਨਾਹਿਚਲੇ
ਜਬਮੇਪੁਰਮੇਤਬਲੋਕਜਭੈਉਰਮੇਦੁਖਪਾਵੈ। ਰਾਮਸੁਮਿਤਬੁਲਾਇਕ
ਹਿਰਬੁਆਨਸੁਮਿਤਅਬੈਬਨਜਾਵੈ। ੩੬। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਏਜਨਜਭੁਹੇਰਕੋਰ
ਮਜਾਅਇਸੁਦੀਨਾ। ਜੇਕੁਯੇਤਬੈਤੁਰਿਗਸਿਉਰਬਸੁਮਿਤਅਤਿਦੀਨਾ। ੩੭

॥ ਰਮਸੀ ਘਾਲਖਮਣ ਚੜ੍ਹੇ ਬੇਗ ਚਲਾਏ ਜੋਇ ॥ ਲੋਗਨ ਛਲ ਬਨ ਕੋ ਗਏ ਅ
ਯੋਧ ਘਾਪ੍ਰਤਿ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਪ੍ਰਤ ਉਰੇ ਜਨ ਦੁਖ ਉਰ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੇ ਨਾਹਿ
॥ ਰਬਨੇ ਮੀ ਮਾਰਗ ਪਿਖਤ ਗਏ ਸੁਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੪੧ ॥ ਸ ॥ ਇਤ
ਲੋਕ ਚਿਤ ਰਤ ਰਾਮ ਸਿਆਉਤ ਸਿੰਦਨ ਬੇਗ ਸੁਮਤਿ ਚਲਾਏ ॥ ਬਡ ਦੇਸ
ਨਿਹਾਰਤ ਰਾਮ ਸਿਆ ਬਲਿ ਜਾਇ ਕਵੀਤ ਟਰੀ ਗਸੁ ਆਏ ॥ ਜਗ ਪਾਵ
ਨ ਰੀਗ ਨਿਹਾਰਤ ਹੀ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸੀ ਘਾ ਨਿਜ ਜੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਮਨ ਜਾਨੰਦ
ਤੀਘ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ਜਲ ਪਾਵਨ ਕੈ ਸਗਲੇ ਪੁਨਿ ਨਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ਗਿ
ਗ ਕੇਤ ਟ ਸਿੰਘ ਪਾਤਰੁ ਤਲ ਕੀਨ ਸੁਵਾਸ ॥ ਰਾਮ ਲਖਮਣ ਜੀਤਾ ਭੁਲੇ ਸਿ
ਗਵੇ ਰਕੇ ਪਾਸ ॥ ੪੩ ॥ ਆਏ ਰਾਮ ਸੁਗ੍ਰਹ ਸੁਨੇ ਲੋਕ ਨ ਕਹਯੋ ਜੁ ਜਾਇ ॥
ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਿ ਕੈ ਦਿਗ ਆਇ ਓਗੁ ਹੋਧਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਭੁਗਤਿ

ਸਤਿਤਉਗੇਮੇਉਮਗਾਇਓਫਲਮਧਮੁਲਉਪਾਇਨਲਿਆਇਓਆਰੇ
ਆਨਧਰੀਗੁਰਮਾਬਹੁਰਕਰੀਤਿਨਦੇਤਪ੍ਰਣਮ॥੪੫॥ਗੀਆਮਾਲ
॥ਉਠਾਇਰਾਮਜੁਬੇਗਾਹੀਕਰਪ੍ਰੇਮਾਨਿਜਗਲਿਲਾਇਓਰਾ
ਮਕੁਜਲਸੁਪੁਛਿਯੋਗੁਰਾਬਜੋਰਸੁਨਾਇਓ॥ਮੇਧੀਨਿਮੇਰੇਜਨਮਾ
ਜਨਿਖਾਦਲੰਕਸੁਪਾਵਨੋ॥ਗੁਇਓਪ੍ਰਮਾਨੀਦਤੇਰੇਅਗਿਸਿਗਜੁਹਾਵ
ਨੋ॥੪੬॥ਨਿਖਾਦਰਾਜਜੁਰਾਮਜੀਤਵਦਾਜਕੋਊਰਜਾਨਿਓ॥ਇਹਆਤਿ
ਤੋਰੇਰਾਮਜੀਹਮਮਾਲਬਾਤਿਸੁਮਾਨਿਓ॥ਨਗਰਮੇਚਲਦੇਵਤੀਕਰਦਾਸ
ਕੋਕੁਪਾਵਨੋ॥ਫਲਫਲਲੀਜੇਰਾਮਜੀਤਵਅਰਥਰਾਖੇਕੁੰਦਨੋ॥੪੭॥
ਮੇਦਾਸਤੋਰੇਰਾਮਜੀਕੁੰਦਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜਿਓ॥ਇਹਠੇਰਕੋਰੇਜੁਬਾਸਨੀ
ਕੋਨੀਰਪਾਵਨਪੀਜਿਓ॥ਰਾਮਤਾਕੋਕੁਪਿਯੋਮਮਸਖੇਬਚਨਜੁਨੀਜਿਓ

ਪ੍ਰਸਿਨ ਅਤਿਸੈਮੈ ਕੁਇ ਓਕਛ ਕੋਰ ਬਾਤਿ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ॥੪੫॥ ਸਿਕਰ ॥ ਗ
ਯਨ ਗਰਮਾਂ ਹਿਨ ਮੈ ਬੋਰੋਂ ਸੁਬਰਖ ਚੋਦਹ ਜਾਨਿ ॥ ਫਲ ਫੁਲ ਖਾਵੈ ਨਾਕ
ਦੀਜੇ ਔਰ ਦੇਵੇ ਆਨਿ ॥ ਅਤਿ ਸਖਾਤਿ ਮਮ ਬਲ ਭੇਤ ਵਰਾ ਜਾ ਆਹਿ ਸਜੇਇ
ਵਹ ਸਗਲ ਮੋਰੋ ਮੈ ਪਖੋਨ ਹਿ ਆਹਿ ਅਤਿ ਰਿਕੋਇ ॥੪੬॥ ਬਟ ਖੀਰ ਗਲਿ
ਆਵੈ ਜਾਇ ਕੈਇ ਮਭਾਖ ਯੋਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ਬਟ ਖੀਰ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਤਿਨ ਲ
ਏਤੁ ਰਤ ਮਗਾਇ ॥ ਬਟ ਖੀਰ ਕੈ ਕਚ ਕ੍ਰਿਚਿਤ ਕੀ ਜਟਾ ਲੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਗ
ਮਲਖ ਮਣਕੂ ਤਿਨੇ ਤਿਹ ਹੋਰ ਗੁਹ ਬਿਸਮਾਇ ॥੪੭॥ ਜਲ ਪਾਨ ਕੈ ਸਹਿ
ਸੀਤ ਯਾਤ੍ਰਿ ਨੁਕਸਾ ਪਾਤਿ ਬਿਛਾਇ ॥ ਹਰ ਸੇਜ ਲਖ ਮਣਕੇ ਦਈ ਤਹਿ ਸੈ
ਰਹੇ ਰਪੁਰਾਇ ॥ ਜੇ ਸੇਸੁ ਸੇਵੇ ਬੇਨਗ ਪ੍ਰਯੰਕ ਮਹਲ ਉਦਾਗ ॥ ਤੈ ਸੈਸੁ ਸੇਏ
ਸੀ ਅਸੋਤ ਹਿ ਜਾਇ ਕਾਵਿ ਬਾਲਿਹਾਰ ॥੪੮॥ ਸ ॥ ਲਖ ਮਣਕੇ ਬੈਧ

ਨੁਲੈਕਰਮੇਕਰਬਾਨਨਿਖੰਗਕਸੇਕਟਿਮਾਧੀ॥ਵਿਗਚਾਰੁਨਿਹਾਰਤਚਾਰਦਿ
ਜਾਰਪੁਬੀਰਜੁਪਾਲਕਰੀਨਿਜਮਾਂਹੀ॥ਗੁਹਸਿਗਕੁਏਤਿਨਕੇਨਿਜਮੇਪੁਨਿ
ਆਪਜਗਜਨਲੈਕਰਮਾਂਹੀ॥ਨਿਧਖੀਰਜਵੇਅਹਿਉਪਰਿਜੇਜੁਰਕਾਜਪਰੇ
ਗਿਰਜਾਧਰਮਾਂਹੀ॥੫੨॥ਇਤਿ
ਮਾਮਹੇਜੁਰਸਿਬਾਦੇਅਯੋਧਯਾਕੰਡੇਪਚਿਮੋਧਿਆਇ॥੫॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ
॥ਦੇ॥ਗਿਰਜਾਗਮਨਿਹਾਰਕੈਗੁਰੈਨੇਨੇਜਲਜਾਇ॥ਲਖਮਲਜੇ
ਤਬਬਲਯੋਪਰਮਜੁਨਿਮਰਾਗੁਇ॥੧॥ਸਿਕਰ ॥ਕੁਤਦੇਖੋਰਾਮਕੇ
ਜਹਿਸੀਅਜਿਦਰਜਾਮਾਧਰਕੁਸਾਪਲਵਜੇਜਮੇਅਬਰਹੇਜੋਇਜੁਰਾਮ
ਜੋਜੋਵਤੇਪ੍ਰਯੋਕਹੇਮਜੁਰਵਨਪਾਟਬਿਛੁਇ॥ਕੈਕਈਕਾਰਣਦੁਖਕੋਬਿਧ
ਦਈਰਾਮਬਨਾਇ॥੨॥ਮੰਥਰਾਮਤਿਮਾਨਕੈਕੈਕਈਪਾਪਜੁਕੀਨਾਉਮਾਜੁਨਿ

ਗੁਰਕੇ ਮਤੇ ਲਖ ਮਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੀਨਾ ਜੁਨਿ ਜਖੇ ਮੇਰੇ ਵਾਕ ਕੇ ਗੁਰੁ ਆਪਨੇ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਜਗਤ ਮੇ ਜੁਨਿ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ੩॥ ਨਿਜ ਕਰ
 ਮ ਪੁਰਬ ਜੇ ਕਰੇ ਨਰ ਲਾਇ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਹੋਇ ਜੇ ਜਗਤ
 ਗੰਨੇ ਮੇ ਮੀਤਿ। ਮੇਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਏਠ ਜਨੇ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਹਿ ਪੈ ਕਬਾਧਿ ਅਪਾਰ। ੪॥ ਸੁਕਰਮ ਜੁ ਤੇ ਮੇਠ ਜੋਇ ਹਜੇ ਤ ਜਗ
 ਮੇ ਆਪਾ। ਸੁਹਿਰ ਦੋ ਮੀਤ ਉਦਾਸ ਬੈਰੀ ਲਏ ਆਪ ਜੁਥਾਪਾ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰੇ
 ਜੁ ਜਗਤ ਮੇਠ ਲੋਕੁ ਗਏ ਪੁਨਿ ਜੋਇ। ਅਹਨੇ ਮਨੀ ਤੇ ਪਛਾਨਿ ਯੇ ਨਹਿ
 ਅਨਥਾ ਆਹਿ ਹੋਇ। ੫॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਆਜਗਾ ਭ੍ਰੀਤ ਰਜੇਈ। ਕ
 ਰਮ ਅਧੀਨ ਜਦਾਨ ਰਹੇਈ। ਜੇ ਜੇਠ ਲਾਵੇ ਜਗ ਮਾਹੀ। ਭ੍ਰੇਗੇ ਤਾਹਿ ਜੁ
 ਅਥਾ ਮਨ ਮਾਹੀ। ੬॥ ਭ੍ਰੇਗਾ ਆਗਮਨ ਵਿਵਰਜਨ ਜੇਈ। ਚਾਹੇ ਨਾ ਮਨ ਭੀ

ਤਰਦੇਈ॥ ਆਗਛਤਗਛਤਵਾਜੇਈ॥ ਭੁਗਵਸਿਗਜਗਭੀਤਰਹੋਈ॥ ੧॥
ਦੇਸਕਾਲਕੀਸਿਗਾਂਤਿਪਾਇ॥ ਆਬਿਧੁਕੇਨਰਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਸੁਭਾਸੁ
ਭੁਤਾਂਛਲਭੁਗੇਜੇਈ॥ ਪਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਓਲਟੋਹੋਈ॥ ੨॥ ਭੁਲੇਬੁਰੇਛ
ਲਜੇਕਛੁਹੋਈ॥ ਧਰਖਵਿਖਾਦਕਰੇਨਹਿਕੋਈ॥ ਬਿਧਾਤਾਨੇਰਚੁਦੀਨੇਜੇ
ਈ॥ ਸਿਅਲਿਪਸੁਰਾਸੁਰਹੋਈ॥ ੩॥ ਸੁਖਦੁਖਜਗਭੀਤਰਭੁਗੇ॥ ਸਦਾਹੋਹਿ
ਨਰਜਗਤਮਝਰੇਪ੍ਰੀਤਿਪਾਪਤੇਓਪਜੇਦੇਹਾ॥ ਸੋਹੈਸੁਖਅਰੁਦੁਖਕੋਰੇਹਾ॥
੧੦॥ ਸੁਖਅਨਿਤਰਹੋਵੇਦੁਖ॥ ਦੁਖਅਨਿਤਰਹੋਇਸਸੁਖਾਦਿਨਅਲਿਪਸੁ
ਬਕੇਅਹੇ॥ ਦਿਨਰਾਤਿਭੁਜਿਉਨਰਓਰਗਹੇ॥ ੧੧॥ ਸੁਖਕੇਬੀਚਰਹੇਦੁਖ
ਮੀਤਾ॥ ਦੁਖਕੇਬੀਚਸੁਖਧਰਚੀਤਾ॥ ਦੋਓਪਰਜਪਰਮਿਲੇਸੁਐਸੇ॥ ਜਲਅ
ਰਪਿਕਮਿਲੇਜਗਜੇਸੇ॥ ੧੨॥ ਗਿਆਨੀਧਰਪੈਰਖਉਗਮਾਹੀ॥ ਇਜਟਿਅ

ਨਿਸ਼ਦਿਪਾਇਜਗਮਾਹੀ। ਠਰਖਾਵਿਖਾਦਨਤਾਮੇਕਰੇ। ਮਾਇਆਸੁਬਸੁਯੋ
ਮਨਧਰੇ। ੧੩। ਦਿ ॥ ਗੁਹਲਖਮਣਇਮਕੁਖਤੇਰੁਯੇਸੁਵਿਮਲਅ
ਕਾਸ਼। ਰਾਮਸੁਨੀਰਸਪਰਸਕੈਰੁਏਸਾਚਿਤਿਉਦਾਜ। ੧੪। ਸ ॥ ਰ
ਮਕਹਯੋਵਿਛਨਾਵਅਬੇਗੁਹਜਾਇਲਿਆਵਜਮੀਤੁਹਮਾਗੇ। ਜਾਵ
ਹਬੇਗੁਸੁਪ੍ਰਾਤਿਰੁਯੇਚਛਨਾਵਰੁਲੀਬਿਧਗੀਗਸੁਪਾਗੇ। ਜੁਨਿਰਾਮਕੇਵਾ
ਕਾਨਿਖਾਦਪਤੀਚਲਾਪਗਏਨਲਗੀਕਛੁਬਾਗੇ। ਸੁਰੁਲਖਾਇਨਾਵ
ਸੁਬੀਨਲਈਤੁਹਿਲੇਪਹੁਤੇਜਹਿਰਾਮਮੁਰਾਗੇ। ੧੫। ਮਮਨਾਥਸੁਜਾਨੁ
ਜਸੀਅਸਮਾਬਲਾਨਾਵਚੜੇਇਹਨਾਵਸੁਆਈ। ਅਬਾਪਚਲਾਵਤ
ਮੇਬਿਧਜੇਪੁਨਿਐਰਚਲਾਵਹਿਰੇਮਮਰਾਈ। ਗੁਰੁਰਾਮਤਥੇਤਿਬਖਾਨ
ਤਬੀਤੁਜਥਿਤੁਜੁਜਾਨਕੀਆਪਚਛਾਈ। ਗੁਹਯਾਥਅਲਿਬਨਕੈਗਿਰਜ

ਪੁਨਿਅਚਤਿਨਾਵਚੜੇਰਪੁਰਾਣੀ॥੧੬॥ਸਰੁਆਯੁਧਏਅਪੁਨੇਕਰਮੇ
ਪੁਨਿਨਾਵਚੜੇਰਪੁਬੀਰਕੇਕੁਣੀ॥ਗੁਹਜਾਤਿਜਮੇਤਿਜੁਨਾਵਦਹੀਅ
ਤਿਪਾਵਨਨੀਗੇਮੇਆਪੁਚਲਾਣੀ॥ਕਰਜੇਰਿਕਰੀਬਿਨਤੀਤਬਜੀਅਧ
ਬੀਚਜਬੈਜਲੁਨਾਵਜੁਆਣੀ॥ਅਰਿਬਿਦਨਤੇਪਦਪਿਕਜਕੇਜੁਨਿਰੀ
ਗਰੁਲੇਬਿਨਤੀਮਮਾਣੀ॥੧੭॥ਹੇ ॥ਬਨਿਬਾਸਤੇਮੇਜਬੀਅੰਦੇਗੀ
ਘਰਮਾਹਿ॥ਰਾਮਲਖਨਕੇਜਿਰਿਪੁਨਿਪੁਜੋਗੀਤਵਪਾਣੀ॥੧੮॥ਸੁਗ
ਮਾਸਉਪੁਹਾਰਕੈਨਾਨਾਬਣੀਅਪਾਗਾਪੁਜੋਗੀਮੇਰੀਗਤਵਪਰਮਜੁਆਦ
ਰਧਾਗਾ॥੧੯॥ਘਾਬਿਧਕੁਖਯੋਜਾਨਕੀਗਏਜੁਪਰਤਟਮਾਹਿ॥ਪਾਵਨਕਰੇ
ਜੁਕੁਮਿਪਦਸਨੇਜਨੇਪਾਬਿਜਾਹਿ॥੨੦॥ਗੁਹਰਪੁਪਾਤਿਪੁਤਿਕੁਖਯੋਜਿ
ਗੰਚਣੋਸੀਰਾਮਾ॥ਆਗਿਅਮਕੋਦੀਜੀਯੋਰਾਜੰਦਰਪੁਰਾਮ॥੨੧॥ਦੇਹ

ਨਾਮਾਇਸ਼ਰਾਮਜਬਤਜੇਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦੇਨਾਸੁਨਿਨਿਖਾਵਕੋਬਚਨਯਾਹਿ
 ਬੋਲਕਰੁਨਾਐਨਾ॥੨੩॥ਸ ॥ਪਰਬੀਚਰਹੋਸੁਨਿਖਾਦਪਤੀਮਮ
 ਆਵਨਪੈਥਜੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਦਸਚਾਰਸਮਾਬਸਦੇਡਕਮੇਪੁਨਿਆ
 ਦੁਬੇਗਸੁਮੇਓਰਧਾਰੇ॥੨੪॥ਨਹਿਰਾਮਸੁਫੁਠਬਖਾਨਤਹੋਯਹ
 ਸਤਕੁਲੇਓਰਮਾਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ਇਮਭੁਖਸੁਰਾਮਮੇਲੇਗਲਿਮੇਧਰਪੀ
 ਰਸਖੇਨਹਿਛੇਰਉਚਾਰੇ॥੨੫॥ਇਹਭੁਤਿਬਖਾਨਹਟਾਇਦੇਏਗਹੋਜੇ
 ਦੁਖਜੋਪਰਮਾਹਿਗਏ॥ਤਹਿਠੋਗਬਿਖੇਮਿਗਪਾਵਨਏਕਸੁਰਾਮਸ
 ਰਾਜਨਤਾਨਹਏ॥ਬਨਪਾਵਕਮਾਹਿਪਕਾਇਤਿਨੇਪੁਨਿਦੇਵਨਕੇ
 ਹਿਤਤਮਕਏ॥ਕਠਿਠੋਜਨਸੇਖਸੁਤੀਨਜਨੇਤਰਾਮੁਲਸੁਖੀਨਿਸਕਾਲਨਏ
 ਬਤੀਤਹੀਤਾ

॥ २० ॥ ਦਿਹਗਾਲਖਮਣਰਾਂਮਸੁਜਾਨਕੀਪਰਮਰੂਪਕੀਰਾਸਾ। ਕੁਰਦੁਜਾਮ ॥
ਸਮਗਏਬਾਰਪਰੇਸੁਪਾਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤੁਹਿਇਕਬਟੂਨਿਹਾਰਕੈਰਾਂਮਕਹਯੇ
ਬਟਬਾਲਾ। ਦਾਸਰਬੀਇਕੁਰਾਂਮਪੈਸੀਤਾਲਖਮਣਨਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਰਿ
ਬਨਕੈਰੋਖਫੇਜਾਇਕਹੋਮੁਨਿਪਾਸਾ। ਸੁਨਿਰਪੁਦਰਕੀਬਾਤਕੇਬਟਉਰ
ਭਯੇਇਲਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬੇਗਗਯੋਮੁਨਿਪਾਸਦੁਪਟਬੰਦੇ। ਅਰਿਰਾਂਮਾਸੁ
ਆਂਮਿਨਬਾਰਿਰੋਖਫੇਲਖਮਣਸੀਤਾਰਾਂਮਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੇਪਤਿਤਾਂਹਿਬਖ
ਨੇਰੋਬਟਬੇਗਸੁਜਾਇ। ਕੁਰਦੁਆਜਮੁਨਿਪਾਸਤੀਮਮਬਿਤਾਂਤਸੁਨਾ
ਇ ॥ ੨੯ ॥ ਐਯਾ। ਸੁਨਿਕੈਬਹੁਬਾਤਮੁਨੀਸਗੁਈਉਠਿ। ਅਸਨਿਤੇਹਾਰਿਕੀ
ਢਿਗਆਏ। ਸੁਨਿਰਾਂਮਨਿਹਾਰਸੁਪੁਜਨਕੈਉਰਪੇਮਕੁਰੇਪੁਨਿਬੈਨਅਲਾ
ਏ। ਕਰਪੁੰਦਨਪਰਨਕੁਟੀਚਲਯੋਦਿਗਦੁਰਜਪਾਇਨਕੀਰਜਲਾਏ ॥
ਇਮਠਾਖਮੁਨੀਸੁਰਾਂਮਸੀਯਾਲਪੁਕੁਤਸਮਾਪਰਭੀਤਰਿਲਿਆਏ ॥ ੩੦ ॥

ਚੋਪਈ। ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਪੁਨਿ ਪੁਜਨ ਕਰਯੋ। ਕੀਯੋ ਅਥਿਤ ਹਰਖ ਭਰ ਭਰਯੋ।
 ਤਦ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰਾਂ ਮਉਦਾਰਾ। ਆਜੁ ਲਯੋ ਮੈ ਤ ਮੁਕਿ ਪਾਰਾ। ੨੧। ਤੇਰੇ ਆਹਿ ਉਦੈ ਤੋ
 ਸੁਜੇਈ। ਪੁਰਬ ਭਯੋ ਬਹੁ ਕਛੁ ਹੋਈ। ਸੋ ਮੈ ਜਾਨਿ ਜੇ ਸਗਲੇ ਰਾਂ ਮਾਂ ਤਿ ਅਪਰਾਮਾ ਮਹਾਂ
 ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਧਾਮਾ। ੨੨। ਆਇਯਾ ਕਰਿ ਜਗਮਨੁ ਅਕਾਗ। ਜਾਂਹਿ ਤੇਰੇ ਰੋਅ ਦੁ
 ਭਾਗ। ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕਰੀ ਸੁਬਿਨਤੀ ਬਾਰੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਆਇਓ ਭੂਮਿ ਮੁਰਾਰੀ। ੨੩। ਜਾਂਹਿ ਤੁ
 ਤੇਲੀ ਨਿਬਨ ਬਾਸਾ। ਲੋਮੇ ਰੇ ਭਰਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਆਗੇ ਕਰੇ ਰਾਂ ਮਾਂ ਤੁਮ ਜੋਈ। ਮੈਂ ਜਾਨੈ
 ਸਗਲੇ ਪੁਨਿ ਜੋਈ। ੨੪। ਤੇਰੀ ਕਰੀ ਉਪਾਸਨ ਜਾਤੋ। ਗਿਯਾਂ ਨਦਿ ਸਟਕ ਰਿਜਾਨੈਂ
 ਤੋ। ਇਤਯ ਪਰਿ ਕੇਰੁ ਨੇ ਮਹਾਂ ਰਥਾ। ਆਜੁ ਭਯੋ ਮੈ ਰਾਂ ਮਾਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ। ੨੫। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਪਰੇਤ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਂ ਨਾ। ਰਾਂ ਮਾਂ ਭਯੋ ਮਾਂ ਮੈਂ ਨਨ ਭਾਂਨਾ। ਯਾ ਬਿਧ ਮੁਨਿ ਦਰਯੁ ਭਯੋ
 ਜਬ ਹੀ। ਬੋਲਤ ਭਯੋ ਰਾਂ ਮਾਂ ਪੁਨਿ ਤਬ ਹੀ। ੨੬।

ਥਿਪੁਨੁ ਨਿਵਰਤੁ ਪੁਰੋਜਾਬਹੀ ॥ ਬੋਲੁ ਤੁਰੇਹਾ ॥ ਪੁਨਿ ਤਬਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਸੀਤਾਲ
ਖਮਣੁ ਸਿਧੁ ਤਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੀ ਮੁਨਿ ਪਦ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ਕਰੁਣੁ ਕੁਜਨ ਤੇ
ਮੁਨਿ ਬਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਖੜੀ ਬਿਧੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਿਕਰ ॥ ਇਮ ਕੁਖ ਮੁਖ
ਚਾਰਿ ਪਰਸ ਪ੍ਰਮੁਨਿ ਪਾਸ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਿਜ ਮਾਰ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ਕੁਏ
ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਮੁਨਿ ਸਿਖ ਕੀਨੇ ਪੁਲਵਾਰਾ ਮਜੁ ਗਏ ਘਮੁਨਾ ਪਾਗਾਮੁ
ਨਿਵਿਸੁ ਮਾਰਗ ਰਾਮ ਜੀ ਗਏ ਚਿਤੁ ਕੁਟ ਪਹਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਮੁਨੀ
ਸੋਕ ਜਹਿ ਆਹਿ ਪਰਮਾ ਬਧਾ ॥ ਦੁਹ ਆਹਿ ਆਸੁ ਮਸਿ ਦਰੋ ਪਨਰਹੇ ਮੁਨੀ ਮਹਾ
ਨਾ ॥ ਸਰਕ ਮਲ ਫੂਲੇ ਮਾਲਤੀ ਮਿਗਾ ਮੇ ॥ ਵਿਹਿ ਗਤ ਜਾਗਾ ॥ ਫਲ ਪੁਜ ਪਜਾ

ਮੇਨੀਤੁਹੈਮਨਤਰਣਉਜਲਵਾਗ॥੩੮॥ਤਹਿਪੇਖਬੈਠੇਰਾਮਜੀਮੁਨਿ
 ਬਾਲਮੀਕਾਬਿਜਾਲਾ॥ਸਿਰਜੋਕਰੀਅਤਿਬੰਦਨਾਸੀਭ੍ਰਾਤਲਖਮੰਦਨ
 ਲਾ॥ਰਾਮਾਨਾਥਸੁਰਾਮਜੀ੩੪੧ਲੋਕਸੁੰਦਰਭੁਪਾ॥ਜਾਨਕੀਲਖਮਣਮਿਲੇ
 ਸਿਰਜਟਾਮੁਕਟਅਨੂਪਾ॥੪੦॥ਕਿੰਦੁਪਸਿੰਦੋਰਵੈਤਨੁਦ੍ਰਿਗਕਮਲਜੋਰੁਅ
 ਪਾਗਾ॥ਤਿਹਪੇਖਮੁਨਿਜਹਿਜਾਉਠੇਉਗਬਿਜਮਨੈਨਉਪਾਗਾਗਲਿਲਾ
 ਇਪਗਮਾਨੰਦਰਾਮਸੁਹਰਖਦ੍ਰਿਗਜਲਜਾਇ॥ਅਰਘਾਦਿਪੁਜਨਭੁ
 ਗਤਿਕੈਮੁਨਿਕਰੇਰਾਮਬੁਨਾਇ॥੪੧॥ਲਾਲਨਕੀਯੋਬਹੁਭਾਂਤੇਮੁਨਿ
 ਫਲਮੂਲਮਿਸ਼੍ਰਖਵਾਇ॥ਤਬਰਾਮਨਿਜਕਰਜੋਰਕੈਮੁੰਕਹਯੋਅੰਪੁਸੁ
 ਨਾਇ॥ਦਿਤੁਕਾਬਨਹਮਅਏਪਿਅਗਿਅਉਰਮਾਨਾ॥ਤੁਮਜਾਨਹੈਮੁ
 ਨਿਆਪਕਾਰਣਕਿਆਕੋਰੋਬਖਾਨਾ॥੪੨॥ਸ ॥ਕਿਚਤਕਾਲਸੁ

੬੩

ਸੀਅਸਮੇਤਿਜਹਾਂਸੁਖਵਾਸੁਜੁਮੇਮੁਨਿਤੇਈ॥ਆਪਾਬਿਚਾਰਕਹੋਮੁਨਿਪ੍ਰੰ
ਗਵਮੋਪ੍ਰਤਿਸੁੰਦਰਠੋਰਸੁਸੇਈ॥ਸੁਨਿਕੈਆਹਿਬਾਤਿਹਜੇਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗ
ਵਉਤਮਠੋਰਸੁਨੇਅਬਜੇਈ॥ਤਮਹੀਸੁਭਲੋਕਨਿਵਾਸਜਗਾਜਗਾਭੀ
ਤਰਐਰਨਕੁਸਤਕੋਈ॥੪੨॥ਚਿੰ ॥ਜੀਵਅਹੇਜਗਾਭੀਤਰਜੇਤੇ॥
ਸਦਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮੁਸਤੇਤੇ॥ਆਹਿਅਥਾਨਸਧਾਰਣਜੇਈ॥ਰਘੁਨਿਰ
ਨਾਮੇਭਾਖਯੋਸੇਈ॥੪੩॥ਸੀਤਾਸਹਿਤਜਹਾਂਸੁਖਹੋਈ॥ਰਾਮਾਵਿਸੇਖ
ਸੁਪੁਛਯਜੇਈ॥ਸੇਅਬਤੋਤਬਖਾਨੇਰਾਮਾਸੀਤਾਸਹਿਤਜੇਜੇਤਵ
ਧਾਮ॥੪੪॥ਸਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ੀਉਰਸਾਂਤਿਉਦਾਗੇ॥ਜੀਵਨਮਾਹਿਜੁਦੈਖਨ
ਧਾਗੇ॥ਤੋਕੋਕੁਜਹਿਭੁਜਾਨਿਰੰਤਰਨੀਤਾ॥ਰਾਮਤੁਮਾਰੇਰਾਹਤਿਨਚੀਤ
੪੫॥ਧਰਮਾਧਰਮਦੇਉਜਿਨਤਿਆਗੇ॥ਤੋਰੇਕੁਜਨਾਬਿਖੇਨਿਤਲਾਗੇ॥ਸੀ

ਤਾਸਹਿਤ ਰਾਮ ਤਿਨ ਚੀਤ ਤੋਰੇ ਮੰਦਰ ਅਹੇ ਸੁਨੀਤਾ ॥੪॥ ਤੋਰੇ ਮੰਦਰ ਪੇਸ਼
 ਜੇਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਲੁ ਸਦਾ ਊਰ ਹੋਈ ॥ ਨਿਰਦੇ ਦੀ ਨਿਰਬਾਸ ਊਦਾਗਾਤ
 ਕੋਰਿ ਦੇਸੁ ਤੋਹਿ ਅਗਾਗਾ ॥੪੫॥ ਨਰਾਜ ॥ ਅਹੰ ਅਰੁ ਮਾਨ ਨਾਜਿ
 ਨੇ ਸੁਸਾਂਤਿ ਚੀਤ ਜੇਧਰੇ ॥ ਅਕਾਮ ਲੋਕ ਸੁਬ ਮੇਨ ਦੇਖ ਰੰਚ ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਤਿ
 ਲੀਲੀ ਜੁਕਾ ਚਨੀ ਨਿਹਾਰੇ ਬਰ ਬਰੀ ॥ ਜਮੇਤਿ ਸੀ ਅਰਾਮ ਤੇਰਿ ਦੇਸੁ
 ਤਾਹਿ ਕੋ ਪਰੀ ॥੪੬॥ ਸੁਬਾਧਿ ਆਮਨੀ ਸਦਾ ਜੁ ਤੋਹਿ ਮੇਲ ਗਾਇਐ ॥ ਸੁ
 ਤਾਹਿ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪਾਇਐ ॥ ਸਮਸਤ ਕਰਮ ਤੋਹਿ ਤਿਕ
 ਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤਾ ਨਿਹਾਰੇ ਸਸੀ ਅਰਾਮ ਤਾਮਨੀ ॥੪੭॥ ਅ
 ਨਿਸ਼ਵਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ ਦੇਖ ਜੇ ਕਦੇ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸੁਇਸ਼ਵਸਤੁ ਪਾਇ ਕੈਨ ਹਰ
 ਖਾਚਿ ਤਮੇਧਰੇ ॥ ਸੁਮਾਇ ਆਸਮ ਤੋਹਿ ਰਤੇ ਬੁਜੇ ਨਿਰੰਤਰੀ ॥ ਬਸੇ ਸੁਰਾਮ

ਚੰਦਤੁੰਸਤਾਜਨੇਮਨੇਤਰੀ॥੫੧॥ਵਿਕਾਰਸੁਬਦੇਹਮੇਨਆਤਮਾਬਿਖੇਪਿ
 ਖੇ॥ਖੁਧਾਤ੍ਰਿਖਾਸੁਖੀਸੁਖਾਣਬੁਧਿਮੇਲਖੇ॥ਵਿਮੁਕਤਿਜੋਜਗਤਤੇਸਦ
 ਅਸਿਗਜੋਰਹੇ॥ਗੁਰਿਸੁਰਾਮਤਾਮਨੇਸੁਬੇਦਆਪਤੇਕਹੇ॥੫੨॥ਪਿਖੇਜਿ
 ਸੁਬਕੁਤਕੇਗੁਹਾਸਖੀਸੁਚੇਤਨੀ॥ਅਲੇਪਕਿਅਨੰਤਜਤਬੁਰੀਸੁਏਕਨੀ॥
 ਇਸੇਜਿਕੁਤਥਾਰਖਾਸੁਤਾਰਿਦਿਬੁਜੋਗਹੇ॥ਸਜੀਤਯੈਬੁਜੋਸਦਾਬਿ
 ਜਾਲਮੀਦਰੀਅਹੇ॥੫੩॥ਵਿਦੁਤਮਾਜਦਾਬਿਖਾਸਜੋਕਰੇਨਿਰੰਤਰੀ॥
 ਸਦਾਸੁਤੇਹਿਸੇਵਹੈਕਰੇਨਰਿਚਾਤਰੀ॥ਸੁਤੇਹਿਨਾਮਕੇਜਪੇਮਿਟੇਸੁਪਾਪਜਾ
 ਰਿਕੇ॥ਸੁਖੀਵੇਸੇਸਸੀਅਰਾਮਨੀਤਿਚਿਤਤਾਰਿਕੇ॥੫੪॥ਵਿਰਾਮ
 ਤੁਮਾਰੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜਾਂਪੁਰਾਵਤੇਮੇਰਿਖੀਭੁਯੋਰਾਮਸੁ
 ਖਦਾਇ॥੫੫॥ਚੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮੇਸੁਕਿਗਤਨਮਾਂਹੀ॥ਕਿਰਾਤਨਸਿਗਬਸ

ਯੋਜਗਮਾਂਹੀ। ਜਨਮਮਾਤਮੇਦਿਜਤੇਕੁਯੋ। ਅੰਰਅਚਾਰਸੁਦ੍ਰਕੋਲਯੋ। ੫੬। ਬ
 ਹੁਸੁਤਸੁਦ੍ਰੀਮੇਓਪਜਾਏ। ਚੇਰਨਮਿਲਪਰਦੁਬਚਰਾਏ। ਧਨੁਖਬਾਣਕਰ
 ਭੀਤਰਧਰੋ। ਜੀਵਨਕੋਅਤਿਕਸਮਹਰੋ। ੫੭। ਏਕਸਮੇਮੁਨਿਸਪਤਉਦ
 ਹੋ। ਕਾਨਨਮਾਹਿਸੁਮੋਹਨਿਹਾਰੋ। ਤਤਾਰਿਅਨੀਦੀਪਤਿਮਾਨਾ। ਅਗਨਿ
 ਅੰਰਕਜੀਪ੍ਰਕਾਮਹਾਨਿ। ੫੮। ਤਿਨਕੇਪਾਛੈਮੇਓਠਿਧਾਇਓ। ਲੋਕੁਬਡੇਮੇ
 ਹੇਮਨਆਇਓ। ਤਕੇਥੇਤਨੁਬਜੜਜੁਜੇਤੇ। ਉਗਮੇਚਹੋਉਤਾਰੇਤੇਤੇ। ੫੯। ਤਿਸੁ
 ਤਿਸੁਕਾਹਿਜਾਹੁਸੁਭਾਰੇ। ਮੇਕੋਪਿਖਮੁਨਿਪੁਛਨਲਾਗੇ। ਦਿਜਾਧਿਮਤਿਕਿ
 ਉਆਵੈਧਾਇ। ਤਬਮੇਤਿਨਪ੍ਰਚਦਯੋਜਨਾਇ। ੬੦। ਮੁਨਿਸਤਮਕਛੁਤੁ
 ਮਤੇਲੇਵੋ। ਸੁਤਦਹਾਪ੍ਰਤਿਮੇਗਾਰਿਦੇਵੇ। ਬਹੁਤੇਹੈਮੇਰੇਸੁਤਦਹਾ। ਕੁਖੇ
 ਕਰੇਸੁਭਵਨਪੁਕਾਰਾ। ੬੧। ਤਿਨਕੀਰਛਾਪਰਉਗਮਾਹੀ। ਬਿਚਰੋਮੁਨਿਮੇ

ਕਨਕਮਾਹੀ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵੈ ਮੁਨਿ ਬੋਲੇ। ਸਾਵਿਧਾਨ ਨਹਿ ਅਤਿ ਚਿਤ੍ਰੁ ਲੇ॥੬੨॥
ਜਾਇ ਕੁਟਿਬ ਪੁਛਤੁ ਮਨੀਚਾ। ਜਿਜੇ ਪਾਪ ਕੋਰੇ ਦਿਨ ਬੀਚਾ। ਤੁਮਾਤਿ ਨ ਕੁਰਾਹੀ
ਤੇਹੁ ਕਿਨਾਹੀ। ਬੁੰਨ ਬੁੰਨ ਪੁਛੁ ਪਰਮਾਹੀ॥੬੩॥ ਹਮ ਨਹਿ ਘਾਹਿ ਠੋ
ਰਤੇ ਜਾਵੇ। ਜਬ ਲਗਤੁ ਨਹਿ ਪਰਤੁ ਆਵੇ। ਤਬ ਮੇਕ ਯਯੇ ਤਥਾ ਮੁਨਿ ਜਾਵੇ
ਪੁਛੁ ਸਕੁਨ ਕੇ ਪਰਤੁ ਆਵੇ॥੬੪॥ ਸਤ ਦਰਾਮੇ ਪੁਛੁ ਜਬ ਹੀ। ਮੇ ਪ੍ਰਤਿਕ
ਹੋਯੇ ਰਾਮਾਤਿ ਨ ਤਬ ਹੀ। ਪਾਪ ਸ੍ਰਬ ਤੇ ਰਹੈ ਮਾਂਹੀ। ਫਲ ਕੁਰਾਹੀ ਹਮ ਪੇਜ
ਗਮਾਂਹੀ॥੬੫॥ ਸੋ ਜਾਨਿ ਮੇਊਰ ਬਢਯੇ ਵਿਰਾਗ। ਜਗਯੋ ਕੋ ਪੁਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਕੁਰਾਗ। ਕਰਾ ਬਿਚਾਰ ਮਨ ਤਹਿ ਚਲਾ ਆਇਓ। ਜਾਹਿ ਤੇ ਮੇਕੋ ਮੁਨਿ ਨ ਪਠਾ
ਇਓ॥੬੬॥ ਕਰੁਣਾ ਪੁਰਣ ਮਨ ਮੁਨਿ ਜਾਗੇ। ਤੁਹਿ ਠਾਂਢੇ ਪੁਨਿ ਮੇਹਿ ਨਿ
ਹਾਗੇ। ਮੁਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇਓ ਜਬ ਹੀ। ਸੁਧ ਕੁਯੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੁਬ ਹੀ॥੬੭॥

ਕਰਤੇਤਿਆਗੇਮੇਧਨੁਬਾਨਾ। ਮੁਨਿਪਦਪਰਯੋਦਿਰੂਸਮਾਨਾ। ਨਰਕਜਮੁ
 ਦੁਗਿਰੋਮੇਭੁਗੁ। ਹੇਮੁਨਿਲੀਜੇਮੇਹਉਬਾਰੀ॥੬੮॥ ਅਗੇਗਿਰਯੋਦੇਖਿ
 ਮੁਨਿਦਖਾਲਾ। ਮਿਖਤਿਬੋਲੇਬੁਚਨਰਜਾਲਾ। ਉਠੋਉਠੋਤੇਗਿਕਲਖਾਨਾ।
 ਜਛਲਕੁਯੋਜਤਸਿਗਮਹਾਨਾ॥੬੯॥ ਕਛੁਤੋਕੋਹਮਮਿਤ੍ਰਬਤਾਵੇ। ਤਾਹੀ
 ਕਰਤਿਮੁਕਤਜੁਪਾਵੇ। ਪੁਨਿਮੁਨਿਪਰਸਾਪਰਿਜੁਨਿਹਾਗਾ। ਮਮਦੁਗਬਿਤ
 ਦਿਜਾਧਮਧਾਗਾ॥੭੦॥ ਉਪੇਖਖਾਜੇਗਾਮਹੇਅਹਿਨੀਚਾ। ਏਕਸੁਭਾਖੇਯੋਮੁ
 ਖਬੀਚਾ। ਅਪਰਕਹੇਜਰਣਗਤਿਆਇਓ। ਮੇਖਪੀਥਕਹਿਬਨੇਛੁਡਾਇ
 ਓ॥੭੧॥ ਘਾਬਿਧਭਾਖਪਰਸਪ੍ਰਗਮਾ। ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮੁਨੀਨਿਹਕਾਮਾਤੇ
 ਰੋਗਮਨਮਹੇਜੇਈ॥ ਬਿਅਸਤਵਰਣਕਰਕੁਖਯੋਜੇਈ॥੭੨॥ ਅਹੀਰੋ
 ਰਮਨਕਰੋਇਕਾਗਗਾ। ਮਰਾਮਰਾਯੋਜਪੋਸੁਜਾਦਗਾ। ਬਹੁਰੋਹਮਾਏਵੇਗੇਜੇ

ਲੋ। ਜਪੋ ਨਿਰੰਤਰ ਅਹਤੁ ਮਤੋ ਲੋ। ॥ ੩॥ ਦਿਬ ਗਾਯਾਨੀ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜੇਈ। ਯੋ ਮਮ
 ਕੁਖ ਗਏ ਪੁਨਿ ਤੇਈ। ਤਿਨ ਕੀਯੋ ਉਪਦੇਸ ਸੁਜੈ ਸੋ। ਜਪੋ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇ ਪੁਨਿ
 ਤੈ ਸੋ। ॥ ੪॥ ਜਪ ਤੇ ਕਾਗਰ ਮੇ ਮਨ ਕੁਯੋ। ਬਾਹਰ ਗਾਯਾਨ ਕੁਲ ਜ ਕੁਰਾਯੋ
 ਆਬਿਧ ਕਾਲ ਬਹੁ ਤਗਏ। ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਨਿਹ ਚਲ ਕੁਏ। ॥ ੫॥ ਜਨ ਸਿ
 ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਮਿਟ ਗਈ। ਬਾਲ ਮੀਕ ਮਮ ਉਪਰਿ ਕੁਈ। ਯੁਗ ਹਜਾਰ ਸਬੀ
 ਤਯੋ ਨ ਬਹੀ। ਆਏ ਮੁਨਿ ਕਰਣਾ ਕਰਤ ਬਹੀ। ॥ ੬॥ ਨਿਕਸੇ ਯੋ ਮੁਨਿ ਕੁ
 ਖਯੋ ਜਬਹੀ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੇਗ ਉਠਿਯੋ ਮੇਤ ਬਹੀ। ਬਾਲ ਮੀਕ ਸਯੋ ਮੇਜੋ।
 ਠੇਕ ਕਹੀ ਰਿਤ ਕੁਲ ਗਵਿਜੈ ਸੋ। ॥ ੭॥ ਮੇਰੇ ਪੇਖ ਬਹੁ ਮੁਨਿ ਕੁਖ ਯੋ। ਬਾਲ
 ਮੀਕ ਮਮ ਨਾਉ ਜੁਗ ਯੋ। ਬਾਲ ਮੀਕ ਤੇ ਨਿਕਸ ਯੋ ਜਾਤੋ। ਦਸਹ ਜਨਮ ਕੁ
 ਯੋ ਤਵ ਤਾਤੋ। ॥ ੮॥ ਯੋ ਮਮ ਕੁਖ ਗਏ ਸੁਰਲੇ ਕਾਰ ਪੁਦਿਜੈ ਤਮ ਮੁਨੀ ਅਸੇ ਕ
 ਤੇ ਨਿਕ

ਮੇਤੇਰਾਮਨਾਮਇਕਲਯੋ। ਜਾਪੁਭਾਵਤੇਐਸੋਕੁਯੋ॥੧੬॥ ਅਬੁਸੰਖਾਤਨਿ
 ਹਾਰੋਗਾ॥ ਸਾਨੁਜਸੀਅਸਮੰਸੁਖਧਾਮਾ॥ ਵਾਰਜਨੈਨਮੁਕਤਮੇਕੁਯੋ॥
 ਯਾਹਿਬਿਖੇਨਹਿਸਿਸਾਰਹਯੋ॥੧੭॥ ਦੋ ॥ ਯੋਪਰਮਾਰਥਭਾਖਕੈਮੁ
 ਨਿਬੇਲੇਪੁਨਿਰਾਮਾ॥ ਭੁਗਤਿਹਿਤਾਰਥਨਰਭੁਏਪੁਛਉਠੈਅਕਾਮ॥੧੮॥
 ਚੁ ॥ ਆਵੇਰਾਮਾਦਿਖਾਵੇਜੋਇ। ਨੀਕੀਠੈਰਾਮਹੋਪੁਨਿਜੋਇ। ਨੀਕੇਜ
 ਹਾਵਾਸਤੁਮਹੋਈ॥ ਨਿਜਨੈਨੋਕਰਹੋਰੋਜੋਈ॥੧੯॥ ਸਿਕ ॥ ਇਮਭਾਖ
 ਮੁਨਿਵਰਜਾਇਕੈਪੁਨਿਬੀਚਪਰਬਤਗੰਗਾ॥ ਰਾਮਕੋਲਪੁਕੂਤਐਪੁਨਿਹਿ
 ਖਲੀਨੈਸੀਗਾ॥ ਸਾਲਾਬਡੀ॥ ਇਕਤਹਿਕਰੀਰਿਖਨੀਰਾਮਭੁਮਸਵਾਗਾਮੰ
 ਦਰਬਨਏਦੋਇਤੁਹਿਜੋਭਾਸੁਜਾਹਿਅਪਾਗ॥੨੦॥ ਮੁਖਏਕੈਪਰਬਕਰੇ
 ਪਛਮਾਦਿਸਾਕਰਪੀਠਾ॥ ਵਖਣਪਿਛਵਰਉਤਰੇਮੁਖਾਨਕੀਨਜੁਨੀਠਾ॥

ਜਸੀਅਲਖਮਣਜਮਿਲੇਤਹਿਬਾਸਕੀਨਸੁਗਮ॥ਜਮਦੇਵਤਾਵੇਤੀਨਹੈਪੁ
ਨਿਬਸੇਸੁੰਦਰਧਾਮ॥੨੪॥ਬਾਲਮੀਕਜਪੁਜਤੋਰਪੁਨਾਬਹਰਲਕਲੇਜਾ॥ਜ
ਸੀਅਨੀਕੇਤਹਿਬਸੇਸਿਰਜਟਾਮੁਨਿਵੰਰੁਭੇਜਾ॥ਦੇਵਮੁਨਿਗਲਪੁਜਤੋਜੁ
ਰਲੇਕਸੁੰਦਰਦੇਜਾ॥ਪੁਲਮਜਾਕੇਸਿਗਮਿਲਾਜਿਉਬਸੇਆਪਜੁਰੇਜਾ॥੨੫
ਇਤਿਸ੍ਰੀ

ਅਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇਖੁਜਟਮੋਧਿਯਾਇ॥੬॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ ॥੨੬
ਇਤਿਸੁਮੰਤਜਾਇਯੰਜਮੇਬਰੇਅਯੋਧਿਆਪਾਹਿ॥ਮੁਖਬਸਤਕਰ
ਦੁਪਯੋਨੀਰਬਹੇਦ੍ਰਿਗਮਾਹਿ॥੧॥ਜ ॥ਰਬਬਾਹਰਥਾਪਜੁਮੰਤਤਬੇ
ਨਿਪਕੁੰਨਗਏਨਹਿਬੇਰਲਗਾਈਜਪੁਭਾਖਮੁਖੋਨਿਪਕੀਰਤੋਕੇਪਰਣਮ
ਕਰੀਨਿਪਕੇਦ੍ਰਿਗਜਾਈ॥ਅਜਨੰਦਨਤਾਂਅਭਿਬਿਦਤਕੋਮਨਬਯਾਕੁਲ

ਏਕਸਬਾਤਿ ਅਲਾਈ ਕਹਿ ਠੋਰ ਸੁਮਤਿ ਰਹੇ ਰਖ ਬੀਗਸ ਜਾਨ ਕੀ ਭਾਤ ਸੁ
 ਜਾਹਿ ਸਹਾਈ। ੨॥ ਗੀਆ ਮਾਲ ॥ ਕਿਹ ਠੋਰ ਛੋਰੇ ਰਾਮ ਤੁਮਾ ਕਿਆ
 ਕਹੇ ਬੇਮ ਮਪਾ ਪਿਨੀ। ਕਿਯਾ ਕਹੇ ਬੀਮ ਮਜਾਨ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਦੁਖ ਉਚਤਾ
 ਪਿਨੀ। ਨਿਰਦਈ ਮਮ ਅਪਵਿਤ ਕੋਲ ਖਮਣ ਬਖਾਨ ਯੋ ਕਿਯਾ ਕਹੇ। ਇ
 ਮ ਭਾਖ ਭੁਪਤਿ ਰਦਈ। ਕਿਹ ਠੋਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਰਹੇ। ੩॥ ਸਿਕ ॥ ਹਰਾਮ
 ਹਾਗੁਣ ਸਾਗਰ ਹਾਸੀ ਆਪਿ ਅਬ ਚਤੇਗ। ਦੁਖ ਸਿਧੂ ਬਯੋ ਮੇ ਮਰੇ ਕਿਉ
 ਨਾ ਪਿਖੋ ਮਮ ਓਗ। ਇਹੁ ਭੁਤਿ ਭੁਪਾ ਬਿਲਾਪ ਕੇ ਦੁਖ ਸਿਧੂ ਮੇ ਗਲਿਤਾ
 ਨੀ। ਪਿਖਤਾ — ਸੁਮਤਿ ਸੁਭੁਪਤਿ ਕਰ ਜੇ ਰਕੀਨ ਬੰਖਾਨ। ੪॥ ਚੌ ਸੀ
 ਤਰਾਮ ਸੁਲਖ ਮਣਕਾਈ। ਮੇਤੀ ਨੇਤੇ ਰਥੇ ਚਦਾਈ। ਸਿੰਗ ਵੇਰਨ ਗਰੇ ਕੇ
 ਦਿਗਲੇ ਗਯੋ। ਗਿਗਾਤੀ ਰਉਤਾ ਰਤੁ ਭਯੋ। ੫॥ ਫਲ ਮੂਲਾ ਦਿਕ ਗੁਹਲੇ

ਅਏ॥ ਰਾਮਗਹੇਨਹਿਪਾਇਛੁਯਾਏ॥ ਪਰਮਪਰਜਿਨਰਾਮਤਬੁਏ॥ ਫਲ
ਮੁਲਾਦਿਵਿਸਰਜਨਕਏ॥ ੬॥ ਬਟਖੀਰਗਹਯਾਬਮੰਗਾਯੋ॥ ਜਟਾਮੁਕ
ਟਰਪੁਨਾਥਬਨਾਯੋ॥ ਬਹੁਰਕਹੀਸੁਮੰਤਸੁਜਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਪ੍ਰਤਿਮਮ
ਕੁਸਲਬਤਾਵੈ॥ ੭॥ ਮਮਾਨਿਮਿਤਨਹਿਜੋਕਕਰੀਜੋ॥ ਮਮਬੰਦਨਕਰਕੁਪ
ਕਹੀਜੋ॥ ਅਯੋਧਿਪੁਰੀਤੇਮਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਖਪੈਅਧਿਕਵਿਪੁਨਿਕੇਮਯੋ॥
੮॥ ਮਮਮਾਤਕੋਕਹੀਜਿਦੇਸਾ॥ ਮਮਾਨਿਮਿਤਨਹਿਕੋਰਕਲੇਸਾ॥ ਰਾਜਾਬ੍ਰਿਧ
ਜੋਕਨਿਧਿਪਗੇ॥ ਤਾਕੋਤਮਅਸ੍ਵਾਸਾਨਿਕੋਰੇ॥ ੯॥ ਸੀਤਾਨੇਨਭੁਗੀਬਹੁਬਾਰ
॥ ਨਿਪਸਤਮਤਿਨਮੋਹਉਚਾਰਾ॥ ਦੁਖਜੋਬਾਣੀਗਦਗਦਕੁਈ॥ ਰਾਮਓ
ਰਕੀਚਿਤਨਿਰਖਈ॥ ੧੦॥ ਸਾਸੁਸਸੁਰਪਦਕਮਲਮਝਾਗਾ॥ ਕਹੀਸੁਮੰਤਿ
ਪੁਣਮਹਮਾਰਾ॥ ਆਬਿਧੁਰਾਖਰਦਤਿਅਤਿਕੁਈ॥ ਕੀਚਿਤਪੀਥਿਅਧੋਮੁਖਗ

੧੧॥ ਤੀਨੋਨੈਨਕੁਰੇਜਲਧਾਰਾਗੁਪਚੜੇਵੈਨਵਮਝਾਗਾਜੋਲੋਰੀ
 ਗਾਪਾਰਸੁਗਏ॥ ਤਿਲੋਕੁਪਤਿਮੇਨ੍ਹਰਖਏ॥ ੧੨॥ ਵੈਤੀਨੋਬਨਪੀਥਪਧ
 ਗੇ॥ ਮੈਦੁਖਜੋਪੁਰਿਅਯੋਥਾਗੇ॥ ਸਾਨਿਰਈਕੋਜਲਘਰਾਨੀ॥ ਗੁਪਤਿ
 ਪਤਿਕੁਹੁਯੋਕੁਵਾਨੀ॥ ੧੩॥ ਨਿਪਕੈਕੇਈਪਿਆਰੀਰਾਨੀ॥ ਤੈਪੁੰਜੀਨਵ
 ਰਕੀਨਬਖਾਨੀ॥ ਤਿਦੋਨੋਥੋਗਜਅਪਾਰਾਮਮਪੁਤਕਿਉਬਨੇਨਿਕਾ
 ਰਾ॥ ੧੪॥ ਨਿਖਲੁਕਰਮਯਹਕੀਨੋਤੋਯੀ॥ ਅਬਾਕਿਉਰੋਇਜਨਵਤਿ
 ਮੇਯੀ॥ ਕੋਸਲਘਾਬਚਨਜਨਿਤਦੁਖਕੁਯੋ॥ ਮਨੇਘਾਵੇਮੋਪਾਵਕਦ
 ਯੋ॥ ੧੫॥ ਦਸਰਥੇਵਾਰਾ॥ ਚਿੰ ॥ ਕਿਆਤਿਕੁਖੇਮਮਕਲਘਾਨੀ॥
 ਹੇਵਨਹਾਰਨਕਿਨੇਮਿਟਾਨੀ॥ ਮੇਅਤਿਦੁਖਤਿਕੁਯੋਜਨਿਰਾਨੀ॥ ਤੁਮ
 ਕੋਜੋਗਨਏਹਬਖਾਨੀ॥ ੧੬॥ ਕੋਇਕਪਾਪਜਮੇਹਕਮਯੋ॥ ਜਾਂਕਰਿਅਹਿ

ਸਿਤਪਸੁਪਾਯੋਸਿਕਨੀਗਵਿਗਪੁਰਣਕੁਏਕਿਜਲਯਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਨਿਕੁਪ
ਅਲਏ॥੧॥ਦੁਖਕਰਮਰਣਕੁਏਅਬਮੇਗਤ੍ਰਿਮਮਦੁਖਨਦੇਹੰਘ
ਨੇਰੋਪ੍ਰਨਿਕੋਜਲਯਪ੍ਰਤਿਕੁਨੋਕਾਰਣਦੁਖਕੇਘੰਗਮਜੁਗਨੇ
੧੨॥ਤੁਮਕੈਕੇਈਦੇਨੇਹੇਤੁਤਾਕਰਮਮਜੁਤਬਨੇਨਿਕੇਤੁਜਾਨਿਕੁ
ਪਤਿਕੋਜਲਯਾਬਾਨੀਪੁਰਮਦੁਖੀਆਹਿਕੀਨਬਖਾਨੀ॥੧੩॥ਅਬ
ਨਿਕਸੇਰੋਪ੍ਰਾਣਹਮਾਰੋਸੁਦਿਵੇਵੀਮੇਹੇਤੁਬਿਚਾਰੋਪੁਰਬਮਾਨਿਮ
ਮਜਾਪਹਿਦਯੋਤਾਕਰਮਰਣਹਮਾਰਾਕੁਏ॥੧੪॥ਪੁਰਬਮੇਜੈਬਨ
ਬਲਮਾਹੀਬਾਨਜਗਜਨਲੈਕਰਮਾਹੀਮ੍ਰਿਗਮਾਰਨਹਿਤਨਦੀਕ
ਨਗੋਬਿਚਰੋਨਿਜਮੇਬਿਪਨਮਝਾਰੋ॥੧੫॥ਆਪੀਰਾਤਿਸਮੇਇਕਬਾ
ਰਾਤਿਖਾਵੇਤਾਇਕਮੁਨੀਕੁਮਾਰਾਮਾਤਾਪਤਾਤਿਨਪਰਮਾਤਿਸਾਏ॥ਤਾ

੩

ਹਿਤਵੈ ਜਲ ਲੇਨੇ ਆਏ ॥੩੨॥ ਜਲ ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਕੁ ਰੂਬਾ ਯੋਜ ਬਹੀ ॥ ਸਬ ਦੁਖ ਯੋਤਾ
 ਤੇ ਪੁਨਿਤ ਬਹੀ ॥ ਮੇਂ ਜਾਨਿ ਓਗ ਜਪੀ ਵਤ ਪਾਨੀ ॥ ਬਾਨ ਦਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿਕ
 ਮਾਨੀ ॥੩੩॥ ਸਬ ਦਬੇ ਧਿਵਰ ਬਾਨ ਉਦਾਗਾ ॥ ਮੇਂ ਹਚਲਾ ਓਨਿ ਜਾਮਣਾ
 ਰਾਗਾ ਮੇਂ ਮਾਇ ਓ ਸਬ ਦਤੰਤਿ ਕੁਯੋ ॥ ਮਾਨੁ ਖਲ ਖਲੁ ਜੁਚੈ ਨ ਕਯੋ ॥੩੪॥
 ਗੀਆ ਮਾਲ ॥ ਮੇਂ ਨਾ ਕੀਯੋ ਅਪਰਾਧ ਕਾਹੁ ॥ ਮਾਰਿ ਓ ਬਿਧਿ ਕਿਓ ਕਿ
 ਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਂ ਗੀ ਬਾਦ ਦੇਖੇ ਨੀਰ ਦੇਵੇ ਕੋ ਤਿਨੇ ॥ ਜਾਨਿ ਸਬ ਦਮਾਨੁ ਖਸੁਚ
 ਕੇ ਭੁਖ ਭੀਤ ਹੋਇ ਓ ਮੇਂ ਮਨੇ ॥ ਕੋ ਸਲ ਯਾਤਿ ਹੋ ਟੋਰ ਮੇਂ ਨਿਜ ਮੇਂ ਗਯੋ ਸਜਨੇ
 ਜਨੇ ॥੩੫॥ ਜਾ ਅਮਿਦ ਸਰਬ ਭੁਪ ਮੇਂ ਢਿਗ ਜਾਇ ਤਾ ਬਿਅਕੁਲ ਕੰਧੀ ॥
 ਅਜਾਨ ਮੇਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਨੇ ਤਾਹਿ ਮੇਂ ਕੋ ਮਾਨਿ ਜਹੀ ॥ ਏ ਮਭਾਖਤ ਪਦ ਮੇਂ ਗਿ
 ਰਯੋ ਮੁਖ ਬੋਲ ਗਾਵਗਾ ਵਹੈ ਤੋ ਮਾਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿ ਭੁਖ ਯੋ ਮਤੁ ਰੋਕੁ ਪ

ਤਿਸੰਤਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਕਰ ॥ ॥ ਤਵਬ੍ਰਹਮਹਤਆਨਾਛੁਹੇਮੈਵੈਸਤਪਰਮੇ
ਆਹਿ ॥ ਪਿਤਮਾਤਮੇਰੇਤਰਸਦੇਤਿਖਬੁਖਤੰਤਨੁਮਾਹਿ ॥ ਤਾਜਿਚਿਤਬੋਰ
ਸੁਜਾਇਕੈਤੀਗਤਿਨਕਦੇਹਾ ॥ ਨਹਿਦੇਹਿਮੇਪਿਤਕੋਪਕੈਤਨੁਕਰੋਤਰੇ
ਖੇਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਲਤੰਹਿਦੇਪਦੈਕੈਨਿਜਕਰਮਕਰੀਬਖਾਨਾ ॥ ਸਹਕਾਦਮੇਰੀ
ਦੇਹਤੇਤਨੁਪੀੜਤਿਆਗੇਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਇਹਕੁਤਿਮੇਮੁਨਿਜੋਕਹਿਓਮੇਕੀਨਬਾ
ਨਉਧਾਗਾ ॥ ਪੁਨਿਗਯੋਜਹਿਵਹਦਿਪਤੀਲੈਕੈਕੁਕੁਤੁਰਵਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਂਤਿ
ਬ੍ਰਿਧਸੁਅੰਧਬੁਖੇਨੀਰਕੀਤਨੁਦਾਹਿ ॥ ਕੇਕੁਯੋਕਾਰਣਨੀਰਏਲੇਅਬਪੁਤਅ
ਇਓਨਾਹਿ ॥ ਅਨਨਬੁਗਤਿਹਮਬ੍ਰਿਧਏਤਨਤਿਖਾਪੀੜਅਪਾਗਾ ॥ ਕੈਵਾ
ਉਪੇਖਆਤਿਨਕਰੀਨਹਿਕੁਗਤਿਵਾਨਹਮਾਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਹਕੁਤਿਚਿਤ
ਥੋਕਰੇਮਮਪਾਦਧਾਨਿਜੁਨਿਲੀਨਾ ॥ ਜੁਨਿਤੰਪਿਤਾਪੁਨਿਭਾਖਯੋਸਤਕਿ

ਭੀਬਿਲਿਬਸੁਕੀਨਾ। ਦੇਹਪੁਤਸੁਨੀਰਹਮਕੇਆਪਨੀਕੇਪੀਵਾ। ਇਹਭੁੰਗਤਿ
 ਤੁੰਗਤਿਬਿਲਾਪਜੁਨਿਆਂਤਿਕੇਪਯੋਮਮਜੀਵਾ। ੩੦।। ਗੁਗਜਾਇਤੁੰਪ
 ਦਬੀਦਿਕੈਪੁਨਿਮੁਖੇਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਮੇਨਾਹਿਤਵਸੁਤਐਥਿਕੇਪਤਿਭੁਪ
 ਦਸਰਥਮਾਨਾ। ਮੇਗਤਿਮਿਗਾਦਿਹਿਸਕੇਬਹੁਕਰੇਪਾਪਅਪਾਗਾਜਲੰਘ
 ਟਵਰੇਬਖੇਤ੍ਰੇਪੁਨਿਕੁਈਕੁੀਤਰਵਾਗ। ੩੧।। ਗਜਜਾਨਿਮੇਜਥਛੇਤ੍ਰਯੇਤਨ
 ਮਾਂਹਿਗਾਭਯੋਜਾਇ। ਮੇਮੁਇਥਮਨੁਖਸਬਦਜੁਨਿਮੇਤੁਰਤਾਅਇਯੋਧਾ
 ਇ।। ਜਿਹਜਟਾਫੈਲੀਕਿਰਣਜੀਪਿਖਪਰੇਮਨੀਕਮਾਗ। ਮਨਕੁੀਤਮੇਪ
 ਦਤੰਗਾਹੇਮੁਖਰੰਖਰੰਖਉਚਾਗ। ੩੨।। ਮਤੁਤੁਰੇਇਉਮਮਭਾਖਯੋਮੁਨਿਪ
 ਹਮਕਰਣਪਾਗ। ਬ੍ਰਹਮਹਤਯਾਕੁਏਨਹੀਤਵਕਹਯੋਮਨਹਮਾਗ। ਮਮ
 ਮਾਤੁਤਾਤਸੁਨੀਰਦੈਕਰਜੇਹਤੰਪਦਬੀਦਾ। ਨਵਨੂਤਨੇਪਹਿਦੇਹਕੈਲੈਜੀ

ਜੀਵਨੇਤ੍ਰਮੰਗਾ॥੩੩॥ਧ੍ਵੰਪਈ॥ਯਾਬ੍ਰਿਧਿਤਿਨਮੁਨਿਮੋਹਬਤਾਇਓ॥ਮੁਨਿਤਿ
ਸਕਮੇਤ੍ਰਮਪਰਿਆਇਓ॥ਵਯਾਜੁਗਤਿਤ੍ਰਮਪਰਮਉਦਰਾਸਰਣਗਤਿ
ਮਮਲੇਹੁਭਾਗਾ॥੩੪॥ਯਾਬ੍ਰਿਧਿਸੁਨਿਓਸੁਮੋਤੇਜਬਹੀ॥ਵਖਾਰਤਿਜੋਚ
ਤਭੁਏਤ੍ਰਬਹੀ॥ਪਰਿਓਜਹਾਂਸੁਨਿਪੁਤਹਮਾਰੇ॥ਤਹਿਲੇਚਲੇਬਿਲਿਬਨ
ਧਾਏ॥੩੫॥ਤਬਲੇਗਯੋਜਹਾਂਸੁਤਿਆਹੀ॥ਬਿਧਦਿਪਤੀਵਖਮਨਮ
ਹੀ॥ਸੁਤਕੋਛਹਿਨਿਜਹਾਥਨਿਜਿਗਾ॥ਬਹੁਬਿਲਪਕਰਬਿਆਕੁਲਅੰ
ਗਾ॥੩੬॥ਹਾਹਾਰੁਦਨਕਰੇਤੇਭਾਰੀ॥ਪੁਤਪੁਤਮੁਖਮਾਂਹਿਉਚਾਰੀ॥ਜਲ
ਦੀਜੇਹਮਕੋਸੁਤਜੋਇਨਹਿਦੇਵੈਅੰਬਕਾਰਣਕੋਇ॥ਪੁਨਿਮੋਪ੍ਰਤਿਤਿਨਕੀ
ਨਓਚਾਰਾ॥ਚਿਤਾਰਚੋਨਿਪਬੇਗਸਵਾਰਾ॥ਮੇਤ੍ਰਬਹੀਤਹਿਚਿਤਾਬਨਾਈ॥ਵ
ਹਤੀਨੇਤਹਿਦਏਬੈਠਾਈ॥੩੭॥ਸਿਕਰ ॥ਪੁਨਿਅਗਨਿਤਿਨਕੋਕਰੇਤੇ

ਮੇਦਈਤਹਾਂਲਗਾਇ॥ਦਿਵਿਲੋਕਤੀਨੋਵੈਗਏਤਨਭੂਮਿਮਾਹਿਜਲਾਇ॥
 ਪ੍ਰਾਨਿਜਾਨਅਵਸਰਤਾਪਿਤਾਮਮਦਯੇਹੁਸਰਾਪਾਮਮਬਚਨਪ੍ਰਸੰਸ
 ਕੈਕੈਤੁਮਰੇਗੋਨਿਪਆਪਾ॥੩੯॥ਵਹਸੁਪਅਵਸਰਆਇਓਮਮਦਾ
 ਰੋਨਹਿਕੋਇ॥ਇਹੁੰਤਿਭੁਖਾਬਿਲਪਕੀਨੋਜੋਕਾਬਿਆਕਲਤੋਇ॥
 ਹਰਾਮਸੁਤਹਾਜਾਨਕੀਹਾਲਖਮਲਸੁਖਧਾਮਾ॥ਵਿਯੋਗਥਰੋਮੈਮਰਕੈ
 ਕੇਈਕਾਢੇਪ੍ਰਾਨ॥੪੦॥ਇਮਦਦਭੁਪਤਿਪ੍ਰਾਨਤਾਜਿਪ੍ਰਾਨਿਗਏਸੁਰਪਤਿ
 ਲੋਕਾਗਾਮਲਖਮਲਮਾਤਲੋਨਿਪੰਨਾਰਿਕਰੇਸੁਜੋਕਾਕਰਤਾਕੁਛਤੀ
 ਰੇਵਹੀਮੁਖਭੁਪਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਅੰਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਭੁਮੈਬਿਪਦਈਹਲਾ
 ਹਲਪਾਇ॥੪੧॥ਬਾਜਿਸਟਲੈਸਗੁਮੀਤੀਤਹਿਪ੍ਰਾਤਪਹੁੰਤੋਜਾਇ॥ਤੈਲਵੇ
 ਣੀਭੁਪਧਰਸਭੁਦੁਤਲਏਬੁਲਾਇ॥ਅਧਾਜਿਤਕੋਨਗਰਪ੍ਰਤਿਤੁਮਦੁਤਬੇ

ਗਸੁਜਾਯਾਘੋਰਯੋਪਰਿਜਾਯੋਤਹਿਕੁਰਤਸਾਨਜਾਇਆਹੁ॥੪੩॥ਤਿਹਕ
ਹੋਮੋਬਚਨਤੇਗੁਰਬੇਗਾਥਾਇਸੁਕੀਨਾਨਿਜਨਗਰਾਥੇਬੇਗਤਮ
ਜਗਕੁਰਤਬੁਧਿਪਰਬੀਨਾਐਧਿਦਸਰਥਰਾਜਕੋਨਿਜਮਾਤਪੋਖੋਆਇ
ਬਸਿਸੁਕੇਆਹਿਬਾਕਸੁਨਿਪੁਨਿਗਏਦੂਤਜੁਧਾਇ॥੪੩॥ਪਾਜਿਤਪੁਨਿ
ਕੁਰਤਕੋਪੁਣਮਕੀਨਿਜਾਇਾਰਾਜਨਬਾਸਿਸੁਬਲਾਇਓਪੁਰਕੁਰਤਐ
ਤਿਨਕੁਾਇਆਥੇਜੁਪੁਰੀਅਯੋਧਯਾਨਹਿਕੋਰੋਰਚਬਿਚਾਰਾਯਾਹਿ
ਵਾਕਸੁਨਿਰੋਮਾਂਚਕੁਰਤਕੁਯੋਕੁਇਉਰਕੁਗਾ॥੪੪॥ਗੁਰਬਚਨਸਾਨੁਜ
ਸਿਗਦੁਤਨਕੁਰਤਚਾਲੇਦੇਜਾਕੁਪਐਰਪੁਨਾਥਕੋਕਛੁਕੁਯੋਨਗਰ
ਕਲੇਜਾਇਹਕੁਤੀਚਿਤਵਤਮਾਰਗੇਪੁਨਿਨਗਰਪਹੁਤੇਆਇਆਜ
ਨਕੁਰਿਨਕਛੁਨਗਰੇਮੇਜਕੁਪੁਕੁਗਈਬੇਲਾਇ॥੪੫॥ਉਤਜਵਨਹੀ

ਕੋਨ ਗਰਮੇ ਪਿਖੁ ਰੁਰਤ ਚਿਤ ਅਪਾਰਾ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਨਿਪ ਕੇਤੁ ਵਨ ਮੇਨ
 ਹਿਲਖ ਮੀਨ ਪਦੁਆਗਾ ਦੇਖੀ ਕਕੇਈ ਏਕਲੀ ਬੈਠੀ ਸੁਪਲੀ ਘਾਬਿ
 ਛਾਇਆ ਜਿਗਜੇ ਪੁਣਾ ਮਸੁਮਾਤ ਕੇ ਪੁਨਿ ਰੁਰਤ ਕੀਨੋ ਪਾਇ ॥੪੬॥ ਆ
 ਇਯੋ ਨਿਹਾਰ ਸੁਰੁਰਤ ਕੇ ਕੈ ਕੇਈ ਆਦਰ ਕੀਨਾ ਉਠਾਇ ਰੁਰਤ ਲਗਾ
 ਇਗਰ ਪੁਨਿ ਗੋਇ ਗ੍ਰੀਤ ਰਲੀਨਾ ਸਿਰ ਚੁਮ ਕੈ ਨਿਜ ਵੇਸ ਕੈ ਪੁਨਿ ਕੁਸ
 ਲ ਪੁਛ ਯੋਤਾ ਹਿਯਾ ਪਤਾ ਭੂਤਾ ਮਾਤ ਮੇਸ ਰੁਕੁ ਸਲਹੈ ਪੁਰਮਾ ਹਿ ॥੪੭॥ ਆ
 ਜਮਮ ਆਨੇ ਦਸੁਤਤ ਵਕੁ ਸਲ ਗ੍ਰੀਲ ਨਿਹਾਗਾ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਤਾਂ ਹਿ ਸੁਪੁਛ
 ਜੋ ਨਿਜ ਪੇਵੇ ਕੈ ਪਰਵਗਾ ਕਹੁ ਰੁਰਤ ਬਿਆਕੁਲ ਚਿਤ ਅਤਿ ਮਨ ਕੰਪ
 ਪੁਛੀ ਮਾਇਆ ਮਾਤ ਤੁਮਾ ਬਿਨੁ ਮੇਪਿਤਾ ਕਿਹੋ ਠੇਰਾ ਆਹਿ ਬੁਤਾਇ ॥੪੮॥
 ਤੁਮਾ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਕਿਨ ਮੇਪਿਤਾ ਇਕੈ ਤਬੈ ਠੇਜੋਇਆ ਬਨਾਇ ਖਾਈ ਦੇਤੈ

ਕੁਰੁਯੋਕਾਰਣਕੋਇ। ਤਤਕੇਅਦੋਖੁਨਿਮਮਦੁਖੁਯੁਅਤਿਆਤਿ। ਕਿੰਦੁਖ
ਜੋਅਪਾਪਸੁਤਕੋਕੇਈਰੁਖੇਤਾਹਿ। ੪੮॥ ਪਰਮਜੀਲੀਜੋਗਤੀਕ੍ਰਿਤਾਅਸੁ
ਮੇਧੀਪਾਹਿ। ਤੰਗਤੀਕੋਤਾਤਤੋਰਗਯੋਜਾਜਗਮਾਹਿ। ਇਹੁੰਤਿਸੁਨਿ
ਰੁਰੁਤਗਿਰਯੋਜੋਕਾਬਿਆਕੁਲਤੋਇ। ਹਾਤਾਤਕਹਿਤੁਮਗਏਮੋਕੋਦੁਖ
ਜੋਮੁੰਦੋਇ। ੪੯॥ ਨਸਮਰਪਯੋਮਮਰਮਰਾਜੇਅਪਗਏਸਿਧਾਇ।
ਇਹੁੰਤਿਰੁਰਤਬਿਲਾਕਰਸਿਰਕੇਜਦੀਨਖਿਲਾਇ। ਉਠਾਇਕੋਕੇਈ
ਤੰਗਕੋਨਿਜਪਾਟੇਕੋਦ੍ਰਿਗਪੋਚਾ। ਸਮਾਧਾਨਸਤਾਂਕਰੇਸਤਾਕਿਉਕਰੇਤੋਸੋਚ
੫੦॥ ਕਲਯਾਣਤੇਰੀਪੁਤਮੇਸਰੁਸਿਧਕੀਨੋਕਾਜਾ। ਕਰਤਬੰਤਕੋਨਾਕ
ਫੁਸੁਤਰਹਯੋਸੇਖਾਅੰਜਾ। ਰੁਰਤਤਾਕੋਰੁਖਯੋਪੁਨਿਮਠਾਅਵਸਰਮਾ
ਹਿ। ਮਮਮਿਤਾਭੁਪਾਸਿਰਮਣੀਪੁਨਿਕਿਯਾਕਹਯੋਮੁਖਮਾਹਿ।

੫੨॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਕੋਪੁਨਿਕਿਆਕਹਯੇਵਹਨਿਖਲਭਾਖੋਮੋਹਿ। ਕੋਕੇਈਨਿਰ
 ਕ੍ਰੈਤੰਕਹੇਸੁਤਸੁਨੇਭਾਖੋਤੋਹਿ॥ ਹਰਾਮਸੀਤੇਲਖਮਣਾਇਹੁੰਤਿਬਾਰਿ
 ਬਾਰਿ॥ ਬਿਲਾਪਚਿਰਕਰਤਿਆਗਤਨਕੋਗਯੇਸੁਰਗਮਝਾਗ॥ ੩੬੬
 ਰ॥ ਭੁਰਤਬਖਾਨੇਤਾਹਿਕੋਰਾਮਲਖਮਣਸੀਯਮਾਤਾਨਹਿਸਮੀਪਤਬ
 ਕਹਿਗਏਯੋਬਿਲਪੇਮਮਤਾਤਾ॥ ੫੪॥ ਕੋਕੇਈਯੋਦਾਚ॥ ਸਿਕਰਛੰਦ॥ ਰਾ
 ਮਕੇਖੁਵਰਾਜਾਤਿਤਵਤਤਉਦਮਕੀਨਾ। ਤਵਰਾਜਕੋਹਿਤਪੁਤਮੇਤ੍ਰਿਹਮੰ
 ਰਿਵਿਪਨਜਕੀਨਾ॥ ਪੂਰਬਕਥੀਵਰਦੇਨਮੋਕੋਵਰਦਭੁਪਤਿਦੇਏ॥ ਸੋਇ
 ਦਾਨੀਦੇਨਜੀਮੇਮੰਗਾਨਿਪਤੇਲਏ॥ ਏਕਕੋਤਵਰਾਜਦੇਸਰਗਮਕੋਬਨ
 ਬਾਸਾਸਿੰਤਵਾਦੀਭੁਪਤੇਤਵਰਾਜਕੀਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਰਾਮਕੋਬਨਭੇਜਯੋਤਵ
 ਪਿਤਾਧਰਮਉਦਾਰਾ॥ ਰਾਮਪਾਛੇਜੀਗਈਜਗਪਤਬ੍ਰਤਸੁਧਾਰਾ॥ ੫੬॥ ਸੁ

ਬੇ

ਕੁਤਕੁਵਦਿਖਾਵਨੇਹਿਤਗਯੋਲਖਮਣਾਪਾਬਨਗਏਜੁਬਜੁਖਾਬਿਧੀ
ਪੁੰਨੀ ਰੁਪਕੀਨਾਬਿਲਾਪਾਰਾਮਰਾਮਸੁਰਾਖਤੇਮਖ ਮੁਧੋਰੁਪਤਿਸੋਇ
ਗਿਰਜਾਸੁਨੇਇਹਕੁੰਤਿਮਰਦੇਰੁਗਾਬਿਨੁਨਹਿਤੋਇ। ੫੦। ਇਹਕੁੰਤਿ
ਮਾਤਾਬਚਨਜੁਨਿਸੁਤਗਿਰਯੋਰੁਮਮਸ਼ਾਗਾਵਜੁਤਤਿਵੁਮਜਿਉਗਿ
ਰੇਕਛਰਹੀਨਾਹਿਸਿਕੁਰਾਪਿਖਤਾਕਕੇਈਦੁਖੀਹੋਈਬਹੁਰਕੀਨਉਚ
ਗਾਕਿਉਸੋਕਮੇਰੇਸੁਤਕਰੇਅਜੁਰੁਯੋਗਜਤਿਹਾਗ। ੫੧। ਦੁਖਅਵਸਰ
ਨਾਕਛਾਇਹਕੁੰਤਿਰੁਖਯੋਮਾਇ। ਕਿਪਰੁਰਤਬਿਲੋਕਤਾਪੁੰਤਿਮਨਦੇਤਿ
ਜਲਾਇ। ਅਸਿਕੁਖਪੈਤੁਪਾਪਨੀਤਵਕੀਨਰੁਰਤਾਪਾਤਿ। ਦੁਰਕੁਰਗਤੇਮੇ
ਜਨਮਲੀਨਿਅਪੀਮੇਬਿੰਖਯਾਤਿ। ੫੨। ਅਗਨਿਮੇਮੇਜੋਰੋਗੋਕੇਮਰੋਗੋ
ਬਿਖੁਖਾਇ। ਖੜਗਸੋਤਨਕਾਟਅਪਨੇਜਾਉਅਮਪੁਰਿਧਾਇ। ਰੁਰਤਿਪਾ

ਤਿਨੀ ਦਸਤੋਰੋ ਕੀ ਗ੍ਰੀ ਪਾਕ ਸੁਰੋ ਨਾ ਕੋ ਕੇਈ ਕੋ ਯੋਗ ਟੋ ਕੋ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਕੋ ਸਲ
 ਆਰੋ ਨਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜੋ ਪਿਰੂਰਤ ਨਿਰੰਗੀ ਉਚ ਕੇ ਠਪੁ ਕਾਗਾ ਭੂਰਤੋ ਤੇ ਸੇਰੋ ਵਈ
 ਤਿਨ ਪਾਦ ਮਸਤ ਕਿਧਾਗਾ ਅਲਿੰਗਾ ਭੂਰਤੋ ਪਰਮਾ ਸੀਲਾਰਾ ਮਮਾਤ ਸੁਹਾ
 ਇ ॥ ਕ੍ਰਿਸਦੀ ਨਬਦਨਾ ਭਾਖਈ ਬਹੁ ਨੈਨ ਤੇ ਜਲ ਜਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਗਏ ਦੁਰਤੋ
 ਰੇ ਪੁਤ ਯੋ ਸੁਰਗ ਯੋ ਕਾਰਣੁ ਤੇ ਇ ॥ ਸੁਰੁ ਸੁਨਿ ਯੋ ਮਾਤ ਬਖਾਨ ਯੋ ਰੁਵੰ ਮਾ
 ਤ ਕੀ ਨੇਜੋ ਇ ॥ ਸਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਹਿ ਲਖ ਮਣੇ ਸੁਤਰਾ ਮਚੇ ਦਹ ਮਾਗਾ ਦੁਖ ਸਿ
 ਸੁਮਗਨਾ ਮੇਰੀ ਬਨ ਗਏ ਚੀਰ ਸੁਧਾਗਾ ॥ ੬੨ ॥ ਚੋ ॥ ਹਰਾ ਮਰਘੁ
 ਵੇਸ ਸੁਨਾਇਕਾ ਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਰੁ ਦਰਦਾਇਕਾ ਅਦਪਿ ਤਿ ਮਮ ਉਦ
 ਗੁਰੁ ਯੋ ਤਦਪਿ ਨਹਿ ਦੁਖ ਮੇਰੋ ਗਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਤਤੇ ਬਿਧਿ ਹੈ ਬਹੁ ਬਲਵ
 ਨਾ ਅਹਮੋ ਕੇ ਉਰੁ ਯੋ ਸੁਰੁ ਨਾ ਯੋ ਬਿਲਾਪ ਕੋ ਸਲ ਘਾਕੀ ਨਾ ਤਾਂ ਪਿ

ਖੁਰਤੁ ਖੁਯੋ ਅਤਿ ਦੀਨਾ ॥੪॥ ਪਾਦਗਹੇ ਕਰ ਰੁਖੇ ਏਹਾ ॥ ਮਾਤਾ ਬਚਨ ਸੁਮੇਸੁ ਨਿ
 ਲੇਹਾ ॥ ਗਮਰਾਜ ਅਰੁਖੇ ਕੁਨ ਬੀਚਾ ਕੋ ਕੇਈ ਕਰਮ ਕਰ ਯੋਜੁ ਨੀਚਾ ॥੬੫॥
 ਅਨੰਤ ਵਾਤਿ ਨ ਕੀਨੋ ਸੁਜੇਈ ॥ ਕੁਰਤ ਜੁਜੋ ਉਰ ਜਾਨਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅਥਵਾ ਮੇਖੇ ਗੀ
 ਜੇਜੇਇ ॥ ਤਿਮੋ ਕੋ ਘਾਬਿਧਾ ਅਪਹੋਈ ॥੬੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਜੋ ਮਾਰੇ ਤੇਜੋ ਜੋ ॥ ਮੇ
 ਕੋ ਤੇਇ ਪਾਪ ਪਾਨਿ ਤੇਜੋ ॥ ਸਮਾ ਅਰਿਧਤੀ ਗੁਰ ਕੋ ਮਾਰਾ ਮਜੋ ਹੋਵੇ ਪਾਨਿ ਪਾਪ
 ਅਪਾਗ ॥੬੭॥ ਮੇਜੋ ਜਾਨਤ ਬੋ ਪਾਨਿ ਜੇਈ ॥ ਤਿਮੋ ਕੋ ਵਹੁ ਜਗਲੇ ਹੋਈ ॥ ਘਾਬਿਧ
 ਕੁਰਤ ਸਪਸਬ ਹੁਰਾਖ ॥ ਰੇਇਓ ਮਾਤਚ ਰਲ ਸਿਰ ਰਾਖ ॥੬੮॥ ਏ ਉ
 ਮਾ ਕੋ ਸਲ ਅਤਾਰਿ ਕੋਈ ਨੇਕ ਠਲ ਗਾਇ ॥ ਸੁਤ ਜਾਨੇ ਮੇਸ ਗਲਾ ਬਿਧਿ ਮ
 ਤੁਜੇ ਚੋ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥੬੯॥ ਸੀਮ ਹਾਵੇ ॥ ॥ ਸ ॥ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਰਿ
 ਸਮੇ ਕੁਰਤਾ ਗਮ ਕੋ ਸੁਨਿਆ ਪਬਾ ਸਿਸਤ ਹਾਂ ਚਲਾ ਏ ॥ ਨਿਪਾ ਮੰਦਰ

ਮੇਵਹਰਾਜਗੁਰੂਸਾਹਿਮੀਰਿਨਕੇਬਹੁਕੁੰਤਿਸੁਹਾਏ॥ਪਿਖਰੇਵਤਰਾਜਕੁਮਾ
 ਰਮਹਾਂਤਿਸੁਦਰਆਪਬਾਸਿਸੁਅਲਾਏ॥ਵਹੁਪਤਿਥੇਅਤਿਤਗਬਰੇ
 ਪੁਨਿਸੰਤਪਰਾਕੁਮਥੇਜਰਠਾਏ॥੧੦॥ਮਾਨਵੈਕਸੁਖਭੋਗਸਭੈਅਸੁਮੇ
 ਧਨਲੋਬਹੁਆਗਕਰਾਏ॥ਬਹੁਦਖਣਤਾਮਖਮਾਂਹਿਦਈਹਰਿਰਾਮ
 ਮਹਾਂਸੁਤਸੁਦਰਜਾਏ॥ਅਤਿਗਏਸੁਰਲੋਕਬਿਖੇਸੁਰਨਾਇਕਕੇਅਰਧਾ
 ਸਨਪਾਏ॥ਸੋਖਕਿਭੁੰਜਨਵੈਨਿਪਥੇਸੁਬਿਥਾਤੁਮਜੋਚਤਨੀਰਬਹਾਏ॥
 ੧੧॥ਚੁਪਈ॥ਆਤੁਮਨਿਤਅਨਾਸੀਜਨੇ॥ਜਨਮਨਾਸਨਹਿਤਾਮੇਮਾਨੇ
 ਤਨੁਜੜਾਤਿਅਪਾਵਿਤਅਹੇ॥ਪ੍ਰਣਮਾਵਿਨਾਸਸੁਛਿਣੁਛਿਣੁਗਏ॥
 ੧੨॥ਭੁਲੇਪ੍ਰਕਾਰਬਿਚਾਰਸੁਕਰੇ॥ਸੋਕਠੋਰਕਹਿਨਦਰਨਪਰੇ॥ਪਿਤਤ
 ਨੇਜਗਤੀਤਰਮਰੇ॥ਮੁਰਖਸੋਚੇਊਰਪਹਰੇ॥੧੩॥ਸਿਕਰਛਿਦਾ॥ਅਸਾਰ

ਖਲ੍ਹ ਸੀਸਾਹਮੇ ਵਿਜੋਗ ਜਬੈ ਸੁਹੇਇ। ਤੰਗ ਕੋ ਵੈਰਾਗ ਅੰਜੁਖ ਸਾਂਤਿ ਦੇਵੇ ਜੋਇ
ਜਨਮ ਵਲਿ ਜੁਜੇ ਅਹੇਤਿ ਹਤਿ ਹਮਿ ਤੁਚ ਲੇ ਜਿਗਾ ਪਰਹਾਰ ਨਹੀ ਕਰ
ਕੋ ਸੇਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਪ੍ਰਸਿਗਾ। ੧੪॥ ਸੁਕਰਮ ਕੇ ਅਪੀਨ ਜੇ ਤੁ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਸੁਪਾਹਿ। ਜਾਨਿ ਕੈ ਵਿਵੇਕ ਜਨ ਕਉ ਜੋਚੈ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ। ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਿ ਕੋਟ ਸੁਨ ਸਟ ਹੋਏ ਗਈ। ਸਿਧ ਅਪਾਗ। ਸੁਕੇ ਜੁਸਾਗਰ ਨੀਰ ਕੇ ਕਾਮਾ
ਸਥਾਤ ਨਖਾਗ। ੧੫॥ ਚਲਤ ਪੜਲਗ ਨ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿੰਬ ਕੁੰਗਰ ਹੋਇ।
ਤਿਉ ਆਯੁ ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਕੀਤ ਵਭੁ ਘੋਨਿ ਸਚੇ ਕੋਇ। ਜੀਵ ਪੁਰਬ ਕਰਾਜੇ
ਉਲਈ ਦੇਹ ਸੁਏਹਾ। ਤਿਉ ਵਰਤਮਾਨ ਸੁਕਰਮ ਕਰ ਪਨਿ ਅੰਗ ਲੇਵੇ ਦੇਹ
੧੬॥ ਜਿਉ ਤਜੇ ਕ੍ਰਣ ਪਾਟ ਕੇ ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨੂਤਨ ਚੀਗ। ਤਿਉ ਤਜੇ ਜੀਰਣ ਦੇਹ ਕੇ
ਪੁਨਿ ਗਹੇ ਨ ਘੋਸਰੀਗ। ਸੇਕ ਅਵਸਰ ਪੈ ਕਹੰਗਾਇ ਹੁੰਗ ਤਿਤ ਨੁ ਜਦੋਹੇਇ।

ਨਹਿ ਮਰੇ ਆਤਮ ਨ ਜਮੇ ਪੁਨਿ ਵਰਧੈ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥੧੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਖੰਡ ਭਾ
 ਵਾ ਵਿਕਾਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਂਤ ਰਿ ਆਨ ਵਿਗਧ ਪੁਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ
 ਬੁਧਿ ਕੋ ਸਾਖੀ ॥ ਲਯਾ ਬਿਹੀ ਨ ਇਕ ਸੁਤਿ ਸੁਸਾਖੀ ॥੧੨॥ ਪਾ ਆਤਮ ਪਰੇ
 ਅੰਦੁਤੀ ਯ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਮਾਇ ਸਾਥਿ ਤਿਹੈ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿ
 ਫ ਉਰਧਰੇ ॥ ਜੋ ਕਤ ਜੋ ਸੁਤਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੁਕਰੇ ॥੧੩॥ ਤੈਲ ਦੇਣ ਮੇ ਮਿਤਤ
 ਨੁਪਰੇ ॥ ਲੈਸ ਭੁਜੈ ਚ ਵਉ ਪਰਣ ਸੁਕਰੇ ॥ ਹਮ ਜੋ ਮਾਲਿ ਰਘ ਨੰਦ ਨ ਬੀ
 ਗਾ ਯ ਥਾਨਿ ਯਾਇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ਸੁਪੀਗ ॥੧੪॥ ਦੇਹ ਗਾਇਨ ਅਰਤਾਲੀ ਹੋ
 ਰੁਏ ਮਰਣ ਅਨੰਤ ਰੂਪਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉਮਾ ਜਨਾਯੇ ਕੁਰਤ ਬਸਿ ਸੁ ਅਨੁਪ
 ੧੫॥ ਤਜ ਅਗਿ ਆਨ ਜੋ ਕੋ ਬਿਧ ਵਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਆਹਿਤ ਅੰਗਿ
 ਨੀਕੀ ਬਿਧਿ ਜੇ ਹਾਰਾ ਆਇ ਸੁਦੀਨਾ ॥੧੬॥ ਸਿਸਕ ਗਵਿਧਿ ਵਤ ਕਰੇ ਦੀਨੀ ਅ

ਗਨਿਲਗਾਇ॥ ਦਿਨਏਕਾਦਸਕੇਕੁਏਲੀਨੇਬਿਪੁਬੁਲਾਇ॥ ੨੩॥ ਪਿਤਰੈਦੋਸ
ਕਰਤਾਹਿਕੋਕੁਜਨਦੇਏਅਪਾਗਾਇਧਿਵਤਿਬ੍ਰਾਹਮਣਜੇਵਹੀਸੈਸੈਕਈ
ਹਜਾਗ॥ ੨੪॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਪਨਬਹੁਦੇਗਉਆਕਈਹਜਾਗਾਰਤਨਪਟਿ
ਬਰਬਹੁਦੇਗਾਮਸੁਦਯੇਉਦਾਗ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਕ੍ਰਿਯਾ
ਕਰਕੈਸਾਗਲੀਪਿਤਕੋਰਿਲੇਥੇਵਹੁਤਾਂਹਿਉਤਾਗੇ॥ ਮਿਲਸਿਗਪੁਰੇਹਿ
ਤਸਾਨਜਯੇਪਾਨਿਕਕਈਨਿਦਨਆਇਅਗਾਰੇ॥ ਨਿਜਬਾਸਕੀਯੋਪੁ
ਰਭੀਤੁਰਤਾਂਉਰਭੀਤਰਗਾਮਹਿਰਾਮਾਚਿਤਾਗੇ॥ ਗੁਰਕੁਤਾਅਮਾਤਸਭੇ
ਦ੍ਰਿਗਹੈਸੁਮਨੈਨਿਜਮੇਸਾਜਿਹੈਪਰਿਵਾਰੇ॥ ੨੬॥ ਸੁਖਨਾਂਹਿਲਹਿਯੋਉ
ਰਭੀਤਰਤਾਇਹਚਿਤਬਛੀਤਿਨਕੇਉਗਮਾਹੀ॥ ਮਿਲਜਾਨਕੀਅੰਲਛ
ਮੰਨਜਮੀਰਪੁਨਾਬੁਗਏਸੁਬਡੇਬਨਮਾਹੀ॥ ਮਮਮਾਤਜੁਰਾਖਸਿਚੀਤਦੇ

ਮੁਖਪੇਖਨਤੇਸੁਪਰੇਖਿਨੁਮਾਹੀ। ਬਨਜਾਉਅਬੈਮਤਿਏਹੁਕਰੀਤਜਰਾਜ
 ਸਕੁਨਿਪਕੇਪਰਮਾਹੀ। ੬॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਮਦਿਹਾਸਮੁਖਸਿਦਰਸੀਖ
 ਜਮੀਸ਼ੀਰਾਮਾਤੰਪਦਪਕਿਜਸੇਵਸੀਕੁਰਤਸੁਅਠੋਜਾਮਾ। ੭॥ ਏ
 ਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਾਤਮਰਾਮਾਇਏਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਰੇ
 ਅਯੋਧਯਾਂਕਾਂਡੇਜਪਤਮੋਧਿਆਇ। ੮॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇ **ਦੁਊਦਾਰ** ॥ ਸਦੇ
ਯਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਬਾਜਿਸੁਸਭੈਮੁਨਿਸ਼ੀਰਿਸੁਮੀਤ੍ਰਿਸਭੈਪੁਰਵਾਸਬੁਲਾਏ।
 ਰਾਜਸਭਾਜਨਦੇਵਸਭਾਤਿਹਮਾਹਿਵਸਿਸੁਮੁਨੀਚਲਾਏ। ਸੰ
 ਧਸਿਪਾਸਨਕੋਮੁਨਿਜੋਜਨੁਹੈਚਤੁਰਾਨਨਜੁਸੁਖਦਾਏ। ਆਨਸੁਕੁ
 ਪਾਤਿਕੇਸੁਤਕੋਪੁਨਿਸਾਨੁਜਤਾਹਿਕਿਬੀਚਬਿਠਾਏ। ੧॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥
 ਦੇਸਕਾਲਕੋਜੋਗਸੁਜੇਇ। ਮੁਨਿਵਰਬਚਨਬਖਾਨਯੋਜੋਇ। ਕੁਰਤ

ਅੰਤੋਤਵਪਿਤਅਨੁਸਾਸਨ॥ਤਿਲਕਦੇਹਿਹਮਬੋਹਸਿਘਸਨ॥੨॥ਕੈਕੇ
ਈਖਾਚਨਰਾਜਸੁਕੀਨੋ॥ਕੁਰਤਸੁਤਵਹਿਤਮੋਊਰਚੀਨੋ॥ਸਿੰਤਸਿਧ
ਦਸਰਥਵਰਗਈ॥ਰਾਜਦਯੋਤਿਨਮੁਖੋਅਲਾਈ॥੩॥ਅਬਦੇਵੇਤਵ
ਤਿਲਕਬਨਾਇ॥ਮੁਨਿਵਰਮਤਿਬੇਦਮੁਖਗਾਇ॥ਸੁਨਿਕੈਕੁਰਤਸੁਖਾ
ਬਿਧਬਾਨੀ॥ਮਮਨਹਿਰਾਜਸੁਤਾਹਿਬਖਾਨੀ॥੪॥ਰਾਜਾਰਾਮਸੁਮ
ਹੇਊਦਾਗੇ॥ਹਮਤਿਨਕੈਹੈਦਾਸਾਬਿਚਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਾਤਿਜਮੇਮੁਨਿਵਰਮੇ
ਜਾਂਦੋ॥ਰਾਮਚੰਦਕੋਨਗਗਲਿਅਵੈ॥੫॥ਤੁਮਸਭੁਮਾਤਹਮਾਰੀਜੇਤੀ॥
ਬਿਨਕੈਕੇਈਚਲੇਸੁਤੇਤੀ॥ਮਾਤਿਗੰਧਨੀਨਾਮਕੈਕੇਈ॥ਅਬਹੀਹਨੇ
ਆਇਮਾਨਿਏਈ॥੬॥ਪਰਮੇਕੋਰਪੁਵਰਨਹਿਦੇਖੇ॥ਇਸਤ੍ਰੀਬਧਹਕ
ਲਿਕਸੁਪੇਖੇ॥ਪਾਦਚਾਰਦੇਤੁਕਬਨਜਾਂਦੋ॥ਕਾਲਪਾਤਿਨਹਿਬਿਲਮ

ਲਗਾਵੈ॥੧॥ਗੀਘਾਮਲ **ਤੀਛੰਦ**॥ਜੰਤ੍ਰਪਨਸਹਿਤਸੁਮੇਚਲੇਤੁਮਜਾਹੁ
 ਕੁਵੇਮਤੁਚਲੇ॥ਰਾਮਜਿਉਬਨਮੇਗਯੋਤਿਉਧਾਰਮੇਤਨਬਲਕਲੇ॥੮
 ਲਮੁਲਕੁਜਨਮੇਕਰੇਸਤ੍ਰਪਨਨੀਕੇਲਿਆਵਈ॥ਸਿਰਜਟਾਅਵਨੀ
 ਮੇਸਵੇਨਹਿਰਾਮਜੋਲੋਆਵਈ॥੯॥ਸਿਕਰ **ਛੰਦ**॥ਇਹਕੁਤਿਕੁਰਤ
 ਸੁਧਾਰਮਨਮੇਮੋਨਲੀਨੀਧਾਰ॥ਸਭਲੋਕਕੁਰਤਸਰਾਹਈਮੁਖਸਾਧਸਾ
 ਧਉਚਾਗਾਧਰਮਸੀਲਪ੍ਰਕਾਤਬਨਪ੍ਰਤਿਕੁਰਤਕੀਨਪਖਾਨਾਸੁਮਤਿਸਭੈ
 ਬੁਲਾਇਸੈਨਿਕਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ਚਤੁਰੰਗਣੀਸਭਸੈਨਿਜੇਤੀ
 ਕੁਰਤਕੇਅਨਗਮਾ॥ਅਸਕਿਜਰਰਥਪਦਾਤੀਰਹੇਆਭੁਜਾਮਾਕਿਸਲਖਾ
 ਲੋਗਜਦਾਰੋਬਸਿਸੁਲੋਦਿਜਰਾਜਾ॥ਕੁਰਤਕੇਸਿਰਾਸਬਚਾਲੇਰਾਮਦੇਖ
 ਨਕਾਜਾ॥੧੧॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਗਿਗਾਤੀਗਸਿੰਗਬੇਰਪੁਰਸੈਨਕੀਨਨਿਵਾਸਾ॥

ਸਤ੍ਰਪਨਬਖਾਨਯੋਸਬਕੋਇਹਾਂਕਰੋਨਿਸਬਾਸਾ॥੧੧॥ਸਦੇਯਾ॥ਸੁਨਿ
ਕੇਕੁਰਤਾਗਮਕੋਮਨਮੇਅਤਿਸਿਕਕੁਈਗੁਹਏਹੁਬਿਚਾਰੇ॥ਬਹੁਸੇਨਜ
ਮੇਤਸੁਕੇਕਈਨਿਦਨਆਇਪਰੇਅਹਰਿਗਕਨਾਰੇ॥ਨਹਿਜਾਨਪਰੇਸਿ
ਗਸੈਨਲਈਅਹਰਾਮਪਰਤੁਮਕੋਨਹਿਮਾਰੇ॥ਸਕੁਲੇਕਨਕੋਇਹੁ
ਤਕਹੀਚਲਸਾਯੁਪਯਾਮਨੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰੇ॥੧੨॥ਜੋਮਨਭੀਤਰਸੁ
ਧਾਅਹੇਤੁਬਲੇਮਮਨਵੈਸੈਨਉਤਾਰੇ॥ਜੋਮਨਭੀਤਰਪਾਪਕਛੁਤਬਨ
ਵਨਖੈਚਸੁਲਾਹੁਕਨਾਰੇ॥ਜਾਤਿਕੁਈਮਮਸਿਗਚਲੇਗਾਹਅਯੁਪਯੋ
ਇਸਚਾਰਨਿਹਾਰੇ॥ਇਹੁਭਾਂਤਿਬਖਾਨਸੁਲੇਗਨਕੋਗੁਹਤੈਣਕਸੇਕਰ
ਮੈਧਨੁਧਾਰੇ॥੧੩॥ਬਹੁਭਾਂਤਿਉਪਾਇਨਤਾਹਿਲਈਪੁਨਿਸਿੰਗਲਏਬਹੁ
ਜਾਯੁਪਬੀਰਾ॥ਕੁਰਤੈਪਿਖਤਾਹਿਉਪਾਇਨਲੇਕੁਹਾਨਪਗੀਲਖਰਾ

ਮਸ੍ਰਬੀਰਾ॥ ਪਿਖਮੀਤ੍ਰਿਸਮੀਪੁਨਿਸਾਂਨਜਤਾਸਿਗਮੇਜਟੇਹੇਤਨਮੈਬਨਚੀਗਾ॥
 ਉਰਕੀਤਰਰਾਮਕੀਜੋਚਕਰੇਮੁਖਰਾਮਕੁਨੇਦ੍ਰਿਗਜਾਵਤਿਨੀਗਾ॥ ੧੪॥
 ਅਕੁਬੀਦਨਕੋਸੁਨਿਖਾਦਪਤੀਗੁਹੋਮੁਖਮਾਂਹਿਸੇਹੁਬਖਾਨੇ॥ ਤਬਕੇ
 ਕਈਨਿਦਨਬੇਗਉਠਾਇਸੁਜਾਦਰੇਵੇਗਲਿਮਾਂਹਿਲਗਾਨੇ॥ ਕਲਖਾ
 ਨਪੁਛੀਗੁਹਕੀਮੁਖਤੇਪਿਖਕੁਤਸਖਾਮਨਮੇਬਿਗਸਾਨੇ॥ ਅਹਰਾਮਸਖ
 ਪਾਨਿਕੇਕਈਨਿਦਨਲੋਗਨਕੋਮੁਖਆਪਬਖਾਨੇ॥ ੧੫॥ ਕੁਰਤੇਵਾਚਾਸੇਵੇ
 ਘਾਕੁਤਤਮੇਰਪੁਨਾਥਕਿਸੀਗਸੁਬਾਸਕੀਯੋਇਹੋਠਰਸੁਹਾਈ॥ ਰਾ
 ਮਮਰਾਂਤਮਪ੍ਰੇਮਕੁਰੇਬਿਗਸੇਤੁਮਕੋਗਲਿਮਾਂਹਿਲਗਾਈ॥ ਪਿਨਿਕੁਯੋ
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਕੁਯੋਤਵਰਾਪਵੇਸੇਮੁਖਬਾਤਅਲਾਈ॥ ਰਾਮਜਿਆਲਛ
 ਮਨਸਮੀਜਿਹੋਠਰਾਪਖੇਵਹੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥ ੧੬॥ ਅਬਸੁਖਰਤਲੇ

ਚਲੇ ਮੋਹਤ ਹਜ਼ਾਰਿ ਸੈਨ ਕੀ ਘਾਸੀ ਘਾਸੇ ਮਮਥੀ ਗਾਤੁ ਸੇਵਕ ਰਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸਖਾਤ ਵਭਾਗ ਮਾਯਾ ਜਗਮਾਧਿ ਗਧੀ ਰਾਇ ਹਕੁੰਤਿ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤਾਰਤ
 ਹੀ ਵਿਗਕੇ ਕਈ ਨੰਦਨ ਜਾਵਤਿ ਨੀਰਾ ਗ੍ਰਾਹ ਸੀਗਾ ਮਿਲੇ ਭੂਹਿ ਠੋਰ ਗਏ ਮੁ
 ਹਿਰਾਮ ਵਸੇ ਨਿਸਿਕੀ ਗਸੁਤੀ ਰਾਗ ੧੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੈਨ ਅਸਥਾਨ ਪਿਖੇ
 ਤਿਨ ਜਾਈ ॥ ਜੇਹ ਜੇਏ ਬੇਕੁਸਾ ਬਿਛਾਈ ॥ ਸੀਤਾ ਭੁਰਣ ਬਿੰਦ ਅਤਿ ਸੁ
 ਦਰਿ ॥ ਅਗ ਚਿਤ ਭੂਮਿ ਭੁਈ ਗੁਣ ਮੰਦਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਖ ਸਿਤ ਪਤ ਰਿਵੇ ਅ
 ਤਿ ਹੋਇ ਯੋ ॥ ਭੁਰਤ ਬਿਅ ਕੁਲ ਉਰਾ ਅਤਿ ਰੋਇ ਯੋ ॥ ਅਹੋ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀਤਾ
 ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕਨੰਦ ਨੀ ਗੁਣ ਕੀ ਧਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਤਨ ਪਲਿ ਘਪੁ ਨਿਮਹ
 ਲਿ ਉਦਗੇ ॥ ਕਿਮ ਲਉ ਪਰਿ ਪਾਦੁ ਸਵਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਜਾਹਿ ਤੇ ਜੇਵਤ ਬੀਤੈ ਜੋ ॥
 ਜੋ ਕੁਸਾਵਿਸੁ ॥ ਸੋਈ ਕੀਸੋ ॥ ੧੪ ॥ ਵਿਹਗਾ ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਸੁਦਖ ਭੁਰੇ ਬਨ ਭੁਸ

ਵਿਛਾਉਣੇ

ਪਾਤਨਮਾਤਿ। ਮੇਰੇਗੀਅਪਗਧਏਐਰਸੁਕਾਰਣਨਾਹਿ। ੨੧॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾ।
 ਧਿਗਮੇਹਪਾਪਕਕੇਈਕੇਮੇਜਨਮਯੋਊਰਮਾਤਿ। ਮਮਨਿਮਿਤਕਲੇਜਬ
 ਨਮੇਗਮਸੀਤਾਪਮਾਤਿ। ਪੀਨਿਲਖਮਣਜੂਮਦੈਜਗਰਾਮਕੇਸਿਗਜੋਇ।
 ਬਨਗਯੋਹਰਖੁਊਦਾਰਉਰਨਹਿਰਹਯੋਪਰਮੇਜੋਇ। ੨੨॥ ਗੀਯਾਮਾ
 ਲਤੀਛਿਦਾ। ਮੇਰਾਮਦਾਸਨ ਦਾਸਕੋਪਾਨਿਦਾਸਹੋਵੇਗੋਜਬੀ। ਤਬਜ
 ਨਮਮੇਰੇਸਫਲਹੋਵੇਸਿਕਨਾਹਿਕਰੋਕਬੀ। ਕ੍ਰਾਤਜਾਹਿਰਪੁਨਾਥਹੋਵੇ
 ਹਿਠੋਰਜਾਨਤਹੋਜਬੀ। ਕਿਹੁਮੇਹਰਾਮਅਨੈਨਕੋਹਿਤਬੇਗਜਾਵੇਮੇਅ
 ਬੀ। ੨੩॥ ਸਦੈਯਾ। ਗੁਹਪੇਖਤਿਨੇਅਤਿਜੁਧਮਹਾਮਨਪ੍ਰਮਕੁਰੇਇਹਬਾ
 ਤਿਉਚਾਰੀ। ਤੁਮਪੀਨਿਭੁਏਜਗਮਾਹਿਜੁਨੇਰਪੁਬੀਰਬਿਖੇਇਹਪ੍ਰੀਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਲਖਮਾਨਿਬਿਖੇਅਤਿਆਹਿਸਨੇਹਜੁਤੋਹਿਉ

ਦਾਗੀ।।ਗਿਰਾਚਿਤ੍ਰਸੁਕੁਟਵਿਰਾਜਤਹੈਜਾਹਿਹੈਕਦਲੀਪੰਨਜਾਫਲਵਾਰੀ
੨੪॥ਨਰ **ਜਛੰਦ**॥ਮੰਦਾਕਿਨੀਜਮੀਪਰਾਮਸੀਪਸਾਨੁਜੋਰਹੋ॥ਅਨੰਦ
ਕੇਦਪੁਰੇਅਪਾਰਸੁਖਤਿਲਹੋ॥ਤਹਾਂਚਲੇਜਮਸਤਹੁੰਸਮੈਨਗਿਗਕੇ
ਤੋਗੇ॥ਨਿਖਾਦਗਜਭੁਖਯੈਕਹਯੋਵਿਲਿਬਨਾਕਰੇ॥੨੫॥ਅਨਾਇਨ
ਵਪੰਚਸੈਮਹਾਨਦੀਤਗਵਨੀ॥ਸੁਆਪਰਾਜਨਾਵਕੋਜੁਲਿਆਇਓ
ਜੁਹਾਵਨੀ॥ਚਢਾਇਰਾਮਮਾਤਭੂਤਸਾਨੁਜੀਉਦਾਰਪੀ॥ਵਸਿਜੁਕੇਚ
ਚਯੋਨਿਖਾਦਗਜਸੀਲਪੀ॥੨੬॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਕੈਕੇਈਔਰਜੋਖਤਾਜੇ
ਤੀ॥ਔਰਨਨਾਵਚਢਾਇਜੁਤਤੀ॥ਆਬਿਧਗਿਗਾਉਤਰੇਪਾਗਾਭੁਰਤ
ਨਿਖਾਦਪਤੀਜੁਉਦਾਰ॥੨੭॥ਭੁਰਦੁਆਜਕੇਆਸੁਮਜੰਗਾਂਬੇਗਗ
ਏਵਹਜਗਲੇਤਹਾਂਸੈਨਦੁਰਸੁਥਾਪਪਛਰੀ॥ਸਾਨੁਜਭੁਰਤਜੁਗਯੋ

ਅਗਾਰੀ॥੨੫॥ਆਸੁਮਮਾਹਿਸੁਮੁਨੀਬਿਰਾਜੇ॥ਤਪੋਕ੍ਰਾਂਤਿਪਿਖਪਾਵਕਲਾ
 ਜੇ॥ਪੇਖਬੁਰਤਰਿਖਕੁਗਤਿਉਦਾਰੀ॥ਸਾਂਇਗਪਦਬੀਦਨਧਾਰੀ॥੨੬
 ॥ਦਸਰਥਕੇਜਤਜਾਨਮੁਨੀਸਗ॥ਪੁਜਨਕੀਯੋਤਾਹਿਪੁਰੀਸਗਾਸੀ
 ਜਜਟਾਤਨਬਲੁਪਾਰੀ॥ਕੁਰਤਪੇਖਾਰਿਖਕੀਨਉਚਾਰੀ॥੨੭॥ਕੁਸਲ
 ਛੇਮਤਮਕੁਰਤਕੁਮਾਰੇ॥ਰਾਜਪਾਇਕਿਉਬਲਕਲਧਾਰੇ॥ਕਾਹਿਨਿ
 ਮਿਤਵਿਪੁਨਿਤੁਮਆਏ॥ਮੁਨੀਆਸੁਮਾਜਿਰਜਟਾਬਢਏ॥੨੮॥ਕੁ
 ਰਦਾਅਜਵਚਨਜੁਨਿਪਾਇਯੋ॥ਕੁਰਤਨੈਨਗ੍ਰੀਤਰਜਲਾਆਇਯੋ॥
 ਕੁਗਵਨਸਭਕੂਤਨਉਰਜੇਈ॥ਤੁਮਜਾਨਤਹੋਸਗਲੋਜੇਈ॥੨੯॥ਤ
 ਦਪਿਤੁਮਪੁਛਯੋਪੁਛਜੋਇ॥ਕੁਯੋਅਨੁਗ੍ਰਹਮੋਪਹੁਜੋਇ॥ਤੁਮਸਬ
 ਗਸਰੈਬਿਧਿਅੰਤੋ॥ਕੁਖਨਤੇਜਨਕੇਅਪਦਹੋ॥੩੦॥ਸਿਕਰਛੇਦਾ॥

ਦਾਗੀ॥ ਗਿਰਾਚਿਤ੍ਰਸੁਕੁਟਵਿਰਾਜਤਹੈਜਾਹਿਹੈਕਦਲੀਪੰਨਜਾਫਲਵਾਰੀ
੨੪॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ**॥ ਮੰਦਾਕਿਨੀਜਮੀਪਰਾਮਸੀਅਜਾਨੁਜੋਰਹੋ॥ ਅਨੰਦ
ਕੇਦਪੁਰਹੋਅਪਾਰਸੁਖਤਿਲਹੋ॥ ਤਹਾਂਚਲੇਜਮਸਤਹੁੰਸਮੈਨਗੀਗਕੋ
ਤੋਗੇ॥ ਨਿਖਾਦਗਜਭੁਖਯੈਕਹਯੋਵਿਲਿਬਨਾਕੋਗੇ॥ ੨੫॥ ਅਨਾਇਨ
ਵਪੰਚਸੈਮਹਾਨਦੀਤਗਵਨੀ॥ ਸੁਆਪਰਾਜਨਾਵਕੋਜੁਲਿਆਇਓ
ਜੁਗਵਨੀ॥ ਚਢਾਇਰਾਮਮਾਤਭੂਤਸਾਨੁਜੀਉਦਾਰਪੀ॥ ਵਸਿਜੁਕੋਚ
ਚਯੋਨਿਖਾਦਗਜਸੀਲਪੀ॥ ੨੬॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਕੈਕੋਈਐਹਜੇਖਤਾਜੇ
ਤੀ॥ ਐਰਨਨਾਵਚਢਾਇਸੁਤਤੀ॥ ਘਾਬਿਧਰੀਗਾਉਤਰੇਪਾਗਾਭੁਰਤ
ਨਿਖਾਦਪਤੀਜੁਉਦਾਰ॥ ੨੭॥ ਭੁਰਦੁਆਜਕੋਆਸੁਮਜਹਾਂਬੇਗਗ
ਏਵਹਜਗਲੇਤਹਾਂਸੈਨਦੁਰਸੁਥਾਪਪਛਰੀ॥ ਸਾਨੁਜਭੁਰਤਸੁਗਯੋ

ਅਗਾਰੀ॥੨੫॥ਆਸੁਮਮਾਹਿਸੁਮੁਨੀਬਿਰਜੇ॥ਤਪੇਕ੍ਰਾਂਤਿਪਿਖਪਾਵਕਲਾ
 ਜੇ॥ਪੇਖਬੁਰਤਰਿਖਬੁਗਤਿਉਦਾਰੀ॥ਸਾਂਇਗਪਦਬੰਦਨਧਾਰੀ॥੨੬॥
 ॥ਦਸਰਥਕੇਸੁਤਜਾਨਮੁਨੀਸਗ॥ਪੁਜਨਕੀਯੋਤਾਹਿਪੁਰੀਸਗ॥ਸੀ
 ਸਜਟਾਤਨਬਲੁਪਾਰੀ॥ਬੁਰਤਪੇਖਾਰਿਖਕੀਨਉਚਾਰੀ॥੨੭॥ਕੁਸਲ
 ਛੇਮਤੁਮਬੁਰਤਕੁਮਾਰੇ॥ਰਾਜਪਾਇਕਿਉਬਲਕਲਧਾਰੇ॥ਕਾਹਿਨਿ
 ਮਿਤਾਵਿਪੁਨਿਤੁਮਆਏ॥ਮੁਨੀਆਸੁਮਾਜਿਰਜਟਾਬਢਏ॥੨੮॥ਕੁ
 ਰਦੁਆਜਵਚਨਜੁਨਿਪਾਇਯੋ॥ਬੁਰਤਨੈਨਗ੍ਰੀਤਰਜਲਆਇਯੋ॥
 ਬੁਗਵਨਸਬੁਕੂਤਨਉਰੋਜੇਈ॥ਤੁਮਜਾਨਤਹੋਸਗਲੋਜੇਈ॥੨੯॥ਤ
 ਦਪਿਤੁਮਪੁਛੁਯੋਪੁਛੁਜੋਇ॥ਕੁਯੋਅਨੁਗਹਮੋਪਹੁਜੋਇ॥ਤੁਮਸਬ
 ਗਸਰੈਬਿਧਿਅੰਤੋ॥ਕੁਖਨਤੇਜਨਕੇਅਪਦਹੋ॥੩੦॥ਸਿਕਰਛੇਦਾ

ਗਮਰਾਜਵਿਖਾਤਲਕੈਕਈਕੀਨੋਜੋਇ॥ ਬਨਬਾਸਪੁਨਿਸਤਿਸੀਅਕੋ॥
ਨਾਹਿਜਨੈਕੋਇ॥ ਤਵਪਾਦਜਗਲਜੁਗੀਦਮੋਕਿਯੋਮੁਨੀਵਰਆਹਿ॥
ਇਮਭਾਖਬੁਰਤਜੁਪਾਦਪਕਰੇਬੁਯੋਦੁਖਊਗਮਾਂਹਿ॥ ੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੁਮ
ਹੀਜਾਨਨਜੋਗਹੋਯੋਮੁਨਿਪਰਮਦਖਾਲਾ॥ ਜੁਪਅਜੁਪਸੁਮੇਮਨੇਤੁਮ
ਤੋਗਖਾਨਬਿਸਾਲਾ॥ ੩੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਮਰਾਜਜਨਾਹਿਪਰਜਨਹੋਰ
ਪੁਨਾਥਜਦਾਜਗਰਾਜਨਗਈ॥ ਹਮਕਿਕਰਹੈਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਵਜੁਰਖੁ
ਨਾਥਬਲੀਪਦਕੈਸਿਵਕਾਈ॥ ਇਹਤੇਹਮਜਵਤੁਤੈਬਨਮੇਮੁਨਿਰ
ਮਪਦਾਬੁਜਕੀਸਰਨਾਈ॥ ਤਹਿਰਾਜਸਿਭਾਰਨੀਵੇਦਰੁਲੇਹਮਾਲਿ
ਆਵਹਿਰਾਮਜੁਪਾਦਮਨਾਈ॥ ੩੬॥ ਸਿਕਰਛੰਦ॥ ਬਾਜਿਸੁਆਪੁਰ
ਵਾਸਅੰਪੁਨਿਰੇਸਲੋਕਅਪਾਰਾ॥ ਮਿਲਕੈਸਰੈਹਮਰਾਮਕੈਦੈਭਾਲਤਿ

ਲਕਸ਼ਵਾਰਾ ਅੰਧਿਨ ਗਰੀਲੇ ਚਲੇ ਪਦੇ ਵੇਹੋ ਪੁਰਿ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹੁ ਰਾਤਿ
 ਬਾਨੀ ਭੁਰਤ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਹਰਖ ਯੋ ਉਰ ਮਾਂਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗਰਲਾ ਇਹੁ ਰਤ ਸੁ
 ਚੰਮ ਮਸਤ ਕਮੁਨਿ ਬਡਾ ਈਕੀਨਾ ॥ ਮੇਜਾਨ ਯੋ ਕੁਵਿਖ ਪੁਰਬਾ ਕਿਯੋ ਕੁਯੋ
 ਮੰਨ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤੈ ਪੈਰਾ ਮਭੁਗਤ ਉਦਾਗਾ ॥ ਅੰਤਿ ਥਕੀਨੇ ਮੇਚ
 ਤੋ ਸਾਹਿ ਮੈਨ ਜਾਹਿ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ॥ ਸੈਨ ਸਾਹਿਤ ਸੁਨਿ ਭੁਰਤ
 ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਅਬਤੁ ਮਭੁਜਨ ਕਰੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਾਤਿ ਬਸੇਤੁ ਮਾਇਹਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾ
 ਮ ਸਾਮੀ ਪਸੁ ਜਾਹੁ ਸਕਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਮੁਨਿ ਵਰਜਿਓ ਆਇਸੁ ਤੈਥਾਰੇ ॥ ਤਿਉ ਕ
 ਰੈ ਹਮ ਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਭਾਰਵਾ ਅਜ ਸੁਨਿ ਭੁਰਤ ਸੁਬਾਨੀ ॥ ਜਾਇਛੁ ਹ
 ਯੋ ਘਰ ਭੀਤਰ ਪਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਮੈਨ ਗਹੀ ਘਰ ਭੀਤਰ ਬਹਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਪੈਨੁ ਕੇ
 ਪਿਆਨ ਸੁਧਰ ਯੋ ॥ ਜਿਮਰਨ ਕਯੋ ਸੁਮੁਨਿ ਵਰਜ ਬਹੀ ॥ ਆਈ ਕਾਮ ਪੈਨ

ਤਹਿਤ ਬਹੀ॥੪੧॥ ਅਲੋਕਿ ਕਸਬ ਕਾ ਮਥੇ ਜੇਈ॥ ਧੇਨੁ ਰਚੇ ਤਹਿ ਠੋਰ ਜੁਤੇਈ
॥ ਸੈਨ ਸਾਹਿਤ ਕੁਰਤ ਕੇ ਜੇ ਜੋ॥ ਵਾਛੁ ਤਿਥੇ ਰਚਯੋ ਤਿਨ ਜੇ ਜੋ॥੪੨॥ ਬਿਜਨ ਗੀ
ਤਨ੍ਹਿਤ ਬਹੁੰਤੀ॥ ਮਨੋ ਜੁ ਵਰਗ ਵਸੇ ਤਿਹ ਰਾਤੀ॥ ਰੂਪ ਤਿਜੁ ਤਪੁ ਨਿਸੈ
ਨਿਕ ਜੇਈ॥ ਤਿਪਤਿ ਰੁਏ ਮੁਨਿ ਆਸੁ ਮਤੇਈ॥੪੩॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਸਿ
ਸੁਸੁਪੁ ਜਕੈ ਮੁਨਿ ਵਰਕਾਰ ਦੁਆਜਾ॥ ਸੈਨ ਸਾਹਿਤ ਸੁਕੁਰ ਤੇ ਕਪੁ ਨਿਪੁ ਜ
ਯੋ ਮੁਨੇ ਰਾਜਾ॥੪੪॥ ਜ **ਦੋਯਾ**॥ ਮੁਨਿ ਆਸੁ ਮਨਾ ਕੁਸਮਾਨ ਬਿਖੋ ਦਿਨ ਰਾ
ਤਿ ਜੁ ਖੀਏ ਹੁੰਤਿ ਬਿਤਾਈ॥ ਆਰਿ ਬੰਦ ਪਦਿ ਬੁਜ ਪਾਤਸ਼ੇ ਮੇ ਸੁਚਲੇ ਸਗ
ਲੇ ਮੁਨਿ ਆਇ ਜੁ ਪਾਈ॥ ਗਿਰਿ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਕੁਟ ਗਏ ਸਗਲੇ ਤਹਿ ਸੈਨ ਸਭਾ
ਕੁਛ ਦੁਰਠ ਰਾਈ॥ ਗੁਹ ਅੰਗ ਸੁਮੰਤ ਸੁਕੁੰਤ ਦੁਊ ਸੁ ਅਗਾਰੀ ਗਏ ਬਨ ਭੂ
ਮ ਸੁਹਾਈ॥੪੫॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਮੁਨਿ ਮੰਡਲ ਪਿਖਰਾ ਮਉਦ ਗੀ॥ ਦੁਦੇ ਗ

ਮਤਹੰਦੁਰਚਾਰੀ। ਰਾਮਕੁਵਨਨਹਿਨਦਰਸੁਪਰਯੋਗਮੁਨਿਮੰਡਿਲਕੋਪੁਛ
 ਨਕਰਯੋ॥੪੬॥ ਹੋਮੁਨਿਸੀਤਾਸਹਿਤਸੁਰਾਮਾਲਖਮਣਸਿਗਵੇਸੇਕਿਹ
 ਧਾਮ। ਤਬਬੋਲੇਮੁਨਿਯੈਮੁਖਮਾਂਹੀ। ਗਿਗਾਕੇਉਤਰਤਟਮਾਂਹੀ॥੪੭॥ ਰਾ
 ਮਕੁਵਨਸੁਇਕਿਤਸੁਹਾਏ। ਸਿਦਰਕਾਨਨਚਹੁਦਿਸਛਾਏ। ਕਦਲੀਕਟ
 ਲਸੁਫਲਪੁਰਵਾਗੇ। ਰੂਮਾਵਿਖੇਲਟਕੇਜਿਨਡਾਗੇ। ਚੰਪਕਕੋਵਿਦਾਰਫੁਲ
 ਵਾਰੀ। ਪੁਨਿਗਾਥਕੁਲਚਹੁਦਿਸਪਰਵਾਰੀ॥੪੮॥ ਆਬਿਧਮੁਨਿਗਣ
 ਜਬੈਦਿਖਾਏ। ਕੁਰਤਅਗਾਰੀਗਾਏਸੁਧਾਏ। ਮੰਤ੍ਰੀਸਹਿਤਅਨੁਜਪੁਨਿਸਿ
 ਗਾ। ਕੁਰਤਕੁਏਅਤਿਪੁਲਕਤਅੰਗਾ॥੪੯॥ ਸਦੈਯਾਮਾਮਸੁਮਸਿਦਰਰਾ
 ਘਵਕੋਅਤਿਸੇਵਤਤਾਹਿਮਹਾਮੁਨਿਗਿਆਨੀ। ਰੁਖਨਮੈਬਨਚੀਰ
 ਸੁਕੈਮਿਗਫੁਲਫੁਲਤਰੁਸੇਲਟਕਾਨੀ। ਫੁਲਲਤਤਰੁਸੇਲਪਟੀਜਨੁ

੧੧੩

ਕਚਨਾਰ

ਫੁਲਰਾ

ੴ ਤਿਸੇ ਪਤਨੀ ਲਪਟਨੀ ॥ ਕੋ ਕੋਈ ਨਿਦਨ ਸਾਨੁ ਜਵੈ ਅਤਿ ਦੁਰਤੇ ਹੋਰ ਲਏ
ਸੁਕੁ ਵਾਨੀ ॥ ੫੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਜਾ ਕੋ ਕੁਜੇ ਮੁਨਿ ਗੱਲੁ ਅੰਸ ਨ ਕਾਦਿ
॥ ਵੈਜੇ ਤਹੁਤ ਗਵਿਖੇ ਕੂਤ ਪਲੇਟੈ ॥ ੫੧ ॥ ਇਤਿ ਸੀ ਮਤੁ ਅਧਿ ਮਤੁ ਮਰਾ ਮਇ
ਏਉ ਮਾਮ ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ॥ ੫੨ ॥ ਅਯੋਧ ਯਾ ਕਾਂਡੇ ਅਸੁ ਮੋਧਿ ਆਇ ॥
੧ ॥ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਆਸੁ ਮਕੀ ਦਿਗ ਜਾਇ ਕੋ ਕੋ
ਕਈ ਨਿਦਨ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਜ੍ਞ ਪੁਜਾ ਕੁ ਸਿਵਾਰ ਜਸੇ ਪਦ ਚਿਨ ਕੁਲੇ ਧਰਮਾਂ
ਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਾਂਨੁ ਜਤਾਰ ਜਲੇਟਿ ਪਰੇਸੁ ਅਤੇ ਹਮ ਧੀ ਨਿਜੁ ਆਪ ਉਚਾਰੇ
॥ ਰਾਮ ਪਦ ਬੁਜ ਚਿਨ ਤਜੇ ਵਹੁਤ ਲਯਾ ਬਨ ਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪ
ਦਪ ਕਿਸ ਕੀਰ ਜਕੋ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਲੈ ਜੁਰ ਦਿਛਤਿ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਦਾ ਬਿਚਾਰ ਤਨੀ
ਤਿਛਿਰੇ ਪੁਨਿ ਦਿਛਤ ਵੈਸਨ ਕਾਦਿਕ ਚਾਂਗੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਰੇ ਇਹ ਭੁੰਗਤਿ ਉਮੰ

ਅਤਿਕੇਕਈਨਿਦਨਰਾਮਪਿਆਰੇ। ਜਾਤਭੁਏਦਿਗਾਮਾਸਮਕੀਉਰਾਮਾ
 ਨਿਦਨੀਰਕੇਜਾਹਿਪਨਗੇ। ੨॥ ਤਹਿਪੇਖਰਾਮਪਤਿਰਾਮਬਲੀਤਨਸ
 ਮਭੁਲੇਦ੍ਰਿਗਵਾਰਜਸੇ। ਸੁਭਸੀਸਜਟਾਤਰਛਾਲਨਈਤਨਅੰਬਰ
 ਅੰਸੁਖਵਾਰਜਸੇ। ਤਰੁਣਾਰੁਣਸੀਦੁਤਿਸੋਕੁਤਹੈਮਰਦੇਪਦਸੀਖ
 ਸੁਵਾਰਜਸੇ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਵਿਨੋਦਕਰੇਸੁਖਿਰੇਮੁਖਿਪਕਿਜਦ
 ਰਜਸੇ। ਚੌਪਈ॥ ਲਖਮਣਸੇਵਤਜਾਪਦਵਾਰਜਾ। ਭੁਰਤਹੋਰਤਿਹਦੇ
 ਹਰੇਆਰਜਾ। ਹਰਖਸੋਚਧ੍ਰੁਗਪਦਤਿਨਆਇਯੋ। ਰਾਮਪਦਾਂਬਜਸੇ
 ਲਪਟਾਇਯੋ। ੪॥ ਰਾਮਭੁਜਾਗਹਿਕੀਨਓਧਾਗ। ਗਰਲਾਏਦ੍ਰਿਗ
 ਜਾਵੇਵਾਰਗ। ਅੰਕੁਬੀਚਪੁਨਿਭੁਰਤਬਿਠਾਏ। ਪੁਨਿਪੁਨਿਰਾਮਗਰੇਨਿ
 ਜਲਾਏ। ੫॥ ਬਹੁਰਰਾਮਕੀਮਾਤਾਜੇਤੀ। ਜਾਇਪਹੁਤੀਬੇਗਸੁਤੇ

ਤੀ। ਤਿਖਾਵੰਤਗਊਆਜਗਜੈਸੇ। ਰਾਮਪਿਪਨਹਿਤਗਈਸੁਤੈਜੇ। ਧਾਰਾਮਸੁ
ਮਾਤਾਨਿਹਾਰੀਜਬਹੀ। ਉਠਬੈਏਤਿਨਚਰਣਸੁਤਬਹੀ। ਮਾਤਾਸੁਤਕੋਕੇ
ਠਲਗਾਏ। ਕੀਨਵਿਲਾਪੁਦ੍ਰਿਗਨਜਲਜਾਏ। ॥ ਇਤਿਸੁਮਾਤਮਾਤ
ਇਤਿਨਾਮਾ। ਸੀਖਸਾਹਿਤਤਿਨਕੀਨਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਬਹੁਰਿਬਸਿਸੁਤਹੰ
ਚਲਿਆਏ। ਰਾਮਪੇਖਗੁਰਅਤਿਹਰਖਾਏ। ॥ ੫॥ ਸਾਇੰਗਪਦਕਰ
ਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਆਜਧੀਨਿਹਮਰੁਨੇਸੁਰਾਮਾ। ਅਥਾਜੇਗਾਅਸਨਬੈਠਾਏ।
ਪੁਨਿਰਪ੍ਰਵਰਾਇਹਬੈਨਅਲਾਏ। ॥ ੬॥ ਸਦੇਯਾ। ॥ ਏਮਮਤਾਤਮਹਾਂਕ
ਸਲੀਅਤਿਦੁਖਤਿਕਿਪੁਨਿਮੋਹਬਖਾਨੇ। ਰਾਮਕੀਬਾਤਿਸੁਨੀਜਬਹੀ
ਤਬਾਪਬਸਿੰਦ੍ਰਸੁਵਾਕਅਲਾਨੇ। ਵਿਰਹੇਤਵਰਾਮਸੁਭੁਪਤਪੇਤਵਚਿੰ
ਤਜਸਿੰਧਭੁਏਗਲਤਾਨੇ। ਰਾਮਸਿਆਲਖਮਨਭੁਨੇਮੁਖੰਭੁਪਾਕਿਪਾਨਭੁ

ਏਪੁਰਹਾਨੇ॥ ੧੦॥ ਸੁਨਿਕੈਗੁਰਵਾਕਸੁਗਮਬਲੀਜਨੁਕਾਨੁਤ੍ਰਿਸੁਲਲਗੇ
 ਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਅਤਿਰੋਇਪ੍ਰੇਮਖੁਹਾਇਕਹਯੋਧਰਮਾਹਿਗਿਰੇਅਤਿਖਾਇ
 ਤਵਰੀ॥ ਤਬਰਾਮਬਿਹਾਲਸੁਪੇਖਤਹੀਜਬੁਰੇਤਭਈਨਿਪਕੀਤਾਹਿ
 ਨਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਬਖਾਨਜੁਹਾਮੁਖਤੇਕਹਤਾਤਗਏਤਾਜਿਮੇਪ੍ਰੰਦ
 ਕਾਰੀ॥ ੧੧॥ ਤਤਅਨਾਥਕਿਯੋਹਮਕੋਅਬਕੋਧਰਗੋਜੁਮੇਹਲਡਵੇ
 ॥ ਸੀਘਸੁਮਿਤ੍ਰਜਰੋਇਉਠੇਤਨਾਬਿਆਕੁਲਔਦ੍ਰਿਗਤੇਜਲਜਾਵੇਤ
 ਬਆਪਬਾਜਿਸੁਸੁਜਾਂਤਿਕਰੇਮੁਖਜਾਂਤਿਹਿਕੇਬਹੁਵਾਕਸੁਨਾਵੇ॥ ਸੁਨਿਤ
 ਤਕੀਮਿਤਿਸੁਪੂਤਬਲੀਧਰਧੈਰਘਤਾਹਿਕੀਕ੍ਰਿਤਕਰਾਵੇ॥ ੧੨॥ ਚਿ
 ਪਈ॥ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਵਪਨਕਰਾਏਪੂਤਾ॥ ਬਹੁਰਦਜਾਹਕਰਮਕੇਸੁਤਾਤਿ
 ਲੇਦਕਦਾਨਕਰੇਹਿਤਲਾਵੇ॥ ਦਸਗਾੜਪੁਨਿਪੂਤਕਰਾਵੇ॥ ੧੩॥ ਆ

੧੧੫

ਕਿਰਪਾ

੦

ਬਿਧਕਰਮਕਰੇਇਹਜਿਉਜਿਉਪਰਲੋਕਕਦੇਹਤੇਤਤਿਹਤਿਉਤਿ
ਉ॥ਦਿਨਦਿਨਪਿਡਿਦਨਇਕਕਰੇ॥ਪ੍ਰੇਤਿਸੁਧਾਮੁਖਮੰਤ੍ਰਉਚਰੇ॥
੧੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਕੁਰਤਕਰਾਈਕ੍ਰਿਪਾਸਰੁਨਹਿਜਪਿਡੀਕੀਨਾ॥ਅਨੁਜ
ਕਰੀਪੁਨਿਕਰੇਸਰੁਪਿਡੀਤੁਮਾਪਰਬੀਨਾ॥੧੫॥ਦੇਪਦੀ॥ਪਾਬਿਧਮੁ
ਨਿਵਰਤਾਖਯੋਜਬਹੀ॥ਗਏਮਿਦਾਕਿਨੀਹਰਿਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਕਰ
ਇਸਨਾਨਸਰੁਕਲਮਖਟਾਰੇ॥ਰਾਮਲਯੋਕਰਕੁੀਤਰਵਾਰੇ॥੧੬॥
ਜਲਕਾਂਖੀਰਾਜਾਥੋਜੇਈ॥ਦਯੋਰਾਮਤਾਕੇਜਲਜੇਈ॥ਲਖਮਣਜ
ਹਿਤਰਾਮਬਲਧਾਰੀ॥ਪਿਡਿਬਨਏਆਪਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਇਹੋਗੁਦ
ਫਲਪਿਨਿਆਕਨਕਰੇ॥ਮਧੁਧਾਗਾਅਤਿਸੈਸਿਚਰੇ॥ਹਮਰੇਅੰਨਅ
ਹੇਬੁਧਾਜੇਈ॥ਪਿਤਨਕੇਪੁਨਿਤਾਖਯੋਜੇਈ॥੧੮॥ਪਾਬਿਧਦੁਖਨੀਰ

ਵਿਗਜਾਏ। ਕਰਗਇਸਨਨਬਹੁਰਗਹਿਆਏ। ਚੁਰੰਗਇਸਭੁਆ
 ਏਤਹਾਂ। ਗਮਚੇਦਕੋਆਸੁਮਜਹਾਂ। ੧੬। ਤਾਦਿਨੁਮੇਕੀਨੋਉਪਾਸਾ।
 ਅਗਮਾਦਿਨੁਸੁਗਏਜਲਪਾਸਾ। ਮਦਿਕਿਨਿਕੇਉਜਲਜਲਮਾਂਹੀ
 ਨਾਇਰਾਮਬੈਠੇਤਦਮਾਹੀ। ੨੦। ਭੁਰਤਸਮੀਪਰਾਮਕੋਗਏ। ਹਾਥ
 ਜੋਰਖਹਬਚਨਅਲਏ। ਗਮਰਾਮਹੇਪੁਰਿਆਧਾਗੀ। ਰਾਜਤਿਲਕ
 ਤਮਗਹੇਮੁਗਾਗੀ। ੨੧। ਤਾਤਰਾਜਅਹਿਅਹਿਤੁਮਾਰੇ। ਤੁਮਜੇਸੁਜਿ
 ਉਪਿਤਾਹਮਾਰੇ। ~~ਤੁਮਜੇਸੁਜਿਉਪਿਤਾਹਮਾਰੇ~~। ਖਤ੍ਰਿਨਕੋਅਹਿਧਰਮ
 ਕਹੀਜੇ। ਜਿਨਿਜਪੁਜਾਪਾਲਨਕੀਜੇ। ੨੨। ਸਿਕਰ **ਛੰਦ** ॥ ਬਹੁਰਾਤਿ
 ਆਗਸੁਤਮਕੋਰਪੁਨਿਪੁਤਨਿਜਉਪਜਾਹੁ। ਰਾਜਮੇਸੁਤਥਾਪਕੋਪੁਨਿ
 ਰਾਮਤੁਮਬਨਜਾਹੁ। ਬਨਬਾਸਕੋਅਬਕਾਲਨਹੀਰਾਮਹੋਹੁਦਪਾਲ

ਮਮਮਤਾ ਦ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਾਹਿ ਸਮਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਹ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਭੁਰ
ਤਬ ਖਾਨਕੈ ਸਿਰ ਰਾਮ ਚਰਨ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰ ਜੋਗ ਸਭੁ ਕੇ ਪੇਖ ਤੇ ਅਸੰਗ ਬੀ
ਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਤਾਹਿ ਉਠਾਇ ਕੈ ਨਿਜ ਗੋਦ ਲੀਨ ਬੈਠਾ ਗਿ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾ
ਮ ਭੁਰਤ ਬਖਾਨ ਯੋ ਦ੍ਰਿਗ ਬੰਧੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਵਾਗਿ ॥ ੨੪ ॥ ਚੈ **ਪਈ** ॥ ਜੁਨੇ ਵਤਸ
ਅਬ ਤੇ ਹ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਕ ਹੇ ਸਾਚ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਕਿੰਤੁ ਤਾਤ ਮਾਹਿ ਅਪ ਬਖਾ
ਨੀ ॥ ਚੈ ਦਾ ਬਰਖਾ ਅਵਾਧਿ ਉਰ ਠਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਕ **ਰਛੰਦ** ॥ ਦ੍ਰਿਡ ਕਾ ਬਨ ਬਾਸ
ਕਰਤੁ ਮਾਹੁ ਪਾਛੇ ਗਾਮਾ ॥ ਭੁਰਤ ਕੇ ਦਯੋਰਾ ਜਸ ਗਲੇ ਜੋ ਅਹੇ ਧਨ ਧਾਮ
॥ ਇਮਾ ਅਪ ਭੁਪ ਬਖਾਨ ਯੋ ਤਵ ਰਾਜ ਹੋਇ ਓਜੇਇ ॥ ਦ੍ਰਿਡ ਕਾ ਬਨ ਮੇ ਦਯੋ
ਯਾਹਿ ਜਾਨਿ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ** ॥ ਸੁਤਾਤ ਵਾਕ ਦੇਨ ਕੋ ਅਲਿਖ
ਭ੍ਰਾਂਤ ਜਾਨਿ ਯੋ ॥ ਕਹ ਯੋ ਕਰੈ ਸੁਤਾਤ ਕੋ ਹਰੀ ਨ ਭ੍ਰਾਂਤ ਠਾਨਿ ਯੋ ॥ ਸੁਤਾਤ ਵਾਕ

ਲਿਖਕੈਸਤਿਤਰਕਰੈਜੁਜੋ।ਸੁਜੀਵਤਿਮਿਤੰਕੁਯੋਮਯੋਨਰੰਕਪਾਇਜੋ।੨।
 ॥੨॥**ਪਈ**॥ਤਾਤੇਰਾਜਕਰੈਤੁਮਭਾਈ॥ਹਮਦਿਤਕਬਨਪਾਏਜਾਈਬਹੁਰ
 ਹਮਪ੍ਰਤਿਕੁਰਤਬਖਾਨੀ॥ਜੇਤੁਮਨੀਕੇਸੁਨੇਕੁਵਾਨੀ॥੨੫॥ਤਾਤਮੁੜਮ
 ਤਿਕਾਮਕਾਅਹਿ॥ਇਸਜੀਤਿਕੁੰਤਿਉਰਤਾਂਹਿ॥ਉਨਮਾਂਤਿਤਾਂਤੁਰਾ
 ਖੇਜਗਜੇਈ॥ਸੰਤਰਾਹੀਜੇਨਾਉਰਜੇਈ॥੨੬॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਕੁੰਤਵਾਕਾਜੇ
 ਉਨਗਹੇਲੋਕਾਬਿਖੇਧੀਮਾਨਾ॥ਤਿਉਕੁਪਤਿਕੋਵਾਕਾਹਿਹਮਕੋਨਾਹਿ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੨੭॥ਸੀਰਾਮੇ**ਦੁਹਰਾ**॥ਨਰਾਜੰਛੰਦਾ॥ਨਤਾਂਤਿਨਾਰਿਜੀਤਿਯੋਨ
 ਕੁੰਤਿਹੋਇਤਾਕਹੀ॥ਨਕਾਮਕੋਨਮੁੜਪੀਸੁਪੂਰਬੀਪਿਤਾਕਹੀ॥ਸੁਸਤਵ
 ਕਭੁਪਤੀਵਰੀਜੁਦਨਤਾਦਯੋ॥ਅਸੰਤਤੇਡੈਰੰਬਡੈਨਰੰਕਤੇਅਧਕਯੋ॥੨੮॥
 ॥੨੯॥**ਪਈ**॥ਕੋਰਸਤਯੋਮੋਹਉਚਾਹੀ॥ਕੁਪਤਿਸੁਨਿਤਸੁਭਵਨਮਝਾਹੀ॥ਮੇਰ

ਪੁਵੇਸਥਿਖੇਜਗਜਯੋ। ਬਨੇਅਸਤਨਵਾਕਸੁਕਯੋ। ੩੨॥ ਯਾਬਿਧਰਾਮਬ
ਖਾਨਯੋਜਬੁਧੀ। ਬਿਲਤਕੁਏਕੁਰਤਪੁਨਿਤਬੁਧੀ। ਜੋਬਨਬਾਸਅਵਸਕ
ਅਯੋ। ਤੋਤਮਸੁਨੇਕੁਰਤਜੋਕਯੋ। ੩੩॥ ਮੇਬਨਜਾਉਚੀਰਤਨਧੰਗ। ਚਿੰਦ
ਬਰਖਬਾਜਬਨਕੋਗ। ਤਮਪੁਰਗਜਕੋਗਜੁਖਜਾਈ। ਜਨਿਬੋਲੇਗਿਰ
ਜਾਰਪੁਰਾਈ। ੩੪॥ ਸੀਰਾਮੇਵਾਰ ॥ ਪਿਤਾਰਾਜਤੋਕੋਰੈਦਯੋ। ਬਨੇਬਾਸ
ਤਿਨਸੋਹਅਲਯੋ। ਓਲਟੋਕਰਯੋਬਨੇਅਬਨਾਹੀ। ਤਿਓਅਸਤੰਦਚਨ
ਪਨਿਤਾਂਹੀ। ੩੫॥ ਕੁਰਤੋਵਾਰ ॥ ਮੇਭੀਚਲੇਸਿਗਬਨਬਾਸ। ਸੇਵੋਲਖਮਦ
ਜੋਉਤਵਪਾਸ। ਸਿਗਲੇਚਲੇਨਜੋਰਪੁਰਾਈ। ਤੋਮੇਤਜੋਕਲੇਵਰੁਭਾ
ਈ। ੩੬॥ ਯੋਉਰਭੀਤਰਕੁਰਤਜੁਪਾਗੀ। ਲੈਕਰਕੁਸਾਸੁਪਗਣਿਖਿਲਾ
ਗੀ। ਮਰਣੋਅਪਨੇਉਰਮੇਧਰਯੋ। ਬੈਠਕੁਸਾਪੁਰਬਮੁਖਕਰਯੋ। ੩੭॥ ਦਿ

ਦੋਹਰਾ। ਹੋਰ ਅਠੀਲੇ ਭੁਰਤ ਕੋਰਾ ਮਭੇ ਬਿਜਮਾ ਦਾ। ਨੇੜਾ ਤੈ ਸੈਨ ਨ ਕਰੀ ਗੁਰੁ ਬ
 ਸਿਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਤੁਹਾ। ੩੫। ਚੋ **ਪਈ**। ਬਸਿਸੁ ਅਹੇ ਜੋ ਮੁਨਿ ਵਰਗਿਆ ਨੀ। ਇ
 ਕੋ ਤਿ ਭੁਰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੀ। ਅਬ ਜਾਂਸਨ ਜੋ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਸਿਤੁ ਮਸ
 ਨਿਉਰ ਅਤਿ ਗਮਾਨਾ। ੩੬। ਸ **ਦੋਹਰਾ**। ਕਮਲਾ ਸਨਕੀ ਬਿਨਤੀ ਦੁਸਰੈ ਯ
 ਹਿਰਾਮਨ ਰਾਇ ਲੁਕੁਤ ਲਾਏ। ਜੁਨਿ ਰਾਵਣੁ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਜਏ ਅਜਨੀਦ
 ਨ ਕੇ ਸਤਗਾਮ ਕਹਾਏ। ਜੁਦਿ ਦੇਹ ਜੁਤਾ ਯਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਜਿਸ ਕੁਲੇ ਕਨਕੀ
 ਜਨਨੀ ਯਹ ਮਾਏ। ਫਿਰ ਗਾਮ ਕੀ ਜੇਲ ਪੁਕੂਤ ਅਹੈ ਯਹ ਸੇਜ ਬਲੀਨਿ
 ਤਗਾਮ ਸਹਾਏ। ੪੦। ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਚਲੇ ਬਨ ਕੇ ਕਈ ਕੋ ਅਪਰਾਧ
 ਨਹੀ। ਜੇਵਰ ਯਾ ਚਨਤਾਹਿ ਕਰੇ ਕਛੁ ਨਿਠਰ ਬਾਤਿ ਜਤਾਹਿ ਕਹੀ। ਦੇਵ
 ਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਆਹਿ ਜਕੁਨ ਹਿਰਾਮ ਕੁਭਾ ਖਤ ਏਵੁ ਹੀਰਾ ਮਹਟਾਵਨ ਕੋ ਹਠ

ਜੇਤੁਮਦੁਰਤਜੋਉਰਮਾਨਕਹੀ॥੪੧॥ਕੁਲਜੀਗਸੁਰਵਣਮਾਰਿਰਣੁਅ
ਤਿਬੇਗਸੁਆਵਹਿਗੇਪੁਰਮਾਂਹੀ॥ਸੁਨਿਕੈਗੁਰੁਵਾਕਸੁਕੇਕਈਨਿਦਨਤੋਇ
ਰਹੇਬਿਸਮੇਉਰਮਾਂਹੀ॥ਢਿਗਰਾਮਕੀਜਾਇਸੁਬਾਤਕਹੀਉਰਮਾਨਿਦਨੈਨ
ਖਿਰੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ਨਿਜਪਾਦਕਦੇਹਿਸੁਰਾਮਬਲੀਦਹਪੁਜਨਰਾਜਸਿਪਾਸਨ
ਮਾਹੀ॥੪੨॥ਤਿਨਕੋਤਹਿਜੇਦਨਨੀਤਿਕਰੋਉਰਕਾਲਪਿਖੇਤਵਆਵਨਕੋ॥
ਇਹੁੰਤਿਉਚਾਰਸੁਪਾਦਕਦੇਤਿਨਜੋਰਦਈਪਦਪਾਵਨਕੋ॥ਪਦਰਾਮ
ਉਤਾਰਸੁਆਪਦਈਅਤਿਸਿਰਰਿਤਾਂਮਨਰੁਾਵਨਕੋ॥ਗਹਿਕੈਕਈਨਿ
ਦਨਪਾਦਕਦੇਉਰਮਾਸਕਰੀਪੁਰਜਾਵਨਕੋ॥੪੩॥ਕਰਗਾਮਪ੍ਰਦਖਣ
ਬੰਦਨਜਪੁਨਿਕੈਕਈਨਿਦਨਏਹੁਬਖਾਨੀ॥ਉਰਪ੍ਰਮਭੁਰੇਵ੍ਰਿਗਵਾਰਿ
ਦਹੇਮੁਖਮਾਂਹਿਭੁਈਸੁਗਦਾਗਦਬਾਨੀ॥ਕ੍ਰਿਤਐਧਿਸਮਾਪਤਿਆਦਿਦਿ

ਨਾਨਕਿਆਵਹੁਜੋਮਨਕੀਰਜਧਾਨੀ॥ਮੁਖਸਾਚਕਹੋਸੁਨਿਰਾਮਬਲੀਜ
 ਰਪਾਵਕਦੇਹਕੋਰੋਨਿਜਹਾਨੀ॥੪੪॥ਮੁਖਨੇਮਕੋਰੋਰਪੁਬੀਰਬਲੀਕ
 ਰਪੇਮਭੁਲੇਲਪੁਬੀਰਹਟਾਏ॥ਸਹਜੈਨਬਸਿਸੁਸੁਕੁਤਸਮੀਬਿਨ
 ਕੋਕਈਐਰਸਭੇਤਿਨਮਾਏ॥ਪੁਨਿਐਰਅਮਾਤਵਜੀਰਬਡੇਪੁਰਿਜਾ
 ਵੁਨਿਕੋਹਿਤਤਾਂਹਿਚਲਾਏ॥ਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਿਆਕੁਲਜੋਰਦੁਓਕਰ
 ਕੋਕਈਰਾਮਾਇਕੀਤਸੁਜਾਏ॥੪੫॥ਕੋਕਈਵਾਚਾਸਵੈਯਾਤਵਰਾਜ
 ਵਿਖਾਤਿਨਰਾਮਕੀਯੋਮਮਦੁਦਮਤੀਤਵਮੋਹਤਮਾਯਾ॥ਖਿਮਮੇਅ
 ਪਰਾਪਸੁਰਾਮਬਲੀਸੁਖਿਮਾਹੁਣਤੇਜਗਸਾਧਨਗਾਯਾਤਵਬੁ
 ਹਮਸਨਾਬੈਦਕਹੇਨਾਹਿਬਾਪਨਹੀਤਵਰਾਮਸੁਖਮਾਯਾਧਰਮਾਨੁ
 ਖੁਰੁਪਸੁਮਾਇਕਏਹਰਿਮੋਹਤਪੈਇਹਲੋਕਸਬਾਯਾ॥੪੬॥ਜਿਮ

ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਰਾਮ ਸੁਤੁ ਜਗਮੇਤਿ ਮਲੋਕ ਸੁਭਾ ਸੁਭਨੀ ਠਕਮਾਵੇ। ਤਵ ਨੀਤਿ
 ਅਧੀਨ ਸੁਵਿਸੁ ਅਰੇ ਅਹਿਨਾ ਹਿਸੁ ਤਿਤਰ ਹੋਨ ਸੁਪਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਚਨੀ
 ਜਿਉ ਜਗਨਾ ਚਕਰੇ ਕਪਟੀ ਜਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਤਾ ਹਿਨ ਚਾਵੇ। ਤਵ ਲੋਕ ਉ
 ਪਾਵਨ ਕੀ ਸਕਤੀ ਤਿਮਨਾ ਚਕਰੇ ਬਹੁ ਪਦਿਖਾਵੇ। ੪੧। ਦੇਵਨ ਕੋ ਹਿ
 ਤਕਾ ਜਤੁ ਮੇਮਪ੍ਰਿਏ ਮੇਮ ਬਾਤ ਕਹਾਈ। ਮੇਮਨ ਪਾਪਨ ਪਾਪ ਕੀ ਯੋ
 ਵਰਮਾਂ ਗਲਈ ਜਿਗੇ ਬੁਝਾਈ। ਦੇਵਨ ਪੇਖ ਸਕੇ ਤੁਮ ਕੋ ਅਜੁ ਮੇਓਰ
 ਮੇਪਰਤੀ ਤਿਸੁ ਆਈ। ਪ੍ਰਾਹਿਨਾਰਾਇਣ ਤੇ ਜਗਮੇ ਜਗਨਾ ਬਨ ਮੇ
 ਮਮਤੇ ਸਰਨਾਈ। ੪੨। ਕਹਿ ਮੇਹ ਜਨੇ ਹਸੁ ਫਾਸ ਮਹਾਂ ਸੁਤ ਅੰਕੁਰ
 ਗੋਚਰ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ। ਤਵ ਗਯਨ ਅਸੀ ਅਤਿ ਉਜਲ ਕੋਰ ਪੁਨਾ
 ਥਗਹੀਤੁ ਮਰੀ ਸਰਨਾਈ। ਸੁਨਿਕੇ ਕਈ ਕੀ ਅਹਿ ਬਾਤ ਤਬੈ ਗਿਰ

੫੭੮

ਜਾਮੁਖਭੀਤਰਗਮਅਲਾਈ॥ਤੁਮਸਾਚੁਕਹੀਨਹਿਸੁਠਅਪੈਇਹਰੀ
 ਤਿਸਭਾਜਗਮੋਹਬਨਾਈ॥੪੬॥ਅਮਪ੍ਰੇਰਿਤਸਾਗੰਜੁਤੀਜਗਮੇਸੁ
 ਨਤੇਮੁਖਤੇਨਿਕਸੀਇਹਕੁੰਤੀ॥ਹਿਤਦੇਵਨਕੇਇਹਕਾਜਕਰੇ
 ਇਨਭੀਤਰਦੇਖਨਹੀਤਵਜਾਤੀ॥ਪਰਜਾਹਿਰਿਦੇਮਮਧਿਯਾਨ
 ਧਰੇਉਰਭਾਵਨਮੋਹਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ਸਭੁਠੈਰਸਨੇਹਮਿਟੇਤੁਮਰੇ
 ਮੁਕਤੀਤੁਮਹੋਵਹਗੀਸੁਖਿਣਾਤੀ॥੪੭॥ਚੋਪਈ॥ਮੈਸਮਦ੍ਰਿਸ਼ੁਸੁ
 ਬਮੈਅਪੇ॥ਵੈਖੀਪਿਆਰੋਕੇਮਮਨਹੇ॥ਕਲਪਤਰੂਜਿਉਮੇਰੀਰੀ
 ਤਿ॥ਜਿਉਮਮਕੁਜੇਕੁਜੇਤਿਉਚੀਤਿ॥੪੮॥ਅਮਮਾਇਆਕਰਜੇਹ
 ਤਗਿਆਨ॥ਮਨਜਾਕ੍ਰਿਤਮੁਹਿਲੇਹਿਸੁਮਾਨਾ॥ਸੁਖਦੁਖਕੇਅਨਜਾ
 ਰੀਜਾਨੇਤੇਨਹੀਮੋਰੇਤਤਪਛਾਨੇ॥੪੯॥ਕੁਲਾਕੁਇਆਮਮਗੋਚਰਗਿ

ਆਨਾ ਤੇ ਹਰੁ ਇਥੋ ਭਵ ਬੀਪਨ ਹਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਕਰਹ ਮੇਭੁ ਜੇ ਸੁਪਾਦ ਹਮਾਰੇ ॥
ਕਰਮ ਛੁਪੇ ਗੇਨਾ ਹਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨ ਯੋਗਮ
ਜੀਉ ਮਾਕੇ ਕੇਈ ਪਾਸਾ ॥ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਤਾਂ ਕੇ ਖਿਰੇ ਭਯੋ ਸੁਮਨ ਹਿਤੁ ਲਾਸਾ ॥ ੫
੪ ॥ ਕੈ ਕੇਈ ਵਾਚਾ ਬੋਪਈ ॥ ਸੁਪ ਬੁਧ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਰੀ ਚੈਤੇ ਪਦ
ਪ੍ਰਦਾਮਾ ॥ ਸੁਬਗ ਰਾਮ ਤੂੰ ਆਹਿ ਆਨਿਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਤੂ ਸੁਬਾਨਿ ਯੰਤਾ ॥
੫੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਡਾਈ ਤਾ ਕਰੀ ਕਰ ਪ੍ਰਦਖਣ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿ ਬੰਦ
ਨ ਭੁਭੇ ਕਰੀ ਮੁਦਿਤ ਗਈ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥ ੫੬ ॥ ਬੋਪਈ ॥ ਭੁਰਤ ਸੁਸੈਨਾਸ
ਹਿਤ ਬਜੀਰਾ ॥ ਭੂਤ ਸਮੇਤਿ ਜਾਹਿਤ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ॥ ਸੀ ਪ੍ਰਗਯੋ ਅਯੋਧਯ
ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਖ ਵਰਕੋ ਚਿਤ ਵੇਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਪੁਰ ਕੇਲੋ ਕਸਿਰਾ ਬੇਜੇ
ਤੇ ॥ ਪੁਰੀ ਅਯੁਧ ਯਾਥਾ ਪੇਤੇ ਤੇ ॥ ਨਿਦ ਗਾਉ ਮੇਰਾ ਏਸੁ ਆਪਾ ॥ ਪਾਦੁ ਕਪਰੀ

ਸਿੰਘਾਸਨਥਾਪਾ॥੫੭॥ ਭੁਗਤਿਸਮੇਤਿਸੁਪੁਜੇਨੀਤਿ॥ ਰਾਮਬਰੋਬਰਤਾ
 ਮੇਰੀਤਿ॥ ਅਛਤਗੰਧਸੁਫੁਲਚਢਵੇ॥ ਗਜਉਪਚਾਰਜੁਤਾਂਢਿਗ
 ਲਿਆਵੇ॥੫੮॥ ਸਵੈਯਾਛਲਛਲਅਹਾਰਕਰੇਨਿਸਕੋਮਨੈਦਾਤਿ
 ਜਟਾਸੁਭਸੀਸਬਨਾਈ॥ ਬਟਬ੍ਰਿਤਧਰੀਤਹਕ੍ਰਾਤਸਮੰਪੁਨਿਆਪਕੁਯੋ
 ਧਰਭ੍ਰੀਤਰਸਾਈ॥ ਭੁਵਭ੍ਰੂਤਲਰਾਜਯੋਬਿਨੁਪਾਦਕਬਾਤਿਕਰੇਨਹਿਕਾ
 ਈ॥ ਜਗਦਿਤ੍ਰਿਏਨਾਮਜੁਹੋਇਜਿਤੋਰਘੁਬੀਰਕੀਪਾਦਕਮਾਹਿਜਨਈ
 ੬੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਰਾਮਆਗਮਨਾਸਉਗਮਾਹੀ॥ ਗਨੇਕੁਰਤਦਿਨੁਨਿਜਮ
 ਨਿਮਾਹੀ॥ ਰਾਮਬਿਖੇਮਨਤਾਕੇਜੂਦੇ॥ ਮਨੋਬ੍ਰਹਮਮੁਨਿਧਿਆਨਨਛੁਟੇ
 ॥੬੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਤਿਕੇਕਈਨੇਦਨਆਇਕੁਲੇਨੇਦਗਾਉਬਿਖੇਮੁਨਿ
 ਗੀਤਿਬਨਾਈ॥ ਉਤਰਾਮਬਲੀਗਿਰਚਿਤਾਬਿਖੇਮੁਨਿਜੋਮਾਲਿਬਾਸ

੧੩੧

ਭਜਨ

ਕੇਕਾਰਜ

ਕੀਖੋਸੁਖਵਾਈ। ਸੁਭਸੀਅਸੁਭ੍ਰਾਤਸਮੇਤਿਬਸੇਸਭਲੋਕਨਬਾਤਇਹੈ
ਸੁਨਿਪਾਈ। ਬਨਰਾਮਨਿਹਾਰਨਕੋਹਿਤਜੁਸੁਲਗੀਤਹਿਆਵਨਨੀ
ਤਿਲੁਕਾਈ॥੬੨॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਕੀਰਤਹੈਉਰਧੀਰਬਡੇਮਨਏਹ
ਬਿਚਾਰੀ। ਰਾਮਤਜੋਗਿਰਚਿਤਤਬੈਬਨਦੇਡਿਕਕੀਮਨਭੀਤਰਧਾਰੀ
ਅਤਿਮੁਨੀਸੁਰਾਮਾਸੁਮਮੈਚਲਾਪਗਏਸੁਮੁਕਿਦਮੁਰਾਰੀ। ਕੀਰ
ਨਹੀਜਨਕੀਸੁਜਹਾਂਫਲਫਲਜਗੀਲਟਕੀਤਰੁਭਾਰੀ॥੬੩॥ ਤਿਟਕ
ਛੇਦਾ। ਫਿਗਜਾਇਪਿਖੇਮੁਨਿਰਾਮਤਪੀ। ਸੁਤਪੋਬਨਮੈਜਨਕਾਟਿ
ਪੁੱਪੀ। ਅਰਿਬੰਦਨਰਾਮਸਜਾਇਕਹੀ। ਮਮਰਾਮਇਹੈਮੁਖਮਾਰੀ।
ਕੁਹੀ॥੬੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੇਵਾਚਾਤਿਟਕਛੇਦਾ। ਸੁਨਿਦੇਵਕਹੋਕਰਮੋਹਮਏ।
ਪਿਤਾਆਇਸੁਲੈਬਨਮਾਰਿਅਏਬਨਦੇਡਿਕਬਾਸਸੁਮੋਹਗਏ। ਅ

ਜਥੇ ਨਿਕੁਯੋਤੁ ਵਦਗਜਲਯੋ॥੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਮਵਾਕਮੁ ਨਿਜੁ ਨਿਤੀ
 ਉਮਾਸੁ ਉਰਹਰਖਾਨਾ॥ ਜਾਨੇਗਾਮਪਰਤਾਮਾਭੁਵੁੰਜਨਭੁਗਵਾਨਾ॥੬੬॥
 ਅਤਿਉਵਾਚਾ॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾ॥ ਮਤੁੰਜਗਪੂਜਿਐਅਨਿਦਕਾਰਿਕਾਅ
 ਹਿ॥ ਮਮਪੁਨਿਅਸ਼ਮਕਰਨਿਹਿਤੁਤੁਅਇਓਬਨਮਾਂਹਿ॥ ਇਹਭੁੰ
 ਤਿਤਾਮੁਨਿਕੁਖਕੈਲੇਪੀਠਗਮਬੈਠਾਇ॥ ਕਰਅਰਪਪੁਜਾਰਾਮ
 ਕੀਬਨਮੀਠਫਲਤਖਵਾਇ॥੬੭॥ ਸੀਅਲਖਮਣਕੋਦਯੋਬੁਭੁੰਤਿ
 ਕੀਨਜਨੇਯਾ॥ ਸਿਤੁਦਮੁਨਿਵਰਹੇਇਕੈਮੁਖਭੁਖਯੋਪੁਨਿਏਯਾ॥ ਗੁਰ
 ਯਾਮੋਬ੍ਰਿਧਾਅਤਿਅਨੁਜਯਾਇਹਨਾਮਾ॥ ਧਰਮਵੀਤੀਕੀਨਤਪਇਹ
 ਕੇਦਰਾਚਿਰਕਾਮਾ॥੬੮॥ ਅਤਿਰੁਹੇਤਿਹਜਨਿਕਜਾਪੇਖੇ॥ ਸੁਮੰਦ
 ਗਮਾਹਿ॥ ਕਿਜਨੈਨਾਗਮਜੀਭੁਖਯੋਤਬੈਸੀਜਾਹਿ॥ ਬਿਦਨਕਰੀਪਦ

ਜਾਇਕੈ ਪੁਨਿ ਬੇਗ ਆਇ ਜੁ ਠੇਗਾ ਤਬੇ ਤ੍ਰਿਗਮ ਬਖਾਨ ਸੀਤਾ ਗਈ ਤਾਂਗਿ
ਗੰਦੇਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਦਿਓ ਤ੍ਰਿਬੰਦ ਨ ਕਰੀ ਅਨੁਸ ਆਸੀ ਚੀਨਾ ਗਰਿਲਾਇ ਸੀਉ
ਹਰਖ ਕੈ ਮੁਖ ਬੋਲ ਆਵਰ ਕੀਨਾ ਦਿਬ ਕੇ ਤੁਲ ਦੇਵੇ ਜੇ ਵਿਸੁਕਰਮਾ
ਕੀਨਾ ਦਿਬ ਦੇ ਨਪਟੇ ਬਰਾਤਿ ਨ ਦੇਏ ਆਪ ਨ ਵੀਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਅਗਿ ਗਗਲ
ਗਾਇਓ ਸੀ ਅਗਨੀ ਠਸਵਾਗਾ ਨਹਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਤਜੇ ਕਮਲਾਨ ਨੇ
ਬਾਲਿਹਾਗਾ ਪਾਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਚੰਦਰਾਮ ਕੇ ਅਨੁਸਾਗਾ ਤਵ ਸਿੰਗਕੁ
ਸਲੀਰਾਮ ਜੀ ਪੁਨਿ ਜਾਉ ਨਗਰ ਮੰਦਾਗਾ ॥ ੭੧ ॥ ਦਿਹਗਾ ਲੈ ਅਸੀ
ਸਮੁਨਿ ਨਾਰਿ ਤੇ ਸੀਤਾ ਬਾਹਰਿ ਆਇ ॥ ਬੇਰੀ ਗਮ ਸਮੀਪ ਮੇਜੋ ਭਾ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੭੨ ॥ ਲਖ ਮਲੁ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਕੇ ਬਹੁਰਿ ਸੁਫਲ ਹਿਖਵਾ
ਇ ॥ ਬਿਲੇ ਮੁਨਿ ਕਰੇ ਜੇ ਰੰਗੇ ਪਰਮ ਹਰਖ ਉਰਾ ਆਇ ॥ ੭੩ ॥ ਸਵੈਯਾ

ਰਾਮਤੁਮੇਰੂਵਨ ਨਿਰਦੇਤਿ ਨਰਖ ਲੇਕੇ ਤਿਵੇ ਹਧਰੇ ॥ ਵਾਮਨ ਤੁਜੁਰੁਮਾ
 ਹਿਰੁਯੋਨਰਰਾਮਾਇ ਪੈਜੁਵਰਾ ਹਕਰੇ ॥ ਤਿਯਨੀ ਗੁਲ ਲੇ ਪਕਛੁ ਮਾਹਿਮਾ
 ਇਸਦਾ ਤੁਮਤੇ ਜੁਡਰੇ ॥ ਅਤਿਮੁਨੀ ਵਰਯੋ ਮੁਖਤੇ ਹਰਿ ਪੁਨਿ ਕਥਾ ਬਨ
 ਮੇਬਿਬਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਵਿਵਾਚਾ ਸਵੈਯਾ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਲ ਗਾਵਤ ਪੈਸਨ
 ਕਾਦਿਕਾ ਮੁਖ ਮੇਚ ਤੁਰਾਨ ਨਗਾਵੈ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਨਾਰਦ ਬੀਨ ਲਏ ਸਿ
 ਵ ਪਾਰਬਤੀ ਪ੍ਰਤਿਨੀਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੁਓਚਾਰਤ ਜੇਸ ਹਜਾਰ ਮੁਖਾਂ ਨਹਿ
 ਅਤਿ ਕਬੀਜ ਗਭੀਤ ਰਪਾਵੈ ॥ ਕਾਵਿ ਸਿੰਘੁ ਗੁਲਾਬ ਜੁਤਾਰ ਪਨਿਦਨ
 ਪੁਨਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਘੁਗਰੂ ਤਬ ਸੇਨਿਦਗਾ
 ਉਸੁਏ ਕਾਠੁ ਏ ਸਿਗਰਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨ ਰਾਜ ਬਿਰੂਤਿ ਤਜੀ ਛਿਨ ਮੇਤਨ
 ਨਿਤ

ਗੀਤਕੇਵੇਮੁਨਿਗੀਤਿਬਨਾਈ॥ ਜਿਨਕੀਅਤਿਗੋਪਕਥਾਜਗਮੇਸਿਵਐ
ਰਿਖਮਿਡਿਲਲੇਕਜਨਾਈ॥ ਕਵਿਸਿੰਘੁਗੁਲਾਬਸੁਤਾਰਘਨੈਦਨਮੇ
ਧਿਕਥਾਜਨਕੁਖਸੁਨਾਈ॥ ੭੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ **ਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇ**
ਏਓਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏ॥ ॥ ਅਯੋਧਯਾਕਾਂਡੇਨਵਮੇਧਿਆਧਿ
ਆਇ॥ ੬॥ () ਇਤਿਦੂਤੀਯਕਾਂਡੁਸਮਾਪਤਿ॥ ਰਾਮੇਜ
ਯਤਿ॥ ੧ ਓਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਘਨਮੰ॥ ਸਵੇਯਾਬਨਦੇਡਿਕੁਜਾਹ
ਰਿਬਾਸਕਰੇਮੁਨਿਮਿਡਿਲਕੇਸਰੁਦੁਖਮਿਟਾਏ॥ ਕਰਤਾਨਿਕਮਾਨ
ਵਿਰਾਧਯਨੇਖਰਦੁਖਲੁਸੇਸੁਘਨੈਅਰਿਘਾਏ॥ ਜਿਹਬ੍ਰਹਮਸਨਾ
ਤਨਬੇਦਬੁਨੇਸਿਵਐਚਤੁਗਨਨਕੀਰਤਿਗਾਏ॥ ਪਦਪਾਵਨਵੇਮਨ

ਭਾਵਨਕੀਯਮਬਾਲਕਹੁਜਗਣਗਤਿਆਏ॥੧॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾ
 ਚਾਜਦੈਯਾਪਗਮਾਤਮਸ੍ਰਿਦਰਤਾਂਰਿਖਮੰਦਰਿਰਾਤਿਬਸੇਪਰਭਾਤਿ
 ਭੁਏ॥ਹਰਿਪਾਵਨਪਾਵਨਨੀਰਵਿਖੇਭੁਗਅਜੁਲਿਅੰਇਸਨਾਨਕਏ
 ॥ਕਰਜੇਰਭੁਲੇਮਨਭਾਵਭੁਗੇਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗਵਕੀਧੰਗਰਾਮਗਏ॥ਬਨਦੇ
 ਭਿਕਜੇਮੁਨਿਮਭਿਤਪੈਮੁਨਿਪ੍ਰੰਗਵਜੁਹਮਚਾਹਿਜਏ॥੨॥ਤੁਮਅਇ
 ਸੁਦੇਹਮਹਾਂਮੁਨਿਜਪਾਥਿਦੇਖਨਕੇਹਿਤਏਹਸੁਕੀਜੇ॥ਪਾਥਿਜਾਨ
 ਤਿਜੇਤਵਸਿਖਭੁਲੈਕਾਰਿਆਇਸੁਦੈਹਮਸਿਗਸੁਦੀਜੇ॥ਜੁਨਿਗਮ
 ਕਿਵਾਕਸੁਅਤ੍ਰਿਮੁਨੀਹਸਿਬਾਂਤਿਕਯੀਸੁਉਮਾਸੁਨਿਲੀਜੇ॥ਜਭੁਕੇ
 ਤੁਮਪੀਥਿਦਿਖਾਵਤਹੇਤੁਮਰੇਹਿਤਅੰਗਜੁਕੇਨਕਯੀਜੇ॥੩॥ਨਰਾਜ
 ਛੇਦਾ॥ਤਥਾਪਿਗਮਲੇਕਕੇਨਜਾਹਤੁਭਯੇਜਬੈ॥ਦਿਖਾਹਿਤੋਹਿਪੀਥਿ

ਕੇਮੁਰਾਗਿਸਿਖਮੇਅਬੈ।ਬੁਲਾਇਸਿਖਵੈਮੁਨੀਸੁਅਪਸਿਗਹੁਕੁਏ।ਸੁਰਾ
ਮਪ੍ਰੇਮਵਾਰਿਐਮੁਨੀਸਕੁੰਨਕੇਗਏ॥੪॥ਸਕੇਸੁਰਾਮਜੋਗਏਪਿਖੀਤਯੋ
ਮਯੰਨਦੀ॥ਮੁਨੀਸਸਿਖਗਮਜੀਬਖਾਨਐਸੁਯੋਤਬੀ॥ਉਪਾਇਪਾਰ
ਜਾਨਿਕੇਕਹੈਕੁਮਾਰਾਅਤਿਕੋ॥ਨਦੀਤਰੇਸੁਕਾਤਿਸੋਪਿਖੋਉਪਾਇਨਾ
ਹਿਕੋ॥੫॥ਮੁਨੀਸਸਿਖਐਕਹੀਜੁਨਾਵਏਕਹੈਕੁਲੀ॥ਤਗਾਹਿ
ਗੋਖਿਣੇਕਮੇਸੁਨੇਸੁਰਾਮਜਬਲੀ॥ਚਢਾਇਗਮਸੀਅਕੂਤਨਾਵੁ
ਮੇਕੁਮਾਰਿਕਾ॥ਚਢੇਰਨਾਵੇਕੇਲਗੇਬਨਾਇਨੀਠਤਾਰਿਕਾ॥੬॥ਸਵੈ
ਯਾ॥ਜਿਹਨਾਮਉਚਾਰਤਰੇਕੁਵਸਾਗਰਨਾਹਿਲਗੇਕਛਰਿਚਿਕਬਾ
ਗੇ॥ਜਿਹਨਾਮਸੁਨੇਕੁਵਟੋਪਿਟਟੇਸੁਮਿਟੇਕੁਵਗੁਤਰਕੇਅਪਕੁਗੇ
ਅਬਚੇਤਨਬਾਤਕਹਾਕਹੀਐਸੁਜਲੇਗਿਰਜਾ॥ਗਿਰਿਜਾਤਰਿਤਾਰੇ॥

ਰਖੁਨਾਥਬਲੀਸੁਨਿਪਾਰਬਤੀਮੁਨਿਦਾਰਕਵੈਖਿਲਮਾਰਿਉਤਾਗੇ॥੭॥
 ਅਭਿਨਿਦਨਕੇਰਖੁਨਾਥਬਲੀਮੁਨਿਦਾਰਕਵੈਪੁਨਿਆਪਹਦਾਏ॥
 ਮੁਨਿਅਸੁਮਵੈਮੁਨਿਬਾਲਗਏਪੁਨਿਰਾਮਬਲੀਬਨਪੀਥਿਸਿਧਾਏ
 ਬਨਘੋਰਮਤਾਸੁਨਕਾਰਿਤੁਣੀਲਸੁਤੀਲਬਡੇਮਿਗਪੁਜਿਸੁਹਾਏ॥੮॥
 ਤਿਸਿਪਾਥਿਆਪਰਕੋਲਬਡੇਇਤਿਰਾਖਸਹੈਤਪਸੀਜਿਨਖਾਏ॥
 ੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਾਮਪ੍ਰਵੇਸਕੀਯੋਬਨਭਾਗੀ॥ ਲਖਮਣਪ੍ਰਤਿਯੋਕਹਯੋ
 ਮੁਰਾਰੀ॥ ਲਖਮਣਸਾਵਧਾਨਅਬਚਾਲੋ॥ ਮੇਰੋਬਚਨਨਮਨਤੇਟਾਲੇ
 ੧੦॥ ਧਨੁਖਮਾਰਿਗੁਣਲੇਹਚਛਾਈ॥ ਕਰਭੀਤਰਸਰਲੇਵੇਰਾਈ॥ ਆ
 ਗੇਚਾਲੇਮੇਪ੍ਰਥਮਾਗੀ॥ ਪਾਛੇਤੁਧਨੁਲੇਕਗਮਾਗੀ॥ ੧੦॥ ਦੋਨੇਮੇਸੀਚਾਲੇ
 ਐਸੇ॥ ਜੀਵਈਸਮੇਮਾਯਾਜੇਸੇ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਪਸਾਰੋਚਾਰੋਓਗਾ॥ ਬਨਮੇਰਾਖ

ਸਕੋਕੁਯਯੋਗਾ॥੧੧॥ਮੇਸੁਨਯੋਪੁਰਬਤੀਕੁਾਈ॥ਤੋਤਿਅਰਿਦਮਦਯੋਸੁ
 ਨਾਈ॥ਯਾਬਿਧਕੁਾਖਤਦੋਨੇਕੁਾਈ॥ਯੇਜਨਡੇਢਗਏਸੁਖਦਾਈ॥੧੨॥
 ਸੇਵੇਯਾ॥ਤਹਿਏਕਤਲਾਵਸੁਗਮਪਿਖੇਬੁਢਲਰਹੇਜਹਿਤੈਮਰਸਾ
 ॥ਬੁਢੁਭੰਤਿਬਿਹਿਗਸੁਗਿਜਤਹੈਅਤਿਸੁਦਰਹੈਖਗਸਾਰਸਜਾ॥ਅ
 ਤਿਗੁੰਜਤਗ੍ਰਿਗਚਫੇਗਤਿਸੇਜਲਸੀਤਲਅੰਮਪੁਜਾਹਿਰਸਾ॥ਸਰਤੀਰ
 ਗਏਅਚਨੀਰਕੁਲੇਤਰੁਛਾਹਬਿਖੇਰਖੁਬੀਰਬਸਾ॥੧੩॥ਪੁਨਿਆਵੁ
 ਤਰਾਮਪਿਖੇਇਕਰਾਖਸਵੀਰਖੁਦੇਤਰੁਆਨਕਕੁਾਰੀ॥ਮੁਖਦਾਤੁਕ
 ਰਾਲਸੁਗਾਜਤਹੈਜਿਹਪੇਖਸੰਬੇਸੁਡੇਰਨਰਨਾਰੀ॥ਜਹਿਮਾਨਖਆਹਿ
 ਅਨੇਕਰਜੇਅਸਵਾਮੰਕਿਧਤਿਸੁਲਸੁਕਾਰੀ॥ਮਹਿਖਾਗਜਬਿਆਖ
 ਰਖਾਵਤਤੈਤਿਨਪੇਖਸੁਗਮਕਮਾਨਜਿਕੁਾਰੀ॥੧੪॥ਰਾਮਅਰੋਪਕੁਵਿਰ

ਗੁਣਿਲਪੁਕ੍ਰਾਤੁਹਕੋਇਹਬਾਤਉਚਾਰੀ।ਕ੍ਰਾਤਪਿਥੇਅਹਿਰਾਖਸਆਵੁ
 ਤਦੀਰਪੁਪੀਨਾਜਿਸੇਤਨਸਾਰੀ।ਸਾਮਨੇਆਵੁਤਪੈਹਮਕੋਜਗਕ੍ਰੀਰੁਣ
 ਕੋਕੁਪਦੇਵਤਭਾਰੀ।ਇਹਅਰੇਪਕੁਵੇਡੁਗੁਣਿਕੁਪਦੁਰਤਜੋਸੁਵਿਦੇਹ
 ਕਮਾਰੀ॥੧੫॥ਇਮਰਾਮਬਖਾਨਲਏਜਰਪਾਨਸੁਆਪਖੜ੍ਹੇਗਿਰਜਾਰੀ
 ਹਸੋ।ਪਿਖਰਾਮਰਮਾਪਤਿਕ੍ਰਾਤਸਿਘਾਗਿਰਜਾਵਹਰਾਖਸਘੋਰਹਸੈ।
 ਕ੍ਰੇਦੇਵਨਕੇਹਿਤਬੋਲਉਠੇਤੁਮਕੋਨਅਤੋਕਟਿਤੂਣਕਸੋ।ਸੁਕੁਸੀਸਜ
 ਟਾਤਰੁਛਾਲਨਈਮੁਨਿਕੁਸਧਰੇਬਨਮਾਹਿਧਸੋ॥੧੬॥ਤੁਮਨਾਰਿਸਹ
 ਇਮਹਾਂਮਦਸਿੰਦਰਮੇਮੁਖਕ੍ਰੀਤਰਆਇਪਰੇ।ਮਮਗਾਜਮਨੇਬਿਧਨੀ
 ਠਰਚੇਕਿਹੋਤਕਤੋਬਨਮਾਂਤਿਬਰੇ।ਸੁਨਿਰਾਖਸਵਾਕਉਮਾਹਰਿਜੀ
 ਮੁਜਕਾਵਤਹੀਇਹਵਾਕਕਰੇ।ਮਮਰਾਮਅਯਿਮਮਕ੍ਰਾਤਪਿਥੇਲਖਮੰਨਕ

ਹੇਬਲਰੂਪਵੇਗੇ॥੧੧॥ਇਹਸੀਆਅਹੇਮਮਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਿਯਾਪਿਤਾਅਇਸੁਲੇਬਨਰੀ
ਤਰਾਏ॥ਤੁਮਸੇਖਲਰਾਖਸਘੋਰਬੁਭੇਤਿਨਕੀਜਿਛਨਾਰਥਤਾਤਪਠਾਏ॥ਸੁ
ਨਿਕੇਆਹਿਰਾਖਵਦਕਉਮਾਖਲਹਾਸਉਠੇਮਨਮੇਹਰਖਾਏ॥ਕਰਧਾਰਤ੍ਰਿ
ਸੂਲਪਸਾਰਮੁਖੀਪੁਨਿਰਾਖਵਕੇਆਹਿਵਕਅਲਾਏ॥੧੨॥ਮੇਹਨਜਾਨ
ਤਿਰਾਮਤੁਮੇਸੁਬਿਰਾਪਬਲੀਸਭੁਲੇਕਸੁਨਾਏ॥ਕੁਜਗਏਮੁਨਿਮੇਰੂਰਤੇ
ਬੁਨਿਤਿਆਗਸੁਨੇਅਬਲੋਨਹਿਆਏ॥ਜੋਮਨਜੀਵਨਆਸਤੁਮੇਇਹਛੋਰ
ਸਿਖਾਤੁਮਜਾਹੁਪਲਾਏ॥ਨਾਹਿਤੁਰਾਮਕੋਰਤੁਮਬੁਛਨਦੇਛਨਦੇਸਕਹੇ
ਕਿਮਆਏ॥੧੩॥ਰਾਖਸਘਾਬਿਧਿਕੁਖਉਮਾਪੁਨਿਜਾਨਕੀਲੇਵਨਕੇਹਿ
ਤਪਾਏ॥ਕਾਦਦਏਬੁਜਦੇਤਿਨਕੀਹਸਰਾਮਬਲੀਸਰਏਕਚਲਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਕੁਰੇ
ਪੁਨਿਰਾਖਸਵੈਸੁਪਸਾਰਮੁਖੀਹਰਿਕੀਰਿਗਆਏ॥ਰਾਮਦਏਸਰਤਾਨਿਤਿਨੇ

ਕਟਿਪਾਦਵਉਅਤਿਦੂਰਬਗਾਏ॥੨੦॥ਮਾਨਅਛਿਕੁਸੁਰਾਖਸਵੈਅਹਿਜੇਮੁਖਜੇ
 ਹਰਿਖਾਵਨਾਏ॥ਰਾਖਵਤਾਕਸੁਮੁੰਡਤਿਨੇਪੁਨਿਆਧਸਸੀਸਰਏਕਚਲ
 ਏ॥ਸੋਣਤਿਧਾਰਾਅਕਾਸਗਈਜਿਹੰਰਾਖਸਰਾਮਸੁਕਾਟਬਗਾਏ॥ਸੀਖ
 ਸਰਾਹਕਰੇਤਬਰਾਮਹਿਖੇਮਭੁਗੀਸੁਓਮਾਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ਤਬਦੇਵਭੁਏ
 ਵਨਕੇਸੁਬਜੇਨਕਿਕੋਟਿਅਪਛੰਗਨਿਤਿਦਿਖਾਵੇ॥ਓਰਾਨੀਦਮੋਓਤਜਾ
 ਹਭੁਰੇਗਣਗੀਧਬਕਿੰਨਰਬਾਜਬਜਾਵੇ॥ਸੁਬਿਰਾਧਹਕੇਤਨਤੇਇਕਸਿ
 ਵਰਐਰਕੁਏਅਤਿਰੁਪਸੁਯਾਵੇ॥ਵਿਮਲਿਬਰਕਾਚਨਕੁਖਨਹੈਸੁਮਨੋਰਵਿ
 ਐਰਕੁਯੋਇਮਆਵੇ॥੨੨॥ਵਿਦਯਾਧਰੇਵਾਚਾਸੇਵੈਯਾਅਭਿਬੰਦਨ
 ਬੰਦਿਤਆਰਤਹਾਂਭੁਵਣਿਪਨਹਾਅਤਿਦੀਨਵਯਾਲਾਅਭਿਬੰਦਨਦੇ
 ਭਿਸਮੀਸਰਣਗਤਹਾਂਸੁਪ੍ਰਸਿਨਭਿਸਾਲਾਦੁਰਬਾਸਸੁਕਾਟਕੁਯਭੁਏ
 ਮਾਹਿਸਾਪਦਯੋਧਰਹੇਸੁਕਾਸਭਿਸਾਲਾਦੁਰਬਾਸਸੁਕਾਟਕੁਯ

ਜਲਜਾਇਤਨੈਨਸੁਰਾਮਬਲੀਦਿਦਿਆਧਰਹੇਸੁਪ੍ਰਕਾਸਭਿਸਾਲਾ॥

ਭੁਰੇਸੁਹਿਜਾਦਯੋਪਰੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਿਯਾਦੁਰਬਾਜਸਕਾਰਣਕ੍ਰੋਧਭੁਰੇਸੁਹਿਸ੍ਰਾਪ
ਦਯੋਅਤਿਸੈਸੁਕਰਾਲਾ॥੨੩॥ਤਿਪਦਸਿਮਿਤਿਨੀਤਿਰਹੇਭੁਵਣਪਨਜੇਜਗਭੀ
ਤਰਿਟਾਗੇ।ਨਾਮਕਥਾਤੁਮਹੀਮਮਵਾਕਕਹੇਸੁਨਿਰੈ।ਪੁਨਿਕਾਨਾਮਾਏ
ਦਿਕਰਤੇਪਦਸੇਵਕਕੇਸਿਰਤੇਪਦਪੀਕਜਬੰਦਨਪਾਗੇ।ਮੇਭੁਗਵਾਨਨਮੇਤੁ
ਮਕੇਜਗਆਨੀਦੇਜੋਪਹਿਰੂਪਤੁਮਾਏ॥੨੪॥ਆਤਮਗਾਮਸਿਯਾਰਮਣੇਜ
ਗਕਾਰਕਮੇਸਰਣਗਤਿਅੰਏਯੋ।ਮੇਭੁਵਸਿੰਧੁਸੁਨਾਹਿਬੋਹੋਅਬੁਤੋਹਿ
ਬਨੇਹਰਿਲੇਹੁਛੁਡਾਇਯੋ।ਆਇਸੁਦੇਹਸੁਮੇਹਰਿਜੀਉਰਚਾਧੁਤਸੁਰਲੇਕ
ਸੁਜਾਇਯੋ।ਗਾਮਇਏਵਰਮੋਹਦਿਜੇਮਮਬੋਧਹਰੇਨਹਿਤੇਪ੍ਰਭੂਮਾਇਯੋ।
੨੫॥ਦੇਹਗਾਇਯੁੰਤਿਉਮਾਵਰਮਾਗਯੇਦਯੋਰਾਮਪੁਨਿਸੋਇ।ਵਿਦ
ਯਾਧਰਕੇਵਾਕਸੁਨਿਪੁਰਮਪਰਸਿਨਹਰਿਸੋਇ॥੨੬॥ਰਾਮੋਵਾਚਾਚੋਪਈ
ਵਰਮਾਂਗਉਰਚਾਹੋਸੋਈ।ਤਵਕਲਯਾਨਦੇਉਮੇਸੋਈ।ਵਿਧਯਾਧਰੇਵਾਚ

ਈਜੇਕੁਗਤਿਨਿਰੰਕੁਰਗਮਾ॥ਅਲਵਰਨਸੇਨੀਕਾਮ॥੨॥ਸ਼ੀਰਮੇਵਾਚਾਸ
 ਵੇਯਾਅਵਿਦਯਾਧਰਜਾਹਿਸੁਦੇਵਪੁਰੀਨਹਿਮਾਇਕੇਗੁਣਲੇਖਕਰੈ॥
 ਮਮਪੇਖਨਤੇਤਵਮੇਖਕੁਈਤੁਮਹੋਸਕੁਤੰਗਨਮਾਹਿਵੇਗੇ॥ਜਗਮੇਖਪਰਦਾ
 ਇਕਮੇਕੁਗਤੀਸੁਅਹੋਬਿਰਲੀਜਨਕੇਇਕਰੇਗਾਅਬਤੁਮਮੇਵਸਪੰਨਿਕੁ
 ਯੋਮਮਾਅਇਸੁਤੇਸਕੁਬੀਧਹੇ॥੩੮॥ਰਾਖਸਰਾਮਹਨੈਬਨਮੇਪੁਨਿਸਾਪਦਿ
 ਮੁਕਤਿਕਰੇਖਿਨੁਮਾਹੀ॥ਰਾਮਦਯੋਵਰਤਾਹਿਪੁਨਾਵਿਦਯਾਧਰਹੋਇਗ
 ਯੋਨਕੁਮਾਹੀ॥ਰਾਮਕੇਨਾਮਲਏਅਖਲਾਰਥਪਾਵਤੇਜਨਨਾਜਗਮਾ
 ਹੀ॥ਕਿਉਨਾਕੁਜੇਗਿਰਜਾਵਹਿਗਮਸੁਕੇਵਿਦਜੇਕੁਵਸੰਡਲਮਾਹੀ॥੩੯॥
 ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੋਸਰਸਿਬਾਦੇਅਰਿੰਦਕਾਂ
 ਤੇਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਰੋਪਈ॥ਗਏਦਿ
 ਰਾਧਸੁਰਗਮੇਜਬਹੀ॥ਰਾਮਸੀਯਾਲਖਮਲਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ਸਰਕੁਗਰਿ

ਖੀਆਸਮਮਹਿਗਏ॥ਸੁਬਸੁਖਜਹਿਭੀਤਰਨਏ॥੧॥ਆਵਤਸੀਤਾਲਖਮ
ਨਰਾਮਾਪੇਖਉਠੇਮੁਨਿਤਪਕੇਧਾਮ॥ਪੁਜਨਕੀਨੇਸਨਮੁਖਜਾਏ॥ਉਤਮ
ਆਸਨਮਾਹਿਬਿਰਾਏ॥੨॥ਕਿਦਮੁਲਫਲਕੇਜਨਦੀਨੋ॥ਤੁਹਿਅਤਿ
ਬਹੁਲੀਬਿਧਕੀਨੋ॥ਸਰਬੁਗਰਿਖੀਸਰਬੁਗਤਿਪਗਾਇਨਾ॥ਬੁਲੇਹਪੁ
ਪਤਿਪ੍ਰਤਿਤਪਾਅਇਨਾ॥੩॥ਤਪਕੀਨਿਹਚੇਮੇਉਰਧਾਗੀ॥ਬਹੁਤਕਾਲ
ਇਹਵਸਾਮਰਾਗੀ॥ਤਵਦਰਸਨਕੀਇਛਾਰਾਮਾਤਿਪਰਮੇਸੁਰਪੁਰਣਪਾ
ਮਾ॥੪॥ਤਪੇਸਿਧਬਹੁਪੁਨਿਸੁਕੀਨੋ॥ਸੇਸਰੁਗਮਤੇਹਮਮਦੀਨੋ॥ਮੇਅਬ
ਮੁਕਤਭੁਯੋਤਵਹੋਰਯੋ॥ਯਾਬਿਧਿਉਮਾਰਿਖੀਸੁਰਵੇਰਯੋ॥੫॥ਸਵੇਯਾ
॥ਸਰੁਪੁਨਿਦਏਰਪੁਬੀਰਬਲੀਸਰਬੁਗਰੁਯੋਫਲਮਾਹਿਅਸੀਗਾ
॥ਸੁਬਨਾਇਚਿਤਾਹਿਹਮਾਹਿਚਫੇਰਪੁਨਾਬੁਪੁਣਾਮਕਰੀਸਰਬੁਗਾ॥
ਪੁਨਿਰਾਮਕੋਧਿਆਨਧਰਯੋਉਰਮੇਤਨੁਸਾਮਮਹਾਂਦ੍ਰਿਗਕਿਜਉਤਿਗਾ॥੩

ਨਚੀਰਪਰੇਸ਼ੁਰਸੀਸਜਟਾਸੁਜਰਾਸਨਐਕਟਿਮਾਂਹਿਨਿਖੰਗਾ॥੬॥ਕਿੰਨਦਘਾ
 ਲਸੁਰਾਮਬਿਨਾਅਹਿਕਾਮਗਉਜਗਮਾਹਿਨਿਹਾਰੇ॥ਮੇਹਕੁਜੇਦਿਨਰਾਤਿਸ
 ਦਾਮਿਤਪੇਖਸੁਮੇਹਰਿਆਪਪਧਾਰੇ॥ਜਾਰਤਨੂਬਿਪਲੇਕਜਊਅਬਦਾਸ
 ਰਬੀਰਘੁਬੀਰਨਿਹਾਰੇ॥ਐਧਪਤੀਅਹਿਰਾਘਵਜੇਸਹਿਸੀਘਬਜੇਉਰ
 ਮਾਹਿਮਾਰੇ॥੭॥ਚੋਪਈ॥ਵਾਮਮੀਕਿਜਿਨਸੀਅਸੁਹਾਈ॥ਮਨੇਮੇਘਸ
 ਹਿਤਾਫ਼ਤਾਮਾਈ॥ਆਬਿਧਾਧਿਅਨਚਿਰਤਿਨਧਾਰੇ॥ਸਨਮੁਖਖੜ੍ਹਸੁਰਾ
 ਮਾਨਿਹਾਰੇ॥੮॥ਬਹੁਰੇਅਗਨਿਜੁਚਿਤਾਲਗਾਈ॥ਪਾਂਚਕੁਤਤਨਦਯੋਜ
 ਲਾਈ॥ਦਿਬਦੇਹਧਗਰਿਖਤੁਪਧਾਰੇ॥ਲੋਕਪਤੀਕੇਲੋਕਪਧਾਰੇ॥੯॥ਦਿ
 ਬਦਿਮਾਨਚਦੇਰਿਖਮੇਸੇ॥ਰਾਜਮਾਨਦੁਜਰਰਵਜੇਸੇ॥ਦਿਬਨਾਰਿਨਰਚ
 ਮਰਕਰੇ॥ਬਿੰਜਨਚਾਰਥਰਤੋਠਿਰੇ॥੧੦॥ਬਿਜਨਦੁਤਚੋਤਰਠੀਜਾਵੇ॥ਦਿ

ਦਯਾਪਰਾਅਗੇਜਸੁਗਾਵੇ॥ ਦਿਬਫੁਲਮਾਲਾਗਲਿਸੇਹੇ॥ ਤੇਜਤਪਸਆ
ਸਕੁਜਗਮੇਹੇ॥ ੧੧॥ ਸਰਬੁਗਗੋਇਪਿਖਯੋਨਰੁਮਾਹੀ॥ ਕੁਏਸੁਵਿਸਮੇਰਿ
ਖਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਦਿਡਿਕਵਾਸੀਰਿਖਗਣਸਾਰੇ॥ ਸਰਬੁਗਨਿਵੇਸਨਬਹੁਰਿ
ਸਿਧਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਆਏਪੇਖਰਿਖੀਸੁਰਸਾਰੇ॥ ਰਾਮਸੀਆਲਖਮਣਜੁਖਕ
ਰੇ॥ ਗਿਰਜਾਬੰਦਨਤੀਨੋਕੀਨੋ॥ ਮਾਇਆਕੁਮਾਰਨਵਤੁਨਲੀਨੋ॥ ੧੩॥
ਦੇਹਅਸੀਸਰਿਖੀਸੁਰਸਾਰੇ॥ ਰਾਮਬਸੇਸਕੁਰਿਦੇਮਝਾਰੇ॥ ਹਾਥਜੋਰਰਿ
ਖਰਾਮਬਖਾਨੇ॥ ਧਨਖਾਨਿਖੰਗਜਕੇਕਰਬਾਨੇ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁਮਾਰ
ਰਕੇਹਰਣਹਿਤੁਮਉਪਜੇਰਪੁਨਾਥਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜੁਬਿਨੁਤੀਕਰੀਜੇਰਦੁ
ਉਨਿਜਹਾਥਾ॥ ੧੫॥ ਚੁਪਈ॥ ਹਮਜਾਨੇਤੁਮਬਿਸੁਸੁਰੇਸਾ॥ ਸੀਕਮਲਾਲ
ਖਮਣਪਹਿਸੇਸਾ॥ ਦਰਅਵਤਾਰਕੁਰਤੁਉਰਜਾਨੇ॥ ਚੰਕ੍ਰਕੇਸਰਪਨਪ

ਫੁਲੇ॥੧੬॥ਰਾਮਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਭੁਏਹੁਸਦੀਜੇ॥ਰਿਖਗਣਕੋਦੁਖਦੁਰਸੁਕੀਜੇ
 ॥ਆਹੁਰਪ੍ਰਤੁਮਆਪਨਿਹਾਰੇ॥ਮੁਨਿਸੇਵਤਬਨਮੇਪਗਧਾਰੇ॥੧੭॥ਲਖਮ
 ਨਸੀਸਹਿਚਾਲੇਜਬਹੀ॥ਦਯਾਹੋਇਗੀਹਮਪਰਤਬਹੀ॥ਯਾਬਿਧਿਮੁਨਿਗ
 ਨਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਜੇਰੇਹਾਥਰਾਮਤਬਹੀ॥੧੮॥ਜਾਤਿਕੁਏਪੁਨਿਮੁਨਿਕੇਸੀ
 ਗ॥ਲੈਕਰਪਨੁਕਟਿਕਸੇਨਿਖੰਗਾ॥ਪਏਹਾਡਿਸਿਰਘਨੇਨਿਹਾਗਾਰਾਮਕੀ
 ਯੋਮੁਖਏਹੁਉਚਾਰਾ॥੧੯॥ਕਿਨਕੇਹਾਡਪਰੇਕਿਹਕਾਰਨਾ॥ਕਿਨਕਾਟੇਮੁਨਿ
 ਕੋਰੇਉਚਾਰਨਾ॥ਤਬਰਿਖਗਣਇਹਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ਪੈਰਿਖਹਾਡੁਸੁਨੇਕੁਗ
 ਵਨਾ॥੨੦॥ਜੇਹਰਿਧਿਆਨਪ੍ਰਮੰਤਹਿਕੁਏ॥ਰਾਖਸਤਾਂਸਿਰਕਾਟਸੁਗਾਏ॥
 ਦਿਖਤਫਿਰੇਸੁਬਨਮੇਸਾਰੇ॥ਜੇਰਾਖਸਹੈਨੀਚਰੀਮੁਰਾਰੇ॥੨੧॥ਸੁਨਿਮੁਨਿ
 ਵਾਕਸੁਭਯਅਤਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਤਬੈਸੁਪ੍ਰਤਿਗਯਾਕੀਨਾ॥ਰਾਖਸਜੇਕੁਦਮੰਤ੍ਰ

ਲੁਮਾਹੀ। ਸਕੁਮਾਰੇ ਮੁਨਿ ਤੁਰੇ ਸੁਨਾਹੀ। ੨੩। ਸੀਰਾਂ ਮੇਵਾ ਚਾਚੈ ਪਈ। ਅਬ ਮਮ ਸੁਨੇ
ਰਿਖੀ ਸੁਰਬਾਨੀ। ਸਕੁਲ ਕਰੇ ਸਕੁਰਾਖ ਸਹਾਨੀ। ਅਬ ਰਿਖ ਦਿਤੁ ਕਜਾਹਿ ਅਵਾ
ਜਾ। ਸੁਖੀ ਹੋਹਿ ਦੁਖ ਹੋਇ ਸੁਨਾਸਾ। ੨੪। ਘਾਹਿ ਤਮੇ ਅਵਤਾਰ ਸੁਲੀਨੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ
ਮੋਹਿ ਪਰਾਰਥਨ ਕੀਨੇ। ਜਨ ਕਨੇਦਨੀ ਸੀਤਾ ਨਾਮਾ। ਘਾਹਿ ਮਮਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁ
ਕਾਮਾ। ੨੫। ਇਨ ਲਖ ਮਨੁ ਮਿਲੇ ਮੇਸ ਬਥਾਰੇ। ਕਾਰ ਅਕਰੇ ਸੁਰਾਖ ਸਮਾਰੇ।
ਘਾਬਿ ਸਿਰੁ ਖਮੁਨਿ ਨ ਸਿਗਰਾਮਾ। ਕਿੰਚਤ ਕਾਲ ਵਸੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ। ੨੬। ਪੂਜਨ
ਕਰੇ ਰਿਖੀ ਸੁਰਸਾਰੇ। ਬਨ ਦਿਤੁ ਕੋਹੇ ਜਾਹਿ ਅਗਾਰੇ। ਲਖ ਮਨੁ ਰਾਮ ਜਨ ਕਜਾ
ਰਾਨੀ। ਕਿਤ ਕਿਬਰ ਸਤਹਿ ਬਸੇ ਰੁਵਾਨੀ। ੨੭। ਦੇਖਤੈ ਵੇਰਿਖ ਆਸੁ ਮਸਾਰੇ।
ਕੁਮਹੀ ਕੁਮਬਨ ਮਾਹਿ ਮੁਰਾਰੇ। ਸੁਤੀ ਪੁਤਰਿ ਖਕੇ ਆਸੁ ਮਾਏ। ਪੁਖ ਘਾਤ
ਰਿਖੀ ਜਾਂ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਏ। ੨੮। ਸਕੁਰਿ ਤੁਕੇ ਫਲ ਜਾਂ ਕੇ ਮਾਹੀ। ਧੈਰੁ ਖਦਾਇ ਕਸ

ਬਰਿਤਮੰਗੀ। ਰਾਮ ਅਗਮਨ ਸੁਨਯੋ ਤਿਨ ਜਬ ਹੀ। ਅਗਸਤ ਸਿਖ ਸੁਤੀਖਣਤਬੁ
 ਹੀ। ੨੫। ਅਜਨ ਤੇ ਉਥਿ ਲੇਵਨ ਆਏ। ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਹ ਉਰੇ ਸਮਾਏ। ਬਿਧਵਤਿ
 ਮੂਜਨ ਰਾਮ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਭੁਗਤਿ ਉਤਕਿ ਠਦੁ ਉਦ੍ਰਿਗਾਖਿਰੇ। ੨੬। ਸੁਤੀਖਣੇ ਵਾਚ
 ਚੋਪਈ। ਗੁਣ ਅਨਿਤ ਜੀਤਾ ਪਤਿ ਰਾਮ। ਤੇ ਹਜ ਪੈ ਮੇ ਆਠੇ ਜਾਮਾ। ਸਿਵ ਬਿਰਿਚ
 ਤਵ ਪਾਦ ਲਗਾਨੇ। ਸਿਸਾਰ ਸਿਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ ਜਾਨੇ। ੨੭। ਘਾਤੇ ਪਰੇ ਸੁਤੇ ਪਦਮਾ ਹੀ।
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਮੇ ਤੇ ਜਗਮਾ ਹੀ। ਤੁਮ ਸਭੁ ਜੀਵਨ ਦੇਖਨ ਹਾਗੇ। ਕੁਟੰਬ ਕੁਪਮੁ ਹਿਪਰਿ
 ਨਿਹਾਗੇ। ੨੮। ਮਲ ਮੇਤਨ ਮੁਹਿ ਬੋਧ ਨਿਹਾਗੇ। ਤੁਮ ਮੇਖਣ ਹਿਤ ਆਏ ਮਰਾਰਿ
 ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਤਨ ਮੇ ਸਮ ਅਹੇ। ਤਵਿ ਵਿਮੁਖ ਤਵ ਮਾਇਆ ਗਹੇ। ੨੯। ਤਵ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾ
 ਧਨ ਧਰ ਜੇਈ। ਤਵ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਤੇਈ। ਸਿਵਾਸ ਮਛਲ ਦੇਹੁ ਮਰਾਰੀ।
 ਤੁਮ ਹੋ ਕਲਪਤ ਰੁਨ ਕੀ ਬਾਗੀ। ੩੦। ਅਨੰਗ ਸੇਖਰ ਛੰਦਾ। ਤੁਹੀ ਤੁਓ ਪਾਇ ਕੈ
 ਖਪਾਇ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਮਾਯਾ। ਬਿਰਚਈ ਜਨ ਮਤੇ ਹਿਜਾਨੀ ਯੋ। ਸੁਨੀਰ ਕ੍ਰਿਤੁ ਜਿ

ਓਰਵੀਦੁਭਿਨੇਤੋਹਿਮਾਨਿਹੈਵਿਨਸਤਾਮਤੀਭਈਸੁਰਾਮਯੋਪਛਨੀਯੋਪ੍ਰਤਖਅਖ
ਗੋਰਗਪਖੋਜੁਤੇਪਦਿਬੁਜਿਸੁਅਧਿਕਾਰਤੇਪਰੇਪਦਿਸੁਬਖਾਨੀਯੋ। ਗਿਆਨਰੂਪਤਿ
ਸਦਾਅਸਿਤੋਤੇਹਿਨਪਿਖੇਜੁਜਿਤਮੰਤਪ੍ਰਜਜੇਸਦਾਰਿਦੈਸੁਠਾਨੀਯੋ। ੩੪। ਤੁਹੀਤੁ
ਅਭੂਪਰਾਮਰੂਪੁਤੇਹਿਮੇਪਿਖੋਮਨੁਖਵੇਸੇਕੋਰਅਚਿਭਏਹੁਧਰੀਯੋ। ਦਯਾਜੁ
ਨੈਨਭੀਨਯਾਮੁਖਾਰਬਿਦਸੁਦਰਿਸੁਚਾਪਬਾਣਹੈਧਰੇਮਨੋਜੋਕੋਟਿਵਾਰੀਯੋ। ਸੁਜ
ਕੀਸਮੇਤਿਛਾਲਏਲੁਕੀਤਨੁਲਏਸੁਕੁਤਪਾਰਜੇਵਹੈਰਿਖੀਸਦੁਖਟਾਰੀਯੋ। ਗੁ
ਣਅਨੰਤਸਾਮਜਾਂਤਿਕੁਰਾਘੋਯੋਤੋਰਿਕੋਜੋਰਿਕੋਕਰਿਦੁਉਸੁਬਿਦਨਾਹਮਾਰੀਯੋ। ੩੫। ਸ
ਵੈਯਾ। ਦਿਗਦੇਸਸੁਕਾਲਉਪਾਧਿਬਿਨਾਰਿਖਜਾਨਤਿਕੋਚਿਤਰੂਪਤੁਮਾਰੇ। ਘਨ
ਚੇਤਨਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮਕਹੇਨਿਗਮਾਣੁਗਾਵਤਹੈਗੁਣਥਾਰੇ। ਹਮਅੰਰਨਹੀਕਛੁਚਾਹ
ਤਹੈਬਨਮਾਹਿਪਿਖੇਅਹਿਰੂਪਮੁਰਾਰੇ। ਕਚਕੁੰਚਿਤਸੀਜਕਲਾਪਜਟਾਇਹਰੂਪ
ਬੋਜੋਓਰਮਾਹਿਹਮਾਰੇ। ੩੬। ਇਹਗੁੰਤਿਕਹੀਰਿਖਪ੍ਰੀਗਵਜੋਹਸਰਾਮਤਬੈਅਹਿਬਾ

ਤਬਖਾਨੀ॥ ਮਮਤੋਹਿਉਪਾਸਨਨੀ॥ ਕੁਰਗੀਉਰਉਜਲਤੋਹਿਕੁਯੋਮਮਜਨੀ॥ ਹਮਰੈ
 ਤਵਪੇਖਨਹੇਤਅਏਮਮਜੇਵਕਸਾਪਨਜਾਨਤਿਗਿਆਨੀ॥ ਸਰਨਗਾਤਿਮੇਮਮਮੰ
 ਤਜਪੇਨਿਰੰਖਨਕੋਹਮਹੋਵਤਭਾਨੀ॥ ੩੧॥ ਚੌਪਈਤਿਹਿਕਰਯੋਸੁਤੇਤਜੇਈ॥ ਘਾਹਿ
 ਪਛੇਜਗਭ੍ਰੀਤਰਕੇਈ॥ ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਲਏਜਨਸੇਇ॥ ਨਿਰਮਲਗਯਾਨਤਾਹਿਉ
 ਰਹਾਇ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮਮਜੇਵਨਮੇਵਨਤੇਕੁਯੋਮੁਕਤਸੁਯਾਜਗਆਹਿ॥ ਦੋਹ
 ਅੰਤਿਮਮਰੂਪਕੋਪਾਵੇਸੋਸੋਨਾਹਿ॥ ੩੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਤੇਗੁਰਜੋਸੁਅਗਸਤਮੁਨੀਮੁ
 ਨਿਨਾਇਕਪੇਖਨਕੀਮਨਆਈ॥ ਕਛੁਕਾਲਤਹੰਮਮਬਾਸਕੋਰੇਵਹਿਠੋਰਸੁਨੀਅਤਿ
 ਸੈਸੁਖਦਾਈ॥ ਗਿਰਜਾਸੁਨਿਕੈਆਹਿਰਾਮਮੁਤੇਸੁਸੁਤੀਖਣਨੇਇਹਬਾਤਅਲਾਈ
 ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਾਤਿਚਲੇਹਮਸਿਗਚਲੇਚਿਰਕਾਲਾਪਿਖੈ॥ ਹਮਹੁੰਮੁਨਿਰਾਈ॥ ੩੪॥ ਗਿਰਜ
 ਪਰਭ੍ਰਾਂਤਿਏਹਰਿਜੀਮੁਨਿਸਿਗਿਚਲੇਪਾਥਿਪੁਛਤਜਾਵੇ॥ ਸੁਅਗਸਤਸਿਕੁਖਣਕੇ

ਹਿਤਵੈਰਪਬੀਰਬਲੀਮਨਮੇਲੁਲਸਾਵੇ। ਗਤਮਦਿਢਲੇਪਥਿਥਾਥਿਪਾਵਨਮੇਪ
ਨਬਿਜੁਲਸੁਰਸਸੀਛਬੀਪਾਵੇ। ਸੁਅਗਸਤਕਿਅਨਜਮੀਦਿਰਕੇਵਹਜਤਿ
ਕੁਏਮੁਖਬਾਂਤਅਲਾਵੇ॥੪੧॥ ॥ਇਤਿਸੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੁ
ਓਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿਣਕੰਡੇਦੁਤੀਯਥਿਅਸ਼ਿਯੇ॥ ॥ਸੀਮਹਾਦੇਵੁ
ਵਚਾਦਿਹਗਾ। ਅਗਸਤਅਨੰਜਰਿਖਤਾਪਸੀਅਗਨਿਜਿਹਬਤਿਹਨਾਮਾ। ਸੁ
ਤੀਖਣਸੀਤਾਲਖੁਣੇਗਾਇਤਿਨਾਸਮਰਾਮ॥੧॥ ਚੋਪਈ। ਅਗਸਤਅਨੰਜ
ਕੋਜੇਅਸਥਾਨਾ। ਤਿਹਪਹੁਚੇਤੇਦਿਨਮਧਯਾਨਾ। ਬਿਧਸੋਤਰਿਖਪੂਜਨਕੀਨੋ॥
ਮੁਲਫਲਾਦਿਕੋਰੋਜਨਦੀਨੋ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਤਰੁਏਅਗਲੇਦਿਨਮਾਹੀ। ਨਾਤਰੁਏ
ਪਾਵਨਮਾਹੀ॥ ਨਾਤਰੁਏਪਾਵਨਜਲਮਾਹੀ। ਅਗਸਤਅਸਥਾਨਜਾਤਰੁਏਸਾ
ਗੇ। ਸਭਿਰਿਤਕੇਫਲਜਾਂਹਿਮਝਾਰੇ॥੩॥ ਸ੍ਰਿਦਰਮ੍ਰਿਗਚੁਫੇਰੇਚੁਗੇ। ਵੈਰਭਾਵਮ

ਨਮੋ ਨਹਿ ਪਰੇ ॥ ਪੰਥੀ ਨਾ ਵਕਰੇ ਚੁਠਿ ਰਾਮੋ ॥ ਰਨ ਕੀ ਜਾਮੋ ਘਨ ਘੋਰਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਵ
 ਨ ਬੁਨ ਜਿਹ ਪੇਖ ਲਜਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖੀ ਘਨ ਜਗਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਗ
 ਲੁਕੁ ਖਤ ਭੁਯੋ ॥ ਮਨੋ ਬਿਪਾਤਾ ਲੋਕ ਜਨ ਘੋ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਸੁਬਾਹ ਰਾਮ ਸੁਮਖ ਰੋ ॥
 ਮੁਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਘੋ ਬਿਚਨ ਉਚਰੇ ॥ ਸੁਤੀ ਖਣੁ ਤੁਮ ਅਬ ਬੇਗ ਸੁਜੋਏ ॥ ਮਮਾ
 ਗਮਨ ਸੁਗੁਰ ਹਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸੀਤਾਲ ਖਮਣ ਜਿਗ ਸੁਗਮਾ ॥ ਬਾਹਰ ਖਰੇ ਨਿ
 ਵੇਦੇ ਪਾਮਾ ॥ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਤੀ ਖਣੁ ਭਾਖਾ ॥ ਗਯੋ ਸੁਗੁਰ ਦਿਗ ਪਦਾ ਅਭਿਲਾ
 ਖਾ ॥ ੭ ॥ ਰਿਖ ਸਮੁਹ ਜਹਿ ਠੋਰ ਸੁਹਾਏ ਬੁਠੇ ਸਨਮੁਖ ਕ੍ਰਸਾ ਬਿਛਾਏ ॥ ਰਾਮ ਭੁਗ
 ਤ ਬੁਠੇ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਅਗਸਤ ਬਖਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਰੇ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਅਰਥ ਜੁ
 ਨਾਏ ॥ ਸਿਖਨ ਕੇ ਸਿਦੇ ਹਮਿ ਟਾਏ ॥ ਪੇਖ ਅਗਸਤ ਮੁਨੀ ਵਰਾ ਅਸਨਾ ॥ ਦਿਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰ
 ਲਮਕਰੀ ਪਦ ਪਾਸਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਤੀ ਖਣੁ ਨਿਮ੍ਰੇ ਇਕੁ ਵਾਨੀ ॥ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਖ

ਹਿਬਾਤਬਖਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਨਸੀਤਾਲਖਮਣਗਮ। ਬਾਹਰਿਆਇਖਰੇਤਵਧਾਮ। ੧੦
 ॥ ਤੇਦਰਜਨਕੋਹਿਤਵਹਮੇਏ। ਬਾਹਰਿਖਰੇਸੁਅਜਿਲਕਏ। ਜੁਨਿਅਗਸਤ
 ਮਨਮੇਹਰਖਾਨੇ। ਸੁਤੀਖਣਪ੍ਰਤਿਅਹਦਾਕਬਖਾਨੇ। ੧੧॥ ਅਗਸਤਵਾਚਾਇ
 ਪਈ। ਸੀਪ੍ਰਲਿਆਵਤੁਮੇਕਲਯਾਨ। ਰਾਮਵਸੇਮਮਰਿਦੇਅਜਬਾਨ। ਤਿ
 ਨਕੋਪਿਆਨਜੁਮੇਨਿਤਕੋਗ। ਪੇਖਨਕੀਉਰਸੁਆਸੁਪਰੇ। ੧੨॥ ਜੇਵੇਯਾ
 ਅਹਿਬਖਾਨਸੁਆਪਉਠੇਰਿਖਜਿਗਲਏਨਹਿਬਾਰਲਗਾਈ। ਉਰਕੁਵਭਰੇ
 ਤਹਿਠੇਰਾਮੇਏਜਹਆਪਖੜੇਰਿਬਜਾਰਪੁਰਾਈ। ਕਲਯਾਨਤੁਮੇਰਹਰ
 ਮਚਲੇਸੁਭਾਜੁਕੁਯੋਮੁਖਏਹੁਅਲਾਈ। ਮਮਪ੍ਰੀਤਮਆਜਅਤਿਬਾਮੇ
 ਸਫਲੀਦਿਨਆਜਕੁਯੋਸੁਖਦਾਈ। ੧੩॥ ਰਾਮਨਿਹਾਰਉਮਾਮੁਨਿਕੋਮਨ
 ਭੀਤਰਵੇਅਤਿਸੇਹਰਖਾਏ। ਸੀਪ੍ਰਸੁਕੁਤਸਮੇਤਿਕੁਲੇਪਰਦਿਰੁਪਰਣਾਮ

ਕਰੀਰਿਖਪਾਏ। ਬਿਗਊਠਾਇਉਮਾਮੁਨਿਰਾਜਸੁਰਾਮਪਰਾਤਮਜੁਗਲਿਲਾਏ
 । ਰਾਮਾਕਿਸਿਗਤਿਪਾਇਮੁਨੀਸਰਆਨਿਦਕੇਜਲਨੈਨਨਜਾਏ। ੧੪। ਕਰਸੇ
 ਕਰਰਾਮਗਾਹੇਮੁਨਿਪ੍ਰਿਗਵਜਾਤਿਭੁਏਨਿਜਮੰਦਰਮਾਹੀ। ਬਹੁਪੁਜਨਤਾਰਿ
 ਖਰਾਜਕਰੇਪਾਨਿਰਾਮਬਿਠਾਇਸੁਆਸਨਮਾਹੀ। ਫਲਮੁਲਖਵਾਇਸੁਭੇ
 ਜਨਜਸੁਜੋਨੈਪਜੇਅਪੁਨੇਬਨਮਾਹੀ। ਸਿਸਿਅਨਨਰਾਮਾਇਕੰਤਜਬੈਪੁਨਿ
 ਬੈਠਰਹੇਸੁਖਆਸਨਮਾਹੀ। ੧੫। ਕਰਿਜੋਰਰਿਖੀਸੁਰਏਹੁਕਹੀਤਵਅਵਨ
 ਕੀਨਿਤਬਾਟਨਿਹਾਰੇ। ਚਤੁਰਾਨਨਖੀਰਨਿਪੀਬਿਨਤੀਦਿਨਜਾਂਹਿਕਰੀਵਹ
 ਨੀਤਿਓਤਾਰੇ। ਧਰਕੁਰਾਨਿਵਾਰਨਿਕੋਉਰਮੇਪੁਨਿਰਾਵਨਕੋਬਧਨੀਤਾਬਿ
 ਰਾਰੇ। ਇਹਕਾਜਦੁਊਹਰਿਆਵਹਿਗੇਮਨਆਸਇਧੈਤਿਹਰੁਪਾਨਿਹ
 ਰੇ। ੧੬। ਚੋਪਈਮੇਤਪਾਇਹਾਸੁਕੀਯੋਨਿਰਿਤਗ। ਮੁਨਿਸਮੇਤਨਹਿਪਾ
 ਯੋਅੰਗੁ। ਮਿਟਾਵੇ। ਪੇਖਾਮਗਸਤਮੁਨੀਵਰਾਜਨਾਦਿਭਿਪ੍ਰਣ

੨੫

੨੫

ਤਾ ਤੇਰੇ ਚਿਤਨ ਮੇ ਉਰ ਕੀਨੋ । ਤਵ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਦਰਸਨ ਦੀਨੋ । ੧੭॥ ਸਿਸੁ ਮੁੰ
 ਕੁ ਤੁਹੈ ਇਕ ਆਹੀ । ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਜਨਾਹੀ । ਆਯਾ ਸਕਤਿ ਜੁ ਤੇਹਿ ਕ
 ਹੀ ਜੋ । ਤਵ ਆਸੈ ਪੁਨਿ ਤੇਹਿ ਦਿਖੀ ਜੇ । ੧੮॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕੋ ਸੁ ਅਵਗੇ ।
 ਪਦਾ ਸਕਤਿ ਤਬ ਨਾ ਮਜੁ ਪਰੇ । ਕੇ ਚਿਤ ਅਬ ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਬਖਾਨੇ । ਮੁਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਔਰ ਪੁਨਿ ਠਾਨੇ । ੧੯॥ ਕੇ ਚਿਤ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਇਆ ਨਾਮ । ਕੇ ਸਿ ਸਿਤ ਕੇ ਬਿਪਨ ਪ
 ਮਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਬਤ ਤੇ ਨਾ ਮਬ ਖਾਨੇ । ਬਿਨਾ ਬਿਬੇ ਕਨਹੇ ਇਸੁ ਕਾਨੇ । ੨੦॥ ਤੁਹੀ
 ਕਰੇ ਸਿਖੋ ਕੁਨ ਜਬ ਹੀ । ਮਹਤ ਤਉ ਪਾਵੈ ਆਯਾ ਤਬ ਹੀ । ਤਾ ਤੇ ਜਨੇ ਸੁ ਪੁਨਿ ਰੋਕ
 ਗਾਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ । ੨੧॥ ਸਦੈ ਯਾ ਸਾਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾ ਮੁੰ ਔ ਜਗ
 ਕ੍ਰੀਤ ਰਵੈ ਪੁਨਿ ਨਾ ਮਕਹਾਏ । ਤਾ ਮਸਤੇ ਤਨ ਮਾਤ ਓ ਅੰਤ ਨ ਮਾਤ ਰੋਤੇ ਮਹ ਕੂ
 ਤ ਉਪਾਏ । ਰਾਜ ਸਤੇ ਸਕੁਇ ਦੈਰ ਚੇ ਪੁਨਿ ਸਾਤ ਕਤੇ ਸਕੁਦੇ ਵਬਨਾਏ । ਇੰਗ
 ਮਈ ਤਨੁ ਸੁਤ ਕਰੇ ਤਿਨ ਜੇਲ ਨ ਤੇ ਪੁਨਿ ਏਹ ਬਨਾਏ । ੨੨॥ ਚੋ ਪਈ । ਅਸ ਬੁਨ

ਕੁਤਤੇਭੁਯੋਵਿਗਟਾ। ਤਾਤੇਥਾਵਰਜੀਗਮਠਾਟਾ। ਦੇਵਤ੍ਰਿਪਕਪਨਿਮਾਨੁਖਕਰੇ। ਕਾ
 ਕਕਰਮਕੇਹੁਇਅਨਸਰੇ। ੨੩॥ ਫੁਰਜਗੁਣਤੇਬ੍ਰਹਮਾਭੁਯੋ। ਨਿਖਲਜਗਤਪੁ
 ਨਿਜਾਨਿਗਮਯੋ। ਸਾਤਕਤੇਤੁਮਾਬਿਸਨਕਹੀਜੇ। ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਪਾਲਨ
 ਕੀਜੇ। ੨੪॥ ਭੁਵਤੁਹੀਜੋਤਮਅਨੁਸਾਰਾ। ਨਿਖਲਜਗਤਕੋਕਰੇਸਿਹਾਰਾਜਾ
 ਗਤਸੁਪਨਸਬੋਪਤਿਜੇਤੀ। ਬੁਧਿਬ੍ਰਿਤਗੁਣਕੀਨੀਤੇਤੀ। ੨੫॥ ਤੁਹਾਵਿਲ
 ਖਣਤੋਜਗਸਾਖੀ। ਸਚੇਤ੍ਰਿਅਬਿਨਾਸੀ। ਬੇਦਸੁਸਾਖੀ। ਉਰਮੇਸਿਸਟਕਰਯੋ
 ਜਬਚੋਪੈ। ਤੇਰਪੁਨੰਦਨਮਯਾਗਪੈ। ੨੬॥ ਗੁਣਵਾਨਇਵਤਬ੍ਰਹਮਾਸੇ।
 ਸਿਮਰਨਤੋਜਨਕੇਅਪਨਾਸੇ। ਦੇਬ੍ਰਿਧਿਕੀਮਾਯਾਵਰੁਭਾਗਾ। ਵਿਦਯਾ
 ਵਿਦਯਾਤਾਹਿਵਿਭਾਗਾ। ੨੭॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਪੀਥਮੇਵਰਤੇਜੇਈ। ਭੁਏਅਵਿਦਯ
 ਵਸਪੁਨਿਤੇਈ। ਨਿਵਿਰਤਿਪੀਥਕੋਜੇਅਨੁਸਰੇ। ਅਰਥਬੇਦਾਂਤਿਬਿਚਾਰ
 ਣਕਰੇ। ੨੮॥ ਤੇਹੀਭੁਗਤਿਨਿਰੋਤਿਜਨਜੇਈ। ਵਿਦਿਯਾਮਯਾਭਾਖੇਪੁ

ਨਿਤੇਈ⁺। ਵਿਦ ਆਕੇਜੇਈ ਅਨੁਸਾਰੀ। ਤੇਈ ਪੈਰੁ ਵ ਮੇਜਿਸਾਰੀ। ੨੯। ਵਿਦ
ਆਭਿ^ਯ ਆਸਕਰੇਜਨਜੇਈ। ਮੁਕਤਿ ਕੁਏ ਬੁਵਰੀ ਤਰਤੇਈ। ਤੇਕੇ ਕੁਗਤਿ
ਸੁਜੇਜਗ ਅੰਤਗ। ਜਪੇ ਨਿਰੀ ਤਰਤੇ ਰਮੰਤਗ। ੩੦। ਵਿਦਿ ਆਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
ਤਿਨ ਕੋਰੇਈ। ਇਤਰ ਕਦਾਂ ਚਿਤ ਲਏ ਨ ਕੋਈ। ਤਾਤੇ ਜਿਨ ਤਵ ਕੁਗਤਿ
ਸੁਗਹੀ। ਮੁਕਤਿ ਤਿਨੇ ਬੁਵਰੀ ਤਰਲਹੀ। ੩੧। ਵੇ ਮੁਖ ਜੇਤਵ ਕੁਗਤਿ
ਰਜਾਇਨ। ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਰਣਾ ਆਇਨ। ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਅਬ
ਕਾਹਿ ਬਖਾਨੇ। ਕਿੰਚਤ ਸਾਰ ਕਰੇ ਅਬ ਕਾਨੇ। ੩੨। ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਗ
ਤਿਪੈ ਜੇਈ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਬੁਵਰੀ ਸੇਈ। ਸਮਾਵਿ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰਬਾਸੀ ਜੇ
ਈ। ਸਿਤ ਕਹੀ ਜੇ ਆਭੁ ਵਰਤੇਈ। ੩੩। ਸਾਂਤ ਦਾਂਤ ਤਵ ਕੁਗਤ ਸੁਧਾਰੇ
। ਓਰ ਕੀ ਕਾਮ ਨ ਸਕ ਲਾਨਿ ਵਾਗੇ। ਇਸਟ ਅਨਿਸ੍ਰਪਾਇ ਜਗਮਾ
ਹੀ। ਹਰਖਾ ਵਿਖਾਵ ਬੁਜੇ ਓਰ ਨਾਹੀ। ੩੪। ਸਭ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰ ਸਿਨਿ

ਆਸਾ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਿਆਸਾ ਸਮਦਮਾ ਦਿਗੁਣ ਉਗਮੇਧਰੋ
 ਜਦਾ ਸਿਤੁ ਸ੍ਰੁਨ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਗੁ ਸੁਹੇਵੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਥਾ ਸੁ
 ਵਣ ਤੇ ਰਾਚਿ ਜਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ਉਪਜੇ ਬੁਗਤਿ ਸੁਥਾਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਹੀ ਸਨਾਤਨ
 ਆਜਗਾ ਮਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਤੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਵੀ ਤਿਨ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਪੁ ਲ
 ਪਾਵੇ ਪੁਨਿ ਤੇਈ ॥ ਮੋਖ ਪੀਥ ਆਹਿ ਅਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾ ਕੇ ਵਿਦੁ ਜੇਨ ਪਾਵੇ
 ਅਤਿਗਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਤੇਰਾ ਮਭੁਗਤਿ ਆਹਿ ਥਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਮਲ ਖਸਣਾ ਮੋਹਿ ਸੁਰ
 ਗੀ ਹੋਹਿ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਬੁਗਤ ਨ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇ ਭੁਵ ਭੁਗਾ ॥
 ੩੮ ॥ ਆਜ ਜਨਮ ਮੇਸਫਲ ਸੁਗਾਮਾ ॥ ਤੇਹਿ ਪਿਥੋਂ ਹਰਿ ਪੂਰਣ ਸਾਮਾ ॥
 ਆਜ ਸਫਲ ਮਭੁਏ ਸੁਆਗਾ ॥ ਤੇਹ ਪੇਖਹ ਰਿਮੈ ਬਡੁ ਭੁਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਦੀ
 ਰਖ ਕਾਲ ਸੁਮੇਤ ਪਕੀਨੋ ॥ ਤੇਹਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਆਨ ਨ ਦੀਨੋ ॥ ਤਕੇ ਫਲ ਮੇ ਆਜੁ
 ਜੁਪਾਇ ॥ ਤੇਪਦ ਪਕਿ ਜਵਾਰਿ ਚਢਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਖ ਵਸੀ ਆਸ ਮੇ ਤਿਦ ਆਲ

ਸੁਰਗ

॥ ਮੇਉਗਮਦਿਰਬੁਜੋਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਠ ਤਿਥੈਠਤਿਚਲੇਨਿਰਤਗਾਤਿਸਿਮਤਿਮਮ
 ਪਰੇਨਅਤਿਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮਦਗਛਿਦਾ ॥ ਇਹਗੁੰਤਿਉਮਾਸੁਅਗੰਸਤਮੁਨੀਮੁਖਰ
 ਘਵਕੀਅਤਿਕੁਖਬਰਾਈ ॥ ਚਾਪਨਿਖੰਗਰਯੋਹਰਿਕੋਘਰਕੁੰਤੁਗਨਿਅ
 ਸਪਹੇਸੁਰਗਾਈ ॥ ਗਮਜਗਉਸੁਖਗਦਯੇਕੁਰਾਰਹੇਤੁਮਗਪੁਸਰਾਈ ॥
 ਜਾਹਿਤੋਅਵਤਾਰਲਏਮਨੁਜਾਕ੍ਰਿਤਕੀਤਵੇਦੇਹਬਨਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਸਦੇਯਾ
 ਜੇਜਨਦੋਇਤੁਤੋਸੁਨਿਰਮਸੁਪਾਵਨਕਾਨਨਜਾਹਿਮਝਾਰੀ ॥ ਯੈਇਕਪੰਚ
 ਬਟੀਅਸਥਾਨਸੁਗੋਤਮਿਕੇਤੁਟਮਾਹਿਮੁਰਾਹੀ ॥ ਆਸੁਮਤਾਤੁਮਬਾਸਕ
 ਰੇਸਾਹਿਕੁਤਸਮੇਤਿਵਿਦੇਹਕੁਮਾਰੀ ॥ ਦੇਵਨਕੇਸੁਕੁਕਾਜੁਹਾਬਸਾਅਪ
 ਕਰੇਤੁਮਗਮਉਦਾਗੀ ॥ ੪੩ ॥ ਨਰਾਜਛਿਦਾ ॥ ਅਗਸਤਕੁਖਤਿਵਚੇਜਨੇਸੁਤੇ
 ਤਉਤਮਾਮੁਨੀਸਕੁਖਕੈਚਲੇਓਮਾਸੁਦੇਰਪੁਤਮਾ ॥ ਅਗਸਤਪਥਿਜੇ
 ਕਹੋਸੁਜਾਹਿਮੈਚਲੈ ॥ ਜਮਸਤਪਥਿਅੰਪਹੀਜੁਜਾਨਿਹੈਉਮਾਰੁਲੇ ॥ ੪੪

ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਅਰਿਣਕੋਰੇ
 ਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆ॥੩॥ ॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚ॥ਅਨੰਗਸੇਖਰਛੰਦਾਸੁ
 ਜਾਹਿਰਾਮਪੀਥਮੇਸੁਸੈਲਾਸਿੰਗਕੇਸਮਿਜਟਾਪੁਪਖਰਾਟਕੇਸੁਰਾਮਜੀ
 ਨਿਹਾਰਕੈ॥ਕਿਆਹਿਚੁਤੁਹੋਇਕੋਕੁਵੰਡਾਨਕ੍ਰਾਤਜੁਸੁਰਾਖਸੈਨਿਹਾ
 ਥਯੇਕਹੰਗੀਪੁਕਾਰਿਕੈ॥ਇਸੇਬਖਾਨਲਖਮਣਿਕਹਯੋਹਨੇਸੁਆਹਿਕੋ
 ਰਖੀਸਦੈਤ੍ਰਿਕਾਬਨੇਕੁਖੋਉਨੇਸੁਮਾਰਿਕੈ॥ਸਨੇਜਟਾਪੁਕਾਨਮੇਸੁਰਾਮ
 ਵਾਕਯੋਕਹੇਕੁਯੋਸੁਤੀਤਚੀਤਮੇਕਹੇਸੁਤਾਉਚਾਰਿਕੈ॥੧॥ਸੁਰਾਮਮੋਹਨਾ
 ਹਨੇਸਖਾਸੁਤੁਹਿਤੁਤਕੇਜਟਾਪੁਨਾਮਮੇਕਹੇਸੁਗੀਸੁਮੇਪਛਾਨਿਏ॥
 ਬਸੋਗੁਪਚਿਬਟਕਾਕਰੋਸੁਕਾਜਥਾਰਿਆਕਮਾਨਿਬਾਨਿਕਿਉਧਰੋਕਰੋ
 ਨਪਾਨਹਾਨਿਯੋ॥ਸਿਕਾਰਕੋਸੁਜਾਹੁਜੋਕਬੀਸਮੇਤਿਲਖਮਣਿਸੁਸੀਅਪੁ

ਛਪਾਣ ਲੋ ਸੁਰਛ ਮੇਰਾ ਨਿਯੋ। ਉਮਾ ਸੁਗੀਝਵਾਂ ਕੋ ਕੇ ਸੁਨਿ ਰਪੁ ਤਮਾਜ
 ਬੈਸਨੇ ਹਵਾ ਕਯੋ ਕੋ ਹੋ ਸੁਗੀਝ ਮਾਨਿਯੋ। ੨॥ ਸੇਵੇ ਯਾ ਇਹ ਬਾਸਕ
 ਰੇ ਸੁਜਟਾ ਪੁਰੁ ਲੇ ਬਨੁ ਹੀ ਤਰਤੁੰ ਹਮ ਰੇ ਨਿਕਟਾਈ। ਇਮ ਕੁਧ ਗੋਏ ਪੁਨਿ
 ਪੰਚ ਬਟੀ ਸੁਉਮਾ ਗਲਿ ਮਾਹਿ ਜਟਾ ਪੁਲ ਗਾਈ। ਸਹਿ ਸੀ ਯਸੁ ਕੁਤਸ
 ਮੇਤਿ ਗਏ ਰਪੁ ਦਿਸ ਮਣੀ ਗਿਰਜਾ ਰਪੁ ਰਾਈ। ਸੁਕੁ ਪਚਿ ਬਟੀ ਸੁਗਦ
 ਵਰਿਤੀ ਰਕ ਰੇ ਨਿਜ ਮਦਿ ਰਵਾ ਸਬਨਾਈ। ੩॥ ਚੋਪਈ। ਤਾਹਿ ਨਦੀ ਓ
 ਤਰਤੁਮਾ ਹੀ। ਤੀਨੇ ਵਸਤੁ ਕੁਏ ਬਨ ਮਾਹੀ। ਜਾਂਹਿ ਸੀ ਮਿਖ ਨਿਦਨ ਲੋ
 ਜੇ। ਰਾਮ ਰਮਾ ਪਤਿ ਤਹਾਂ ਬਿਰਾਜੇ। ੪॥ ਤੇਰ ਕਛਿ ਦਾ ਪਨ ਛਾਹਿ ਕਦਿ ਬੁ
 ਸੁਜਾਹਿ ਪਨੇ। ਪਨ ਸਾਕ ਦਲੀ ਸੁਫਲਾਹਿ ਬਨੇ। ਪਨ ਅੰਬ ਸਮਾ
 ਕੁਲ ਦੇ ਸਕੁਏ। ਸਬ ਕਾਲ ਹਕੇ ਫਲ ਜਾਹਿ ਨਏ। ੫॥ ਅਤਿ ਆਹਿ ਇਕੇ

ਤਸੁਰੇਗਨਹੀ॥ ਜਨਕਾਤਮਜਾਲਖਮਨਜਹੀ॥ ਤਹਿਰਾਮਸੁਵਾਸਸੁਖੇਨ
 ਕੇਰੇ॥ ਸੁਰਲੇਕਸੁਰੇਸੁਸਮਾਨਵਰੇ॥ ੬॥ ਫਲਮੂਲਾਲਿਆਵਤੁਕੁਤਬ
 ਨੀ॥ ਰਪੁਬੀਰਸੀਖਾਪਦਸੇਵਿਮਨੀ॥ ਧਨਬਣਨਖਗਿਸੁਧਾਰਵਰੀ॥
 ਨਿਸਮਾਹਿਕਰਿਅਤਿਜਾਗਰਣੀ॥ ੭॥ ਨਿਤਨੰਗਇਗੁਦਾਵਰਿਨੀਰੁ
 ਲੇ॥ ਪਾਥਿਦੇਨਹੁਬੀਚਸੁਸੀਖਚਲੇ॥ ਲਖਪੁਕੁਤਗੁਦਾਵਰਿਨੀਰਅਨੇ
 ॥ ਕਰਪ੍ਰੇਮਸੁਸੇਵਤਪਾਦਤਿਨੇ॥ ੮॥ ਚੋਪਈ॥ ਏਕਸਮੇਸੀਲਖਮਣ
 ਨਾਮਾ॥ ਜਾਇਇਕਿਤਜਹਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਦਿਨੈਦਿਤਜੇਰੇਨਿਜਧਾਥਾ॥ ਪੁ
 ਛਤਿਕੁਯੋਓਮਾਰਪੁਨਾਥਾ॥ ੯॥ ਕੁਗਵਨਮੇਖਗਤੀਏਜੇਈ॥ ਤੁਮ
 ਤੇਸੁਨਯੋਚਹੋਮੇਜੇਈ॥ ਕਮਲਨੈਨਤੁਮਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ੧੦॥ ਕੁਗਤਿ
 ਸਹਿਤਅਤਿਦ੍ਰਿਫਵੈਰਾਗਾ॥ ਮੇਪ੍ਰਤਿਕਹੋਸਤੁਵਤੁਕੁਗਾ॥ ਤੁਮਾਬਿਨ

ਗਿਆਨਸਹਾਇਤਾ
 ਗਿਆਨਸਹਾਇਤਾ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧੦੮ ॥

ਵਕਤਾ ਅੰਗੁ ਹਈ ॥ ਕੁਤਲ ਮਾਹਿ ਪਿਥੋ ਨ ਹਿਜੇਈ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਕ
 ਤੋ ਕੁਤਨੀ ਕੇ ਸੁਨਿਲੀਜੇ ॥ ਰੋਪਨ ਤੇ ਅਤਿ ਰੋਪ ਕੀਜੇ ॥ ਜਾਹਿ ਗਿਆਨ ਕੋ ਨਰ
 ਪਾਹਿ ਚਾਨਾ ॥ ਕਰੇ ਸਗਲ ਲਿਜ ਬੰਦ ਨਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਹੇ ਸੁਮਾ ਆਰੂਪਾ ॥
 ਬੁਧਰਗ ਆਨ ਕੇ ਹੇਤ ਅਨੂਪਾ ॥ ਬੁਧਰੇ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤੁ ਵਿਗਾਨਾ ॥ ਬੁਧ
 ਰਪਾਤਮ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਮਿਟੇ ਕੁਯ ਕੁਯਾ ॥ ਪਹਿਲਖਮ
 ਨਉਰ ਅਤਿ ਰਾਧਾ ॥ ਅਨਾਤ ਮਤਨ ਮੇ ਆਤਮ ਗਾਨਾ ॥ ਪਹੀ ਸੁਮਾ
 ਆ ਕਰੀ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਹੀ ਕਰਹੈ ਦੈ ਸੇ ਸਾਗ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਸੁਦੁਇ ਉਰਧ
 ਗਾ ॥ ਵਿਖੇ ਪਸੁ ਕਲਪੇ ਜਗਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਲਿਗਾ ਦਿਕ ਜਗਤ ਮੇ ਜੇਤੋ
 ॥ ਸੁਖਮ ਥੂਲ ਰਚੇ ਤਿਨ ਤੋ ਤੋ ॥ ਦੁਸਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਵਰਯੋ ॥ ਆਤਮਾ
 ਹਿ ਸੁਬੰਧੰ ਨ ਕਰ ॥ ਰਜਭੂਜਿ ਗਭ੍ਰਾਤ ਕਰ ਜੈਸੇ ॥ ਕੀਏ ਬਿਚਾਰ ਰਹੇ ਨਹਿ ਤੈਸੇ

ਕਨੇਨੇਨਮਨਕਰਜਗਭਾਸੇ। ਸਬਅਸਤਸੁਪਨਜਿਉਨਾਸੇ। ੧੧। ਸਿ
 ਜਾਹਬਿਖਕੀਜੜਅਗਘਾਨਾ। ਤਾਹੀਕਰਹੈਤਨੁਆਰੁਮਾਨਾ। ਤਤੁਮੁਲ
 ਬੰਧਨਸੁਤਦਾਰਾ। ਆਤਮਮਾਹਿਸੁਭਯੋਵਿਕਾਰਾ। ੧੨। ਤੁਨਅਸੰਥ
 ਲਭੁਤਤਨਮਾਤਿ। ਕੁਯੋਕੁਤਲਖਮਣਬਖਯਾਤਿ। ਆਬਿਧਤਨਅ
 ਸੁਲਭਿਪਾਇਓ। ਜਾਮੇਆਤਮਅਤਦਖਪਾਇਓ। ੧੩। ਅਹੰਕਾਰਬਧਿ
 ਇੰਦ੍ਰੇਦਸਪ੍ਰਾਣ। ਚਿਦਭਾਸਮਨਮਾਯਾਜਾਣਾ। ਘਰਖੇਤਨਕੋਵਿਦ
 ਭਾਨੇ। ਇਨੇਵਿਲਖਣਆਤਮਜਾਨੇ। ੧੪। ਘਰੀਪੁਰਾਤਮਜਾਨੇਬੀਰ
 । ਸਾਧਨਤਾਹਿਸੁਨੇਅਬਧੀਗ। ਜੀਵਪਰਾਤਮਹੈਪਰਘਾਇ। ਕੀਏਬਿ
 ਚਾਰਭੁਦਨਹਿਪਾਇ। ੧੫। ਮਾਨਾਭਾਵਦੇਭੁਨਹਿਕੀਜੇ। ਹੀਜਾਮਾ
 ਹਿਨਹੀਮਨਦੀਜੇ। ਪਰਖੇਪਾਇਕਸਹੈਨਿਰੰਤਰ। ਵਕਤਗਾਤਿਕਰੇ

ਨਾਮਤੁਗ। ੨੩। ਮਾਨਿਬਾਣੀਪੁਨਿਤ੍ਰਿਤੀਅਸਰੀਗ। ਕਰੇਭੁਗਤਿਸੇਵੇਭਾਰ
ਧੀਗ। ਬਾਹਰਗ੍ਰੀਤਰਉਜਲਰਹੇ। ਭੁਲੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਥਿਰਤਾਰਹੇ। ੨੩।
ਮਨੇਵਾਕਕਾਂਇਆਪਰਦਿਡਾਵਿਖੇਵਾਸਨਾਕਰੇਸੁਖੰਡਾ। ਨਿਰਹਿਕਾਰ
ਬਿਕਾਰਨਧਾਰੇ। ਜਨਮਜਰਾਦਿਕਦੋਖਾਨਿਹਾਰੇ। ੨੪। ਪੁਤ੍ਰਦੁਰਧਨ
ਦਿਕਸਾਰੇ। ਕ੍ਰਿਸਨੇਹਨਜਗਤਿਮਝਾਰੇ। ਇਸ੍ਰਾਅਲਿਸ੍ਰਾਅਹੇਜਗਜੇਈ।
ਪਾਇਬਿਕਾਰਭੁਜੇਨਹਿਕੇਈ। ੨੫। ਮਮਸ੍ਵਾਤਮਆਤਮਰਾਮ। ਬੁਧਲ
ਗਾਇਤਜੇਸਬਕਾਮ। ਜਨਕੀਭੀਰਜਹਾਂਨਹਿਹੋਈ। ਸੇਵੇਸੁਧਦੇਸਅ
ਤਿਸੇਈ। ੨੬। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਜਨਕੀਸਿਗਤੁਜੇਈ। ਕਰੇਕਦਾਚਿਤ੍ਰਲੁ
ਨਜੇਈ। ਆਤਮਗਿਆਨਹਿਉਦਮਧਾਰੇ। ਬੇਦਾਂਤਿਨਕੇਅਰਥਬਿ
ਚਾਰੇ। ੨੭। ਇਨਕਰਲਹੇਸੁਆਤਮਗਿਆਨ। ਇਨਦਿਪਰੀਤਿਸੁ

ਤੈਅਗਿਆਨ। ਬਧਪਰਾਣਮਨੁਤਨਹਿਕਾਰਗ। ਇਨੇਵਿਲਖਣਆਤਮ
 ਸਾਰਗ। ੨੫। ਚਿੰਦਾਨੰਦਆਤਮਾਨਿਜਨਾਨੇ। ਨਿਤਸੁਖਅਤਿਬੁਧਪਛਾ
 ਨੇ। **ਨਿਤਸੁਖਅਤਿਬੁਧਪਛਾਨੇ**। ਜਾਹਿਗਯਾਨਕਰਯੋਓਰਜਾਨੇ। ਜ
 ਈਗਯਾਨਕੁਤਮੇਮਾਨੇ। ੨੬। ਦ੍ਰਿਗਿਆਨਪਹੀਓਰਅਤਿਰਜਾਨਾ।
 ਸਖਯਾਤੋਹੇਇਨਿਜਆਤਮਕੁਨਾ। ਆਤਮਪੁਰਣਸੁਬਨਿਵਾਸੀ। ਸ
 ਤਚਿਤਆਨੰਦਹੈਅਬਿਨਾਸੀ। ੨੭। ਬੁਧਿਅੰਦਿਕਉਪਾਧਿਬਿਹੀਨੇ
 ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਣਾਮਸੁਰਚਿਕਚੀਨੇ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਨਾਬਿਤਜੇਈ। ਦੇਹਾਦਿ
 ਕੋਕੇਰਾਸੇਸੇਈ। ੨੮। ਏਕਦ੍ਵਤੀਸਤਪੁਨਿਗਿਆਨਾ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਸਿ
 ਗਸੁਜਾਨਾ। ਦਿਸ਼ਾਪੁਰਣਲਖਣਗਾਏ। ਬਿਨਦ੍ਰਿਗਿਆਨਨ
 ਜਾਨਿਯੋਜਾਏ। ੨੯। ਸੋਤੀਆਹਿਅਚਾਰਪਜੇਈ। ਕਰੇਉਪਦੇਸਨਿ

ਭਮਕੋਸੇਈ। ਏਕਗਿਆਨਤਬਓਰਮੈਕੁਸੇ। ਜੀਵਪਰਤਮਕੁਦਬਿਨਸੇ। ੩੩
 ਤਬਹੀਮੁਲਾਅਵਿਐਜੇਈ। ਲੀਨਹੋਇਆਤਮਮਹਿਜੇਈ। ਕਚਪਕਾ
 ਰਣਹੋਹਿਸੁਤਾਨੀ। ਘਰੀਅਵਾਸਾਮੁਕਤਿਬਖਾਨੀ। ੩੪। ਰਪੁਨਿਦਨ
 ਘਰਿਮੇਖਸਰਪਾ। ਤੇਪ੍ਰਤਿਕੁਖਯੋਕੁਤਅਨੁਪਾ। ਵਿਗਿਆਨਗਿਆਨ
 ਪੁਨਿਦਿਛੈਦ੍ਰਾਗਾ। ਮੇਪਰਤਮਕਹਯੋਸੁਕੁਗਾ। ੩੫। ਪਰਮਮਕੁਗ
 ਤਿਬਿਹੀਨਜੁਜੇਤੋ। ਘਾਕੋਲਹੋਕਦਾਪਿਨਤੋਤੋ। ਘਰਪਿਨੈਨਦਿਤ
 ਨਰੋਹੇਈ। ਸਮਕਰਗਤਿਨਪੇਖੋਸੇਈ। ੩੬। ਜੇਦੀਪਕਨਿਜਕਰਮੇ
 ਗਹੇ। ਨਿਖਲਪਦਾਰਥਜੋਨਿਜਲਹੇ। ਘੋਹੀਜੇਮਨਕੁਗਤਿਸਿਖੁਕ
 ਤਾ। ਲਹੇਪਰਤਮਜੇਈਮੁਕਤਾ। ੩੭। ਮੇਕੁਗਤੀਕੇਕਾਰਣਜੇਈ। ਕਿੰ
 ਚਤਕਹੋਸੁਨੋਅਬਤੇਈ। ਮੇਗੀਕੁਗਤਿਦਿਤਜੇਅਹੇ। ਪ੍ਰਥਮੇਸਿਗਤਿ

ਤਿਨਕੀਗਏ॥੩੬॥ਏਕਾਦਸੀਮਾਹਿਕਰੇਓਪੁੰਜਾ॥ਮਮਪਰਬਨਕੋਦਿ
 ਦੁਆਕੁਆਸਾ॥ਸੀਰਾਮਨੋਮੀਦਿਨੁਆਵੇ॥ਕਰਉਪਵਾਸਮੋਹਮਨ
 ਲਾਵੇ॥੩੭॥ਮੇਰੀਕਥਾਜਨੇਅਰੁਕਹੇ॥ਕਰਬਖਾਨਪ੍ਰੀਤਿਮਮਗਏ॥
 ਮੀਮੈਨਿਸ੍ਰਾਮੇਰੀਪੁਜਾ॥ਮੋਹਭੁਜੇਮੁਖਔਰਨਦੁਜਾ॥੪੦॥ਯਾਬਿਧਕਰੇ
 ਨਿਰਤਰੋਜੇਈ॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਅਖੰਤਿਤਹਈ॥ਤਾਤੇਪਰੇਨਸਾਧਨਾਨ
 ॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਬਡੀਪਾਹਿਚਾਨ॥੪੧॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਮੁਕਤਜਨਜੇਈ॥ਗਿ
 ਅਨਵਿਗਿਆਨਲਹੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ਦਿਛਵੈਰਾਗਲਹੇਪੁਨਿਜੇਈ॥ਤ
 ਤੇਮੁਕਤਿਬੇਗਵਹੋਗਈ॥੪੨॥ਤੇਰੇਪ੍ਰਸਨਕੀਅਨੁਸਾਰਾ॥ਕੁਤਕੀਯੋਮੈ
 ਸਬਉਚਾਰਾ॥ਯਾਹਿਬਿਖੇਮਨਜੇਜਨਲਾਵੇ॥ਜੋਖਿਣਕੁੰਤਰਬਿਧਮਿਦ
 ਵੇ॥੪੩॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਵਿਮੁਖਿਮਨਜਾਕੋ॥ਲਖਮਣਹਕਹੀਨਹਿ

ਤੋਕਾ॥ ਮੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਵਨ ਜਨ ਜੇਇ॥ ਕਹੀ ਬੁਲਾਇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਸੋਇ॥ ੪੪॥ ਮਮ
ਉਪਦੇਸ ਪਦੇ ਜਨ ਜੇਈ॥ ਕੁਗਤਿ ਸਹਿਤੁ ਸਰਧਾ ਉਰਹੇਈ॥ ਅਗਿਆਨ ਪ
ਰਲ ਵਹਿਦੁ ਗਨਿ ਵਰੇ॥ ਖਿਣੁ ਕੁੀਤਰ ਸਬ ਬੰਧਨ ਟਾਰੇ॥ ੪੫॥ ਮਮ ਕੁਗ
ਤਿ ਜੇ ਅਹੇ ਪੁਰੀ ਸੁਗਾ॥ ਵਿਮਲ ਗਯਾਨ ਜਾਂਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਉਰਾ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਨਿ
ਰਤਰ ਕਰੇ॥ ਵਿਮਲ ਗਿਆਨ ਉਰ ਅਤਿ ਰਧੇ॥ ੪੬॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਗ ਕਰੇ ਸ
ਦ ਜੇਈ॥ ਉਦਮ ਵਿਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਰੇਈ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਮੇਧੀ ਲਾਵੇ॥ ਮੁਕਤਿ
ਵਹੀ ਕਰ ਕੁੀਤਰ ਪਾਵੇ॥ ੪੭॥ ਦੇਹ ਗਾਮੇ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਮ ਜੇ ਬੇਦ ਬਖ
ਨੇ ਜਾਹਿ॥ ਕੁਗਤਿ ਗਯਾਨ ਕਰ ਮੇਧਿ ਖੇ ਬਿਨਾ ਨਿਹਾਰੇ ਨਾਹਿ॥ ੪੮॥
ਕਵਿ ਵਾਚਾ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਸਿਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਮੇ ਪਰਮਾਤਮ ਕੈ ਜਿਨ
ਕੇ ਜਗ ਗਾਯੋ॥ ਸਿਭੁ ਭੁਜੇ ਜਿਨ ਕੇ ਪਦ ਪਕਿਜ ਅਚਤੁ ਗਾਨ ਨ ਨਾਰਦ ਗਾ

ਯੋ। ਬਯਾਸਬ ਸਿਸ੍ਰ ਅਗਸਤ ਰਿਖੀ ਸੁਰਕੁੰਤਿ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਯੋ।
 ਸੋਕਾ ਬਿਸਿਖ ਗੁਲਾਬ ਪਰਾਤ ਮਰਾਮ ਧਰੇਤ ਨੁਕੂਤ ਬਤਾਯੋ। ੪੬॥ ॥
 ਗਇਤਿ ਸੀ ਮਤੁ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇ ਦੇਉ ਮਾਮਹੋ ਸੁਰਸਿ ਬਾਏ ਅਰਿਣ
 ਕਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥੇ ਪਿਆਇ। ੪॥ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਵਾਚ। ਜੇਵੇ ਯਾਤਿ ਹ
 ਕਾਲਾ ਬੰਖੇ ਰਜਨੀ ਚਰਨੀ ਇਕੋ ਦੋ ਲਤ ਬੀਤ ਹਾਂ ਕਾਨਨ ਮਾਂਹੀ। ਫਿਰਾਪੀ
 ਚਬਟੀ ਸੁਕੁਤੀ ਰਨਦੀ ਸੁਨਿ ਵਾਸਾ ਜਿਨੇ ਜਨ ਬਾਨਨ ਮਾਂਹੀ। ਕਮਲਾਂਕ
 ਸਵਜੁ ਪੁਜਾਹ ਰਿਕੇ ਪਦ ਚਿਨ ਪਿਖੇ ਸੁਉ ਮਾਧਰਮਾਂਹੀ। ਪਦ ਸਿਦਰਹੋ
 ਖਨਿ ਹਾਰ ਮੁਠੀ ਅਤਿ ਕਾਮ ਬਦਯੋ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰਮਾਂਹੀ। ਚੋਪਈ। ਜਨੇ
 ਜਨੇ ਪਦ ਰੇ ਖਨਿ ਹਾਰੀ। ਗਈ ਰਾਮ ਕੋ ਭੂਨ ਮਝਾਗੀ। ਪੇਖਰਮਾ ਪਤਿਰਾ
 ਮਹਠੀ ਲੈ। ਸੀ ਯਸਮੇਤਿ ਸੁਪਰਮ ਰਸੀ ਲੈ। ੩॥ ਮਨੇ ਮਨੇ ਜਗਾਮ ਇਹ

ਗੁੰਤੀ॥ ਪੇਖਮਨੇਸਲਗੋਤਿਨਛੁਤੀ॥ ਉਮਾਰਖਸੀਰਾਮਅਲਾਏ॥ ਕਿਨਕੋਰ
ਕਾਹਿਤਬਨਆਏ॥ ਕਿਨਕੋਰਕਾਹਿਤਬਨਆਏ॥ ३॥ ਸੀਸਜਟਾਤਨੁਬਲਕ
ਲਧਾਰੀ॥ ਕਾਮਕੋਨਤੇਵਿਪੁਨਮਸ਼੍ਰੀਸੁਪਨਖਾਮੁਖਕਰੇਂਬਖਾਨਾ॥ ਰਾਖਸੀ
ਕਾਮਰੂਪਣੀਜਨਾ॥ ४॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਮੇਰੁਗਨੀਬਲਿਰਵਣਕੀਸਬਰਾਖਸ
ਕੋਜਗਮੇਵੁਰਾਈ॥ ਕਾਨਨਮੇਖਰਕੂਤਸਮੇਤਿਬਸੇਬਨਰੂਪਤਿਆਪ
ਪਠਾਈ॥ ਰੋਜਨਮੇਮੁਨਿਮਾਜਕੋਰੋਲਿਖਕੂਤਦਈਬਨਕੀਠਕੁਰਾਈ
॥ ਸੁੰਦਰਤ੍ਰਿਕੁਕੋਨਅਹੇਪਦਪੇਖਤਮੇਤੁਮੰਗੀਢਿਗਆਈ॥ ਤਬਰਾਮ
ਕਹਯੋਗਿਰਜਾਮੁਖਤੇਇਕਉਤਰਕੋਸਲਦੇਸਬਖਾਨੇ॥ ਇਕਾਐਧ
ਪੁਰੀਤਿਨਮਧਬਿਰਾਜਤਿਤੰਪਤਿਰੂਪਸੁਰਾਸੁਰਜਾਨੇ॥ ਹਮਹੈਤਿਨ
ਕੋਸੁਤਨਾਰਿਇਹੈਜਨਕਾਤਮਜਾਸੰਬਲੇਕਬਖਾਨੇ॥ ਲਖਕੂਤਇ

ਖੇਲਖਮਣਕੋਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰਪੇਖਮਨੋਜਲਜਾਨੇ॥੬॥ਹਮਸੋਕਛੁਕਾ
 ਮਅਹੈਤੁਮਰੋਅਤਿਸੁੰਦਰਤੁਮਮਦੇਹਬਤਾਈ॥ਜੁਨਿਰਾਮਕਿ
 ਵਾਕਉਮਾਮਦਨਾਗਤਿਰਾਖਸੀਯੋਮਖਮਾਹਿਅਲਾਈ॥ਮਮਸਿ
 ਗਰਮੋਗਿਰਕਾਨਨਮੇਮਦਨਾਗਤਿਮੇਤੁਮਗੀਢਿਗਆਈ॥ਸ੍ਰਿ
 ਗਕਿਜਨਹੀਤੁਵਤਘਾਗਸਕੋਮਦਨਾਗਲਗੀਤੁਨਦੇਹਬੁਣਈ
 ॥ਤਬਰਾਮਕਟਾਖਨਸੀਘਾਪਿਖੀਹਜਕੋਮੁਖਭੀਤਰਯੋਤਿਨਭਾਖੇ
 ॥ਮਮਨਾਗਿਏਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰਹੈਤੁਮਨਾਹਿਕੋਰੋਹਮਗੀਅਭਿਲਾਖੇ॥
 ਤੁਮਸੋਕਨਿਜੇਦੁਖਨੀਤਿਦਹੇਅਬਨਾਹਿਬਨੇਤੁਮਕੋਪਰਿਰਾਖੇ॥
 ਅਤਿਸੁੰਦਰਮੇਲਪੁਰੂਤਅਹੈਢਿਗਜਾਹਿਤਿਨੇਸੁੰਦਰੀਦੁਖਨਾ
 ਖੇ॥੮॥ਤੁਮਰੋਅਨੁਸਾਰਸੁਪੈਭੁਰਤਾਤਿਨਜਿਗਰਮੋਗਿਰਕਾਨਨ

ਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਹਯੋ ਹਰਿ ਜੀ ਜਬ ਹੀ ਠੁਮਕਤੁ ਗਈ ਲਖ ਮਨ ਜਹਾਂ ਹੀ
 ॥ ਉਰ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕੀ ਆਇ ਸੁਮਾਨ ਅਬੈ ਰੂੜੇ ਮੇ ਭਰਤਾ ਸੁਕਹੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ਅ
 ਬਢੀ ਲਕਰੇ ਨਹਿ ਸਿਗਚ ਲੋਹ ਮਕੇਲ ਕਰੇ ਬਨ ਕੀ ਪਰਛਹੀ॥ ੬॥ ਬ
 ਨ ਘੇਰਾਨਿ ਸਚਾਰਿ ਕਮੁ ਠੀ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਕੈ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ॥ ਹਜਰਾ
 ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਮਹਿ ਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸੁ ਨਿਯੋ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿ
 ਦਸ ਕੀ ਪਰ ਕੀ ਭੁਗਨਿ ਸਮਤੋ ਇਨ ਦਾ ਜਕਹਾ ਹੀ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤਿ ਜਗ
 ਰੇ ਵਹਿ ਗੀ ਬਨ ਮੇ ਹਵੇ ਦੁਖ ਤੇ ਉਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੧੦॥ ਕਲ ਘਾਨ ਤੁਮੈ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਢਿਗ ਜਾਹਿ ਦਹੀ ਜਗ ਭੀਤ ਹਰ ਜਨ ਗਈ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਆਹਿ ਬਾ
 ਤਿ ਉਮਾ ਕੁਟਲਾ ਮਨ ਦੋਰ ਤੋ ਜਹਰਿ ਕੀ ਢਿਗ ਆਈ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕੁ
 ਰੀ ਮੁਖ ਰਾਮ ਭੁਨੇ ਕਿ ਮਮੋ ਹਿ ਕੁਮਾਵ ਤਿਤ੍ਰਿ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਕਨਿ ਕੋ ਮ

ਮਦੁਖਕੋਤੁਮਯੋਰਤਸੀਅਸੁਜਾਉਚਬਾਈ॥੧੧॥ਇਹੁੰਤਿਬਖਾਨਕੁ
 ਈਰਿਰਸੀਰਿਰਜਾਸਠਸੀਅਸੁਖਾਵਨਆਈ॥ਤਬਰਾਮਕੀਆਇਸੁ
 ਪਾਇਸੁਮਿਤ੍ਰਜਨਾਰਿਗਹੀਖਗਧਾਗਦਿਖਾਈ॥ਕਟਿਕਾਨਦੁਊਪਨੈ
 ਨਾਕਕਟੀਲਪੁਵਿਕ੍ਰਮਪੀਠਸੁਲਾਤਲਗਾਈ॥ਕਰਧੋਰਧਨੀਤਨਸੇ
 ਲਵਹੇਅਤਿਰੇਵਤਸੇਖਰਉਰਿਸਿਧਾਈ॥੧੨॥ਜਾਇਪਰੀਖਰਕੋਪਦਮੇਮੁ
 ਖਮਾਂਹਿਬਕੇਖਰਖਾਖਰਬਾਣੀ॥ਤੋਹਿਕਰਯੋਜਿਨਯੋਜਗਮੇਅਮਕੇਮੁਖ
 ਜਾਇਪਰੋਹਮਜਾਣੀ॥ਰੁਖਾਤਿਨੇਖਿਲਪ੍ਰਾਣਹਨੇਅਮਸੇਵਹੁੰਗਇਸੁਤ
 ਨਕਮਾਣੀ॥੧੩॥ਸੁਪਨਖੇਵਾਚਾਸਦੈਆਲਿਖਿਜੇਬੁਨਕੁਤਦਏਹਮਕੋਅ
 ਬਤਾਬਨਮੇਸਾਨਿਰਾਮਸੁਆਏ॥ਲਖਮਨਿਤਿਨੇਸਹਿਛੰਜਤਕੁਤਸੁਸੀ
 ਅਬੁਲੀਰਤਿਸੀਛਬਿਪਾਏ॥ਅਬੁਤੀਰਗਦਾਵਰਿਵਾਸਕਰੇਬਨਦੀਡਕਕੇ

ਕਾਮੇਨਾਕਵੇਕਨੇਭਗਾਨੇਪੁਤ੍ਰੇਭਰਮਾਪਦਕਾ
 ਦੁਆ

०
बुद्धद्वगमिदादि॥तिनकुत्तसुपेरिसुत्तेखरकुत्तसुत्तेहमरेनकक
नकदं॥१४॥तिउत्तुयेकुलराधसकीअरुषीरकगदुत्तेजगमा
गी॥मारतिनेतिनमासकुषेअरुसेदुत्तिपानकरमुषमागी॥नत
रपानतजेअषगीधरजदुत्तेमेअमकेपराभागी॥षेराचदेसुनिकेध
रयेअरुकेपकुयेतिनकेउरमागी॥४५॥दसराहजारासुराधस
कीबलेकुपकुरेतिनपेरिचलाही॥धरतीनसिरापुनिकुधनजेसिर
दारबडेहकिरीदुगाआही॥पुनिसुनकीपनपेरकुहीपरपु
उठीगदुमिडलहाही॥तबराभकीउरगऐसगलेपनबिजुल
आधुपकीचमकाही॥१६॥सुनिरामकलागलदेतनकेलधमिडुइ
पैमुषबातअलाही॥पुनियेसुत्तेबुत्तेतनकीअहिराधसकी

ਸੁਜਨੀਚਦਿਆਈ। ਅਬੋਹੋਇਗ੍ਰਸਿਗਰਪੋਰਇਹੰਮਮਸਿਗਾਇਹੋਅ
 ਰਿਕੀਬਲੁਆਈ। ਸੁਮਹਾਬਲਤੁਜਨਕਾਤਮਜਾਗਹਿਕੰਦਰਜਾਇਰ
 ਹੋਜੁਖਦਾਈ। ੧੧। ਮੇਬਧਆਜਕਰੋਖਿਨਮੈਅਹਿਰਾਖਸਕੀਬਲੁਆ
 ਵਤਸਾਰੀ। ਤਿਹਿਹਬਾਤਿਨਭਾਖਕਛੁਬਾਲਿਤੇਹਿਸੁਗਿਦਸੁਆਹਿਮਾਰੀ
 ਆਨਤਬੈਸਹੀਸੀਅਲਈਲਖਮੰਨਗਯੋਰਿਖੋਹਿਮਝਾਰੀ। ਰਾਮਨਿਖੰਗ
 ਕਸੇਕਟਮੈਪੁਨਿਲੀਨਕਵੀਤੁਸੁਪਾਇਸਿਭਾਰੀ। ੧੨। ਰਾਖਸਆਇਪਰੇਤ
 ਬਹੀਕਰਆਯੁਧਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ। ਕਿਚਿਤਮਾਰਤੁਹੈਤੁਰਵਾਅਰੇਕੇ
 ਚਿਤਸੈਲਜੁਦਹਚਲਾਈ। ਰਾਮਸੁਆਯੁਧਾਰਸਕੁਕਟਿਤੀਰਨਸੋਅ
 ਤਿਦਰਬਗਾਈ। ਬਾਗਨਹਜਰਲਏਕਰੰਮੇਸਕੁਰਾਖਸਸੈਨਸੁਮਾਰਿ
 ਗਿਐਈ। ੧੩। ਖਰਦੁਖਾਨਿਐਪੁਨਿਤੀਨਸਿਰਾਪਹਿਰਾਧਕਮੇਸਕੁਨਾਇਕ
 ਰਾ

ਮਾਗੇ ਤਬ ਲੈਲ ਪ੍ਰਕਾਤ ਬਿੰਦੇ ਹਸਤ ਪੁਨਿਆ ਇਤਹਾ ਜਹਿਆ ਪਮੁ ਰਾਹੇ
॥ ਅਰ ਪੀਤ ਬਸੀ ਅਸੁਗਾਘ ਵੇਕੇ ਹਤ ਰਾਖ ਸਪੇਖ ਕੁਏ ਬਿਸਮਾਗੇ ਮੁਖ ਕੇ
ਜਪ੍ਰਕਾ ਅਵਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਬ੍ਰਿਗਸੀ ਮਿਲਰਾ ਮਪਤਿ ਗਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅ
ਯੁਧਾ ਵਸਗਾ ਮਕਲੇ ਵਰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਇ ਤਿਸੀ ਅਸੁਹੇਲੀ ਸੁਪਨ ਖਾਹਤੁ ਰਾ
ਖ ਸਪੇਖ ਸੁਦੋਰ ਗਈ ਉਤਲੈ ਕਾਇਕੇਲੀ ॥ ਜਾਇ ਸਕੁ ਮਹਿਰਾ ਵਲ ਕੇ ਪਦ
ਪਾਸ ਪਰੀ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਦੋਹੇਲੀ ॥ ਰਾਵਣ ਕੀ ਭੁਗਤ ਨੀਤ ਰੋਟੇ ਪਰਤੀਰਨ ਦੀ
ਮਛਲੀ ਜਨਮੇਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਵਣ ਪੇਖਤ ਬਾਰੁ ਗਨੀ ਅਤਿ ਰੋਵਤ ਨੇਨ ਸੁ
ਨੀਰ ਪਨਾਰੇ ॥ ਓਠ ਸੁਓਠ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਨ ਨਾਕ ਕਟੀ ਪੁਨਿ ਕਾਨਤੁ ਮਾ
ਗੇ ॥ ਸਕੁ ਕੁਬੇਰ ਅਮੇਵਰਣਾ ਤਨ ਪੇਹ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਟਿ ਨਾਰੇ ॥ ਰਾਵਣ
ਕੀ ਸੁਨਿਏ ਬਤੀ ਅਤ ਬਸੁਪਨ ਖਾਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤ੍ਰਿਮਤਿ ਮੁਨੁ

ਮਤਿਸਦਾਮਦਪਾਨਕਰੇਕਛੁਸਾਰਨਪਾਵੇ। ਲਾਰਿਅਪੀਨਸੁਦੀਨਕੁਯੇ
 ਸਠਚਾਰਨਕੋਨਹਿਦੇਸਪਠਾਵੇ। ਤ੍ਰਿਚਖਚਾਰਬਿਹੀਨਸਦਾਸਠਰਾਜ
 ਕੋਹੋਕਿਹਕੁੰਤ੍ਰਿਕਮਾਵੇ। ਮਾਰਲਏਤ੍ਰਿਸਰਾਖਰਦੁਖਨਤ੍ਰਿਪਰਕ੍ਰੀਤਰ
 ਮੰਗਲਗਾਵੇ॥੨੩॥ ਖਿਨਅਧਿਬਿਖੇਬਲਵੰਤਬੁਝੇਦਸਚਾਰਹਜ
 ਰਸੁਰਾਖਸਮਾਰੇ। ਅਸਰਾਰਿਬੁਝੇਜਗਰਾਮਬੁਝੇਜਨਥਾਨਬਿਖੇਮੁਨਿ
 ਕੋਠਰਟਾਰੇ। ਨਹਿਜਾਨਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਇਹਬਾਤਿਕਛੁਇਨਤੇਮਤਿਮੁਢਸੋਮੋਹ
 ਉਚਾਰੇ॥ਪਿਖਲਾਜਬੁਝੀਦੋਸਕਿਦਰਕੋਪੁੰਨਿਪੁਛਤਿਰਵੰਣਅਪ
 ਬ੍ਰਿਚਾਰੇ॥੨੪॥ ਕੋਨਸੁਰਾਮਹਤੇਕਿਮਰਾਖਸਕੋਨਨਿਮਿਤਕੁਯੇਬ
 ਨਮਾਂਹੀ। ਭਾਖਕੁਲੇਤਿਨਮੁਲਹਨੇਅਬਕ੍ਰੋਧਕੁਯੇਹਮਰੇਉਰਮਾ
 ਹੀ। ਬੀਰਨਮੇਜਨਥਾਨਕਦਾਂਚਿਤਆਪਗਈਸੁਨਦੀਤਦਮਾਂਹੀ।

ਪੰਚਬਟੀਇਕਥਾਨ ਅਹੇਮੁਨਿਪੁਰਬਬਾਸਕਕਯੋਜਨਮਾਂਹੀ॥੨੫॥ਤੁਹਿ
 ਆਸਮਏਕਮਨੋਰਮਥੋਮਮਜਾਇਪਿਖੇਤੁਹਰਾਮੰਹਠੀਲੋ॥ਦ੍ਰਿਗਕਿੰਜ
 ਪ੍ਰਭਾਪਨੁਬਾਣਪਰੇਤਨੁਚੀਰਜਟਾਰਸਮਾਹਿਰਸੀਲੋ॥ਲਪੁਕ੍ਰਾਤਤਿ
 ਨੇਲਖਮੰਨਕਹੇਅਤਿਸੁੰਦਰਤਾਹਿਤਥਾਬਿਧਤੀਲੋ॥ਕਮਲਾਜਮਸੁੰਦਰ
 ਤਾਪਤਿਨੀਦ੍ਰਿਗਵਾਰਜਸੇਤਨਕਾਂਚਨਕੀਲੋ॥੨੬॥ਗੀਧੁਬਦੇਵਨਗੀਨ
 ਰਨਗਨਮਾਹਿਤਥਾਬਿਧਿਕੀਹਮਦੇਖੀ॥ਰਾਜਨਨਾਹਿਸੁਨੀਕਬਹੁਬ
 ਨਡੋਲਤਿਥੀਹਮਯਾਬਿਧਲੇਖੀ॥ਮੇਤੁਮਰੇਹਿਤੁਲੇਨਲਗੀਤਿਨਰਾ
 ਮਾਇਹੈਮਨਜਾਨਬਿਸੇਖੀ॥ਰਾਮਹਿਪ੍ਰੇਰਿਸੁਕ੍ਰਾਤਬਲੀਮਮਨਾਕਕਟ
 ਇਦੇਏਤੁਮਪੇਖੀ॥੨੭॥ਤਬਮੇਦੁਖਰੇਵਤੋਦਰਗਈਖਰਕ੍ਰਾਤਜਮੀ
 ਪਸੁਜਾਇਪੁਕਾਰੀ॥ਰਣਕੇਹਿਤਰਾਖਸਲੇਬਹੁਤੇਤਹਿਦੋਰਗਏਜਹਿ

ਰਾਮਹਿ ਕਾਰੀ॥ ਖਿਨ ਮੇਵ ਹਨਾ ਸਕਰੇ ਜਗ ਲੇਹਣ ਰਾਖ ਸਜੇ ਸੁਹੁ ਤੇ
 ਬਲ ਕੁਰੀ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਮਨ ਯੋਜ ਬਰਾਮ ਚਹੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਹਨੇ ਬਿਧ
 ਕੀ ਬਿਸੁ ਸਾਗੀ॥ ੨੮॥ ਜੀਵਨ ਤੋ ਸਫਲੇ ਤੁਮਰੇ ਜਬ ਹੋਵਤ ਸੀ ਅਚ
 ਨਾਰਿਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਉਦਮ ਤ੍ਵਿਤਿ ਹੁੰਤੁ ਤਿਕਰੇ ਜਿਹੁੰਤੁ ਤਿਮਿਲੇਵ ਹਿਪ੍ਰ
 ਲਪਿਆਗੀ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕਿੰਜ ਪ੍ਰਗਾਧਿ ਗਨੀ ਸਰੁ ਅੰਗਨ ਕੀਤ ਰਸਿ ਦਰ
 ਸਾਗੀ॥ ਰਾਮਹੁ ਤੇ ਨਹਿ ਆਨ ਸਕੋ ਕਛੁ ਪੇਖਤ ਨ ਬਾਲਿ ਬੁਧਿ ਤਿਹਾਗੀ॥
 ੨੯॥ ਛਲ ਕੋਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਹਰਨ ਏਤ ਬਪਾਵਹਿ ਗਾਹਿ ਪ੍ਰਾਣੁ ਪਿਆ
 ਗੀ॥ ਸੁਨਿ ਕੇ ਘਾਹਿ ਬਾਤਿ ਦਯੋ ਪਨੁ ਤੁੰ ਅਰਮਾਨ ਕਯੋ ਕੁਗਨੀ ਰਿਤ
 ਕਾਰੀ॥ ਕਰ ਕੇ ਅਸੁ ਆਸ ਨਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਨੇ ਆਪੁ ਗਯੋ ਨਿਜ ਭੈਨ
 ਮਝਾਗੀ॥ ਉਰ ਚਿਤ ਬਛੀ ਧ੍ਰਿਗਨੀ ਦਨੀ ਇਹੁੰਤੁ ਤਿਬਿਤੀਤ ਕੁਈ

१४९
३३३।। निजसागी।। १०।। राभाअहेइकतापगमानुधुमारदयेधु
रमेकिहं।। ३।। षेबलद्वैतबडेजगमेकरआधुपमेतुबडाति
नगाती।। केनहिरामनरापिपकेसुतमेबपचाहिलकीतिन
३।। ऐचतुगाननकीबिनतीगरिमानुधुपलयेममजाती।। ३१
रपुकीकुलमेहरिनीनिपुजेमहिमागहिजेपरतमराभा।। ऐ
गुमहिराजतेजेपिलुबुगुगराजबिक्किठलहेनिजपाभा।। न
हिंराधसराजकरेजगमेगनरागमलहेसुगुसीअसुवामा।।
इगुं।। तबिचरकरयेपरमेधलराधसराजसुगुदुननामा
॥ ३१॥ सिक्कद्वैत।। गिरजापरातुमराभकरिजातकीनद्विरप
॥ बिनद्वैतबेगनगरिभिलेतिनद्वैतयेउरसेपा।। करगुगतिजे

ਰਿਸੇਵੇਨਬੇਗਪਾਵੇਸਾਇ। ਮੇਕੁਜੇਤਾਂਅਤਿਵੈਰਕਰਿਹਰਿਬੇਗਰਾ
 ਜੀਰੇਇ॥੩੩॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉ॥
 ਮਹੇਸਰਸਿਬਾਵੇਅਰਿਣਕਾਂਡੇਪਚਿਮੋਧਿਆਇ॥੫॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਵੈਵਰਿ
 ਵਾਚਾ॥ਸਵੈਯਾ॥ਇਹੁੰਗਤਿਬਿਚਾਰਕਰਯੋਨਿਸਮੇਪਰਕੁਤਿਕੁਏ
 ਚਢਿਕੈਰਥਮਾਹੀ॥ਸੁਮਾਰੀਚਕਿਆਸੁਮਜਾਤਿਕੁਯੋਇਕਕਾਰਯ
 ਧਾਰਮਤੀਮਨਮਾਹੀ॥ਸੁਮਰੀਚਤੁਹੰਮੁਨਿਸੇਅਤਿਗਜਤਚੀਰਧਰੇ
 ਜਾਇਯੋਸਿਰਮਾਹੀ॥ਗੁਣਕੁਸਕਜੇਗੁਣਹੀਨਸਦਾਪਰਮਾਤਮਧ
 ਯਾਤੁਹੈਉਰਮਾਹੀ॥੧॥ਸੁਸਮਾਧਿਵਿਰਾਮਕੁਈਤਿਨਕੀਤਬਤ
 ਹਿਪਿਖੇਘਰਵਣਾਏ॥ਤਬਪੁਜਨਤਾਹਿਕਰਯੋਤਿਨਕੋਅਤਿ
 ਆਦਰਕੈਗਲਿਮਾਹਿਲਗਾਏ॥ਅਤਿਬਿਕਰਯੋਸੁਖਆਸਨਮਾਹਿ

ੴ
ਇਹੁ ਤਮਾਰੀ ਚਕਰ ਤਬਰ

ਬਿਠਾਇ ਮਗੀ ਚਸੁ ਬੈਠਾ ਅਲਾਏ ॥ ਇਹ ਆਵਨ ਤੇ ਰਥ ਬੈਠਾ ਇਕਾ ਕਿ
ਨਰਾਵਨ ਮੇ ਕਛੁ ਕਾਜ ਜਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਛੁ ਚਿਤ ਪਰਾਇਨ ਤੇ ਮਨ ਭਾਜ
ਤਿਕਾ ਰਖ ਤੂੰ ਚਿਤ ਵੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬ ਮੇ ਕਹੇ ਵਹਿ ਕਾਜ ਕਰੇ ਆਰਿ
ਗੋਪਨ ਹੀ ਜਬ ਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਨਿਖਾਇ ਅਹੇਤ ਬਨਾ ਬਕਹੇ ਕਛੁ
ਪਾਪਨ ਹੇ ਵਤ ਮੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਵੇਨ ਬੇਲ ਉਠੇ ਮੁਖ ਮੇ ਹੀ ॥ ੩ ॥
ਰਵਣ ਵਾਚਾ ॥ ਹੋ ਦਸ ਰਥ ਸਕੇਤ ਪਤੀ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਲੀ ਵਿ
ਦਿਤਾ ਖਿਲ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਅਹੇਤਿ ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਜੇ ਸਟ ਸਤ ਪਰਾ ਕ੍ਰਮ ਲੇ
ਕਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰੂਪ ਵਯੋਤਿ ਨ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਸੁਆਇ ਬਸੇ ਬਨ ਦੇ ਡੁਕ
ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਰਿਸ ਮੇਤਿ ਸੁਰੂਤ ਅਹੇ ਵਹਤੀ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਫਿਰੈ ਸੁਖ ਮਾ
ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਏ ਅਬ ਲੋਬਨ ਘੇਰੈ ਬਿਖੇ ਸੁਰੂਆ ਜਮ ਬੀਚ ਸੁਪ ਚਿਬਟੀ ਨਾ

ਰਿਅਹੋਅਤਿਸੁਦਰਿਤਾਬਿਧਨਾਇਹੁਗਤਿਨਔਰਫਟੀ॥ਰਾਮਹਨੇਅਪ
 ਗਾਧਿਬਿਨਾਬਨਰਾਖਜਮੇਹਲਗੀਓਚਟੀ॥ਮਾਰਖਰਿਜਖੱਜੋਬਿਚ
 ਰੇਕੁਗਨੀਗਾਹਿਮੇਤਿਨਨਾਕਕਟੀ॥੫॥ਨਿਰਦੋਖਨਿਜੀਲਵਤੀਕੁ
 ਗਨੀਦੁਸਟਾਤਮਤੰਗਾਹਿਕਾਨਕਟਾਏ॥ਕਛੁਮੇਹਜਹਾਇਕੋਰਬਨ
 ਮੇਅਬਮੇਹਬਨੇਤਿਨਨਾਰਿਲਿਅਏ॥ਬਨਤੋਬਨਕਾਚਨਕੋਮਿ
 ਗਵਾਜਬਰਾਪਵਕੋਛਲਦਗਲਿਜਾਏ॥ਲੱਖਮੰਨਚਲੇਤਿਨਪੀ
 ਰਪਿਛੇਤਬਰਾਵਣਜਾਨਕੀਕੋਬਨਪਾਏ॥੬॥ਕਰੇਕੋਜੁਜਹਾਇ
 ਤਮੇਇਤਿਨੀਤਮਪੁਰਬਾਜਿਉਜੁਬਜੇਪਰਮਾਹੀ॥ਸੁਟਿਗਵਣਕੀ
 ਇਹਬਾਤਿਤਬੈਸੁਮਾਰੀਚਕਹੇਅਪਨੇਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ਕਿਨਤੇਓਪਦੇਜ
 ਸੁਏਹੁਕਰੇਵਹਿਮੂਲਓਪਾਰਤਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਤੁਮਤਾਹਿਹੋਨੇਵਹ

ਸਤ ਅੰਗੇ ਵਹਿਨਾ ਸਚੁ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਕੁ ਵਸਾਂਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਪਰਕ੍ਰਮ ਆਇ ਕੁ
ਏਸੁ ਨਿਰਾਵਣੁ ਮੇਰੁ ਰਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਾਲ ਹੁਤੇ ਜਬ ਰਾਮ ਬਲੀ ਮਖ
ਕੋ ਸਿਕਰਾ ਖਨ ਆਯੋ ਤਹਾਂਹੀ॥ ਏਕ ਹਿਬਾਨ ਸੁਬਾਹੁ ਜਨੇ ਪੁਨਿ ਦੁਸਰ
ਮੇਰਿ ਹਜਾਗ ਰਮਾਂਹੀ॥ ਯੋ ਜਨ ਸੋਇ ਹਾ ਆਇ ਪਰੇ ਮਨ ਬੈ ਆਂ ਕਲ
ਅੰਤ ਨ ਕੀਜੁ ਧਿਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਵਹੁ ਬਾਲ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤਾਰਤ ਹੀ ਮਮ
ਰਾਮਾਇਖੋ ਸਬ ਠੋਰ ਮਝਾਈ ਗੀ॥ ਬਨ ਦੇਰਿ ਕਪੂਰ ਬਵੈ ਗਚਿਤਾ
ਰਸੁ ਰਾਜਨ ਫੇਰਗ ਯੋਇ ਕਬਾਰੀ॥ ਅਤਿ ਤੀਖਣੁ ਸਿੰਗ ਰੁਯੋ ਮਿ
ਗਮੇ ਮਮ ਸੋ ਮਿਗ ਵਾਬ ਹੁਤੇ ਪਰਵਾਰੀ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾਰ ਪਵੀ
ਰ ਬਲੀ ਲਖ ਮੰਨ ਸਬੈ ਸੁਪਿਖੇ ਬਨ ਭਾਰੀ॥ ੩॥ ਮਾਰਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਰ
ਕਯੋਤ ਬਰਾਮਾ ਬਿਲੋਕ ਸੁਮੇ ਬਨ ਮਾਹੀ॥ ਮੇਰ ਬਾਨ ਜਨੇ ਰਪੁਨਿ ਦ

ਨਸ਼ੇਣਾਤਿਜਾਵਤਮੇਮੁਖਮਾਹੀ। ਔਰਗਏਬਨਭਾਗਸੰਭੂਪੁਨਿਮੰਗਿ
 ਰਯੋਇਹਸਾਗਰਮਾਂਹੀ। ਤਾਦਿਨਤੇਇਹਠੰਰਬਜੇਮੁਨਿਕੁਖਧਰਯੋ
 ਸੁਡਰੇਉਰਮਾਹੀ। ੧੦। ਅਬਰਾਮਕੋਧਿਆਨਧਰੋਨਿਸਬਾਸੁਰਕੁਗਨ
 ਤੇਜੇਡਰੇਉਰਮਾਹੀ। ਰਤਨਾਰਥਰਾਜਤਥਾਰਮਣੀਇਹਕਾਨਪਰੇਤੁ
 ਡਰੇਉਰਮਾਹੀ। ਇਹਸਿਕਉਠੇ। ਇਹਰਾਮਅਏਸਕੁਕਾਰਅਮੋਹਤਜੇ
 ਜਗਮਾਂਹੀ। ਜਬਸੋਇਰਹੋਨਿਸਮਾਹਿਤਬੈਅਤਿਰਾਮਚਿਤਾਰਤੋਮ
 ਨਮਾਹੀ। ੧੧। ਸੁਪਨੇਜਬਰਾਮਨਿਹਾਰਤੋਸਰਤਾਨਡਰਾਇਸੁਮੋਹ
 ਜਗਾਏ। ਅਬਤੁਜੁਨਬਾਤਕਹੋਹਿਤਕੀਸੁਕੁਹੋਵਤਰਾਮਸੁਬੈਰਮਿ
 ਟਾਏ। ਦਸਕਿਦਰਰਾਖਸਕੇਕੁਲਜੇਤੁਮਪਾਲਕਰੋਬਹੁਕਾਂਤਿਸੁਹਾ
 ਏ। ਤਵਹੀਤਕਹੋਉਰਮਾਨਕਹਯੋਮਤੁਰਾਮਪਰਾਤਮਬੈਰਬਢਾਏ॥੧

੨॥ ਤਜਿਵੈਰੁ ਜੋ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਲੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਰੰਗ ਮਪਰਤ ਮਗਾਏ ॥ ਯੁ
ਗ ਆਦਿ ਬਿਖੇ ਮਾਨਿ ਵਾਕਨ ਤੇ ਸੁਓ ਦ੍ਰਿਤਿ ਸਬੈ ਹਮਰੇ ਸੁਨਿ ਪਾਏ ॥ ਪਰ
ਮੇਸੁਰਗ ਮਾਹਿ ਪੇ ਬਿਨ ਤੀਚਤ ਰਾਨ ਨ ਆਪ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਗ ਜਾਏ ॥ ਤਬ
ਈ ਸਕਹਯੇ ਤਵ ਕਾਰ ਯਜੇ ਸੁਕੋਰੋ ਬਿਧ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਸੁਆਏ ॥ ੧
੩॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਤੇ ਮੁਖੇ ਹੁਕਹੀ ਕਮਲਾਇ ਤੁਲੇ ਚਨ ਭੂਮਿ ਪਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ
ਦਾਸ ਰਬੀ ਵਪੁ ਧਾਰਹੀ ਦਸਕੇ ਦਰ ਕੋਰ ਲਮ੍ਹਿ ਲਮ੍ਹੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਹਾਰਿ
ਮਾਨੁ ਖਰਾਮ ਕੁਏ ਵਹ ਆਹਿ ਨਰਾਇਣ ਯੋ ਓਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਮਾਇ
ਕੁਏ ਵਹਿ ਮਾਨੁ ਖੁਸੈ ਤਿਨ ਕੋ ਬਨ ਕ੍ਰੀਤ ਰਨ ਡਰ ਭਾਰੇ ॥ ੧੪॥ ਦੋ
॥ ਭੁਮ ਭਾਰ ਮਿਟਾਨ ਹਿਤੁ ਮਨੁ ਜਕੁਏ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖ ਜੋ ਨਿ
ਜ ਘੋਰ ਬਸੇ ਵੈਰ ਤਜੇ ਅਵਨੀਸਾ ॥ ੧੫॥ ਸੁਨ ਮਗੀ ਚਕੋ ਬਚਨ ਕੋ ਬੋ

ਲੇਰਵਨਠੇਰਾ। ਅਨੀਨਾਤਿਨਕੀਕਹੀਲੀਨੋਕਾਲਸੁਹੇਰਾ। ੧੬। ਅਧ
ਰਾਛੰਦਾਜੋਪਰਾਤਮਰਾਮਅਹੋਬਿਨਤੀਬਿਪਨਾਤਿਨਜਾਇਕਹੀ
ਆਰਨਕੇਹਿਤੁਆਇਹਿਹਾਂਪੁਨਿਮਾਨਵਕੀਤਿਨਦੇਹਧਰੀ। ਜੋ
ਇਕਰੇਵਹਛੀਲਨਹੀਕਛੁਸਿੰਧਮਨੋਰਥਈਜਹਰੀ। ਮੈਅਬਛੀ
ਲਕਰੇਨਕਛੁਬਨਜਾਂਉਬਨੇਮੁਹਿਸੀਅਹਰੀ। ੧੭। ਸੇਵੇਯਾਬਧ
ਰਾਮਕਰੇਰਣਕੁੀਤਰਜੋਤਬਮੇਪਰਮਾਤਮਕੋਪਦਪਾਉ। ਨਹਿਰਮ
ਹਨੇਰਣਭੀਤਰਜੋਤਬਜਾਨਕੀਕੋਪਰਕੁੀਤਗਲਿਅੰਊ। ਅਬਤੁ
ਮਿਗਰੂਪਸੁਪਾਰਤੁਹਾਂਪੁਨਿਮੇਬਨਮੇਤਿਨਕੀਦ੍ਰਿਗਜਾਂਊ। ਤਮ
ਆਸੁਮੰਤੇਨਅਦੁਰਤਿਨੇਪੁਨਿਸਾਨੁਜਰਾਮਸੁਏਹਬਤਾਊ। ੧੮।
ਪੁਨਿਪੁਰਬਾਜਿਯੋਪਰਮਾਹਿਬਜੇਇਤਨੇਪਰਤੇਕਛੁਹਤਨਹਨੇ।

ਅਬ ਤੁੰ ਭੁਇ ਦਾਇ ਕਠੇਰ ਕਛੁ ਬਨ ਕੋ ਵਿਦਮੇ ਹਮਰੀ ਚਬ ਖਾਨੇ। ਤਬ
ਤੇ ਸਿਰ ਕਾਟ ਦੁਟੁ ਕ ਕੋਰੇ ਆਸਿ ਪਾਰ ਹੋਰੇ ਤੁਮ ਹੋਤ ਨ ਪੁਨੈ। ਸੁਨਿ ਵਾ
ਕਮਰੀ ਚਸੁ ਮਿਤਲ ਖੀ ਅਬ ਬਾਤ ਬਨੇ ਖਲ ਕੇ ਬਚਮਾਨੇ। ੧੯॥ ਜਬ
ਗੁਪਤ ਗ੍ਰੀਤ ਹਮੇ ਤਬ ਮੇਰੁ ਵਸਾਗਰ ਤੇ ਛੁਰਿ ਜਾਵੈ। ਦੁਸਟਾਤੁ ਮਰਾਵਣ
ਮੋਹਿ ਜਨੇ ਤਬ ਮੇਰ ਕਾਗਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਪਾਵੈ। ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
ਯੋਗਿ ਰਜਾ ਉਠ ਬੇਗ ਕਹ ਯੇਤੁ ਮਸਿਗਾ ਸਿਧਾਵੈ। ਪੁਰੁ ਗਵਣ ਜੇਕ
ਛੁਮੇ ਹਕ ਹੋ ਸਿਰ ਜੇਰ ਕੋਰੇ ਨਹਿ ਨਾਥ ਹਟਾਵੈ। ੨੦॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਉਚ
ਰਸ ਬੈਠ ਰਥਿ ਤੁਰ ਰਾਘਵ ਆਸੁ ਮਕੀ ਦਿਗ ਆਏ। ਸੁਮਰੀ ਚਤੁ
ਯੋ ਮਿਕ ਕਾਂਚਨ ਕੋ ਸੁਰਗ ਜਤਾ ਬੀਦ ਸੁਬੀ ਚਸੁ ਹਾਏ। ਰਤਨਾ ਸਿ
ਰਸੀ ਗਕਰੇ ਛਲ ਕੈ ਸੁਰੁ ਨੀਲ ਮਣੀ ਮੁਖ ਨੈਨ ਬਨਾਏ। ਦੁਤਿ ਦਾ

ਮਾਨਿਸੀਤਨਪੇਲਸਕੈਬਨਬੀਚਫਿਰੇਸੀਅਰੂਪਾਦਿਖਾਏ॥੨੧॥
 ਖਿਲੁਧਾਵਤਔਪੁਨਿਆਸਮਕੀਫੁਗਆਇਤਹਾਂਖਿਨਮੇਦਿ
 ਕਜਾਏ॥ਪੁਨਿਆਇਸਮੀਪਛਰੇਉਰਮੇਰੁਅਕੁਰਕੁਏਕਛੁਦੁਗਪ
 ਲਾਏ॥ਇਹਭੁੰਤਿਕੁਯੋਮਿਗਵਾਛਲਕੈਪੁਨੀਸੀਅਸਮੀਪਪਨ
 ਪੁਨਿਆਏ॥ਇਹਭੁੰਤਿਫਿਰੇਫੁਗਆਸਮਕੀਉਰਚਾਹਤਹੈਖਲ
 ਸੀਅਲੁਕੁਏ॥੨੨॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੁਉਮਾ
 ਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਅਰਿਣਕਾਂਡੇਖਸਟਮੋਧਿਆਇ॥੬॥ ॥
 ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉ ॥ਸ ॥ਅਬਰਾਮਪਰਾਤਮਰਾਵਨਕੋਕ੍ਰਿ
 ਤਜਾਨਿਲਯੋਜਗਲੋਮਨਮਾਹੀ॥ਪੁਨਿਰਾਮਾਇਕ੍ਰਿਤਕਹਯੋ
 ਸਿਅਕੋਜੁਨਿਸੀਅਕਹੈਤੁਮਕੋਕਨਮਾਹੀ॥ਦਸਕਿਧਗਕ੍ਰਿਖਕ

ਰੂਪਧਰੇਤੁ ਮਗੀਓਗਾ ਆਵਹੋਗੇ ਬਨ ਮਾਂਗੀ। ਅਬ ਤੁੰ ਕਰ ਛਾਹ ਕੀ
ਜੀਅ ਭੁਲੇ ਪੁਨਿਆ ਪਰਹੇ ਦੁਰ ਪਾਵਕ ਮਾਂਗੀ। ੧॥ ਮਮਾ ਆਇਸੁ
ਮਾਜ ਦੁਆ ਦਸ ਤੁੰ ਬਸ ਪਾਵਕ ਮੇਓਗਾ ਨਕਹੀ। ਪੁਨਿ ਰਾਵਣੇ ਕੇ
ਬਧੇ ਤੇਓ ਪਰਿਤਜੁ ਮਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ਹਥੁ ਠਨਾਹੀ ਜੁਨਿ ਰਾਮ ਕੇ ਵਾਕ
ਰਚੀ ਛਲ ਕੀ ਸਿਘਾ ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਗਾ ਆਇ ਬਹੀ। ਤਬ ਆਪ
ਸੀਵਹ ਪਾਵਕ ਮੇਆ ਤਿਲੀ ਨਭਈ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਲਹੀ। ੨॥ ਛਲ
ਕੀ ਸਿਘਾ ਜੋ ਛਲ ਕੇ ਮਿਗਵਾ ਪਿਖਹਾ ਜਥੇ ਠੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮਾਂ
ਗੀ। ਦਿਗ ਰਾਮ ਕੀ ਜਾਇ ਅਪੀ ਨਭਈ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਕਹਯੋ ਨਿ
ਜਾ ਆਨ ਨਮਾਂਗੀ। ਇਹ ਰਾਮ ਪਿਖੇ ਮਿਗ ਕਾਂਚਨ ਕੋਰਤ ਨਾਗ
ਨਭੁ ਖਨਹੈ ਤਨ ਮਾਂਗੀ। ਬਹੁ ਬੰਦਾ ਬਿਰਾਜਤ ਆਤਨ ਮੇਡਰਤੇ

ਨਹਿਰਿਚਸੁਕਾਨਨਮਾਂਗੀ॥੨॥ਅਬਛਾਂਧਤਿਨੇਮੁਹਿਦੇਹਪਤੀਕਰਖੇਲ
 ਨਪਾਸਚੁਗੇਛਲਵਾਗੀ॥ਤਬਰਾਮਸਰਾਜਨਲੈਕਰਮੇਲਪ੍ਰਕ੍ਰਾਤਸ
 ਮੀਪਸੁਏਹਉਚਾਗੀ॥ਬਨਤੁੰਘਤਨਾਕਰਸੀਘਰਖੀਜਨਕਾਤਮਜਾਮ
 ਮਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੀ॥ਇਹੋਏਛਲਵੇਤਬਡੇਖਲਰਾਖਸਸੀਮਗਧਾਤਮ
 ਗੀਰਖਵਾਗੀ॥੪॥ਇਹੋਏਇਕਾਗਰਸੀਘਰਖੀਸੁਆਨਿੰਦਤਿਆ
 ਹਿਪਤਿਬ੍ਰਿਤਿਬਾਗੀ॥ਲਖਮੰਨਕਹਯੋਮਿਗਪੇਖਤਬੇਮਿਗਨਾਂਹਿ
 ਸੁਨੇਤੁਮਰਾਮਮੁਰਾਗੀ॥ਸੁਮਰੀਚਅਹੇਨਸਿਦੇਹਕਛਮਿਗਆਬਿਧਕੋ
 ਨਰਚੇਮਖਚਾਗੀ॥ਗਿਰਜਾਂਸੁਨਿਕ੍ਰਾਤਮੁਖੀਬਜਤੈਤਬਰਾਮਰਮਾਂਪ
 ਤਿਏਹਉਚਾਗੀ॥੫॥ਸ੍ਰੀਗਮੇ ॥ਜਮਰੀਚਅਹੇਤੋਹਨੇਖਿਨ
 ਮੇਮਿਗਜੈਤੁਬਨੇਸਿਘਕੋਹਿਤਆਨੇ॥ਤੁਮਸੀਘਕੁਪਲਨਨੀਫਕ

ਰੋਇ ਮਭੁਖਲਈ ਕਰਮਾਂ ਹਿਕਮਾਨੋ ॥ ਮਿਗਕੋ ਅਨੁਪਾਵਨ ਰਾਮ ਕੀ ਘੋਅਚ
ਲੋਨਿ ਗਮਾਂਗਣਨੀ ਤਬ ਖਾਨੋ ॥ ਜਿਨ ਮਾਹਿਰ ਹੋਨਿ ਤਮਾਇ ਸਦਾ ਜਰਾ
ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਂਸ ਕੁਲੋ ਕਕੁਲਾਨੋ ॥ ੬ ॥ ਸੁਬਿਕਾਰ ਬਿਹੀਨ ਚਿਦਾਤਮ ਜੋ ਪਰਪੁ
ਰਣ ਮੋ ਮਿਗਕੋ ਹਿਤ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਦਾ ਗਿਰਜਾ ਭੁ
ਵਮੰਡਲ ਬੇਦਨ ਗਾਏ ॥ ਛਲ ਜਾਨ ਉਮਾਂਜੀ ਘਕੋ ਹਿਤ ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਰੀ
ਕੋ ਬਲ ਪਾਦ ਉਠਾਏ ॥ ਬਲ ਨਾਤ ਰਾਮ ਪਰਾਤਮ ਜੋ ਮਿਗਜਾਨ ਕੀਤੇ
ਕਛੁਚਾ ਹਿਤ ਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸੁਸਮੀ ਪਕਦਾਂ ਚਿਤ ਡੀਰ ਪੋਰੇ ਖਿਣ ਪਾਵਤਲੀ
ਨਕਦਾਂ ਚਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਦੁਰਾਇ ਖਾਵਤ ਰੂਪ ਉਮਾਂ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਪੋਰੇ
ਗਹੇਰਤ ਓਈ ॥ ਜਗ ਪੀਨਿ ਮਰੀਚ ਸੁਰਗ ਜਗੇ ਪਰਮਾਤਮ ਛੁਤਤੰਤ
ਨੁਜੇਈ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਉਮਾਂ ਮਨ ਮੇਹਰਿ ਜਾਨ ਲਘੋ ਖਲੋ ਰਾਖ ਸੇ

१॥१॥ सरै कहे भिगरु पदगी पुरपुर बरु पारिरे परमं गी॥ म
 थमं गी मगी च केशे लघु हे सु रगे रतुं सगं ले नतु मं गी॥ १॥ १॥ १॥
 मित्र मे गुरु ही इत ते लख मं नर धे तु म मे स न मं गी॥ १॥ १॥ १॥
 उचार गिरे भुगु र स सु ले ति पी व त ज म थ मं गी॥ १॥ १॥ १॥
 म्म न म चि त र त गी तु नि दे हि मि ले न र ग म पि आ रो॥ अ थ कि
 उ न मि ले व र ग थ स जे ग रि हे र त गे ग रि ही ति न म रो॥ १॥ १॥
 के त न ते ई क जे ति उ ठी स कु के पि ध ते मि ली र म म थ रो॥ १॥ १॥
 सु र गे इ र गे स ग ले मि ल के इ ग तुं त धि च र ग धि च रो॥ १॥ १॥
 सु क्रि त के न क र यो इ न र थ स के ल ग यो प द थ न ग मं गी॥ १॥ १॥
 री स वि नी च म गं क प टी सु मि ल ये त न के ड प र त म मं गी॥ १॥

ਥਵਾਇਹਰਾਮਪੁਰਾਵਅਹੇਕਛੁਰਾਖਸਕੀਕ੍ਰਿਤਕੋਫਲਨਾਹੀ। ਸਰਗ
ਮਸਰੀਰਹਨੇਇਨਕੇਪੁਨਿਰਾਮਾਚਿਤਾ^{ਰੂ}ਬੋਓਰਮਾਹੀ। ੧੧। ਭੁਰਗ
ਮਕੋਛੋਡਦਈਸਗਲੀਰਹਕੀਕ੍ਰਿਤਰਾਮੁਜੋਓਰਮਾਂਹੀ। ਰਿਦਰਾਮ
ਕੋਧਿਆਨਧਰੇਸਦਹੀਜਬੁਪਾਪਮਿਟਾਇਦੇਏਤਨਮਾਂਹੀ। ਭ੍ਰਿਗਰਾ
ਮਾਨਿਹਾਰਤਰਾਮਮਿਲੇਜੁਮਰੀਚਹਨੇਹਰਿਜੀਬਨਮਹੀ। ਦਿਜਗ
ਖਸਸੁਕ੍ਰਿਤਦੁਕ੍ਰਿਤਕੀਗਨਤੀਨਹਿਹੈਹਰਿਕੇਪਰਮਾਂਹੀ। ੧੨। ਅੰ
ਤਕਲੇਵਰਗਮਕੁਜੇਵਹਰਾਮਮਿਲੇਆਹਿਜਾਚੁਨਿਹਾਰੀ। ਆਪਜ
ਮੋਇਮਕੁਾਖਸਭੈਸੁਰਾਮਪਗਏਸੁਰਲੇਕਮਝਗੀ। ਰਾਮਬਛੀਉਗਚਿ
ਤਬਡੀਮਰਤੇਖਲਰਾਖਸਕੀਨਉਚਾਰੀ। ਹਾਲਖਮੰਨਸੁਮੋਸਮਵਾਕਕਹਯੇ
ਇਨਰਾਖਸਤ੍ਰਿਡਮਝਗੀ। ੧੩। ਸੁਨਿਮੋਸਮਵਾਕਵਿਦੇਹਸੁਤਾਬਪਕੀਉ

ਪਜੇਤਿ ਨ ਚੀਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਇਹ ਚਿਤ ਬਢੀ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਬਨ ਦੁਹ
 ਟੇ ਸੁਖ ਕਿ ਦਮੁ ਰਾਗੀ ॥ ਸੁਨਿ ਵਾਕ ਮਗੀ ਚ ਸੁਸੀ ਡਰ ਪੀ ਦੁਖ ਸਿੰਧੁ ਬਹੀ
 ਲਖ ਮਨਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਖ ਮਨਿ ਸਰਾਸ ਨ ਲੈ ਕਰੇ ਮੇ ਬਨ ਬੇਰਾ ਧਸੇ
 ਤਵ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਖ ਸਪੀਡ ਦਈ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਗਲ ਮੰਨ
 ਸੁਰਾਮ ਕੇਹਾ ॥ ਨਾਹਿ ਸੁਨੇ ਨਿਜ ਕਾਨ ਤੁਝ ਲਿਬੁ ਧਿਕ ਗਾਮ ਮਦੁਖ ਦ
 ਹੇ ॥ ਤਾਲਖ ਮਨਿ ਸੁਏ ਹੁਕਾਰੀ ॥ ਇਹ ਗਾਮ ਵੇ ਕੇ ਮੁਖ ਵਾਕ ਨ ਹੋ ॥ ਕੇ
 ਇਕ ਰਾਖ ਸਰਾਮ ਜਨੇ ਮਿਰਤੇ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰਏ ਹ ਕੇਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ
 ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਜਬ ਰਾਮ ਜੀ ਹਨੇ ਤਿਲੇ ਕੀ ਏਕਾ ॥ ਸੋ ਕਿ ਮਦੀ ਨ ਸੁਬ
 ਲਹੈ ਸੁਰ ਪੂਜੇ ਧਰੇ ਵੇਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਵੇ ਯਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਗੀ ਲਖ ਮਨਿ ਨਿ
 ਹਾਰ ਸੁਸੀ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਭੀ ਤਰਾ ॥ ਇਸ ਦੁਹਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਕੁਨਾ ਸਚ ਹੋ ਉਗੇ

ਦੁਰਬੁਧਿਮਹਾਂਲਖਮੰਨਤਿਹਾਰੀ।ਕਿਕਈਨਿਦਨਤੁਪਠਯੋਮਿਤਰਾਮ
ਕੀਤਾਉਰਾਅਤਿਰਧਾਰੀ।ਜਾਨਕੀਨਾਤੁਮਹਾਥਚੋਰੋਪਿਖਪ੍ਰਾਣਤਜੇ
ਜਗਆਗਿਮਝਾਰੀ॥੧੧॥ਰਾਮਨਜਾਨਤਬੋਤੁਮਕੋਪਤਿਨੀਹਮਰੀਬ
ਨਲੇਵਨਆਏ।ਰਾਮਾਬਿਨਨਹਿਮੇਪਰਸੇਤਨੁਜਾਨਕੀਯੋਮੁਖਜਾ
ਚਅਲਾਏ।ਕਿਕਈਨਿਦਨਅੰਤੁਮੁਕੋਕਿਹੁੰਤਿਛੁਹੋਜਨਕਾਤਮ
ਜਾਏ।ਯੋਮੁਖਭਾਖਸੁਬਾਹੁਹੇਨਉਰਜਾਨਕੀਨੈਨਨੀਰਬਹਾਏ॥
੧੨॥ਜਿਸੁਨਿਕੋਲਖਮੰਨਤਬੈਕਰਕਾਨਫਪੇਦੁਖਹੋਉਰਮਾਂਹੀ।ਮੋ
ਖਤਿਯੋਮੁਖਭਾਖਤਹੋਧਿਗਪਾਵਾਹਿਗੀਦੁਖਤੁਜਗਮਾਂਹੀ।ਯੋਮੁਖ
ਭਾਖਸੁਸੀਅਰਪੀਬਨਦੇਵਨਕੋਸੁਗਯੋਬੁਨਮਾਂਹੀ।ਦੁਖਲਗੋਉਰ
ਭੀਤਰਤਾਹਰਿਏਹਰਿਏਬਨਰਾਮਜਾਹਾਂਹੀ॥੧੩॥ਤਬਅਤਿਰਪਾ

ਇਸੁਰਵਣਨੇਖਲਕ੍ਰਿਖਕਰੁਪਧਰਯੋਤਨਮਾਂਹੀ। ਜਨਕਾਤਮਜਾਹਿਗ
 ਆਇਖਰੇਪੁਲਿਦੀਤ੍ਰਿਕਮੰਡਲਹੋਕਰਮਾਂਹੀ। ਤਬਸੀਅਬਿਲੋਕਜੁਆ
 ਪਉਠੀਲਖਸਿਤਕਰਯੋਪੁਨਿਪੁਜਨਤਾਹੀ। ਫਲਮੂਲਦੇਵੇਤਿਨਖਾਵ
 ਨਕੋਪੁਨਿਸੁਗਾਤਿਆਪਕਹਯੋਮੁਖਮਾਹੀ। ੨੦। ਤੇਟਕਛਿਦਾਮੁਨਿਜੁ
 ਤੁਮ੍ਹਰੈਜਨਬੈਠਕਰੇ। ਸੁਖਠੋਰਵਜੇਦੁਖਦੁਰਹਰੇ। ਪਤਿਮੇਬਨਮੈਅਬ
 ਆਵਹਿਰੇ। ਤਬਸੇਵਾਵੇਸੇਖਕਰਾਵਹਿਰੇ। ੨੧। ਕ੍ਰਿਖਕੋਵਾਚਾਸਦੇ
 ਘਾ। ਵਾਰਜਨੈਨਕੋਨਤੁਮੇਅਰਕੋਪਤਿਪੈਤੁਮ੍ਹਰੇਜਗਮਾਂਹੀ। ਕਾਨਨਮੇ
 ਕਿਸਵਾਸਕਰੇਬਹੁਰਾਖਸਨੀਤਿਛੋਰੇਜਿਨਮਾਹੀ। ਮੇਹਕਥੈਸਭਤੁੰਕ
 ਲਖਾਨਨਿਪੈਰਜਵੇਸਨਕੇਪਰਮਾਂਹੀ। ਉਨਤੁਅੰਗਸਕੁੰਤੁਮ੍ਹਰੇਰਿਖਨ
 ਰਿਨਕੇਅਹਲਖਨਨਾਂਹੀ। ੨੨। ਸੀਤੋਵਾਚਾਸਦੇਘਾ। ਅੰਧਪਤੀਇਕ

ਪਤੀ ਦਿਖਾਏ ਪੁਪਬਲੀ ਦਸਰਥ ਤਿਨੇ ਸੁਭਲੇ ਕਬਖਾਨੇ। ਹਿੰਦੁਤਰਾਮ ਬਰੇਤਿ
ਨਕੇ ਸੁਭਲ ਖਣ ਅੰਬਾਲਿ ਕੇ ਸੁਨਿਧਾਨੇ। ਮੈ ਪਤਿਨੀ ਤਿਨ ਕੀ ਜਗਮੇਜ
ਨਕਾਤ ਮਜਾ ਮੁਹਿਲੇ ਕਬਖਾਨੇ। ਕੁਤਾ ਮਹੈਲ ਪੁਜੈ ਤਿਨ ਕੇ ਲਖਮੀ
ਨਿਕਹੇ ਬਾਲਿਬੁਧਿਸਮਾਨੇ। ੨੩। ਚੰਦ੍ਰਪਣੀ। ਪਤੁਆਗਿਆ ਊਰਰਾਮ ਸੁ
ਧਾਰੀ। ਆਏ ਦਿਤ੍ਰਿਕਵਿਪਨਿ ਮਝਾਰੀ। ਚੰਦਾਬਰਖ ਕਰੇ ਬਨਬਾਜਾ।
ਤੁਮਾਨਿ ਜਨਾਮ ਸੁਕਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ੨੪। ਰਿਖਕੋਵਾਚਾ। ਚੰਦ੍ਰਪਣੀ। ਪੰਲਸ
ਤਤਨੇ ਗਵਣੁ ਮੁਹਿਕੁਨੇ। ਗਾਖਸਰਾਜ ਸਭੈ ਜਗਜਾਨੇ। ਤੇਰੇ ਕਾਮਸੁ
ਮੋਹਤ ਪਾਯੋ। ਤੇ ਕੋਲੇ ਵਨ ਮੇ ਬਨ ਆਯੋ। ੨੫। ਸਵੇਯਾ। ਮੁਨਿਕੁਖ
ਧਰੇ ਬਨਰਾਮ। ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਸਿਗਕਹਾਂ ਸੁਖ ਤੇ ਬਨਥਾਹੇ। ਅਬ ਮੋਹਕੁ ਜੇਤ
ਜਦੁਖ ਸਭੈ ਸੁਭਕੁ ਗਨਕੁ ਗਜੁ ਜੇ ਜਗਸਾਹੇ। ਸੁਨਿ ਸੀ ਦਸ ਕੀ ਪਰਵਾਕ

ਤਬੈ ਮਨ ਭੀ ਤਰੁ ਈ ਮੁਖ ਏਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਮ ਮੇਖ ਲੁਭਾ ਖਤ ਤ੍ਰਿਬਨ ਮੇਰ ਘੁਬੀਰ ਬ
 ਲੀ ਤੁਮ ਕੋਰਣ ਮਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਆਵਹਿ ਰੇ ਅਬ ਸਾਨੁ ਜਰਾ ਮਜ੍ਹਤੁ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰ
 ਠਾਢੁ ਰਹੇ ॥ ਕੋ ਮਮ ਧਾਰ ਸਕੇ ਬਨ ਮੇਹ ਰਿਨ ਰਿਖ ਬਾਸ ਸਿਕਾਨ ਗਏ ॥ ਰਾਖ
 ਵਬਾਣ ਵਿਭਿਨ ਤਨੁ ਪਰਮਾਹਿ ਗਿ ਰੈ ਛਲ ਬੋਲ ਲਏ ॥ ਜੀਬ ਤੁੰ ਆਜੁ ਨਿਕੈ
 ਗਿਰ ਜਾਦ ਸੁਕ ਪਰ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁਏ ਹਏ ॥ ੨੭ ॥ ਤਜਿ ਭਿਖ ਕਰੁ ਪਸਰੁ ਪਗੇ
 ਗਿਰ ਜੇਤ ਨੇਹੇ ਮੁਖ ਭੀ ਤਰ ਗਾਜੇ ॥ ਵਸ ਆਨ ਨ ਐ ਪੁਨਿ ਬੀ ਸਰੁ ਜਾਤ ਨ ਕੀਦ
 ਤਿਜੇ ਘਨ ਕੀ ਦੁਤਿਲਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਹੋਰ ਡਰੀ ਬਨ ਦੇਵਿ ਸੇਰੇ ਅਰੁ ਭੁਤ ਦਸ ਕਉ
 ਠਗਾਜੇ ॥ ਤਬ ਦਿਨ ਠਰ ਪਰਾਨ ਖਬੀ ਦਨ ਕੈ ਜਹਿ ਸੀ ਘਹੁ ਤੀਰੀ ਗਰਜੀ ਕਰਿ
 ਛਾਜੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਲ ਪਗ ਰਥ ਮਾਂਹਿ ਪਰੀ ਅਤਿ ਬੇਗ ਚਲੇ ਨਾਭਿ ਮੰਡਲ ਮਾਂਹਿ
 ਹਾਰ ਘੁਬੀਰ ਸੁਹਾਲ ਖਮਿਨ ਕੇਹ ਜਨ ਕਾਤੁ ਮਜਾ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ॥ ਰਿਵਤ ਦੀਨ

ਦਿਸ

ਭਈਉਗੇਮੇਧਰਰੁਪਾਨਿਹਾਰਤੁਨੈਨਨਮਾਂਗੀ॥ਸੀਅਕੁਕ੍ਰਿਦਨਦੀਨਮਹਾਂਸੁਜ
ਟਾਪੁਸੁਨਯੋਨਿਜਕਾਂਨਨਮਾਂਗੀ॥੨੯॥ਬੇਗਓਠੇਜੁਜਟਾਪੁਬਲੀਨਖਤੀ
ਖਨਤ੍ਰਿਕੁਪੇਉਗਮਾਗੀ॥ਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿਸੁਕਹਯੈਮੁਖਤੇਇਹਕੋਪੁਨਿਜਾਵ
ਤ੍ਰੇਬਨਮਾਂਗੀ॥ਤ੍ਰਿਜਗਨਾਬਕੀਨਾਰਿਹਗੀਖਲੁਨਾਬਨਹੀਅਪਨੇਘਰ
ਮਾਂਗੀ॥ਕੁਕਰਿਜਿਉਪੁਤ੍ਰਗਸਬਲੀਅਤ੍ਰਿਪਾਵਨਨੀਚਹਰੇਮਖਮਾਗੀ॥
੩੦॥ਇਹੁੰਤ੍ਰਿਉਚਾਰਸੁਚੰਚਲਾਇਸੁਤੇਕੁਦਯੋਰਥਗਵਣਕੋ॥ਪਦ
ਕੇਨਖਤੀਖਨਫੇਰਦਏਖਗਤੇਰਦਯੋਧਨੁਵਾਹਨਕੋ॥ਤਾਜਿਸੀਅਸੁਰਾਵਣ
ਖਗਲਏਜੁਜਟਾਪੁਜਟੇਗਲਿਲਾਹਨਕੋ॥ਕਰਕ੍ਰੋਧਕਟੇਤ੍ਰਿਨਪੀਖਦੁਓ
ਜਿਰਸੇਖਰਹੇਸੁਬਤਾਵਨਕੋ॥੩੧॥ਇਤ੍ਰਿਜਾਇਜਟਾਪੁਪਰੇਧਰਮੇਕਛੁ
ਪਾਣਰਹੇਤ੍ਰਿਨਕੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ਉਤ੍ਰਿਗਵਨਔਗਚਫੇਰਥਮੇਗਹਿਸੀਅ

ਗਏ ਨਕੁ ਮੰਡਿਲ ਮਾਹੀ। ਮੁਖ ਰਾਮ ਹਰਾਮ ਜੁ ਜੀਯ ਕਹੇ ਅਤਿ ਰੋਵਤ ਰੰਖ ਕਪਾ
 ਵਤ ਨਾਹੀ। ਮੁਖ ਹਾਰ ਪੁਬੀਰ ਖਕਾਰਤ ਹੈ। ਮੁਹਿ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰਤ ਨਾ ਬਨਮਾਂ
 ਹੀ। ੩੧। ਰਾਖ ਜਲੈ ਬਨ ਰਾਮ ਚਲੇ ਪਤਿ ਨੀਤੁ ਮਰੀਤੁ ਮਲੇ ਹੁਛ ਭਾਈ।
 ਹਾਲ ਖਮੀ ਨਿਜੁ ਭਾਰ ਬਡੇ ਅਪਰਾਧ ਨਿਕੋਤੁ ਮਲੇ ਹੁਬ ਚਾਈ। ਵਾਕ ਜਲੀ
 ਮੁਖ ਮੋਹ ਹੋਤੈ ਤੁਮ ਦੇਵ ਰਮੇ ਹਾਖਿ ਮੇਅ ਬਾ ਆਈ। ਰਿਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਕੁੰਤ ਰਸੀ
 ਭਰ ਰਾਮ ਹਕੇ ਗੁਬੇਗ ਚਲਾਈ। ੩੨। ਬੇਗ ਪੁਭੀ ਜਨ ਜਾਤੁ ਭਯੋਗ ਹਿਜੀ
 ਦਸ ਕਿਧ ਰਸੇ ਨਾ ਭਿਮਾਹੀ ਸੀ। ਅਨਿਹਾਰ ਅਧੋ ਮੁਖ ਬਾਨ ਰਪ ਚਿਬਿਰਾ ਜਾਤਿ
 ਬੇਗਿ ਰਮਾਂਹੀ। ਰੁਖ ਨਤਾਰ ਕਛੁ ਤਨ ਤੇ ਪਟ ਪਾਕੁ ਸੁਬਾਧ ਵਗਾਵਤ ਹਾਂ
 ਹੀ। ਰਾਮ ਕਹੈ ਇਕ ਨਾ ਰਿਗਈ ਜੁ ਹਰੀ ਦਿਸਦ ਖਲੁ ਯਾ ਪਥ ਮਾਹੀ। ੩੩
 ਤਬ ਏ ਘਪ ਯੋ ਨਿਪਿਲੀ ਕਰਾਏ ਦਸ ਕਿਧ ਰਸੀ ਅਪਗੀ ਪੁਰਮਾਂਹੀ। ਸੁਅਜੇ

ਕਬਨੀਅਤਿਸੁਦਰਮੇਸੁਰਤਾਲਤੁਮਾਲਲਗੇਜਿਨਮਾਹੀ।।ਤਹਿਰਾਖਸੀ
ਆਰਖਵਾਗੀਕਰੇਦਸਕਿਧਰਮਾਤੁਪਿਖੇਉਰਮਾਂਹੀ।।ਕ੍ਰਿਸਦੀਨਭਈ
ਅਤ੍ਰਿਆਰਤਿਪੈਨਹਿਬਾਲਗੀਦਵਤਪੈਜਿਰਮਾਂਹੀ।।੩੫।।ਦੇਹਗਾਸੁ
ਸਕਬਦਨਅਤ੍ਰਿਬਿਆਕੁਲਾਹਾਰਾਮਪੁਕਾਰਿ।।ਰਾਖਜਿਮੇਸੀਤਾਬ
ਜੇਬਿਲਪੁਤਿਨੈਨਨਵਾਰਿ।।੩੬।। ।।ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾ
ਮਾਇਣੇਉਮਾਂਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਧੇਅਰਿੰਦਕਾਡੇਸਪਤਮੋਧਿਆਇ।।੧।।
ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਦਾਰ।।ਸੇਵੇਯਾ।।ਇਹਰਾਖਸਕਾਮਕਰੂਪਧਰੇਛਲਕੋਮ੍ਰਿਗ
ਵਾਬਨਰਾਪਵਮਾਰੇ।।ਤਬਰਾਮਹਦੇਬਨਤੇਪਮਰਕੋਅਤ੍ਰਿਦੁਰਹਤੇਲ
ਪੁਰੂਤਨਿਹਾਰੇ।।ਮੁਖਸੁਕਰਹੇਅਤ੍ਰਿਦੀਨਭਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਬਨ
ਪੀਥਮਏਰੇ।।ਵਹਜਾਨਜਗਾਬਿਧਰਾਮਬਲੀਮਨਆਪਨਮਾਹਿਬਿ

ਰਾਗ ਬਿਚਾਰੇ॥੧॥ ਲਖ ਮੀਨਿ ਨ ਜਾਨਤਿ ਬਾਤਿ ਕਛੁ ਬਨ ਮੇਸਿ ਅਜੋਛੁ
ਲਕੀ ਸੁਬਨਾਈ॥ ਜਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਜਿਉ ਅਬ ਸੋਚ ਕਰੋ ਸੁਕਰੋ ਲਖ ਮੀਨ
ਕੀ ਆਜ ਠਗਾਈ॥ ਜਬ ਮੇ ਅਬ ਤੁਜਾਨਿ ਮੰਦਰ ਮੇਤੁ ਜਿ ਸੋਚ ਕਰੋ ਬਨ ਮੇ
ਠਗਾਈ॥ ਤਬ ਰਾਖ ਸੋਕੋ ਟਿ ਮਿਰ ਕਿਹੁੰਤਿ ਪਿਥੇ ਅਬ ਔਰ ਜੁਗੀਤਿ
ਨਕਾਈ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ ਜਿਉ ਦੁਖ ਭਾਰ ਭੁਏ ਸੀ ਅਸੋਚ ਕਰੋ ਮਨ ਮੇ ਅਕ
ਲਾਵੈ॥ ਛੁਛਤਿ ਤੇਲਾਤਿ ਸੀ ਬਨ ਮੇਤੁ ਬਮੇ ਅਸੁਰਾਇਨ ਮੇ ਕੁਪਿ ਜਾਵੈ॥
ਰਾਵਣ ਕੋ ਕੁਲ ਕੇ ਸਾਹਿ ਮਾਰ ਸੁਪਾਵ ਕ ਮੇਨਿ ਜਜਾਨ ਕੀ ਪਾਵੈ॥ ਮੋਹ ਧ
ਰੀ ਗਾਹਿ ਮੇਤਿ ਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਔਧ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਜੋ ਪਰ ਜਾਵੈ॥੩॥ ਚਤੁਰਾਨਨ
ਮੇ ਬਿਨੁ ਤੀ ਸੁਕਰੀ ਮਮ ਮਨ ਖਰੁ ਪਸੁ ਆਪਸ ਵਾਰੇ॥ ਗਾਹਿ ਮਾਨੁ ਖਭੁ
ਵਸੁ ਬਾਸ ਕਰੋ ਕਛੁ ਕਾਲਾਇੰਹ ਅੰਬ ਭੂਮਿ ਮਝਾਗੇ॥ ਜਗ ਮਾਨੁ ਖਭੁ ਵਕੀ

ਮੇਰਾ ਯਾਸੁ ਨਿਪੈਰੁ ਵਸੰਤੁ ਲਜੀ ਉਦਾਰੇ। ਤਜਿ ਬਿਧਨ ਤੇਰੁ ਵਸੇ ਖਲੇ
ਜੇਰੁ ਵਭੀਤ ਰਤੇ ਦੁਖ ਕੁਰੇ। ੬੧। ਯੋਮਨ ਮੇਰੁ ਹਰਾਇ ਕੁਲੇ ਅਬ ਆਵਤ
ਰਾਮ ਚੁਕਾਤ ਨਿਹਾਰੇ। ਕਾਹਿਤ ਜਾਨ ਕੀਤੇ ਹਿਤ ਜੀਲਖ ਮੀਨਿ ਕੋਰੇ।
ਮਰਾਮ ਉਚਾਰੇ। ਕੈਕਿਨ ਰਾਖ ਜਾਸੀ ਅਹਰੀ ਪੁਨਿ ਕੈ ਜਨਕਾਤ ਮਜਾਗਯੇ
ਮਾਰੇ। ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਜਬ ਯੋਮੁ ਖਤੇ ਕਰ ਜੇਰਾ ਸਿਯਾ ਬਚ ਕੁਤ ਉਚਾਰੇ।
੫। ਹਾਲਖ ਮਨਿ ਕਹਯੋ ਮੁਖ ਰਾਖ ਜਸੇ ਹਰਿ ਜੀਹ ਮਹੰ ਸੁਨਿ ਪਾਏ। ਤੇ
ਬਚ ਜੇ ਸੁਨਿ ਜੋ ਅਵਤੀ ਦਹਿਤਾ ਮਮ ਜਾਹੁ ਜੇਹੁ ਅਲਾਏ। ਰੇਇ ਉਠੀ
ਤਬ ਮੋਹਿ ਕਹਯੋ ਬਚ ਰਾਖ ਸਕੋਤੁ ਮਾਕਿ ਉਦੁਖ ਪਾਏ। ਰਾਮ ਕਹੇ ਨਹਿ
ਯੋ ਕਬਹੀ ਮੁਖ ਸੇਰੁ ਨਿਤੁ ਸੁਪਿਥੁ ਪਰਾਏ। ੬। ਇਹੁ ਕੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਜਬ
ਮੇਤਿ ਨ ਕੋਤ ਬਠੇਰ ਕਹਯੋ ਤਿਨ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹੀ। ਅਬ ਜਨਹਿ ਵਾਕਬਖ

ਨਜਕੋਵਹਆਹਿਆਵਾਹਿਸੁਤੇਫਿਗਮਾਂਹੀ॥ ਕਰਸਮਕਨਦਬੇਤਬਹੀਤੁ
 ਮਪੇਖਨਕੋਜੁਅਯੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ ਤਬਰਾਮਕਯੋਲਖਮਿਨਿਉਮਾਂਸੁਨਿ
 ਤਦਪਿਤੋਹਿਕੀਯੋਕਛੁਨਹੀ॥ ੨॥ ਤੁਮਯੋਖਤਵਕਸੁਸੰਤਗਹੋਪੁਨਿ
 ਤਿਯਾਗਕਰਯੋਤਿਨਕੋਬਨਮਾਂਹੀ॥ ਅਬਕੈਕਿਨਰਾਖਸਸੀਯਹੀਪੁਨਿ
 ਕੋਕੋਉਖਾਇਗਯੋਮੁਖਮਾਂਹੀ॥ ਏਹਚਿਤਬਛੀਰਪੁਬੀਰਬਲੀਕਰਬੇਗ
 ਅਏਨਿਜਆਸੁਮਾਂਹੀ॥ ਜਨਕਾਤੁਮਜਾਨਹਿਤੁਹਿਪਿਖੀਸੁਬਿਲਾਪਕਰੇ
 ਦੁਖਹੈਉਗਮਾਂਹੀ॥ ੩॥ ਸਿਕਰਛਿਦਾਹਜਨਕੀਸਿੰਦਰੀਕਹਿਗਈਆਸਮ
 ਛੋਗ॥ ਕੋਲੀਨਤੁਬਨਮੇਕੁਈਮਮਹਾਸਹਿਤੁ॥ ਮਨਤੇਰਾ॥ ਏਮਰਾਮਦੇ
 ਛੇਜਾਨਕੀਬਨਮਾਂਹਿਪਾਵੇਨਾਹਿ॥ ਬਨਦੇਵੀਯੋਤੁਮਮੇਕਹੋਕਹਿਜਨ
 ਕੀਅਬਆਹੀ॥ ੪॥ ਮਿਗਪਾਦਪਾਲਿਵਿਹੀਗਮੇਤੁਮਦੇਹੁਮੇਹਬ

੧੬੦

ਅਤ

ਸਮੁਹ

ਤੁਹਿ॥ ਇਹੁ ਤੁਹਿ॥ ਬਿਲਪੁ ਸੁਰਮਜੀ ਸੀ॥ ਅਹਿ ਰਹੈ ਨਹਿ ਪਾਇ॥ ਸੁਬੰਗ ਸੋਰ
ਘੁਨਿ ਵਨਾ ਪਰੁ ਸੀ॥ ਆਵੈ ਨਾਹਿ॥ ਆਨੰਦ ਸੋ ਅਨੁ ਜੋ ਚਹੈ॥ ਅਚਲ ਦੋਰੇ ਜਾ
ਹਿ॥ ੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਰਮਮ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਸੁਰਮਾ॥ ਅਖੰਡ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਚਿ
ਦਧਾਮ॥ ਮਮ ਜਾ ਆਸੀ ਤਾਯੋ ਕਹੋ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੋ ਅਤਿ ਨਲਹੋ॥ ੧੧॥ ਆ
ਬਿਧਿ ਮਾਯਾ ਨਰੁ ਤਨੁ ਪਾਰੀ॥ ਛਿਰੇ ਰਖੁ ਤਮ ਵਿਪੁਨ ਮਝਾਰੀ॥ ਜਾਪਦਪੰ
ਕਜ ਕੁਜੇ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਮੁਨਿ ਸੁਨ ਕਾਇਕ ਅੰਗਿ ਰਖੁ ਸਾਤਾ॥ ੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋਅ
ਸਿਰਾ ਸਹ ਸਿਰਾ ਸੇ ਮੁਢ ਪਛਨੇ ਰਮਾ॥ ਤਤੁ ਗਯਾ ਨੀਰਾ ਮਕੋਲ ਖੇਪਰਾਤ
ਮਧਾਮ॥ ੧੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੀ ਹਰਿ ਬਨ ਮੇਰੇ ਲੋ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਹਿਤ
ਬਿਆਕੁਲ ਹੋ ਲੋ॥ ਨਾਉ ਕੀ ਚਿਰਨ ਡੀਠ ਪਸਾਰੇ॥ ਸੁਰਪ ਤੇ ਉਰ ਲੰਜਾ ਪਾ
ਰੇ॥ ੧੪॥ ਸਿਕਰ ਛੰਦਾ॥ ਰਥ ਚਕ੍ਰ ਚਾਪ ਸੁਕੁ ਬਰੰਕੁ ਤੁਰੰਗ ਨਰਾਮ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਕੁੰ

ਦੇਖਲਖਮਣਕੂਤਤੁਇਮਕੀਨਰਾਮਉਚਾਰਾ।ਕਿਲੇਚਲੇਬੇਜਾਨਕੀ
ਉਹਜੀਤਿਲੀਨੀਆਨਾ।ਕਛਕੂਮਿਆਰੇਰਾਮਜੀਪੁਨਿਗਏਏਹੁ
ਬਖਾਨਾ।੧੫॥ਸੇਯਾ।ਤੁਨੇਹੇਗਿਰਜੇਮੁਖਸੇਇਕੁਰੇਤਿਨਪੇਖਸੁਰਾ
ਅਵਏਹਅਲਾਈਜਨਕਾਤਮਜਾਸੁਰੁਲਖਣਜੇਲਖਮੀਨਿਜੁਨੇਇ
ਨੇਹੈਬਨਖਾਈ॥ਪਿਖਪਾਹਿਸਾਚਰਪਾਣੁਹਨੇਅਬਜੇਇਰਹੇਸੁਇਕੀ
ਤਿਅਪਾਈ॥ਅਬਬਾਨਸਰਾਸਨਮੇਹਦਿਜੇਰਪੁਨੇਦਬਨੇਨਹਿਛੀ
ਲਲਗਾਈ॥੧੬॥ਸੁਨਿਰਾਮਕੇਵਾਕਜਟਾਪੁਰੇਅਤਿਦੀਨਕੁਏਮੁਖ
ਏਹਉਚਾਰੀ॥ਨਹਿਮਾਰਹਮੇਹਮਦੈਵਹਨੇਕਲਯਾਨਤੁਮੇਸੁਮੁਕਿਦ
ਮੁਰਾਰੀ॥ਮੁਤਿਨਾਮਜਟਾਪੁਸੁਤੇਪਤਿਨੀਜਨਕਾਤਮਜਾਗੁਣਜੀਲ
ਉਦਾਰੀ॥ਦਸਕਿਦਰਸੇਬਨਮਾਹਿਹਰੀਤਿਨਸੰਗਰਿਰੇਹਮਰਾਮਸੁਰੁ

ਗੀ॥੧੭॥ਮੈਤ੍ਰਿਨਬਾਹਨਜਿੰਦਨਚਾਪਸੁਕਾਟਕੁਲੇਪਰਮਾਹਿਬਗਾਏ॥
ਮਾਰਗਯੋਮਮਪ੍ਰਾਣਤੁਜੋਪਿਖਭੁਗਭੁਏਤੁਮਹੁਅਬਾਏ॥ਯੋਜੁਨਿ
ਰਾਮਜਟਾਪਕਥਾ^{੨੮੬}ਅਤ੍ਰਿਦੁਖਭੁਯੋਜਲਨੈਨਬਹਾਏ॥
ਅਤਦੀਨਖਗੋਸਗਲੇਮਸਮਾਏ॥^{੨੮੬}ਗਮਫੁਹੇਤ੍ਰਿਯਾਬਨਕੈ ੧੮॥ਅਮਰਿ
ਸੁਭਨਨਮੇਪਤਿਨੀਬਨਕਾਂਹਿਹਰੀਸੁਜਟਾਪ੍ਰਸੁਟੇਰੋ॥ਤੁੰਮਮਕਾਜ
ਹੁਤੇਬਨਮੇਪ੍ਰਿਯਾਬਾਪਵਤੁਜਗਰੁੰਤਰਮੇਰੋ॥ਰਾਮਜਟਾਪ੍ਰਕਹੇ
ਬਤਿਅਮੁਖਮਾਹਿਸੁਸ੍ਰੇਣੁਤਿਜਾਇਘਨੇਰੋ॥ਰਾਵਣਰਾਖਸ
ਰਾਜਕਹੇਹਰਿਸੀਖਾਂਗਾਏਤੁਮਜੋਧਸਵੇਰੋ॥੧੯॥ਅਦਿਗਦਖਣ
ਸੀਖਗਾਈਤੁਮਰੀਅਬਜੋਰਨਹੀਮਮਬੋਲਨਕੋ॥ਅਬਪ੍ਰਾਣਤੁਜੋ
ਤੁਮਰਾਮਾਏਹਮਰੇਜਗਬੀਪਨਖੋਲਨਕੋ॥ਤੁਮਈਸੁਰਤੇਪਦ

ਕੰਜਨ ਕੀ ਇਹ ਰੇਣੁ ਕਹਾਂ ਜਗ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ॥ ਇਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਿਏ ਅ
 ਘਰੁ ਰਾਗਿ ਰੋਬਨ ਮੇ ਜਿਯਾ ਦੇ ਲਨ ਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੁਲ ਭੁਲ
 ਤੁਮਰਾ ਮਾਨੁ ਹਾਰੇ ॥ ਮਰਣ ਸਮੇ ਜਨ ਕੇ ਅਘਟਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਰਮਾਤਮ
 ਬਿਸ਼ਨ ਅਰੂਪ ॥ ਮਾਯਾ ਕਰ ਭੁਏ ਮਨੁ ਜਸ ਰੂਪ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਤੁ ਕਾਲ ਤ
 ਵੇਦ ਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਰਪੁ ਜਤਮ ਮੇ ਬੀਧ ਮਿਟਾਏ ॥ ਮੇਤਨ ਰਾਮ ਲਗਾ
 ਘੋਰਾ ਥਮੇ ਤੇ ਪਦ ਜਾਵੇ ਰਪੁ ਨਾਥਾ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਤਥਾ ਤਿਨ ਹਾਥ ਲ
 ਗਾਏ ॥ ਕੁਮਿ ਪਰੇਖ ਗਪੁ ਦੁਬਿਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਬੀਧ ਜਿਉ ਜੋਚਿਅ
 ਪਾਗੀ ॥ ਰੋਵੇ ਰਾਮ ਜਾਇ ਦ੍ਰਿਗ ਵਾਗੀ ॥ ੨੩ ॥ ਲਖ ਮਣ ਕੇ ਕਗਿਰਿ
 ਤਾਬ ਨਾਈ ॥ ਰਾਮ ਹਾਥ ਕਰ ਅਗਾ ਨਿਲ ਗਾਈ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸਹਿ
 ਤਨਾਇ ਜਲ ਰਾਮ ॥ ਦੇਹਿ ਜਲਿ ਜਲਿ ਲੈਖ ਗਨਾਮ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਹਰ

ਮੇਧਮਿਗਰਮਸੁਮਾਰੇ॥ ਅਮਿਖਖੰਡਸੁਆਪਸਦਾਰੇ॥ ਸਾਧਰਾਮਤਿਨ
ਕੋਤਬਕਰਯੋ॥ ਜਦਾਜਦਾਤਿਣਮਾਂਸਸੁਧਰਯੋ॥ ੨੫॥ ਕੁਖਦਕ
ਰੇਸਜਾਤੀਸਾਰੇ॥ ਤਿਪਤਿਖਗੇਜੁਰਹੇਇਉਦਾਰੇ॥ ਸਾਧਕੋਗਇਹਮੰ
੩ਉਚਾਰੀ॥ ਬਹੁਰਿਜਦਾਖਕੋਕਹੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਜਦਾਯੁਜਾਹਿਅ
ਬਮੇਪਦਬੀਗ॥ ਮਮਸਰੁਪਪਾਟੁਤੁਮਪੀਗ॥ ਸਬਲੋਕਅਹਿਬਾਤਿਨਿ
ਹਾਰੇ॥ ਰਾਮਚੰਦਾਇਹੁੰਤੁਤਿਉਚਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਸੇਯਾਤਬਾਦਿਬਤ
ਨੁਪਰੈਵੇਖਗਨਾਇਕਦੁਸਰਜਿਉਨਕਿਸੁਰਚਰੇ॥ ਅਤਿਸਿਦਰਜਾਇ
ਵਿਮਨਚਫੇਸਭਕੁਖਨਹੈਤਨਮਾਹਿਧਰੇ॥ ਦਰਚਕੂਰਦਾਮੁਕਦਾ
ਗਦਵਾਰਜਲੋਗੰਨਕੇਤੁਮਦੁਰਕਰੇ॥ ਤਨਪੀਤਪਟਿਬਰਯੋਲੁਸ
ਕੋਜਨਮੇਪਨਕੇਸਾਹਿਬਿਜਾਫਿਰੇ॥ ੨੮॥ ਦਿਹਰਾਚਾਰਬਿਸਨਕੇ

ਪਾਰਖਦਤੈਸੇਤੁਹਿਸਰੂਪਾਪੁਜੇਸਰਬਜਟਾਖਕੇਰਪਦਗਕ੍ਰਿਪਾਅਨੁਪ
 ੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਉਸਤਤਿਕਰੇਜੁਗੀਸੁਰਸਿਗਾਭਯੋਜਟਾਪੁਸਰੂਪਉਤੇ
 ਗਾਬਹੁਰਜਟਾਖੁਜੋਗਨਿਜਹਾਥਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਤਿਭੁਏਰਪਨਾਥਾ॥ ੩੦॥
 ਜਟਾਯੋਵਾਚਾਚੋਪਈ॥ ਅਗਣਤਅਹੇਗੁਣਪੁੰਜਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਪਰਮੇਖ
 ਤੁਮਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰੇ॥ ਜਗਸਿੰਘਾਇਸਾਥਿਤਿਕੈਕਾਰਣਾ॥ ਬਿਰਾਗਪਰਮ
 ਤੁਮਕਾਲਾਨਿਵਾਰਣਾ॥ ੩੧॥ ਰਾਮਚੰਦਮੇਰੀਪਰਣਾਮਾਤੁਮਕੋ
 ਅਹੇਸੁਆਠੇਜਾਮਾ॥ ਤੁਮਅਪਾਰਸੁਖਰਾਮਰਸਾਲਾਗਮਾਂਕਟਾਖਸੁਕ
 ਰੋਬਿਸਾਲ॥ ੩੨॥ ਸੁਰਪਤਿਚਤਗਨਨਦੁਖਜੋਈ॥ ਤੁਮੋਨਿਵਾਰਕਅੰ
 ਰਨਕੋਈ॥ ਨਰਵਰਤੁਮਕੋਜਦਪ੍ਰਣਾਮਾ॥ ਤੁਮਵਰਦਾਇਕਪਰਮਅ
 ਕਾਮਾ॥ ੩੩॥ ਬਾਨਸਰਾਸਨਤੇਕਰਸੇਧੈ॥ ਤੀਨਭੁਵਨਤੁਰਣੀਮਨਮੋਧੈ

॥ ਵਾਂਙੁ ਤਫਲ ਕੇਤੁ ਮਦਾਤਾਰੀ ॥ ਗਵਿਸਤ ਸਿਦਰ ਪ੍ਰਕਾਤ ਮਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁ
 ਗਾਗ ਬਿਖਤ ਲਲਿਤੁ ਮਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਸਰੀਨ ਮੇਸਰ ਨ ਤਿਹਾਗੇ ॥ ਕੁਵਾਅ
 ਰਿਣ ਦਾਵਾਨਾ ਮਾਸਿ ਵਮੁਖ ਦੇਵਤੁ ਜੇਤੁ ਵਨਾਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦਨੁ ਜਪਕੇ
 ਦਹ ਜਾਗਵਿਨਾ ਸੀ ॥ ਯਮੁਨਾ ਸੀਤਵ ਪ੍ਰਕਾਪ ਰਕਾਸੀ ॥ ਮੇਸਰ ਦਾਗ
 ਤਿਤੁ ਮਗੀ ਦੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਪੁਰਣ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗਿਰੇਸੁ
 ਜੇਜਗ ਵਿਖੇ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਤੁਮ ਦਰਸੁ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਵਿਖਾਨ
 ਤੇਵੇ ਮੁਖ ਜਨ ਜੇਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰੈ ਤੁਮ ਕੋ ਤੇਈ ॥ ੩੭ ॥ ਕੁਵਾਸਾ ਗਰ
 ਤਾਰਣ ਪਦਨਾਵਾ ॥ ਸਰਣ ਗਹੀਤੁ ਮਰੇ ਅਬ ਪਾਵਾ ਸਿਵ ਗਿਰਜਾ
 ਮਨ ਕੀਨਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਗਿਰਵਰ ਧਾਰਣ ਤੁਮ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਰਦ
 ਰਾਮੋ ਪੁਨਿ ਦਾਨ ਸਿਰਦਾਗੇ ॥ ਸੇਵੇ ਸਗਲ ਸੁਚਰਣ ਤੁਮਾਗੇ ॥ ਦੇਵਨ

ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਦਾਤਾਰੀ। ਰਾਖੁ ਨਾਇਕ ਮੇਸਰਾਇਤਿ ਹਾਰੀ॥੩੬॥ ਸ੍ਰੋਯਾ
 ॥ ਪਰ ਕੇਧਨ ਆਪਰਨਾ ਰਿਨ ਤੇ ਜਿਨ ਨੀਤ ਵਿਰਾਗ ਗਹੇ ਓਰ ਮਾਂਹੀ॥
 ਪਰ ਕੇ ਗੁਣ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਦਾ ਪਰ ਕੇ ਹਿਤ ਮੇਸੁਰ ਮੇਓਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁਵਹੀ
 ਸੁਖ ਸੇਵਤ ਹੈ ਤੁਮ ਕੇ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ
 ਮੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸੇ ਸੁਚਿਤਾਰਤੁ॥ ਐਮਿ ਲੋਜਗ ਮਾਹੀ॥੪੦॥ ਨਵਨੀ
 ਰਦ ਸਾਮ ਸੁਕੇਜ ਪ੍ਰਭਾ ਵਿਗਸੇ ਰਿਤੁ ਗਾਮ ਪ੍ਰਫੁਲਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁ
 ਰਈ ਸਰਗਾਮ ਤੁਮ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵਾ ਦਿਕ ਰੂਪਾਤਿ ਹਾਰੇ॥ ਗੁਣ ਤੀ
 ਨ ਮਈ ਤੁਮ ਹੀ ਸਕਤੀ ਪੁਨਿ ਤਾ ਕਰਹੈ ਤੁਮ ਤਿਯਾ ਹਿਧਾਰੇ॥ ਗਵਿਜਿਓ
 ਜਲ ਭ੍ਰਾਜਾਨਿ ਮਾਹਿਰੁ ਯੋਗ ਮਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਕ ਰਾਮ ਮਰਾਰੇ॥੪੧॥
 ਗਤਿ ਕੇ ਪਤਿ ਕੇ ਸਤ ਕੋਟ ਸਮਾ ਆਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤ੍ਵੰ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਹਾਵੇ॥ ਕ

ਗਮਗਨਭਵਨਜੇਜਗਮੇਰਪੁਨਾਥਨਹੀਤਿਨਕੇਕਰਆਵੇ॥੫੩॥
ਕੇਪਤਿਜੇਊਰਸਾਂਤਿਸਦਾਤਿਨਕੇਊਰਮੇਨਿਤਰੂਪਾਦਿਖਾਵੇ॥ਕਪੁਨ
ਥਤੁਮੇਪਦਦਾਸਲਹੈਤੁਮਆਰਤਿਕੇਸਭਦੁਖਮਿਟਾਵੇ॥੪੩॥ੴ
ਪਈਯੋਊਸਤਤਿਸੁਕਰੀਖਗਨਾਥਾਪੁਸ਼ਨਭੁਏਤਾਂਪਰੁਰਪੁਨਾ
ਥਾਗਮਕਹਯੋਤੁਮਕੀਕਲਯਾਨਾਤੁਮੇਰੋਹੈਰੂਗਤਪ੍ਰਧਾਨ॥੪੩॥
ਮੇਗਬਿਸਨਕੋਜੋਪਦਸਾਗਾਤਾਮੇਤੁਅੰਬਬੇਗਪਧਾਗਾਤੋਹਿਕਰੀ
ਮਮਊਸਤਤਿਜੇਈਯਾਕੋਪ੍ਰੇਲਿਖੇਵਕੋਈ॥੪੪॥ਜੇਨਰਪਾ
ਵੇਮੇਗਸਰੂਪਾਮੇਗਪਗਾਇਨਰੂਗਤਅਨਪਾਯਾਬਿਧਿਰਾਮਕ
ਹਯੋਪਨਿਜਬਹੀ॥ਹਰਖੁਰੂਯੋਖਗਵਰਊਰਤਬਹੀ॥੪੫॥ਦਿਹ
ਗਾਰਪੁਨੀਦਨਕੋਰੂਪਜੋਬਿਸਨਸਨਾਤਨਆਦਿ॥ਜੇਧਰਤਾਪਦ

ਮੇਗਯੋਪੁਜੇਜੰਬੂਹਮਾਦਿ॥੪੬॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ
 ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਦੇਅਰਿਣਕੰਡੇਅਸੁਜੋਧਿਆਇ॥੨॥ਸ਼ੀਮਹਦੇਵੇ
 ਵਚਾਸਦੈਯਾਤੁਬਭੂਤਸਮੇਤਸੁਰਾਮਰੰਮਾਪਤਿਅੰਰਬੁਨਤਰਮਾਹਿ
 ਗਏ॥ਤੁਹਿਸ਼ੀਯਕੁਸੰਧਨਰਾਮਕਰੇਮਨਬਿਯਾਕੁਲਅੰਉਰਦੁਖਨਏ
 ਬਨਰਾਖਸਰਾਮਸੁਏਕਪਿਖੇਜਠਰੇਮੁਖੈਏਵਿਗਦੁਰਭੁਏ॥ਕੁਜਯੋਜਨ
 ਲੋਤਿਨਬਯਾਪਰਹੀਇਹਭੁੰਤਿਕੁਰੁਪਸਰੁਪਭੁਏ॥੧॥ਨਾਮਕਾਬਿਧਕ
 ਹਤਿਨਕੇਸਭੁਜੀਵਨਕੇਬਨਭੀਤਰੰਮਾਰੇ॥ਤਾਂਭੁਜਭੀਤਰਾਮਾਇਪਰੇ
 ਲਪੁਭੂਤਉਮਾਦੁਹਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਤਾਂਭੁਜਮੰਡਲਮਾਹਿਅਏਅਗਭੂ
 ਤਤਬੈਲਰੁਪਨਿਗਾਰੇ॥ਪੇਖੁਭੂਤਸੁਰਾਖਸਕੋਹਸਰਾਮਤਬੈਇਹ
 ਵਕਉਚਾਰੇ॥੨॥ਸਿਰਪਾਦਨਹੀਇਨਰਾਖਸਕੋਜਠਰੇਮੁਖੈਏਪੁਨਿ

ਬਾਹੁਪਾਸਾਗੇ। ਰੁਜਭੀਤਰਾਅਇਪਰੇਜਨਜੇਤਿਹਖਾਇਰਹੇਬੁਨਪੋਰਮ
ਝਰੇਗਾਹਮਾਅਇਪਰੇਇਨਕੀਰੁਜਮੇਖਲਰਾਖਸਘਾਬੁਨਮੇਹਮ
ਮਾਗੇ। ਕਹਿਖੰਬੁਨਹੀਅਬਜਵੇਨਕੋਰਪੁਨੀਦਨਕਰੇਕਹੁਕੋਨਬਿ
ਚਾਗੇ। ੩॥ ਖਾਵਹੁਗੇਹਮਦੇਨਹਕੋਹਮਤੇਅਬਨਾਹਿਕਫੁਬਲਿਹੇ
ਈ। ਯੋਸੁਨਿਕੈਲਖਮੀਨਿਕਹਯੋਅਬਅੰਗਬਿਚਾਰਕਰੇਨਹਿਕੋਈ।
ਤੇਇਕਾਗਰਏਕਾਇਕਾਹਮਕਾਟਪਰੇਇਨਕੀਰੁਜਦੇਈ। ਰਾਮ
ਤਬਕਹਿਲੀਨਅਸੀਰੁਜਦਖਣਤਾਹਿਕਟੀਹਰਿਜੇਈ। ੪॥ ਚੋਪਈ।
ਲਖਮੀਨੀਵਮਰੁਜਾਕਾਵੇਰਾਗੀ। ਦੋਤਅਚੇਰੁਰੁਯੋਸੁਰੁਗੀ। ਤੁਮਦੇਵਨ
ਮੇਕੋਨਪ੍ਰਧਾਨਾਜਿਨਮੇਗੀਰੁਜਕੀਨੀਹਨ। ੫॥ ਕਹੋਅਹਤੁਮਕੁਮਿ
ਨਿਵਾਸੀ। ਕੋਦਿਵਦੇਵਜੁਤੋਜਪਰਕਾਸੀ। ਕਿਜਨੈਨਸੀਰਾਮਰਸੀਲੇ

ਸਕਰਬੇਲੇਛੈਲਛਬੀਲੇ॥੬॥ਸਰਪਤੀਰਾਅਧੁਪਿਆਅਹੇ॥ਪੁਰੀਮ
 ਨੇਹਰਸੁਰਨਰਕੇਹੇ॥ਤਾਕੋਪਤਿਦਸਰਬਦਰਹਾਈ॥ਸੁਰਪਤੀਕੀਜਿਨ
 ਕੀਨਜਹਾਈ॥੭॥ਦੇਹਰਾਮੈਤਿਨਕੋਸੁਤਪੁਰਬੋਭਾਈਅਹਿਮਮਨਲ
 ਰਾਮਨਾਮਮੋਰਕਪਤਿਨੀਸੁਰਜਾਨਕੀਸੀਤਾਸਿਦਰਰੂਪਾਮਿਗਯਾਕੋ
 ਹਮਬੇਗਏਰਾਖਸਹਰੀਅਨਪ॥੮॥ਤਿਨਕੋਸੋਪਨਹਮਕਰੇਅਏਖਾਂ
 ਬਨਮਾਂਹਿ॥ਤੇਭੁਜਭੀਤਰੇਖਾਂਰਿਖਾਪ੍ਰਾਣਪਿਆਰੇਅਹਿ॥੧੦॥ਪ੍ਰਾਣ
 ਹਿਤਾਰਥਤੇਭੁਜਾਕਾਟੀਭੁਜਬਲਧਾਗਾ॥ਵਿਕਟਰੂਪਤਨਮੇਧਰੇਤੁਮਹੇ
 ਕੋਨਉਚਾਗਾ॥੧੧॥ਕਬੀਧੋਵਾਚਾਰੋਪਈ॥ਮੈਅਬਧੀਨਿਰੁਯੋਜਗਮਾਂ
 ਹੀ॥ਰਾਮਅਏਤੁਮਮੇਦਿਗਮਾਂਹੀ॥ਮੇਰੀਸੁਬਨਕੋਥਾਰਜਾਯੋਬਨਰੂ
 ਪਪਰਮਾਸਿਰਤਾਜਾ॥੧੨॥ਗਰਬੁਯੋਮੇਰਉਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਚਰੇਮੇਜ

੧੬੬
 ਸ੍ਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁ

ਬਲੇਕਨਾਂਹੀ। ਮੋਹਿਪਿਖੇਸੁਰਨਾਰੀਜਬਹੀ। ਜਾਇਹਰਯੋਤਿਨਕੋਮਨ
ਤਬਹੀ॥ ੧੩॥ ਮੇਤਪਕਰਬ੍ਰਹਮਾਦਰਦੀਨੋ। ਮੋਹਅਬਧਰਪੁਤਮਕੀ
ਨੋ। ਅਸੁਵਕ੍ਰਜੇਮੁਨਿਰਾਣੀ। ਏਕਸਮੇਹੋਰਯੋਮਮਜਾਈ॥ ੧੪॥ ਤਾਂ
ਕੋਦੇਖਹਸਯੋਮੇਜਬਹੀ। ਕ੍ਰੋਧੁਕ੍ਰਯੋਮੁਨਿਵਰਪੁਨਿਤਬਹੀ। ਮੋਕੋਏਹੁ
ਬਖਾਨੀਬਾਨੀ। ਦੁਸੁਅਸੁਰਤ੍ਰਿਹੋਹੁਮਲਾਨੀ॥ ੧੫॥ ਮੇਪਦਬਿਦਨਤਾਪੁਨਿ
ਕਰੀ॥ ਸੁਪਅੰਤਕੁਖਯੋਮੁਨਿਵਰੀ। ਤਪਕਰਦਯੋਤੋਤਾਹਤਨਮੇਜੋ। ਕਿਰਿ
ਰਵੀਕੁਵਰੀਤਰਜੇਜੋ॥ ੧੬॥ ਖੇਤਾਪੁਗਦਸਰਬਦਰਨਮਾ। ਹੋਵੇਗੋਕੁਪਤਿਅ
ਜਧਾਮਾ। ਆਦਿਨਾਰਾਇਨੁਲੇਲੇਅਵਤਾਰੇ। ਹੋਸੀਸੁਤਤਾਕੁਦਨਮਝੇਗੇ॥
੧੭॥ ਵੈਬਨਆਵੇਗੇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਕਾਟੇਗੇਤੁਮਰੀਕੁਜਤਬਹੀ। ਤਾਕਰ
ਤੋਰੇਸੁਪਾਵਿਲਾਵੇ। ਪੂਰਬਕੁਪਬਹੁਰਤੁਮਪਾਵੇ॥ ੧੮॥ ਯਾਬਿਧਸਾਪਜ

ਬੈਤਿਨਦਯੋ। ਰਾਖਸੁਤਨੁਮੇਪਾਵਤੁਭਯੋ। ਏਕਸਮੇਸੁਰਪਤਿਵਰਗਈ
 ॥ ਤਿਨਕੋਦੋਗਮੇਰਖਖਾਈ। ੧੬॥ ਤਿਨਬਜਮੇਸੀਸਲਗਯੋ। ਰਾਮ
 ਸੀਸਮੇਕੁਖਿਗਿਗਯੋ। ਪਾਦਧਸੇਮੇਕੁਖਿਜੁਜਾਈ। ਰਾਮਰਹੀਨਹਿਮੇ
 ਗਤਿਕਾਈ। ੨੭॥ ਕਮਲਾਜਨਕੋਦਰਬੋਹਯੋ। ਬਜਕਰਨਹਿਮੇਤਨੁ
 ਮਯੋ। ਤਬਤਿਨਸਿਗਦੇਵਬੋਜੇਈ। ਦਯਾਜੁਗਤਿਪੁਨਿਕੁਏਸੁਤੇਈ
 ੨੮॥ ਤਿਟਕਛਿਦਾ। ਅਮਰੇਸੁਰਯਾਮੁਖਨਾਹਿਅਯੋ। ਇਹਪ੍ਰਾਣਕ
 ਤੇਕਿਹਭੁੰਤਿਰਹੇ। ਤਬਮੇਸੁਰਨਾਇਕਏਹਕਹੀ। ਜਠਰੰਤਰਤੇਮੁ
 ਖਰੇਇਸਹੀ। ੨੯॥ ਭੁਜਯੋਜਨਲੋਤਵਹੇਇਨਏ। ਇਮਭੁਖਸੁ
 ਆਪੁਸੁਰੇਸਗਏ। ਬੰਨਤੁੰਦਿਨ। ਤੈਇਹਠੈਰਵਜੋ। ਭੁਜਾਅਇ
 ਵੇਰੇਮੁਖਮਾਹਿਗਯੋ। ੩੦॥ ਤੁਮਸੋਭੁਜਕਾਦਦਈਬਨਮੇ। ਅਬ

ਜੀਵਨ ਨਾਸ ਮਏ ਮਨ ਮੇ॥ ਇਹ ਗਰਤ ਬਿਖੇਰ ਕਾਰ ਪਾਨੇ॥ ਮੁਹਿ ਆ
ਗਲ ਗਾਇ ਸੁਗਮ ਬਨੇ॥ ੨੪॥ ਤਨੁ ਮੇਹੁ ਸੁਆਗਿ ਜਲਾਇ ਜਬੈ॥
ਗਹਿ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਸੁਨਾ ਬਤ ਬੈ॥ ਤੁਯੋ ਖਾਤਿ ਮਾਰ ਗਤੇ ਹਿ ਕੋਹੇ॥ ਤਵ
ਪਾਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਦ ਸੇਇ ਲਾਹੇ॥ ੨੫॥ ਤੁਹ ਰਾਮ ਸੁਕੁ ਤਸ ਮੇਤਿ ਕੁਲੇ
ਇਕ ਖਾਤ ਕਰੇ ਸੁਭਿ ਪਾਰ ਕੁਲੇ॥ ਕੁਰ ਕਾਠ ਸੁਪਾਵ ਕਰਾਮ ਦਯੋ॥
ਨਿਕਸੇ ਤਨ ਤੇ ਇਕ ਰਪ ਨਯੋ॥ ੨੬॥ ਪਿਖ ਕੋਟ ਮਨੇ ਜਲ ਜਾਇ ਰ
ਹੇ॥ ਸਭੁ ਰੂਪ ਨਹੈ ਤਨੇ ਮਾਹਿ ਗਹੇ॥ ਕਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਦੰਖਣ ਪ੍ਰਮ ਕੁਰੇ॥ ਅ
ਸੰਗ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੁਪਾਦ ਕਰੇ॥ ੨੭॥ ਦਿਹ ਗਾਜੇਰ ਦੁਭਿ ਕਰਾਮ ਪਨੇ ਕੁਰੇ॥
ਤਿਕੁਰੇ ਭਿਰ ਕੁਰਾਗਾ ਗਦ ਗਦ ਬਾਣੀ ਤਾਰੁ ਈਊ ਜਤ ਤਿਕਰੇ ਅਪਾਰਾ॥
੨੮॥ ਗਿਪ੍ਰਬਦਾ ਚਾਚੋ ਪਈ॥ ਊਸਤੁ ਤਿਕੋ ਮਨ ਕੁਯੋ ਹਮਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨ

ਹੀਤਵਗੁਣਕੋਪਾਰੋ। ਤੁਮਅਨਾਦਿਮਨਵਾਕਅਤੀਤਾ। ਰੁਜੇਯੁਗੀਸੁ
ਰਤੁਮਕੋਚੀਤਾ। ੨੬। ਅਬਯਕਤੁਸੁਖਮਰੂਪਤੁਮਾਰੋ। ਪੈਵਹਿ
ਦੇਹਿਦੁਪ੍ਰੀਤਨਿਆਰੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਰੂਪਤੁਮਾਰੋ। ਕੋਕੋਇਕਲੇਹੇ। ੨੭।
ਪਾਇਬਿਬੇਕਾ। ੨੮। ਅਰਤੁਮਾਰੋ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਪਸਰੂਪਾ। ਜਨਅਨਾਤਮਾ
ਪੁਰੁਅਨੁਪਾ। ਸੁਖਮਤੇਰੂਪਜੁਜੇਈ। ਦੁਗਵੇਗੋ। ਇਕੁਵਕੀਤਰਸੇਈ।
੨੯। ਚਿਦਾਭਾਸਬੁਧਿਪੁਨਿਦੇ। ਮਿਲਿਕਰਜੀਵਕਹਾਵੇਜੇਈ।
ਬੁਧਿਅਦਿਸਾਖੀਪੁਰੁਨਾਥਾ। ਤ੍ਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖੀਰਪੁਨਾਥਾ। ੩੦।
ਤੇਹਿਬਿਖੇਕਲਪੇਸਿਸਾਗ। ਮੁਕੁਮਤੀਤਾਕੋਨਾਬਿਚਾਗ। ਹਿਰਨਗ
ਰਤੁਸੁਖਮਤੇਰੂਪਾ। ਸਬੁਲਦੇਹਵੈਗਾਟਸਰੂਪਾ। ੩੧। ਸੁਖਮਰੂਪ
ਰਾਵਨਾਭਾਸੇ। ਮਰਿਗਲਾਧਿਆਨਦੁਖਸਬਨਾਸੇ। ਰੂਤਭਾਵਿਖਅਹੇ

ਪੁਨਿਜੋਈ। ਰਾਮਤੁਮੋਬਿਨਜਗਤਨਕੋਈ॥੩੪॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਸ
ਅਹਦੇਹਤੁਮਾਰੇ॥ ਮਹਦਾਇਕਪਟਯੁਗਤਿਉਦਾਰੇ॥ ਸਪਤਗੁ
ਣੋਤਰਜਾਕੋਰੂਪਾ॥ ਵਿਰਜੈਪਾਰਣਾਵਿਖੇਅਨੂਪਾ॥੩੫॥ ਤੁਹੀਏਕ
ਸਭਠੇਰੇਅਹੇ॥ ਲੋਕਅਵੈਵਤੁਮਾਰੇਕਹੇ॥ ਪਾਤਾਲਅਹੇਤਵਪਾਦ
ਨਕੋਤਲਾ॥ ਪਾਸੇਅਹਿਜੁਲੋਕਮਹਾਤਲਾ॥੩੬॥ ਰਸਾਤਲਰਾਮਗੁ
ਲਟੁਤੇਜਾਨੇ॥ ਤਲਾਤਲਤੇਪੁਨਿਜਾਨਬਖਾਨੇ॥ ਸੁਤਲਾਬਿਤਲ
ਤੇਉਰੂਉਚਾਰੇ॥ ਅਤਲਰਾਮਤੇਜੈਪਉਦਾਰੇ॥੩੭॥ ਰਾਮਨਾਭਤੇ
ਅਹੇਅਕਾਸਾ॥ ਉਰੁਗਣਤੇਉਰਕੁਏਪਰਕਾਸਾ॥ ਗੀਵਾਤੇਮਹ
ਲੋਕਕਹੀਜੇ॥ ਬਦਨਰਾਮਜਨਲੋਕਕੁਨੀਜੇ॥੩੮॥ ਤਪਲੋ
ਕਤੇਕੀਧੁਕਹਾਵੇ॥ ਸਤਲੋਕਤੇਸੀਸਸੁਹਾਵੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇਕਸ

ਬਲੇਕਸੁਪਾਲਾਗਾਗਮਅਪੇਤਵੁਜਾਬੀਸਾਲਾ॥੩੮॥ਦਿਸਾ
 ਕਾਨਅਸੁਨੀਨਾਸਾ॥ਤਵਮੁਖਰਾਮਸੁਵੈਨਿਪ੍ਰਕਾਸਾਸਾਵਿ
 ਤਾਨੈਨਚੰਦਮਨਗਾਏ॥ਕੂਭੰਗਤਵਕਾਲਬਤਾਏ॥੪੦॥ਬੁਧਿ
 ਬਿਸਪਾਤਿਗਮਤੁਮਾਰੀ॥ਰੁਦ੍ਰਹੀਕ੍ਰਿਤਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ਅਮਦਾ
 ਜਾਪੁਨਿਬਾਨੀਬੇਦਾ॥ਅੰਰਨਖੜਦੰਤਨਭੇਦਾ॥੪੧॥ਹਾਜਾਰਾ
 ਮਤੁਮਾਰੀਮਾਯਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਾਖਰਾਮਤਵਗਾਯਾ॥ਪੁਰਬਭਾਰਾ
 ਪਰਮਤੇਗਾਯੋ॥ਪ੍ਰਿਸ੍ਰੁਤਾਰਾਅਪਰਮਬਤਾਯੋ॥੪੨॥ਗੀਯਾਛੰ
 ਦਾ॥ਨਿਮੇਖਅੰਉਨਮੇਖਰਾਮਸੁਗਤਿਦਿਨਤਵਭਾਖਯੋ॥ਸਮੁਦਿ
 ਕਾਖਿਸੁਤੇਰੀਆਨਾਜੀਨਦੀ॥ਸੁਭਾਖਿਯੋ॥ਰੋਮਾਵਲੀਤਰੁ
 ਅੰਖਪੀਪਾਨਿਰੇਤਾਬ੍ਰਿਸੁਬਖਾਨਿਯੋ॥ਮਾਹਿਮਾਤੁਮਰੀਗਿਅਮਾ
 ਬਕਾ

ਨਹੈ ਇਹ ਥੂਲ ਪਤ ਵਜਾਨਿ ਯੋ॥ ੪੩॥ ਇਹ ਤੇ ਵਪੁ ਜੇ ਪਰੇ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਲਾਇ ਨੀ ਕੇ ਭਾਵ ਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਖੇਦ ਪਾਵੇ ਸੇਖ ਸੇਨਾਹਿ ਅੰਗਕ੍ਰਿ
ਤ ਕਮਾਵ ਨੀ॥ ਇਹ ਹੇਤ ਰਾਮ ਸਥੂਲ ਤੇ ਵਪੁ ਨੀ ਤਿਸੇ ਉਰ ਭਾਵ
ਹੀ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਯੇ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜੇ ਰੋਮ ਸਰੂਪੁ ਲਕਾਵਹੀ॥ ੪੩॥
॥ ਚੈ ਪਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਨਰ ਯਾਜਗਤ ਬਹੀ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਤਵ
ਰੂਜੇ ਸੁਜ ਬਹੀ॥ ਆਹਿ ਅਸਥੂਲ ਰੂਪ ਜੇ ਥਾਰੋ॥ ਇਨ ਕੋ ਭੀ ਅ
ਬਰਾਹੋ ਬਿਚਾਰੋ॥ ੪੪॥ ਆਹਿ ਜੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਖਾਨਿ ਹਾਰੋ॥ ਮੋਇਨ
ਕੋ ਉਰ ਅਤਿ ਰਧਾਰੋ॥ ਪਨਖ ਬਾਨ ਤਨ ਸਾਮਾ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਸੀਸ ਜ
ਟਾਤ ਨ ਬਲ ਕਲ ਛਾਜੇ॥ ੪੫॥ ਤਰੁਣ ਸਾਂਤਿ ਬਨ ਸੀ ਆਨਿ ਹਾ
ਰੋ॥ ਸਦਾ ਬਸੇ ਉਰ ਕਰਣਾ ਪਾਰੋ॥ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸਦਾ ਸਿਵ ਸਾਹਿਤ ਭੁਵ

ਨੀ। ਕੁਜੇ ਅਹੀਤ ਨੁ ਨਿਜ ਰਜ ਪਾਨੀ॥੪੬॥ ਕਾਂਸੀ ਬਿਖੇ ਮਰਣੁ ਜ
 ਨ ਕਾਲਾ। ਤਾਰ ਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕ ਹੇ ਬਿਜਾਲਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਹਿ ਭੁਖੇ ਕਨ
 ਤਾਰ ਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ॥੪੭॥ ਜੂਕਾਤ ਮਜਾ ਪਤੀ ਮੁਰਾਗੇ। ਤੂੰ
 ਪੁਰਮਾਤਮ ਮੇ ਉਰਧਾਰੇ। ਤੇਰੀ ਮਾਯਾ ਮੇ ਹੋ ਜਾਗੇ। ਜਾਨੇ ਨਹਿਤ ਵ
 ਤੰਤੁ ਬਿਚਾਰੇ॥੪੮॥ ਨਮਸਤੇ ਰਾਮ ਸਦਾ ਕਲਾਨਾ। ਤੂੰ ਪੁਰਮਾਤਮ
 ਤੇ ਪਦ ਪਿਆਨਾ। ਅਯੋਧਿਆ ਨਾਇਕ ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ। ਕ੍ਰਾਤੀਗ
 ਪਦ ਜੇ ਵਨ ਹਾਗਾ॥੪੯॥ ਰਖ ਰਖ ਜਗਨਾਥ ਉਦਾਰੇ। ਮਾਯਾ ਹਰੇ
 ਨਾਗਿ ਮਾਨ ਹਮਾਰੇ। ਤਵ ਕਰਣਾ ਨਿਧ ਰਾਮ ਉਦਾਰੇ। ਭੁਨਿ ਨੈਨ
 ਸੁਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥੫੦॥ ਸੀਰਾ ਮੇ ਵਾਚਾ। ਚੋਪਈ। ਭੁਗਤ ਵਾ
 ਨਤ ਵਕੀ ਨ ਬਡਾਈ। ਗਿਪ੍ਰਬੁਯੇ ਮੇ ਉਰਹਰ ਖਾਈ। ਯੋਗਿ

ਗੀਮਿਸੇਪਰਮਸਥਾਨਾ। ਤਹਾਂਜਾਇਤੁੰਬੈਠਾਬਿਬਾਨਾ॥੫੧॥ ਵਾ
ਕਕਬੀਪਕਯੋਤਵਜੋਈ॥ ਭੁਗਤਿਸਾਹਿਤਾਇਹਪਜੇਸੁਕੋਈ॥ ਅ
ਗਿਆਨਜਨਭੁਵਬੀਪਨਜੋਈ॥ ਖਿਨਭੀਤਰਿਵਹਿਤਿਆਗੇ
ਜੋਈ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਨਭੁਵਕੈਅਨਮੇਅਜੋਮੇਰੋਚੇਤਨਰੂਪ
॥ ਤਾਕੋਪਾਵੇਪਾਠਕਾਤਿਆਗੇਭ੍ਰਮੰਤਮਕੂਪਾ॥੫੩॥ ਇਤੰਸੀ
ਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੀਬਾਦੇਅਰਿੰਦ
ਕਾਂਡੇਨਵਸੋਧਿਆਇ॥੮॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥ ਸਵੇਯਾ॥
ਗੰਧ੍ਰਬਯੈਬਰਪਾਇਚਲੇਤਬਜਾਨਸਮੋਤਿਨਰਾਮਉਚਾਰੀ॥
ਤੇਪੁਰਭਾਗਾਮਹੇਸਵਰੀਸੁਭਾਸ੍ਰਮਜਾਕਦਲੀਫੁਲਵਾਰੀ
॥ ਤੇਪਦਪੰਕਜਸੇਵਕਪੈਭੁਗਤੀਪਥਸੇਤਿਨਬੁਧਉਦਾਰੀ॥੩॥

ਹਕਹੇਵਹਿਬਾਤਿਸਤੁਚਲਰਾਮਤਹਾਂਤੁਮਜਾਹੁਸੁਰਾਗੀ॥੧॥
 ॥ਇਹਭਾਤਿਬਖਾਨਾਬਿਬਾਨਚਦੇਹਰਿਕੇਪਦਸਾਵਨਹੇਤਪਧਾ
 ਗੇ॥ਤਨਸੁਰਜਸੋਝਮਕੈਨਕੁਮੈਕਾਬਿਰਾਮਪਿਖੇਠਲਯੋਬਿਸਥ
 ਗੇ॥ਰਾਮਤਜੇਬਨਘੋਰਤਬੈਜਾਹਿਸਿੰਘਾਬਿਆਪਰਬੈਲਤਭਾ
 ਗੇ॥ਆਸੁਮਭੂਲਸੁਤਾਰਘੁਨਾਇਕਜਾਇਭੁਲੀਬਿਧਸੋਪ
 ਦਧਾਰੇ॥੨॥ਸਵਰੀਤਬਰਾਮਾਨਿਹਾਰਤਹੀਸਾਹਿਭਾਤਭੁਲੀਛ
 ਬਿਆਵਤਭਾਈ॥ਹਰਖੀਉਠਿਆਸਨਤੇਸਵਰੀਤਬਰਾਮਾਕਿ
 ਲੇਵਨਕੇਹਿਤਆਈ॥ਹਰਿਪਾਦਪ੍ਰਣਾਮਕਰੀਪੁਨਿਪ੍ਰੇਮਕੁ
 ਨੀਰਚਲਯੋਵਿਗਜਾਈ॥ਬਾਲਿਰਾਮਅਏਤੁਮਆਨੰਦਸੋ
 ਸੁਖਆਸਨਮੋਤਿਨਲੀਨਾਬਿਠਾਈ॥੩॥ਲਘੁਭ੍ਰਾਤਿਸਮੇ

ਤਿਸੁਰਾਪਵਕੇਤਿਨਪ੍ਰੇਮਰੁਭੀਪਦਨੀਰਪਥਾਰੋ। ਅਰਪਾਇ
ਕਪੁਜਨਤਾਹਿਕਰੇਹਾਰਿਪਾਦਨਨੀਰਸੁਤਾਂਸਿਰਧਾਰੋ। ਪੁਨਿਦਿ
ਬਠਲਾਇਕਭੀਲਸੁਤਾਸੁਸੁਪਾਰਸਸੋਤਿਨਆਪਾਨਿਕਾਰੋ।
ਹਾਰਿਕੇਹਿਤਜੇਤਿਨਸੀਚਿਧਰੇਵਹਿਆਨਦਏਤਿਨਰਾਮਸੁ
ਰਾਰੋ॥੪॥ ਪੁਨਿਪਾਦਨਫੁਲਚੰਦਾਇਰੁਲੇਪਸਚੰਦਨਤਾ
ਤਿਨਅੰਗਲਗਾਏ॥ ਇਹੰਗੁੰਤਿਆਤਿਥਕਰਯੋਤਿਨਕੋਪ
ਨਿਸਾਨੁਸਮਾਸਨਮਾਹਿਬਿਠਾਏ। ਕਵਿਸਿੰਘਗੁਲਾਬਤਬੈ
ਸਵਰੀਕਰਜੋਰਦੁਊਇਹਬੈਨਅਲਾਏ॥ ਇਹਆਸੁਮਮੇਗੁ
ਰਗਮਰਹੇਬਹੁਕਾਲਭੁਲੇਤਪਤਾਹਿਕਮਾਏ॥੫॥ ਚੋਪਈ
॥ ਸੋਤਿਨਸੇਵਨਕਰੇਸੁਨੀਤਾ। ਰਹੈਸਮੀਪਾਇਕਾਰਗਰਚੀਤ

ਬਹੁਤ ਹਜਾਰ ਬਰਖਯੋਂ ਭੁਏ। ਤੇ ਕਮਲਾਜਨ ਕੇ ਪਦਗ
 ਏ। ੬। ਜਾਨ ਸਮੇ ਮੁਹਿ ਏਹ ਬਖਾਨੀ। ਤੂੰ ਈ ਹਾਂਗੀ ਬਸੁ
 ਕਲ ਯਾਨੀ। ਦਾਸ ਰਬੀ ਹਰਿ ਰਾਮ ਹਠੀ ਲੋ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤ
 ਨ ਪਰਮ ਰਸੀ ਲੋ। ੭। ਰਿਖ ਪਾਲਨ ਰਾਖ ਸਬ ਧਰਮਾ ਅ
 ਵਹਿਗੇ ਬਨ ਮੇ ਸੁਰ ਕਾਜ। ਤੂੰ ਤਿਨ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਰੀ
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੀ। ੮। ਰਿਤ ਕੂਟਾਗਿ ਰਮੇ ਅਬ
 ਆਏ। ਮੁਨਿ ਸਮ ਆਸੁ ਮਵਸੇ ਸੁਹਾਏ। ਆਵਹਿਗਾ ਏ
 ਹਾਸੁ ਨ ਜੋ ਲੋ। ਏਹ ਕਲੇਵਰ ਰਾਖ ਸੁ ਤੋ ਲੋ। ੯। ਰਾਮ ਹੇਰਤ
 ਨੁ ਮਪਨੇ ਦਾਹਿ। ਜਾਵਹਿਗੀ ਹਰਿ ਕੇ ਪਦ ਮਾਂਗਿ। ਆਖਿਓ

ਗਰਮਹਿਰਾਖਯੋਜੈਸੇ॥ ਕਰਤਭਈਰਾਖੁਵਰਮੇਤੈਸੇ॥ ੧੦॥
ਤੋਰੇਧਿਆਨਬਿਖੇਮਨਵੀਨੋ॥ ਤਵਆਗਮਨਪ੍ਰਤੀਖਿਨਕੀ
ਨੋ॥ ਸਫਲਭਯੋਗਰਾਖੁਭੈਚਰਾ॥ ਰਾਮਲਹਯੋਮੈਦਰਸਤਮ
ਰਾ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੋਰੇਦਰਸਨਰਾਮਜੀਪਾਯੋਮੈਗਰੁਨਾਹਿ॥
ਯੋਥਿਤਮੂੜਾਹੀਨਮੈਅਪ੍ਰਮੇਖਤਮਆਹਿ॥ ੧੨॥ ਤਵਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸਜੇਸੋਗੁਣਉਤਰਕੀਨਾ॥ ਤਾਂਦਾਸੀਅਧਿਕਾਰਨਹਿਕਹਾਤੋਹਿ
ਪਰਬੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਨਬਾਣੀਕੇਅਹੋਅਹੋਚਰ
॥ ਕਿਹਬਿਧਿਭਏਸੁਮੇਦ੍ਰਿਗਗੋਚਰਾ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਿਨਾਹਿ
ਜਨੇਰਾਮਾ॥ ॥ ॥ ਹੋਹੁਪ੍ਰਸੰਨਰੁਪਕੇਧਾਮ॥ ੧੪॥

੧੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੋ ਵਾਚਾ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਮਾਹਿ ਨਾਗਿ ਬਿਸੇਖੇ॥ ਜਾ
 ਤਿਨ ਮਾਸੁ ਮੇਰੇ ਲੇਖੇ॥ ਮੋਹੁ ਜਨ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਸੁਕਾਰਣ
 ॥ ਵਹੀ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਨ ਵਾਰਣ॥ ੧੫॥ ਬੇਦਾ ਪੈ ਨਯਗਤੁ
 ਦਾਨਾ॥ ਇਨ ਕਰਨਾਹਿ ਮਮ ਹੋਵੈ ਭਾਨਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਗੀਨ
 ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਈ॥ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਤਾਹਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਭਾਖੋ
 ਭਾਮਾ ਨਿਭੁਗਤਿ ਅਗਾਧਾਨਿ॥ ਕਰਸੀਖੇ ਪੁਰੁਗਤਿ ਕੇਸਾ
 ਪਨਾ॥ ਸਿਤ ਨ ਕੀਸਿ ਗਤਿ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਸਾਧਨੁ ਭਾਖਿ
 ਯੋਜੋਈ॥ ੧੭॥ ਦਸਗਮੇਰੀ ਕਥਾ ਅਲਾਪਾ॥ ਤਿਤੀ ਮਿਸੁ ਮੇ
 ਰੇ ਗੁਣ ਕੋ ਜਾਪਾ॥ ਬਿਅਥਿਅਮ ਮਸਬਰਨ ਨ ਕੀਜੋਈ॥

ਫੇਰੈ ਸਾਧਨ ਜਾਨ ਸੁਜੇਈ॥੧੬॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸੁਜਾਨ ਆਚਾਰ
ਆਸੇ ਵੇਨਿ ਸਾਦਿ ਨ ਜੇ ਜਗ ਆਰ ਆ ਕਪਟ ਨਹੀ ਮਨ ਭੀਤ
ਰਠਾਨੇ॥ ਪੰਚ ਮਸਾਧਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨੇ॥੧੬॥ ਪੁਨਿ ਸੀਲ ਅਮਨੇ
ਮਊਦਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਜਨ ਮੇ ਮਨ ਪਾਰੇ॥ ਅਸੁ ਮਸਾਧਨ ਬੁਧ ਅਸੇਈ
ਕੋ ਵੇਦ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨੇਈ॥੨੦॥ ਮਮ ਮਤਿ ਉਪਾਸਨ ਜੇਈ॥ ਸਪਤ
ਮਸਾਂ ਪਾਛਾ ਨੇਜੇਈ॥ ਸਰਬੁ ਤਨ ਮੇ ਮਮ ਮਤਿ ਕਰੇ॥ ਪੁਜਾ ਮਮ ਭ
ਗਤ ਨਾ ਬਿਸਤਰੇ॥੨੧॥ ਕਰਵੈ ਰਾਗ ਸੁ ਅਰਥ ਨ ਮਾਹੀ॥ ਸਮਟ ਮਪ
ਰੇ ਸੁਨਿ ਜਮ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਸੁ ਮਸਾਧਨ ਏਹੁ ਕਹੀ ਜੇ॥ ਨੇ ਮੇ ਤੰਤੁ ਬਿ
ਚਾਰੁ ਨੀਜੇ॥੨੨॥ ਨਵ ਬਿਧ ਯੋਗੁ ਗਤੀ ਕੇ ਸਾਧਨ॥ ਜਾ ਕੋ ਹੋਇ
ਬੁਗਤਿ ਅਗਾਧ ਨਿ॥ ਏਸ ਤੀ ਪਰਥਾ ਤਿ ਅਗਾਧਿ ਕਹੇਈ॥ ॥
ਮੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਜੇਈ॥੨੩॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਣਾ ਭੁਗਤਿ ਜੇ ਉਪਜੇ ਸੁਨ ਮਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਮੇਰੇ ਤੁਝਿ
 ਮਾਨ ਪੁਨਿ ਭੁਜੇ ਤਿਨ ਮਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਭੁਯੇ
 ਤਿਨ ਜਬਹੀ ਜਾਹੀ ॥ ਜਨ ਮਾਮਕ ਤੇ ਤਿਨ ਤਬਹੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਮੇਖ ਕੇ ਕਾਰ
 ਲਾਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸੁਕੈ ਈ ਨਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਪੂਰਬ ਸਾਧਨ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹੋਈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਸਗਲ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਗਤ ਸੁਨਿ ਸਾਚੇ
 ਤ ਹੋਈ ॥ ਬਿਧਨ ਸਗਲ ਨਿਵਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਭੁਗ
 ਤਿ ਸੁਖ ਭੁਗਤਿ ਤੂੰ ਭੁਈ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਹਮ ਭੀ ਲਨੀਆ
 ਏਤ ਵਧਾਗ ਮਾਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਕੈ ਭੁਈ ਮੁਕਤ ਤੁਆ
 ਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਨਕਾਰ ਲਚਾਹੀ ਯੇ ਭੁਏ ਸਗਲ ਤਵ ਕਾਜ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ਤੁ
 ਜ ਬਜਾਨ ਤਿਸੀ ਕਾ ਮਲਾਇ ਗੋਤੇ ਮਾ ॥ ਦੇਹਿ ਸੁਆਸੁ ਬਤਾਈ ॥ ਕਾਰਿਹ

ਗੀਕਿਹੰਟੈਰ ਅਹੇਮਮਪ੍ਰਾਣਪਿਯਾਸਸਸੀਬਦਨਾਈ। ਤੂੰਸਭੁਜ
ਨਤਿਗਮਸਦਾਸਬਰੀਇਹਕੁੰ। ਤਿਜੁਬਾਤਿਅਲਾਈ। ਤੁਸਰਬ
ਗਸਨਾਤਨਯੈਜਗਕਾਰਲਤੇਸਬਰੀਬਾਲਿਜਾਈ। ੨੮। ਤੁੰਦਪਿ
ਤੁਹਰਿਪੁਛਤਹੈਅਮਲੋਕਨਸੇਤਨਯਾਜਗਧਾਰੀ। ਯੈਜਿਹੰਟੈਰ
ਸੁਤੇਪਾਤਿਨੀਤੁਮਭਾਖਤਹੈਸੁਨਿਗਮਮੁਗਾਰੀ। ਗਵਨਨੇਤਵਸੀ
ਯਹਰੀਅਬਲੋਕਬਸੇਜਲਸਾਗਰਪਾਰੀ। ਅਗਹਿਨਜੀਕਸਰੋ
ਵਰਏਕਸੁਪਪਾਕਹੇਅਤਿਉਜਲਵਾਰੀ। ੩੦। ਚੁਪਈ। ਗਿਖ
ਮੁਕਤਹਿਪਰਬਤਏਕ। ਰਚੇਬਿਧਾਤਾਅਰਬੁਨਦੇਕ। ਤਹਿਸੁ
ਗੀਵਬਸੇਕਪਿਨਾਇਕ। ਚਾਰਮੀਤੀਜਾਹਿਸਗਾਇਕ। ੩੧। ੪
ਵਨਬੇਗਕਪਿਹੈਬਾਲਿਧਾਰੀ। ਬੁਯੇਸੁਰਗਤਿਨਚੀਤਮਝਾਰੀ। ਬ

ਲੀਭਾਈ ਤੇ ਰੁਪਾਵੇ। ਰਿਖ ਭੁਖ ਬਾਲੀ ਤ ਹਾਂ ਨ ਆਵੇ॥ ੩੨॥ ਤਹਿ ਤੁ
 ਮ ਜਾਹੁ ਗਮ ਬਲ ਧਾਰੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਖਾ ਸੁਬਨੇ ਮੁਗਾਰੀ॥ ਸੁਗੀਵ ਸੁਤੇ ਸ
 ਭਕਾਰ ਜਕਰੇ॥ ਤਵ ਦਾਸੀ ਤਵ ਸਤ ਉਚਾਰੇ॥ ੩੩॥ ਤਵ ਆਗੇ ਰਪੁ ਨਿ
 ਦਨ ਸਾਮਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਜਾਰ ਕਲੇਵਰ ਤੇ ਪਦ ਜਾ
 ਵੇ॥ ਦਿਪਾ ਦਿਕਾਰ ਹੁਦਰ ਸਨ ਪਾਵੇ॥ ੩੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬ
 ਖਾਨ ਸੁਗਮ ਬਲੀ ਪੁਨਿ ਪਾਵਕ ਮਾਹਿਧਾਸੀ ਤਹਿ ਜੋਈ॥ ਖਿਲ ਭੀ
 ਤਰ ਜਾਰ ਕਲੇਵਰ ਸੇ ਭਵ ਬਿਧਨ ਕਾਰ ਲਖ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਬਨ ਰਾਮ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਮੇਖ ਲਹੀ ਸਬ ਗੀਜਿ ਹ ਪਾਵਤ ਕੇ ਦਿਦ ਕੇਈ॥ ਠਲ ਕੇ
 ਨਦੁਲਿ ਭੁਸੁ ਹੈ ਜਗ ਮੇਜ ਬਗਮ ਪ੍ਰਸਿਤ ਉਮਾ ਜਗ ਹੋਈ॥ ੩੫॥ ਚਿ
 ਪਈ॥ ਅਪਤ ਮਜਾਤਿ ਭੀਲ ਨੀਜੋਈ॥ ਭੁਈ ਮੁਕਤਿ ਭਵ ਭੀਤ ਰਸੇ

ਈ॥ ਗਮਭੁਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੁਨਿ ਜੋਈ॥ ਕਿਉਨਹਿ ਮੁਕਤਿ
ਸੁਵਹਿ ਜਗਹੋਈ॥ ੩੬॥ ਭੁਗਤਿ ਗਮਕੀ ਯਾਜਗਜੋਈ
॥ ਮੁਕਤਿ ਵਿਧਾਇ ਕਰੁ ਵਮੋ ਜੋਈ॥ ਕਾਮਧੇਨਾ ਸਿਸਾਜਗਮ
ਗੀ॥ ਕਿਉਨਹਿ ਕਰੋ ਭੁਗਤਿ ਧਰਿਮਾਯੀ॥ ੩੭॥ ॥ ਸ
ਵੈਯਾ॥ ॥ ਗਮਕੇ ਪਾਇਨ ਸੇਵਿ ਕਰੋ ਜਗਭੀਤਰਹੋ ਜ
ਨ ਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ॥ ਗਾਨ ਅਨੇਕ ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਸੁਦਰਤ ਜੋ
ਭਵਭੀਤਰ ਭਾਈ॥ ਗਮ ਸੁਸਾਮ ਮਹਾਤਨੁ ਸਿਦਰ ਜਗਹਿ ਭੁਜੇ ਸ
ਭੁਯੀ ਅਪਜਾਈ॥ ਤਾਹਿ ਭੁਜੇ ਤੁਮਨੀ ਤਿਜਨਾ ਜਗਭੀਤਰ ਜੋ ਜ
ਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ੩੮॥ ਅਮੀਨੀ ਗਸੇਖਰ ਛਿਦਾ॥ ਵਿਗਧਿ ਜਾ
ਹਿ ਮਾਰਯੋ ਨਿਵਾਰਿ ਯੋਕਲੇ ਸਦਾ ਸਬਾਸਦਿ ਰਿਕਰੋ ਮੁਨੀ ਸ

ਏਕਯੋਮਥਾਕਟੇਨਿਖੰਗਧਾਰ ਯੋਊਧਾਰਯੋਜਟਾਯੁਕੇਸੁਯੋਜ
 ਨਾਇਤੀਭੁਜਾਕਬਿਥਦੇਹਜਾਮਥਾਸੁਤਾਹਿਗਮਚਿਦਕੀ ਉਦਾਰ
 ਪਾਵਨੀਮਹਾਮਪਾਰਧਾਰਗੀਗਸੀਅ ਰਿਨਕਾਂਡਕੀਕਥਾਗੁਲਾ
 ਬਾਸਿਘਦਾਸਤਾਮਨੇਮਲਾਨਿਦਾਰਣੀਉਧਾਰਦੇਵਗੀਰਤੇਬਨਾ
 ਇਕੇਕਹੀਤਥਾ॥ ੩੮॥ ਸਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮਧਮਾਤ
 ਮਗਮਾਇਲੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਥਾਦੇਅਰਿਣਕੀਰੂਦਸਮੋਧਿਅ
 ਇ॥ ੧੦॥ ਅਮਰਿਣਕੀਰੂਸਮਾਪਤੀਮਸਤਾਸੁਭੀ॥ ॥ ॥

[The text in this block is extremely faded and illegible.]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓਸੀ ਗਣੇਸਾਯਨਮਃ ਸਦੈਯਾ
 ਮੈਥਲ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਪਦਵੀ ਬਨ ਭੋਲਤ ਜੋਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਕਲਨ ਕੇ ਸਰ
 ਕੇ ਸੁਤ ਜੋ ਜਿਨ ਬਾਤਿ ਕਰੀ ਜਗਨਾਥ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੂਰਯ ਕੇ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕਰੇ ਅ
 ਰੁਜਾਂਹਿ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਸੁਤ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੋਰਧੁ ਨਾਇਕ ਦਾਸਨ ਕੇ ਸੁਰੁ ਕਾਜ ਕਰੇ ਬਿ
 ਘਨਾ ਕਾਇ ਚੁਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਸ਼ੀਮਹਾ ॥ ਚੈ ॥ ਭਬਲਖਮੰਦ ਅਰੁ
 ਮਰਸੀਲੋ॥ ਜਨੇ ਜਨੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਭੂਲੋ॥ ਪੀਪਾ ਸਰ ਕੇਤ ਦਮੋ ਗਏ॥ ਪੇਖ
 ਸਰੋਵਰ ਵਿਸਮੇ ਕੁਏ॥ ੨॥ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਅਗੇ ਵਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਲ ਅਗਾਧਿ
 ਅਤਿ ਉਜਲ ਵਾਰਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਮਲ ਜਗਾਂ ਅਤਿ ਧਿਰੇ॥ ਕੁਮਦ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰ

ਕੁਟਿਸਤਗੇ॥੩॥ਸ ॥ਬਤਿਕਮੈਪੁਨਿਹਿਸਪਨੇਚਕਵਾਜਿਹਸੋਕੁਤਹੈਬਹੁ
ਓਗ।ਕੋਕਲਿਕਾਜਲਕੁਕਟਿਮੈਪੁਨਿਕੋਚਸੁਨਾਇਕਰੇਪਨਘੋਗ।ਕੀਰ
ਕਪੇਤਿਅਨੇਕਿਰਟੇਅਤਿਸੋਕੁਤਸਾਰਸਕੇਪਨਜੋਗ।ਫੁਲਲਤਾਤਰਯੋ
ਨਿਰਖੇਜਨੁਨਗਰਨਾਇਚਿਤੇਫਿਗਕੋਗ॥੪॥ਫੁਲਭੁਰਭੁਰੇਤਰਵਾਸਗ
ਲੇਸੁਭਸਿਤਨਸੇਸੁਲਟੇਪਰਮਾਗੀ॥ਜਲਉਜਲਜਿਉਮਨਸਿਤਨਕੋਪੁਨਿ
ਵਰਜਗਿਪਸੀਤਿਨਮਾਂਗੀ॥ਸਮਘਰਕਵੈਜਲਪਾਨਿਕਰੇਰਪੁਬੀਰਤ
ਹੰਤਰਕੀਖਰਛਾਂਗੀ॥ਤਹਿਸਾਨੁਜਗਮਸੁਤੂਲਕਸੇਪਥਿਸੀਤਲਮਾਂਗਿ
ਚਲੇਤਟਜਾਂਗੀ॥੫॥ਚੈ ॥ਰਿਖਮੁਕਪਰਬਤਫਿਗਦੇਊ॥ਜਾਤਿਭੁਏ
ਲਖਮਣਹਰਿਸੇਊ॥ਪਨੁਖਬਾਣਕਰਭੀਤਰਪਾਰੇ॥ਸੀਸਜਟਾਬਲ
ਕਲਹਿਸਵਾਰੇ॥੬॥ਨਾਨਾਬਿਖਨਉਰਨਿਹਾਰੇ॥ਗਿਰਕੀਸੋਕੁਬਹੁਤਉ

ਚਾਗੇ। ਬਾਨਰਚਾਰਸਹਿਤਸੁਗੀਵਾ। ਤਾਂਪਰਬਤਿਸਿਰਬਸੇਸਦੀਵਾ॥੧੧॥ ਪਿ
 ਖਲਖਮਲਅਰਗਮਸੁਆਏ॥ ਪਰਬਤਿਸਿਖਰਚਢਯੋਪੁਨਿਜਾਏ॥ ਤੁਰਸੁ
 ਗੀਵਕਯੋਹਨੁਮਾਨਾ॥ ਆਵਤਕੋਨਦੁਊਬਲਵਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਜਾਇਪਿਖੋਤੁਮ
 ਤਿਨਉਰਭਾਈ॥ ਬਟਕੀਆਕਿਤਦੇਹਬਨਾਈ॥ ਕਿਯਾਯਹਿਬਾਲੀਆਪ
 ਪਠਾਏ॥ ਮੇਰੇਮਾਰਲਕੇਹਿਤੁਆਏ॥ ੧੩॥ ਤਿਨਸੋਜਾਇਸੁਬਾਤਿਕਰੇਹਾਤਿ
 ਨਕੋਚੀਤਸਗਲਲਖਲੇਹਾ॥ ਜੇਵਹੁਦੁਸਟਚਿੰਤਲਖਪਾਏ॥ ਕਰਸੈਨਨ
 ਕਰਮੋਜਮਝਾਂਏ॥ ੧੪॥ ਚੋ ॥ ਭੁਲੇਜਾਨਤਿਨਮੋਹਿਪਿਖਹਾਜੀਦੀਤਿਨਿ
 ਕਾਰਾ॥ ਯਾਬਿਪਜਾਨੇਹਮਸਹੀਤਿਨਕੋਸਾਰਅਸਾਰ॥ ੧੫॥ ਚੋ ॥ ਹਨੁਮ
 ਨਮੁਖਤਥਾਉਚਾਰੀ॥ ਲੀਨੋਬਟਸਰੂਪਤਹਿਪਾਰੀ॥ ਅਤਿਨਿਮਿਤਾਂਕੀ
 ਢਿਗਗਯੋ॥ ਕਰਪ੍ਰਣਾਮਪੁਨਿਪੁਛਤਭਯੋ॥ ੧੬॥ ਪੁਰਖਸਿੰਘਤੁਮਕੋ

ਨਸੁਦੇਈ॥ ਤਰੁਣਬੀਰਬਨਆਏਜੇਈ॥ ਅਠੋਦਿਸਪ੍ਰਕਾਸੋਕੁਾਈ॥ ਦੋਸੁਰ
 ਅਸਮਪ੍ਰਕਾਸੁਹਾਈ॥ ੧੩॥ ਤੁਮਤਿਲੋਕਕੇਕਰਤਾਦੇਈ॥ ਮੇਰੀਮਤਿਆਬਿ
 ਪਕੀਹੋਈ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਰਖਜਗਕਾਰਣ॥ ਜਗਤਸਰੂਪਜਨਨਕੇਤਾ
 ਰਣ॥ ੧੪॥ ਮਾਯਾਮਾਨੁਖਕੁਏਅਕਾਗ॥ ਮੇਜਾਨਤਿਤੁਮਕੋਅਵਤਾਰਾਜ
 ਗਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਹਰਣਉ॥ ਲੀਲਾਕਰੋਸੁਤੁਮਦੇਤਰਣਉ॥ ੧
 ੫॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਜੋਜਗਹੋਗੇ॥ ਸੁਤਿਤ੍ਰਪ੍ਰੇਰਿਕਤੁਮਤਿਨਕੋਗੋ॥ ਕੂ
 ਮੀਕੋਸਰੁਕਾਰਸੁਹਰਣੇ॥ ਤਿਜਭੁਗਤਨਕੋਪਾਲਨਕਰਣੇ॥ ੧੬॥ ਯਾ
 ਹਿਤਤੁਮਲੀਨੋਅਵਤਾਰਾ॥ ਤੁਮਪਰਮੇਸੁਰਖੜੀਅਕਾਗ॥ ਨਰਨਾਰਾਇਣ
 ਸੇਜਗਦੇਈ॥ ਮੇਰੀਮਤਿਆਬਿਪਕੀਹੋਈ॥ ੧੭॥ ਰਾਮਕੀਯੋਤਬਕ੍ਰਾਤ
 ਉਚਾਰਾ॥ ਪੈਖੋਲਖਮਣਬਹੁਚਾਰਾ॥ ਸਬਦਸਾਸਤਸਗਲੇਪੈਜੇਈ॥

੧੭੮
ਵਾਰ ਅਨੇਕ ਸੁਨਯੋ ਇਨ ਜੋਈ ॥੧੮॥ ਇਨੇ ਸੁਜੋ ਜੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਯੋ ॥ ਅਸੁਪਸ
ਬਦਨ ਹਿਤਾ ਮੇਲਹਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕਹੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਵੈਸੀ
ਕੁਗਵਨ ॥੧੯॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਰਬੀਜ ਗਰਾਮਾ ॥ ਯਹ ਮੇ ਅਨੁਜ ਸੁਲਖ ਮਲਨਾ
ਮਾਸੀ ਤਹੁ ਤੀਸੁ ਨਾਰਿਹ ਮਾਰੀ ॥ ਪਿਤਿਆਇ ਸੁਸਿਰ ਪਰਹਮਾਰੀ ॥੨੦॥
ਤੀਨੋ ਦੀਤ੍ਰਿਕ ਵਿਪਨ ਮਲਗ ॥ ਹਮ ਆਏ ਸੁਣ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਮਾਰਗ ॥ ਰਾਖ ਸਕਿ
ਨੇ ਸੁਹਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਮੇ ਪਤਿ ਨੀਵਹੁ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ ॥੨੧॥ ਏ ॥ ਤਾਂ ਕੇ
ਦੂਢਨ ਹੇਤੁ ਹਮ ਅਏ ਯਾ ਬਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਤੁਮ ਬਟਰੂ ਪੀਕੋਨ ਹੋ ਮੋਹਿ ਕਹੇ ਮੁਖ
ਮਾਂਗਿ ॥੨੨॥ ਬਟੁ ਉਵਾਚਾ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਗੀਵਨ ਮਬਾਨ ਰਕੋ ਰਾਜਾ ਹੋਮ
ਤਿਆਨ ਬਡੇ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥ ਚਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿਗ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗਿਰ ਸਿਰ ਬਸੇ ਸੁਕ
ਪਿਸਿਰ ਦਾਰੇ ॥੨੩॥ ਏਹ ਗਾ ਬਾਲੀ ਕੋਲ ਪੁਕੂਤ ਹੋਰ ਪੁਵਰ ਕਪਿ ਸੁਗੀ

ਦੁਆਬਾਲੀਪਾਪੀਕਾਛੁਜੋਡਰਤਰਹੇਤਿਨਜੀਵਾ॥੨੪॥ਇਨਕੀਨਾਰਿਸੁਤਾਹ
ਰੀਬਾਲੀਪਾਪੀਕੂਤਾ॥ਤਿਨਡਰਯਾਗਿਰਮੇਬਸੇਕਪਿਨਾਇਕਬਿਖਿਖਾਤਾ॥
੨੫॥ਚੈ ॥ਸੁਗੀਵਹਕੋਮੇਅਹੇਬਜੀਗਾਵਾਉਪੁਤਮਮਕਹੇਸੁਪੀਗਾਹ
ਨੁਮਾਨਮੁੱਤਮਬਖਾਨੇ॥ਅੰਜਨੀਮਾਤਸਗਲਜਗਜਾਨੇ॥੨੬॥ਦੈ ॥ਸੁ
ਗੀਵਸਾਬਸਾਖਿਤਾਕਰੋਕਹੋਰਪੁਤਮਜੋਇ॥ਪਤਿਨੀਹਾਰੀਨਾਸਪ੍ਰਤਿ
ਤੋਹਿਸਹਾਕਿਹੋਇ॥੨੭॥ਸੇਅਬਜਾਵੇਬੇਗਤਹਿਛੀਲਨਹੀਕਛੁਆ
ਹਿ॥ਚਲੋਰਪੁਤਮਬੇਗਤਮਜੋਰੁਚਹੈਉਰਮਾਹਿ॥੨੮॥ਸ਼ੀਰਾ ॥ਸੁੰ
ਯਾ॥ ॥ਹਮਪੁੰਤਿਨਕੇਸੀਗਿਹੋਨਸਖਾਬਲਕੇਇਹਠੋਰਸੁਨੇਅਬਆਏ
॥ਜਗਮੀਤਕੁਕਾਰਯਹੋਇਜਿਤੋਕਰਹੋਜਗਲੋਸਿਰਲੇਬਲਲਾਏ॥ਹ
ਨੁਮਾਨਤਬੈਨਿਜਰੁਪਗਯਯੋਕਰਜੋਰਦੁਉਤਿਨਰਾਮਅਲਾਏ॥ਅਬਮੇ

ਹਸਕਿ ਪਚਛੋਰ ਪੁਨਾਇ ਕਬੇਗ ਚਲੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਜੁਹਾਏ॥ ੨੯॥ ਤਿਹ ਠੋਰ ਚਲੇ
 ਅਬ ਬੇਗ ਜੁਨੇ ਜਹਿ ਸਿਗ ਅਮਾਤ ਬਸੇ ਕਪਿਰਾਈ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਤਥਾ ਮੁਖ ਭਾ
 ਖ ਭੁਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜਕਿ ਪਚਛੋਰ ਪੁਗ ਭਾਈ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁਕੂ ਦਰਛੋਰ ਖਿਨੁ ਤੇਗਿ
 ਸੀਸ ਬਿਖੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਲਗਾਈ॥ ਰਪੁਨਾ ਬਤ ਹਾਂਲ ਪੁਕੂਤ ਸਮਾਖਿਣ ਬੈ
 ਠਰ ਹੇ ਨਿਵੜੀ ਤਰਛਾਈ॥ ੩੦॥ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਕਪੀ ਸੁਰ ਪਾਸ ਗਏ ਕਰ ਜੋਰ ਦੁ
 ਊਇ ਹਬਾਤਿ ਅਲਾਈ॥ ਲਪੁਕੂਤ ਸਮਾ ਰਪੁ ਬੀਰ ਅਏ ਰੂਰ ਦੂਰ ਤੇਜੋ
 ਗਲੋ ਕਪਿਰਾਈ॥ ਅਬ ਬੇਗ ਉਠੈ ਮਿਲਿ ਰਾਪੁ ਦੋ ਕੇਤਿ ਨੇਜੋ ਸਖਿਤਾ ਤੁਮਰੀ
 ਸੁਬਨਾਈ॥ ਕਰਤੁ ਸਖਿਤਾ ਸਹਿ ਬੇਗ ਤਿਨੇ ਸੁਨਿ ਰਾਜਨ ਪਾਵ ਕਪਾਸ ਜਲਾ
 ਈ॥ ੩੧॥ ਹਰਖੇ ਸੁਗਰੀ ਦੁਨੀ ਬਤਿ ਅੰਪੁ ਨਿਮਾਪਰ ਪੂਤ ਮਕੀ ਛਿਗਾਮ
 ਈ॥ ਤਰਕੋ ਮਲ ਜਾਖ ਜੁਛੀ ਨਲਈ ਕਰ ਰਾਮ ਕੇ ਹੇਤੁ ਸੁਦੀਨ ਬਿਛਾਈ॥ ਹ

ਨੁਮਾਨਦਈਲਖਮੰਨਤਬੈਲਖਮੰਨਸੁਕਾਟਦਈਕਪਿਰਾਈ॥ਪੁਨਿਬੈਠਗ
ਏਤਿਹਠੈਰਤੁਬੈਕਪਿਨਾਇਕਐਂਗਰਿਜੀਹਰਖਾਈ॥੩੨॥ਅਦਹਤੇਰਪੁ
ਬੀਰਕਥਾਲਖਮੰਨਸਕੁਤਹਿਕੁਖਸੁਨਾਈ॥ਰਾਮਦਯੋਬਨਥਾਸਪਿਤਾਅ
ਰਸੀਅਗਈਬਨਮਾਂਹਿਚੁਰਾਈ॥ਯੋਲਖਮੰਨਕਿਦਾਕਸੁਨੇਤਬਏਕਪਿਨਾ
ਇਕਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਸੀਯਕੋਸੋਪਨਮੈਕਰਹੋਬਲਬੁਧਿਜਹਾਪਦੁਚੈਰਪੁ
ਰਾਈ॥੩੩॥ਅਰਿਘਾਤਨਮੈਜੁਜਹਾਇਤਤਾਤੁਮਰੀਕਰਹੋਬਲਿਮੈਰਣਮਾਂ
ਹੀ॥ਇਕਐਂਰਸੁਨੇਤੁਮਰਾਮਕਹੋਜੁਪਿਖੀਇਹਮੈਨਿਜਨੈਨਨਮਾਹੀ॥ਕ
ਪਿਚਾਰਸਮੇਤਸੁਏਕਸਮੇਇਹਬੈਠਦੁਤੇਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ਇਕਨਾਰਿ
ਸੁਲੋਚਨਰਾਖਸਕੋਗਹਜਾਵਤਬੈਨਕੁਮੰਡੁਲਮਾਹੀ॥੩੪॥ਸੁਖਰਾਮਹਿ
ਰਾਮਪੁਕਾਰਤਬੀਪੁਨਿਪੇਖਹਮੈਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਂਹੀ॥ਨਿਜਕੂਖਨਤਾਰ

ਸੁਫਾਰਪਟਿਬਰਡਾਰਦਏਸੁਪਗਾਪਗਿਮਾਂਗੀ॥ ਅਤਿਰੋਵਤਿਬੀਵਗਨੀਰਪਨੇਗ
 ਹਰਾਖਸਤਾਹਿਗਯੋਨਕੁਮਾਂਗੀ॥ ਗਹਕੂਪਨਮੇਰਪੁਨੀਦਨਵੈਇਹਥਾਪਧਰੇ
 ਗਿਰਕੀਦਰਮਾਂਗੀ॥ ੩੫॥ ਅਬਲੋਇਹਆਗਿਪਿਖੋਨਿਜਨੈਨਨਹੈਤਿਨਕੇਕਿਨ
 ਹੀਜੁਬਿਚਾਰੇ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਸੁਅਨਦੁਏਕਪਿਨਾਬਕੁਲੇਰਪੁਨਾਬਦਿ
 ਖਾਰੇ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਸੁਹਾਬਨਖੋਲਗਿਰਾਪਿਖਕੂਪਨਹਮੁਖਮਾਹਿਪਕਾਰੇ॥ ਰਿ
 ਦਕੂਪਨਪਾਰਸੁਰੋਤਕੁਏਜਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰੋਵਤਲੋਕਮਸ਼ਾਰੇ॥ ੩੬॥ ਲਖਸੀਨਿ
 ਦੋਯੋਬਹੁਪੀਰਤਬੈਅਰੁਵਕਇਹੈਸੁਕਹੈਮੁਖਮਾਹੀ॥ ਇਨਕੇਤਕਿਮਾਹਿ
 ਲਹੈਸਿਖਕੋਤੁਮਾਕਿਉਬਹੁਜੋਚਕਰੋਮਨਮਾਹੀ॥ ਕਪਿਨਾਬਸਹਾਇਕ
 ਹੈਹਰੋਹਮਮਾਰਹਠਾਵਲਕੋਰਲਮਾਹੀ॥ ਤਬਆਪਸੁਗੀਵਕਯੋਮੁਖਤੇ
 ਇਹਕੁਪਤਰਾਮਸੁਲੇਬਨਮਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਸੁਗੀਵਉਦਾਗਚੋਪਈ॥ ਯਹਿ

ਹੈਰਾਮਪ੍ਰਤੰਗਆਮੇਰੀ। ਬਹੁਤਕਹੇਉਰਲਾਜਘਨੇਰੀ। ਰਾਵਲਕੋਰਲਭੀਤਰਮ
ਰੀ। ਤੇਕਰਦੇਉਸੁਜਨਕਕੁਮਾਰੀ। ੩੮। ਸਿਕਰਛਿਦਾ। ਹਨੁਮਾਨਪਾਵਕਦਾਰੁਲੇ
ਤਹਿਜਾਲਯੋਪੁਨਿਆਪਾ। ਰਾਮਮੋਕਪਿਨਾਥਕੇਛਿਗਪਰੇਸਾਖੀਥਾਪਾ। ਤਬਭ
ਏਮੀਤਸੁਪਰਸਪਰਗਲਿਮਿਲੇਕੁਜਾਪਸਾਗ। ਨਿਹਪਾਪਦੋਨੋਚੀਤਮੇਜਿਮਰੀ
ਗਯਮੁਨਾਵਗ। ੩੯। ਤਬਰਾਮਕੋਛਿਗਬੈਠਕੇਸੁਰੀਟਕੀਤਉਚਾਗਿ। ਸਖੇਨਿ
ਜਮੈਹਾਲਤੋਕੋਕਹੈਰਾਮਮੁਰਗਿ। ਸੁਨੋਤੁਮਮਨੁਲਾਇਕੈਮਮਬਾਲਿਕੀਨੋਜੋਇ
॥ ਮਯਾਵੀਨਾਮਸੁਪੁਤਮਯਕੋਪਰਮਦੁਰਮਤਜੋਇ। ੪੦। ਚੈ ॥ ਏਕਸਮੇ
ਕਿਸਕਿੰਧਾਮਾਇਓ। ਬਾਲਕੋਤਿਨਮਾਨਬੁਲਾਇਓ। ਸਿੰਘਨਦਤਿਨਕੀ
ਨਉਚਾਰਾ। ਬਾਲੀਕੋਪਰੁਯੋਉਰਕਾਰਾ। ੪੧। ਤਾਮਰਨੈਨਕੋਪਮਤਿਲਾਲੀ
॥ ਨਿਕਜੇਪੁਰਤੇਬੀਰਸੁਬਾਲੀ। ਬਾਲੀਤਾਂਉਰਮੁਠਲਗਾਈ। ਰਾਖਸਤਰਯੋ

ਸੁਚਲਯੋਪਲਾਈ॥੪੨॥ਅਪਨੀਗੁਰਪ੍ਰਤਿਭਾਗਯੋਜਬਹੀ॥ਬਾਲੀਪਾਛੇਧਾ
 ਯੋਤਬਹੀ॥ਮੈਤਬਸਿਗਪ੍ਰਤਿਨਗਯੋ॥ਬਾਲੀਕੋਅਨੁਗਤਿਤਬਭਯੋ॥੪੩॥ਗਿ
 ਰਕੇਦਰਮਹਿਜੋਪਸਗਯੋ॥ਬਾਲੀਮੋਪ੍ਰਤਿਬਚਨਅਲਯੋ॥ਤੁੰਰਹੁਬਾਹੀਮੋਪਸ
 ਜਾਵੈ॥ਰਹੀਤਹਾਲੋਜੋਲੋਆਵੈ॥੪੪॥ਆਬਿਪਕੁਖਗੁਰਅਹਿਗਯੋ॥ਮਾਸ
 ਏਕਬਾਹਰਨਹਿਅਯੋ॥ਮਾਸਉਪਰਿਤਗੁਰਾਕੇਦੁਆਰਾ॥ਨਿਕਜੀਜੋਦਤਿਕੀ
 ਬਹੁਪਾਰਾ॥੪੫॥ਤਿਨਕੇਦੇਖਤਪਤਤਨਭਯੋ॥ਮੈਜਨਯੋਬਾਲੀਉਰਮਯੋ॥ਗੁ
 ਹਕੇਦੁਆਰਸਿਲਾਇਕਮਾਰਾ॥ਮੈਆਯੋਨਿਜਕੁਵਨਮਝਾਗ॥੪੬॥ਬਾਲੀਰਾ
 ਖਸਨਿਹਚੇਮਾਰਾ॥ਗੁਰਾਬੀਚਮੈਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਜੁਨਿਕੋਬਾਤਿਦੁਖੀਸਕੁਹੋਏ
 ॥ਛਤੀਤਾਤੁਜੁਬਹੁਬਿਪਰੋਏ॥੪੭॥ਮੋਕੋਰਾਜਤਿਲਕਜਕੁਭਾਖੋ॥ਰਾਮਹੁਤੀ
 ਨਹਿਮੋਅਭਿਲਾਖੋ॥ਬਲਾਤਕਾਰਤੇਰਾਜਜੁਦੀਨੋ॥ਕਪਿਮੰਤੀਮਹਿਤਿਲਕਜੁ

ਕੀਨੋ॥੪੮॥ਸਿਕਰ ॥ਮੇਰਾਜੀਨੋਕਪਿਨਕੋਸੁਨਿਰਾਮਕਿੰਚਤਕਾਲਾ॥ਸੀਸ
ਛਤੁਸੁਮੇਠਿਰੇਯੁਗਦੁਲੈਚੈਰਬਿਸਾਲਾ॥ਤਿਹਕਾਲਬਾਣੀਆਯੋਪਿਖਸੇਹਰੇਖ
ਸੁਕੀਨਾ॥ਬਦੁਤਿਸਕਾਰਸੁਮੇਕੀਯੋਕੁਪਿਮੁਸਟਿਛਤੀਦੀਨਾ॥੪੯॥ਤੁਜਮੇਸਿੰਘ
ਸਨਤਾਹਿਕੋਕੁ^{ਮਨਦ}ਯਭੀਤੁਕਾਗਯੋਰਾਮਾ॥ਜਗਲੋਕਸਗਲੇਮੇਠਿਰਯੋਨਹਿਰਾਖ
ਯੋਕਿਨਜਾਮਾ॥ਰਿਖਮੁਕਸੁਪਰਬਤੇਇਹਰਹੇਮੇਤੁਰਭਾਗ॥ਨਹਿਅਇਬਾ
ਲੀਯਾਹਿਮੇਰਿਖਸਾਪਕੋਕੁਯਭਾਗ॥੫੦॥ਇਨਤਾਹਿਤੇਮਮਕੁਰਯਾਵਹੁਮੁ
ਕੁਰੋਗੇਆਪਾ॥ਹਿਰਤਨਾਰਿਸੁਮੇਰੀਅਵਹਦਏਮੇਉਰਤਾਪਾ॥ਅਬਪਾਦਤੇਲ
ਹਿਸੁਖੀਹੋਇਯੋਯੋਕਯੋਕਪਥੈਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਕੇਦੁਖਦੁਖੀਹੋਏਰਾਮਦਾਰਜਨੈਨਾ॥੫
੧॥੬॥ਤਵਵੈਗੀਕੋਮਾਰਿਹੋਜਾਹਿਰੀਤਵਨਾਗਿ॥ਯੋਰਘਪਤਿਜਬਭਾ
ਖਯੋਕਪਿਪਤਿਕੀਨਉਚਾਗ॥੫੨॥ਰਾਜਨਬਾਣੀਅਤਿਬਲੀਕੋਜੇਮਾਰੋਤਾ

ਹਿ। ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਗਨਤੀ ਕਹਾਂ ਦੇਵਤ ਰੇ ਉਰਮਾ ਹਿ। ੫੩। ਚੈ ॥ ਜੁਨੇ ਰਾਮ
 ਤੇ ਕਥਾ ਬਖਾਨੇ। ਜਾ ਕਰਤੁ ਮਬਾਲੀ ਬਲਿ ਜਾਨੇ। ਏਕ ਸਮੇ ਦੇਵ ਭਿਜਿ ਤਨ
 ਮਾ। ਬਠੇ ਦੇਹ ਰਾਖ ਸਬ ਲਧਾ ਮਾ। ੫੪। ਕਿ ਜਕਿ ਪਾਪੁ ਤਿਨਿ ਸਕੋ ਆਯੋ।
 ਮਹਿ ਖਰੂਪ ਤਿਨ ਦੇਹ ਬਨਾਯੋ। ਬਾਲੀ ਕੋਰਣ ਹੇਤੁ ਧੂਲਾਯੋ। ਸੋ ਜੁਨਿ ਬਾ
 ਲੀ ਕੋ ਪਬ ਛਾਯੋ। ੫੫। ਯੁਧ ਹੇਤੁ ਬਾਲੀ ਤਬ ਗਯੋ। ਮਹਿ ਖਜੀ ਗਤੇ ਤੁ
 ਗ ਹਲਾਯੋ। ਬਲ ਕਰ ਪ੍ਰਣੀ ਮਾਹਿ ਗਿਰਾਯੋ। ਪਾਦ ਏਕ ਤਿਹ ਦੇਹ ਦਬਾਯੋ
 ॥ ੫੬॥ ਹਾਬ ਨ ਸੋ ਤਹ ਜੀਜਮ ਰੋਗ। ਰਾਮ ਦੇਹ ਤੇ ਲੀਨੋ ਤੋਗ। ਤੋਲਨ ਕਰ
 ਤਿਨ ਦੂਰ ਬਗਾਯੋ। ਰਾਮ ਸੀਸ ਦੁਈ ਹਾਂ ਆਯੋ। ੫੭। ਜੋ ਜਨ ਏਕ ਤਹਾਂ ਤੇ
 ਮਯੋ। ਮਤਿ ਗਾਰਿਖੀ ਆਸੁ ਮਛਿ ਗਪਯੋ। ਰਰਤ ਬਿਸਟਤ ਹਿਕੁਈ ਮਪ
 ਰਾ। ਪੇਖ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਰੋਪ ਸੁਧਾਰਾ। ੫੮। ਬਾਲੀ ਕੋ ਤਬ ਸਾਪ ਲਗਾਯੋ।

ਕੋਪਭਰੇ ਮੁਨਿਏ ਹਮਲਾਯੋ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆਵੇ ਜਬ ਹੀ। ਭੁਗਨ ਸੀਸ ਤ੍ਰਿਮਰੇ ਸੁ
ਤਬ ਹੀ। ੫੯। ਏ ॥ ਮਤਿ ਗਰਿਖੀ ਜੁ ਰਸ ਪਯੋ ਦੀਨੈ ਰਾਖੈ ^{ਰਸੇ} ਦਰਤਾਗਿ। ਰਿਖ
ਮੁਕਯਾ ਪਰਬ ਤੇ ਬਾਲੀ ਆਵੇ ਨਾਹਿ। ੬੦। ਐ ॥ ਇਹ ਜਾਨ ਬਸੇ ਇਹ ਠੈਰ
ਬਿਖੇ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਜਥੇ ਉਰ ਤੇ ਡਰਤਾਰੀ। ਸਿਰਦੇ ਦਭਿ ਕੇ ਇਹ ਠੈਰ ਪਰੇ ਤੁਮਰ
ਮਚਲੈ ਅਬਲੇ ਦੁਨਿ ਹਾਰੀ। ਜਬ ਤਾਹਿ ਚਿਖੇ ਪਨ ਤੇ ਸਕਤੀ ਤਬ ਬਾਲਿ ਹਨੈ
ਤੁਮ ਹੋ ਬਲ ਪਾਰੀ। ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਬਖਾਨ ਦਿਖਾਤਿ ਭੁਯੋ ਸਿਰ ਬੋਵਹ ਕੂਪਰ ਸੇ
ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ੬੧। ਪਿਖਰਾ ਮਹਸੇ ਮੁਖ ਮਾਹਿਤ ਬੈਪੁਨਿ ਪਾਦ ਅਗੁਰ ਨ ਸੀਸ ਚ
ਲਾਏ। ਦਸ ਯੋਜਨ ਜਾਇ ਪਰੇ ਜਬ ਹੀ ਕਪਿਨਾਇਕ ਚੀਤਿ ਅਚਿ ਭੁਜੁ ਆਏ
॥ ਸੁਗਰੀ ਵਕਹੇ ਮੁਖ ਸਾਬ ਸਾਬ ਸਮੀਤਿ ਜਥੈ ਮੁਖ ਏ ਹਮਲਾਏ। ਬਲ ਪੇਖ
ਨਕੀ ਪੁਨਿ ਐਰ ਕਥਾ ਕਪਿਨਾਇਕ ਰਾਖਵ ਪਾਸ ਜੁਨਾਏ। ੬੨। ਇਹ ਤਾਲ

ਰਪੁਤਮਸਾਤਪਿਖੋਇਕਏਕਹਿਅਨਹਲਾਵਤਬਾਲੀ॥ਪਰਮਾਹਿਗਿਰੇਇ
 ਨਪਾਤਸੁਨੇਇਕਪਾਤਰਹੇਨਹਿਤਾਲਨਡਾਲੀ॥ਇਕਜਾਇਕਛਿਦ੍ਰਕਰੋਸ
 ਕੁਕੋਹਮਜਾਨਹੋਤੋਉਰਮਾਰਹਿਬਾਲੀ॥ਕਹਿਗਮਤਬੈਸਨੁਹਾਬਲਯੋਅਰ
 ਸਾਇਕਏਕਲਯੋਬਲਜਾਲੀ॥੬੩॥ਭੇਦਏਸਕੁਤਾਲਤਬੈਰਪੁਨਾਇ
 ਕਜਾਇਕਏਕਚਲਾਏ॥ਫਿਰਕਿਤਾਲਨਭੂਪਰਭੂਪੁਨਿਜਾਇਕਰਾਮਨਿ
 ਖੰਗਹਆਏ॥ਹੋਇਰਹੇਬਿਜਮੇਸੁਗਰੀਵਸੁਗਾਮਕਹੇਉਰਮੇਹਰਖਾਏ
 ॥ਰਾਮਸੁਤੁੰਜਗਨਾਥਅਹੇਪਰਮਾਤਮਾਜਗਜਾਂਹਿਉਪਾਏ॥੬੪॥ਕਿ
 ਤਪੁਰਬਪੁਨਿਪ੍ਰਫੁਲਭਏਮਮਰਾਮਯਤੋਤਵਸਿਗਤਿਪਾਈ॥ਜਗਤੋਹਿ
 ਮਹਾਤਮਨੀਤਕੁਜੇਕੁਵਬਿਪਨਤੇਸਭਏਹਿਮਿਟਾਈ॥ਅਬਕੈਜਕਿਮੇਕੁ
 ਵਚਾਹਕਰੋਬਲਿਰਾਮਲਹੇਤਵਮੋਖਸਹਾਈ॥ਸੁਤਨਾਹਿਤੁਰਾਜਪਨਾਇ

ਕਜੇਸਤੁਮਾਇਕਹੈਇਮਮੇਮਨਆਈ॥੬੫॥ਅਬਦੇਵਨਦੇਵਨਐਰੁਹਿਤੁਮ
ਹੋਹੁਪ੍ਰਸੰਤਮਹਬਲਿਪਾਰੀ॥ਜਗਆਨੰਦਤੇਪਦਮੋਹਲਹੋਕ੍ਰਿਤਕੁਗਹੁਤੇਕ
ਛੁਮੋਹਆਪਾਰੀ॥ਪਨਹੇਤੁਅਥਨਰਪਾਵਤਕੋਨਿਧਜੋਇਲਹੇਜਗਮੇਜਿਮ
ਸਾਰੀ॥ਅਵਿਦਕਬਿਪਨਆਹਿਜਿਤੋਵਹਿਦੂਰਕੁਯੋਮਬਮੋਹਮੁਰਾਰੀ॥੬੬
॥ਉ॥ਅੰਗਦਨੁਤਪਕਰੇਸੁਜੇਈ॥ਸਿਸਾਰਬਿਪਨਹਿਜੀਰਣਹੋਈ॥ਉ
ਲਟੋਬਿਪਨਦਿਤੁਤਾਗਹੇ॥ਜਾਕਰਜੀਵਬਹੁਤਦੁਖਲਹੇ॥੬੭॥ਤੇਪਦਦੇ
ਖਨਤੇਸੁਨਿਪੀਗ॥ਬਿਪਨਮਿਟੇਸੁਜੀਪ੍ਰਬੀਗ॥ਆਧੋਖਿਣਤੇਮੇਮਨੁਲਾ
ਗੇ॥ਅਗਿਅਨਮਨਰਬਮੁਲਸਕੁਭਾਗੇ॥੬੮॥ਤਤੇਤੇਹਿਬਿਖੇਮਨਮੇ
ਗੇ॥ਸਦਾਰਹੇਨਹਿਐਰਸੁਹੇਗੇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਿਹਬਾਂਟੀਗਾਵੇ॥ਜੋਖਿਣ
ਕ੍ਰੀਤਰਪਾਪਮਿਟਾਵੇ॥੬੯॥ਬ੍ਰਹਮਹਤੁਆਮੋਮਦਪਾਨ॥ਸ੍ਵਪਾਪਖਿ

ਟੁਕੀਤਰਹਾਨਾ। ਰਾਮਨਹੀਅਰਜੀਤਨਚਹੈ। ਦਾਰਸੁਖਾਇਕਨਾਉਰਗਹੈ
 ॥੧੦॥ ਤੁਮਰੀਕੁਗਤਿਸਦਾਮਮਹੋਈ। ਬੀਪਨਸਗਲਮਿਟਵੈਜੋਈ। ਤੁਮ
 ਰੀਮਾਯਾਹੈਬਲਵੀਤੁ। ਜਗਉਪਜਾਯੋਜਾਂਕੁਗਵੀਤੁ॥੧੧॥ ਮੇਹੋਦਾਸਤੁ
 ਮਾਰੋਰਾਮ। ਅਯੋਹੈਤੁਮਰੀਅਬਸਾਮ। ਨਿਜਪਾਦਨਿਕੈਕੁੰਕੁਗਤਸੁਦੀ
 ਜੋ। ਕੁਵਸਿਕਟਤੇਰੰਛਨਕੀਜੋ॥੧੨॥ ਤਵਮਾਯਾਮਸਹਰੇਸੁਗਿਆਨ
 ॥ਮੀਤਉਦਾਸੀਅਰਿਉਰਮਨਾ। ਪੁਰਬਕੁਏਸੁਮੇਉਰਮਾਹੀ। ਅਜਨਹੀ
 ਰਪੁਵਰਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ ਅਬਤੇਪਦਕੇਦਰਸਿਨਪਾਏ। ਸੁਬਬਹਮ
 ਮੇਰੇਉਰਮਾਏ। ਮਿਤਕਹਾਂਸੁਕਹਾਂਅਗਿਮੇਰੇ। ਸੁਬਬਹਮਮੇਰੇਮਨਹੇ
 ਰੇ॥੧੪॥ ਤਵਮਾਇਆਨਰਗਹੇਸੁਜੈਲੋ। ਗੁਣਵਿਸੇਖਹੋਵੈਪੁਨਿਤੋ
 ਲੋ। ਜੈਲੋਮਾਇਆਬਲਕੁਗਵਾਨਾ। ਤੈਲੋਹੋਇਨਨਤਸੁਭਾਨਾ॥੧੫॥

ਅਗਿਆਨ ਕੀਯੋ ਨਾਨਕ ਸੁਜੋਲੋ। ਕਾਲਜੰਨ ਕੁਯਹੋਇ ਸੁਤੋਲੋ। ਆਤੇਜੋਉ
ਅਵਿਦਯਾਗਹੋ। ਜੋਉ ਅਪੈਰੇਤ ਮਮਹਿ ਬਹੋ। १੬॥ ਮਾਇਆ ਮੂਲ ਜਗਲ
ਸੁਵਿਕਾਗ। ਯਾਹਮੇਰੋ ਸੁਤਯਹਿ ਮਮਦਾਗ। ਤਾਤੇ ਮਾਇਆ ਲੇਹੁ ਟਾਈ॥
ਤਵਦਾਸੀ ਮਾਯਾਰਪੁਰਾਈ॥ ੧੭॥ ਸ ॥ ਤਵਪਾਦ ਬਿਖੇ ਮਤਿ ਮੋਹਲ
ਗੇਤਵਨ ਮਕਥਾ ਮੁਖ ਮਾਹਿਉ ਚਾਰੋ। ਤਵਜੇਵ ਕਜੇਵ ਕਰੋ ਕਰਜੋ ਬਲਿ
ਤੇਤਨ ਕੀਤਨ ਸੀਗਤਿ ਧਾਰੋ। ਤਵਜੇਵ ਕਮੀਗੁਰ ਕੇਪਦ ਕੋ ਨਿਜਨੈਨ ਘਾ
ਜਗਨੀਤਿ ਨਿਹਾਰੋ। ਜਨਮਾਵਿਕਤੇ ਮਮਕਾਨ ਸੁਨੇਪਦ ਜੇਤਵ ਮੀਦਗਮ
ਹਿਪਧਾਰੋ॥ ੧੮॥ ਖਗੇਸੁ ਪੁਜਾਪੁਰਤੇ ਪਦ ਪੁਰਮਿਲੇ ਜਗਪਾਵਨ ਤੀ
ਰਥਸਾਰੋ॥ ਫਿਰਕੂਮਿ ਬਿਖੇ ਜਲਪਾਵਨ ਕੈ ਜਗਏਖਹਰੋ ਨਿਜ ਅਗਿਪ
ਖਾਰੋ॥ ਸਿਰਨੀਤਿ ਪ੍ਰਣਮ ਕਰੇਗਮਰੋ ਜਗਪਾਵਨ ਜੇਪਦ ਕੇਜੁਤਿਹਾਰੋ॥

੧੮੬
 ਹਮਜੇ ਕੀ ਪੀਰੀ ਗਣਤੀ ਜੁ ਕਹਾ ਸਿ ਵਸੈ ਕਮਲਾਜਨ ਬਿਦਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਇ
 ਤਿਸੀ ਮਤ ਅਧਮਾਤ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇ ਸੁਰ ਸਿ ਬਾਢੇ ਕਿਸ ਕੀ ਪਾ ਕੀ ਡੇਖ
 ਥਮੇ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਚੰਪਈ ॥ ਯੋਰ ਪੁਵਰ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਪਾ
 ਏ ॥ ਕੀ ਪਿਨਾਇ ਕਸ ਕੁਪਾ ਪਮਿਟਾਏ ॥ ਕੁਯੇ ਵਿਰਕਤ ਪੇਖ ਕਪਿ ਰਾਮਾ ॥ ਹਸ
 ਕਰ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਕੇ ਪਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇ ਮਯੋ ਹਰੀ ਜਗ ਜੋਈ ॥ ਕਾਰਯ ਹਿਤ
 ਬਿਸਤਾਰੀ ਜੋਈ ॥ ਸਖੇ ਬਖਾਨੀ ਤਿ ਮਮੁਈ ॥ ਸਤ ਅਹੇ ਸੀ ਜੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥
 ਪੁਰਸਕੁ ਲੋਕ ਕਹੇ ਗੋਰਾਮਾ ॥ ਕੀ ਨ ਕੋ ਸੁਗੀ ਵਹਿ ਕਾਮਾ ਅਗਨਿ ਜਪਿ ਪਰ
 ਕੂਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ਬਤਿ ਕੇ ਸਖਾ ਨ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਯੋ ਅਪਵਾਦ ਕਹੇ ਗੋ ਮੇਰੇ
 ॥ ਸਖੇ ਨਾ ਜਮੇ ਸੀ ਜਾਹੇ ਗੋ ॥ ਤਾਤੇ ਜਾਹਿ ਕੁਲੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਬਾਲੀ ਕੋ ਰਲ੍ਹੇ
 ਤਬੁਲਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਹਬਾਲਤਾ ਹਿ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜ ਤਿਲਕਤ ਵਮਸਤ

ਕਿਧਾਰੋ। ਤਬ ਕਪਨਾਇਕਤਬਾਬਖਾਨੀ। ਰਾਮਹਰੀਤਿਮੇਰੀਰਾਨੀ॥੫॥
ਸੁਗੀਵਬੇਗਕਿਸਕਿਧਾਰਯੋ। ਸਿੰਘਨਾਦਪੁਕੇਢਿਗਕਯੋ। ਬਾਲੀਕੋਰ
ਣਹੇਤੁਬੁਲਾਯੋ। ਸੁਨਿਬਾਲੀਉਰਕੋਪਸੁਆਯੋ॥੬॥ ਤਾਮਰਨੈਨਲਾਲ
ਅਤਿਕੁਏ। ਬੇਗਨਗਰਤੇਬਾਹਰਗਏ। ਸੁਗੀਵਜਹਾਂਬਾਨਰਥੋਖਰੋ।
ਬੇਗਜਾਇਤਿਹਠੇਰੇਪਰੋ॥੭॥ ਸੁਗੀਵਮੁਇਤਉਰਮੇਮਾਰੀ। ਪੁਨਿਬਾ
ਲੀਨਿਜਬਲਹਿਸਿਕੁਰੀ। ਬਾਲੀਕੋਪਕੁਯੋਉਰਕੁਰਾਗ। ਸੁਗੀਵਦਏਬ
ਹੁਮੁਸਟਿਪਹਾਰਾ॥੮॥ ਸੁਗੀਵਬਹੁਰਬਾਲੀਕੋਮਾਰਾ। ਪਰਜਪਰਿਯੋ
ਕੁਯੋਅਖਾਰਾ। ਏਕਰੂਪਦੋਨੋਅਤਿਲਰੇ। ਰਾਮਦਿਸੇਸਜਾਨਨਹਿਪਰੇ
॥੯॥ ਬਾਣਨਮਾਰੇਸੀਰਪੁਰਾਣੀ। ਸੁਗੀਵਨਾਸਸਿਕਾਮਨਆਈ। ਤ
ਬਸੁਗੀਵਸੋਇਖੁਖਜਾਏ। ਰੁਖਾਬਿਆਕੁਲਰਣਛੇਰੂਪਲਾਏ॥

੧੦॥ ਬਾਲੀਗਯੋਸੁਸਕੁਮਣੀ॥ ਸੁਗੀਵਆਏਜਿਹਰਾਮਸੁਰਾਗੀ॥ ਵੈਰੀ
ਕੁਈਬਾਲੀਨਾਮਾ॥ ਕਿਉਮਰਵਾਏਤਾਂਤੇਰਾਮਾ॥ ੧੧॥ ਜੋਮਮਹਨਨਚਾਹਿ
ਰਿਤੇਹੀ॥ ਨਿਜਹਾਥਨਕਰਮਾਰੋਮੋਹੀ॥ ਤਵਹੀਮਮਉਤਸਾਹਸੁਦੀਨੋ॥ ਸੰ
ਤਸਿਧਿਤਵਬਚਨਸੁਕੀਨੋ॥ ੧੨॥ ਸਰਣਗਤਿਵਤਸਲਤਵਨਾਮਾ॥ ਕਾ
ਹਿਤਕਰੀਉਪੇਖਯਾਰਾਮਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਗੀਵਬਚਨਰਘਰਾਈ॥ ਨੈਨਨੀ
ਰਚਲਯੋਬਹੁਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਰਾਮਅਲਿਗਨਤਾਕੋਕਰਯੋ॥ ਮਤਕੁਯਕਰੋ
ਸੁਮੁਖੋਉਚਰਯੋ॥ ਏਕਰੂਪਪੇਖੋਵੇਕੁਈ॥ ਮਿਤ੍ਰਘਾਤਸਿਕਾਮਨਿਆਈ॥
ਯਾਤੇਬਾਲਨਮੋਹਚਲਾਏ॥ ਅਬਤਵਚਿਨਸੁਕਰੋਬਨਾਏ॥ ਜਾਤੇਕੁਮਾਰੋ
ਰੋਮਿਦਜਾਇ॥ ਤੁਬਾਲੀਕੋਜਾਇਬੁਲਾਇ॥ ੧੪॥ ਪੁਨਿਵੈਰੀਕੋਮੁਯੋਨਿ
ਹਾਰੇ॥ ਰਾਮਸੋਗੀਦਸੁਤੇਹਿਉਚਾਰੇ॥ ਤੇਅਰਿਕੋਖਿਣਤੁਰੋਮਾਗਾ॥ ਯਾਬਿ

ਧਰਮਦਿਲਸਾਧਾਰਾ॥੧੬॥ਲਖਮਣਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਰਾਮਬਖਾਨੀ॥ਸੁਗ੍ਰੀਵਗ
ਲੇਇਕੋਰੋਨਿਸਾਨੀ॥ਫੂਲਨਿਕੀਗਲਿਮਾਲਾਪਾਈ॥ਬਾਲੀਪ੍ਰਤਿਦਿਨ
ਦੇਹਿਪਠਾਈ॥੧੭॥ਲਖਮਣਤਾਗਲਿਮਾਲਾਪਾਰੀ॥ਜਾਹਿਜਾਹਿਅਹਿ
ਕੀਨਉਚਾਰੀ॥ਬਹੁਆਦਰਕਰਤਾਹਿਪਠਾਯੋ॥ਬਾਲੀਕੋਪ੍ਰਤਿਤਾਹਿਬੁਲਾ
ਯੋ॥੧੮॥ਅਦਬੁਤਸਬਦਜਾਇਤਿਨਕਯੋ॥ਬਾਲੀਸੁਨਿਕਰਵਿਸਮੇਭੁ
ਯੋ॥ਕੋਪਬੁਯੋਬਾਲੀਬਲਵਾਨਾ॥ਬਾਂਪਕਮਰਤਿਨਕੀਯੋਪਘਾਨਾ॥੧੯॥
ਜਾਵਤਬਾਲੀਕੋਗਹਤਾਰਾ॥ਹਾਥਜੋਰਿਤਿਨਕੀਨਉਚਾਰਾ॥ਅਬਨਹਿ
ਜਾਹਨਾਬਬਲਵਾਨਾ॥ਸਿਕਮੋਉਰਬੁਈਮਹਨਾ॥੨੦॥ਅਬਹੀਤੈਰਣ
ਮਾਂਹਿਕੁਗਯੋ॥ਪ੍ਰਤਿਸੁਗ੍ਰੀਵਬੇਗਚਲਆਯੋ॥ਕੋਬਲਵੰਨਸੁਕੁਯੋਸ
ਹਾਇਕਾ॥ਸੁਨਿਬੋਲੇਬਾਲੀਕਪਿਨਾਇਕਾ॥੨੧॥ਸੁਕੁਸਿਕਾਦੇਹਮਿਟਾਈ॥

ਮੇਕਰਤਜੋਥੈਠਘਰਜਾਈ॥ ਆਵੇਬੇਗਤਾਹਿਰਣਮਾਰੀ॥ ਸਹਾਇਕਤਾਹਿਕੋ
ਨਬਲਕਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਜੇਕੋਆਇਸਹਾਇਕਤਾਕੋ॥ ਸਹਿਜੁਗੀਵਹਨੇਗੋਵੱਕੋ
॥ ਮੇਬਲਕੋਸੁਰਨਰਜਗਜਾਨੇ॥ ਤੇਰੋਮੁਖਕਿਉਕੁਯੋਮਲਾਨੇ॥ ੨੩॥ **ਸਵੇ**
ਯਾ॥ ਜੋਚਿਕਰੋਤੁਮਕਿਉਊਰਤੁਮਨਿਮਾਰਹਿਪੁਅਬਹੀਘਰਅਵੋ॥ ਮੇ
ਹਿਧੁਲਾਵਤਜੋਰਣਮੇਇਹਜਾਨਕਹੋਘਰਕਿਉਠਹਰਾਵੋ॥ ਸੁਰਕਹਾਵਤ
ਮੇਜਗਮੇਜਸਚਿਦਕਲਿਕਨਹੀਅਬਲਾਵੋ॥ ਸੁੰਦਰਤੁਘਰਭੀਤਰਜਾਹਿ
ਸੁਮੇਤੁਮਕੋਯਹਜਾਚਅਲਾਵੋ॥ ੨੪॥ ਤਾਰਾਵੇਚਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਰੇਤੇਇ
ਕਮੋਰਤੁਮਸੁਨੇਗਾਜੀਵਆਪਾ॥ ਜੇਗਿਹੋਇਸੁਨਿਕੈਕਰੋਤੁਮਪਤਿਗਵਿਪ
ਰਤਾਪ॥ ੨੫॥ ਅੰਗਦਮਿਗਯਾਕੋਗਯੋ॥ ਸੁਨਿਬਨਭਾਖਯੋਮੇਗਿ॥ ਸੁਨ
ਕਾਨਦੈਜੋਅਬੈਨਾਥਬਖਾਨੇਤੋਗਿ॥ ੨੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਅੰਧਪਤੀਦਸਰਥਵ

ਰਗਜਾ। ਤੰਸੁਤਰਾਮਬਰੇਸਿਰਤਾਜਾ। ਲਖਮਲਕੁਈਸੀਤਾਨਗੀ। ਤਿ
ਨੀਮਲਿਆਯੋਬਿਪੁਨਮਸੁਗੀ। ੨੧। ਤਹਿਰਾਵਲਸੀਤਾਹਰਗਯੋ। ਰਾ
ਮਬਿਰਹਉਰਬਿਆਕੁਲਕੁਯੋ। ਸੀਤਾਸੋਪਨਕੇਹਿਤਦੇਈ। ਰਿਖਮੁਕਗਿ
ਰਆਦੇਸੋਈ। ੨੨। ਰਾਮਹਨੁਸੁਗੀਵਮਿਲਾਏ। ਬਨੇਸਖਾਹਿਗਾਮਾਗ
ਜਲਾਏ। ਰਾਮਪੁਤਗਿਆਯੋਮੁਖਗਾਈ। ਕੁਈਲਖਮਲਜਾਹਿਜਹਾ
ਈ। ੨੩। ਬਾਲੀਕੋਰਲਮਾਰੋਮੋਹੀ। ਸੁਗੀਵਕਰੋਰਜਾਮਬਤੋਹੀ।
ਯੋਨਿਹਚੇਕਰਦੇਊਆਏ। ਜੇਸੁਨਯੋਸੋਦਯੋਸੁਨਾਏ। ੩੦। ਸੈਯਾਇ
ਹਮੋਰਸੁਨੇਅਬਗੀਤਿਨਕੋਤੁਮਮਾਰਕੁਗਾਇਦਯੋਰਲਮਾਹੀ। ਅਬ
ਫੇਰਬੁਲਾਵਤਸੋਰਲਮੇਕਿਨਪੀਰਦਈਤਿਨਕੇਉਰਮਾਹੀ। ਤੁਮਵੈਰ
ਤਜੋਤਿਨਸੋਉਰਮੇਸੁਗੀਵਕੁਮਾਨਕੁਲੇਪਰਮਾਹੀ। ਯੁਵਰਜੁਇ

ਜੇਤਿਨਕੁਲਬਿਖੇਅਰੁਗਮਕੀਜਾਂਮਗਹੋਜਗਮਾਹੀ॥੩੧॥ਬਲਿਅੰਗਦ
ਮੋਹਿਸੁਰਾਜਰਖੇਸਕੁਬਨਰਕੇਸੁਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇ॥ਇਹਕੁਤਿਬਖਾਨਪਕੀ
ਪਦਮੋਵਿਗਸੀਜਨਤਾਹਿਸੁਜਾਵਤਵਰੇ॥ਅਤਿਰੋਇਉਠੀਉਰਕੁਤਿਮ
ਹਾਂਪਤਿਕੇਪਦਤਾਕਰਕੁਤਿਰਧਾਗੇ॥ਪੁਨਿਬਾਲਿਅਲਿਗਸਨੇਹਕੀਯੋ
ਮੁਖਕੁਤਿਰਤਾਂਇਹਵਾਕਉਚਾਗੇ॥੩੨॥ਨਾਰਿਸੁਕੁਵਤੇਤੂਡਰਪੀਡਰ
ਨਾਹਿਅਹੇਕਛੁਰਿਬਹਮਾਗੇ॥ਜੋਲਖਮੰਨਜੁਗਮਅਏਵਹਰਮਅਹੇਜੁ
ਕੀਦਮੁਰਾਗੇ॥ਰਾਮਕਿਸਾਬਸਨੇਹਬਨੇਮਮਤੁਉਰਮਾਹਿਨਸੰਕਥਿਚਾ
ਗੇ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣਹੋਜਗਮੇਤਿਨਆਪਲਯੋਕੁਵਮੈਅਵਤਰੇ॥੩੩॥
ਧਰਕੁਰਨਿਵਾਰਨਿਕਾਜਕੁਏਦਿਜਮੀਡੁਲਪੁਰਬਮੋਹਜੁਨਾਈ॥ਨਹਿਅੰ
ਪਨਮੋਪਰਪੰਖਿਤਿਨੇਵਹਹੋਪਰਮਾਤਮਸ਼ੀਰਪੁਰਾਈ॥ਸਿਰਬੀਦਪਦੇ

ਬੁਝਪੁਜਨਮੈਸੁਕਰੋਗ੍ਰਹੁਤਰਤਾਂਹਿਲਿਆਈਪਦਸੇਵਿਕਕੇਵਹਿਸੇਵਕ
ਪੈਰੁਗਤੀਹਰਿਸਿਗਿਸੁਦੇਤਿਮਿਲਾਈ॥੩੪॥ਜਬਆਪਆਏਸੁਗਰੀਵਇ
ਹਾਂਤਬਮੈਤਿਨਕੋਰਲੁਭੀਤਰਮਾਰੋ॥ਪੁਦਰਾਜਕਯੋਤਵਜੇਮੁਖਤੇਤਿਨਕੋ
ਪੁਨਿਉਤਰਏਹਉਚਾਰੋ॥ਵਹਸੇਹਬੁਲਾਵਤਹੈਰਲਮੈਅਬਮੈਕਿਹਕੁਤਿ
ਸੁਰਾਜਪਕਾਰੋ॥ਜਗਮੈਸਕੁਲੋਕਸੁਸੁਰਗਨੇਜਸਚੇਦਹਿਨਾਹਿਕਲਿਕਸੁ
ਧਾਰੋ॥੩੫॥ਉਰਭੀਤਰਮਾਨਸੁਭੀਤਮਹਾਂਇਹਕੁਾਂਤਿਬਖਾਨਤਿਨਾਹਿ
ਸੁਬਾਲੀ॥ਗਜਗਾਮਿਨਿਨਾਉਰਜੋਚਕਰੋਘਰਮਾਹਿਰਹੇਸੁਖਜੋਮਿਲਿ
ਆਲੀ॥ਇਹਿਕੁਾਂਤਿਸਿਧੋਪਕੀਯੋਪਤਿਨੀਵਹਜੋਚਕਰੋਵ੍ਰਿਗਨੀਰਬਿ
ਜਾਲੀ॥ਗਵਿਕੇਸੁਤਕੇਬਪਕਾਜਗਯੋਚਲਆਪੁਜਹਾਂਰਲੁਭੂਮਿਕਰ
ਲੀ॥੩੬॥ਚੋਪਈ॥ਬਾਲੀਆਵਤਹੈਰਯੋਜਬਹੀ॥ਕੁਯੋਸੁਗਰੀਵਕੋ

ਧਉਰਤਬਹੀ॥ ਗਲਿ ਮੇਛੂਲਨ ਮਾਲ ਜੁਹਾਈ॥ ਪਤਿਗਸਮਾਨ ਪਕਯੋਤਹਿਜਾ
ਈ॥ ੩੧॥ ਬਾਲੀ ਕੇਉਰ ਮੁਸਟਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਕਰਯੋ ਸੁਗਰੀ ਵਬਾਲ ਪੁਨਿ ਮਾਰਾ
॥ ਪੁਨਿ ਸੁਗਰੀ ਵਬਹੁ ਰਿਤਿ ਨ ਬਾਲੀ॥ ਭਿਰੇ ਮਤਿਗ ਮਨੋ ਬਲ ਜਾਲੀ॥ ੩੨॥ ਸ੍ਰੈ
ਯਾ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਪਰਹਚਘਨੇ ਸੁਗਰੀ ਵਕਰੇ ਅਰਿ ਕੇਉਰ ਮਾਹੀ॥ ਅੰਗ
ਦਤਾਤੁ ਕਰੋਉ ਤਤੇ ਇਹ ਭੁਤਿ ਭਿਰੇ ਰਣ ਸੰਭਲ ਮਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਬੁਬਾ
ਨਲਯੋ ਕਰ ਸੰਕਰ ਸਰਾਸਨ ਕੇ ਗੁਣ ਮਾਹੀ॥ ਕਾਨਲ ਉਤਾਨ ਕਮਾਨ ਰੁਪੇਹ
ਰਿਜਾਇ ਖੜੇਤਰੁ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ॥ ੩੩॥ ਸਿਕਰਛਿਦ ॥ ਹਰਿਗੋਇਤਰੁ ਕੀ
ਓਟ ਮੇ ਪੁਨਿ ਹੋਰ ਬਾਲੀ ਬੀਗ॥ ਰਿਦੇਤਾ ਕੋਤਾ ਕੋਰ ਪੁਨਾ ਬਛੋਰੁ ਯੋਤੀਗ॥
ਬਿਭੇਦ ਛਤੀਤਾ ਹਿਕੀ ਸਰਕਰੇ ਸੋਲਤਿ ਪਾਨਾ॥ ਭੁਕਿ ਪਸਬਦ ਮਹਾਨ ਕਰ
ਕਪਿ ਗਿਰੇ ਵੈਬਲ ਵਨਾ॥ ੪੦॥ ਦੋਘਟੀ ਲੋਤਨ ਮੂਰਛ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਚੇਤਨ

ਪੀਗ। ਅਗੇਖੜੇਵਿਗਸੋਪਿਖੇਵਿਗਕਿਜਸੇਰਪੁਬੀਗ। ਪਨੁਟੇਕਬਾਵੇਗਬ
ਸੋਸਰਦੰਖਣਹਸਤਫਿਗਇ। ਤਨਚੀਰਪਾਟਬਿਗਜਹੀਸਿਰਜਟਾਮੁਕ
ਟਸੁਗਇ॥੪੧॥ ਬਿਜਾਲਵੇਖਕਪਾਟਛਤੀਜੋਕੁਹੈਬਨਮਾਲਾ। ਨਵਦੁ
ਰਬਾਦਲਜਾਮੁਦਰਿਕੁਜਾਪਰਮਬਿਜਾਲਾ। ਸੁਗਰੀਵਲਖਮਲਜੋਵਿ
ਹੈਦੁਹੁੰਓਰਤੇਬਲਪਾਰ। ਬਾਲੀਬਿਲੋਕਸੁਗਮਕੋਪੁਨਿਕੀਨਏਹਉਚਾਰ
੪੨॥ ਗੀਆਛਿਦਾ। ਕੋਕੀਨਮੇਅਪਰਾਪਤੇਰੋਗਮਜਾਕਰਮਾਰਯੋ। ਤਵਕੀ
ਨਨਿਦਤਿਕਰਮਯੋਨਹਿਰਾਜਪਰਮਬਿਚਾਰਯੋ। ਤਰਖੀਰੁਓਟਦੁਗਇ
ਤਨਕੋਬੀਰਨਾਸਰਘਾਇਹੈ। ਚੋਰਜਿਉਦੁਗਮਾਰਮੋਕੋਕੋਨਤੁੰਜਸੁਪਾ
ਇਹੈ॥੪੩॥ ਸੀਤਾਨਿਖੜੀਕੋਦੁਤੋਮਨੁਵੈਸਜਨਮਕਹਾਵਤੋ। ਯੁਪਮੋ
ਯਨੁਪਖੀਨਰਾਮਤੋਫਲਪਾਵਤੋ। ਸੁਗਰੀਵਕਾਰਜਕੋਕਰੋਪੁਨਿਨਾਹਿ

ਕੀਨੇ ਮੋਹ ਕੋ ॥ ਦਸ ਕੰਪਨਾ ਗਿਜੁ ਤੇ ਹਰੀ ਕਿਉ ਮਾਯੋ ਨ ਹਿਤਾ ਹਿਕੋ ॥ ੪੪ ॥ ਤਿਹ
 ਹੇਤੁ ਤੇ ਜੁਗੀ ਦੁਕੀ ਬਨ ਜਰਣ ਲੀਨੀ ਆਇ ਕੋ ॥ ਮਮ ਲੋਕ ਬਨ ਮੇਜੇ ਫਿਰੇ ਤਿ
 ਨ ਕਹਯੋ ਮੋਹ ਜੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਮੇ ਬਲ ਲੋਕ ਮੇ ਬਿਖ ਯਾਤ ਛਾਨਯੋ ਨ ਕਹੀ ॥
 ਇਹ ਦਾਹੁ ਛਤੀ ਕੋ ਦਹੇਤੁ ਦਰਾਮ ਜਾਨਯੋ ਸੋ ਨਹੀ ॥ ੪੫ ॥ ਕੁਲ ਸਿਗਰਾ ਦੁ
 ਬਾਂਪ ਕੋ ਜਹਿ ਜੀ ਅਲੀ ਕਉ ਠਾਇ ਕੋ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤੁ ਪਾਇ ਦੋਨ ਮੇ ਇਖਲਾਵ
 ਤੇਤੁ ਦੁਆਇ ਕੋ ॥ ਧਰਮਿ ਸੁਰਾਖੇ ਆਪ ਕੋ ਸੁਲੋਕ ਮਾਹਿ ਪਕਾਰ ਕੋ ॥ ਕੋ
 ਧਰਮ ਤੁ ਦਕ ਪਿਥਿ ਆਪਿ ਜਿਉ ਰਣ ਮਾਰਿ ਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੈਯੋ ॥ ਬਾਨਰ ਮਾਸ
 ਅਭੁਖ ਮਹਾਂ ਸਰਹੈ ਇਨ ਤੇ ਨਹਿ ਕਾਜ ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਬਾਨ ਪਰੀ ਮਿਗ ਮਾਰਨ ਕੀ
 ਦੁਰਗਾ ਜਤ ਕੇ ਪਥਿ ਦੂਰ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀ ਸਜਣਾ ਤਨ ਚੀਰ ਪਰੇ ਸੁਤ ਪੋਪਨ
 ਕੇ ਸੁਭੇ ਖਸਵਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਪੁਰੰਦਰ ਯੋ ਜਲ ਪੇਤ ਬਰਾਮ ਬਲੀ ਮੁਖ ਦਕਉ ਚ

ਗੇ॥ ੪੭॥ ਨਰ **ਜਛਰ** ॥ ਪਰਮਗੋਪਤਾ ਸਦਾ ਸੁਲੋਕ ਮਾਹਿਮੇ ਚਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਵਿਤ
ਸਾਇਕਿ ਸਿਭਾ ਰਮਾਪਨੇ ਪਰੇ ॥ ^{ਰਖਾ} ਅਪਰਮ ਕਾਰਣਿ ਹਨੇ ਸੁਪਰਮ ਪਾਲੇ ਸਦਾ ॥
ਬਿਲਿਬਨਾ ਸਰੋਪਰੀ ਅਪਰਮ ਪੇਖੇ ਚੋਯਦਾ ॥ ੪੮॥ ਸੈ **ਯ** ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਭੁਗਿਨੀ
ਅਨੁਜਾਪਤਿਨੀ ਜੁਤਨਾ ਰਿਸਭੈ ਯਹਿ ਮਾਹਿਸਮਾਨੇ ॥ ਇਨ ਮਾਹਿਰਮੇ ਮ
ਤਿਮੁਤੁ ਜੇਵਹਿ ਪਾਤਿ ਕਵਿਤੁ ਸੁਬੇਦ ਬਖਨੇ ॥ ਵਹਹੈ ਬਪਲਾਇ ਕਰਾਜ
ਨਕੈ ਪਹਿ ਪਰਮ ਸਭੈ ਰਿਖ ਮੰਡਲ ਜਾਨੇ ॥ ਖਲਤੂਲ ਪੁਕਾਤ ਕੀਨੇ ਰਿਗੇ
ਬਲਕੈ ਨਹਿ ਪਰਮ ਸੁਰਚ ਪਛਨੇ ॥ ੪੯॥ ਇਹ ਤੇ ਮਮ ਪਰਮਾ ਬਿਚਾਰ **ਤੁ**
ਲੇਬਨ ਗੋਚਰ ਤੇ ਉਰਮੇ ਸਰਮਾਰੇ ॥ ਖਲਤੂ ਕਪਿਜਾਂਤਿ ਨ ਜਾਨਤਿ ਹੋ ਮਹਦਾ
ਤਮ ਭੋਲਤ ਲੋਕ ਮਸ਼ਾਰੇ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪਤੀਤਿ ਕਰੇ ਫਿਰਕੈ ਨਿਜਿ ਦਾਸਨ ਕੇ
ਦੁਖ ਦੁਹਨਿ ਵਰੇ ॥ ਅਬ ਤੇ ਸਿਗਟੇ ਰਨ ਬੇਲਤ ਹੋਇ ਮੁਕਾਖ ਧਰੀ ਹਰਿ ਮੋਨਿ

ਮੁਰਾਰੇ॥੫੦॥ਸੁਸੁਨਿਕੈਉਰਕੁਤਿਭੁਯੋਕਪਿਰਾਮਨਗਇਣਤਾਹਿਪਛਾਨੇ
 ॥ਪੁਤਪੁਰੀਦਰਸੀਸਨਿਵਾਏਸੁਰਾਪਵਕੇਪਤਿਵਾਕਬਖਾਨੇ॥ਰਾਮਨਗਇਣ
 ਈਸਮਹਾਂਮਬਤੁੰਕੁਗਵੇਤਸੁਮੈਉਰਜਨੇ॥ਜੋਖਿਮਯੇਅਪਰਾਪਕੁਯੋਕਛੁ
 ਨਿਠਰਵਾਕਜੁਮੈਹਿਅਲਾਨੇ॥੫੧॥ਚੋਪਈ॥ਤੇਜਰਰਾਮਜੁਮੈਉਰਲਾਗੇ॥
 ਸਖਯਾਤਨਿਹਾਰੇਤੋਕੇਆਗੇ॥ਤਿਆਗੇਪ੍ਰਾਣਕੁਗਾਅਤਿਮੋਰੇ॥ਦੁਰਲਿਖ
 ਦਰਸਨਖੇਖੋਤੋਰੇ॥੫੨॥ਜਾਹਿਨਾਮਬਿਆਕੁਲਮਨਕਹੇ॥ਮਰਣਸਮੇਰ
 ਪਰਮਪਦਲਹੇ॥ਸੇਤੁਮਖਰੇਆਜੁਮਮਆਗੇ॥ਕੁਗਕੁਲਮੇਰੇਅਤਿਜਾ
 ਗੇ॥੫੩॥ਰਾਮਪੁਰਾਤਨਪੁਰਖਪਛਾਨੇ॥ਸੀਤਾਕੋਪਦਮਾਉਰਜਾਨੇ॥ਰਾਵ
 ਣਕੇਬਧਹਿਤਮਵਤਾਰੀ॥ਭੈਲੀਨੈਬਿਨਤੀਮੁਖਚਾਰੀ॥੫੪॥ਆਇ
 ਸੁਦੀਜੋਮੋਹਨਰਾਇਣਾ॥ਗਯੋਚਹੈਤੁਮਰੇਅਬਆਇਣਾ॥ਮੇਸਮਬਲ

ਅੰਗਦਯਹਿਬਾਲਾਤਾਪਰਕਰਣਕਰੋਬਿਸਾਲਾ॥੫੫॥ਤੀਰਨਿਕਾਰੋਉਰ
ਤੇਰਾਮਾ॥ਹਾਬਲਗਾਵੇਕਰੁਣਾਧਮਾ॥ਰਾਮਤਥਾਤਿਨਬਾਲਨਿਕਾਗਾ॥ਹਾਬ
ਲਗਾਯੋਕਰੁਣਾਧਮਾ॥੫੬॥ਸੈਯਾ॥ਤਬਬਾਨਰਦੇਹਤਜੀਕਪਿਨਾਇਕਰੋ
ਇਸੁਰੇਸਗਯੋਖਿਨਮਾਂਗੀ॥ਸਰਰਾਮਹਤੋਪੁਨਿਸੀਤਲਾਪਾਨਛੁਗਾਇਦਏ
ਤਿਨਕੇਤਨਮਾਂਗੀ॥ਤਜਿਦੇਹੰਸਿਤਾਬਸੁਕੀਸਨਕੀਗੰਗਾਕੋਹਰਿਕੇਪਦਮਾਂ
ਗੀ॥ਪਰਮਹਿਸਲਹੇਪਦਜੋਦੁਖਕੈਵਹਅੰਗਦਤਾਤਲਹਯੋਪਲਮਾਂਗੀ॥
੫੭॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਂਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਕਿ
ਸਕਿੰਪਾਕੀਡੇਦਤੀਯੋਪਿਮਾਇ॥੨॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਦੋਹਰਾ॥ਬਾ
ਲੀਮਾਰੇਰਣਬਿਖੇਰਾਮਪਰਾਤਮਾਪਾ॥ਕਿਸਕਿੰਪਾਪ੍ਰਤਿਭੁਗੇਤਬਕਪਿ
ਉਰਬਢੇਸਿਤਾਪਾ॥੧॥ਸੈਯਾ॥ਅੰਗਦਤਾਤਮਯੋਰਣਮੇਇਮਮਾਇਕਹੀ

ਕਪਿਸੰਦਰਤਾਰੰਗ। ਅੰਗਦਕੇਪੁਰਪਾਲਨਕੇਹਿਤਮਾਜੁਕਹੋਸਭਬੋਲਸਿਦਾ
 ਰੰਗ। ਪਾਲਹਿਗੋਪੁਰਕੋਸਗਲੇ। ਮਚਾਰਸੁਦਮਾਰਣਬਾਂਧਕਿਵਾਰਾ। ਬਾਨਰ
 ਰਾਜਕਰੇਸਗਲੇ। ਸੁਨਿਭੁਮਿਨਿਅੰਗਦਬਾਲਤੁਮਾਰਾ। ੨। ਪਤਿਕੀਮਿਤੁਤਾ
 ਹਿਉਨੀਜਬਹੀਅਤਿਸੋਕਭਯੋਤਿਨਚੀਤਮਝਗੇ। ਅਤਿਰੋਵਤਭਾਲਸੁਪਾ
 ਟਿਹਨੇਪੁਨਿਸੋਕਭਗੀਉਰਭੀਤਰਮਾਰੇ। ਪਨਮਾਲਸੁਅੰਗਦਰਾਜਪੁਰੀ
 ਨਹਿਰੀਚਿਕਹੈਕਛੁਕਾਜਹਮਾਰੇ। ਅਬਹੀਮਰਣਮਮਲੋਕਭਯੋਪਤਿਸਿ
 ਗਚਲੋਜਹਿਜਾਂਹਿਪਿਆਰੇ। ੩। ਏਹਭਾਂਤਿਉਚਾਰਸੁਰੋਵਤਹੈਕਚਥੋ
 ਲਪਨੀਤਹਿਪੁਰਰਲਾਈ। ਜਿਹੰਰੋਪਰੋਰਣਨਾਥਕਲੇਵਰਸੋਕਭਗੀਉ
 ਤਹਾਚਲਆਈ। ਤਨਸੋਣਤਪੁਰਸੁਪੁਰਰਹੈਪਤਿਪੇਖਧਰਾਸੁਪਦੇਹਭੁ
 ਲਾਈ। ਅਤਿਰੋਵਤਨਾਥਹਨਾਥਕਹੈਮਨਬਿਆਕੁਲਤਾਪਦਮੈਲਪਟਾਈ।

੪॥ ਇਹ ਭੁਗਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਦ ਨਰਾਮ ਖਰੇ ਤਿਨ ਪਾਸ ਨਿਹਾਰੇ। ਤੁਮ ਜ
ਸਰ ਜੋ ਪਤਿ ਮੋਹਿ ਹਨੇ ਜਰ ਤਾਹਿ ਹਨੇ ਮਾਮਗਾ ਮੁਰਾਰੇ। ਪਤਿ ਚਾਹਤਿ ਮੋਹਿ
ਲੇ ਪਤਿ ਲੋਕ ਜੁਆਪ ਗਏ ਜਿਹ ਨਾ ਬਹਮਾਰੇ। ਸੁਨਿ ਮੋ ਬਿਨੁ ਨਰ ਪੁਨਾਥ
ਤਿਨੇ ਸੁਖ ਹੋਵਤ ਹੋ ਜੁਰ ਲੋਕ ਮਸ਼ੁਰੇ। ੫॥ ਬੋ **ਪਈ**। ਨਾਗਿ ਵਿਯੋਗ ਦੂਖ ਅਤਿ
ਕੁਰਾਗ। ਰਾਮ ਜਗਲਤ ਦੁਆਪ ਨਿਹਾਰਾ। ਬਾਲੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮਬ ਮੋਹਿ ਪਠਾਏ।
ਪਤਿ ਨੀਦਾਨ ਰਾਮ ਫਲ ਪਾਏ। ੬॥ ਸਿਕ **ਰਛੀ**। ਕੁੰਗਰਾਜ ਜੁਗੀਵਤੁ ਮਿ
ਲਰੁ ਮਾਂਗਿ ਮਾਰੀ ਨਾਗਿ। ਰਾਮ ਦੀਨੋ ਰਾਜ ਤੋ ਕੋਨਾਹਿ ਮੋਰੇ ਮਾਗਿ। ਇਹ ਭੁਗਤਿ
ਤੁਰਾ ਬਿਲਪਤੀ ਪਿਖਰਾਮ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਿਬੋ ਪਕੀਨੋ ਤਾਹਿ ਕੋਕਹਿ ਤੋ
ਤੁਰਿ ਮਾਨ ਬਿਸਾਲਾ। ੭॥ ਕਿਉ ਜੋ ਕੁਰੂ ਰੂਤੁ ਕਰੇ ਪਤਿ ਜੋ ਕਲਾਇ ਕਨਾਹਿ
। ਕਹਿ ਜਾਚੁ ਮੋ ਕੋ ਕੁਮਿਨੀ ਪਤਿ ਜੀਵ ਕੇਤਨੁ ਮਾਗਿ। ਤੁਚ ਮਾਜਹਾ ਤੁਸੁ

ਏਤੇਤਨਪਚਿਤੁਤਕਜੇਇ। ਕਰਕਾਲਕਰਮਜੁਜੇਕੁਯੇਵਹੁਪਰੇਆਗੇਸੇਇ
 ॥੮॥ ਜੇਜੀਵਮਾਨੇਤੁਪਤੀਵਹਿਰੇਗਬਿਨੁ ਅਗਮਾਹਿ। ਨਹਿਮਰੇਜਾਮੇਬੈਰ
 ਹੈਪਥਮਾਂਹਿਚਾਲੇਨਾਹਿ। ਨਹਿਨਾਰਿਪੁਰਖਨਪੀਸਕੋਵਹਿਜੀਵਜਬਗਤਿ
 ਆਹਿ। ਅਦੁਤੀਏਕਅਕਾਸਸੇਨਹਿਲੇਪਹੈਕਛੁਤਾਹਿ। ੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਨਿ
 ਤਰਿਅਮਨਮਯਜੁਪਹੈਜੀਵਸਨਾਤਨਰੂਪਾ। ਤਾਰਾਂਸੇਕਨਕੀਜਯੇਤਜੇਸੁ
 ਭ੍ਰਮਤਮਕੂਪਾ। ੧੦॥ ਤਾਰਾ **ਉਦਾਚ**। ਚੈ **ਪਈ**। ਏਹਕਾਰਵਤਜੇਜਰੂਰਾਮ॥
 ਜੀਵਸਨਾਤਨਚੇਤਨਪਾਮਾ। ਸੁਖਦੁਖਤਬਕਿਸਕੋਹੋਈ। ਰਾਮਬਿਚਾਰਕ
 ਹੋਮਮਜੋਈ। ੧੧॥ ਸ਼ੀਰਾ **ਮੇਵਾਚ**। ਤਾਰਾਂਪੁਜਨਕਰਯੇਤੁਮਮੇਜੋ। ਕੋਵਿਦ
 ਕੋਇਕਕਰੇਸੁਜੇਜੋ। ਅਹੰਕਾਰਕੋਦਿਤੁਸਿਬੀਪਾ। ਤਨੁਇੰਦ੍ਰਯਜੋਕੁਯੇਕਿ
 ਸੀਪਾ। ੧੨॥ ਜੇਲੇਚੇਤੁਲੇਜੀਸਾਰਾ। ਅਗਿਆਨਮੁਲਮਾਤਮਬਿਕਾਰਾਮ

ਮਿਥਯਾਯਹਿਸੀਸਾਰਬਤਾਏ। ਤਦਪਿਨਿਬ੍ਰਿਤਿਅਪਨਹਿਪਾਏ॥੧੩॥ ਇਉਂ
ਧਿਆਨਜਿਉਜਾਗ੍ਰਤਿਕਰੇ। ਸੁਪਨੇਮਾਹਿਅਨਰਥਨਪਰੇ॥ ਅਨਾਇਅ
ਵਿਦਯਾਅਰੁਤਿਨਕਾਰਯਾ। ਹਿਕਾਰਾਵਿਕਜੇਅਹੇਅਨਾਰਯਾ॥੧੪॥ ਅ
ਹੀਸੀਸਾਰਸੁਆਹਿਅਸਾਰੀ। ਰਾਗਦ੍ਵੈਖਕਰਬਿਅਕੁਲਭਾਰੀ॥ ਅਨ
ਹੀਯਹਿਸੀਸਾਰਕੁਨੀਜੇ। ਅਨਹੀਬਿਧਨਰੂਪਕਹੀਜੇ॥੧੫॥ ਆਤਮਅਨ
ਕੇਹੋਇਸਮਾਨੇ। ਬਿਧਨਅਪਨਮਾਹਿਜੁਮਾਨੇ॥ ਜਿਉਜਟਣਕਅਤਿ
ਉਜਲਅਹੇ। ਲਾਲਕੁਜਮਕੀਸਿਗਤਿਗਹੇ॥੧੬॥ ਲਾਲਵਰਣਤਿ
ਨਕੁਤਰਹੋਈ। ਵਸਤਵਿਚਾਰੇਵਰਣਨਕੋਈ॥ ਬੁਧਿਇੰਦ੍ਰਯੋਕੀਸਿ
ਗਤਿਧਾਰੀ॥ ਆਤਮਕੁਯੋਜੁਤਿਉਸੀਸਾਰੀ॥੧੭॥ ਆਤਮਲਿੰਗਸਰੀ
ਰਸਿਜੋਗਾਪਾਇਲਿੰਗਤਨੁਜਨੇਜੁਭੋਗਾ। ਭੋਗਭੋਗਹੁਣਬਾਪਯੋਜੋ

ਈ॥ ਪਰਵਸਾਢਿ ਰੇ ਸੁਜਗ ਮੇਸੋਈ॥ ੧੮॥ ਆਦਿ ਬਿਖੇ ਮਨ ਗੁਣੁ ਹਨਿ ਹਰੇ
 ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਬਹੁ ਕਾਮਿ ਨ ਪਾਰੇ॥ ਸਾਤ ਕਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸਭੇ ਦਾ॥ ਪਾਇ ਜੋ ਨਿਬ
 ਹੁਲਹੇ ਸੁਖੇ ਦਾ॥ ੧੯॥ ਯਾਗ ਬਿਪਿਕਰ ਮਨ ਕੇ ਅਪੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਮੇ ਜੀਵ ਜਗਾਜਿ
 ਉਜਲਾ ਮੀਨਾ॥ ਪਰਲੇ ਲੋਯਾ ਬਿਪਦੁ ਪਾਏ॥ ਬਹੁ ਰੋਜਾਇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਸਮਾ
 ਏ॥ ੨੦॥ ਪੂਰਬ ਕ੍ਰਿਤ ਉਪਾਸਨ ਜੇਈ॥ ਦਾਸਿ ਨ ਕਰਮ ਮਿਲੇ ਪੁਨਿ ਦੋਈ॥
 ਅਨਾਇ ਅਵਿਦਯਾ ਕੇ ਬਸਿ ਪਰਯੋ॥ ਸਿਨੁ ਕਾਲ ਬਹੁ ਰੋ ਨਿਹ ਸਰਯੋ॥
 ੨੧॥ ਯਾਗ ਬਿਪ ਜੀਵ ਕ੍ਰਮੇ ਬਹੁ ਬਾਰਾ॥ ਪਟੀਯਿ ਜਿਉ ਦੂਖ ਅਪਾਰਾ॥
 ਉਦੇਹੇ ਹਿਜ ਬੁਧਿ ਨਿਕਮਾਏ॥ ਸਿਤਨ ਕੀ ਸਿਗਤਿ ਤਬ ਪਾਏ॥ ੨੨॥ ਮੇਰੇ
 ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਉਰ ਜੇਈ॥ ਮੇਮੇ ਮਤਿ ਉਪਜਾਵੇ ਤੇਈ॥ ਪੁਨਿ ਮਮ ਕਥਾ
 ਸੁਣਵਣੁ ਚਿਹੋਈ॥ ਦੁਰਲਿਖ ਯਾਗਿ ਜਗਤਿ ਮੇਸੋਈ॥ ੨੩॥ ਬਹੁ ਰੋ

ਤੰਤੁਸਰੂਪਗਿਆਨਾ। ਬਿਨਾਖੇਦਹੋਵੈਤਿਹੁਕਾਨ। ਵਾਕਾਮਰਥਕੋਗਿਆਨਸੁ
ਜੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਰਉਪਜੇਜੋਈ। ੨੪। ਤਨੁਇਵੈਮਨੁਪ੍ਰਾਪ੍ਤੁਕਾਰ
। ਇਨਤੇਬਿੰਨਜੁਰੂਪਉਦਾਗ। ਸੰਤਅਨਿਦਸੁਏਕਅਨੁਪਾ। ਤਾਕੋਜਾਨਸੁਆ
ਤਮਰੂਪਾ। ੨੫। ਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬਾਰਨਹਿਲਾਗੇ। ਬਿਪਨਸਰਬਸੁਜਗਕੇਤਿ
ਆਗੇ। ਮੋਹਿਬਖਾਨਯੋਭੁਅਨਿਜੋਈ। ਸਤਅਹੈਸਿਸੇਨਹਿਕੋਈ। ਆ
ਬਿਪਿਮੋਹਬਖਾਨਯੋਸਾਗ। ਕਰੇਨਿਰੰਤਰਯਾਹਿਬਿਚਾਗ। ਤਾਕੋਦੁਖਜਗ
ਤਕੇਜੋਈ। ਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਛੁਹੇਸੁਤੇਈ। ੨੬। ਤਚਾਤੁਪੁਨਿਏਹੁਨਿਰੰਤ
ਰ। ਮੋਹਕਹਯੋਹੋਰੋਉਰਅੰਤਗ। ਨਾਹਿਛੁਹੇਤੋਕੋਦੁਖਜਾਲਾ। ਕਰਮਬਿਧ
ਤੇਮਿਟੇਕਰਾਲਾ। ੨੭। ਸੁਭੁਤੈਪੁਰਬਕੁਦਮਾਂਹੀ। ਉਤਮਕੁਗਤਕਰੀ
ਮਮਮਾਂਹੀ। ਤਾਤੇਮੋਰੋਦਰਸਨਪਾਯੋ। ਅਬਤੇਬਿਪਨਸਗਲਮਿਟਾਯੋ।

੨੯। ਸੇਰੋਰੂਪਿਅਗਇਮਨਮਾਹੀ। ਸੇਰਕਹਯੋਹੋਰੋਉਰਮਾਹੀ। ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਪਤਿਤਕਾਰਯਹੈਜੋਈ। ਕਰੋਨਿਰਤਰਲੇਪਨਹੋਈ। ੩੦। ਸ਼ੀਰਮਇਹੁੰ
 ਤਿਬਖਾਨੀ। ਸੁਨਿਤਗਾਂਸੀਤਾਪਤਿਬਾਨੀ। ਤਨੁਅਭਿਮਾਨ ^{ਸੇਸ} ਜਸੋਕਤਿਅ
 ਗ। ਸ਼ੀਰਪ੍ਰਵਰਕੇਪਾਇਨਲਾਗ। ੩੧। ਅਤਮਅਨੁਭਵਲਹਰਖ
 ਨੀ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਭਈਦੁਖਹਾਨੀ। ਰਾਮਪਰਾਤਮਨਰਮਦਤਾਗ। ਤਾਂਕੀ
 ਸੰਗਤਿਪਾਇ ਉਦਾਗ। ੩੨। ਅਨਾਇਬਿਧਸਕੁਦੂਰਨਿਦਾਗੇ। ਮੁਕਤਭ
 ਈਕਿਲਵਿਖਸਕੁਟਾਗੇ। ਮੁਕਤਿਕਲਪਦ੍ਰਮਰਾਮਉਦਾਗ। ਉਮਾਠਿਰੇ
 ਵਹਵਿਪਨਮਸ਼੍ਰਾਗ। ੩੩। ਸੈਯਾ। ਸੁਨਿਕੋਸੁਗੀਦੁਸੁਏਬਤੀਅੰਮੁਖਰਾ
 ਮਕਹੀਉਰਅੰਤਰਧਾਰੀ। ਸੁਅਸਤਭਯੋਉਰਭੀਤਰਸੋਨਿਖਲੋਅਗਿ
 ਅੰਨਸੁਦੂਰਨਿਦਾਰੀ। ਪੁਨਿਦਾਰਜਨੈਨਸੁਰਾਮਭਲੇਸੁਗੀਦਬੁਲਾਇ

ਸੁਦੇਹੁ ਉਚਾਰੀ। ਸੁਨਿਕ੍ਰਾਤ ਬਡੇ ਸਵਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਸੁਤਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਇ ਕਰਾਇ
 ਸੁਜਾਗੀ। ੩੪। ਦੋਹਰਾ। ਮੇਰੀ ^ਆਇਸੁ ਮਾਨਿ ਕੈ ਕਰੋ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋਇ।
 ਉਰਪ ਦੇ ਹਿ ਕੇ ਹੇਤੁ ਕਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨਿ ਜੋਇ। ੩੫। ਸਦੈ ^ਆ। ਮਾਨਸੁ
 ਗੀ ^{ਦਸ}ਵ ਬੁਲਾਇ ਬਲੀ ਕਪਿ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੇਹ ਸੁਲੀਨ ਉਠਾਈ। ਫੁਲਨ ਕੇ ਸੁ
 ਬਿਬਾਨ ਬਿਖੇ ਸੁਰੁ ਨੀਰਨ ਦਾਇ ਉਠਾਇ ਸੁਪਾਈ। ਰਾਜਨ ਕੈ ਉਪਚਾਰ ^{ਗੀ}
 ਬਡੇ ਸੁਤਤਾ ਹਿ ਸਮੇਤਿ ਨਲੀਨ ਬੁਲਾਈ। ਬਾਮਨ ਸੀਤ ਬਜੀਰ ਘਨੇ ਪੁਨਿ
 ਦੁੰਦੁ ^{ਦੁ}ਭੇਰ ਅਨੇਕ ਬਜਾਈ। ੩੬। ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਰ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਅੰ
 ਪਰ ਬਾਸ ਘਨੇ ਰੋ। ਅੰਗਦ ਮਾਤੁ ਹੁਮਾਂ ਬਿਲਲਾਤ ਚੁਚਾਤੁ ਨਨੈ ਨਪਤੀ ਕਰ
 ਏਰੋ। ਚਿਦਨ ਕਾਠ ਬਨਾਇ ਚਿਤਾ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਦਾਹ ਦਯੋ ਦੁਕਰੇ ਰੋ। ਨੀਰ
 ਸੁਨਾਇ ਤਿਲੋ ਦਕਦਾਨ ਦਯੋ ਪੁਨਿ ਅੰਗਦ ਲੇਪਿਤ ਮੇਰੋ। ੩੭। ਸਿਬਰਨਾਇ

ਪਟਿਬਰਲੈਪੁਨਿਰਾਮਸਮੀਪਸਬੁੈਚਲਾਏ। ਰਾਮਪਦਬੁੰਜਬੰਦਨਕੈਉਗੀ
ਵਤਬੈਇਹਬੈਨਅਲਾਏ। ਬਾਨਰਰਾਜਕਰੋਇਹਰਾਮਸਮਿਪਬੁੰਜਪੁਰੇਹ
ਸਪਾਏ। ਮੈਤਵਦਾਸਸੁਪਾਦਕੁਜੇਲਖਮੀਨਿਜਿਮੇਪਦਸੈਵਕਮਾਏ। ੩੮॥
ਯੈਸੁਗਰੀਵਕਹਯੈਜਬਹੀਤਬਰਾਮਹਜੈਮੁਖਏਹਬਖਾਨੀ। ਬੇਗਚਲੈ
ਪੁਰਬੀਤਰਤੁਮਮਆਇਜੁਲੇਤਵਪ੍ਰੀਤਿਜੁਜਾਨੀ। ਬਾਨਰਰਾਜਕਰੋਸ
ਗਲੈਅਭਿਖੈਕਕਰੋਅਪਨੀਰਜਪਾਨੀ। ਮੀਤਨਮੈਪੁਰਮਾਹਿਬਰੋਦਸ
ਚਾਰਸਮਾਉਰਮੈਇਹਠਾਨੀ। ੩੯॥ ਚਾਲਹਿਗੋਪੁਰਬੀਤਰਤੇਸੁਗਰੀਵ
ਸੁਨੋਅਹਿਭ੍ਰਾਤੁਹਮਾਰੇ। ਅੰਗਦਕੋਯੁਵਰਾਜਦਿਜੇਕਹਆਦਰਮੈਕਰ
ਯੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ। ਪਾਵਸਕੇਦਿਨਸਾਨੁਜਮੈਗਿਰਸੀਜਬਜੋਪੁਰਤੇਸੁਕ
ਨਾਰੇ। ਤੁਪੁਰਮੈਬਸਕੇਸੁਨਿਯੈਸੀਯਜੋਪਨਕੋਪਰੀਯੈਹਲਕਾਰੇ। ੪੦॥

ਗਮਪਦਾਬੁੰਜਬਿਦਨਕੈਸੁਗਰੀਵਚਲੇਬੰਰਆਇਸੁਮਾਨੀ। ਦੇਵਕਹੈਨਿ
ਜਦਾਜਯਥਾਤਿਮਜਾਵਤਹੋਕਪਿਕੀਰਜਪਾਨੀ। ਰਾਮਕੀਆਇਸੁਮਾਨ
ਗਏਕਪਿਨਾਇਕਮੇਲਖਸੀਨਿਜਮਾਨੀ। ਜਾਇਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤਜੋਇਕਗੀਰ
ਪੁਨਾਇਕਜੋਮੁਖਮਾਹਿਬਖਾਨੀ॥ ੪੧॥ ਕੀਜਨਰਾਜਸੁਪਾਇਕਪੀਸੁ
ਰਗਮਕੇਕ੍ਰਾਤਕੇਪੁਜਨਕੀਨੋ। ਰਾਮਕੇਕ੍ਰਾਤਤਬੇਪੁਰਤੇਚਲਰਾਮਕੇਪੰ
ਥਬਿਖੇਮਨੁਦੀਨੋ। ਪਾਦਪ੍ਰਣਾਮਕੀਯੋਹਰਿਕੇਪੁਨਿਆਇਖੜੇਦਿਗਰ
ਮਾਮਪੀਨੋ। ਪ੍ਰਵਰਖਣਕੂਪਰਕੇਸਿਰਮੇਇਕਖੇਖਗੁਫਾਮਤਿਰੂਪਨ
ਦੀਨੋ॥ ੪੨॥ ਸੁਪਸਫਾਦਕਸੋਵਹਕੰਦਰਦੀਪਤਵੇਤਿਪਿਖੇਰਵਿਲਜੇ
। ਬ੍ਰਿਦਨਆਤਪਵਤਨਿਵਰਕਮੂਲਫਲਾਦਿਕਹੈਦਿਗਛਾਜੋ। ਰਾਘ
ਵਵਾਸਕੇਹੇਤਕਗੀਰਚਕ੍ਰਾਤਬਲੀਲਪੁਸਿਗਬਿਰਾਜੋ। ਦੋਜਗਪਾਲ

ਕਕੁਤਦੁਊਗਿਰਜਾਨੁਜੇਨਰਤੇਨਿਰਲਾਜੇ॥੪੩॥ਸਿਕ **ਰਛੰਦਾ**।ਇਬਮੂਲ
 ਫਲਿਪਸਪਜੇਜਹਿਲਟੇਅਵਨੀਡੁਲਾ।ਮੁਕਤਸਮਾਨਸੁਊਜਲੇਜਲਕੁਰੇਤਾ
 ਲਾਬਿਸਾਲਾ।ਬਦੁਵਰਣੁਮਿੰਗੁਬਿਹਿਗਸੇਹੈਜੋਕੁਗਿਰਹਅਪਾਗਾਰਪੁਕੁ
 ਲੇਤਮਰਾਮਜੀਤਹਿਬਾਸਕੀਨਮੁਰਾਗਿ॥੪੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਅਧਿਆਤਮ
 ਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਏਕਿਸਕਿੰਧਾਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਪਿਆਇ॥੩॥
 ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥੬॥ਯਾ।ਪਾਵਜਕੇਇਨਰਾਮਤੁਹੰਮਾਇਕੇਦਰਮਦਿਰਬਾ
 ਸਕੀਯੋ॥ਮੂਲਫਲਾਇਕਭੋਜਨਕੇਮਨਤੋਖਕੁਰੇਸੁਕੁਨੀਰਪੀਯੋ॥ਵਾਤਚ
 ਲੇਜਲਾਮੇਪਾਠਿਰੇਮੁਖਗਾਜਤਮੇਸਹਬਿਜੁਲੀਯੋ॥ਕਾਂਚਨਕਾਂਖਮਨੋਗਜ
 ਰੇਲਤਰਾਮਜ਼ਿਹਾਰਮਚਿਕੁਹੀਯੋ॥੧॥ਪਾਵਤਮਾਦਤੁਏਣਵਿਹਿਗਮਰਾਮ
 ਨਿਹਾਰਤਹੀਹਰਖਾਵੇ॥ਵੈਬਨਬਾਸਨਿਵਾਸਤਗਾਇਗਖਲਮਨੇਮੁਨਿਧਿ

ਅਨੁਲਗਾਵੈ॥ ਚਿਤਲਿਖੇਜਨੁਏਣਵਿਹਿਗਮਨਾਹਿਕਦਾਚਿਤਾਮੰਗਬੁਲਾਵੈ
॥ ਜਾਨਪਰਤਮਰਾਮਫਿਰੇਗਿਰਸਿਪਮਿਗਾਖਗਸੇਵਕਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਿਆ
ਨਜਮਾਪਿਥਿਰਾਮਬੁਏਇਕਠੋਰਇਕਿਤਹੁਤੇਰਪੁਰਾਈ॥ ਪਿਆਰੁਕੁਰੇਮ
ਨਹੋਇਅਪੀਨਸੁਮਿਤ੍ਰਜਾਪਕਹਯੋਤਹਿਜਾਈ॥ ਪੁਰਬਵਾਕਤੁਮਾਰੇਸੁ
ਨੇਗਯੋਚੰਤਸਿਏਹਸੁਮੋਹਬਿਲਾਈ॥ ਕਿਹਭੁੰਤਿਕੁਜੇਕ੍ਰਿਯਾਮਾਰਗਤੇਇ
ਹਜਾਨਨਕੀਹਮਰੇਉਰਮਾਈ॥ ੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਜੇਗੀਕਿਹਬਿਪਤੋਹਿਅਰਾ
ਧੋ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਜੇਗਉਰਸਾਪਨਜਾਧੋ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਨਾਮਉਪਾਸਨਜੇਈ॥ ਯੇਗੀਕ
ਹੇਮੁਕਤਿਪਵਿਸੇਈ॥ ੪॥ ਨਾਰਦਥਾਸਅਹੀਬਹੁਕਾਖੋ॥ ਕਮਲਾਸ
ਨਮੁਖਯਹੀਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ ਦਰਣਸੁਮਜਗਤੀਤਰਜੇਈ॥ ਮੁਕਤਿਵਿਧਾਇ
ਕਤਿਨਕੋਏਈ॥ ੫॥ ਇਸਤੀਸੁਦਰਲੋਪੈਜੇਤੋ॥ ਮੁਕਤਿਲਹੇਇਨਪੀਥਸੁ

ਤੇਤੋ। ਸੁਖਸਾਪਨਯਹਿ ਅਹੇ ਉਦਾਗ। ਰਿਖਗਣਕਰੇ ਸੁਰਾਮ ਉਚਾਗ। ੬। ਏ
 ਹਰ। ॥ ਭ੍ਰਾਤਤੁਮਾਰੇ ਕੁਗਤੁਹੈ ਜੇ ਸੁਕੋ ਉਪਕਾਗ। ਤਵਜੇ ਵਨ ਸੁਖਸਾਪਨੇਤੁ
 ਮਹੀ ਕਰੇ ਉਚਾਗ। ੧। ਸੀਰਾ ਮੇਵਚ। ਚੋ ਪਈ। ॥ ਮੇਰੀ ਪੁਜਾਬਹੁ ਬਿਸਥਰ
 ॥ ਭ੍ਰਾਤਨਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪਾਗ। ਤਦਪਿ ਮੇਸਿਖੇ ਪਬਤਾਵੋ। ਕੁਰਮਹੁ ਜ
 ਗਲ ਸਿਦੇਹ ਮਿਟਾਵੋ। ੨। ਪੁਰਬ ਕਰੇ ਸੁਇਹੁ ਪ੍ਰਕਾਗ। ਅਪਨੇ ਜੂਤ ਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰ। ਪਾਇ ਜਨੇ ਉਹੇ ਇਦੁ ਜਾਤੀ। ਗੁਰਪਦ ਭੁਜੇ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾ
 ਤੀ। ੩। ਗੁਰਤੇ ਲੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਜੈ ਸੇ। ਮੇਕੋ ਭੁਜੇ ਕਹੇ ਗੁਰ ਜੈ ਸੇ। ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਕੋ
 ਪਾਵਕ ਮਾਹੀ। ਪੁਜੇ ਸੋਹ ਪ੍ਰੇਮ ਉਗਮਾਹੀ। ੪। ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਮੈ ਕੈ ਗਵਿ ਕੈ ਮ
 ਹੀ। ੫। ~~ਇਹਿ ਨਿਰਾਲਸ ਪੁਜਨ ਕਰੇ। ਕੈ ਪਤਿ ਜਾਲਗਾ ਮਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਹੇ~~
 ਇਤਿ ਗਲ ਸੁਪੁਜਨ ਕਰੇ। ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਜਦਾ ਮੁਖ ਰਹੇ। ੧੧। ਪ੍ਰਥਿ ਮੇ

ਪ੍ਰਤਿਜੁ ਨਾਵੈ ਨੀਗਾ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਸੁਸੁਪਸਰੀਗਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਦ ਕਰ ਮ੍ਰਿਤ ਕਲੈ ਵੈ॥
ਜੋ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਸੁਪ੍ਰਸਾਸਤਾ ਵੈ॥ ੧੨॥ ਸਿਧ ਜਾਇ ਕਰੇ ਕਰ ਮਬ ਖਾਨੇ॥ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਨਿਕਰੇ ਬੇਦ ਜਿ ਮਭਾਨੇ॥ ਪੁਰਬ ਕਰੇ ਸਿਕਲ ਪਬਿਧਾਨ॥ ਕਰ ਮਸਿਧਿ ਹਿਤ
ਨਰ ਮਤਿ ਮਾਨ॥ ੧੩॥ ਮੇਦ ਪੁਜਾਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪੁਜਾ॥ ਤਾ ਮੈ ਭਾਵਨ ਮਾਨੇ ਦੂ
ਜਾ॥ ਸਿਲਾ ਮਾਹਿ ਇਸਨ ਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਪਰ ਰੂਮਾਲ ਫਿਰਾਵੈ॥ ੧
੪॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਟੂਲ ਸੁਗੰਧ ਚੜਾਵੈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪੁਜ ਸਿਧਤਾ ਪਾਵੈ॥
ਕਪਟ ਨਹੀ ਮਨ ਭੀਤ ਰਧਾਰੇ॥ ਪੁਜਨ ਕਰੇ ਨੇਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਮਾ ਮੈ ਭੂਖਨ ਪਹਰਾਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਮਨੇ ਦਉ ਪਜਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਹੁ ਤੀਪਾ
ਵਕ ਮਨ ਜਰੇ॥ ਸਥਿਤੁ ਲਮੇਰ ਵਿਪੁਜਨ ਕਰੇ॥ ੧੬॥ ਸ੍ਰਧਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਇ
ਮਮਦਾਗਿ॥ ਜੋ ਕੁੰਗੋ ਮੈਲ ਖਮਲੁ ਪਿਆਗਿ॥ ਪਰ ਜੇ ਭੁਖ ਭੋਜਿ ਕਰ ਲਿ

ਆਵੇ। ਅਖਤਰੀ ਪਸੁ ਫੁਲ ਬਢਵੇ। ੧੧। ਤਪਰੰ ਮੇਨ ਹਿ ਕਿਉ ਹਰਖ ਵੇ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਸਹਿਤ ਉਰ ਭੋਗ ਲਗਾਵੇ। ਪੁਜਦੁ ਬਪਰੇ ਸਭੁ ਅਗੇ। ਤਿਮੇਰੇ ਪੁਜਨ ਕੇ ਲਗੇ
 ॥੧੨॥ ਚੈਲਾ ਜਿਨ ਕੁਸਤ ਲੇ ਬਿਛਾਈ। ਬੈਰੇ ਮੇਸਨ ਮੁਖ ਮਨ ਲਾਈ। ਮੜਕ
 ਰਪੁ ਨਿਕਰੇ ਨਿਆਸ। ਬਾਹਰਿ ਭੂਤ ਰਸੁ ਪਰਕਾਸ। ੧੩। ਕੇਸਵਾਇ
 ਨਿਆਸ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਬਹੁਰ ਕਰੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਸੁਤੇਈ। ਤੰਤੁ ਨਿਆਸ ਬਹੁ
 ਰੋਵਹ ਕਰੇ। ਉਰ ਕੇਸ ਭੁਕਿ ਲਾਇ ਪਰਹਰੇ। ੨੦। ਮਮ ਮੂਰਤਿ ਪੀਜਰ ਕੇ
 ਨਿਆਸ। ਮੜ ਨਿਆਸ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਪ੍ਰਤਿਮਾਇ ਕਮੈ ਤੈਸੇ ਕਰੇ।
 ਆਲਸਨਾ ਉਰ ਅਤਿ ਰਪਰੇ। ੨੧। ਸਨ ਮੁਖ ਬਾਵੇ ਕਲਸ ਰਿਕਾਇ। ਪੁਰ
 ਪਾਇ ਕਦੰਖ ਲੁਕੁ ਬਿਛਾਇ। ਅਰਘ ਦਾਨ ਪੁਨਿ ਪਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ। ਮਧੁ ਪੁਰਕਾ
 ਦਿਤ ਬਾਅਚ ਮਾਨ। ੨੨। ਪਾਤਕਾਰ ਸਭੁ ਪਰੇ ਬਨਾਈ। ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਭੁਲੇ

ਮਨਲਾਈ।। ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਜੀਵ ਜਿਹਨਾ ਮਾਗਵਿਸਮ ਉਜਲ ਚੇਤਨ ਪਾਮਾ।। ੨
 ੩।। ਦੇਹ ਬਿਆਪਕ ਸਾਰੇ ਜੋਈ।। ਰਿਦੈ ਕਮਲ ਮੇਂ ਪਿਆਵੇ ਸੋਈ।। ^{ਪਕਸ} ਪ੍ਰਿਤਮਾ
 ਦਿਕ ਮੈਂ ਕਰੇ ਅਵਾਹਨ।। ਮੇਰੀ ਕਲਾ ਦੁਖ ਬਨ ਦਾਹਨ।। ੨੪।। ਪਾਦ ਅਰਘ
 ਅਚਮਨ ਇਸਨਾਨ।। ਪਟ ਪਹਿਰਾਏ ਭੂਖਨ ਨਾਨ।। ਯਾਵਤੁ ਸਕਤ ਕਰੇ ਉ
 ਪਚਾਰ।। ਬਾਹਰ ਭੋਗ ਸੁਕ ਪਟ ਬਿਸਾਗ।। ੨੫।। ਜੋ ਵਿਭੂਤ ^{ਪਕਸ} ਪਰਮਾਹਿਨਿ
 ਹਰੇ।। ਤ੍ਰਿਪੁਜੇ ਮਮ ਅਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ।। ਕਸਤੂਰੀ ਕ੍ਰਿਕ ਮਲੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ।। ਅਗੁ
 ਰ ਚਢਾਵੇ ਚੰਦਨ ਜਾਤੀ।। ੨੬।। ਫੂਲ ਸੁਗੰਧ ਸੁਫਲ ਹਮ ਪਾਰੀ।। ਮੇਹ ਚ
 ਢਾਵੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੀ।। ਦਸ ਅਵਰੁਣ ਪੁਜਾ ਪੁਨਿ ਕਰੇ।। ਮਾਗਮ ਜਿਹ ਬਿ
 ਧਤਾ ਹਿਉ ਚਰੇ।। ੨੭।। ਕਰੇ ਨਿਗੰਜਿ ਨਦੀ ਪਜਗਾਵੇ।। ਧੁਪ ਨਿਵੇਦ ਸੁਬ
 ਦੁਤ ਚਢਾਵੇ।। ਸਰਧਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ^{ਮਾਰੀ} ਪੁਨਿ ਜੋਈ।। ਮੈਂ ਭੁੱਗੋਂ ਕੇਵਲ ਪੁਨਿ ਜੋਈ

॥੨੮॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨੁ ਈਸੁਰ ਨ ਹਿਖਾਏ। ਭਾਵੇਂ ਭੋਗ ਸੁਲਾਖ ਲਗਾਏ। ਹੋਮ ਕਰੇ
ਪੁਨਿ ਪਾਵਕ ਮਾਂਗੀ। ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਾਨ ਪਛੇ ਮੁਖ ਮਾਗੀ॥੨੯॥ ਅਗਸਤ ਬਖਨ
ਯੋ ਮਾਰਗ ਜੋ ਜੋ। ਕ੍ਰਿਤ ਬਨਾਏ ਪਰ ਮੈ ਤੈ ਜੋ। ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਹੋ ਮਸੁਕਰੇ। ਕੈ
ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਤਿ ਉਚਰੇ॥੩੦॥ ਕਰੇ ਉਪਾਸਨ ਦਾ ਜਗ ਪਾਵਕ। ਹੋਮੇ ਚਰੁ
ਪ੍ਰਿਤ ਤਿਭੁ ਲਯਾਵਕ। ਜਾ ਬੁਨਦ ਜਮਾਇ ਬਸ ਰੂਪ। ਇਬ ਚੁਕੂਖਨ ਪ
ਰੇ ਅਨੁਪ॥੩੧॥ ਹੋਮ ਕਾਲ ਅਸਮੋ ਕੋ ਪਿਆਵੇ। ਪਾਵਕ ਮਾਹਿ ਅਧੁਤੀ
ਪਾਵੇ। ਪਾਰਖ ਦਕੋ ਬਲੀ ਆਵੈ ਮਾਪਤਿ। ਹੋਮ ਜੇਖ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਸਮਾਪਤਿ
॥੩੨॥ ਮੇਰਿ ਪਿਆਨ ਬਹੁਰੇ ਜਪ ਕਰੇ। ਪਾਰੈ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਬਿਥਾ ਉਚਰੇ।
ਮੁਖ ਥਾਜ ਹਿਤ ਦਏ ਤਿਭੁ ਲਾਪੀ। ਤਿਸਿ ਯੁਕਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਮੁਲਾ॥੩੩॥ ਗੀ
ਤਿਨਿ ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੇ। ਪਾਵਕ ਕਰੇ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਰੇ। ਦਿਤੁ ਸਮਨ

ਸੁਬੰਦਨਪਾਰੇ। ਪਿਆਵੇ ਮੇਹਜੁਚੀਤਮਸ੍ਟਰੇ॥ ੩੪॥ ਕੁਟਨਮਯਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਪਾਰੇ। ਮੇਹਦਯੋਲੈ ਸਿਰਪਰਪਾਰੇ। ਕਰਮੇਧਾਰਜੁਦੇਪਦਮੇਰੇ। ਸੀਜਨਿ
ਵਾਇਸੁਯੋਮੁਖਟੇਰੇ॥ ੩੫॥ ਘੋਰਸਿਜਾਰਪਨੇਦੁਖਕੁਰੀ। ਤਾਂਤੇਰਾਖੇਮੇ
ਹਮੁਰਾਰੀ। ਕਰਪ੍ਰਣਮਵਿਸਰਜਨਕਰੇ। ਪ੍ਰਤਿਕਜੇਤਿਸਿਮਰਿਉਰਪ
ਰੇ॥ ੩੬॥ ਯਾਥਿਪਕਹਯੋਉਪਾਸਨਜੇਈ। ^{ਤਿਆਗਨ}ਕਰੇਸੁਥਿਪਵਤਿਯਾਕੋਕੋਈ ^{ਸਾਜੀ}
। ਮੇਹਅਨਗ੍ਰਹਇਹਪਰਲੋਕਾ। ਪਾਇਸਿਪਿਸੇਤਿਅਗੇਸੇਕਾ॥ ੩੭॥
ਦਿਨਦਿਨਮੈਜੇਮੇਰੇਬੁਗਤਪੁਜੇਯੋਮਾਮਪ੍ਰੇਮਪਰਸਕਤਾ। ਬਿਨੁਸਿਦ੍ਰੋਪਾਇ
ਵਹਮੋਕੋ। ਲਖਮਣਸਾਚਬਖਾਨੇਤੋਕੋ॥ ੩੮॥ ਸਿਕਰਛੰਦਾ। ਪਰਮਗੋ
ਪਸੁਪਾਵਨੋਪਬੁਧੇਸਨਤਨੁਕੁਤਾ। ਕਰਸਿਖੇਪਬਨਾਇਕੈਮੇਕੁਧਯੋਸ
ਖਯਾਤਾ। ਪਛੇਯਾਗਿਨਿਰਿਤਰਿਪੁਨਿਜੇਸੁਨੇਮਨਲਾਇ। ਸਮਸਤਪੁਜ

ਨਜੋ ਕਰੇ ਫਲ ਤਾਸ ਮਾਨੁ ਪਾਇ ॥ ੪੮ ॥ **ੴ** ਇਹਿ ਕੁੰਤਿ ਪਰਾਤ ਮਰ
 ਮਦਿ **ਸੁ** ਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਅ ਯੋਗ ਸੁ ਕਹੈ ਬਿਜਲਾ ॥ ਸੇਸ ਅੰਸ ਪੂਛ ਯੋ ਨਿਜ ਕੁ
 ਤਾ ॥ ਗਮ ਭਗਤਿ ਲਖ ਮਣ ਵਿਖਿਯਾਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਵਤਰਾ ਮੁ
 ਰਾਰੀ ॥ ਦੁਖ ਹੋਇ ਮੁਖੀ ਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਾਂਸੀ ਤੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਣ
 ਜਾਂਹਿ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਆਖਿ ਪਬਹੁਤ ਬਿਲਾਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਉਮਾ ਭ
 ਏ ਪੁਨਿ ਨਿੰਦਾ ਲੀਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਜਮੈ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਮਾਹੀ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੋਲੇ ਮੁਖ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕਪਿ ਨਾਇਕ ਸੁਗੀ ਵਏ ਕਾਂਤਿ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਤੇ ਹਕ ਹੋ ਬਿਤੰਤਿ
 ॥ ਰਾਜ ਨਜੁ ਨਿਅਬ ਤੇ ਹਿਬਤਾਂ ਉ ॥ ਤੇਰੀ ਹਿਤ ਤੇ ਹਿਸੁ ਨਾਉ ॥ ੪੩ ॥ **ੴ**
ਯਾ ॥ ਗਮ ਕਰੇ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਪੁਰਬ ਤੈ ਕਪਿ ਮੁਛ ਸੁ ਹੋ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਬੀਰ ਪੁ
 ਸਿਪ ਸੁ ਲੋਕ ਤਿਉ ਵਹ ਮੀਰ ਦੁਤਾ ਤੁ ਤੇ ਹਿਤ ਪਾਏ ॥ ਅੰਗ ਦਮਾਤ ਭੁਜੇ ਪ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਪੰਨਾ ੩੯੯
੫੯

ਦਤੇਸਠਰਾਜਦਏਸਿਰਛੜਫਿਰਾਏ। ਸੇਵਹਰਾਮਬਸੈਗਿਰਮੈਸਹਿਕੁੰਤਬ
ਲੀਤਵਦੀਨਕੁਲਾਏ॥੪੪॥ ਤੇ ਪਾਖਿਨੀਤਿਨਿਹਾਰਤਵੈਇਕਕਾਜਬਡੈਸਿ
ਹਤੇਅਕੁਲਾਵੈ। ਤੁਕਪਿਜਾਤਿਜੁਨਾਰਿਰਮੇਮਦਪਾਨਕਠੇਕਛੁਜਰਨਪਾਵੈ
॥ ਸੋਪਨਸੀਯਕੁੰਤਹਿਕਹਯੇਅਬਲੋਕੁੰਦਨਾਹਿਸੁਬੋਲਪਠਾਵੈ। ਜਾਨਤ
ਹੋਕਪਿਬਾਲਿਜਿਵੈਅਬਤੁੰਤਿਨਤੇਨਿਜਪ੍ਰਲਧੁਆਵੈ॥੪੫॥ ਜੁਨਿਕੋ
ਹਨੁਮਾਨਕੀਬਾਤਿਨਕੋਕਪਿਨਾਬਡਰਯੇਮੁਖਏਹੁਅਲਾਈ। ਹਨੁਮਨ
ਕਯੋਤਵਸਾਚੁਸਹੀਡਰਡਾਰਸੁਮੋਹਿਤਬਤਿਜੁਨਾਈ॥ ਮਮਾਮਾਇਸੁਬੋ
ਗਦਸੋਇਸਕੇਦਸਸਿਸਕਪੀਅਬਦੇਹਿਪਠਾਈ। ਕਪਿਜਾਤੋਦੀਪਨਮਾ
ਹਿਜਿਤੇਸਕੁਲਿਆਵਹਿਬੈਖੇਜਗਲੇਕਪਿਪੁੰਗਵਾਮਾਹਿਨਦੀਲਲਕਾ
ਵੈ॥ ਮਾਇਸੁਮੇਟਿਸੁਜੇਕਪਿਮੁਛਜੁਪਖਬਪੀਕਕਛੁਦਿਨੁਲਾਵੈ॥੪੬॥

॥ **ਸੁਖਪਦਪੀਕਕਛੁਦਿਨੁਲਵੈ** ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਨੁ ਜੁਨੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣਹਨੈ
 ਅਹਿਦੈ ਤੁਜੁ ਪਾਵੈ ॥ **ਅੰ** ਇਸੁ ਦੈ ਪਰਮਾਂਹਿ ਗਯੈ ਕਪਿ ਮਾਰਤੀ ਮੋਰਨ ਪਾਸ
 ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਦੋ **ਹਰ** ॥ ਅਹਿਸੁ ਲੈ ਕਪਿ ਰਾਜ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਵਰੁ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ॥
 ਬਾਨਰ ਗੀਛੁ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਬੇਜੇ ਦੈ ਸਨਮਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਸ **ਦੈ** ॥ ਵਾਹੁ ਜਮਾਨ
 ਸੁਬੈ ਗਬਤੈ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਹਿ ਸੁਜਾਤਿ ਗਿਨਾਵੈ ॥ ਭੂਪਰ ਕੇ ਸਮਝੀਲ
 ਬਡੈ ਹਨੁ ਮਨ ਵਹੀ ਕਪਿ ਦੂਤ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪੜਦੈ ਲਿਖਤਾ ਕਰਮੈ ਕਪਿ ਰਾ
 ਜਨ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਬਾਇ ਵਾਵੈ ॥ **ਅ** ਦਰ ^{ਮਨ} ਕੀਯੈ ਬਹੁ ਤੇ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਮਮਾਤੁ ਸੁਦੂ
 ਤਪਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਮਾਪ **ਜਾਤਮਗਮਾਇਣੇ** ਉਮਾ ਸਹੇਜੁ
 ਰਸਿ ਬਾਢੇ ਕਿਸ ਕਿਧਾ ਕਾਂਡੈ ਚਤੁਰ ਬੋਧਿ ਮਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਵ
 ਚਾ ॥ **ਸ** ॥ ਮਣਿ ਸਿੰਗ ਸੁਰੂਪ ਰਸੀ ਜਬਿ ਖੇਰ ਪੁਨਾਥ ਬਿਰਾਜਤ

ਰਤਸੁਹਾਈ॥ ਬਿਰਹੇਂ ਸੁਬਿਦੇਹ ਸੁਤਾਉ ਗੈਰ ਪੁਨਾਬਤ ਬੈਇਹ ਬਾਤ ਮਲ
ਈ॥ ਲਖ ਮੰਨਿ ਸੁਸੀਯ ਹਰੀ ਕਿਨ ਰਾਖ ਸਜੀਵਤ ਹੋ ਕਿ ਮਰੀ ਬਿਖੁ ਖਾਈ
॥ ਦਿਨੁ ਮਾਜੂ ਬਿਤੀਤਿ ਮਨੇ ਕਭੁ ਏ ਸੁਨਿ ਮੈ ਅਬ ਲੋਕ ਛੁਸਾਰਨ ਪਾਈ
॥ ੧॥ ਮਮ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਯਾ ਜਗ ਜੀਵਤ ਹੋਇਹ ਭੁਤਿ ਕਹੇ ਜਨ ਕੋਇ ਸੁਨਾ
ਈ॥ ਸੁਜਿਤੇ ਤਿਤ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀਵਤ ਕੀ ਕਛੁ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਜਬ ਸਾਰ ਸੁਪਾਈ
॥ ਸੁਨਿ ਭੁਤ ਹਰੇ ਬਲ ਕੋ ਤਹਿ ਤੇ ਸੁਪ ਜੋ ਪਿਸੁ ਧਾਜਿ ਉਹਰੀ ਸੁਰ ਰਾਈ॥
ਕਥਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਭੁਜੇ ਪਦ ਕੋ ਹਰਿ ਚਾਹਤਿ ਕੀਰਤਿ ਗੀਗ ਬਾਈ
੨॥ ਚੈ ੫ਈ॥ ਲਖ ਮਣੁ ਲੇਖੁ ਤਗ ਪਾਭਾਈ॥ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ ਜਾਹਿ
ਚੁਰਾਈ॥ ਬਲਿ ਬਾਹਨ ਸੁਤ ਮੈ ਕੁਲ ਸਿੰਗਾ॥ ਰੁਸ ਮਕਰੋਰ ਲਤਾਹਿ ਸੁ
ਮੰਗਾ॥ ੩॥ ਚਿਦ ਮੁਖੀ ਹਾਜੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਜਤੀ ਰਾਖ ਸਭੈ ਨ ਮਸ਼੍ਰ

ਗੀ॥ ਦੁਖ ਆਰਤਿ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਕਿਉ ਕਰ ਪਾਣੁ ਸੁਆਪਣੇ ਪਾਰੇ॥
 ੪॥ ਚਿਦਮੁਖੀ ਬਿਨ ਚਿਦਤਪਾਏ॥ ਭਾਨ ਸਮਾਨ ਉਸਨ ਦੁਖ ਦਾਏ॥ ਚਿਦ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਛੁ ਹਿਆਵੇ॥ ਸੀਤਲ ਕੀਰਣ ਮੋਹ ਲਗਾਵੇ॥ ੫॥ ਦਯਾ ਨਹੀ
 ਸੁਗੀਵ ਸੁਗਾਈ॥ ਯੋਮੇ ਦੁਖੀ ਨ ਪੇਖੇ ਆਈ॥ ਨਹ ਕਟ ਕਰਾਜ ਜਗਤ
 ਮੇ ਪਾਯੋ॥ ਨਾਰਿਨ ਮੇ ਬਸ ਮੇ ਹਿ ਭੁਲਾਯੋ॥ ੬॥ ਕਪਿਕ੍ਰਿਤ ਪਨ ਭੁਯੋ ਮੁ
 ਹਿ ਭਾਨ॥ ਕਾਮ ਕੁਸਦਾ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨ॥ ਸਰਿ ਦਰਿ ਤੁਆਈ ਪਿਖ ਰੁਢਾ
 ॥ ਸੀਸੋ ਪਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ਨ ਸੁਢਾ॥ ੭॥ ਪੂਰਬ ਮੇ ਉਪਕਾਰ ਜੁ ਕਏ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਤ ਪਨ ਕਪੀ ਸੁਰਵੈ ਬਿਜਰਏ॥ ਅਬ ਸੁਗੀਵ ਸੁਭਾਰੇ ਮਾਰੇ॥ ਬਾਪ ਵਸ
 ਹਿਤ ਸਹਿਤ ਪੁਰਸਾਰੇ॥ ੮॥ ਬਾਲੀ ਮਾਰਯੋ ਮੈਰਣ ਜੈਸੇ॥ ਅਜੁ ਸੁਗੀ
 ਵਹਨੇ ਪਨਿ ਤੈਸੇ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕ੍ਰੋ ਪਤੁਰੇ ਪਿਖ ਗਾਮ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਲਖ ਮ

ਛਬਲਧਾਮ॥੯॥ਸ **ਏਯ**॥ਅਬਆਇਸੁਮੋਹਿਦਿਜੇਰਘਬੀਰਹਨੇਦੁਸ
ਟਤਮਤੰਕਪਿਰਾਈ॥ਇਹਭੁਗਤਿਉਚਾਰਸੁਤੁਲਕਸੇਤਲਵਾਰਲਈ
ਧਨੁਲੀਨਚਛਾਈ॥ਲਖਮੀਨਿਚਲੇਇਹਭੁਗਤਿਪਿਖੇਤਬਸੀਰਘਬੀਰ
ਸੁਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਮਮਹੈਜੁਗੀਵਜੁਪ੍ਰੀਤਜਖਾਸੁਤਏਹੁਕਰੀਤਿਨ
ਕੀਢਿਗਜਾਈ॥੧੦॥ਬਾਲਿਜਿਵੇਨਹਿਤਾਹਿਹਨੀਜੁਗਰੀਵਕੁਤੁਬ
ਹੁਭੁਗਤਿਭੁਗਾਈ॥ਭੁਲਗਏਉਪਕਾਰਤੁਮੇਇਹਭੁਗਤਿਜੁਨਿਠਰਵਾਕ
ਅਲਾਈ॥ਜੇਜੁਗੀਵਕਹੇਮੁਖਤੇਗਹਿਤੇਬਤਿਆਬਲਿਬੇਗਜੁਆ
ਈ॥ਜੇਕਰਤਬਜੁਹੋਇਕਛੁਪਨਿਜੇਮਿਲਕੈਮਮਸਿਗਕਮਾਈ॥੧੧॥
॥ਚੈ **ਪਈ**॥ਭੀਮਪਰਕਮਲਖਮਲਬਾਲਾ॥ਭੁਖਤਮੁਖਗਯੋਕਰਲਾ
॥ਵਿਜਕਿੰਧਾਪ੍ਰਤਿਬੇਗਜੁਪਾਏ॥ਕੋਪਭੁਰੇਜਨਦੇਤਿਜਲਾਏ॥੧੨॥

੨੦੫
੦
ਦੋਹਰਾ॥ ਕਿਸਕਿੰਪਾਲਖਮਣਗਏਪੁਨਿਸੋਚੇਰਪੁਬੀਗਾਬਿਰਹਿਬਆਕੁ
ਲਸੀਅਕੇਭੁਏਸੁਬਿਕਲਜਗੀਗ॥੧੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਵੈਸ਼ਬਗਸਦਾਵਿਗਿਅੰ
ਨਾਪਦਮਾਨਾਇਕਹੈਭੁਗਵਨਾ॥ ਪਰਸੀਤਾਹਿਤਸੋਚੇਅੰਸੋ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਮਾ
ਨਵਸੋਚੇਜੋਸੋ॥੧੪॥ ਬੁਧਿਆਪਿਕਕੇਸਾਖੀਸਾਰੇ॥ ਮਾਇਆਕਾਰਣਸ
ਦਾਨਿਆਰੇ॥ ੧੫॥

ਰਾਗਾਦਿਕਤੇਰਹਿਤਉਦਾਗ॥ ਮਾਇਆਕੇਨਹਿਤਿਨਹਿਬਿਕਾਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਰਯੋਬਚਨਜਗਜੋਈ॥ ਕਰਯੋਚਹੇਹਰਿਸੰਤਜੁਸੋਈ॥੧੬॥ ਦਸਰਬ
ਪਰਲੀਨੋਅਵਤਾਰਾ॥ ਤਾਂਤਪਕੇਫਲਦੁਜੋਉਦਾਗ॥ ਮਾਨੁਖਵੇਸਆ
ਪਹਰਿਧਾਰਾ॥ ਚਾਹੇਲੋਗਨਕੀਨਉਪਾਗ॥੧੭॥ ਮੇਮਾਇਆਬਾਂਪੇਜਨਜੋ
ਈ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਮੁਕਤਿਹੋਹਿਪੁਨਿਤੇਈ॥ ਜਾਬਿਧਿਧਿਸਨਜੁਆਪਬਿਚਾ

ਗੀ। ਚਾਹਤ ਹੈਂ ਨਿਜ ਕਥਾ ਬਿਥਾਰੀ। ੧੮। ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਰੀ ਗਉਦਾਰੇ। ਲੋਗ
ਨਕੇ ਸੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ। ਨਮਰਾ ਸਾਇਲ ਪਾਵਨ ਹੋਈ। ਯਾਹਿਤੁ ਕੁਏ ਮ
ਨੁ ਜਹ ਰਿਸੇਈ। ੧੯। ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਪੁਨਿ ਕਮ ਬਿਕਾਰਾ। ਯਾਹਿਤੁ ਕੀਨੇ ਅੰ
ਗੀ ਕਾਰਾ। ਤਤਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਹਰਿ ਕਰੇ। ਲੋਕਨ ਮਾਹਿਸੁ ਮੋਹ ਬਿਥਰੇ
॥ ੨੦॥ ਸੁਰੁ ਗੁਣ ਤੇ ਹੈਂ ਸਦਾ ਬਿਰਕਤ। ਪਰ ਕੁਸੇ ਮਾਨੇ ਹੈਂ ਰਕਤ। ਬਿਗਿਅ
ਨ ਸਕਤਿ ਪੁਨਿ ਗਿਆਨ ਸੁਰੁ ਪਾ। ਸਾਖੀ ਗੁਣ ਕੇ ਸਗਲ ਅਨੁ ਪਾ। ੨੧। ਕਾ
ਮਾਇ ਕੋ ਕੇਲੇ ਪੁਨ ਕੇਈ। ਨਕੁ ਜਿਉ ਨਿਰਮਲ ਹੈਂ ਹਰਿ ਸੇਈ। ਮੁਨਿ ਕੈ ਚ
ਤ ਯੋ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ। ਕੈ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰਾ। ੨੨। ਨਿਰਮਲ ਕੁਗ
ਤਿਤਾਹਿ ਕੇ ਜੇਈ। ਜਾਨਤਿ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਤੇਈ। ਕੁਗਤ ਨਕੇ ਪੁਨਿ ਮਨ
ਅਨੁਸਾਰਾ। ਕੁਗਵਨ ਲਏ ਜਗਮੈ ਅਵਤਾਰਾ। ੨੩। ਯਾਹਿਤੁ ਰਾਮ ਕਥਾ

ਮੈਂ ਕੁਧੀ॥ ਅਬ ਜੁਨਿਯੇ ਲਖ ਮਨ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਲਖ ਮਣਕਿ ਸਕਿ ਪਾਛਿਗ
 ਜਾਏ॥ ਪਨੁਖ ਸਬਦ ਕਰ ਕਪਹਿ ਤੁਰਾਏ॥ ੨੩॥ ਤਾ ਕੇ ਪਖ ਮੁਢ ਜੇ ਕੀ ਸਾ
 ॥ ਗਛ ਕੇ ਦੋਰ ਚਢੇ ਵਹੁ ਜੀ ਸਾ॥ ਕਿਲ ਕਿਲ ਸਬਦ ਸੁਕੀਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਪ
 ਦਪ ਮੈ ਕਰ ਪਾਥ ਰਧਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਸ **ਏਯਾ**॥ ਬਾਨਰ ਜਾਤਿ ਮਵਾਸ ਕੁਈ
 ਲਖ ਮੀਨਿ ਤਬੈ ਪਿਖਏ ਹਉ ਚਾਰੇ॥ ਥਾਪਦੇ ਹਮਏ ਪੁਰੀ ਹਮ ਜੋ ਅਬ
 ਏਹ ਛੇੜੇ ਹਥੀ ਆਰੇ॥ ਮੇਇ ਨ ਕੋਨਿ ਰਮੁਲ ਕਰੇ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਉਚਾਰ ਕੁਵੇ
 ਰ ਸਿਭਾਰੇ॥ ਅੰਗ ਦਜਾਨ ਸੁਬਾਤਿ ਇਹੋ ਲਖ ਮੀਨਿ ਆਏ ਕਪਿ ਦੂਰ ਨਿਵ
 ਰੇ॥ ੨੫॥ ਅੰਗ ਦਜਾ ਹਿਜੁ ਤਾਂ ਪਦ ਮੈ ਅਤਿ ਦੀਨ ਕੁਯੋ ਅਭਿਬੰਦ ਨ ਪਰੇ
 ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕ੍ਰਾਤ ਦਯਾ ਲਭੁ ਏਗ ਲਿਲਾਇ ਲਏ ਕੁਜਦਿ ਭਿਪ ਸਾਰੇ॥ ਹੋ
 ਸੁਤ ਜਾਇ ਕਪੀ ਸਕਹੈ ਮਮ ਆਵਨ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਕੋਪ ਕੁਰੇਰ

ਪ੍ਰਬੀਰਪਠੇਇਮਜਾਇਕਹੋਨਿਜਭੋਨਮਸੁਗੇ॥੨੬॥ਅੰਗਦਭਾਖਤਥਾ
ਮੁਖਤੇਜੁਗਰੀਵਕੁਜਾਇਨਿਵੇਦਨਕੀਨੋ॥ਬਾਹਰਦੁਰਖਕ੍ਰੇਪਰਕੇਲਖਮੰ
ਨਿਲਏਕਰਚਾਪਨਵੀਨੋ॥ਨੈਨਜੁਲਾਲਕਰਲਕੁਏਅਤਿਕ੍ਰੋਧਕੁਰੇਮੁਖ
ਲਾਲਜੁਕੀਨੋ॥ਬਾਨਰਰਾਜਜੁਯੋਜੁਨਿਕੈਤਨਕਾਪਤਿਅੰਸੁਭਯੋਰੁਰ
ਜੀਨੋ॥੨੭॥ਅੰਤ੍ਰਦਗੀਹਨੁਮਾਨਬੁਲਾਇਕਯੋਸਮਸੁਗਇਸੁਏਹੁਬਿ
ਚਾਰੋ॥ਅੰਗਦਕੋਸੰਗਲੈਹਨੁਮਾਨਜੁਤੁਅਬਜਾਹਿਭੁਯੋਜੁਬਿਚਾਰੋ॥
ਜੇਰਦੁਭਿਕਰਪਾਇਪਰੋਲਖਾਮੀਨਿਕੁਜਾਇਸੁਕ੍ਰੋਧਨਿਦਾਰੋ॥ਸਾਂਤਿਕ
ਰੋਜੁਭੁਥਾਤਿਨਕੈਪੁਨਿਮੀਦਿਰਮਾਨਹੁਧਾਰਪਿਆਰੋ॥੨੮॥ਇਹ
ਭਾਂਤਿਪਰਾਇਹਨੁਮਤਿਕੋਪੁਨਿਆਪਬੁਲਾਇਕਯੋਤਿਨਤਾਰਾ॥
ਗਜਿਗਾਮਿਨਿਤੁਚਲਤਾਂਪਥਮੇਲਖਾਮੀਨਿਕੈਕ੍ਰੋਧਕੁਯੋਅਤਿਭਾਰ

॥ ਮਿਦਬੋਲਸੁਸਾਂਤਿਕਰੋਤਿਨਕੋਪੁਨਿਤਾਹਿਲਿਆਵਹੁੰਨਮਸ਼ਾਗਾਸਮ
 ਪਾਵਕਕੋਪਭਯੋਤਿਨਕੋਜਿਹਭਾਂਤਿਹਰੇਨਹਿਜੀਵਹਮਾਰਾ॥੩੯॥ ਚੋ **ਪਈ**
 ॥ ਮੰਪਹਵੇਲੀਤਾਰਾਂਜਾਏ॥ ਖੜੀਕੁਈਮੁਖਤਥਾਅਲਾਏ॥ ਹਨੂਮਨਅੰ
 ਗਦਪੁਨਿਪੀਗਾ॥ ਗਏਜਹਾਂਲਖਮਣਹਰਿਬੀਗਾ॥੪੦॥ ਜ **ਏਯਾ**॥ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਲਾਮਕਰੇਪਦਮੇਕਰਜੋਰਵੇਉਮੁਖਏਹਅਲਾਏ॥ ਹੋਜੁਖਜੋਰਪੁਬੀਰ
 ਕੁਲੇਤੁਮਹੁਜੁਖਜੋਪਾਥਿਭੀਤਰਆਏ॥ ਭਾਗਮਹਾਂਪਰਮਾਂਹਿਚਲੇਉਰ
 ਭੀਤਰਤੇਜਭੁਜਿਕਮਿਟਾਏ॥ ਨਾਰਿਸਖਕਪਿਰਾਜਨਕੋਪਿਖਅੰਰਕਛੁਪੁ
 ਕੁਕਾਜਥਤਾਏ॥੪੧॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਜੋਹਮਕਰੇਸੀਜਪਰਮਾਂਨੀ॥ ਹਨੂਮਨਾਏ
 ਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨੀ॥ ਲਖਮਣਕੋਪੁਨਿਕਰਫਰਲੀਨੋ॥ ਮਾਰਤਨਿਦਨਪ੍ਰੇਮ
 ਸੁਕੀਨੋ॥੪੨॥ ਲੋਆਯੋਤਿਨਕੋਪਰਮਾਂਹੀ॥ ਰਾਜਭਵਨਕੋਪਾਥਿਕੇਮਾ

ਗੀ॥ ਯੁਥਪਕੇਜੇਭੁੰਨਉਦਾਗੇ॥ ਆਵਤਲਖਮਣਪੀਥਿਨਿਹਾਗੇ॥ ੩੩॥
ਰਾਜਭੁੰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਥਿਪਗਯੋ॥ ਸੁਰਪਤਿਭੁੰਨਜਮਨਸੁਨਯੋ॥ ਤਾਰਾ
ਮੰਧਹਵੇਲੀਛਾਜੋ॥ ਤਾਰਾਪਤਿਸਮਬਦਨਬਿਰਾਜੋ॥ ੩੪॥ ਸੁਬਕੁਰਦ
ਧਰੇਤਨਜੋਗੈ॥ ਮਦਕਾਤੁ^xਭੁੰਨੈਨਮਨਮੋਗੈ॥ ਲਖਮਣਕੋਅਭਿਬਿਪ
ਨਧਾਗ॥ ਹਸਕਰਏਹੁਜੁਕੀਨਉਚਾਗ॥ ੩੫॥ ਜੋ **ਰਣ**॥ ਦਿਵਰਤੇਕਲ
ਯਾਨਪਾਹਿਨਿਰਿਤਰਦਾਸਕੋ॥ ਭੁੰਨਗਭਨਕੇਪ੍ਰਾਨਸਾਪੁ^{ਰਖਿਆ}ਭੁਵਤੇਰੋ
ਕਹੇ॥ ੩੬॥ ਜ **ਵੈਲ**॥ ਦਸੋਦਿਜਪੜਪਠਾਇਦਏਭੁਵਮੰਡਲਕੇਕਪਿ
ਨਾਥਬੁਲਾਏ॥ ਕਨਕਚਲਕੇਸਮਹੈਜਿਨਕੇਤਨਦੇਵਰਪੇਖਪਨੇਕ
ਪਿਆਏ॥ ਤੁਮਰੋਅਤਿਸੇਵਕਬੀਰਬਭੂਕਪਿਨਾਇਕਪੇਕਿਮਕੋਪਬ
ਛਾਏ॥ ਇਹਬਾਤਿਨਲਾਇਕਹੈਤੁਮਕੋਸੁਨਿਰਾਮਜਿਨੇਸਿਰਛਤੰਢਿ

ਰਾਏ॥੩੧॥ਕਾਂਮਿਨੀਸੋਹਨਾ ^{ਕੁਟਮ} ਛਿਦਾ॥ਰਾਮਗਜੀਵਨੈਨੀਕੁਜੇਨੀਤਹੀ॥ਬਾਤ
 ਸੀਜੋਪਕੀਰਾਖਹੈਚੀਤਹੀ॥ਜਾਨਕੀਜੋਪਕੈ ^{ਕੁਟਮ} ਸੜਕੋਮਾਰਨੋ॥ਕਾਮਸੀਰਾ
 ਮਕੋਸੀਸਦੈਜਾਰਨੋ॥੩੨॥ਸ ^{ਵੇਖਾ} ਇਹਬੁਭੁਤਿਬਿਚਾਰਕਰੇਕਪਿਨਾ
 ਇਕਨੀਦਕਰੇਨਕਬੀਨਿਸਮਾਹੀ॥ਜਗਜੰਗਿਨਰਾਪਵਕਾਜਸਰੇਇ
 ਗਨੀਦਕਰੇਪ੍ਰਬੁਤੰਗਿਨਮਾਹੀ॥ਬਹੁਕਾਲਸੁਦੁਖਬੁਰੇਤਨਪੈਇਨਮੀਤ
 ਲਹੇਅਬਹੀਜਗਮਾਹੀ॥ਤੁਮਦੁਖਮਿਟਾਇਸੁਰਾਜੁਦਯੋਗੁਨਗਾਵਤਹੈ
 ਤੁਮਰੇਪਰਮਾਹੀ॥੩੩॥ਚੁ ^{ਪਈ} ਾਦੀਰਪਕਾਰਅਮੈਮਨਲਾਜੋ॥ਰਪੁ
 ਪਤਿਸੇਦਾਰਿਤਨਹਿਅਯੋ॥ਨਾਨਦੇਸਨਿਵਾਸੀਜੇਈ॥ਆਵਹਿਗੇਏ
 ਵਰਕਪਿਤੇਈ॥੩੪॥ਰਪੁਜਤਮਪਠਏਪਲਵਿਗਮ॥ਦਸਹਜਾਰਚਾ
 ਗਰਿਦਮੀਗਮ॥ਜਬੁਇਗਬਾਨਰਲਿਅਵਨਿਕਾਜੋ॥ਗਿਰਸਮਾਨਜਿ

ਨਕੇਤਨਛਾਜੇ॥੪੧॥ਸਭਦਿਗਬਨਰਸਹਿਸਿਰਦਾਰਾ॥ਕਪਿਨਾਇਕਨ
ਹੀਕਛੁਬਾਰਾ॥ਏਤਸਮੂਹਸਭੈਚੁਨਿਆਗੇ॥ਰਵਲਕੋਮਾਹਿਸਿਹਾਗੇ॥੪੨
॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੇਰੇਸਾਬਸੁਜਾਇਗੇਅਬਹੀਕਪਿਸਿਰਦਾਰਾ॥ਕੁੰਨਜੁਪਾਟਨ
ਕੀਜਯੇਮੀਤਹਪੁਰਿਪਗਧਾਰਾ॥੪੩॥ਪੇਖੋਤੁਮਸੁਗੀਵਕੋਜੁਤਦਾਰਾਸ
ਹਿਪੀਗਾ॥ਦਾਨੁਮਭੈਬਲਿਦੀਜਿਯੇਤੁਮਸੇਵਕਹਰਪੀਗਾ॥੪੪॥ਤਾਰਾ
ਬਚਨਜੁਸੁਨਿਤਹੀਲਖਮਣਬੁੰਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰੋਧਜੁਦੂਬਰਤਾਂਬੁਏਗ
ਏਸੁਭੈਨਬਿਜਾਲਾ॥੪੫॥ਸਦੈਯਾ॥ਬਨਰਰਾਜਜਹਾਂਸੁਗਰੀਵਜੁਰਾਮ
ਕਿਭ੍ਰਾਤਤਹਾਂਪਗਧਾਰੇ॥ਨਾਰਿਕੇਸਿਗਬਿਨੋਦਕਰੇਕਪਿਮਾਹਿਪਲਿ
ਘਰੁਜਾਗਲਿਭਾਰੇ॥ਪੇਖਮਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਓਰਕੁੀਤਮਹਾਪਰੋਕੂਦ
ਕਨਾਰੇ॥ਕ੍ਰੋਧਭੁਯੇਲਖਮੀਨਿਤਬੈਪਿਖਤਾਂਦਿਗਬੇਮਦਸੋਮਰੁਣਾਰੇ॥੪੬

ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਲਖ ਮੀਨਿ ਕਹੇ ਕਪਿ ਦੁਸਤੁ ਮੇ ਅਬਰਮ ਬਿਸਾਗੇ। ਬਣ ਉਸਾਜ
 ਨ ਤੋ ਹਿ ਚਿਤੁ ਰਤ ਅੰਗ ਦੁਤਾਤ ਜਿਨੇ ਰਣ ਮਾਗੇ। ਮੇ ਬਿਧਿ ਤੋ ਹਿ ਕਰੋ ਅਬਰਮ
 ਪਾਥਿ ਬਾਲਿ ਕੇ ਜਾਹਿ ਸੁ ਬੇਗ ਪਧਾਰੇ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇ ਕਕਹੇ ਲਖ ਮੀ
 ਨਿ ਸੁ ਪੇਖਿ ਉਮਾ ਹਨੂ ਮਾਨ ਉਚਾਰੇ॥ ੪੧॥ ਹਨੂ ਮਨੋ ਵਾਚਾ ਕਥਿਤੁ॥
 ਲਖ ਮਣ ਬਾਦ ਕੈ ਨ ਕੀਜਯੋ ਬਿਖਾਦ ਕਛੁ ਮੈ ਸੋ ਕਪਿ ਰਾਈ ਕੋ ਨ ਮੁਖ ਤੇ ਬ
 ਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਨਿ ਯੋ ਸੁਜੇ ਸਾਮੀ ਸਤੋ ਹਿ ਤੇ ਦਸੀ ਜਗਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਬੀਨ ਜੁਗ
 ਰੀਵ ਉਰ ਮਾਨਯੋ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਜਹੇਤ ਕਪਿ ਰਾਜ ਹੈ ਸੁ ਜਾਗ ਸਦਾਰਾ ਮਭੂ
 ਲਗਾਏ ਜੁ ਉਲਾਹ ਨੇ ਨ ਰਾਨਯੋ॥ ਬਾਨ ਰਸੀ ਹਾਰ ਮਾਏ ਕੋਟਿ ਹੁੰਗਾਰ
 ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਹਿ ਹੈ ਅਨੇ ਕਕਛੁ ਛੀਲ ਨ ਪਛਾਯੋ॥ ੪੨॥ ਸੀਯੋ ਸੋ ਪਕਾ ਜੰ
 ਹਿ ਖਾਹਿ ਫਲ ਮੁਲ ਬਲਿ ਕਰੇ ਨ ਰਸੇਈ ਕਪਿ ਦਲ ਉਤਰਾਵਤੋ॥ ਕਰੇ ਰਸੇ

ਕਪੇਸਰਾਮਕਾਰਯਅਸੇਖਤਬਜਾਨਯੋਜੇਹੁਤੋਮਰਿਜੀਵਤੋਨਜਾਵਤੋ।
 ਹਨੂਮਾਨਵਾਕਸੁਨਿਪਾਨਪ੍ਰਭੁਲਖਮੰਨਲਾਜਉਰਰਹਕਛੁਯੋਸਰਮਾਵ
 ਤੋ। ਅਰਘਪਾਦਕੋਕਪੀਸਲਖਮਣਪਾਇਪੁਜੇਗਰੇਲਾਇਲਯੋਮਾ
 ਯੋਪਾਹਨੇਜੁਹਾਵਤੋ॥੪੯॥ ਬੋਲੇਕਪਿਰਾਈਰਪੁਰਾਈਕੋਜੁਦਾਸਮੇ
 ਬਾਨਰਕੋਰਾਜਦਯੋਨਾਬਮੇਉਬਾਰਕੋ। ਰਾਮਤੇਜਮਾਪਨੇਜੁਤੀਨੋਲੋ
 ਕਜਿਨੇਖਿਨਮਾਧਹੀਕੇਬੀਚਬਹੇਭੁਜਾਬਲਪਾਰਕੋ। ਕਰੋਗੋਸਹਾ
 ਇਰਪੁਰਾਇਕੀਨਿਦਾਇਸਿਰਬਾਨਰਮਿਲਾਇਰਣਕੋਟਿਜੁਹਜਾਰ
 ਕੋ। ਕਾਗਦਪਠਾਏਹੈਜੁਮਾਏਹੈਮਨੇਕਕਪਿਰਣਤੇਨਫਿਰੇਭੁਟ
 ਫਿਰੇਅਰਿਮਾਰਕੋ॥੫੦॥ ਸੈਯਾਲਖਮੀਨਿਤਬੈਜੁਗੀਵਕਯੋਕ
 ਛੁਨਿੰਰਰਵਕਜੁਮੇਹਿਉਚਾਰੇ। ਅਬਸੋਖਿਮਯੋਕਪਿਬੀਰਬਲੀਤੁ

ਮਸੇਜੁ ਕਹੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੇ। ਚਲੇ ਸੁਗਰੀ ਵਸੁ ਕਾਨਨ ਮੈ ਜਹਿ ਰਾਮ ਬਿ
 ਰਾਜ ਤਹੈ ਸੁ ਮੁਰਾਰੇ। ਇਕ ਲੇਖ ਨ ਜੀਅ ਵਿਯੋਗ ਬਡੈ ਰਾਘਵਾਇ ਕਹੈ ਬ
 ਨ ਮੈ ਦੁਖ ਆਰੇ। ੪੧। ਚੋ **ਪਈ**। ਤਬ ਸੁਗਰੀ ਵਸਨ ਉਰ ਮਾਹੀ। ਲਖ ਮ
 ਣ ਜਹਿ ਤਚ ਦੇ ਰਬ ਮਾਹੀ। ਬਨ ਰਸ ਬੈਸੁ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ। ਚਲੇ ਕਪੜ
 ਜਹਾਂ ਰਾਘਵਾਈ। ੪੨। ਸ **ਦੈਯਾ**। ਇਤਿ ਬੁਝੈ ਰਿਖੈ ਗਏ ਪਾਰ ਵਜੈ ਇ
 ਤ ਬਾਨਰੀ ਛਲਿ ਗੁਰ ਸੁਹਾਵੇ। ਇਕ ਬੀਜ ਨ ਚਾਹ ਫਿਰਾਵਤ ਹੋਇ ਕਬੀ
 ਰ ਬਲੀ ਸਿਰ ਛੜ੍ਹ ਲਵੇ। ਇਤ ਅੰਗ ਦਮੋਹ ਨ ਮਨ ਚਲੇ ਇਤ ਓਰ ਬ
 ਲੇਨ ਲਨੀਲ ਸੁਜਾਵੇ। ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਕਾਪਿ ਰਾਜਤ ਹਾਂ ਜਹਿ ਰਾਮ ਬਿਰਾਜਤ ਭੁ
 ਪਰ ਛਾਵੇ। ੪੩। ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮ
 ਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਕਾਂਡੇ ਪੰਚਮੇ ਪਿਆਇ। ੪। ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ

ਉਦਾਸਾਸਵੈਯਾ। ਰਾਮਨਿਹਾਰਸੁਦਮਾਰਗੁਹਾਸੁਸਿਲਾਤਲਉਪਰਿਛਾ
ਜਤਯੋ। ਮਿਗਛਾਲਸੁਸਾਮਤਨੁਪਨਿਸਿਦਰਸੀਸਜਟਾਸੁਖਿਰਾਜਤਯੋ।
ਨੈਨਥਿਸਾਲਜਮੀਦਰਸੇਮੁਖਪੇਖਸਰੋਜਸੁਜਤਯੋ। ਸੀਅਦਿਜੋਗਸੁ
ਚੀਤਤਪੇਮਿਗਪੰਖਨਿਹਾਰਸੁਗਾਜਤਯੋ। ੧। ਦੁਰਹਤੇਰਥਤੇਉਤਰੇ
ਸੁਗਰੀਵਬਲੀਲਖਮੀਨਿਸੁਕੁਈ। ਪ੍ਰੇਮਭੁਰੇਰਪੁਬੀਰਕਿਪਾਇਨਮ
ਹਿਪਰੇਗਿਰਜਾਛਿਗਜਾਈ। ਰਾਮਕਪੀਸਮਿਲੇਗਲਿਮੈਪੁਛਿਛੇਮ
ਲਯੋਹਰਿਪਾਸਿਬਿਠਾਈ। ਰਾਮਕਯੋਸੁਗੀਵਕੁਪੁਜਨਪਾਰਬਤੀ
ਹਰਿਗੀਤਿਦਿਖਾਈ। ੨। ਜੋਰਦੁਉਕਰਰਾਮਕਿਪਾਸਕਹਯੋਸੁਗ
ਰੀਵਕੁਲੇਸਿਰਨਾਈ। ਦੇਵਪਿਖੋਕਰੁਣਕਰਕੈਯਹਿਬਾਨਰਸੈਨਬ
ਡੀਪ੍ਰਭੁਆਈ। ਕੇਈਕੁਲਾਚਲਮੈਜਨਮੇਗਿਰਮੀਦਰਮੇਰਸੁਦੰਹਸੁਹ

ਈ॥ ਦੀਪ ਅਨੇ ਕਨਿ ਦਾਸ ਕਰੇ ਕਹਿ ਮਾਵਤ ਹੈਂ ਬਿਨੁ ਬੇਰ ਲਗਾਈ॥ ੩॥ ਕੇਅ
 ਸਤਾ ਚਲ ਕੇ ਉਦਿਆ ਚਲ ਕੇ ਈਸਰੁ ਤਾਤ ਮਾਂਗੀ॥ ਕੇ ਕੁਸ ਦੀਪ ਕੁਏ ਰਾਪਨ
 ਇਕ ਕੇ ਦੀ ਕੁਏ ਗਿਰਮੰਦਰ ਮਾਂਗੀ॥ ^{੭੬} ਕੁਪਰ ਕੇ ਸਮ ਦੇ ਹਬ ਤੇ ਫਲ ਹਾਰ ਕਰੇ
 ਕਪਿਏ ਬਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਕਾਮ ਕਰੁਪ ਪਰੋ ਸਗਲੇ ਕਪਿ ਸੇ ਨਨ ਕੀ ਗਨ ਤੀ ਕਛੁ
 ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਬਲਿ ਅੰਸਨ ਤੇ ਇਹ ਬਨ ਰੁਪ ਕੁਏ ਜਗ ਮਾਂਗੀ॥
 ਹੈ ਕਿਨ ਕੋ ਗਜ ਸੇ ਬਲ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰ ਦਹੈ ਸਕੁ ਸਿਗਰ ਮਾਂਗੀ॥ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋ ਦ
 ਸਨਾ ਗਬਲੀ ਗਜ ਮਾਯੁ ਤ ਹੋ ਬਲ ਮੇ ਇਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਲਾਖ ਕਰੋ ਰਗ ਜਾਤ ਪ
 ਰੇ ਬਲਿ ਹੈ ਕਿਨ ਕੇ ਬਲਿ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਕੇ ਚਿਤ ਅੰਜਨ ਕੂਟ ਜਮਾ
 ਪੁਨਿ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋ ਮਜਮਾਨ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਕੇ ਚਿਤ ਲਾਲ ਮੁਖੀ ਬੁਜ ਸੇ ਪੁਨਿ ਕੇ
 ਚਿਤ ਦੀ ਰਾਪ ਦਾਲੁ ਜਗ ਜੇ॥ ਉਜਲ ਕੇ ਚਿਤ ਫਟ ਕ ਸੇ ਪੁਨਿ ਕੇ ਬੁਸਮਾਨ

ਸੁਕੇਚਿਤਛਾਜੇ॥ ਆਵਤਹੈਰਣਚਾਹੁਰੇਕਪਿਰਾਮਪਿਖੋਘਨਜੇਮੁਖੁਗਾ
ਜੇ॥ ੬॥ ਕ **ਬਿਤ**॥ ਰਾਮਤੇਰੀਆਇਸੁਕੇਸਭੁਹੈਕਰਨਹਾਰਚਾਹਤਨਕਛੂਫ
ਲਮੂਲਹੀਆਹਾਰਹੈ॥ ਏਜੁਪਿਖੋਰਾਮਤੁਮਗਤਪਹਾਰਸੋਸੁਜਾਂਬਵਾਨ
ਨਾਮਕੋਟਿਰੀਛਕੋਸਿਰਦਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਹਨੂਮਾਨਬਲਵਾਨਵਿਖਘਾਤਪੁ
ਕੁਵਾਖੁਕੋਕੁਮਾਰਨੀਤਿਮੀਕਮੇਉਦਾਰਹੈ॥ ਇਹੈਨਲਨੀਲਸੁਗਵਾ
ਖਗਵੈਜਾਨੇਰਾਮਇਹੈਰੀਧਮਾਦਨਸੁਬਲਕੋਨਪਾਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਰ
ਕੁਸੁਮੇਦਵਦੁਵਿਦਗਜਪਨਸਸੁਬਲੀਮੁਖਦਾਪਿਮੁਖਏਈਪਹਿਚਾ
ਨਿਯੋ॥ ਏਹੁਤੁਸੁਖੇਣਅਹੇਤਾਰਨਾਮਯਾਹਿਕਹੇਪਿਤਾਹਨੂਮਾਨਕੋਸੁਕੇ
ਸਰੀਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਇਹਸਿਰਦਾਰਮੇਰੇਖਾਸਕੀਸੁਚਲੇਲਾਰਪੁਰਕੋਨਿਵਾ
ਸੀਹੈਪ੍ਰਧਾਨਕੋਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸਭੁਹੈਉਦਾਰਤੇਜਪੁਜਕੋਅਧਾਰਰਾਮ॥

ਮਾਹਿਸਿਗ੍ਰਾਮਕੇਸੁਰੇਸਸਮਾਨਿਯੋ॥੮॥ਐਰਜੇਈਬਾਨਰਸਿਰਦਾਰਬ
 ਡੇਰਾਮਚਿਦਕੋਟਿਕੋਹਜਾਰਕਛੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯੋ॥ਦੇਵਅੰਸਸੂਤਸਭੈਬਾ
 ਨਰਸਪੁਤਪ੍ਰਭਨਾਥਕਾਜਕਰੇਬਲਿਮੁਖਤੇਬਤਾਯੋ॥੯॥ਪਿਖੇਗਮਤੁ
 ਮਲਾਗਤਜੁਹਾਵਨੋਜੁਬਾਲੀਕੋਕੁਮਾਰਨਾਮਅੰਗਦਸੁਨਾਯੋ॥ਬਾਲੀ
 ਸਮਬੀਰਅਤਿਪੀਰਸਿਗ੍ਰਾਮਕਰੇਯਹੀਕੋਕੁਰੋਸੇਰਣਖੰਕੁਜੁਗਭਾਯੋ॥
 ੧॥ਬਾਨਰਾਮਨੇਕਐਰਸੁਰਰਣਪਰੇਦੋਰਨਾਥਕਾਜਪਾਨਕੀਨਚਿੰਤਮ
 ਨਪਾਰਹੈ॥ਅਰਿਬਾਪਿਕਾਜਕਪਿਰਣਮੇਜੁਜਾਗਸਕੁਕੋਪਬੀਰੁਭ
 ਦੇਸੁਉਖਾਰਗਿਰਮਾਰਹੈ॥ਅਏਸੁਜੁਦੀਜਯੇਨਬੇਰਕਛੁਕੀਜਯੋ
 ਸੁਬਾਨਰਾਮਪੀਨਪ੍ਰਭੁਆਇਸੁਨਿਹਾਰਹੈ॥ਉਮਾਤਬਰਾਮਹਰਖਾ
 ਦਿਉਰਨੈਨਕੁਰਮਿਲਕੈਕਪੀਸਮੀਤਬਾਤਿਯੋਉਚਰਹੈ॥੧੦॥ਸੀਤ

ਕਾਜਹੈਮਹਲਨਾਹਿਤੁਅਜਾਨਕਛੁਸੀਅਸੋਪਕਾਜਕਪਿਪਰਏਬਿਚਾ
ਰਕੈ।ਸੁਨਿਕੈਗਮਬਾਕਕੁਏਪੁਲਕਾਤਕਪਿਪਰਯੇਸੁਤੀਨਓਰਤੀਨ
ਹੀਪਕਾਰਕੈ।ਬਲਮੇਬਿਚੋਖਣਪਠਾਏਇਗਦਖਣਗੁਲਾਬਸਿੰਘ
ਨਾਮਤਹਿਕਹਿਤਉਚਾਰਕੈ।ਅੰਗਦਸੁਜਾਮਵੇਤਕੇਸਰੀਕੁਮਾਰਨ
ਲਜਰਕੁਜੁਖੇਲਮੇਦਵਦਵਿਦਸੁਪਾਰਕੈ।੧੧।ਕਹਯੋਕਪਿਰਾਈ
ਸਕੁਓਰਸੁਬੁਲਾਈਅਸੋਪਕੋਪਠਾਏਪਨੇਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾ।ਕੁ
ਮਅੰਤਹੇਰਸੀਆਸਾਰਲੈਸਵੇਰਕਹੋਕਹਾਂਬੇਰਬੇਰਦਿਨਤੀਜਮਾ
ਹਿਆਵਨਾ।ਬਿਨਾਸੀਅਦੇਖੀਦਿਨਜਾਹਿਜੁਬਿਜੇਖੀਤਿਹਪ੍ਰਾਣ
ਅੰਤਦੀਤਕਪਿਕੁਮਮੇਗਛਾਵਨਾ।ਬਾਨਰਪਠਾਇਕਪਿਰਾਏਜਿ
ਗਨਿਆਇਹਰਿਬੈਰੋਫਿਗਮਾਇਉਮਾਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨਾ।੧੨।

ਦੇਖਹਨੁਮਾਨਪ੍ਰਕ੍ਰੀਯੇਹੈਪਯਾਨਪਥਿਲੀਨੇਹੈ। ਬੁਲਾਇਬਾਤਿਕਹੀ
ਸਮਸ੍ਰਾਇਕੈ। ਪ੍ਰਤੀਤਿਹਿਤਸੁਦਰੀਲਿਜਾਹਿਕਪਿਮੁਦਰੀਜੁਰਾਮਨ
ਮਲਿਖੇਦਈਜਾਨਕੀਕੁਜਾਇਕੈ। ਕਾਮਹੈਮਹਾਨਯਾਮੈਤੁਹੀਹੈਪ੍ਰ
ਮਾਨਕਪਿਸੰਤੁਮਜੁਜਾਨਬਲਿਕਰੀਮਨੁਲਾਇਕੈ। ਕਹੈਬਲਜਨ
ਤੇਰੀਪਥਮੈਕਲਯਨਜਦਾਜਾਹਿਬੀਰਬੇਗਤੰਗਜਾਨਨਮਨਾਇ
ਕੈ। ੧੩। ਅੰਜੇਕਪਿਗਾਇਦਏਬਨਰਪਠਾਇਜੀਟਜੋਪਕਾਜਗਏ। ਮੈ
ਰਾਮੰਗਦਸਿਪਾਰਯੋ। ਐਪਬਨਿਮਾਂਹਿਫਿਰੇਸੀਅਕੋਨਡੇਹਕਰੇਗਿ
ਰਕੇਸਮਾਂਨਏਕਰਾਖਜਨਿਹਾਰਯੋ। ਭੂਖਨਅਕਾਰਮਿਗਹਾਬੀਕੋ
ਅਹਾਰਕਰੇਰਾਵਲੁਬਿਚਾਰਕਪਿਦਲਾਕਿਲਕਾਰਯੋ। ਬਾਂਨਰਸਿ
ਦਾਰਕਰੇਮੁਸਟਕੇਪ੍ਰਹਾਰਬਲਖਿਲਹੀਕੇਬੀਚਤਾਹਿਕੋਪਕਰਮਾਰ

ਯੋ॥ ੧੪॥ ਏਹੁ ਨ ਦਸਾਨ ਨ ਬਖਾਨ ਗਏ ਕਾਨ ਨ ਸੁਮੈਰ ਬਨ ਭਾਗੀ॥ ਨ ਸੁ
ਮਾਂਰ ਕਛੁ ਕੀਜਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀਆ ਸਲ ਗੀ॥ ਪਿਆਸ ਤਨ ਭਾਗੀ ਨ
ਹਿ ਪਾਵੇ ਤਹਿ ਦਾਗੀ॥ ਕਪਿ ਕਹੇ ਕਾਂਹਿ ਪੀਜਯੋ॥ ਸੁਕੇ ਮੁਖ ਕੰਠ ਤਾਲ ਭ
ਏ॥ ਧੀਹਾਲ ਕਪਿ ਮਹਾਂ ਬਨ ਭੂਮੇ ਕਹੈ ਕੋਨ ਭਾਗਿ ਜੀਜਯੋ॥ ਏਕ ਪਿ
ਖੀ ਦਰੀਤ ਹਿਤਿ ਲੋਭ ਅਵਗੀ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਕਹੈ ਯਾਹਿ ਮਾਂਹਿ ਨੀਰ ਪੇਖ
ਲੀਜਯੋ॥ ੧੫॥ ਪਿਖੇ ਪਲਵਿਗ ਮਸੁਨਿ ਕਸੇ ਵਿਹੀਗ ਮਸੁਗੀ ਲੇ
ਛਦ ਕੋਚ ਹੀਸ ਹਨੂਯੈ ਉਚਾਰਹੈ॥ ਇਹੈ ਗੁਹਾਦੁਆਰ ਬਰੇ ਸਭੈ ਸੁਖਿ
ਚਾਰ ਕਹੈ ਸਭੁ ਨ ਪੁਕਾਰ ਯਾਹਿ ਭੀਤਰ ਸੁਟਾਰਹੈ॥ ਅੰਧੇ ਤੁਬ ਖਾਨ
ਆਗੇ ਭੁਏ ਹਨੂ ਮਾਨ ਪਾਛੇ ਚਲੇ ਕਪਿ ਜਾਤਿ ਕਹੇ ਕਹਾਂ ਜਲ ਧਾਰਹੈ॥
ਆਪਸ ਮੈ ਗਥ ਫਰੇ ਜਾਹਿ ਚਲੇ ਜੀਅ ਰੁਏ ਤਨ ਦਿਖਾਈ ਕਛੁ ਬ

ਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਯਾ ਬਿਪਦੁ ਰਗਏ ਕਪਿਜ ਬਹੀ ॥ ਪੇ
 ਖੇ ਨੀਰਤ ਲਾਵ ਜੁਤ ਬਹੀ ॥ ਮਨ ਸਮਾਨ ਉਜਲ ਜਹਿ ਦਾਗੇ ॥ ਕਲਪ
 ਮਨਿ ਸੇ ਦੁਖ ਪਰਵਾਗੇ ॥ ੧੭ ॥ ਲਟਕੇ ਡਾਲ ਭੂਮਿ ਫਲ ਭੁਗੇ ॥ ਮਾਧਕੇ
 ਜਹਾਂ ਸੁਛਾ ਤੇ ਖਰੇ ਸੁਭ ਗੁਣ ਵੇਤ ਸੁਭੋ ਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਮਦਿ ਮੁਕਤਾ ਪਟ
 ਪੁਰੇ ਜਾਗੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਮੈ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਮਾਨੁ ਖਨਾਹਿ ਸੁਕੋਰਖ
 ਵਾਰਾ ॥ ਭੋਜ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਖਕਿ ਬਿਸਮਏ ॥ ਤਾਮਹਿ ਕੋਤ ਕਦੇ ਖੋਨਏ ॥
 ੧੯ ॥ ਦਿਬ ਕਨਕ ਕੇ ਮਾਸਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਗਿ ਪਿਖੀ ਇਕ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ
 ॥ ਤਨ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗਲਤ ਮਵਾਗੇ ॥ ਚੀਰ ਬਸਨ ਉਰਈ ਸਾਚਿਤਾਗੇ ॥
 ੨੦ ॥ ਪਦ ਮਾਸਨ ਫਿਰ ਜੋਗ ਕਮਾਏ ॥ ਤਾਕੋ ਪਿਖਕਿ ਪਿਸ ਗਲਤ
 ਰਾਏ ॥ ਗਏ ਸਮੀਪ ਕੁਗਤਿ ਉਰ ਭੀਨੇ ॥ ਜੋਰ ਦੇ ਉਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੇ

॥ २१ ॥ ਦੇਵੀ ਪੇਖ ਸੁਕੀ ਸੁਮਲਾਏ । ਕਿੰਨ ਤੁਮੇ ਕਿਹ ਕਾਰਣ ਆਏ । ਕਿ
ਨ ਕੇ ਦੁਤ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ । ਮਮ ਅਸਥਾਨ ਸੁਕਿ ਉਪਦਦਏ । ॥ २२ ॥ **ਦਿ**
ਰਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹੀਤ ਬਬੇ ਲੇਹਨੁ ਮਾਨ । ਸੁਮਾਚਾਰ ਦੇਵੀ
ਸੁਨੇ ਨੀ ਕੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨ । ॥ २३ ॥ **ਕਿ** ॥ ਮਾਯਾ ਪਮਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦਸਰ
ਬ ਸਿਰਤਾਂ ਜਾਤਾ ਕੇ ਬਡੇ ਸੁਤ ਕੁਮਾਰੀ ਸੁਲੋਗ ਰਾਮ ਗਾਏ ਹੈ । ਅਗਿ
ਯਾਨ ਰੋਸ ਕੀ ਨੀ ਮਾਨ ਉਰਲੀ ਨੀ ਨਿਜ ਨਾਹਿਲ ਪੁਕਾਤ ਲੇਜ ਬਡੇ ਬ
ਨ ਆਯੇ ਹੈ । ਨਾਰਿਤਾਹਿ ਕਾਨਨ ਸੁਹਰੀ ਹੈ ਦਸਾਨਨ ਸੁਸੀ ਯਾ ਪਥਮ
ਏ ਸੁਗਰੀ ਦਸੇ ਮਿਲਾਯੇ ਹੈ । ਕਹਯੋ ਕਪਿ ਰਾਈ ਸਬ ਕਪਿਨ ਬੁਲਾ
ਈ ਸੀਯ ਸੋਧ ਕਾਜ ਜਾਹਮੀਤ ਕੁਵੈ ਪਠਾਏ ਹੈ । ॥ २४ ॥ **ਸ**
ਦੇ ॥ ਜੋ ਪਤਸੀ ਯਲਗੀ ਤਨ ਪਿਆਸ ਬਰੇ ਗਿਰ ਕੇ ਦਰਯੋ ਹਮ ਆਏ ।

ਤੁੰਕਿਹਕਾਜਬਸੇਇਹਠੇਰਸੁਕੋਨਅਹੇਗਮਦੇਰਿਬਤਾਏ।ਯੋਗਿਨਤੋਪਿ
 ਖਬਰਰਕੋਹਰਖੀਉਰਮੇਇਹਬੈਨਅਲਾਏ।ਪੁਰਬਨੀਰਸੁਪਾਨਕਰੋਤੁ
 ਮਮੂਲਫਲਾਦਿਕਲੇਹੁਸੁਖਾਏ॥੨੫॥ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ਆਹੁਪਾਸਮੇਰੇਠੇ
 ਰਕਹੋਬਿਰਤਾਤੁਟੇਰੇਸੁਨਿਕੋਸੁਕੀਸਗਏਫਲਮੂਲਖਾਵਨੇ।ਖਾਇਫ
 ਲਪੀਵਜਲਭੁਏਬਲਵਿਤਕਪਿਕਰੇਮਧਪਾਨਭੁਏਹੀਏਹਰਖਾਵਨੇ॥
 ਹੀਏਹਰਖਏਕਪਿਤਾਂਕੀਦਿਗਗਏਪੁਨਿਖਰੇਆਗੇਜੋਰਕਰਲਾਗਤੁ
 ਸੁਹਾਵਨੇ।ਜੋਗਿਨੀਉਦਾਰਜਾਹਿਰੂਪਹੋਅਪਾਰਵਹਕਰਕੋਬਿਚਾਰ
 ਲਗੀਹਨੁਕੋਬਤਾਵਨੇ॥੨੬॥ਆਹੁਤੋਨਾਮਵਹੁਰੂਪਕੀਜੀਧਾਮਦਿਸੁ
 ਕਰਮਾਕੀਤਨੂਜਾਪੁਜਾਈਸਕੀਕਰੇਨਈ।ਤਾਂਹਿਨਿਰਤਕੀਨੇਸੁਮਹੇਸ
 ਮਨਲੀਨੇਤਿਨਹੋਇਕੋਕ੍ਰਿਪਾਲਦਿਬੰਪਰੀਜਗਏਦਈ।ਬਰਖਅਨੇ

ਕਇਹ ਬਾਸ ਕੀਨੇ ਏਕਟੇ ਕਥੂਮ ਲੋਕ ਛੋਰੁ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੇਗਈ। ਤਿਨ
ਕੀਜਹੇ ਲੀਮੇ ਇਕੇ ਲੀਈਹੋ **ਬਾਸ** ਕਰੇ ਮੇਖ ਚਾਹਜਗੀ ਤਿਨ ਸਿਗਨਾਹਿ
ਇਉਗਈ॥ ੨੭॥ ਏਹ **ਹਰ**। ਮੇ ਬੇਟੀਗਿ ਪਰਬ ਕੀਜੁ ਅਪ੍ਰਕਾਸਮਨਾਮ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਾਤੀ ਕਹਯੋਹੇ ਮਾਤਪਕ **ਰਪਗ** ਕ **ਬਿੰਤ**। ਈਹ ਬਾਸ ਕੀ
ਜੀਯੋ ਜੁਜੀਜਯੋ ਮਰਾਪਹਿ ਜੁਨ ਥਾਨਹੋਇ ਇਹ ਜੀਵਨ ਰਹਾਇਹੋ॥
ਤ੍ਰੇਤਾ ਯੁਗ ਅਏ ਮਵਤਾਂ ਰਹਿਲੇ ਦੁਹਦ ਸਰਬ ਸੁਤਹੋਇ ਜੁਗਮਯੋਕ
ਹਾਇਹੋ॥ ਕ੍ਰਮ ਧਾਰਾ ਰਕਸਤ ਜੇਗੇ ਸੁਤਾਤ ਰਾਜ ਚੀਰਪਟ ਪਾਰਦੁਹ
ਬਨਮੇ ਸੁਅਯੋਹੋ॥ ਸੀਅਤਾਹਿ ਕੁਰਾਯਾ ਸੁਹਰੀਜਾਇਆ ਰਾਜਾ ਸੁਸੇ
ਧਨਕੇ ਕਾਜ ਦੁਹਬਾਨ ਰਪਠਾਇਹੋ॥ ੨੮॥ ਚੋ **ਪਈ**॥ ਯਾਹਿ ਗੁਹਾਕੇ ਕੀ
ਤਰਆਵੇ॥ ਪੁਜੇਤੁੰ ਫਲ ਮੁਲਖਵਾਵੇ॥ ਬਹੁਰ ਗੁਫਤ ਜੇਜਹਿ ਦਹਿਰਾਮ

॥ जगदि करे तुं पद पूछा ॥ ३० ॥ बहुर बिसन के बौन हि जावो ॥ जोगी
जाहि अतन कर पावो ॥ अथ मै रा मनिहार न जावो ॥ चले सुबेग न ब
रल गावो ॥ ३१ ॥ तुम अथ नै न मिलावो जागे ॥ चले गुठ ते बाहर द
गे ॥ सुनि सुबान र नै न मिलावो ॥ पुर बजि उ क पि बा हरि आवो ॥
३२ ॥ **स वै** ॥ बुग मनि बुग मनि डिग गुठ द पि अपग दी जहि
राम मुरागे ॥ बुतु बिराजुत पास तिने दिग दे क सुबान र के सिर
दागे ॥ पेध पूदं छल ताहि करी ॥ निषे दन राम पद बुज पागे ॥
रै म बुरे उत जाह उ म म म गिग दाग द बै न उ चारो ॥ ३३ ॥ सु
नि पूरा वाचा ॥ **स वै** ॥ राजन रादि ॥ सुदे धन के हिता आदी
दिगं तुद पगि न दानी ॥ मैतु प की न ह ज स मा बर कि द र मी द

ਰਾਮ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਆਜੁ ਕੁਯੋ ਫਲ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰੂਪ ਪਿਖੇ ਜਗਮੇ ਅਥਿਨਾ
ਸੀ॥ ਬਿਦਤਿ ਹੋ ਪਦ ਪ੍ਰਕੇ ਜਕੋ ਤੁਮ ਆਇ ਪਰੇ ਪੁਨਿ ਆਇ ਪਰਕਾਸੀ॥ ੩੪॥
ਕੁਤ ਨਿਮੰਗਿ ਮਲੰਖ ਸਦਾ ਤੁਮ ਬਾਹਰ ਅਤਿ ਰਏ ਕਸ ਬਾਗੇ॥ ਮਾਂਇ ਕਲ
ਤਿਤ ਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਤਿਹ ਤੇ ਤੁਮ ਮਾਨੁ ਖਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ॥ ਜਲ ਸਕੇ ਨਹਿ ਮੂਢ ਤੁ
ਮੇ ਸੁਮਿਲ ਖਸ ਮਾਨ ਜਜੇ ਤਨਿ ਬਾਗੇ॥ ਸੇਵਕ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਪਦ ਕੇਵਹ ਜਾਨ
ਤਹੈ ਜਗ ਤੇਵਹਿ ਜਾਗੇ॥ ੩੫॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਬਤਾਵਨ ਕੇਹਿ ਤੇ ਮੇਵ ਤਾ
ਰਲੋ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਤੁਮ ਸਜੇ ਨਿਜੁ ਮੇ ਜਗਮੇ ਕਿਹੰ ਕੁੰਤਿਲ ਖੇ ਤੁਮ ਕੋ
ਕੁਵ ਮਾਂਹੀ॥ ਤੇ ਬਲਿ ਤੇ ਤੁਮ ਰੂਪ ਭੁਲੇ ਜਨ ਕੇ ਚਿਤ ਜਾਨ ਤਲੋ ਕਨ ਮਾਂ
ਹੀ॥ ਰੂਪ ਇਹੈ ਜਗ ਪਾਵਨ ਜਨਿ ਤਰਾਂ ਮਬ ਸੇਹ ਮਰੇ ਉਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੩੬॥
ਰਾਮ ਸੁਤੇ ਪਦ ਮੇਹ ਪਿਖੇ ਵਹ ਮੇਖ ਸੁਆਪ ਹੀ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਗੇ॥ ਜੇਪਨ ਪੁ

ਤਕਲਤੁਸੁਰਾਮੁਖਪਾਨਕਰੇਸੁਕੁਏਮਤਵਾਗੇ। ਤੁੰਧਨੁਆਹਿਅਕਿੰਚਿਨਕੇ
 ਧਨੁਵਿਤਕਹਾਤਵਨਾਮਉਚਾਰੇ। ਤੁੰਗੁਲਹੀਨਅਕਿੰਚਿਨਕੇ^{ਸਿ}ਬਿਤੁਸਦਾਅ
 ਭਿਬਿਦਨਆਹਿਹਮਾਗੇ॥ ੩੭॥ ਚੈ ॥ ਆਤਮਗਮਤੁਹੀਜਗਮਾਂਹੀ
 ॥ ਤੁੰਨਿਰਗੁਲਗੁਲਤੇਰੇਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਲਰੂਪਈਸੁਰਤੁੰਧਨੁਆਹਿ॥ ਆਇ
 ਅੰਤਿਮਧਿਤਵਨਾਹਿ॥ ੩੮॥ ਸਕੁਰੂਤਨਮੈਤੁੰਸਮਅੰਹੇ॥ ਤੁਪੁਰਖੇਤ
 ਮਮੈਊਰਲਹੇ॥ ਤੇਰੋਦੇਵਅਚਰਣਜੁਜੇਈਲੋਕਬਿਤੁਬਨਲਖੇਨਕੋਈ
 ॥ ੩੯॥ ਤੇਰੋਨਾਹਿਪਿਆਰਕੋਈ॥ ਵੈਖਵਿਖੇਤੁਮਰੇਨਹਿਹੋਈ॥ ਤੇਰੀ
 ਮਾਇਆਦਾਪੇਜੇਈ॥ ਤੁਮਕੋਸਮਕਲਖੇਨਤੇਈ॥ ੪੦॥ ਤੁਮਅ
 ਜਨਮੁਪਨਿਜਨਮਤੁਮਾਗੇ॥ ਦੇਵਤਿਯਕਅਰੁਨਰਨਮਸ਼ੁਰੇ॥ ਜ
 ਨਮਸੁਕਰਮਾਇਕਤੇਜੇਈ॥ ਆਹਿਅਤਿਅੰਤਿਵਿਤੁਬਨਤੇਈ॥ ੪੧॥

ਕਰਮਿਯਕੀ

ਤੋਂ ਕੋ ਅਖਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ। ਕਲ ਆਣ ਕਥਾ ਹਿਤ ਜਨ ਮੁਸੁ ਠਾਨੇ। ਕੋ ਸ
ਲਗ ਜਤ ਪਹਿ ਫਲ ਦਾਨ। ਕੇਚਿਤ ਜਨ ਮੁਸੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ੪੨। ਕੇਚਿ
ਤ ਕਹੇ ਕੁਸਲ ਆਮਾਤਾ। ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕੁਏ ਬਿਖਿਆਤਾ। ਰਾਖ ਸਦ
ਸਟ ਕੁਏ ਕੁਕੁਰਾ। ਮਾਰਣ ਹਿਤ ਲੀਨੇ ਅਵਤਾਰਾ। ੪੩। ਬਿਨਤੀ ਚਤੁ
ਰਾਨ ਨ ਥੀ ਕਰੀ। ਆਹਿਤ ਕੁਏ ਮਨੁ ਜਨ ਰਹੀ। ਕੇਚਿਤ ਮੈ ਸੇ ਕਰੇ ਬ
ਖਾਨ। ਤੁਪਰ ਪੁਰ ਲਹੈ ਕੁਗਵਾਨ। ੪੪। ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਅਰੁ ਗਾਵੈ
। ਤੇਰ ਘੁਨੇ ਦਨ ਤੇ ਪਦ ਪਾਵੈ। ਤੇਰੇ ਪਾਦ ਪੈਤ ਅਵਲਿ ਬਾ। ਪਾਇਤ
ਰੇ ਕੁਟਨਾਂ ਹਿ ਬਿਲਿ ਬਾ। ੪੫। ਤੁਦਮਾ ਆਗੁਣ ਮੇ ਉਰ ਬੀਧਾ। ਆ
ਤੇ ਕੁਏ ਸੁਮੈ ਪੁਕੁ ਅੰਧਾ। ਤੁਗੁਣ ਬਿੰਨ ਜੁਗੁਣ ਨ ਅਪਾਰਾ। ਕੋ ਸੇ ਜ
ਨੇ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ। ੪੬। ਉਸਤੁਤਿ ਕੋ ਸੇ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰੀ। ਬਾਣੀ ਕੋ ਨਹਿ

ਬਿਖੇਮੁ ਰਾਗੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੋ ਜੁ ਪਦ ਪ੍ਰਣਾਮ॥ ਬਾਣ ਜਰਾ ਸਨ ਪਾਗੀ ਰਾਮ॥
 ੪੧॥ ਲਖ ਮਲ ਜਹਿ ਤੇ ਦੇਵ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਜਹਿ ਜੁਗੀਵ ਨਿਖਲ ਤਮ ਭਾਜੇ॥
 ਯਾ ਬਿਪਕਰੀ ਬਡਾਈ ਜਬ ਹੀ॥ ਕੁਏ ਪਰ ਸਿਨ ਉਮਾ ਹਰਿ ਤਬ ਹੀ॥ ੪੨॥
 ੮੧॥ ॥ ਸੁਯਿ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਜ ਕੁਗਤਿ ਪਿਖ ਬੈਲੇ ਹਜ ਕੁਗਵਾਨਾ॥ ਜੇਵ
 ਰ ਚਾਹੇ ਚੀਤ ਮੇ ਸੋ ਮਾਮ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ॥ ੪੩॥ ਸੁਯਿ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਮ ਪਤਿ
 ਕੁਖੇ ਬਚਨ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਕੁਗਤਿ ਜੁਗਾਪ ਵਦੀ ਜਯੇ ਤੁਮ ਕੁਗਤ ਨ ਪ੍ਰ
 ਦਿ ਯਾਂ ਲਾ॥ ੪੪॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਜਨ ਮੇ ਕਰਮ ਵਸਤ ਹਿਤ ਹਿ ਕੁਗਤਿ ਤੁ
 ਗਾਗੀ॥ ਤਵ ਕੁਗਤ ਨ ਕੋ ਸਿਗਾ ਸਦ ਹੋਵੇ ਮੇ ਹਿ ਮੁਰਾਗੀ॥ ੪੫॥ ਸ
 ॥ ਸੁਚਰ ਕੋ ਨਹਿ ਸਿਗਾ ਕਦੀ ਪ੍ਰਭ ਹੋਵਤ ਮੇ ਯਹ ਲੋਕ ਮਸ਼ੁਰੇ॥ ਜੀਭ
 ਕਹੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਜਦਾ ਮਨ ਰਾਮ ਜੁ ਜਾਮ ਲਹੂ ਪਚਿਤਾਗੇ॥ ਸੀਯ ਸੋ ਕੁਤ

ਸਮੇਤ ਸਦਾ ਸਰਸੋਰ ਸਰਸਨ ਹੋ ਕਰ ਪਾਗੇ। ਪੀਤ ਪਟਿ ਬਰਸੇ ਮੁਕਟਾ ਪੁਨਿ ਅੰ
ਗਦ ਨੁਪਰ ਹਾਰ ਸਦਾਗੇ। ੫੨। ਏ ॥ ਕੋਜਤ ਕਮਾਣਿ ਗਲ ਮੇਲ ਸੇ ਕੁੰਤ
ਲਕਨ ਜੁਗਾਹਿ। ਏਹੀ ਬਸੇ ਉਰ ਮੇਜ ਦਾਰਾ ਮਸੋਰ ਬਰਨਾਹਿ। ੫੩। ਸੀ
ਰਾ ॥ ਚੰ ॥ ਜੁਯਿ ਪੁਕਾਸੀ ਜੇਹੀ ਹੋਈ। ਤੂੰ ਮਨ ਮੇਚਾਹਤੁ ਹੋ ਜੋਈ
॥ ਬਦਰੀ ਖੰਡ ਪਾਵਨ ਮਮਥਾਨਾ। ਤਹਾਂ ਜਾਂਹਿ ਦਰਸਨ ਮਲਹਾਨਾ। ੫੪
॥ ਤਹਿ ਬਸ ਮੇਕੋ ਉਰ ਮੇਕੁ ਜੋ। ਬਹੁਰੇ ਯਾਹਿ ਕਲੇਵਰ ਤਜੇ। ਮੇਹ ਪਰਾਤਮ
ਕੋਤ ਬਪਾਵੇ। ਬਹੁਰੇ ਕੁਦਸਾਗਰ ਨਹਿ ਆਵੇ। ੫੫। ਜੁਨਿ ਰਾਘਵ ਕੀ
ਯਾਬਿਧਿ ਬਾਨੀ। ਉਮਾਤਾਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨੀ। ਬਵੀ ਖੰਡਿ ਆਸੁ ਮਮ
ਹਿਜਾਈ। ਸਿਮਰਯੋਰ ਪੁਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ। ੫੬। ਏ ॥ ਉਮਾ
ਕਲੇਵਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਗਈ ਰਾਮ ਕੇ ਧਾਮਾ। ਗਿਰਜਾ ਕਾਨਨ ਮੇਠਿ ਰੋਮੇਖ

ਕਲਪਦੁਮਰਾਮਾ॥੫॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਮਧਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਊਮਮਹੇਸੁਰ
 ਸਿਥਾਵੇਕਿਸਕਿੰਪਾਕਾਂਤੁਖਸੁਮੋਧਿਮਾਇ॥੬॥ਸ਼ੀਮਹਾਵੇਵੇਵਾਚਾ॥ਕਥਿੰ
 ਤੁ॥ਤਰੁਣਕੇਸੁਰਖਰੇਬਾਨਰਲੰਗੁਰਸੀਅਸਾਰਨਾਹਿਆਈਕੁਈਚਿੰਤਸ
 ਕੁਕੀਸਕੇ॥ਕੁਏਕਪਿਮਾਰੇਸਕੁਅੰਗਦਉਚਾਰੇਗਏਤੀਸਦਿਨਸਾਰੇਜਨ
 ਧੈਅਪੀਨਈਸਕੇ॥੭॥ਦਰੀਮੇਸੁਕੁਮੇਮਾਸਸੀਅਕੀਨਕੁਈਆਸਪ੍ਰਾਣਤੇਉ
 ਦਾਸਕਾਜਕਰੇਨਕਪੀਸਕੇ॥ਜਾਹਿਜੁਸੁਰਾਜਪਾਨੀਹੋਹਿਪ੍ਰਾਨਹਾਨੀਸਕੁਮਾ
 ਹੇਸੁਗਰੀਵਕਛੁਚਲੇਨਸੁਰੀਸਕੇ॥੮॥ਬਾਲੀਹੁਤੇਤਾਤਬਿਖਯਾਤਜਿਨਥੈ
 ਕੁਕੀਨੋਤਾਕੇਸੁਤਜਾਨਮਿਸਪਾਇਮੋਹਿਮਾਰਹੈ॥ਮੋਹਿਸੋਨੰਹਿਪ੍ਰੀਤੁਬੈਰ
 ਅਤਿਚੀਤਿਵਿਦੁਮਾਰਤੇਸੁਤਬਹੀਜਬਰਾਮਨਉਬਾਰਹੈ॥ਰਾਮਕੋਨਕ
 ਜਕੀਨੋਜਾਤੇਸੁਖਹੋਤਜੀਨੋਇਹੋਸੁਗਰੀਵਸੁਬਹਾਨੋਉਰਧਾਰਹੈ॥ਮਾਤੁਕੇ

ਸਮਾਨਕਹੀਬੇਦਮੈਪੁਰਨਬੁਝੇਭਾਈਕੀਜੁਨਾਰਿਕੁਜੇਪਾਪੀਨਬਿਚਾਰਹੈ।
੨। ਸੁਨੈਕਪਿਪ੍ਰਿਗਵਨਜਾਹਿਪੁਰਪ੍ਰਿਗਵਜੁਮਰੇਹਮਇਹਾਂਬਨਪਾਵਕਜਲਾ
ਇਕੈ। ਅੰਗਦਸੁਨੈਨਜਲਪੇਖਬਲਵਿਤਕਪਿਨੀਰਨੈਨਕੁਰੁਕਹਯੈਹੈਸੁ
ਨਾਇਕੈ। ਕਾਹੇਕਸੁਕਰੋਸੋਕਉਕਹੈਮਹਾਂਨਯਹਿਕਰੇਰੱਛਪਾਲਤੇਰੇਪ੍ਰਾ
ਣਕੀਜਹਾਇਕੈ। ਫੇਰਗੁਹਾਬਰੇਬਲਿਬਾਸਿਇਹਾਂਕਰੇਸਭੁਕੁੰਗਤੁਮਹ
ਨਰਹੇਯਾਹਿਮੈਸੁਹਾਇਕੈ। ੩। ਸ ॥ ਇਹਕੁਧਤਿਬਿਚਾਰਕਰੋਕ
ਪਿਅੰਗਦਮਾਰੁਤਨੈਦਨਏਸੁਨਿਪਾਈ। ਨਯਕੋਵਿਦਮਾਪਸੁਬਾਤਿਕਹੀ
ਪੁਨਿਅੰਗਦਕੋਗਲਿਮਾਹਿਲਗਾਂਈ। ਇਹਕਾਹਿਬਿਚਾਰਕਰੋਬਲਿ
ਅੰਗਦਨੀਤਿਬੁਰੀਤੁਮਹੈਰਹਰਾਈ। ਤੁਮਰਜਕੁਮਾਰਉਦਾਰਬਡੇਅੰ
ਤਿਬੰਲਭੁੰਤੁਬਲਿਹੈਕਪਿਰਾਈ। ੪। ਏ ॥ ਲਖਮਣਤੇਤੁਮਗਮਕੋ

ਪਿਆਰੈ ਉਰਮਾਹਿ। ਰਾਖਵਤੇ ਭਰਨਾਹਿਤਵਕਪਿਨਾਇਕਰੁਰਨਾਹਿ॥੫॥
 ਕ ॥ ਭੰਗਹਿਤਚਹੋਬੀਰਅੰਰਨਬਿਚਾਰੋਪੀਰਸਾਬਤੇਰੋਚਲੈਨਿਤੁਜਿਕ
 ਨਹਿਪਾਰਯੋ। ਏਸੁਗੁਰਾਵਾਸਕਪਿਕਹੋਹੈਮਵਾਸਜਕੁਸੁਰੋਉਰਜਾਨੇਤਵ
 ਨੀਕੇਸੁਉਚਾਰਯੋ। ਭੀਨਲੋਕਮਾਂਹਿਰਾਮਬਾਣਤੇਅੰਕੁਦਨਾਹਿਛੰਡੀਜਾ
 ਹਿਕਪਿਜਿਨਸਿਗਸੁਬਿਚਾਰਯੋ। ਸੁਤਅਰੁਨਾਹਿਨਿਗਾਉਕੇਮੰਸੁ
 ਰਉਹੰਤਾਹਿਤਜਪਸਤਵਰਹੇਨਨਿਹਾਰਯੋ॥੬॥ ਗੋਪਿਇਕਬਾਤਹੋਸੁ
 ਕਰੋਬਿਖਯਾਤਿਸੁਤਜੁਨੇਮਨੁਲਾਇਪਾਛੇਉਰਮੇਸੁਮਾਨਿਯੋ। ਰਾਮਨ
 ਰਨਾਹਿਸੁਨਗਾਇਣਪ੍ਰਗਦਜਗਸੀਯਮਾਇਰੂਪਉਰਲਖਮੀਪਛਾ
 ਨਿਯੋ। ਲਖਮਣਜੇਸਪਾਰਜਗਕੋਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਬੇਦਐਪੁਰਨਮੇਸ
 ਚੀਸਸੀਜਕੁਨਿਯੋ। ਰਾਖਸਬਿਨਾਸਹਿਤਬਿਨਤੀਪਿਤਾਮਾਕਰੀ

ਮਇਆਤਨੁਪਾਰੀਲੋਕਪਾਲਕਬਖਾਨਯੋ॥੧॥ਬਿਸਨਬਿਕ੍ਰਿਠਬਾਸ
ਤੰਕੇਹਮਦਾਸਸਭੁਕੁਯੋਗਰਿਮਨੁਜਪਰਤਮਾਸੁਹਾਦਨੰਗ॥ਤੰਗਿਕੀਜੁ
ਮਾਪੁਲੋਕਹੈਕੁਮਾਯਾਤਿਨਕਰੇਹਮਕਪਿਠਲਮੂਲਹੀਜੁਖਾਦਨਾ॥
ਪੁਰਬਮਾਰਾਧਹਰਿਗਮਹੀਕੀਮਾਕਰਿਕੁਏਪਾਰਖਦਸੁਬਿਕ੍ਰਿ
ਠਲਾਇਕੁਵਨਾ॥ਅਬਤਿਨਜੇਟਕਰਪਾਪਪਰਹਰਸਭੁਪਾਇਜੁ
ਬਿਕ੍ਰਿਠਬਾਸਹਮਸੁਖਪਾਵਨਾ॥੮॥ਸ ॥ਅੰਗਦਕੋਇਹੁਭਾਂ
ਤਸਿਬੋਧਗਏਬਿੰਦਮਾਰਲਕੇਬਨਬੀਰਾ॥ਦੁਦਤਦੈਜਨਕਾਤਮਜਾ
ਸੁਮਪੈਵਗਿਰੇਗਏਜਾਇਰਤੀਰਾ॥ਪੇਖਸੰਮੁਦਮਪਾਰਮਹਾਂਭੁ
ਅਦਾਂਇਕਜਾਹਿਅਗਾਧਿਸੁਨੀਰਾ॥ਬਾਨਰਚੈਤਮਹਾਂਭੂਰਪੇਕ
ਹਿਕਹਿਕਰੇਉਰਮਾਂਹਿਅਪੀਰਾ॥੯॥ਜਾਗਰਕੇਤਟਬੈਠਗਏਬ

ਹੁਚਿਤ ਬਡੀ ਸਭ ਕੇ ਉਰਮਾਹੀ॥ ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਰਯੋ ਸਗਲੇ ਇਕਮਾ
 ਸਗਯੋ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਗ੍ਰਹਮਾਹੀ॥ ਗਵਟ ਨਾਗਿ ਪਿਖੇ ਅਬਲੋ ਪੁਨਿ ਜੀਅ ਕੀ
 ਸਾਰਨੀ ਜਗਸਾਂਹੀ॥ ਤੀਖਣ ਦੀਡ ਕਪੇਸ ਅਹੇ ਵਹ ਪ੍ਰਾਣ ਹਨੇ ਸੁਗਏ
 ਪੁਰਮਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਸੁਗੀ ਵਹਨੇ ਇਹ ਤੇ ਸੁਭਲੇ ਇਹ ਠੋਰ ਮਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰ
 ਉਪਏ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਬਿਚਾਰ ਉਪਾਰ ਕੁਸਾਕਿ ਪਿਪਾਵਨ ਅਸਨਲੀ
 ਨ ਬਿਛਾਏ॥ ਤਹਿ ਬੈਠ ਗਏ ਸਗਲੇ ਕਪਿਵੈ ਜਗਮਾਜੁ ਮਰੇ ਮਨ ਮੇਰਹ
 ਰਾਏ॥ ਪੁਨਿ ਤਾਹਿ ਸਮੇਗਿ ਰਕਿ ਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਖਗਏ ਕੁਰੂ ਯਾਨ ਕਾਮਾ
 ਏ॥ ੧੧॥ ਗੀਸ਼ੁ ਨਰਜ ਬਡੇ ਸਿਰਤਾਜ ਸੁਰੂ ਪਰਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਕੁਰੇ॥
 ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰਤਾਜ ਬਡੇ ਕੁਸਾ ਅਸਨ ਮਾਂਹਿ ਸੁਤਾਂਹਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਮਾਜ ਦਯੋ ਬਹੁ ਤੇ ਜਗਨਾਇਕ ਯੋ ਮੁਖਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਏਕਹਏਕ

ਸੁਬਨਰਕੋਸੁਕਰੋਇਨਏਕਹਿਏਕਮਹਾਰੇ॥੧੨॥ਕ ॥ਸੁਨਿਕੈਸੁ
ਗੰਧੁਬਾਨੀਕੁਏਹੈਮਲਾਨੀਮੁਖਖਾਇਗੋਸੁਗੀਸ੍ਰੁਤਨਕਪਿਨਊਚਾਰ
ਯੋ॥ਸੀਯਕੋਨਜੋਪਲੀਨੋਰਾਮਕੋਨਕਾਜਕੀਨੋਮੋਰਕਪਿਨਾਇਕਕੋ
ਕਾਜਨਸਦਾਰਯੋ॥ਹਿਤਨਕਮਾਯੋਹਮਾਥਿਥਾਅਮਲੋਕਪਾਯੋਪੀਨਿ
ਸੁਜਟਾਯੁਜੋਈਗਮਹਿਤਮਾਰਯੋ॥ਯੋਗੀਕੋਦੁਰਾਪਪਦਪਾਯੋਹੈ
ਜਟਾਯਖਗਡੁਰਕੋਸੁਦੇਹਹਰਿਲੋਕਮੇਧਾਰਿਯੋ॥੧੩॥ਚੈ
ਉਮਾਸੀਪਾਤੀਸੁਨਿਅਹਿਬਾਨੀ॥ਕ੍ਰਾਤਕਥਾਮੁਖਕਪਿਨਬਖਾਨੀ॥ਪੁ
ਛਯੋਬਹੁਰਕੁਲੋਹਿਤਲਾਈ॥ਤੁਮਹੋਬਨਰਕੋਨਸੁਕਾਈ॥੧੪॥ਜ
ਟਾਯੁਲਾਮਮਕ੍ਰਾਤਬਖਾਨਾ॥ਸੁਪਾਸਮਾਨਪਰੋਮਮਕਲਾਮੇਰੇਤੋਤੁ
ਰਤੁਮਕੋਨਾਹੀ॥ਕਹੋਪਲਵੰਗਮਜੋਮਨਮਾਂਘੀ॥੧੫॥ਤਿਨਮੇਅੰਗ

ਦਜੋਪਰਧਾਨਾ।ਉਮਾਲਗੋਤਬਕਰਨਬਖਾਨਾ।ਦਸਰਬਪੁਤਰਮਜਸਦੀ
 ਕੋ।ਲਖਮਣਕੁਤਜਹਿਕੋਨੀਕੋ।੧੬।ਸੀਆਭਾਰਯਾਤਾਂਕੀਪਿਆ
 ਰੀ।ਤਾਸੀਗਆਏਬਿਪਨਖਸ਼ਾਰੀ।ਰਾਵਣਦੁਸੁਮਹਾਂਹੀਕਾਰੀ।ਤਾਹਿ
 ਹਰੀਵਹਜਨਕਕੁਮਾਰੀ।੧੭।ਰਾਮਚੰਦਮਿਗਮਾਰਣਗਏ।ਲਖਮ
 ਣਤਾਂਕੇਪਛੇਪਏ।ਰਾਮਰਾਮਸੀਅਕਰੀਪਕਾਰਾ।ਸੁੰਨਤਿਜਟਾਯੁਭੁ
 ਯੋਰੁਖਕੁਰਾ।੧੮।ਰਾਵਣਜਾਬਭਿਰਯੋਰਣਕੁਰੀ।ਰਾਵਣਮਾਰਯੋ
 ਖਗਸਿਕੁਰੀ।ਰਾਮਨਿਮਿਤਮੁਏਖਗਰਾਜਾ।ਰਾਮਦਾਹਲੈਕਰੇਸੁ
 ਕਾਜਾ।੧੯।ਰਾਮਸੁਜਮਜਟਾਯੁਸੁਪਾਂਦੀ।ਰਾਮਮਿਲੇਸੁਗੀਵਹ
 ਜਾਈ।ਅਮਗਨਿਜਲਾਇਕੁਦੇਵਹਮੀਤਾ।ਬਹੁਰਿਸੁਗੀਵਹਕੀਕ
 ਹੀਸਕੁਰੀਤਾ।੨੦।ਰਾਮਚੰਦਬਾਲੀਰਣਮਾਰਾ।ਸੁਗੀਵਭਾਲਰਾਮ

ਕਪਿਥਾਰਾ। ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਬਨ ਰਬਿੰਦ ਪਠਾਏ। ਛੁੰਢੇ ਸੀ ਅਜਗਤ ਮੇਜਾਏ
॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਇਕ ਮਾਸ ਹੁਪੁਰਬ ਆਪੁ ਸੰਬੈ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰੇ ਕਰ
ਦੰਤੁ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਕੁਤਿ ਬਖਾਨ ਪਠਾਇ ਦਏ ਹਮ ਆਇ ਪਏ ਗਿਰਕਿ
ਦਰ ਕੁਾਰੇ। ਇਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਕੁਯੋ ਹਮ ਕੋ ਨਹਿ ਸੀ ਅਸੁਰਾ ਵਣ ਨੈਨ
ਨਿਹਾਰੇ। ਅਬ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਕੁਸਤਾਰ ਤਲੇ ਸਰਤਾ ਪਤਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਬੈਠ ਕਨ
ਗੇ। ੨੨ ॥ ਜੇਤੁ ਮਜਾਨ ਤਹੇ ਖਗਰਾ ਸੁਨਾ ਸੀ ਅਕਥਾ ਮਾਦੇ ਹਿਸੁਨਾਏ
॥ ਅੰਗ ਦਬੈ ਨ ਕੋ ਜੁਨਿ ਕੋ ਹਰਖੇ ਉਰੇ ਮੇ ਖਗਰਾ ਜਾਮ ਲਾਏ। ਬਾਨਰ
ਪ੍ਰਾਣ ਸਮਾਨ ਜਟਾ ਯੁਸੁ ਕ੍ਰਾਤੁ ਹੁਤੇ ਲਾਪੁ ਮੇ ਉਰ ਕੁਾਏ। ਬੀਤ ਹਜਾਗ
ਏ ਬਰਖਾਬੁ ਕ੍ਰਾਤੁ ਉਦਿ ਤੁਸੁ ਮੇ ਅਬ ਪਾਏ। ੨੩ ॥ ਵਾਕ ਸਹਾਇ ਕੋ ਰੋ
ਤੁਮਰੀ ਜੁਨਿ ਬਾਨਰ ਆਜੁ ਕੁਏ ਦੁਖ ਕੁਾਰੇ। ਕ੍ਰਾਤੁ ਕੁਨੀਰ ਸੁਦਾਨ ਦਯੋ

ਅਬਲੇਚਲਯੋਮੰਨੀਰਕਲਗੇ। ਦੈਜਲਫੇਰਕਹੈਬਤਿਆਂਸਕੁਕਾਰਯਜਾਂ
 ਕਰਹੈਹਿਤੁਮਾਗੇ। ਬਾਨਰਭਾਖਤਥਾਮੁਖਤੇਖਗਆਨਪਰੇਜਹਿਉਜਲ
 ਵਗੇ। ਨਾਇਜਟਾਪੁਕੁਨੀਰਦਯੋਪੁਨਿਬਾਨਰਤੁਹਿਜੁਲੀਨਉਠਾਈ।
 ਫੇਰਸੁਰਾਹਗਆਨਪਰੇਖਗਬਾਨਰਭਾਖਤਦੇਹਜੁਗਾਈ। ਬਾਨਰ
 ਕੋਹਰਖਾਵਤੁਹੀਤਬਸੀਯਕਥਾਖਗਰਾਜਬਤਾਈ। ਪਾਵਨਸੀਖ
 ਕਥਾਗਿਰਜਾਂਦਹਕੁਖੁਹੈਜੁਨਿਯੋਮਨਲਾਈ। ੨੫। ਐ ॥ ਲਿ
 ਕਾਨਾਮਪੁਰੀਮਨਮੋਹੈ। ਗਿਰਤ੍ਰਿਕੂਟਕੇਸਿਰਪਰਸੋਹੈ। ਤੁਹਾਮਸੋਕ
 ਬਨੀਮਹਿਸੀਤਾ। ਰਾਖਸੀਆਂਰਾਖਤਹੈਨੀਤਾ। ੨੬। ਜੈਜੇਜਨਪੈ
 ਭੋਇਯਜਾਨੈ। ਲਿਕਾਜਲਨਿਪਮਪਿਪਛੂਰੋ। ਬਿਨੁਸਿੰਦੇਹਲੀਕਮੋ
 ਦੇਖੋ। ਸੀਤਾਤਹਾਕੁਲੀਬਿਪਿਪੇਖੋ। ੨੭। ਬਾਨਰਸਿਸਾਦੁਰਬਿਨੀਠ

ਗੀਤ੍ਰਸੁਭਾਵਦੁਰਮਮਭੀਠਾ। ਸੋਯੋਜਨਸਾਗਰਬਿਸਥਾਰਗ। ਯਾਕੋਜੋਨ
ਸੁਲਾਘਨਹਾਰਗ। ੨੮। ਸੋਮਿਥਲੇਸਤਨੁਜਾਦੇਖੋ। ਪੁਨਿਆਵੇਬਲ
ਧਾਰਬਿਜੇਖੋ। ਰਾਵਣਦੁਸ਼ਾਂਤਮਖਲਭੁਰਗ। ਜਿਨਮੇਰੋਭਾਂਈਲਪੁਮ
ਗ। ੨੯। ਏਕਾਕੀਤਿਹਮਾਰੇਜਾਇ। ਬਿਨਾਪੀਖਨਹਿਪਾਰਬਜਾਇ॥
ਸਾਗਰਤਰਪੁਨਿਦੇਇਸੁਜਾਗ। ਤੁਕੋਕਰੋਸੁਪਤਨਬਿਚਾਰਗ। ੩੦॥
੬ ॥ ਰਾਵਣਕੋਰਖਨਾਬਪੁਨਿਮਾਰਹਿਗੋਬਲਪਾਗ। ਸੀਅਸੇਧਪ
ਦੁਚਾਵਨੀਅਹਿਧੋਕਜਤੁਮਾਗ। ੩੧॥ ਸ ॥ ਸਿੰਧੁਇਹਾਸਤਯੋ
ਜਨਬੀਚਸੁਜੋਕਪਿਜਾਇਸਕੇਬਲਿਪਾਰੇ। ਦੇਵਨਕੇਗਮਨਾਹਿਜ
ਹਾਂਵਹਿਜਾਇਬਰੇਪੁਨਿਲਿਕਮਸ਼ੁਰੇ। ਸੀਅਨਿਹਾਰਸੁਵਾਕਉਚਾ
ਰਮਹਾਂਬਲਮਾਵਹਆਹਿਕਨਾਰੇ। ਆਪਸਮੇਕਪਿਸੋਤੁਮਬਨਰ

ਬੈਠ ਭੁਲੀ ਬਿਪਲੇ ਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤਿ ਜੀ ਮਤੁ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾ
 ਇਏ ਉਮਾ ਹੇ ਸੁਰਸੀ ਬਾਏ ਕਿਸ ਕਿਧਾਂ ਕੰਤੁ ਸਪਤਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਸਾ ਏਹ ਰਾਗ ਉਮਾ ਸਿਪਤੀ ਆਪਨੋ ਕਹਿਤੁ ਭਯੋ ਬਿਰਤਾ
 ਤਾ ॥ ਪੁਰਬ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਭਯੋ ਸੁਨਯੋ ਚੀਤਏ ਕਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕ ॥ ਮੇ ਅੰਜਣਾ
 ਯੁਕਾਈ ਕੁਏ ਗਰ ਬਾਈ ਤਨ ਜੋ ਬਾ ਮੀ ਪੈਰ ਬਲ ਕਹਾ ਲੈ ਬਤਾਯੋ ॥ ਗਵਿ
 ਮੰਡਲ ਉਡਾਨੇ ਬਲ ਯਾਹੀ ਤੇ ਪਛਾਨੇ ਗਯੋ ਯੋ ਜਨ ਹਜਾਰ ਪਾਰਨ ਭੁਕੇ
 ਪਾਯੋ ॥ ਗਵਿ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਜੋ ਜਟਾ ਯੁਕੁਏ ਤਾਪ ਤਨ ਸੂਰਯ ਅਛਾਦ ਯਾਹ
 ਤਾਪ ਕੋ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਅੰਜਣ ਮਨ ਪਾਰਏ ਉਪ ਪਨ ਪਜਾਰ ਗਵਿ ਛਾਦਯੋ ਜੋ ਮੇ
 ਹਜਨੁ ਰਾਹੁ ਜੇ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੈ ॥ ਸੂਰਯ ਕੇ ਕਰਦਾਹ ਭੁਏ ਪ੍ਰਮੇ ਗਿਰਿ
 ਯੋ ਗਿਰ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਹੀ ॥ ਦੂਰ ਹਤੇ ਕਪਿ ਮੇ ਗਿਰਿ ਯੋ ਅਤਿ ਸੂਰਛਤਾ ਸੁਭਈ

ਤਮਾਂਗੀ। ਥੀਤਿਗਏਦਿਨੁਤੀਨਜਥੈਤਬਪਾਟਕੁਏਸੁਕਲੇਵਰਮਾਂਗੀ। ਪੀ
ਰਮਹਾਂਤਨਪੀਰਗਯੋਪਖੀਨਕੁਯੋਸੁਪਿਨਾਮਨਮਾਂਗੀ॥ ੩॥ ਕ
ਕੋਏਸਕੋਨਗਿਰਕਾਨਨਜੁਕੋਨਪਰਜਾਨਯੋਨਜਾਇਕਛੁਕੁੰਤਿਚਿਤੁ
ਏਏਗਯੋ। ਹਰਏਉਪਾਰਨੈਨਬੈਨਨਉਚਾਰਸਕੋਆਸੁਮਨਿਹਰ
ਸਨੇਸਨੇਢਿਗਮੇਗਏ। ਚਿਦਨਾਮਥੈਮੁਨੀਸਨੀਤਿਉਰਈਸਕੁਜੇਮੇਹ
ਪਿਖਕਪਿਬਿਸਮਦਉਰਸੋਕੁਏ। ਕਹੁਰੇਸਿਪਾਤੀਉਤਪਾਤਿਯਹਕਾਹੇ
ਤੇਸੁਛਾਦਨਬਿਹੀਨਤੇਹਿਕਹੇਕਿਨਹੈਕਯੋ॥ ੪॥ ਤੁੰਤੁੰਤੁੰਤੁਬਲਦਨਪੁ
ਰਬਪਛਨਮੇਰੀਜਰੇਪਰਕਾਹੇਤੇਸੋਕਹੇਸਮਸੁਇਕੋ। ਕੁਯੋਜੇਈਸਮਾ
ਚਾਰਕਹਯੋਬਿਸਥਾਰਸਕੁਸੁਨਿਕੋਮੁਨੀਸਉਰਰਹੇਬਿਸਮਾਇਕੋ। ਢੇ
ਰਮੇਮੁਨੀਸਕੋਉਚਾਕਯੋਬਿਚਾਰਕਰਤਜੇਯਹਦੇਹਬਨਪਾਵਕਜਲਾ

ਇਕੋ। ਪੰਖੀ ਨਜੀਵਨੋ ਜੁ ਖੀਨ ਕੁਯੋ ਮੇਰੋ ਅਬਜੁ ਨਿਕੋ ਮਨੀ ਸਭਿ ਰਦ
 ਯਾ ਬਜੀ ਮਾਇਕੋ॥੫॥ ਬਚਨ ਜੁ ਨੀ ਜੈ ਮੋਹ ਭਾਖੇ ਜੋ ਖਗੇ ਸੁ ਤੋ ਹਿਸ
 ਨਿਕੋ ਕਰੀ ਜੋ ਜੁਤ ਚੀਤ ਜੋ ਸੁਗਇ ਹੈ॥ ਦੇਹ ਮੂਲ ਦੁਖ ਜਾਨ ਕਰਮ ਦੇਹ ਕੋ
 ਨਿਦ ਨ ਕਰਿ ਮਨ ਕੇ ਕਰੇ ਤਬ ਜੋ ਭਿਮਾਨ ਮਾਇ ਹੈ॥ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ
 ਸੁਹੇਤੁ ਹੈ ਅਵਿਦ ਯਾ ਅਨਾਇ ਜ ਕੁਰੂ ਪਤਾ ਹਿ ਬੇਦੁ ਸੁਨਾਇ ਹੈ॥ ਚੇਤਨ
 ਕੀ ਛਾਯਾ ਜਬ ਮਿਲੇ ਮੰਗਿ ਮਾਯਾ ਤਬ ਹੋਇ ਕੋ ਅਕੁਦ ਲੋਹ ਪਾਵੁ ਕ
 ਭੁਗਾਇ ਹੈ॥੬॥ ਚੇ ॥ ਬਹੁਰੋਇ ਹਤ ਦੰਤੁ ਮਪਾਇ॥ ਚੇਤਨ ਦੁਤ
 ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਜੁਗਾਇ॥ ਦੇਹ ਬਿਖੇਰੀ ਤਾਮਤਿ ਜੋਈ॥ ਹੋਇ ਹੀ ਕਾਰ ਅਪੀ
 ਨ ਜੁ ਜੋਈ॥੭॥ ਤਾ ਮੂਲ ਕਯ ਹੋ ਜੀ ਸਾਗ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾ ਮੰਗਿ ਅਪ
 ਗਾ॥ ਮਾਤਮ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਮਿਥ ਯਾ ਕੁਯੋ ਭਿਮਾਨੀ ਜੋਈ॥੮॥

ਦੇਹੀਪੁਨਿਕਰਮਕਮਾਂਉ॥ ਇਨਕੋਫਲਮਾਗੇਮੇਪਾਉ॥ ਯੈਸੀਕੁਲਪਕ
 ਰੇਅਹਿਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਕਰਮਕਰੇਫਲਮੇਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੯॥ ਫਲਬਾਂਪਯੋਅਹਿ
 ਕੁਜੇਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਰਪਿਉਰਪਿਕੁਮਬਾਰੇਬਾਰਾ॥ ਪੁਨਿਪਾਪਕੇਹੋਇਅ
 ਪੀਨਾ॥ ਫਲਕੋਗੋਹਰਖੋਉਰਦੀਨਾ॥ ੧੦॥ ਮੇਜਗਪ੍ਰੀਨਿਜੁਬਦਤਕ
 ਮਾਏ॥ ਅੰਗਦਾਨਬਦੁਕਾਂਤਿਕਰਾਏ॥ ਭੋਗੀਫਲਤਿਨਕੋਜੁਗਮਾਹੀ
 ॥ ਯੈਸੀਕੁਲਪਕਰੇਮਨਸਾਂਹੀ॥ ੧੧॥ ਭੋਗਤਹਾਂਬਦੁਰੋਚਿਰਕਾਲਾ॥
 ਸੁਰਗਲੋਕਮੇਭੋਗਬਿਸਾਲਾ॥ ਖੀਣਪ੍ਰੀਨਿਹੋਹਿਤਹਿਜਬਹੀ॥ ਗਿਰੇ
 ਅਪੋਮੁਖਤਹਿਤੇਤਬਹੀ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਬਮੇਪਰੇਸੁਚੀਦਮਸ਼ਾਹੇ॥ ਪੁਨਿ
 ਹੋਵੇਅਹਿਰੂਪਨਿਧਾਹੇ॥ ਬਦੁਰੋਗਿਰਿਸੁਪਰਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਪਰੇਸੁਖਵ
 ਬੀਹੀਕੇਮਾਂਹੀ॥ ੧੩॥ ਬਸੇਸੁਬਦੁਦਿਨੁਨਾਜਮਸ਼ਾਹੇ॥ ਬਦੁਰੋਹੋਇ

ਸੁਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰੇ। ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਨਾਜਹੈਜੋਈ। ਭੁੰਗੇਪੁਰਖਜਗਤਮੇਜੋਈ
 ॥ ਭੁੰਜਨਦਾਨੇਦੂਪਅੰਬਘਾਇਕਾ॥੧੪॥ ਚੈ ॥ ਰੇਤਹੋਇਨਰਤਨੁ
 ਬਿਖੈਨਾਰੀਰਕਤਿਸੁਹੋਇ। ਰਿਤਵਤਨਾਰੀਯੋਨਿਮੇਸਿਚੈਜੋਨਰਜੋਇ
 ॥੧੫॥ ਚੈ ॥ ਯੋਨਿਰਕਤਿਮੇਮਿਲੇਸੁਜਬਹੀ। ਜਗਪੁਲਪੰਟੇਤਾ
 ਕੋਤਬਹੀ। ਦਿਨਏਕਹਮਹਿਕਾਲਿਲਜੁਹੋਈ। ਰੂਢਜਰੂਪਹੋਇਪੁ
 ਨਿਸੋਈ॥੧੬॥ ਪੰਚਰਾਤਿਮੇਬੁਦਬੁਦਾਕਾਗ। ਹੋਵੈਦੀਰਖਗਰੁ
 ਮਸ਼ੁਰਾ। ਦਸਨਿਜਹੋਵੈਮਾਸਅਕਾਗ। ਲੋਹੁਕੁਰੇਸੁਪਖਮਸ਼ੁਰਾ॥
 ੧੭॥ ਰਾਤਿਪਚੀਜਜਾਇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਅੰਕਰਹੋਇਤਾਹਿਤੇਤਬ
 ਹੀ। ਗੀਵਾਸਿਰਪੁਨਿਅੰਰਸਕਿਪਾ। ਪ੍ਰਿਥਵੀਜਪੁਨਿਓਦਰਕਬਿਪ
 ॥੧੮॥ ਮਾਸਾਬਿਤੀਤਹੋਇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਅੰਗਤਹਿਤ

ਬਗੀ। ਪਾਇ ਪਾਦ ਪਰ ਸੁ ਕਟਿ ਜਾਨਾ। ਪੁਗਲ ਮਾਸ ਬੀ ਤੇ ਹੁਇ ਕਾਨਾ। ੧
ਖੀ ਹੋਇ ਬਿਤੀ ਤਿਤੀ ਨ ਜਬ ਮਾਸਾ। ਅੰਗ ਨ ਸਿਧ ਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਚਰ
ਮਾਸ ਜਬ ਜਾਂਹਿ ਬਿਲਾਈ। ਤਬ ਅੰਗੁ ਲਿਉ ਪਜੇ ਖਗਰਾਈ। ੨੦। ਨ
ਸ ਕਰਨ ਨੈਨ ਲੈ ਜੇ ਤੇ। ਪਾਂਚ ਮਾਸ ਮੇ ਹੋਵੈ ਤੇ। ਦਿਤ ਪਾਂਤਿ ਨ ਖਗੁ ਹ
ਯ ਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਪੰਚ ਮਾਸ ਬਿਖੇ ਯਹ ਜਾਨਾ। ੨੧। ਖਟ ਪੁਨਿ ਮਾਸ ਬਿ
ਤੀ ਤੇ ਜਬ ਗੀ। ਛਿੜੁ ਹੋਇ ਖਗੇ ਸੁਰਤ ਬਹੀ। ਹੋਵੈ ਕਾਨ ਨ ਦ੍ਰਿਵਰ ਉ
ਦਾਗਾ। ਗੁਦ ਉਪਾ ਸੁ ਪੁਨਿ ਨਾ ਭਿਅ ਕਾਰਾ। ੨੨। ਸਪਤ ਮਾਸ ਰੁਮਾ
ਵ ਲਕੇ ਸਾ। ਅਸੁ ਮਾਭਿਨ ਅਵੈ ਦ੍ਰਿਸੁ ਦੇਸਾ। ਦ੍ਰਿਸੇ ਗਰੁਤ ਨ ਭੀ ਤਰ ਜੈ
ਈ। ਨਵ ਮਾਸ ਚੈ ਤੰਨ ਜੋ ਹੋਈ। ੨੩। ਏ ॥ ਮਾਤ ਖਾਇ ਜਲ
ਪਾਨਿ ਜੋ ਤਾ ਕੇ ਰਸ ਧਿ ਬਿਜਾਲਾ। ਨ ਭੁਨਾ ਲਿਕ ਰਿਕੋ ਗਈ ਗਰੁਤ ਮਾ

ਹਿਵਹਬਾਲਾ॥੨੪॥ਸ ॥ਕਰਮਅਪੀਨਵਪੇਊਗੇਜਠਗਗਨਿਨਖ
 ਗਬਾਲਮਗੇ॥ਪੁਰਬਲੇਜਨਮਾਕਰਮਾਜਠਰੰਤੁਰਮਾਹਿਜੁਪਾਇਕਰੇਂਗ
 ਯੋਊਰਮਾਂਹਿਜੁਬੋਲਕਹੇਜਠਗਗਨਿਨਤਨਤਾਹਿਜਰੇਂਗ॥ਯੋਨਿਹਜਾ
 ਰਸੁਮੇਹਪਰੈਦੁਖਯੋਨਿਨਮੈਬਹੁਭਾਤਿਭੁਗੇ॥੨੫॥ਸੁਤਦਾਰਸਬੀਧ
 ਕਰੋਰਕੁਏਪਜੁਬਾਂਧਵਨਾਕਛੁਜਾਤਿਗਿਨਾਏ॥ਸੁਕੁਟਿਬਕੁਰੇਨਿਸ
 ਬਾਸੁਰਮੈਕਰਨੀਤਿਅਨੀਤਸੁਵੰਬਮਿਲਾਏ॥ਕ੍ਰਿਤਏਹੁਕਰੀਕੁਟੁਕੀ
 ਤਰਮੈਸੁਪਨੇਸੁਨਹੀਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਬਤਾਂਫਲਦੁਖਸੁਭੋਗਤਹੇ
 ਜਠਗਗਨਿਮੈਤਨੀਤਤਪਾਏ॥੨੬॥ਖਿਨਭ੍ਰਿਗਰਦੇਹਬਿਖੇਬਸਿਕੈ
 ਜਗਭੀਤਰਮੈਬਹੁਪਾਪਕਮਾਏ॥ਨਰਕਾਂਭ੍ਰਿਮਹਾਂਗਰਭਾਗਨਿਤੋ
 ਨਿਕਸੋਕਬਯੋਮੁਖਮਾਂਹਿਅਲਾਏ॥ਅਬਤੇਉਪਰੰਤਨਭੋਗਭੁਜੋਹਰਿ

ਹਿਤਮਾਤਮਕੇਨਕਰੋਕਬਹੀਤਹਤੇਏਗੁੰਤਿਸੁਮੈਦੁ ੨੩ ਖਪਏ॥

ਪੁਜਨ ਕੋਰੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ॥

॥੨१॥ ਗੀਯਾ ॥ ॥ ਇਹ ਭੁੰਗਤਿ ਕੀਨ ਕਰਗਰਿਤ
ਹਿਪੁ ਨਿਜਨ ਮਯੋ ਸਰ ਆਯੋ ॥ ਯੋ ਨਿਯਤੁ ਪ੍ਰਪੀਤੁ ਯੋ ਬਹੁ ਭੁੰਗਤਿ ਤਹਿ ਦੁ
ਖ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਭੁੰਗਤਿ ਦੁਖ ਸਭੋ ਗਨਿਕ ਸਯੋ ਨਰ ਕਤੇ ਜਿਸ ਪਾਤਿ ਕੀ ॥
ਜਨੁ ਪੁਤਿ ਬ੍ਰਣਤੋ ਕੀਟ ਗਿਰਯੋ ਸਾਰਨਾ ਕਛੁ ਆਪ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋ
ਤਾਉ ਪਰਿਤਿ ਦੁਖ ਬਹੁ ਭੁਗੀ ॥ ਹੋਹਿ ਸੁਖਾਲ ਕਦੇ ਹਮ ਸੁਰੀ ॥ ਯੋ ਬਨਿ ਮੈ
ਦੁਖ ਅਹਿ ਸੁਜੈ ਤੇ ॥ ਅਨੁ ਭਵ ਕਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੈਖ ਗਵਰ
ਸਭੁ ਆਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਆਤੈ ਮੈਨ ਹਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਇਹੀ ਭੁੰਗਤਿ ਤਨੁ
ਮੈ ਹੀ ਗਹੇ ॥ ਕਰ ਅਧਮਾਸ ਨਰ ਕਦੁ ਖਲਹੇ ॥ ੨੪ ॥ ਗਰਭੁ ਵਾਸ ਲੈ ਦੁ
ਖ ਅਸੈ ਸਾ ॥ ਆਉ ਨਿਵੇਸਤੈ ਹੋਹਿ ਖਰੇ ਸਾ ॥ ਤਾਤੇ ਤਨੁ ਦੇ ਨੈ ਤੇ ਨਿਅਰੈ ॥

ਆਤਮਕੋ ਉਰਮਾਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੇਤਿ ਨ ਕੋ ਉਰਮਾਨਾ॥ ਤਿ
 ਆਗੇ ਦੇਹਾ ਵਿਕਾਸ ਭ੍ਰਿਮਾਨਾ॥ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਵਨ ਜਗ ਜੋਈ॥ ਜਾਗਰ
 ਦਾ ਦਿਤ ਜੇ ਜਨ ਜੋਈ॥ ੩੨॥ ਜਤਿ ਗਿਆਨ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਸਰੂਪਾ॥ ਬੁਧਾ
 ਤਿਧਨ ਆਨੰਦ ਰੂਪਾ॥ ਬਿਤੁ ਜਰੂਪ ਆਤਮਾ ਜੋ ਜਾਨੇ॥ ਸੋਹ ਅਗਿਆਨ
 ਹੋਹਿ ਸੁਕੁ ਹਾਨੇ॥ ੩੩॥ ਦੇਹ ਹੋਹਿ ਅਥਵਾ ਪੁਨਿ ਜਾਈ॥ ਯੋਗੀ ਕੋ ਦੁਖੋ
 ਇਨਰਾਈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਗਭਿਧਾਸੀਨਾ॥ ਯੋਗੀ ਤੁਯੋ ਪਰਮ ਪਦ
 ਲੀਨਾ॥ ੩੪॥ ਤਾਤੋ ਪ੍ਰਾਗਭਿਧਾ ਹੋ ਜੋ ਲੋ॥ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਖਗਰ ਹੋ ਸੁਤੋ
 ਲੋ॥ ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਪੀਰ ਜ ਉਰ ਪਾਗੇ॥ ਸਰਪ ਕ੍ਰਿਚ ਸਮ ਦੇਹ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੩
 ੫॥ ਕਛੁ ਮੋਰ ਕਹੋ ਸੁਨਿ ਯੋ ਖਗ ਜੋਈ॥ ਜਾਮੇ ਤੋਰ ਅਤਿ ਹਿਤ ਹੋਈ॥
 ਤੇਤਾ ਪੁਰਾਮੇ ਆਪਨ ਰਾਇਨਾ॥ ਆਵੇ ਗੇਦ ਸਰਬ ਕੇ ਆਇਨਾ॥ ੩੬॥

ਦਾਸਰਬੀਵਹਰਾਮਕਹਾਏ। ਰਾਵਨਕੇਬਪਹਿਤਬਨਿਆਏ। ਸੀਤਾਨਾ
ਮਨਾਰਿਲੈਜਾਥਾ। ਲਖਮਣਕੁਤਸਹਿਤਰਪੁਨਾਥਾ॥ ੩੧॥ ਕੁਤਜਾਹਿ
ਗੋਟਿਪੁਨਮਸ਼ਰੀ। ਆਸਮਰਹਜੀਜਨਕਕੁਮਾਰੀ। ਤਸਕਰਜੀਉਰਾ
ਵਲਤਿਹਠਾਇ। ਏਕਮੇਰਾਖੇਗੋਜਾਇ॥ ੩੨॥ ਕਪਿਸੁਗੀਵਕੀਆ
ਇਸੁਮਾਨੀ। ਫੁੰਦੇਗੇਤਾਂਕਪਿਬਲਵਾਨੀ। ਆਵਹਿਗੇਵਹਜਲਪਿਕ
ਨਾਗੇ। ਕਾਰਲਵਸਵਹਿਮਿਲੇਤਿਹਾਗੇ॥ ੩੩॥ ਤਬਜੀਤਕੀਇਸਿਥਿ
ਤਿਜੇਈ। ਤੁੰਬਾਖੀਜੈਸੇਪੁਨਿਹੇਈ। ਤਬਤੇਰੇਨੂਤਨਪਰਦੇਈ। ਪੁਨਿ
ਉਪਜੇਸੀਸੰਨਹਿਕੇਈ॥ ੪੦॥ ਸਿਪਤੀਉਦਾਚਾ। ਸਵੈਯਾਬਿਦੁਮੁਨੀ
ਸੁਰਮੇਹਸੀਬੋਪਿਕਰਯੋਇਹਭਾਂਤਦਾਭੁਰਧਾਰੀ। ਕੋਮਲਮੇਪਰਏ
ਪੁਨਟੀਨਕੁਏਤੁਮਬਾਨਰਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ। ਜਾਵਤੁਮੇਕਲਯਾਨਤੁਮੇ

ਕਹੈ ਸਾਚੁ ਪਿਖੈ ਸੁਬਿਦੇ ਹਕੁ ਮਾਰੀ। ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਜਿਹ ਕੁਝ
 ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਗਰ ਪਾਰੀ। ੪੧। ਜਿਹ ^{ਹੋ} ਤੁਮ ਹੋ ਨਾਮ ਕੁ ਜੇ ਜਗ ਸਿੰਧੁ ਤਰੇ
 ਖਲੁ ਪਾਵਤ ਹੈ ਪਦਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ। ਤੁਮ ਤਾਂ ਜਗ ਨਾਥ ਕੇ ਦੂਤ ਅਏ ਅਤਿ
 ਸੇਵਕ ਰਾਮ ਕਿਨੀ ਤਿਪਿ ਆਰੇ। ਤੁਮ ਕਿਉ ਬਲ ਧਾਰ ^{ਤਨ} ਤਨ ਮੈਲੁ
 ਨੀਰ ਪਿਕੋ ਨਹਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰੇ। ਇਹੁ ਕੁੰਤਿ ਬਖਾਨ ਗਏ ਨਕੁ ਮੇਜਨ ਕਬ
 ਮਜਾ ਸਗਲੀ ਕਹਿ ਜਾਗੇ। ੪੨। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇ
 ਏ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਬ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿੰ ਪਾ ਕੇ ਕ੍ਰੇ ਅਸੁ ਮੋ ਪਿਆਇ। ੪੩।
 ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇ ਉਦਾਚ। ਸ੍ਰੈ ਯਾ ਧਗ ਰਾਜ ਗਏ ਨਕੁ ਮਿਲ ਮੈ ਹਰਖੇ
 ਕਪਿ ਪ੍ਰਗਵਤ ਮਨ ਮਾਂਹੀ। ਉਤ ਜਾਹ ਬਢੇ ਜੀਅ ਦੇ ਖਨਕੋ ਤਟਨੀ
 ਰਪਿ ਬੋਲ ਉਠੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ। ਸ੍ਰੁਖ ਮੀਨ ਤਿਮਿ ਗਲ ਪੁਰ ਹਯੋ ਜਿਹ ਪੇ

ਖੁਤਜੀਵੁ ਰੇਤਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਨਮ ਆਹਿ ਅਕਾਸਗੀਰ ਬਡੇ ਕਪਿ ਪੈਠਸ
ਕੇਨ ਹਿਕੋ ਤਿਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਆਪਸ ਮੈ ਕਪਿ ਦੇਖਤ ਬੈਕਿ ਹੁਕਾਂਤਿ ਤਰੇ ਮੁਖ
ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅੰਗ ਦਬੋਲ ਉਠੇਤ ਬਹੀ ਕਪਿ ਮਾਜ ਜੁਨੇਤੁ ਮਵਾਕ ਹਮਥੇ
॥ ਹੋਬਲ ਦੇਤਿ ਸਭੈ ਕਪਿ ਬੀਰ ਮਹਾ ਸਿਤ ਵਿਕਿ ਮਆਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੋਨ
ਕਰੇ ਰਪੁ ਬੀਰ ਕੁਕਾਰ ਅਜਾਇ ਉਲੀਘ ਜੁਸਾਗਰ ਪਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਕ

॥ ਸੁਗੀਵੁ ਮਾਇਜੁ ਪਾਲ ਕੈ ਇਨ ਬਾਨਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ॥ ਮਮ ਉਠ ਮਾ
ਗੇ ਹੋਇ ਰਾਛੇ ਜੇ ਅਹੇਬਲ ਦਾਨ ॥ ਬਾਂਨਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਰਾਖੇ ਰਾਮ ਕਾ ਪਿਸਿ
ਰਦਾਗਾ ॥ ਵਹਿ ਹੋਇ ਪਾਲ ਕਸੁ ਬਕੋਨ ਹਿ ਮਾਹਿ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਇਹੁਕਾਂਤਿ ਅੰਗ ਦਬੋਲ ਜੁਨਿਕ ਪਰਹੇ ਮੈ ਨਿਜੁ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖ ਹੋਰ ਹੋਤੇ
ਪਰਸ ਪਰਨ ਹਿ ਬੋਲਹੈ ਕਪਿ ਕੋਇ ॥ ਠੇਰ ਅੰਗ ਦਬੋਲ ਯੈ ਦੇ ਬਾਨ

ਰਾਸਨਮਾਨ। ਸੁਗਰੀਵਕਾਰਯਸਿਧਹਿਤਬਲਕਰੋਮੋਹਬਖਾਨਾ। ੪॥
 ਕੋਨਕਾਰਯਕਰੋਗੋਹਮਲੇਹਿਆਪਪਛਨਾ। ਯੁਵਰਾਜਕੇਅਹਵਕਸੁ
 ਨਿਬਲਲਗੇਕਰਨਬੁਖਾਨਾ। ਦਸਬੀਜਮੋਖੁਨਿਤੀਜਚਾਲੀਕਹੇਏਕ
 ਪਚਾਜਾ। ਜਾਠਸੰਤਰਯੋਜਨਾਪੁਨਿਏਕਕਰੋਪ੍ਰਕਾਸਾ। ੫॥ ਅਜੀਤਨ
 ਬੇਜੋਜਨਾਕੀਪਕਹਯੋਨਿਜਬਲਜਾਗ। ਸੁਨਿਜਾਬੁਦਨਕੁਲੁਕਨਾਇ
 ਕਕੀਨਏਹੁਉਚਾਗ। ਸੋਯੋਜਨਾਤੇਨੂਨਮੈਕਛੁਜਾਉਬਾਨਰਛਲਾ। ਜ
 ਬਤੁਏਪੁਰਬਦਾਦੁਨਾਤਬਕਰੋਕਰਮਾਬਿਸਾਲਾ। ੬॥ ਬਲਿਕੁਮਿਸਾਪੀ
 ਪਾਦਰੋਖਿਣਰਹੇਹਰਿਠਹਗਾਇ। ਏਕੀਸਦਾਰਸਕੁਮਿਠਿਰਿਮੇਦਈ
 ਰਿੰਤੁਤੁਵਾਇ। ਅਬਕੁਯੋਬੁਛੇਸਕਤਿਨਾਕਿਹਕਾਂਤਿਲਾਘੇਦਗਾਮੀ
 ਗਵਬਖਾਨਯੋਬਾਹੁਬਲਮੋਜਾਉਜਲਨਿਪਿਪਾਗ। ੭॥ ਫਿਰਮਾਵਨੇ

ਪੜ੍ਹਕਣ

ਕੀਸਕਤਿਹੋਇਨਹੋਇਗਤਿਕਰਤਾਗਾਸੁਨਿਬਾਤਿਤਾਕੀਜਾਂਬੁਦਨਜੁ
ਆਪਕੀਨਉਚਾਗਾਅਦਪਿਸਮਰਬਜੁਤਿਮਹੇਤਵਕੁਜਨੇਨਹਿਸਾ
ਗਾਬਲਿਵਨਸੁਦਰਬਾਲਿਕੋਜੁਤਮੈਨਕੋਸਿਰਦਾਗਾ॥੯॥ਅੰਗਦੇ
ਦੁਬਾਸਿਕਰਛੇਦਾਜੋਕੁਨੇਨਹਿਮੋਹਕੋਪਨਿਲੇਹਦਰਬੁਵਿਛਾਇਨ
ਹਿਕਾਜਕੀਨਜੁਗੀਦਜੀਵਨਤਜੇਪਾਨਚਛਾਇ॥ਜਾਂਬੁਦਨਬਖਾਨ
ਯੋਜੁਤਦੇਉਤੋਹਿਦਿਖਾਇ॥ਜੋਕਰੇਕਾਰਯਆਪਨੋਬਲਿਦੇਹਿਤਾਂਹਿ
ਪਠਾਇ॥੯॥ਇਹਕੁੰਤਕੁਖਕੁਲੁਕਪਤਿਜੁਬੁਲਾਇਯੋਹਨੁਮਾਂ
ਨਾਸੁਤਕਿਉਜਮੇਨੀਤੁੰਬੁਯੋਯਹਮਾਹਿਕਜਮਹਨਾਅੰਗਸਿਉ
ਨਹਿਮੋਨਿਪਾਰੋਬਲਦਿਖਾਵੈਆਪਾ॥ਬਲਵੇਤਵਾਪੁਕੁਮਾਰਤੁੰ
ਪਨਿਵਾਪੁਜਮਪਰਤਾਪਾ॥੧੦॥ਰਾਮਕਾਰਅਹੇਤਤੁੰਉਪਜਯੋਮ

ਹਾਤਮਬੀਗਾ ਜਨਮ ਕਲਾ ਨਿਗਰਯੋਗ ਵਿਉਂਦੇ ਜਿਉ
 ਮੁਖਕੀਗਾ ਫਲ ਪਕ ਜਾਨ ਸੁਖਾਨ ਹਿਤੁੰਗਯੋ
 ਗਗਨ ਮਸ਼ਗਾ ਅਤਿ ਬਾਲਯੋ ਜਨ ਪਾਚ ਸੈਂਪੁ
 ਨਿਗਿਰਯੋ ਤੂੰ ਪਰਕੁਰਾਗਾ ੧੧॥ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਬਲ ਕੋ
 ਨ ਭਾਖੇ ਬਰਨਯੋ ਨ ਹਿਜਾਇ ॥ ਉਠ ਗਾਮ ਕਾਰਯ
 ਕੀਜਯੋ ਹਮਲੇ ਹੁਆ ਜੁਬ ਚਾਇ ॥ ਜਾਂ ਬੁਢਿਤ ਕੋ
 ਦਾ ਕਸੁ ਨਿਹਨ ਮਾਨ ਹਰਖ ਅਖੰਡਾ ॥ ਸਿੰਘਨਾ
 ਦ ਸੁਕੀਨ ਇਮ ਜਨੁ ਫੇਰਿ ਪੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ੧੨॥
 ਗਿਰਕੇ ਸਮਾਨ ਸੁਹੋਗਯੋ ਜਨ ਬਡੀ ਬਾਵਨ ਦੇ

ਗਾਹਨੁਮਾਨਬੋਲੇਬਾਨਰੋਤੁਮਸੁਨੋਮੇਬਚਏਗਾ
ਮੇਲਿਗਜਲਨਿਧਿਪਾਰਲੋਕਭੁਜਮਛਾਰਉਡੁ
ਇ।ਲੋਆਉਜੀਤਾਗਮਕੀਕੁਲਜਿਗਗਵਨ
ਘਾਇ॥੧੩॥ਕੇਬਾਧਰਾਵਲਜੇਵਰੀਗ
ਲਿਧਾਰਬਾਵੇਤਾਬਾ।ਗਿਰਜਹਿਤੁਪਰੀਉ
ਠਾਇਕੋਤਹਿਪਰੋਜਹਰਘਨਾਬਾ।ਕੇਦੇਖਆ
ਦੋਜਾਨਕੀਜਿਹਧੇਤੁਭੇਜੇਗਾ।ਸੁਨਿਬਾਕਬੋ
ਲੋਰਿਛਪਤਿਤੁਮਕਰੋਏਹੀਕਾਮਾ॥੧੪॥
ਦੇਖਆਵੇਜਾਨਕੀਕਲਪਾਨਤੇਰੀਆਹਿ॥

ਵਹਜੀਵਤੀਹੈਲੋਕਮੈਕੋਜੀਵਤੀਹੀਨਾਹਿ। ਪੁਨਿਗਮਜੋਮਿਲਿਕੁਜ
 ਕੋਬਲਕੀਜਯੇਰਣਬੀਗ। ਜਾਹਿਤੇਕਲਯਾਮੈਬੇਗਪੁਤਸਮੀਗ।
 ੧੫। ਰਾਮਕਾਰਯਹੇਤੁਜਾਤੇਵਾਪੁਪੀਛੇਹੋਇ। ਅਜੀਸਦੈਕਪਿਸੇਰ
 ਭੇਜਯੋਬਿਪਨਹੋਇਨਕੋਇ। ਮਹੇਦਗਿਰਕੇਸੀਜਚਛਕਪਿਭਯੋ
 ਅਦੁਬੁਤਰੂਪਾ। ਨਗੇਦਸੋਤਨੁਜੋਬੁਈਪੁਨਿਹੇਮਦਰਣਅਨੁਪਾ। ੧੬।
 ਮੁਖਲਾਲਾਜਿਉਫਲਾਬਿਬਕੋਕੁਜਪਾਸੁਜਿਉਮਹਿਜੇਜਾ। ਇਹਕੁੰਤਿ
 ਭਯੋਜੁਦਾਪੁਜੁਤਤਾਹਿਪਿਖੇਕੁਤਮਸੇਜਾ। ਉਮਾਸੀਤਾਸਾਰਹਿਤਕ
 ਪਿਭਯੋਰੂਪਾਬਿਜਾਲਾ। ਗਿਰਜਾਕੁਦੇਜਸਤਿਲਕਤਾਖਿਣਅਜ

੨੩੨

ਨਖੇ

ਕਦੁਰੀ

ਨੀਕੋਬਾਲਾ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥ ॥ ॥
ਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁਕਥਾਥੀਜੋਈ॥ ਕਹੀਗੁਲਾਬਸਿੰਧਜਤੁਜੋਈ॥ ਯਾ
ਕੋਪਛੇਜੁਪ੍ਰੇਮਲਗਾਇ॥ ਗਮਭੁਗਤਿਉਪਜੇਉਰਮਾਇ॥ ੧੮ ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਅਧਿਆਤਮਗਾਇਟੇਉਮਾਸਹੇ
ਸੁਰਸਿਬਾਦੇਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁਨਵਾਸੇਪਿਆ
ਇ॥ ੯॥
ਸਮਾਪਤੋਨਿਕਿਸਕਿੰਧਕਾਂਡੁ॥ ੪ ਸੁਭੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕਾਂਡੁ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੀਤਾ ਜੋ ਧੀ ਲੀਕ ਮੇਰਾ ਵਲਨ ਗਰਜਗਾਇ ॥ ਜਾਇ ਜਨਾਯੋ ਆ
ਇਹ ਰਿਤਾਹਿ ਨ ਮੋਰ ਘਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਵੇ ਆਮ ਕਰ ਉਰਗਾਜਿ ਹਮਾਹਿ
ਪਨੇਸਤਯੋ ਜਨੇਹੇ ਜਿਨ ਕੋ ਬਿਸਥਾਗ ॥ ਜਲ ਜਾਗਰਲਾਂ ਪਨ ਚਾਹਤ
ਪੈ ॥ ਗਿਰਜਾ ਕਪਿ ਮਾਹਿ ਸੁਵਾਖੁ ਕਮਾਗਾ ॥ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੋ ਪਿਆਨ ਪਰਯੋ
ਉਰ ਮੇਹਨੁ ਮਾਨਤ ਬੈ ॥ ਇਹ ਵਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਬ ਬਾਨਰ ਨੈਨ ਨ ਆਜੂ ਪਿਖ
ਨ ਭਭੀਤ ਰਬੇਗ ਸੁਰੀ ਨਹ ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਅਮੋਘ ਬਾਨ ਕੇ ਸਮੰਨ
ਜਾਉ ਮੇਗ ਗਨ ਮੇਜੁ ਚਾਹਿ ਮਨ ਐਸੀ ਸੀਖ ਅਬਹੀ ਨਿਹਾਰੀਯੋ ॥ ਹਿੰਦੁ
ਰਾਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਸੁਪੇਖ ਪਦਸੀਖ ਪੁਨਿ ਕਰੋ ਕਾਜ ਬੇਗਨ ਹਿਛੀਲ ਸੁਬਿ
ਚਾਰਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਅਤਿਨਾਮਾਇਕ ਬਾਰਹੀ ਉਚਾਰ ਜਿਨ ਤੇਰਨ ਰਨਾਰਿਭੁ

ਵਸਾਗਰਾਮਪਾਰਯੋ। ਤਿਨਹੀਕੋਦੁਤਮਮਮੁਦਗੀਉਤਾਰਦਈਰਾਮਉ
ਰਧਾਰਕਿਅੁਨਤਰੇਤੁਛਵਾਰਯੋ। ੩॥ ਸੇਵੇਯਾ। ਇਹੁੰਤਿਬਖੰਨਤ
ਬੇਹਨੁਮਾਨਪਸਾਰਭੁਜਾਅਤਿਪੁੰਛਬਛਾਈ। ਰਿਜੁਕਿਧਰਡੀਠਅਕ
ਸਧਰੀਪਦਾਅਪਸਮੇਅੁਗਲੀਨਮਿਲਾਈ। ਦਿਗੰਦਖਣਕੁਦਅ
ਕਾਸਚਢੇਬਲਵਾਅੁਸਮਾਨਭੁਯੋਅਧਿਕਾਈ। ਗਤਿਦੇਵਨਿੰਹਾਰਭੁ
ਏਬਿਜਮੈਕਪਿਕਿਜਰਕੀਗਣਨਾਇਕਮਾਈ। ੪॥ ਜਬਜਾਵਤਵਾਅੁ
ਸਮਾਨਪਿਖੇਕਪਿਦੇਵਨਤੋਮਨਏਹੁਬਿਚਾਰੀ। ਅਤਿਅਹਿਪਗੀਖਿ
ਣੁਆਜੁਕਰੇਸੁਰਮਡਿਲਯੋਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੀ। ਬਲਵੰਤਮਹਾਂਕਪਿ
ਜਾਵਤੇਏਸੁਸਦਾਗਤਿਕੇਸਮਹੈਬਲਕਰੀ। ਗਾਦਿਲਿਕਪੁਵੇਸਕਿ
ਲਾਇਕਹੈਕਿਨਹੀ। ਇਹਜਾਨਨਚਾਹਿਹਮਾਰੀ। ੫॥ ਇਹੁੰਤੁਬਿਚਾਰ

ਗੁਨਾਗਨ ਕੀ ਜਨਨੀ ਸੁਰਸਾਂਜਿ ਭੁਖਤਨਾ ਮਾ। ਸੁਰਕੋਤਿ ਕਵੰਤ ਕਹ
 ਯੋਤਿਨ ਕੋ ਸੁਨਿ ਮਾਰ ਕਰੇਤੁ ਮਏ ਹੁਸੁਕਾ ਮਾ। ਬਿਪਨ ਕਰਯੇ ਪਾਥਿ
 ਜਾਇ ਅਬੈ ਕਪਿ ਜਾਵਤਏ ਹੁਨੁ ਮਤਿਨਾ ਮਾ। ਬਲਬੁਧਿ ਨਿਹਾਰਸੁ
 ਘਾਕਪਿ ਕੀ ਠਿਰਿਆ ਹੁਤੁ ਗਕਰਾ ਪੁਨਿ ਧਾਮਾ। ੬। ਸਿਕਰਛੇਦ
 ਇਹ ਵਾਕ ਸੁਨਿ ਕੇ ਬੇਗਏ ਗੀ ਬਿਪਨ ਹਿਤ ਹਨੁ ਮਾਨ। ਰੇਕ ਮਾਰਗ ਕੀ
 ਸਕੇ ਮੁਖ ਏਹੁ ਕੀ ਨ ਬਖਾਨਾ। ਮਤਿਵੇਤਿ ਤੁਮੁਖ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਪਰੇ ਭੁਖਤੇ
 ਹੀ। ਦੇਵਤਾਰਥ ਭੁਖਦੀ ਨੇ ਖੁਧਾਲਾ ਗੀ ਮੇਹੀ। ੭। ਹਨੁ ਮਾਨ ਭੁਖਯੋ
 ਮਾਤ ਮੇ ਅਬਰਾਮ ਕਾਰਯ ਜਾਉ। ਜਾਨ ਕੀ ਕੀਸਾਰ ਮੇਗਫਲਿ ਕਤੇ ਪੁਨਿ
 ਲਿਆਉ। ਸਿਖ ਕੁਜਲਰਾਮ ਬਖਾਨੇ ਕੇ ਸੁਰਸਾਰਤਾ ਹਿਜਨਾ ਹੀ।
 ਪਦਬੀਦਿਨਾ ਅਬ ਭੁਖ ਹੋ ਠਿਰਿ ਪਰੇਗੇ ਮੁਖ ਆਇ। ੮। ਸੁਰਸਾਂਜੁਨਿ

ਕੇਵਕਯੋਪੁਨਿਕੀਨਆਪਬਖਾਨਾਕਹਿਜਾਹਿਤੁੰਕਰਬੰਚਨਾਮਮਆਹਿ
ਕੁਖਮਹਾਂਨਾਪਰਵੇਸਕਰਮੁਖਜਾਹਿਤੁੰਨਹਿਖਾਓਗੀਬਲਪਾਗਾਸੁਨਿ
ਬੈਲਯੋਹਨੁਮਾਨਮਾਤਸੁਲੇਹਬਦਨਪਸਾਗਾ॥੬॥ਪਰਵੇਸਮੁਖਕੋਆਹਿ
ਕਰਮੇਜਾਓਕਾਮਮਹਾਂਨਾਇਮਰੁਖਜੇਜਨਦੇਇਕੋਤਨਕੀਨਤਬਹਨੁ
ਮਾਨਾਸੁਰਸਾਸੁਯੋਜਨਪਚਿਕੋਮੁਖੀਨਹਨੁਮਤਿਪੇਖਾਦਸਯੋਜਨਾ
ਹਨੁਮਾਨਰੂਪਸੁਕਰਯੋਆਪਬਿਸੇਖਾ॥੭॥ਮੁਖਬੀਸਯੋਜਨਕੇਕਰੇਸੁ
ਗਸਾਸੁਨਾਗਨਮਾਤਾਤੀਸਯੋਜਨਕੇਕੁਏਹਨੁਮਾਨਤਬਬਿਖਿਖਿਆਤਾਮ
ਚਾਸਯੋਜਨਕੇਸੁਬੈਸੁਰਸਾਸੁਮੁਖਬਿਸਥਾਗਾਹਨੁਮਾਨਤਬਪੁਨਿਹੋਇ
ਓਸੰਗਾਸੁਸੋਅਕਾਗਾ॥੮॥ਪ੍ਰਵੇਸਕੁਮੁਖਨਿਕਸਯੋਪੁਨਿਖਡੋਆਗੇ
ਆਇ॥ਪ੍ਰਵੇਸਕਰਮੁਖਨਿਕਸਯੋਤਵਮਾਤਲਾਗੋਪਾਇ॥ਇਹੁੰਗਤਿ

ਭਾਖਤਵਾਖੁ ਸੁਤਿ ਪਿਖਤਾ ਹਿਕੀਨ ਉਚਾਗਾ ਜਾਹਿਰਾ ਮਸੁਕ ਜਕਰ ਤੇ ਆਹਿ ਬੁ
 ਧਓ ਦਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਮੈ ਪਠੀਤ ਵਜੋਰ ਜਾਨਨ ਕਾਜਾ ਜਾਹਿ ਸੀ ਆਨਿ
 ਰੋਕੈ ਪੁਨਿ ਦੇਖੈ ਰਾਖਾ ਜਾਗਈ ਦੇਵੁ ਲੋਕ ਮੇਇ ਮਭਾਖਨਾ ਗਨ ਮਾਤਾ ॥
 ਹਨੂ ਮਾਨਖ ਗੇਜਾ ਜਿਉ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਮਾਰਗ ਦਾਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੈਨਾ ਕਪਰ ਬਤਕੰ
 ਚਨੈ ਪੁਨਿ ਕੀਨ ਜਲਾ ਪਿਓ ਚਾਗਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਲਵੀਤ ਏਹੁ ਪੁੰ ਪੰਨ ਕੁਮਾਰ
 ਰਾਮ ਕਾਰ ਅਹੇ ਤਜਾਵੇ ਕਰੋਤਾ ਹਿਸਾਇ ॥ ਸਗਰ ਪੁਤਨ ਮੈ ਬਧਾਯੋ ਨ
 ਮਜਾਗਰ ਪਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਏ ਤਿਨ ਕੇਵੰ ਸਮੇ ਆਹਿਰਾ ਮੰਦ ਸਰਬ ਪੁਤਾ ॥ ਤਿ
 ਨ ਕਾਜਾ ਹਿਤ ਹਨੂ ਮਾਨ ਜਾਵੈ ਬਲੀ ਜਿਉ ਪੁਰਹੂਤਾ ॥ ਅਬ ਬੇਗ ਜਲ ਤੇ ਉਠ
 ਯੋਵਿ ਸਾਮ ਕਾਰਿ ਆਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਮਧ ਤੇ ਨਗਨਿ ਕਸਯੋ ਬਹੁ ਸਿਖਰ
 ਰੂਪ ਬਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਣਿ ਸਿੰਗ ਸੇਭੇ ਤਾਹਿ ਕੇ ਪੁਨਿ ਆਪਾਰ ਅਕਾਰਾ ਮੈ

ਨਕਤਬਹਨੁਮਾਨਕੋਮੁਖਇਹੁਕੀਨਉਚਾਗ।ਸੁਸੰਦੁਸੋਕੋਭਾਖਯੋਕਪਿਤੇਇ
ਸਮਸੁਕਾਜਾ।ਸੁਧਾਸੇਫਲਪਾਕਿਅਤੁਮਖਾਇਜਾਵੇਆਜ।੧੬।।ਵਿਸਾਮ
ਖਿਣੇਕੁਸੁਕੀਜੀਘੇਪੁਨਜਾਹੁਸੁਖੀਪਧਾਗ।ਹਨੁਮਾਨਸੁਨਿਕੈਵਾਕਤਾਕੈ
ਏਹੁਕੀਨਉਚਾਗ।ਕਿਹਉਂਤਿਭੋਜਨਮੇਕਰੋਨਗਜਾਉਰਾਮਸੁਕਾਜਾ।ਵਿ
ਸਮਕੋਨਹਿਕਾਲਮੇਕੋਬੇਗਜਾਵੇਆਜ।੧੭।।ਇਹਉਂਤਿਕੁਖਛੁਗਾਇਗਿ
ਰਸਿਰਗਾਬਪੋਨਕੁਮਾਗ।ਕਛੁਦੁਰਾਗੇਜੋਗਯੋਤਿਹਕੁਯੋਬਿਘਨਅਪਾਰ
।ਗਹੁਮਾਤੁਸਿੰਘਕਾਤਿਹਗਹੀਤਾਕੀਛਾਹਿ।ਘੇਰਰੁਪਾਰਾਖਸੀਜਲਮਾਂ
ਧਵਾਸਾਆਹਿ।੧੮।।ਅਕਾਸਗਾਮੀਛਾਇਗਹਪੁਨਿਲਏਤਾਕੋਖਾਇ।
ਤਿਹਗਹੇਹਨਮਤਿਜਾਵਤੇਉਰਚਿਤਉਪਜੀਆਇ।ਕਿਨਬੇਗਮੇਰਾਰੋ
ਕਯੋਅਹਬਿਘਨਕਾਰੀਕੀਇ।ਵਿਸਮਤਾਉਰਮੇਕੁਈਨਹਿਦੇਖਯੋਅਬ

三三三

ਤੁਹਾ

ਯੋਪੁਨਿਜੋਇ। ਧਰੁਪੁਸਖਮਘੋਰਪੁਰਮੇ **ਬ**ਰੇਕਪਿਬਲਵਨਾ। ਤਹਿਪੁਰੀ
ਲਿਕਾਰਖਸੀਪਰੇਵੇਜਬੀਦਰਵਨਾ। ੨੩। ਪੇਖਤਿਨਹਨੁਮਾਨਕੇਅਤਿਡਟ
ਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਤੁਮਕੋਨਬਾਨਰਹੁਪਧੁਲੀਕਨੀਅਪਮਾਨਾ। ਕਿਆਕਰ
ਨਕਉਰਚਾਹਤੇਧਸਚੇਰਜਿਉਪੁਰਗਾਤਿ। ਇਮਭਾਖਨੈਨਸੁਲਾਲ
ਕੀਨੇਹਨੀਕਪਿਕੋਲਾਤਿ। ੨੪। ਹਨੁਮਾਨਵਜ੍ਞਸਮਾਨਮੁਸੀਵਾਮਮਾ
ਗੀਤਾਹਿ। ਗੀਗੀਧਰਮੇਜੇਲਤੇਪਾਨਿਵੇਐਸੇਮਖਮਾਹਿ। ਓਠਲਿਕਭਾ
ਖਯੋਤਾਹਿਕੋਹਨਵੇਤਿਕਪਿਬਲਿਵਨਾ। ਨਿਜਪਾਪਲਿਕਾਤੋਜਿਨੀਅ
ਬਜਾਹਿਤੇਕਲਖਾਨਾ। ੨੫। ਬਿਧਿ **ਯੋ**ਹਿਪੁਰਬਭਾਖਯੋਪੁਰਾਜ
ਹਿਜੋਚੋਬੀਜ। ਤੇਤਾਪੁਰਾਅਜਨੀਦਨੇਪਰਗਮਵੈਜਗਦੀਜ। ਜੋਗ
ਮਾਖਾਜਨਕੀਵੈਜਨਕਭੁੰਨਮਝਾਗ। ਬੇਨਤੀਮੈਹੈਕਰੀਵਹਲਏਗੇ

ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਭੁਭੁਰਤਾਰਣਕਾਜਹਿਤਿਸਾਹਿਕ੍ਰਾਤੁਅੰਜਹਿਨਾਰਿਭੁ
 ਗਤਵਤਸਲਅੰਗਰੇਵਹਰਾਮਬਿਪਨਮਝਗਾਹਰਲਿਆਇਗੋਦਸਕੰ
 ਧਰੋਬਨਜੀਅਕਪਟਅਨੀਤਿਪੁਨਿਰਾਮਅੰਜੁਗੀਵਹੁਇਹੈਸਖਾਨਿਰ
 ਮਲਚੀਤਿ ॥ ੨੭ ॥ ਸੀਅਜੋਧਕੋਕਪਿਕੁਜਹੈਸੁਗੀਵਬੁਧਿਪ੍ਰਕਾਸਾਤਿਨ
 ਮਾਹਿਬਾਨਰਏਕਨਿਜਕੋਆਇਗੋਤਵਪਾਜਾਤੁੰਡਾਟੈਹੈਪੁਨਿਤਾਹਿਕੋ
 ਵਹਕੋਰਮੁਸੁਪ੍ਰਹਾਰਾਦੁਖਹੋਇਗੋਤੇਤਨਵਿਖੇਮੁਖਜਾਇਲੋਹੁਧਗਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਰਾਵਣਤਬੀਪੁਨਿਮਾਰਯੋਬਿਨਸਿਕਤੁਓਰਧਾਗਾਤੁਮਾਜਿਨੀਲੰਕਾਨਗ
 ਰੀਆਕਾਪਿਕਹਯੋਬੋਮੁਖਚਾਗਾਦਸਕੰਧਅੰਤਹਪ੍ਰਗਬਿਖੋਇਕਕ੍ਰੀ
 ਝਕਾਨਨਆਹਿ ॥ ਤਿਨਬੀਚਆਹਿਅਜੋਕਬਾਨਿਕਾਦਿਬਪਾਦਪਜਾ
 ਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਹੰਬੀਚਏਕਸੁਸਿੰਸੁਪਾਤੁਰੁਆਹਿਰੁਪਉਦਾਗਾਤਿਹਤਰੇ

ਜਨਕ ਕੁਮਾਰਿ ਆਇ ਗਰਬ ਸੀਰਖ ਵਗਾਤਿ ਹਪੇਖ ਬੇਗ ਸੁਜਾਇ ਕੈ ਕਦੁ ਰਮ
 ਕੇ ਸਤੁ ਜਾਗਾਇ ਮਭਾਖ ਗਿਰਜਾ ਲੀਕ ਨੀਮੁ ਖਛੇਰ ਕੀ ਨਓ ਚਾਗਾ ॥੩੦॥
 ਦੇਹ ਗਾਧਿ ਨਿ ਆਜੁ ਚਿਰ ਕਾਲ ਤੇ ਸਿਮਿਤਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਜਾਤੇ ਰੁਵ ਬੀਪਨ
 ਸਿਟੇ ਲੇਹੇ ਰਾਮ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥੩੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਰੁਗਤ ਕੇ ਸਿਗਮ ਜੇਈ ॥ ਦੁ
 ਰਲ ਰੁਭੁਯੋ ਆਜੁ ਮੁਹਿ ਜੇਈ ॥ ਦਾਜ ਰਬੀਰ ਘੁਵਰ ਸੀਰਾਮਾ ਜਦਾ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਰਹੇ ਰਿਦ ਧਾਮਾ ॥੩੨॥ ਜਵੈ ਯਾਤ ਟਸਾਗਰ ਤੇ ਜਬ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰ ਸੁਕੁ
 ਦਚ ਲੇਨ ਰੁਮਾਹਿ ਰੁਵਾਨੀ ॥ ਅਵਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਦ੍ਰਿਗ ਦਾਮ ਰੁਰ ਅਰੁ ਰਾਵੁ
 ਟਵਾ ਮਭੁਜਾ ਫੁਰ ਕੀਨੀ ॥ ਰਘੁਵੰਸਾ ਸਿਰੇ ਮਾਣਿ ਕੀ ਰੁਜ ਦਨੰਤਾ ਹਿਜ
 ਮੇਛ ਰਕੀ ਹਰਖਾਨੀ ॥ ਏਹੁ ਗੁੰਤਿ ਪਜੇਗਾ ਫੁਲਿ ਕਹਨੁ ਕਾਵੈ ਸਿੰਘ ਰੁ
 ਲਾਬ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥੩੩॥ ਏਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧ ਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮ

ਮਹਿਸਰਸਿਬਾਦੇਸਿਦਰਕਾਂਡੇਪ੍ਰਥਮੇਧਿਆਇ। ੧। ॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਉਵ
 ਚਾਸਿਕਰਛੰਦਾਤਬਅੰਜਨੀਕੇਪੁਤਰਾਤੀਬਰੇਲੀਕਮਝਾਗਾਛਿਰਠ
 ਲਾਗੇਨਗਾਰਮੇਧਰਜੁਖਮੇਆਕਾਂਗਾਸੀਅਸੇਧਨੇਕੇਕਾਜਸੇਪੁਨਿ
 ਧਸਯੋਰੁਪਾਨਿਵੇਜਾਨਹਿਪੇਖਯਾਤਾਹਿਜਾਨਕੀਤਿਨਪਿਖੇਅਰਸਰੁ
 ਦੇਜਾ। ੧॥ ਪੁਨਿਲਿਕਬਚਨਚਿਤਾਰਕਰਕਪਿਗਯੋਬਨਅਸੇਕਾ
 ਜਾਹਿਜੋਭਾਪੇਖਕੈਬਨਲਜੇਜੇਸੁਰਲੋਕਾਦੇਵਤਾਬਨਾਬਿਖਲਾਗੇਰ
 ਤਨਕੀਸੇਖਾਨਾਮ੍ਰਿਗਬਾਲਜਾਮੇਖੇਲਹੈਪੁਨਿਕਰੇਪੀਖੀਗਾਨਾ। ੨॥
 ਪ੍ਰਜਾਦਿਜਾਮੇਹੇਮਕੋਧਰਲਟੇਛਲਜੋਡਾਲਾਜੁਧਾਕੋਰਜਜਾਂਹਿਸਿ
 ਚੇਦੇਵਤਾਅਰੁਬਾਲਾਤਾਹਿਜਾਨਕੀਕੋਛੰਦਹੈਤਰੁਤਰੁਬਿਖੇਹਨੁਮਾ
 ਨਾਅਨਲੀਤਮਹਲਾਨਿਹਾਰਯੋਤਹਿਜਾਹਿਰੂਪਮਹਾਨਾ। ੩॥ ਦੇਖਾਵਿ

ਸਮੇਂ ਹੋਇਓ ਮਇਥਿ ਭੁਜਾਹਿ ਜਾਗਾ। ਤਿਹ ਦੇਖ ਆਗੇ ਗਯੋ ਕਿ ਚਤ ਪੈਨ
 ਕੇ ^{ਭੂ} ਭੂਮਾਗਾਹਿ ਰਘੋਤਰ ਸਿੰਧੁ ਪਾਅਤਿ ਨਿਵੜ ਜਾਂ ^{ਛਾ} ਛਾਮਾ ਆਤ ਪਹਿ
 ਖਾਈ ਦੇਤਿ ਨਹਿ ਖਗ ਬਨੇ ਵਰਣ ਜੁ ਹੋਮਾ॥ ੬॥ ਚੁਰਤ ਲੋਜਨ ਕ ਕੁਮਾ
 ਰਿ ਆਹਿ ਗਯਾ ਖਜੀ ਭੁਖ ਕਾਗਾਹ ਨੁਮਾਨ ਦੇਖੀ ਭੁਤ ਲੋਜਨ ਦੇਵਤਾ
 ਗਾਏ ਕ ਬੋਲੀ ਵਬਰੀ ਪਟਰੀ ਮਲਨ ਸਧਾਗਾ। ਭੁਮੰ ਜੋਈ ਜੋ ਚਤੀ ਮੁ
 ਖਰਾਮ ਰਾਮ ਉਚਾਗਾ॥ ੭॥ ਤਾਤਾਨ ਕੋਈ ਪਾਵਤੀ ਉਪਵਾਸ ਦੁਬਰ ਹੋਹ
 ਸਿਖਤਾਹਿ ਕੋਹ ਨੁਮਾਨ ਭੁਖ ਯੋ ਜਾਨ ਕੀ ਹੈ ^ਏ ਏ। ਕ੍ਰਿਤ ਘਜਗ ਹੋਇ
 ਉਮੇ ਜਾਨ ਕੀ ਪਿਖ ਆਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਖੀ ਰਕੇ ਮੇ ਕਰੇ ਆਇਸੁ
 ਕਾਜਾ॥ ੮॥ ਪੁਨਿ ਕਿਲਾ ਕਿਲਾ ਘਹ ਸਬਦ ਹੋਇ ਘੋਗ ਜੋ ਭੁਨ ਦੁਆਰ
 ਸੁਨਿ ਸਬਦ ਚਕ੍ਰਤ ਲੀਨ ਤਰਛ ਦ ਭੁਏ ਵਾਪੁ ਕੁਮਾਗਾ। ਦਸ ਕਿਠਾ

ਅਵਤਾ

ਕ੍ਰਿਤ

ਵਤਦੇਖਯੋਬਧੁਲੀਨਸਿਗਜੁਨਾਰਿ॥ਕੁਜਬੀਸਦਸਮੁਖਸੋਕੁਈਤਨੁਜਾਂ
 ਮਨੀਲਪਹਾਰਾ॥ਤਿਹਪੇਖਕਪਿਬਿਸਮਾਯੋਦੁਰਗਯੋਪਾਤਨਮਾਹਿ
 ॥ਗਿਰਜਸੁਨੇਦਸਕਿਠਰਵਣਯੋਚਿਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਕਿਹਭੁੰਤਿਗਾਘ
 ਵਹਾਥਤੇਮੇਮਰੇਆਜਗਮਾਹਿ॥ਕੋਭਯੋਕਾਰਣਰਾਮਜੀਹਿਤਸੀ
 ਘਆਯੋਨਹਿ॥੧॥ਇਹਭੁੰਤਿਚੀਤਾਚਿਤਾਰਈਦਿਨੁਤਾਹਿਅੰਤਿ
 ਮਕਤਿਮੇ॥ਇਹਜੁਪਨਭੀਤਰਜੋਇ॥ਕਪਿਦੁਤਰਾਮਪਠਾਯੋਗਦੁਲਿ
 ਕੇਮੇਵਹਆਇ॥ਤਰੁਬੇਠਸੀਆਨਿਹਾਰਘਾਤਿਨਤਨਕਦੇਹਬਨ
 ਆਇ॥੨॥ਇਹਭੁੰਤਿਅਦਭੁਤਜੁਪਨਪਿਖਤਿਨਚਿਤਯੋਮਨਮਾ
 ਹਿ॥ਮਤਹੋਇਜੁਪਨੇਸਾਚੁਪਹਅਬਯੋਕਰੋਮੇਤਾਹਿ॥ਵਾਕਜਰ
 ਜੀਅਫੇਰਕੋਤਿਹਰੋਦੁਖੀਸਰੀਗਾਕਪਿਪੇਖਭੁਖੇਰਾਮਕੋਇਮਅ

ਇਹੈਰਖੁਬੀਗ॥੧੦॥ਗਯੋਸੀਅਸਮੀਪਯਾਬਿਧਿਚੀਤਮਾਹਿਬਿਚਾਰ
 ॥ਪੁਨਿਕਿਕਣੀਕੀਸੁਣੀਸੀਤਾਨਿਵਰੰਡਨਕਾਰਾਠੀਨਹੋਈਸੀਅਨਿਜ
 ਤਨਕੁਈਉਰਮੇਕੁੀਤਾਕੁਰਨੈਨਨੀਚੇਮੁਖਕਰੇਅਰੁਰਾਮਅਰਪੇਚੰਤਾ॥
 ੧੧॥ਦਸਕੋਧਸੀਤਾਹੋਰਕੋਪੁਨਿਏਹੁਕੀਨਬਖਾਨਾਮੁਹਿਪੇਖਸੁਕੁਬਿਥ
 ਤੂਕਿਉਕੁਈਹੈਕੁਪਮਾਨਾਜਹਿਕੁਤਰਾਮਬਸੇਬਨੇਵਹਬਾਨਰਾਕੋਮਾ
 ਹਿ॥ਕਈਕੋਚਿਤਦੇਖਹੈਕਬਨਜਾਰਿਆਵੇਨਾਹਿ॥੧੨॥ਮੇਬਹੁਤੁਕੁਜੈ
 ਚਾਰਪਾਪੁਨਿਗਾਮਦੇਖਨਕਾਜਾਬਹੁਪਤਨਕਰਤਿਨਹੋਰਯੋਨਹਿ
 ਪੇਖਪਾਜਗਆਜਾਕੈਗਏਨਗਰਾਮਪਯਾਕੋਮਹੋਹੈਬਿਖੁਖਾਇ॥
 ਜਾਨਕੀਮੈਕੁਜਚਾਰੇਲਈਖਬਾਰਿਮੰਗਾਇ॥੧੩॥ਕਿਆਕਰੇਗੀ
 ਤੁਰਾਮਕਰਨਹਿਤੁਹਿਤੁਹਿਤੇਹਿਚਹੋਰਾਮਾਤੁਹਿਸਦਾਦੀਨਪੁਨਿ

ਬਸੇ ਤੇ ਰੇਧਾ ਮਾਰਿ ਦੇ ਨਾਹਿ ਜਨੇ ਹਤਾ ਕੋ ਤੋ ਬਿਖੇ ਸੁਨਿ ਸੀ ਘਾਮੇ ਸਾਚੁ ਕੁਝੇ
 ਜਾਨ ਕੀ ਕਿਹ ਕਾਮ ਐ ਸੇ ਪੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਤਵ ਰਚੇ ਕੂਗਈ ਪੁਨਿ ਜਾਨੈ ਤਗੁਣ
 ਤਹਿ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਨਿਰਗੁਣ ਅਧਮ ਹੈ ਨਹਿ ਕਰਤ ਤੋ ਮੇ ਮੋਹਿ ॥ ਤਵ ਆ
 ਨਯੋ ਮੇਲਿ ਕਮੇ ਤੁਜੇ ਕਾ ਬਿਆਕੁਲ ਆਹਿ ॥ ਅਬ ਲੋਨ ਆਪੇ ਰਾਮ ਸਿਦਾਰਿ ਜੋ
 ਰਨਾਹੀ ਤਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਹ ਜਤਾ ਨਿਰਮਮ ਮੁਢਮਾਨੀ ਕਹੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾ ਆਪਾ ॥
 ਹੇ ਨਰਾਧਿ ਮਤਿ ਹਤੇ ਬੇਮੁਖ ਮਾਇਨ ਬਾਪਾ ॥ ਕਿਆ ਕਰੇ ਗੀਤਿ ਨ ਸਿਗਰਾ
 ਮਾਨਿ ਰਾਮ ਨ ਗੁਨ ਵਾਨਾ ॥ ਗੁਣਾ ਬਾਸਿ ਘਸਤੀ ਨ ਛਿਦਨ ਲਖੇ ਜਸੁ ਕੁਗ
 ਵਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕੁਜ ਮੋਹ ਤੇ ਕੋਚਾ ਹਤੇ ਮੇਰਾ ਖਸਾ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਗੋਪ
 ਨਾਗਾ ਕਿਨ ਰਖ ਖਕੀ ਬਹੁ ਨਾਗਾ ॥ ਸਿਰਦਾਰ ਤਿਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗੀਜ ਬਭੁਜੇ
 ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਵਚਨ ਰਾਵਣ ਜੋ ਕਹੇ ਸੀ ਘਰੁ ਘੋ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਾਗਾ ॥

ਕਿਉਂਦੇਕੇਮੁਖਮੁਖਲਗੀਕਰਨਬਖਾਨਾਖਲਬੇਖਲੀਨਅਤੀ
ਤਕਾਤਵਰਾਮਤੋਂਰੁਮਾਨਾਰਾਮਜੇਬਨਮੇਗਏਲਖਮੰਨਕੂਤਾਮਮਦੁ
ਆਰਤੀਰੁਲਮਾਂਗਆਤਵਆਇਕੈਬਿਖਆਤਾ॥੧੦॥ਜੋਓਜੁਆਨਪੁ
ਤਮਹੁਤਿਆਖਲੁਹਰੇਯਗਨਮਾਹਿ॥ਤਿਉਨੀਚਮੇਹਗਲਿਆਯੋਅ
ਬਪਾਇਗੋਫਲਤਾਹਿ॥ਸਰਰਾਮਛਤੀਫੇਰੂਤੇਰੀਪਠੇਗੇਅਮਧਾਮ
ਜਾਨਹੈਤਬਨੀਚਰਾਵਨਆਇਪੈਜੀਰਾਮ॥੧੧॥ਸਰਬਾਂਸਪਜਿਰਜੇ
ਖਸਾਗਰਕੂਤਲਖਮਦਲਾਗਾਰਣਮਾਰਣੇਤਵਕਾਜਰਾਪਵਆ
ਹਿਗੇਬਲਪਾਗਾਰਾਫੈਨਖਾਹਨਪੁਤਜਹਤਵਮਾਰਿਕੈਜਿਗਾਮਾਤ
ਬਪੇਖੇਰਾਖਬੀਰਕੋਲੇਜਾਹਿਗਾਮੰਧਾਮ॥੧੨॥ਜੁਨਸੀਖਵਾਕਕ
ਰੋਰਾਵਣਕੋਪਲੀਨੋਪਾਗਾਸਿਆਮਾਰਨੇਕੋਆਯੋਖਲਖਕੁਗਾਥਉ

ਭਾਗਾ ਲਾਲ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਮੰਦਿ ਰੀਗ ਹਿਹਾਥਾ ਪਤਿ ਭੁਲਾ ਚਾਹਿਨਿ
 ਵਾਰਯੋ ਇਹ ਯੋਗ ਨਾਹੀ ਨਾਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਨੁਖੀ ਅਤਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਤਕ੍ਰਿਪ
 ਇੰਸੀ ਸਗੀਗਾ ਛਿਡ ਯੇ ਪਤਿ ਆਹਿ ਕੋ ਨਹਿ ਮਾਰਯੋ ਰਣ ਪੀਗਾ ਦੇਵਰੀ
 ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਗ ਕੀ ਪਰਮਾੰਹਿ ਤੇਰੇ ਨਾਰਿਗਾ ਮਦਮਾਤਿ ਜਾਹਿ ਵਿਲੋਚਨਾਵ
 ਹਚਹੇ ਤਵ ਭੁਰਤਾਗ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਦਸ ਕੰਠ ਰਾਵਣ ਰਾਖ ਸੀ ਭੁਖ
 ਕਾਗਾ ਜਿਹਿ ਭੁੰਤਿ ਮੇਵ ਜਹੇ ਇੰਸੀ ਤਾ ਕਰੋ ਸੋ ਪਰਕਾਗਾ ਭੁਗਾ ਧੁਬੇਗ
 ਸੁਖਾਹਿ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਆਦਰਮਾਨਾ ਦੋ ਮਾਸ ਹੀ ਕੈ ਬੀਠ ਹੀ ਜਬ ਕਰੇ ਮੇ
 ਜਨਮਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮੇਤਿ ਲਿਕਾਰਾ ਜੋ ਰੋਗੇ ਸੋ ਇਹ ਦੋ ਮਾ
 ਜਜਾਹਿ ਬਿਤੀਤ ਜੋ ਨਹਿ ਮਾਨੇ ਯੇ ਆਹਿ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਾਰ
 ਮੇਜਾਨ ਕੀ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਇਮ ਭੁਖਾਇ ਸਤੀ ਸਿਗਲੈ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਭੁੰਨ ਮਣਾਰਾ ॥

੨੩॥ ਦਿਹਗਾ ਤਬ ਆਇ ਗਜਨ ਕੀ ਰਖ ਜੀ ਆ ਕੁ ਆ ਕਾ ਗਲਾ ਬੇਹ
ਥਨਿ ਕਾਰੇ ਕੇ ਭਾਵਤ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ॥ ਇਕ ਕਹੇ ਜੀ ਤੇ
ਬਿਥਾ ਜੇ ਬਨ ਗਯੋ ਤੇ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਿਗਰਾ ਵਨੁ ਸਫਲ ਕੀ ਜੇਜਾ
ਵੇਤੋ ਹੋ ਕਾਲਾ ॥ ਇਕ ਕਹੇ ਔਰ ਸੁਕੋ ਪਕਰ ਕਿਉ ਤੇ ਹਲਾਈ ਬਾਰਾ ॥ ਜਨ
ਕੀ ਕੋਖੀ ਖੰਡੁ ਸੁਭਾਰ ਯੇ ਅਬ ਮਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕ ਔਰ ਜੀਤਾ ਮਾਰਣੇ
ਹਿਤ ਲੈ ਉਠੀ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ਇਕ ਦੇਤਿ ਗਾਰੀ ਔਰ ਆਈ ਖਾਨ ਬਦਨ ਪਸਾ
ਗਾ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਸੀ ਭਰਪਾਵਹੀ ਤਹਿਰਾ ਖਸੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਤਿਜਟੀ
ਤਾਂ ਨਿਵਾਰ ਕੈ ਪੁਨਿ ਕਹੇ ਵਾਕ ਬਿਜਾਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਦਸ ਸੁਗਾਖ ਜੀ
ਮਮ ਵਾਕ ਤੁਮਾ ਹਿਤ ਕਾਮਾ ॥ ਭੁਖ ਦੇਹਨਾ ਹੀ ਜਨ ਕੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ਪਦ ਪੁਲਾ
ਮਾ ਅਬ ਸੁਪਨਾ ਯੋ ਮੇਹ ਕੋ ਮੇਪਿ ਖੇਰਾ ਮਮੁ ਗਾਰੀ ॥ ਨੈਨ ਪਕਿ ਜਸੇਖਿ

ਰੇਅੰਗਵਤੇਅਜਵਗਾਲਖਮਲੁਜਮੀਪਸੁਜੇਕੁਈਗਫਿਲਿਕਦਯੋਜ
 ਲਾਇ। ਸਿਗਮਰਾਵਣਮਾਰਯੋਬਹੁਬਾਣਛਤੀਪਲਾਇ। ਅਰੇਪਸੀਤਾ
 ਅੰਗਬੈਠੇਰਾਮਸਿਖਰਪਹਾਰ। ਰਾਵਣਦਿਗੰਬਰਤੇਲਮਲਵਹਨਾ
 ਇਗੋਬਰਤਾਗ। ੨੮॥ ਪੁਤ੍ਰਜਪੋਤੇਸਿਗਲੈਨਰਬਦਨਕੀਕਰਮਲਾਇ
 ਹਭਾਂਤਿਪੇਖੇਲਿਕਪਾਤਿਅਬਾਅਇਓਤਿਹਕਾਲ। ਬੈਠੇਵਿਭੀਖਨੁਰਾ
 ਮਕੀਦੁਗਹਰਖਚੀਤਬਢਾਇ। ਸੇਵਾਕਰੇਪਦਰਾਮਕੀਪੁਨਿਲਾਇ
 ਹਿਰੇਦਭਾਇ। ੨੯॥ ਕੁਲਸਿਗਰਾਵਣਮਾਰਯੋਵਹਰਾਮਹਰਿਅਵਤਾ
 ਗਾਇਗਾਜਲੀਕਵਿਭੀਖਣੇਪੁਨਿਜਨਕੀਲੇਲਾਗ। ਮਨੁਰਾਜਧਾਨੀ
 ਜਾਹਿਗੇਨਿਜਅੰਕਸੀਤਾਧਾਗ। ਅਨਜਾਮਨੈਨਾਕੰਜਸੇਤਨੁਮਾਧੂਰੀ
 ਅਗਾਰ। ੩੦॥ ਤ੍ਰਿਜਟੀਕੇਅਹਵਾਕਸੁਨਿਸਕੁਰਾਖਸੀਰੁਰਕੀਨਾਹਿਇ

०
ਚੁਪਕੀਬੈਠੀਆਪੁਨਿਕੁਈਨਿੰਦ੍ਰਾਣੀਨਾਰਾਖਸੀਕਰਡਗੀਸੀਤਾਂਚੀਤਿਬਿਅ
ਕੁਲਹੋਇ। ਮੁਰਛਤਨਮੇਕੁਈਨਹਿਪਾਇਰਾਖਕੋਇ॥੩੧॥ ਕੁਰੈਨੇਨਜਲ
ਉਗਚਿਤਤੀਪੁਨਿਏਹਕੀਨਉਚਾਗਪ੍ਰਭਾਤਮੇਕੋਖਾਹਿਗੀਅਹਰਾਖਸੀ
ਤਨਮਾਗ। ਉਪਾਇਕੋਨਸੁਮਰਣੁ ਮੇਰਾਅੰਗੀਜਗਹੋਇ। ਇਮਦੁਖਮਗ
ਨਵਿਮੁਕਤਿਕੰਠਜਾਨਕੀਚਿਰਰੋਇ॥੩੨॥ ਦੇਹਗਾਤਰਕੀਸਾਖਅਲੀ
ਬਕਰਮਰਣੇਪਾਰਯੋਜੀਆ। ਮਰਣਉਪਾਇਸਿਕਿਦਸਜਾਨੇਨਹੀਸੀ
ਆ॥੩੩॥ ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇ
ਸਿੰਦਰਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ ॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦ੍ਵਾਚਾਸਿਕ
ਰਛੰਦਾ। ਬਿਨਰਾਮਆਹਿਸਗੀਰਕੋਮੇਹਨੇਪਾਸੀਪਾਇ। ਕਿਆਜੀਵਨੇ
ਫਲਹੋਇਬੀਚਸੁਰਾਖਸਾਂਬਿਲਖਾਇ। ਮੇਆਹਿਬੇਣੀਲਾਂਬੀਆਕਰਠ

ਸਗਲ ਮੇਰਾ ਗਾਮੈ ਮਰੇ ਆਬਿਧਿ ਜਾਨਕੀ ਮਤਿ ਲਈ ਉਰ ਮੇਧਾਗ ॥੧॥ ਏਹ
 ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀਅ ਪੇਖ ਗਤਿ ਮਨ ਮੇਰੀ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ਜਾਹਿ ਤੁਆਇ ਓਮੇਇ
 ਮਰੇ ਫਾਸ ਗਲਤੁ ਗਾ ॥੨॥ ਜਨੇ ਜਨੇ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਜੀਅ ਬਚਾਵਨ ਕਾਜਾ
 ਸੀਤਾ ਕਾਨਨ ਜੇ ਪਰੇ ਕਥਾ ਕਹੀ ਰਖੁ ਰਾਜਾ ॥੩॥ ਹਨੁ ਮਾਨੇ ਵਾਚਾ ਸਿਕਰ ਛੰ
 ਦਾਇਖ ਵਾਕ ਵੇਸੁ ਉਪਜਯੋ ਇਕ ਰੂਪ ਦਸ ਰਬ ਬੀਗਾ ਆਯੋ ਪਾਪਤਿ
 ਭਾਖੀ ਏਵਹੁ ਹੁਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਗਾ ਸੰਮਦੇਵ ਪੁਤ ਸੁਚਾਰਤਿ ਨ ਕੇਵਿਦਤ ਜ
 ਗਤ ਮਝਾਗਾ ਰੂਪ ਸਿੰਦਰਮ ਦਨ ਜੇਵਹ ਆਹਿ ਗੁਨ ਨਾਧਾਗਾ ॥੪॥ ਰਾਮ ਲਖ
 ਮਣੁ ਕੁਰਤੁ ਮੈ ਪਨ ਜੜ੍ਹ ਚੋਥੋ ਆਹਿ ॥ ਪਿਤ ਮਾਨ ਆਇ ਸਬ ਰਾਮ ਸੁਆਇ
 ਉਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਨਾਰਿਤਾ ਹਿਸੁ ਸਿਗਲੀ ਨੀ ਔਰ ਲਖ ਮਣੁ ਬੀਗਾ ਵੈ
 ਬਸੇ ਪੰਚ ਬਟੀ ਬਿਖੇ ਪੁਨਿ ਗੋਤ ਮੀਕੇ ਤੀਗਾ ॥੫॥ ਪੁਨਿ ਹਰੀ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ

੨੪੩

ਸ

੩

ਯਾਤਹਿ ਦੁਸਰਾ ਵਣਜਾਇ। ਰਾਮ ਬੇਬਨ ਮੇਗਏ ਪੁਨਿ ਏਕਲੀ ਕੋ ਪਾਇ।
ਜੀਅ ਜੋਧ ਰਾਘਵ ਕਰਨ ਲਾਗੇ। ਕੁਯੋ ਦੁਖ ਅਪਾਗ। ਜਟਾਘੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਾਮ ਪੇ
ਖੇ ਪਰੇਧਰ ਲਮਣਾਗ। ੬॥ ਤਿਨ ਬੇਗ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਜਕੈ ਆਏ ਰਿਖ ਮੁਕ ਪਹਾ
ਗ। ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਜੋ ਪੁਨਿ ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਹਰਿ ਕਰੀ ਕੁਜ ਪਸਾਰਾ। ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਹਰਤਾ ਮਾ
ਰ ਬੁਲੀ ਰਾਮ ਕਰੀ ਸਹਾਇ। ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਮੀਤ ਸੁਕਾ ਜਕੀ ਨੋ ਸੀ ਸਛਤਾ ਫਿ
ਰਾਇ। ੭॥ ਕਪਿ ਬੁਲੀ ਜਗਲ ਬੁਲਾਇ ਆਸੁ ਗ੍ਰੀਵ ਬਾਨ ਰਾਜਾ। ਦਿਸਰ
ਰਤਾ ਹਿ ਪਠਾਇ ਆਪੁਨਿ ਸੀਅ ਜੋਧਨ ਕਾਜਾ। ਤਿਨ ਮਾਹਿ ਏਕ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਮੀਤੀ
ਮੇਅ ਯੋਇ ਹੋਠੋ ਗਾਸਿ ਪਤਿ ਬਚਨ ਉਲਿਖ ਸਾਗਰ ਯੋਜਨਾ ਸਤ ਦੋਗ। ੮॥
ਬਰਲਿਕ ਸੀਤਾ ਦੁਧ ਯਮੇ ਸਗਲ ਪਰਨ ਮਣਾਗ। ਪੁਨਿ ਆਯੋ ਅਜੋਕ
ਬਨਿਕਾ ਵਚਨ ਲਿਕ ਚਿਤਾਗ। ਸਿਜੁ ਪਾਤਰੁ ਤਰੇ ਦੇਖੀ ਬੇਟੀ ਆਮਿ ਥਲੇ ਸੁਰ

ਮਕੀਪਟਰਾਣੀਆਉਰਸੋਚਪਾਇਕਲੇਸਾ॥੯॥ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਮੇਅਬਹੋਇਯੋ
 ਕਰਕਾਜਰਾਮਮੁਰਾਗਿ॥ਇਮਭੁਖਚੁਪਕਾਹੋਇਓਕਪਿਬੁਧਿਵ੍ਰਿਤਉਦਾ
 ਗਾਵਿਸਮੇਰੁਈਉਰਮਾਂਹਿਸੀਤਾਕਥਾਸੁਨਿਆਹਿਕਾਨਾ॥ਕਿਯਮੋਹਸੁਨ
 ਯੋਬਿਯੋਮੇਅਹਵਾਖ਼ੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੦॥ਕੇਰੁਖਾਸਪਨਾਮੋਹਕੋਕੈਰੁ
 ਤਿਕੈਸਤਾਅਹਿ॥ਦੁਖਨੀਦਨਾਹੀਸੁਪਨਕੈਸੇਜਾਨਤੀਕੁਮਨਾਹਿ॥ਕਿਨ
 ਕਰਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਭਾਰਯੋਅਹਵਚਨਮੋਹਸੁਨਾਇ॥ਪ੍ਰਿਅਵਚਨਭਾਖੀਸੁ
 ਕ੍ਰਿਤੀਮੇਪਿਖੋਅਹਿ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਉਮਾਜਨਕੀਵਚਨਸੁਨਿਹਨਮਤਿ
 ਪੈਨਕੁਮਾਰਾ॥ਸਨੇਸਨੇਤਰੁਤੈਰੋਆਏਧਰਨਿਮਝਾਗਾ॥੧੨॥ਸਿਕਰਛੋਦਾ॥
 ਚਿਹ੍ਰੇਸਮਅਕਾਰਸੀਤਾਖੌੜੇਆਗੇਆਇ॥ਮੁਖਲਾਲਸਿੰਦਰਸੋਰੁਈਤੁਨ
 ਪੀਤਵਰਣਸੁਹਾਇ॥ਅਬੁਬੰਦਸੀਤਾਜੇਹੁਦੇਕਰਖੌੜੇਆਗੇਆਇ॥ਇਹ

ਅੰਗੇਰਾਵਣੁਗੀਸੀਤਾਪੇਖਉਰਸਿਕਾਇ॥੧੩॥ਮੁਹਿਮੋਹਨੇਕੋਆਯੋਬਨਕਪ
ਟਕਪਿਅਕਾਗਾਇਹਦ੍ਰਿਤੀਚੇਮੁਖਕਰੇਸੀਮੇਨਲੀਨੀਧਾਗਾਪੁਨਿਬੋਲਯੋਹ
ਨੁਮਾਨੁਸੀਤੇਸਿਕਨਕਰਕੋਇ॥ਮੇਨਹਿਉਤਾਗੁ॥ਤਿਕੋਤਜਸਿਕਮੇਮੇਜੋਇ॥
੧੪॥ਰਾਮਕੋਸਲਰਾਜਕੋਮੇਦਾਸਮਾਤਾਆਗਾਬਜੀਰਹੋਸੁਗੀਵਕੋਜੋਬ
ਨਗਾਂਕੇਨਾਗਾਵਾਖਕੋਮੇਪੁਤਹੋਜੋਆਹਿਸਕੁਕੇਪ੍ਰਾਨ॥ਸੁਨਿਜਾਨਕੀਹ
ਨੁਮਾਨੁਪ੍ਰਤਿਪੁਨਿਏਹਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੧੫॥ਬਾਨਗਾਂਅਗੁਮਾਨਵਾਂਕਿਹਕੁੰਤਿ
ਸਿਗਤਿਹੋਇ॥ਤੁਰਾਮਦਾਸਬਖਾਨਹੋਕਿਹਕੁਤਿਜਨੇਸੋਇ॥ਦੁਰਠਾਂਛਮਾ
ਰਤੀਸੀਅਏਹੁੰਕੀਨਉਚਾਗਾਰਾਮਸਵਰੀਵਾਕਾਏਰਿਖੰਮੁਕਪਹਾਗਾ॥
੧੬॥ਸੁਗੀਵਥੀਤਿਹਪਰਬਤੇਤਿਨਪਿਖੇਲਖਮਣਰਾਮਾਡਰਮੋਹਤਾਹਿਪ
ਠਾਇਓਤਿਨਰਿਦੇਜਾਨਨਕਾਮਾ॥ਬੁਰਮਚਾਰੀਰੂਪਮੇਤਹਿਗਯੋਜਹਿਰਖ

ਗਇ। ਜਨ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਧ ਉਰ ਮੇਲ ਏ ਸਕਿ ਪਉ ਠਾਇ। ੧੧॥ ਸੁਗੀਵ ਕੇ ਦਿਗਾ
 ਨਿਕੋ ਮੇ ਸਖਾ ਦਏ ਬਨਾਇ। ਬਾਲੀ ਹਰੀ ਸੁਗੀਵ ਜਾ ਆਯੋ ਸੁਨੀ ਰਾਖੁ ਰਾਇ।
 ਇਕ ਬਾਣੁ ਬਾਲੀ ਮਾਰ ਕੈ ਸੁਗੀਵ ਦੀਨੋ ਰਾਜਾ। ਸੁਗੀਵ ਬੋਲ ਪਠਾ ਆਕਾ ਪਿਬਾਨ
 ਰਾਂਸਿ ਰਤਾ ਜਾ। ੧੨॥ ਸਕੁ ਦਿਜਾ ਚਲੇ ਕਪਿ ਬਲੀ ਤਵ ਸੋਪਨੇ ਕੇ ਕਾਮਾ ਚਲਯੋ
 ਮੇ ਪਿਖ ਬੋਲ ਸਾਦਰ ਆਪੁ ਭਾਖਯੋ ਰਾਮਾ। ਪੈਨ ਨੈਰਨ ਕਾਜ ਮੈ ਰੋਗੇ ਤੁੰ ਪੀਗਾ ਮੇ
 ਕੁਜਲ ਕੁਖੀ ਜਨ ਕੀ ਕੋ ਸਹਿਤ ਲਖ ਮਣੀ ਗ। ੧੩॥ ਮੇਛਾ ਪਸੀ ਪਰਤੀਤਿ ਹਿ
 ਤੁਲੇ ਜਾਹਿ ਦੀਜੋ ਸੀਆ ਮਮਨਾ ਮਾਖਰ ਪੇਖ ਕੈ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਹੈ ਜੀਆ। ਸੁ
 ਮਭਾਖਰਾ ਮਉਤਾਰਾ ਪੁਨੀ ਦਈ ਮੋ ਕੋਛਾ ਪਾ। ਮੇ ਘਤਨ ਕਰਾਇ ਹਾਅ ਨਿ
 ਆ ਤੁੰ ਦੇਵੀ ਆਪਾ। ੧੪॥ ਇ ਮਭਾਖਾ ਗਿਰਜਾ ਮੀਰੀ ਸੀਘਰਈ ਪੈਨ ਕੁਮਾਰ
 ਕਰੋ ਜਰਠਾ ਢੇਹੇ ਇਥ ਪਦ ਬੰਨਾ ਤਿਹ ਧਾਰਾ। ਤਿਨ ਪੇਖ ਸੀਤਾ ਚੀਤਿ ਹਰਖੀਰਾ

ਮਨਮਨਿਹਾਰਾਮੁੰਦਰਕਾਜਿਰਧਰੀਆਵਿਗਜਾਇਆਨਿਦਵਾਰਾ॥੨੧॥ਸੈਯ
ਕਪਿਤੈਮਮਪ੍ਰਾਨਨਦਾਨਦੇਮਤਿਮਾਨਬੋਤੁਮਹੈਜਗਮਾਹੀ॥ਤੁਮਜੇਵਕ
ਹੋਰਪ੍ਰਬੀਰਹੋਕੇਅਰੁਰਾਮਪ੍ਰਤੀਤਿਕਰੇਤੁਮਮਾਹੀਨਹਿਮੇਢਿਗਕੋਨਪਠਾ
ਵਤਰਾਮਸੁਮਾਨਵਨਾਹਿਇਜੋਜਗਮਾਂਹੀ॥ਹਨੁਮਾਨਪਿਖੇਮਮਦੁਖਮ
ਹਾਇਹਕੁੰਤਿਜੁਰੇਗਤਮੇਜਗਮਾਂਹੀ॥੨੨॥ਸਕੁੰਰਾਮਕਿਪਾਸਜੁੰਜਾਇ
ਕਹੀਜਿਹਕੁੰਤਿਦਯਾਮਮਊਪਰਧਾਰੇ॥ਕਪਿਸਤਮਤੋਹਕੁਸਾਂਚੁਕਹੇ
ਪੁਰਾਮਾਸਰਹੇਅਬਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਨਹਿਆਵਹਿਰੇਜਬਰਾਮਬਲੀਤਬ
ਖਾਵਹਿਰੇਮਮਰਾਖਜਮਾਰੇ॥ਇਹਤੇਅਬਬੇਗਸੁਜਾਹਿਹਨੁਤੁਮਰਾਮ
ਕਿਪਾਸਕਹੇਸਕੁਸਾਰੇ॥੨੩॥ਦਿਹਰਾਬਾਨਰਨਾਇਕਸਿਗਲੈਕਪਿਕੀ
ਜੈਨਮਿਲਾਇ॥ਰਾਮਚੰਦਰਣਮੇਕਿਰੇਊਪਮਪਰਮਮਚਾਇ॥੨੪॥ਸਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਸੇਨਪੁਨਿਰਵਣਕੋਰਣਮਾਗਮੋਹਿਛਰਏਰਾਮਜਬਤੋਜਸੋਇਉਣ
 ਗਾ॥੫॥ਸੈਏਯਾ॥ਜਿਹੁੰਤਿਛੁਡਾਵਹਿਮੇਹਰਿਜੀਦਸਕਿਦਰਕੋਰਣਭੀਤਰ
 ਮਾਗੇ॥ਸੁਤਸੁਕ੍ਰਿਤਵਾਕਨਾਜਲਈਅਬਬੇਗਕਰੀਵਹਜਾਇਪ੍ਰਕਾਗੇ॥ਹ
 ਨੁਮਾਨਕਹਯੋਤਬਸੀਗਿਰਜਾਂਤੁਮਮਾਤਸੁਨੇਯਹਵਾਕਹਮਾਗੇ॥ਮੁਹਿਦੇਖਤੁ
 ਰਾਮਸੁਭਾਤਸਮਾਚਫਾਵਹਿਗੇਕਰਾਅਯੁਧਧਾਗੇ॥੨੬॥ਕਪਿਨਾਇਕਅੰ
 ਤਿਨਸੈਨਲਏਦਸਕਿਧਰਕੋਰਣਭੀਤਰਮਾਗੇ॥ਤੁਮਕੋਰਪੁਬੀਰਸੁਅੰਧਿਪਰੀ
 ਸੁਲਿਜਾਵਹਿਗੇਮਤਸਿਕਾਬਿਚਾਰੇ॥ਕਹਿਜਾਨਕੀਵੈਕਪਿਸੈਨਲੈਕਿਹ
 ਹੁੰਤਿਤਰੇਸਰਤਾਪਤਿਵਾਰੇ॥ਇਹਰਾਮਕੋਆਵਨਆਹਿਅੰਸਿਭੁਵਯੋਸੁ
 ਨਕੈਹਨੁਮਾਨਉਚਾਰੇ॥੨੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਮੋਹਸਕਿਧਨਮਾਹਿਚਫਲਖਮਣਰ
 ਮਸੁਆਹਿ॥ਸੈਨਾਸਹਿਤਸੁਗੀਵਪੁਨਾਵੇਨਭੁਕੇਮਾਹਿ॥੨੮॥ਸੈਏਯਾ॥

ਇਹੁੰਤੁ ਤਿ ਤੇ ਜਲ ਸਾਗਰ ਕੋ ਅਗਮਾਰਹ ਗਰੁਣਾ ਖਸ ਜਾਗੇ। ਤੁਮਹੇਤੁ ਕ
 ਰੇ ਸਿਗਰਾ ਮਬਲੀ ਅਬਾਇ। ਜੁਦੈ ਚਲੇ ਪਾਥਿ ਭੁਗੇ। ਪਿਖਰਾ ਘਵੇ ਕੇਲ
 ਖਮਿਨ ਸਮਾਂ ਅਬ ਬੇਗਾ ਲਿਆਵਹੁ ਪਾਸਤੁ ਮਾਰੇ। ਜਿਹੁੰਤੁ ਤਸੁਰਾ ਮਪ੍ਰਤੀ
 ਤਿ ਕਰੇ ਅਬਾਪ ਦਿਜੇ ਕਛੁ ਮੋਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ੨੯॥ ਕਮਲਾ ਵਿਗਸੀ ਅ
 ਬਿਚਾਰ ਕੀਯੋ ਮਾਇ ਕੇ ਸਨਤੈ ਤਿਨ ਆਪ ਨਿਕਾਰੀ॥ ਇਹ ਜਾਨਤ ਰਾਮ
 ਸੁਕੁ ਤਸਮਾਇ ਹਪੇਖ ਪਤੀ ਜਹਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਗਹ ਪ੍ਰਾਣਨ ਕੇ ਸਮਪ
 ਲਕਰੀ ਮਣੇਏ। ਇਹੈ ਰਾਘਵ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਇਕ ਔਰ ਕਹੇ ਹਨ
 ਮਾਨ ਜਨੇ ਸੁਜਨਾ ਹੁਕੁ ਲੋਕੁ ਯੋ ਬੀਚ ਪਹਾਰੀ॥ ੩੦॥ ਸਿਕਰ ਛੀਦਾ। ਚਿੰ
 ਕੁਟ ਸੁਪਰਬ ਤੇ ਇਕ ਕਾਲ ਰੁਏ ਏਕਾਂਤਾ॥ ਮੈਂ ਅੰਕ ਸੀਸਾ ਨਿਪਾਠਿ ਰਖੁ
 ਵੰਗੇ। ਇਹੇ ਨਿਤਾਂਤਾ। ਐਵ ਕਾਕ ਸੁਆਯੇ ਨਖਤਿ ਰੁਬਾਰੀ ਬਾਗਾਮੇ

ਪਦਅਗੁਠਜਲਾਲਪਿਖਤਿਨਮਾਜਨਾਨਬਿਦਾਗ।੩੧।ਤਬਰਾਮਜਾ
ਗੇਨਾਥਮੇਰੇਪਾਦਮੇਬਰਲਪੇਖਾ।ਕਿਨਕੀਨਯਹਅਪਕਾਰਮੇਰੇਕੁਏ
ਕੁਪਤਬਿਜੇਖਾ।ਇਮਰੁਖਾ^{ਯਾਦ}ਆਗੇਪੇਖਯੋਇਕਕਾਕਹੈਬਿਕਰਾਲਾਬਹੁ
ਬਾਰਮੇਪਦਦੋਰਹੈਨਖਤਿਤੁਹੈਤਿਹਲਾਲਾ।੩੨।ਤਿਨਏਕਰਾਮਜਕੋਪ
ਕਰਲੈਦਿਬਅਸਤਰਜਗਾਜੁਲਤਵੈਤਿਨਰਾਮਲੀਲਾਕਾਕਪਰਦਯੋ
ਛੋਗ।ਤਿਨਪੀਠਆਗੇਕਾਕਹੈਸਬੁਦੇਵਲੋਕਨਜਾਇ।ਇਵਬ੍ਰਹਮਾਵ
ਰਣਮੋਸਿਵਸਕੇਨਾਹਿਬਚਾਇ।੩੩।ਤੁਰਰਾਮਪਾਦਮੇਆਇਗਿਰਯੋ
ਰਾਮਚਯਾਸਮੰਦਾ।ਸਰਣਾਯੋਹੋਰਕੋਪਨਕਹਯੋਰਾਮਮਕੰਦਾ।ਅਸ
ਤੁਆਹਿਅਮੋਪਮੋਇਕਨੈਨਦੇਕਰਿਜਾਹਿ।ਸਬਦੇਕਰਗਯੋਕਊਆਪੋ
ਰਖੀਇਮਆਹਿ।੩੪।ਕਿਹਹੋਤਮੋਹਬਿਸਾਰਬੈਠੇਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਬੀਨ।

ਸੁਨਿਜਾਨਕੀਕੇਵਾਕਏਹਹਨੁਮਾਨਉਤਰਈਨ। ਦੇਵਿਜੋਤੁਹਿਜੀਵਤੀਇਹਠ
 ਰਜਾਨੇਰਾਮ। ਜਲਾਹਿਲੀਕਖਿਨੇਕਮੇਹਨਰਾਖਸਾਸਿਗਾਮ। ੩੫॥ ਸੀ
 ਅਕਹਯੇਰਾਖਸਸਿਗਕੈਜੇਲਰੇਗੇਤਨੁਏਹਾਐਰਬਾਨਰਹੇਇਗੇਤਵ
 ਤੁਲਤੇਲਪੁਦੇਹਾ। ਸੀਅਕੇਯਹਵਾਕਜੁਨਿਗਿਰਜਾਤਬੈਹਨੁਮਾਨ।
 ਦਿਖਾਯੋਤਿਨਰੁਪਪੁਰਬਆਹਿਪਰਮਮਹਨੁ। ੩੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ। ਗਿਰਮਿਦਰਿ
 ਮੇਰੁਸਮਾਨਬਡੇਗਣਰਾਖਸਜਾਬਲਤੇਰੁਪਾਏ। ਹਰਖੀਸਿਯਪੇਖਹ
 ਨੁਮਤਕੋਕਪਿਕ੍ਰਿਜਰਕੋਯਹਵਾਕਅਲਾਏ। ਤੁਮਹੋਬਲਵੇਤਬਡੇਜਗਮੇ
 ਤਨੁਰਾਖਸਪੇਖਾਹਿਲੇਹੁਲੁਕਾਏ। ਪਥਤੇਕਲਯਾਨਸਦਾਕਪਿਕ੍ਰਿਜਰ
 ਸਾਰਕਹੋਅਬਰਾਂਮਹਿਜਾਏ। ੩੭॥ ਗੀਯਾਮਾਲਤੀਛਿਦਾ। ਤਵਦੇਖਣੇਤੇ
 ਮਾਰਣਾਮਮਰੁਖਉਗਮੇਗੁਰਿਯਾ। ਅਬਕਰੇਗੇਮਧੁਛਲੇਕਰਿਜੋਹੇਇ

ਆਇਸਚਾਰਿਯਾਸੀਯਕਹਯੋਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸ਼ਗੋਚਰਸੁਅਲਪਫਲਕਛੁ
 ਲੀਜੀਏਅਮੇਪਰੀਤੇਇਨਬੀਦਮੇਕਛੁਨਾਅਖਾਰਕੀਜੀਏ॥੩੮॥ਤਬਖ
 ਇਕਛੁਫਲਬੀਦਸੀਤਾਹਨੁਮਾਨਪਧਾਰਯੋਕਛੁਦੁਰਿਆਇਉਤਾਂਹਿ
 ਤੇਮਨਬੀਚਏਹਾਬਿਚਾਰਯੋਜਗਦੁਤਾਅਇਯੋਕਾਜਕੋਵਹਸੁਮਿਕਾ
 ਜਅਦੁਖਣੇਕਛੁਅੰਰਕਰਿਨਹਜਾਇਜੋਵਹਅਧਮਦੁਤਨਕੁੰਖਣੇ
 ੩੯॥ਕੋਛੁਅੰਰਕਾਪ੍ਰਿਖਰਾਵਣਿਕਛੁਬਾਤਤਸੋਕੀਜੀਯੋ॥ਫਿਰਜਾਂਉਰਾ
 ਘਵਦੇਖਣੇਹਿਤਤੋਕਛੁਜਸਲੀਜੀਯੋ॥ਇਮਧਾਰਮਨਮੇਫੇਰਿਆਇ
 ਉਲਗੋਬ੍ਰਿਖਉਪਾਰਨੇ॥ਆਜੋਕਬਨਮੇਜੋਕਰੂਰੇਚਹੇਰਾਖਸਮਾਰਨੇ॥
 ੪੦॥ਤਰਸੀਯਛਾਯਾਛੇਤ੍ਰਿਕੈਸਭੁਅੰਰਬਨੀਉਪਾਰਿਯਾਬਨਪਾਤ੍ਰ
 ਤੇਕਾਪਿਦੇਖਕੈਦਿਗਾਅਇਗਾਖਸਨਾਰਿਯਾਜਾਨਕੀਕੋਪੁਛਹੈਕਾਪਿ

੨੨੨

ਕੋਨ ਉਵਰੁ ਦੇਖੇ ਬਰੇ। ਸੀਯਕ ਚੋਤੁ ਮਹੀ ਜਾਨਹੇ ਛਲਨੀ ਚਰਾਖ ਸਜੇ
ਕੋਰੇ। ੪੧॥ ਮੇਦੂਖ ਸੋਕ ਸਮਾ ਕੁਲਾ ਕਛੁ ਸਾਰਨਹੀ ਪਾਵਤੀ ਯੋਸੁ ਨਿਤ
ਰਾਖ ਸਨਾਹਿ ਯਾਸ ਕੁਰੁ ਗੀਯਾ ਰੁਪਾਵਤੀ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਕਰਮ
ਜੋਤਿ ਨ ਜਾਇ ਰਾਖ ਯੋਰਾਵਣੇ। ਸੁਇ ਦੇਵ ਆਯੋ ਕੋਥਲੀ ਕਪਿ ਰੁਪਿ
ਤਾਰੁ ਪਾਵਣੇ। ੪੨॥ ਸੀਯ ਸਾਥ ਤਿਨ ਕਰਵਾਰ ਤਾ ਅਸੋ ਕਬਨੀ ਉਪ
ਰਿਯਾ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੋਤੁ ਜੁਤੋ ਰਯੋ ਕਪਿ ਆਹਿ ਅਤਿ ਬਾਲਿਕਾਰਿ ਯਾਗ।
ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਲਕ ਮਾਰਿ ਕੈ ਨਿਰਗੁਤਿ ਬੈਠੈ ਤਹੰਗਾ ਸੋਸੁ ਨਿਤ ਰਾਵਣੁ
ਕੋਪ ਉਠਯੋ ਕਹੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਕਹੰਗਾ। ੪੩॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ਵਸਲਾਖ ਕਿੰਕ
ਰ ਬੁਝੇ ਯੋ ਵਸਕੀਠ ਰਾਖ ਸਰਾਜਾ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਹਲ ਉਖਾਰ ਬੈਠੈ ਵੈਰ
ਰਾਵਣ ਸਾਜਾ। ਕ੍ਰਿਤ ਲੋਹ ਬਿਰੁਸਾ ਆਯੁ ਪਾਤਨ ਆਹਿ ਗਿਰ ਆਕਾਰ

ਅਰਲੇਹ ਕੁਥਿਰੁ ਸੁਹਾਥ ਫਿਰਾਏ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਰਬ ਠੋਰ ਸੁਬੈ ਠਪੁਨਿ
ਔਰਨ ਕੋ ਪਾਥਿ ਹੋਗਾ ਅਖੈ ਕੁਮਾਰ ਸੁਆਯੋ ਜਨ ਯਮ ਆਨੋ ਪੇਗ॥੪੧॥
ਸਦੈ ਯਾ ਪੇਖ ਹਨੂ ਤਿਨ ਕੂਦਾ ਅਕਾਸ ਚੜ੍ਹੇ ਕਰਲੇਹ ਕੇ ਬੀਮੰ ਸੀਰਾ ਰੇ॥੪੨॥
ਗਫਿਰੇ ਨ ਭ੍ਰਿਮੰਡੁ ਲਤੇ ਕੁਪਰਾ ਵਲ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਰੇ॥ ਸੈਨ ਹਨੀਸ
ਗਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਨ ਜਾਇ ਕਹਯੋ ਸੁਆਖੈ ਰਣ ਮਾਰੇ॥ ਰਾਖ ਸਰਾਜ ਕੋ ਪ
ਭੁਰੇ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤਕੋ ਯਹ ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ॥੪੩॥ ਸੁਤ ਮੈ ਅਬ ਜਾਉ ਤਹ
ਰਣ ਮੈ ਜਿਹ ਠੋਰ ਅਹੈ ਜਿਨ ਮੋ ਸੁਤ ਮਾਰੇ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਰਣ ਮਹਿ ਹਨੇ
ਅਬ ਹੀਨ ਹੀ ਬਾਧ ਅਨੋ ਨਿਜ ਭੁੰਨ ਮਝਾਰੇ॥ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤਬਾ ਪਕੇ
ਆਪ ਕਹਯੋ ਉਰ ਕੇ ਸੁਤ ਸੇ ਕਸੁ ਦੇਹ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਮਮ ਜੀਵ ਤਿਕ ਹਿਨਿ
ਮਿਤ ਸੁਨੋ ਇਹ ਦੁਖ ਤਵਾ ਕਸੁ ਆਪ ਉਚਾਰੇ॥੪੪॥ ਨਰਾਜ ਛਿਦਾ

ਸੁਖਮਪਾਸਡਾਰਬੇਗਬਾਪਤਾਲਿਆਇਓ। ਬਖਾਨਇੰਦ੍ਰਜੀਤਯੋਚ
 ਲੇਨਾਬੇਰਲਾਇਓ। ਗਯੋਸੁਵਾਯੁਪੁਤਕੇਸਮੀਪਕੋ ਪਰਾਵਣੀ। ਨਿਹ
 ਰਤਾਹਨੁਸੁਥੀਰੁਲੀਨਬਾਹਿਲੀ। ੫੧॥ ਸਵੈਯਾਪਗਰਜਸਮਾਨਤਬੋਹ
 ਨੁਮਾਨਸੁਕੁਦਾਅਕਾਸਚਫੇਬਲਪਾਗੇ। ਨਭਿਬੀਚਠਿਰੇਇਹਕੁੰਤਿਹਨੁਮ
 ਘਵਾਜਿਤਤਾਹਿਜਿਲੀਮੁਖਮਾਰੇ। ਸਰਪਚਦਏਕਪਿਕੋਸਿਰਮੇਪੁਨਿਆ
 ਨਭਲੇਰਿਦਮਾਹਿਪ੍ਰਹਾਰੇ। ਖਟਪਦਨਮੇਇਕਪੁਛਹਨੀਮਘਵਾਜਿਤਕੇ
 ਹਰਿਜਿਉਲਾਲਕਾਰੇ। ੫੨॥ ਸਵੈਯਾਤਬਕੋਪਕੁਰੇਹਨੁਮਾਨਬਲੀਨਭਿ
 ਮੰਡਲਮੁਜਲਹਾਥਉਕਾਰੇ॥

॥ ਮਘਵਾਜਿਤਕੇਰਥਔਰਤੁਰਿਗਮਸਾਰਥਿਤਾਖਿਨਗ੍ਰੀਤਰ
 ਮਾਰੇ। ਘਨਨਦਬਡੀਉਰਲਾਜਕੁਈਕੁਪਿਔਰਕੁਏਰਥਮੇਅਸਵਾਰੇ॥ ੫੩

ਤਿਨਚੰਪਲੇਦੁਹਨੁਮਾਨਉਮਾਰਤੁਰਾਨ ੨੫੦
 ਟਾਸਕਰੇਸਤਕੇਗੇ॥ ਅਦਹ

ਦੋਹਰਾ। ਰਾਵਦੁਪਾਸਲਿਜਾਨਹਿਤਹਨੁਚਲਾਏਬਾਂਧਾ। ਹਰਖੇਪੁਰਕੇਸਗਲ
 ਜਨ ਟਿਪਤਨੰਜਨੇਆਂਧਾ॥੫੪॥ ਕਬਿਤੁ। ਜਾਹਿਨਾਮਭੁਜਜਗਬੀਪਨਕੇਲੇ
 ਕਤਜਿਕੋਟਗਵਿਭੁ^{ਮਨੋਜ}ਸਰਸੁਰਾਮਪਦੁਪਾਇਐਂ। ਤਿਨਹੀਕੇਪਾਦਕਿਜਧਾ
 ਗਰਿਦਕਿਜਹਨੁਮਾਨੁਬਲਵਨਨਹਿਠਾਜਕੇਠਜਾਇਐਂ। ਸਮਸਤਬੀ
 ਪਹੀਨਗਮਸੇਵਕਪ੍ਰਬੀਨ ਬਲਭਯੋਨਹੀਛੀਨਇਹਪਾਤਮੇਆਇਐਂ॥
 ਰਾਮਬਲਧਾਰੀਚਹੇਕਥਾਰੀਗਦਲਿਕਨਿਜਸੇਵਕਤੇਕੋਤਿਕਦਿਖਾਇਐਂ
 ੫੫॥ ॥ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਿਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰਸਿਬਾਦੇਸਿਦਰਕਾਂ
 ਤ੍ਰੇਤ੍ਰੀਤੀਯੋਧੀਆਇਆਇ॥੩॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾਸਦੈਯਾਗਠਾਸ
 ਪਰੀਗਲਆਵਤੇਤੇਹਨੁਮਾਨਮਨੋਡਰਕੁੰਨਨਿਹਾਰੇ। ਦੇਖਨਆਵਤਤਾਹਿ
 ਮਹਾਜਨਮੁਠਹਨੇਜੁਤੂਲਾਸਿਰਮਾਰੇ। ਠਾਸਗਈਚਤਰਯਨਕੀਖਿਨਸੀ

ਗਮਕੈਹਨੁਮਾਨਨਿਹਾਰੇਜਾਨਹਨੁਲਪੁਜੇਵਰਜਾਹਿਸੁਕਾਰਯਗੋਰਦਮ
 ਰਸਹਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹੋਠੋਰਦਸਾਨਨਮਪਸਰਾਮਪਦਾਜਿਤਤਾਂਹਿਹਨੁਪ
 ਹੁਚਾਏ॥ਜਿਨਬਾਨਰਗਾਖਸਮਾਰਦਏਗਲਿਛਸੁਪਗੀਜਪਿਖੋਕਪਿਅ
 ਏ॥ਸੁਅੰਤਨਸਾਥਾਬਿਚਾਰਭੁਲੇਕਛੁਲਾਇਕਦਿਤੁਜਦੇਹਕਰਾਏ
 ॥ਇਹਲੋਕਿਕਬਾਨਰਨਾਹਿਏਹੈਮਪਦਾਜਿਤਭਾਖਸੁਭੰਨਸਿਧਾ
 ਏ॥੨॥ਛੋਗਮਾਹਿਬਜੀਰਪ੍ਰਹਸਤਬਡੇਤਿਨਪੇਖਸੁਰਾਵਲਵਾਕਾਅ
 ਲਾਏ॥ਪ੍ਰਹਸਤਪਛੇਤੁਮਯਾਕਪਕੋਇਹੋਠੋਰਕਹੋਇਹੋਕਿਉਚਲਾਅ
 ਏ॥ਇਹੋਕੋਨਹਿਕਾਜਕਹਾਂਤੇਚਲੇਕਿਨਹੈਇਨਕੋਇਹੋਠੋਰਪਠਾਏ
 ॥ਬਨਕਾਹਿਨਿਮਿਤਿਹਨੇਹਮਰੇਪੁਨਿਕਹਿਨਿਮਿਤਸੁਰਾਖਸਪਾਏ॥
 ੩॥ਤਬਸਾਦਰਤਾਂਹਿਪ੍ਰਹਸਤਕਹੋਕਪਿਕੋਨਹਿਤ੍ਰਿਇਹੋਠੋਰਪਠਾਏ॥ਮੁ

ਖਸਾਚੁਕਹੋਇਹਰਾਜਸਭਾਤੁਰਨਾਹਿਕਰੋਹਮਦੇਹਛਡਾਏ।ਹਰਖੇਤਨਮ
ਨਸੁਨੀਬਤੀਯਾਤਬਰਾਵਲਉਰਖਰੇਮੁਖਚਾਏ।ਪਿਖਰਾਵਲਲੋਕਸਿੰਕੀ
ਟਕੋਹਨੁਮਾਨਤਬੋਏਹੁੰਤਿਸੁਨਾਏ॥੪॥ਪੁੰਨਕਥਾਰਪੁੰਨਦਨਕੀਕਹਨੇ
ਹਿਤਰਾਮਾਚਿਤੇਮਨਮਾਹੀ।ਸੁਨਦੇਵਨਕੇਰਿਪਰਾਮਕੁਦਤਜੁਮੇਂਹਰਿਜੀ
ਸਬੁਕੇਉਰਮਾਹੀ।ਜਿਨਕੀਪਤਿਨੀਨਿਜਨਾਸਨਮਿਤੁਜੁਤੋਹਹਰੀਬਨ
ਦੇਤੁਕਮਾਹੀ।ਜਿਮਪਾਵਨਆਹੁਤਸੁਨਹਰੇਕਛਮਤਰਪਾਇਸੁਯਾ
ਗਨਮਾਹੀ।ਪਾ।ਜੋਰਪੁਨਾਬਸੁਰੀਵਕਿਜਾਬਮਤਿਗਧਾਪ੍ਰਮੀਤਕੁਏ
ਯੇ।ਬਾਲਿਨਮਾਰਸੁਏਕਹਿਬਾਨਸੁਰੀਵਕਿਸੀਜਹਿਛੜਦਏਯੇ।
ਬਨਰਰਾਜਬੁਲਾਇਮਹਾਕਪਿਕੋਟਿਪਤੀਇਕਠੈਰਕਏਯੇ।ਸਾਂਨੁਜ
ਰਾਮਸਮੇਤਕੋਪੀਦਰਮਾਹਿਪ੍ਰਵਰਖਲਕੋਪਕੁਏਯੇ॥੬॥ਸਿਯਸੋਧਨ

ਕੋਕਿਪਿਲਾਥੁਲਾਇਸੁਬਨਰਦੇਸਨਵੇਸਪਠਾਏ॥ਤਿਨਮੇਇਕਪੋਨਕੁਮਾਰ
 ਹਨੁਸਿਯਛੁਛਤੈਤੁਮਰੇਪੁਰਿਆਏ॥ਮਮਵਾਰਜਨੈਨਸੁਸੀਯਪਿਖੀਕਪਿ
 ਤੇਬਨਪਾਰਜਰੇਛਲਖਾਏ॥ਸਰਚਪਲਾਏਮਮਮਾਰਨਕੋਵਹਅਇਹੁਤੇ
 ਇਮਰਾਖਜਪਾਏ॥॥ਤਨਰਖਨਕੋਹਿਤੈਤਹਨੇਜਰੁਜੀਵਨਕੋਤਨ
 ਰਾਜਨਪਿਆਰੇ॥ਚਤੁਰਾਨਨਛਸਜੁਬਾਂਧਹਮੇਇਹਲਿਆਤੁਰੁਏਪਲ
 ਨਦਤੁਮਾਰੇ॥ਬਿਧਕੇਬਰਮੇਛੁਹਿਛਾਸਗਈਦਸਕੀਰਨਹੀਅਬਲੇਹ
 ਬਿਚਾਰੇ॥ਮਿਸਬਿਧਨਕੋਇਹੁਠੈਰਾਅਯੋਹਿਤੁਬਾਖਨਧੀਕਰਣਾਰਸਰੁਰੇ
 ੨॥ਗੀਪਾਮਲਤੀਛੁਦਾ॥ਵਿਚਾਰਰਾਵਲਲੇਕਗਤਿਪਿਖਰਾਖਸੀਮ
 ਤਿਨਗਹੋ॥ਸਿਸਾਰਤੇਜੋਮੋਖਕਰਣੀਏਵਿਗਤਉਰਮੇਗਹੋ॥ਬਿਧਵੇਸ
 ਉਤਮਤ੍ਰਿਭੁਯੋਵਿਸੁਸਵਤੇਪਿਤਭਾਨਏ॥ਪੁਲਜਤਦਾਦਾਅਹਿਤੇਕੁਬੇ

ਰਬਾਂਧਵਜਾਨਿਯੋ॥੯॥ਸ੍ਵੈਯਾਤਨੁਆਤਮਬੁਧਿਨਰਾਖਸਹੋਦਿਸਦੇ
ਹਸਕ੍ਰੈਤੁਮਗੀਜਗਜਾਨੇ॥ਪੁਨਆਤਮਬੁਧਿਨਰਾਖਸਹੋਪਨਆਨੀਦਤੀ
ਇਮਬੇਦਪ੍ਰਮਾਨੇ॥ਤਨਬੁਧਿਸੁਖਾਦਿਕਤੋਨ੍ਹੀਸੁਬਿਕਾਰਬਿਹੀਨਹਿ
ਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਅਗਿਆਨਨੈਕੁਵਬੰਧਨਜੇਵਹਫੁਠਾਹੋਗੁਦੁਜਾਪਸ
ਮਾਨੇ॥੧੦॥ਕਬਿਤੁ॥ਕਹੋਸਾਚਦੇਤਰਾਈਤੋਹੋਵਿਕ੍ਰਿਯਾਨਕਾਈਸੁ
ਬਿਕਾਰਹੋਤਦ੍ਵੇਤਤਵਰਿਚਿਨਹੀਠਾਨਿਯੋ॥ਸਰਬਠੋਗਜਿਓਅਕਾਸਲੇ
ਪਤੇਉਦਾਸਤਨਮਾਹਿਤਿਮਸੁਖਮਸੁਆਪਕੋਪਛਾਨਿਯੋ॥ਦੇਹਨੈਨ
ਪ੍ਰਾਨਜਨੰਆਤਮਪਛਾਨਸਕੁਕੁਏਬੰਧਵਾਨਇਹਨੀਠਉਰਿਆਨਿ
ਯੋ॥ਅਖਰਅਨੰਦਚਿਦਕੇਦਾਅਜਆਪਿਪਬੰਧਨਬਿਹੀਨਜਨਬੇਦ
ਕੇਬਖਾਨਯੋ॥੧੧॥ਭੂਮਕੋਬਿਕਾਰਤਸੁਆਤਮਾਨਧਾਰੀਨਹਿਪ੍ਰਾਨਿਨਿ

ਜਾਤਮਜੁਪੋਨਹੀਨਿਹਾਰਯੋ।ਹਿਕਾਰਕੋਵਿਕਾਰਮਨਆਤਮਨਿਹਾਰਨ
ਹੀਬੁਧਤੋਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕੇਵਿਕਾਰਜਉਚਾਰਯੋ।ਆਤਮਅਨੰਦਘਨਨਾ
ਹਿਹੈਬਿਕਾਰਅਨਦੇਹਤੇਬਿਲਖਨਜੁਨੀਕੇਕੋਬਿਚਾਰਯੋ।ਨਿਰੰਜ
ਨਿਉਪਾਧਿਬਿਨਆਤਮਕੋਜਾਨਿਮਨਰਾਖਸਕੇਗਈਜਗਬਿਧਕੋਨਿਵ
ਰਿਯੋ।੧੨।ਸਾਧਨਜੁਬਿਧਗਾਨਿਕਰਮੈਬਖਾਨਅਬਜਾਵਧਾਨਹੋਇ
ਕੈਸੁਰਾਵਣਜੁਨੀਜਿਯੋ।ਬੁਧਮਲਹਰੇਤਮਗਿਆਨਉਰਧਰੋਪੁਨਿ
ਯਾਹਿਕੋਨਿਮਿਤਸੇਵਾਬਿਸਨਕੀਕੀਜਿਯੋ।ਵਿਸ਼ਾਧਿਤਤਾਗਿਆਨ
ਨਿਜਆਤਮਪਛਾਨਪਦਪਰਣਮਗਾਨਿਅਬਪਾਇਬ੍ਰੇਗਲੀਜਿਯੋ।
ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਪਰੇਰਾਮਅਬਰੁਜਯੈਸੁਕਾਮਤਜਿਕੁਲਚਕਗਏਅਬਬੈਰਿ
ਤਜਿਦੀਜਿਯੋ।੧੩।ਜੇਈਜਰਣਪਰੇਰਾਮਤਾਹਿਜੋਸਨੇਹਕਰੇਜਾਨਕੀ

ਕੇਪੁਜਾਅਬਸਿਗਤਾਹਿਲੀਜਿਯੋ।ਸੁਤਬਾਧਵਮਿਲਾਇਰਾਮਪਾਇਪਰੇਜ
ਇੰਨਾਬਕੁਲਚੁੰਕਗਏਅਬਿਮੋਹਿਬਖਸੀਜਿਯੋ।ਲਏਤੁਊਬਾਰਵਹੈ
ਉਦਾਰਦਯਾਵਿਤਰਾਮਕੁਗਵਿਤਮਮਕਹਯੋਸੋਈਕੀਜਿਯੋ।ਰਾਮਸੇਵਕ
ਰੋਬਿਨਕਾਹੁਕੇਨਕਾਜੇਰੋਕੋਸੇਭਵਸਿਧਤਰੇਦੁਖਹੀਪਈਜਿਯੋ।੧੪।ਜੋ
ਨਸੇਵਕਰੋਤੋਆਗਿਆਨਆਗਜੇਰੋਨਿਜਾਅੰਤਮਕੇਸਾਬਤਿਅਪਵੈਰੁ
ਠਾਨਯੋ।ਜਿਨਿਕੇਨਬੋਧਨਿਜਪਾਤਕਨਿਰੋਧਕੀਨੋਮੋਖਕੀਨਸੀਕਾਤਵ
ਹੋਈਮਮਜਾਨਯੋ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਹਨੁਮਾਨਜੋਬਖਾਨਕਰੇਸੁਨਕੋਦਸਾ
ਨਨਸੁਕੋਧਉਰਮਾਨਯੋ।ਕਰੇਦ੍ਰਿਗਲਾਲਜਨਪਾਵਕਕਰਾਲਸੁਚਬਾ
ਹਿੰਦ੍ਰਿਤਮਾਲਹਨੁਮਾਨਕੋਬਖਾਨਯੋ।੧੫।ਕਾਬਿਤਾਕਾਪਦਸੁਮਤਿਤੋਰੀ
ਤੈਨਲਖੀਗਤਿਮੋਰੀਕਾਪਿਨੀਚੁਸੁਅਭੀਤਮਮਕੋਸੇਕੋਬਖਾਨਹੋ।ਕੋਰੇ

ਰੇਗਮਸੁਕੀਵਕੋਨਜਨੇਨਮਦਉਮਾਰਡਰੋਤਬਮੋਹਿਬਲੁਜਾਨਯੋਤਿ
 ਹੋਕੇਸੁਮਾਰਿਪੁਨਿਜਾਨਿਕੀਉਤਾਰਿਸਿਰਗਮਲਖਮੰਨਹਨੇਕਾਹੁਕੀ
 ਨਕਾਨਯੋ।ਪੁਨਿਹਨੇਕਪਿਰਾਈਜੇਈਕੁਇਹੇਸਗਾਈਬਲੁਬਾਨਰੋਕੀ
 ਮਾਰੋਤਬਮੋਹੋਕਪਛਨਯੋ।੧੬।ਸੁਨਕੇਲੀਕੇਸਬਾਨੀਕੇਪਯੋਕੁਦਾਨੀਹਨੁ
 ਮਾਨਤਾਹੀਓਪਮਾਸੁਪਾਵਕਕੀਦੋਜਿਯੋ।ਰਵਨਕਰੋਰਮੇਰੋਜੋਰੋਕੇਸ
 ਮਾਨਨਾਹੀਰਾਮਚੰਦਦਾਸਮੇਸੁਇਹੀਜਾਨੀਲੀਜਿਯੋ।ਸੁਨਹਨੁਮਾਨ
 ਵਾਕਕੋਪਕੋਲੀਕੇਸਾਇਕਰਾਖਸਬਲਾਇਕਹਯੋਬੇਗਏਹੀਕੀਜਿਯੋ
 ਦੋਤਿਸੁਤਿਨਾਰਿਸਕੁਲਾਹਿਯੋਨਿਹਾਰਿਅਬਯਾਹਿਕਪਿਕੁਜਰਕੋਖੰਡ
 ਖੰਡਕੀਜਿਯੋ।੧੭।ਆਇਧਉਠਾਇਪਰੋਵੈਤਾਇਕਧਾਇਤਿਹਿਦੋਰ
 ਆਪਜਾਇਜੁਦਿਭੀਖਲਨਿਵਾਰਿਯੋ।ਬਾਨਰਸੁਦਤਯਹਬਡੋਹੈਸਪੁ

ਤਸੁਨਿਰਾਜਨਕੇਰਾਈਯਹਿਨੰਗੀਮਰਿਯੋ। ਰਾਮਪਾਸਬਾਤਕੋਨਕਹੇਗੇ
 ਬਿਖਯਾਤਜਬਰਾਮਕੋਪਛਾਨਯਹਦੁੰਗੀਬਿਦਾਰਿਯੋ। ਬਪਕੇਸਮਾਨਿ
 ਕਛੁਮਾਨਗੀਬਿਚਾਰਕਰਯਾਹਿਕੇਸਗੀਰਇਕਚਿਨਬਨੇਪਾਰਿਯੋ
 ੧੨॥ ਪਿਖਬਾਨਰਸਗੀਰਜੁਗੀਵਰਪੁਬੀਰਕਛੁਭੁਜਾਬਲਯੋਇਗੇ
 ਤੁਲਰੇਤਦੁਆਇਕੋ। ਵਿਗੁੰਖਵਕੀਬਾਤਲਈਮਾਨਬਿਖਾਤਤਿਨਰ
 ਪਸਾਂਕੇਰਾਈਦੈਤਭੁਖਯੋਬੁਲਾਇਕੋ। ਬਾਨਰਕੋਮਾਨਜੁਲਗਲਮੇ
 ਮਹਾਨਸਦਾਤਾਹਿਕੇਸੁਸਾਥਾਦਿਜੇਤੁਲਲਪਟਾਇਕੋ। ਪਰਮੇਕੁਮਾ
 ਇਪੋਛਪਵਕਜਰਾਇਪਿਖੇਸਾਖਾਮਿੰਗਹਾਲਦਿਜੇਤਾਹਿਮੇਪਠਾਇ
 ਕੋ। ੧੩॥ ਪੁਰਪਾਟਸਾਣਤਾਹਿਰੇਸਮੀਦੁਸਾਲੇਸਭਪੁੰਛਜੇਲਪੇ
 ਟੇਲਾਇਖਸਗੀਵਿਛਾਵਿਲੇ। ਤੇਲਜੋਰਿਗਾਇਦਏਪੁੰਛਲਪਟਾਇਕ

ਛਪਾਵਕਜਗਾਇਲਗੋਦੈਤਬਿਗਸਾਵਣੇ॥ ਜੇਵਰੇਜੋਬਾਂਧਹਨੁਮਾਨ
 ਬਲਵਨਖਲਚਰੰਭੁਖਲਗੇਪੁਰਮੇਰੁਮਾਵਣੇ॥ ਪੀਠਫੋਲਕੋਬਜ
 ਹਿਇਕਈਟਕੋਚਲਾਹਿਸਿਰਠੀਗਾਂਇਕਮਾਰਲਗੇਗਾਰੀ॥ ਕੁਸੁ
 ਣਾਵਣੇ॥ ੨੦॥ ਵਾਯਕੁਕੁਮਾਰਓਮਾਂਜਹੇਸਿਰਮਾਰਕਛੁਮਨਮੈਬਿ
 ਚਾਰਸੇਈਚਲੇਗੇਦਿਖਾਇਕੈ॥ ਗਏਚਾਂਦਪੋਲਧਾਏਤੁਨਬੀਧਨਛੁ
 ਰਾਏਹਨੁਮਾਨੁਆਪਨੇਸੁਖਮਬਨਾਇਕੈ॥ ਗਿਰਜੇਅਕਾਰਕੋਓਪ
 ਰਪੁਰਦੁਆਰਲਯੋਸੋਹਬੀਕੁਹਾਥਪਰੇਫੇਰਕਿਲਕਾਇਕੈ॥ ਜੇਈਹੁਤੇ
 ਰਖਵਾਰੇਹਨੁਮਾਨਸਭਮਾਰੇਫੇਰਾਜਿਨੀਕੁਮਾਰਰਾਜਕੋਨਚਦੇਧਾਇ
 ਕੈ॥ ੨੧॥ ਕੋਬਿਤੁਕੂਦਕੂਦਕੈਅਟਾਰੀਗਛੁਹਨੁਮਾਨਜਾਹੀਕਿਲਕ
 ਰਪੋਛਪਾਵਕਸੁਪੁਰਕੋਪ੍ਰਜਾਰਹੈ॥ ਪੀਛੇਪਾਵਕਜਗਾਇਸੁਮਹਾਂਜ

੨੫੭

ਚੰ
 ਚੰ
 ਅਗੇਗਾਪਰਧਾਇਪਰੇਤੋਨਜਗਾਇ

ਜਨਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸੁ ਤਿਹਾਇ ਪਤਿਹਾਇ ਮਾਇ ਕੁਇ ਬਾਪ ਰਖ
ਸਕੀ ਨ ਗੀਯਾ ॥ ਮਹਲ ਜਾਂ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਰ ਚਰੇ ਤਹਿ ਪਾਵਕ
ਸੇਜੇ ॥ ਫਿਰਿ ਕੁਮਿ ਆਗਾ ਪਰੇ ਜਨ ਦੇ ਦੁਤ ਪੁਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਗ ਪੁਰ
ਜਾਰੇ ॥ ਸੁਲੇ ਕੰਨ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਫਿਰਿ ਭੀਖ ਨ ਕੋ ਜਨ ਪਰੇ ਕਹੀ ਉਬਾ ਕਯੋ
॥ ਕਦ ਜਲ ਸਿਧ ਪਰੇ ॥ ਛੋਕੋ ਰੁਬਾਇ ਕਰੇ ॥ ਇਸਾ ਦੁਧਾਨ ਹਨੁ ਮਾ
ਨ ਕੋ ਲਿਕਾਰੇ ॥ ਪੈਨ ਆਗਿ ਮੀਤਾ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ॥ ਸੁਸੀਤਾ ਭੁਏ ਪਾਵ
ਕ ਸੁਸੀਤ ਨ ਲੀਗੁ ਲਕ ਪਿਜਾਰੇ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਮਕੋ ਚਿਤਾਰ ਸਕੁ ਪਾ
ਪਨ ਉਤਾਰ ਜਗਤੀ ਨ ਰੁਪਾ ਪਾਵਕ ਸੁਰਾਮ ਜਨ ਮਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਦਿ
ਹਾ ॥ ਤਿਨ ਰੁਪਾ ਵਰੇ ਕੇ ਦੁਤ ਯਹ ਉਤ ਮਪੈ ਨ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਪਾ
ਵਕਤਾ ਹਿਕੋ ਸਕੇ ਨ ਗਿਰੰਜਾ ਜਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤਿ ਸੀਮਤ ਆਖਿਆ

ਤੁਮਰਾਮਾਇਣੁ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਸੁਦਰਕਾਂਡੇਚਰ੍ਹੁਥੋਧਾਇ॥
ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾਕਬਿਤੁ॥ ਸੀਯਾਫਿਗਜਾਇਫੇਰ ਸੀਸਕੋਨਿਵ
ਇਹਨੁਮਾਨਕਹਯੋਮਾਇਮੁਹਿਅਏਸੁਸੁਦੀਜਿਯੋ॥ ਬਿਗਤਹਿਜਾਂ
ਓਸਾਮਾਚਾਰਸੁਜਨਾਉਤਰੁਪਿਖੇਰਪੁਬੀਰਅਬਾਇਹੰਗੀਅਨੀਜਿ
ਯੋ॥ ਐਸੇਕੁਖਤੀਨਪ੍ਰਦਛਨਾਬਨਾਇਦਈਕਰਕੈਪ੍ਰਣਾਮਕਹਯੋ
ਮਾਤੁਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ॥ ਦੇਵਿਤੇਕਲਯਾਨਅਬਕੋਰਮੈਪਯਾਨਰਘੁ
ਬੀਰਕੋਲਿਅਓਨਿਜਨੈਨਸੋਦਿਖੀਜਿਯੋ॥ ੧॥ ਲਖਮਣਸਿਗਸੁ
ਅਨਿਗਸੇਸੁਹਾਇਰਹੇਬਾਨਰਕੋਰਾਈਕਾਪਿਕੋਟਿਨਮਿਲਾਇਕੈ॥
ਸੁਨਿਕੈਸੁਬਾਤਿਸੀਯਰਹੀਬਿਲਖਾਇਜੀਯਫੇਗਤਿਨਕਹਯੋਹਨੁ
ਮਾਨਕੋਸੁਨਾਇਕੈ॥ ਤਿਤੇਅਬਜਾਇਸੁਖਹੋਹਿਪਥਿਮਾਹਿਕਾਪਿਤੇਹ

ਕੋਲਿ ਹਰ ਦੁਖ ਦੇ ਥੇ ਭੁਲਾਇ ਕੋ। ਯਾ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ਅਬ ਜੀਵੈ ਨ ਜੁ ਜਾ
ਤ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਬਾਤਿ ਸੁਨੇ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਕੋ। ੨॥ ਧੁਲ ਨਾ ਕਹੀ ਜਾ
ਇਕੋ ਜੋ ਮਸੀਰਾ ਮਕੋਤੁ ਪੂਰੀ ਲਿਕ ਮੇਜਾ ਨ ਕੀਜੀ ਵਤੀ ਹੈ। ਦਿਨਾ ਬੋ
ਕੁਆ ਮੇਤੁ ਜੈ ਪਾਨ ਕੋ ਜੀਨ ਹੀ ਖਾਵਤੀ ਨੀਰੁ ਨਾ ਪੀਵਤੀ ਹੈ। ਲਿਖੇ ਲੇ
ਕੁ ਲਿਖਾਵਿ ਯੋਗਤੋਂ ਜੀ ਘਨੇ ਦੁਖ ਜੋ ਜੀਵ ਸੀਤਾ ਵਤੀ ਹੈ। ਬਹੀ ਜਾ
ਤੋਂ ਦੁਖ ਕੋ ਸਿਧ ਮੇਜੀ ਧਰੇ ਧੀਰ ਆਲਿ ਬਨਾ ਪਾਵਤੀ ਹੈ। ੩॥ ਚਲੇ
ਜਾਵਿਨਾ ਨਾਥ ਜਾ ਕੇ ਤਤੇ ਜੀ ਭੁਲੇ ਸੁਖੁ ਜੋ ਤੀਨ ਅਰਿਨ ਆਏ। ਅਪਿਥੇ
ਹੇ ਮਕੁਰਿ ਗਮੇ ਪਾਪ ਨੀਜੀ ਕਹਾਨਾ ਬਕੇ ਆਨ ਲੇ ਬਾਨ ਪਾਏ। ਹੁਤਾ
ਬਿਧੇ ਰਖ ਜੋ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਕੋ ਪਰੇ ਬੈਨ ਆਭਾਗ ਤੇ ਕਾਨ ਮੇਰੇ। ਅਪਿਛੇ ਜੋ ਮ
ਜੇਤਾ ਹਿਕੋ ਕੁਤ ਕੇ ਜੀ ਬੁਰਾ ਬੋਲ ਮੇਤੋਰ ਓਤਾ ਹਿਓਰੇ। ੪॥ ਨਹੀ ਚਾ

ਹਿਤੀਹੇਮਕੋਰਗਕੋਜੋਹਨੁਮਾਨਨਾਦਰਤੇਨਾਥਮੇਰੇ।ਹੁਤੀਰਾਮਸਾਮੀ
 ਪਏਜਨਕੀਜੋਹੁਤੇਕੋਨਜਮਰਥਜੋਮੇਹਰੇ।ਕਹੀਜੋਕੋਹਾਬਸੇਮਿ
 ਤਸੇਤੀਕਹੀਜਾਨਕੀਤੇਹਕੋਨੈਕਵਰੀ।ਥਿਮਾਂਕੀਜਿਯੇਮੇਬੁਰੇਬੈਨ
 ਕੀਜੀਤੁਹੀਰਾਮਕੋਰੁਤਮੇਸੁਖਕਾਰੀ॥੫॥ਹਨੁਮਾਨਉਵਾਚਾਸੇਵਯ
 ਜੋਮਨਪੈਇਹਭੁੰਤੁਜੁਨੇਤਬਮੇਹਿਸਿਕਿਪਨਮੇਚਾਢਿਲੀਜੇ।ਰਾਮ
 ਕਿਸਾਬਮਿਲਾਇਵਯੋਖਿਣੁਭੀਤਰਮਾਤਸੁਬੇਰਨਕੀਜੇ।ਜੋਰਚਿਹੋ
 ਇਚਲੇਅਬਹੀਜਬਰਾਮਾਰਿਸੇਤਬਮੇਬਖਸੀਜੇ॥ਸਿੰਘਗੁਲਾਬਕਹੇ
 ਗਿਰਜਾਪਾਤ੍ਰਿਪਾਰਬਤੀਸਿਯਵਾਕਸੁਨੀਜੇ॥੬॥ਸੀਤੇਵਾਚਾਸੇਵਯ
 ॥ਰਾਮਸੁਕਾਇਸੁਸਾਗਰਕੋਪੁਨਿਕੋਸਰਪਜਿਰਸੇਤਬਨਵੇ।ਬਾਨ
 ਰਸੇਨਮਿਲਾਇਸੁਆਇਕੋਰਾਵਣਕੋਰਣਜੀਸਓਰਾਵੇ।ਠਗਲਿ

ਜਾਹਿਸੁਮੇਪੁਰਮੇਰਪੁਬੀਰਤਬੈਜਗਮੇਜਸੁਪਵੇ। ਮੇਅਬਪੁਦਰਬੋਹਰ
ਕੇਤੁਮਬੇਗਚਲੇਪਬਿਬੇਰਨਲਵੇ। ੧। ਏਹੁਤਿਚਲੇਹਨੁਮਾਨਤਬੈ
ਸਿਯਾਪਾਦਨੇਮੇਅਰਿਬੀਦਨਧਾਗੇ। ਗਿਰਕੇਸਿਰਕੁਦਚਢੇਹਨੁਮਾਨ
ਸੁਜਾਵਨਹੇਤਮਹੇਦਧਿਪਾਗੇ। ਗਿਰਤੇਕਪਿਕੁਦਅਕਾਸਚਢੇਪਦ
ਰਾਰਧਸੇਗਿਰਬੁਮਿਮਸ੍ਵਾਗੇ। ਗਿਰਯੇਜਨਤੀਸਓਚਾਨਹੁਤੇਕਯੋਰੁ
ਮਿਸਮਾਨਹਨਪਦਮਾਗੇ। ੨। ਸੁਤਮਾਰਤਬੇਗਅਕਾਸਚਲੇਮੁਖ
ਮੇਪਨਸੇਕਿਲਕਾਗੇ। ਸੁਨਿਕੈਉਤਬਾਨਰਬੈਲਉਠੇਨਤਿਆਵਤਿ
ਤੇਯਹਵਾਯਕੁਮਾਗੇ। ਮੁਖਗਾਜਤਅਹਰਖੇਉਗੇਮੇਪਲਵੇਗਮਪਾ
ਬਿਧਬੈਨਉਚਾਗੇ। ਕਿਲਕਾਰਨਤੇਹਮਜਾਨਤਹੈਹਨੁਮਾਨਅਏਕਰ
ਕਾਰਜਸਾਗੇ। ੩। ਕਬਿਤੁ। ਅਜਿਨੀਕੁਮਾਰਯਹਿਅਵਤਿਨਿਹਾਰਲੇ

ਪ੍ਰਐਸੇਕਾਪਿਕਹੋਹਨੁਮਾਨਪਹੁਤਿਆਇਕੈ।ਉਪਰਪਹਾਰਜਹਾਂਬਾਨਰ
ਸ਼ਿਦਾਰਖਰੇਤਹੀਤਿਨਆਇਏਹੁਕਹਯੋਹੈਜੁਨਾਇਕੈ।ਜਾਨਕੀਨਿਹਾ
ਗਜੁਅਸੇਕਬਨੀਪਾਰਸੁਤਰਵਣਕੋਮਾਰਪੁਰਲਿਕਮੇਜਗਾਇਕੈ।ਰਾ
ਵਣਸੇਬਾਂਤਕਰਿਤਕੋਅਗ੍ਰਿਮਾਨਹਰਫੇਰਕੁਦਾਆਯੋਕਛੂਹਾਬਮੇ
ਦਿਖਾਇਕੈ।੧੦।ਚਲੇਰਘੁਰਾਈਕਾਪਿਰੰਈਕੇਸਾਮੀਪਅਬਹਨੁ
ਮਾਨਕਹਯੋਸਭੁਜਮਾਚਾਰਪਾਯੋ।ਸੁਨਿਕੈਸੁਕੀਸੁਬਾਤਭੁਏਪੁ
ਲਕਾਤਸਭੁਅੰਜਨੀਕੁਮਾਰਕੋਬਨਾਇਗਾਲਿਲਾਯੋ।ਚਿਬਤਿ
ਲਿਗਲਕੋਈਛੁਲਮਨਨਾਚੇਕੋਈਪੁਨਿਭਾਖੇਕਛੁਛਲੁਮੁਲ
ਖਾਯੋ।ਮਿਲਕੈਜੁਹਨੁਮਾਨਚਲੇਬਲਵਨਕਾਪਿਰਾਮਸੁਗਰੀ
ਵਗਿਰਮਨਮੇਤਕਾਯੋ।੧੧।ਪਾਥਿਜੁਗਰੀਵਬਨਪੇਖਲਲਚਾ

ਨੇਮਨਮੰਪੁਬਨਨਾਮਸਮਨੰਦਨਰੁਨੀਜਿਯੋ॥ ਅੰਗਦਬੁਲਾਇਕਪਿ
ਕਹਯੋਸਮਝਾਇਹਮਰੁਖਲਗੀਬਡੀਖਾਹਿਅਯੋਸੁਜੁਦੀਜਿਯੋ
॥ ਫਲਤੋਰੰਥਾਹਿਕਪਿਪੈਟਮੇਅਘਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨਮਧੁਪ
ਨਬਾਲਿਕੀਜਿਯੋ॥ ਹੀਏਹਰਖਾਇਫੇਰਚਲੇਬੇਰਾਧਾਇਲਘੁ
ਬ੍ਰਾਤਕੇਸਮੇਤਰਪੁਰਾਇਕੋਪਿਖੀਜਿਯੋ॥ ੧੨॥ ਕੀਏਹਨੁਮਾਨਕ
ਜਯਾਹਿਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਮਧੁਫਲਮੂਲਖਾਹੁਕਪਿਸੰਤਮਬਨਾਇਕੋ
ਸੁਨੀਯੋਬੁਵਨੀਜਬਅੰਗਦਕੀਬਾਨੀਕਪਿਤੋਰਫਲਖਾਹਿਮ
ਧੁਪੀਏਹਰਖਾਇਕੋ॥ ਰਖਵਰੇਜੋਨਿਵਰੇਤਬਗਾਰੀਆਨਿਕਾਰੇ
ਦਧਿਮੁਖਜੋਪਠਾਏਤਿਨਦਏਸੁਹਟਾਇਕੋ॥ ਮਧੁਪੀਏਮਤਿਵਾਰੇ
ਜੇਈਤਾਂਹਿਕੋਨਿਵਰੇਤਿਨਮੁਠਨਪ੍ਰਹਾਰਸਿਰਲਾਤਮਾਰੇਧਾਇ

ਕੋ॥ ੧੩॥ ਦਾਸਿ ਮੁਖਿ ਕੋ ਪਕੈ ਸੁਗਯੋ ਸੁਗਰੀ ਦੁਇ ਗਮਾ ਤੁਲਕ ਪੇਸ
ਕੋ ਸੁਜਾਇ ਕੋ ਪਕਾਰਯੋ॥ ਲੀਨੇ ਰਖਵਾਰੇ ਸਿਗਟੈ ਜਿਨ ਅਗਿ ਅਗਿ
ਜੇਈ ਮਧੁ ਬਨ ਚਿਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਯੋ॥ ਤਹਿ ਬਰੇ ਕਪਿ ਧਯੋ ਮ
ਸੁਖੀਏ ਫਲ ਖਾਏ ਅਬ ਅਜਿ ਨੀ ਕੁਮਾਰ ਵਹ ਬਾਗਹੀ ਉਜਾਰਯੋ॥
ਸੁਨਿ ਕਪਿ ਰਾਈ ਮੁਖ ਬੋਲੇ ਹਰ ਖਾਈ ਸਿਧ ਦੇਖ ਹਨੁ ਆਏ ਹਮਐ
ਸੇ ਨਿਰਧਾਰਯੋ॥ ੧੪॥ ਬਿਨਾ ਸੀਧ ਦੇਖੇ ਮਧੁ ਬਨ ਕੋ ਨਿਹਾਰੇ ਐਸੇ ਕੇ
ਉਬਲਵੈ ਤਕਾਪਿ ਨੈਨ ਮੈਨ ਆਯੋ ਹੈ॥ ਦਾਯੁ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਕਰੇ ਕਾਰਜ ਮੁ
ਰਾਰਿ ਸੁਸਿ ਦੇਹ ਨਹਿ ਰਿਚਤਿ ਨ ਬਾਗਮ ਮਖਾਯੋ ਹੈ ਸੁਨਿ ਸੁਗਰੀ ਵ
ਬਨੀ ਭਯੋ ਹਰ ਖਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮ ਪਨ ਸਾਮ ਕਪਿ ਨਾਥ ਕੋ ਅਲਾਯੋ
ਹੈ॥ ਸੀਧ ਕਥਾਏ ਉਦਾਰ ਪੁਨਿ ਜਾਂਹਿ ਕੇ ਮਝਾਰ ਕਪਿ ਰਾਜਿ ਨ ਸੁਐ

ਸੇਤੁਮ ਕਿਯਾ ਸੁਖ ਗਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਓਮ ਕਪਿਨਾਥ ਰਾਮੁ ਨਾਥ ਕੋ ਅਲ
ਏ ਬਚ ਦੇਵ ਸੁਬਿ ਦੇਹ ਜਾਨਿ ਹਾਰ ਕਪਿ ਆਏ ਪੈ ॥ ਅਜਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਲ
ਰਬਰੇ ਮਧ ਬਨ ਕਪਿ ਰਾਗੁ ਰੁਮੇਰੇ ਮਧ ਕਾਨਨ ਲੁਟਾਏ ਪੈ ॥ ਰਖਵ
ਰੇ ਬਨ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਬਾਗ ਤੇ ਨਿਕਾਰੇ ਮਧ ਕਾਨਨ ਓਜਾਰੇ ਸਕੁ ਤੇਰ ਫਲ
ਖਾਏ ਪੈ ॥ ਬਿਨਾ ਕਾਜ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਮਧ ਬਨ ਕੰਨ ਹੋਰ ਦੇਖ ਦੇਵ ਆਏ ਸੀ
ਯਯਾ ਹੀ ਤੇ ਸੁਪਾਏ ਪੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦਿਹਰਾ ਬਨ ਪਾਲ ਕਤੁ ਮਰੂਰੇ ਜਿਨ ਜ
ਵੇ ਆਇ ਸੁਮਾਨਾ ॥ ਮਮਸਮੀ ਪਕਪਿਲਿ ਆਵਹੁ ਤੁਮ ਅੰਗਦ ਅੰਗ
ਨੁਮਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ਸੁਨਿ ਸੁਗੀਵ ਵਾਕ ਕੁਏ ਪੁਲਕਾਤ ਕਪਿ
ਵਾਯਵੇ ਗਗਾਏ ਸੁਪਠਾਏ ਕਪਿਨਾਹ ਕੇ ॥ ਅੰਗਦ ਓਦਾਰ ਪੁਨਿ ਵ
ਖੁਕੇ ਕੁਮਾਰ ਚਲੇ ਆਇ ਸੁਕਾ ਪਸਬਲ ਹਾਰ ਜਈਯੇ ਗਾਹ ਕੇ ॥ ਚ

ਤੇਕਿਪਿਰਾਈਲਖਮਨਿਕੁਈਦਗਸਤਿਹਾਰੇਮਨਕੁਏਉਤਸਾਹਕੋਆਇ
 ਸੁਕਪੇਸਮਨਚਲਬਲਦਨਕਪਿਕੁਦਕੋਅਕਾਸਪਾਥਿਕੁਖਉਰਲ
 ਹਿਕੋ॥੧੨॥ਹਨੁਮਾਨਅੰਗਦਅਗਾਗੰਤਿਪਛਗੀਕੁਏਗਮਸੁਰੀਵ
 ਕੋਸਮੀਪਗਏਪਾਇਕੋ॥ਕਰੀਅਸ਼੍ਵਰਪ੍ਰਣਮਤਿਨਰਾਮਠਿਰਧਾਇ
 ਜਾਇਗਹੇਪਦਕੇਜਕਪਿਗਾਇਕੋ॥ਦੇਖੀਸੀਯਥਾਗੀਜੁਅਰੋਗਤਨ
 ਸਾਰੀਹਨੁਮਾਨਰਖੁਨਾਥਠੇਰਕਹਯੋਹੈਸੁਨਾਇਕੋ॥ਗਾਜਿਨਕੋਰਾਈ
 ਰਖੁਰਾਈਸੀਯਸੋਚਦ੍ਵਿਤਕੁਸਲਪਠਯੋਸੁਵਿਦੇਹਜਾਅਲਾਇਕੋ॥੧੬
 ਅਸੋਕਬਨਮਾਂਹੀਤੁਰਸਿਸਪਾਕੀਛਾਂਹੀਰਾਮਬੈਠੀਹੈਅਕੇਲੀਨਜਹੇ
 ਲੀਮਨਭੁੰਨੀਆਰਹੇਰਾਖਸੀਚੁਠੇਰੇਨਹਿਨਜਕੇਜੁਜਾਇਨੇਰੇ
 ਕੁਈਨਾਥਦੁਬਰੀਜਪੀਏਨਹੀਪਾਨੀਆਮੁਖਹਾਇਰਾਮਸੀਯ

ਕਹੇ ਸੁਰਜਾਮ ਤਨ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ ਜੋ ਚਕਰੇ ਕੁ ਮਲ ਨੀਆ ਕੇ ਸ
ਨ ਕੀਏ ਕਬੇ ਨੀ ਜੋ ਚ ਜਲ ਜਾਇ ਨੈ ਨੀ ਪੇਖੀ ਜਾਏ ਮੋਹਿ ਮਤ ਪਾ
ਦਨਾ ਸੁਰਾ ਨੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਖਸਾਖ ਮੇ ਬੈਠਾ ਮਾਸੁਖ ਮ
ਰੁਪ ਬਨਾਇ ॥ ਕੀ ਕੀ ਨਿਤਾਹਿ ਸਿਬੋ ਪਾਮ ਕਥਾ ਸੁਤੋਹਿ ਅਲਾਇ
੨੧ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਜਨਮ ਬਖਾਨੇ ਬਾਰੇ ਦਿਰੁ ਕਪਾਰੇ ਦਸ ਕੀਠ ਸੀਯ
ਹੀ ਸੁਕੁਰਿ ਗਰਾਮ ਜੋ ਪਏ ॥ ਸੁਹੀ ਵੇਕੇ ਸੁਮੀਤ ਕੁਏ ਬਾਲੀ ਤਨ ਪਾ
ਦੁਹੇ ਸੀਯ ਸੋਧ ਕਾਜ ਕਪਿਰਾਜ ਦੁਤਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਲਵੀਤ ਸੁਰ
ਦੇਸ ਮੇ ਨਿਹਾਰੇ ਸੀਯ ਤਿਨ ਮੇ ਸੁਏ ਕੰਹ ਮਲਿਕ ਗਢ ਮੇ ਆਇਆ ਅੰ
ਜਨੀ ਕੇ ਪੁਤ ਸੁਰੀ ਵੇਕੇ ਬਜੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੁਰਾਜ ਕੇ ਸੁਦਾ
ਸਜਗ ਮੇ ਕੁਏ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਹਾਰੀ ਛਲੇ ਕੁਲ ਕੁਰਾਗੁ ਗੀਪੁ

ਯਾਸੁਤੁਏ ਭੁਗੀ ਅਬਲਏ ਫਲ ਪਾਇਕੈ। ਐਸੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ਹਰਿਖਾਨੀ ਸੁਭਿ
ਦੇ ਹਿਜਾ ਚਿਤਰੇ ਚਹੁ ਓਗਦਿ ਗਰਹੇ ਬਿਗਸਾਇਕੈ। ਅਮਿਤੁ ਸਮਾਨ ਸੁਭ
ਅਖੰਡ ਮਹਾਨ ਕਿਨਕਾਨ ਮੇਹ ਮਾਰੇ ਬਚਦੇ ਹੋ ਸੁਨਾਇਕੈ। ਸਾਚ ਜੋਬ
ਖਾਨਯੋ ਦਾ ਆਲਯ ਹਕਾਹੁ ਜਨਰਾਮ ਦੁਤ ਦਰਸਾਇਖਾਏ ਮਮਾ ਅਇਕੈ।
੨੩॥ ਕਾਬਿਤੁੰ। ਤਬ ਬਾਨਰ ਅਕਾਰ ਧਰ ਸੁਖ ਮਮੁ ਰਾਗਿ ਮਮ ਦੁਹੀ ਤੇ ਬਿ
ਧਨਾ ਸੁਜਾਨ ਕੀ ਕੋਧਾਗੀ ਆਜੁ ਰੇਹਾ ਬੋ ਮਹ ਪੇਖ ਪੁਛ ਯੋ ਬਿਸੇਖ ਸੀ
ਆਕਹੀ ਜਮ ਸੁਣਾਇ ਮਮ ਭਾਖ ਕਥਾ ਬਾਗੀ ਆਟੇ ਰੰਦਈ ਸਿੰਦਰੀ ਕੋ ਮੁੰ
ਦਰੀ ਨਿਕਾਲ ਮਮ ਦਈ ਪ੍ਰਕਾਪ ਦੇਖੀ ਜਨਕ ਕਮਾਰੀ ਆਪੇਖਤ
ਬਮੁੰਦਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭੁਈ ਸਿੰਦਰੀ ਸੁਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਮ ਤਿਨ ਬਾਤਿ ਹੋ ਓਚਗੀ ਅ
੨੪॥ ਸੋਏ ਯਾਗ ਜਿਹ ਗੁੰ ਤਿਪਿਖੀ ਹਨੁ ਮਾਨਤੁ ਮੇਮ ਮਰਾਖ ਸੀ ਆਦਿਨਰਾ

ਤਿਡਰੇਵੇ। ਰਖੁ ਬੀਰਹਿ ਪਾਸ ਜਗੁ ਬਿਧਤੁ ਹਨੁ ਮਾਨਯਥਾ ਤਬ ਜਾਇ ਸੁਨੇ
ਤਬ ਮੋਹਿ ਕਯੋ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੀਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਸਬਾ ਜਗ ਰਾਮਾ ਧਿਆਵੇ।
ਇਹ ਆਵਨ ਕੀ ਇਮਛੀ ਲਭੁ ਈਰਖੁ ਬੀਰ ਨਹੀ ਤਵ ਸਾਰ ਸੁਖੰਦੇ। ੨੫
ਕਬਿਤੁ। ਅਬੈ ਜਾਉ ਮਾਤ ਤੇਰੀ ਜਾ ਰਿਸੁ ਜੁਨ ਉਸਰੁ ਜੁਨ ਕੈ ਸੁਰਾਮ ਤਵ
ਜਾਹਿ ਹਰਖਾਇ ਹੈ। ਰਾਮ ਕਪਰਾਈ ਲਖ ਮੰਨ ਤਿਨ ਭਾਈ ਕਪਜੈ ਨ ਕੋ
ਮਿਲਾਇ ਸੁਜਾਮੀ ਪਤੋਹ ਆਇ ਹੈ। ਕੁਲ ਕੇ ਸਮੇਤੁ ਜੁਦ ਸਾਨ ਨ ਕੋ ਮਾਰ
ਇਮਨੁ ਰਜਧਾਨੀ ਪੁਨਿ ਤੇਹਿ ਕੋ ਲਿਜਾਇ ਹੈ। ਦੀਜੈ ਕੋ ਨਿਜ ਨੀਪੁਨ
ਏਹੁ ਮੇਬਖਾਨੀ ਜਿਨਿ ਹੋਰ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪੁਨਿ ਸੇਜੈ ਪਤੀ ਆਇ ਹੈ। ੨੬॥
ਮੇਜੇ ਮਮਵਾ ਕਸੁ ਨਿਨਿ ਦਈ ਤਿਨ ਚੂੜਾ ਮਨਿ ਕੇ ਸਪਾਸ ਮਾਹਿ ਹੁਤੀ ਆਰ
ਜੁਨ ਲੀਜੇ। ਚਿਤ੍ਰ ਕੁਦਮਾਹਿ ਕੁਏ ਕਾ ਕਬਿਰਤਾ ਤੇਜੇ ਈਰਾਮ ਰਖੁ ਬੀਰ

ਕੇਸਿਦੇਹਵਹੀਦੀਜਿਯੇ। ਨੈਨਕੁਰਵਾਰਤਿਨਕੀਯੋਹੈਉਚਰਪੁਨਿਰਮਸੁ
 ਖੁਧਮਕੋਜਕੁਕੋਜਲਕੁਨੀਜਿਯੇ। ਲਖਮੀਨਪਸਕਹੀਹਾਥਜੇਰਮੇਰੇਮ
 ਤਿਕਧੇਬਚਖੋਟੇਕੁਲਚੇਦਬਖਸੀਜਿਯੇ। ੨੧॥ ਰਾਮਜਿਉਤਰਾਏਮਮਕ
 ਹਈਏਉਪਾਇਜੇਈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਿਤੁਮਕੁਲਪਾਰਿਧਾਨੀਆ। ਮੇਸੇਤੁਉ
 ਚਾਰਿਅਤਿਰੇਉਦ੍ਰਿਗਵਾਰਿਜਾਇਸੇਹੁਸਿੰਧੁਬਹੀਕੁਈਦੁਖਗਲਤਾ
 ਨੀਆਕਰੇਮੇਸਿੰਧੁਧਸੀਯਸੇਚਕੋਤੁਰੇਧਕਰਿਰਾਮਬਲਕਥਾਸਕੁਤਾ
 ਚਿਕੋਬਖਾਨੀ। ਫੇਰਤਾਪਨਾਯੋਆਯੋਰਾਮਤੇਸਮੀਪਾਮਬਾਵਨ
 ਕੋਕਾਲਮੇਅਜੋਕਬਨੀਗੁਲੀਆ। ੨੨॥ ਅਜੋਕਬਨਪਾਰਰਖਵਾਰਿਅ
 ਕੋਮਾਰਸੁਤਰਾਵਣਾਵਿਦਾਰਬਹੁਗਾਖਸਾਬਿਦਾਰਕੋ। ਰਾਵਣਸਿੰਬਲ
 ਚਾਲਤੇਕੋਬਲਤੇਲਤਾਲਜਾਲਗਫਲਿਕਾਯੋਕਾਜਤੇਸਵਾਰਕੋ
 ਹਨੁਮਾਨਵਕਸਾਨਿਗਨਕੋਨਿਧਾਨਿਪੁਰੁਰਾਮਹਰਖਾਇਉਰਕਹੈਉਚਰਕੋ। ਹ

ਨੂਮਾਨ ਕਾਜਤੇ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਮੇ ਸੇਜਗ ਦੇ ਵਤ ਤੇ ਹੋਇ ਨਾਹਿ ਬਰੇ ਦੁਖ ਧਾਰ ਕੈ॥
੨੨॥ ਸੇਹਗਾ ਤਿਹ ਕ੍ਰੇਉ ਪਕਾਰ ਜੋਤਾਹਿ ਬਰੇ ਬਰ ਜੋਇ। ਹਨੂਮਾਨ ਦੁਢ ਸਦਾ
ਖੋਦੇ ਨਹੀ ਜੋਇ ॥ ਕਬਿਤੁ। ਮੇਹ ਸਰਬ ਸੁਜੇਈ ਦੇਉ ਹਨੂਮਾਨ ਸੇਈ ਕੁਖਰ
ਘੁਬੀ ਹਨੂਮਾਨ ਗਲ ਲਯੋ ਹੈ। ਰਾਮਾ ਦ੍ਰਿਗਦਾਰਿ ਉਰ ਪ੍ਰਮੈ ਉਦਾਰ ਅਤਿ
ਅਪਾਰ ਪੁਨਥ ਹਨੂਮਾਨ ਕੋ ਅਲਾਯੋ ਹੈ। ਮੇਹਿ ਪਰਿ ਰਿਕੁ ਸੁਦ ਲਿਕੁ ਹੈ ਜ
ਗੰਤੋ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਅੰਗ ਬਿਨ ਸੇਵਕਿ ਨ ਪਾਯੋ ਹੈ। ਤਿਤੋ ਮਮਕੁ ਗਤ ਸੁਕੁਤ
ਪਦਾਰਥਿ ਦਾਪਿਆਰੋ ਅਤਿ ਮੋਰੇ ਨਾਹਿ ਤੇਹੁ ਲੁਕਾਯੋ ਹੈ। ੧੩॥ ਸੀਮਾ ਦੇਵ
ਵੇਦਗਾ। ਸੇਵਯਾ। ਜਿਨ ਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੋਤਲ ਸੀ ਦਲ ਪੁਜਤ ਹੀ ਜਨ ਤੰ ਪਦ ਪ
ਏ। ਤਿਨ ਹੀ ਰਘੁਬੀਉ ਮਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਸੁਆਪ ਲਏ ਗਲਿ ਮਾਹਿ ਲਗਾਏ। ਹ
ਨੂਮਾਨ ਕਿਪੁਨ ਸੰਬੁਹ ਜਿ ਤੇਜੁ ਗੋਕੇਟਿ ਨ ਕੈ ਨਹਿ ਜਤੁ ਬਤਾਏ। ਜਗ ਸਿਰਕਾਂ
ਤੁਕੀ ਪੁਨਿ ਕਥਾ ਕਾ ਬਿਸਿਘ ਗੁਲ ਬਜਦੀ ਨ ਸੁਨਾਏ॥ ੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ॥ ਸਵੈਯਾਸਾ
 ਗਰਸੇਤੁਬਨਾਇਜਿਨੇਗਦੁਲਿਕਪਤੀਰਲਮਡਿਲਮਾਰੇ॥ ਸੀਯਉਧ
 ਰਿਉਬਾਰਿਬਿਭੀਖਨਰਾਜਬਿਭੀਖਨਕੇਕੁਜਧਾਰੇ॥ ਬਾਨਰਸੈਨਜਿ
 ਵਾਇਦਾਈਚਫਮਾਹਿਵਿਮਾਨਸੁਦੇਸਪਧਾਰੇ॥ ਤਾਪਰਮਾਤਮਰਾ
 ਘਵੇਕੇਕਰਜੋਰਦੁਊਆਭਿਬੀਦਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ
 ॥ ਸੇ ॥ ਸੁਨੀਯਥਾਰਥਬਾਤਿਹਨੁਮਾਨਗਿਰਜਾਕਹੀ॥ ਰਾਮਹਰ
 ਥਾਬਿਖਯਾਤਫੇਰਰਾਮਤਾਸੇਕਹੈ॥ ਸ ॥ ਦੁਹਸਾਧਅਹੇਜਗਦੇ
 ਵਨੇਕਹਨੁਮਾਨੁਅਏਕਰਕਾਰਜਸੇਈ॥ ਜਗਤੋਬਿਨਯਾਹਿਸੁਕਾ
 ਰਯਕੇਮਨਮਾਹਿਚਿਤਾਰਸਕੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਸਤਿਜੋਜਨਗ੍ਰੀਮਪਯੋ
 ਨਿਸਕੋਤਰਪਾਰਪਰੇਬਲਕਾਮਹਿਹੋਈ॥ ਪੁਰਰਾਖਸਲਿਕਸੁਪਾਲਤ

ਤੋਜੁਪਿਖੋਨਹਿਤਹਿਦਿਖਿਸਕਜੇਈ॥੩॥ਕ ॥ਜੇਵਕਕੋਕਾਜ
ਕਰਾਯੋਹਨੁਮਾਨਸਬੁਸੁਨਸੁਗੀਰਵਿਤਵਕਹੋਸਮਝਾਇਕੋ॥ਹਨੁ
ਮਾਨਕੇਸਮਾਨਦੁਤਕੁਵਮੰਡਲਨਕੁਯੋਨਹਿਹੋਇਗੋਸੁਪਿਖੋਮਾਨਿਲਾ
ਇਕੋਰਾਮਰਪੁਵੇਸਲਖਮੰਨਸੁਗੀਦਸਕੁਕਰੇਰੰਛਪਾਲਸਾਰਿਜਾ
ਨਕੀਕੀਲਿਆਇਕੋ॥ਕਰੇਸਕੁਕੁੰਤਿਇਨਕਾਰਜਾਇਕਾਂਤਮਮਜਾਨ
ਕੀਕੀਸਾਰਯਹਿਲਿਆਯੋਹੋਬਨਾਇਕੋ॥੪॥ਮਨਮੋਚਿਤਾਰਧਾਰ
ਸਾਗਰਕੀਡਰੇਮਨਨਕਰਤਿਮਿਗਲਜੁਮੀਨਹੈਕੁਯਾਨਕੀ॥ਯੇਜਨ
ਅਸੀਤਬੀਸਪਾਰਪਰੇਕੈਜੇਅਰਿਮਾਰਸਿਗਰਾਮਮੈਸੁਪੇਖੋਕਬਿਜਾ
ਨਕੀ॥ਸੁਨਿਕੈਕੁਵਾਨੀਰਪੁਨਾਥਕੀਸੁਬਾਨੀਯਹਕਹੀਕਪਿਨਾਥਿ
ਬਾਤਿਲਾਇਕੋਸਿਆਨਕੀਨਾ॥ਕਰਤਿਮਿਗਲਅਪਾਰਜਾਂਹਿਧਾਰ

ਮਾਹਿਲਾ ਪੁਜਲਾ ਸਿਧਾ ਮਜਾ ਹਿਜੁ ਅਚਨਕੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਬੇਲੀ ਕਜਾ ਹਿ
 ਗੋਸੁ ਪਾਹਿ ਗੇ ਦਸਾਨ ਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਬਿਨਾ ਸਨੀਨ ਚਿਤ ਉਰਧਾਰਿ
 ਯੋ ॥ ਬਲ ਪੈ ਅਪਾਰ ਭੁਜ ਬਾਨ ਗਸਿਦਾਰ ਆਏ ਮਹਾ ਸੁਰਬੀਰ ਰਾਮ
 ਨੈਨ ਕੈ ਨਿਹਾਰਯੋ ॥ ਰਾਮ ਤੋ ਕ੍ਰਾਜ ਪਰਿਆਗ ਮਾਹਿਧਾਇ ਕਾ ਪਸਾਇ
 ਰਤ ਰੰਨ ਕੇ ਉਪਾਇ ਕੋ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥ ਲਿਕਾ ਕੇ ਨਿਹਾਰੇ ਦਸ ਕੰਠ ਰਣ
 ਮਾਰੇ ਪਿਥੋ ਕਹੀ ਹੈ ਸੁਨਾਇ ਮਤ ਏਹੁ ਹੈ ਹਮਾਰਿਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ
 ਮਾਹਿ ਬਲ ਅੰਸੋ ਕੋ ਨਿਹਾਰਨਾ ਹਿ ਗਹੇ ਧਨ ਤੇ ਰੇਰਹੇ ਆਗੇ ਠਹਰਾ
 ਏ ਕੈ ॥ ਜੀਤ ਹੋਇ ਗੀ ਹਮਾਰੀ ਰਣ ਮੰਡਲ ਮਝਾਰੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਅਬ
 ਦੀ ਜਿਯੇ ਸਿਦੇ ਹੋ ਕੇ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ॥ ਸਕੁਨ ਉਦਾਰ ਜੀਤ ਕਹੇ ਬਾਰਬਾਰ
 ਰਸੁ ਗੀ ॥ ਵਬਚ ਕਹੇ ਸੇਵਿ ਵੀਰ ਯਜਨਾਇ ਕੈ ॥ ਰਾਮ ਜੀ ਉਦਾਰ ਧਾ

ਰਚੀਤ ਕੇ ਮਸ਼ਰਬ ਚਕਰਿਤ ਭੁਵਾਨੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਸੁਨਾਇ ਕੇ ॥੧॥
 ਦੋ ॥ ਜਾਹਿ ਕਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਲਾ ਪੇਂ ਜਲ ਨਿਧ ਪਾਗਾ ਲਿਕਾ
 ਪੁਰੀ ਸਰੂਪ ਜੋ ਕੀ ਜੇ ਮੇਰ ਚਾਰਾ ॥੨॥ ਦਾਨੰਦੇ ਵਾਅਸਾ ਪਹੈ ਤਾਸ
 ਰੂਪ ਉਰ ਜਾਨਿ ॥ ਜੀਤਨੈਂ ਹਤ ਉਪਾਇ ਕੇ ॥੩॥ ਰਕਰੇ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥੪॥
 ਕੇ ॥ ਸੁਨਿ ਰਖੁ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ਹਾਥ ਜੋ ਰੇ ਕੇ ਭੁਵਾਨੀ ਅਜਿਨੀ ਕੁਮਾਰ
 ਲਗੇ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਨਾਵੇਨਾ ॥ ਦੇਵ ਜਿਉ ਨਿਹਾਰੀ ਅਬ ਕਰੇ ਤੇ ਉਚਾਰੀ ਦਿ
 ਬ ਪੁਰੀ ਹੈ ਅਪਾਰੀ ਬਾਗ ਬਨੇ ਘਨ ਸਾਵਨੇ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟਿ ਗਿਰ ਸੀਸ ਲਿ
 ਕ ਪੁਰੀ ਜਗਦੀਸ ਜਹਿ ਹੇ ਮਕੀ ਅਟਾਰੀ ਕੋਟਿ ਕਿੰਗੁਰੇ ਸੁਹਾਵਨੇ ॥
 ਪਰਿਖਾ ਅਮਾਰ ਭੁਰੀ ਉਜਲ ਸੁਵਾਰਨਾ ਬਬਿਨੁ ਪਰਵਾਨੀ ਮਾਹਿ ਮੰ
 ਯੋਨ ਹੀ ਜਾਵਨੇ ॥੧੦॥ ਉਪਬਨ ਸੇਭਾ ਜਾਹਿ ਮਾਹਿ ਹੈ ਅਪਾਰਨਾ ਬ

ਬਾਪੀਆਹਜਾਰਗਰਚੀਤੇਮਨਮਾਨਿਯੋ॥ਜਾਬੁਨਦਬਿਰੁਜਹਿਮ
 ਨਿਨਖਚੰਤਿਅਤਿਕ੍ਰਾਂਤਿਉਏਅਪਾਰਮੁਖਕੈਸੈਕੈਬਖਾਨਿਯੋ॥ਪ
 ਛਮਦਆਰਗਜਵਾਜਹਜਾਰਗਹੇਉਤਦੁਆਰਅਸਵਾਰਪਹਿ
 ਚਾਨਿਯੋ॥ਅਰਬਦਸਿਖਯਾਪਦਾਤੀਦਿਨਰਤੀਗਹੇਪੂਰਬਦੁਆ
 ਰਅਤਿਜਾਵਧਾਨਿਜਾਨਿਯੋ॥੧੧॥ਰਥਕੇਸਵਾਰਗਹੇਦੁਖਦੁਆ
 ਰਪ੍ਰਭਰਾਖਸਹਜਾਰਗੁਜਬਲਮੇਬਿਸਾਲਹੈ॥ਰਥੀਐਪਦਾਤੀ
 ਗਜਵਾਜੀਕੇਸਵਾਰਅਨੇਮਧਕਕੀਸੁਡੇਵਛੀਪਸਾਰੇਕਾਲਜਾ
 ਲਹੈ॥ਆਯਧਾਬਿਸਾਰਦਸੁਸਾਮਾਨਿਬਾਰਦਸੇਸਦਾਦਿਨਗਾ
 ਤਿਗਛਲੀਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੈ॥ਸੇਰਚੇਹਜਾਰਜਾਹਿਤੋਪਨਕੋਪਾਰਨ

ਹਿਪੀਰਨਕੀਚੀਤਾਓਗਗਏਹੁਤੇਚਾਲਹੈ॥੧੨॥ਐਸੇਗਦੁਲਿਕਕੋ
ਕਲਿਕੇਮੇਲਗਾਇਆਯੇਸੁਨੇਰਖੁਬੀਰਤਹਕਾਜੋਤੋਹਮਾਰਯਾਦਿ
ਸਾਨਨਕੀਸੈਨਕੀਚਉਥਾਈਨਾਥਪਾਈਬਲਲਿਕਸੁਜਲਾਈ
ਹੈਮਕੋਵਤੁਬਿਦਾਰਿਆਤੋਪਨਕੋਤੋਰਤਾਰਮੋਰਚੇਸੋਫਰਫਾ
ਰਗੁਗਤਿਬਿਭੂਖਨਕੋਗੇਹਮੇਉਬਾਰਯਾਦੇਵਤੇਨਿਹਾਰੇਪੁਸਾ
ਰੇਮੁਖਪਾਤਿਕਪਿਦੂਲਨਨਿਹਾਰੇਪਿਖੋਲਿਕਗਦੁਮਾਰਿਆ॥੧
੩॥ਕੀਜਿਯੇਪਯਾਨਬਾਤਿਛੋਡਿਏਸਿਯਾਨਨਾਥਬਾਨਰਲਵਾਇ
ਤਟਸਾਗਰਕੇਜਾਈਯੇ॥ਸੁਨਹਨੁਮਾਨਵਾਕਪਨੁਖਚਦਾਇਹਰਿ
ਆਪੁਰਖੁਨਾਥਕਪਿਨਾਥਕੋਅਲਾਈਯੇ॥ਸੁਨੁਕਪਿਰਾਇਸਭ

ਸੈਨਕਬਲਾਇਮੁਖਦੇਹਿਤ੍ਰਿਅਲਾਇਅਬਸੈਨਿਕੋਚਲਾਈਯੋ॥ਵਿਜ
 ਯਹੈਮਹੁਰਤਸੁਯਾਹੀਸਮੇਚਦੁਹਮਜਾਇਗਦਲਿਕਮਾਹਿਜੀਤਰ
 ਟਪਾਈਯੋ॥੧੪॥ਦੇ ^{ਸੁਕੋਟ} ॥ਜੰਪ੍ਰਕਾਰਦੁਰਧਰਖਜੋਲਿਕਾਰਖਸਧਾ
 ਮਾਜੀਤੋਯਾਹਿਮਹੁਰਤੇਰਾਵਟੁਨਜਿਗਾਮ॥੧੫॥ਕ ॥ਜਾ
 ਨਕੀਕੋਲਿਆਉਗਦੁਲਿਕਜੀਤਪਾਉਸੁਨਕਪਿਨਕੈਰਾਈਭੁਜਟੁ
 ਰੇਮਮਦਾਹਨੀ॥ਬਾਨਰਜੇਬੇਗਧਾਰੀਚਲੋਜਭੁਸੈਨਥਾਗੀਸੁਨੋਕਪਿਨ
 ਥਬਾਤਿਬਨੇਗੀਨਿਬਾਹਿਨੀ॥ਅਗਾਰੀਅਪਛਾਰੀਕਪਿਖੁਥਪਉ ^{ਸਦਰ}
 ਦਾਰੀਪਨਿਆਸਪਾਸਪਾਲੇਚਲੀਜਾਇਮਾਹਿਵਾਹਨੀ॥ਹਨੁਮਾਨ
 ਕੋਸਵਾਰਹੋਇਮੈਅਗਾਰੀਚਲੋਅੰਗਦਕੋਭੂਤਮਮਚਲੋਤਮਸਾਹ
 ਨੀ॥੧੬॥ਗਜਮੰਗਵਾਖਗਵੈਮੈਦਵਦਵਿਦਨਲਨੀਲਅੰਸੁਖੇਣ

ਜਾਬਵਾਨਬਲਪਾਰੀਆ। ਚਲੇਤੇਚੁਠੇਰੋਕੋਈਆਵੁਦੇਨਪਾਇਨੇਰੇ
 ਜੈਨਿਅਰਿਪਾਤਿਨੀਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੀਆ। ਐਸੇਤੁਅਲਾਇਕੁਟ
 ਬਾਨਰਬਤਾਇਲਪੁਕੁਤਕੋਲਵਾਇਚਦੇਰਾਮਵੇਮੁਰਾਰੀਆ। ਕ
 ਪਿਨਾਬਕੇਸਮੇਤਰਪੁਨਾਬਸੋਨਿਬੀਚਕੁਏਬਰਨੰਨਜਾਇਕ੍ਰਾਂਤਿ
 ਕੁਈਹੈਅਪਾਰੀਆ। ੧੭॥ ੬ ॥ ਬਾਨਰਰਜਸਮਾਨਸਕੁਕੁਜਬਲ
 ਜਾਹਿਅਪਾਗ। ਕਾਮਰੂਪਗਿਰਜਾਸਭੈਬਾਨਗਸੁਰਅਵਤਾਰ। ੧੮
 ॥ ਸ ॥ ਕਪਿਨਾਇਕਰਾਮਚਢੇਜਬਹੀ। ਗਦੁਕਾਚਨਜੀਤਨ
 ਕੋਜਗਮਾਹੀ। ਬਰਗਾਇਉਠੀਸਗਲੀਧਰਨੀਖਟਗਾਟਪਯੋਗਰਵੇ
 ਗਿਰਮਾਂਹੀ। ਵਸੁਪਾਦਿਦੁਦਿਗਜਦਾਂਤਦਏਠਹਰਾਤਨਹੀਧਰਕੋਤ
 ਨੁਬਾਹੀ। ਬਿਧਲੋਡਮਡੋਲਉਠੇਸਗਲੇਕਪਿਕੂਪਰਸੇਉਚਟੇਧਰਮ

੧੧੯॥ ਕਪਿਖੇਲਤਕੁਦਤਗਾਜਤਹੋਇਹੁਗੁਤਿਚਲੇਦਿਗੰਦ
 ਖਣਮਾਂਹੀ॥ ਹਰਿਧਾਵਤਜਾਵਤਖਾਵਤਹੋਫਲਪਾਨਕਰੇਮਧੁਕੇ
 ਹਰਖਾਂਹੀ॥ ਕਪਿਦੇਰਸਰਾਮਅਗਾਰੀਕਹੋਹਮਮਾਰਹਿਰਾਵਣਕੇ
 ਰਣਮਾਂਹੀ॥ ਇਹੁਗੁਤਿਚਲੇਕਪਿਪੁਗਵਤੇਜਿਨਕੇਬਲਗਨ
 ਨਾਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੨੦॥ ਹਰਿਕੇਅਸਵਾਰਕੁਇਹਰਿਜੁਹਰਿਕੁਤਦੇਹ
 ਰਿਕੇਦਲਮਾਂਹੀ॥ ਸਸਿਸਰਸੁਹਾਵਤਜਿਉਗਿਰਜਾਨਕ੍ਰਿਮੰਡਲ
 ਤਾਰਣਕੇਗਨਮਾਂਹੀ॥ ਕਪਿਜੈਨਚਲੀਬਹੁਰੀਰਕੁਈਸਕੁਛਾ
 ਦਲਈਧਰਨੀਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਧਰਮਾਰਤਪੂਛਉਕੁਰਤਹੋਤਰਸੈ
 ਲਉਖਾਰਲਏਕਾਰਿਮਾਂਹੀ॥ ੨੧॥ ਸ ॥ ਸੈਲਨਮੇਕਪਿਕੁਦ
 ਚਏਪੁਨਿਮਾਰਤਬੇਗਚਲੇਕਪਿਜਾਂਹੀ॥ ਬਾਨਰਸੰਧਰਪੁਰਹੀਹ

ਰਖਾਤਚਲੇਗਨਨਾਕਛੁਨਾਹੀ। ਰਾਮਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਚਤ੍ਰਦਿਸ
ਜੈਨਗਈਸੁਦਿਵਾਨਿਜਮਾਂਹੀ। ਕਾਨਨਕੁੰਤਿਅਨੈਕਪਿਥਪ੍ਰਾਨਿ
ਸਹਯਮਲੈਗਿਰਕੇਪਥਿਮਾਹੀ। ੨੨। ਸਹਯਮਲੈਗਿਰਲਖਿਯੋ
ਉਦ੍ਰੁਗੀਮਪਯੋਨਿਧਕੇਤਵਅਯੋ। ਵਾਯੁਕੁਮਾਰਤਿਉਤਰਕੈਕਪਿ
ਨਾਥੁਦਊਨਰਨਾਥਮਿਲਾਏ। ਨੀਰਕਿਤੀਰਹਜਾਇਕੁਲੇਰਪ੍ਰਾਨ
ਥਕਪੀਸੁਰਬੈਨਅਲਾਏ। ਸਾਗਰਕੇਤਵਮਾਂਹਿਅਏਨਹਿਪਾਰਪ
ਗੇਬਿਨੁਕੀਨਉਪਾਏ। ੨੩। ਇਹਠੰਗਨਿਵਾਸਕਰੇਸਕੁਸੈਨਸੁਤਾਰ
ਲਕਾਰਲੇਹਿਬਿਚਾਰੇ। ਸੁਨਿਕੈਰਪ੍ਰਬੀਰਕਿਵਾਕਇਸੇਕ
ਪਿਨਾਇਕਆਪਸਮੁੰਦਕਨਾਰੇ। ਸਕੁਸੈਨਬਸਾਇਦਈਖਿਨਮੇ
ਸਿਰਦਾਰਥਪੋਤਿਨੈਕਰਖਵਾਰੇ। ਤਬਬਾਨਰਬੈਠਪਯੋਨਿਧਕੇਤ

੨੬੮
ਫੁਲੀ ਮਪਯੋ ਨਿਧਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਨ ਮਾਹਿਤ ਰੀਗ ਅਪਾਰਥਿ
ਰੇਖੁ ਨਿਕਰ ਕੁਰੀ ਮਜੁ ਜਾਹਿ ਮਝਾਗੇ ॥ ਸੁ ਅਗਾਧ ਬਰੂਨ ਕ੍ਰਿਸਮੈ
ਇਹ ਸੰਗਾਰ ਹੋਰ ਕੁਏ ਦੁਖ ਭੁਗੇ ॥ ਕਿਹੁ ਭੁੰਤਿ ਤਰੇ ਇਹ ਸਾਗਰ
ਕੇ ਜਲ ਨਾ ਇਕ ਕੋ ਪਰਾਹਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਜਲ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਨਹੇ
ਇਕ ਬੀਰ ਨ ਰਾਵ ਨ ਕੋ ਅਬ ਭਾਰਤ ਮਾਗੇ ॥ ੨੫ ॥ ਇਹ ਚਿੰਤ ਬਿ
ਆਕੁਲ ਹੋਇ ਜਥੇ ਕਾ ਪਿਰਾ ਮਜਮੀ ਪਸੁ ਬੈਠ ਰਹੇ ॥ ਰਖੁ ਬੀਰ ਚਿ
ਤਾਗ ਬਿਦੇਹ ਜਤਾ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਧਾਰ ਅਪਾਰ ਬਹੇ ॥ ਬਹੁ ਭੁੰਤਿ ਬਿ
ਲਾਪ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਰਕਾਰ ਯਮਾਨ ਖਦੇਹ ਗਹੇ ॥ ਅੰਦਵੈ ਚਿਦਾ
ਤਮ ਔਰੁ ਪਰਾਤਮ ਰਾਮ ਜਨਾਤ ਨ ਬੇਦ ਕਹੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਪ
ਛਾਨਤ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਜੁ ਜੇ ਜਗਮੇ ਜਨਤ ਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਹਿ ਤਾਂ ਹਿਛੁ

ਹੇਦੁਖਪ੍ਰਿਯਕਬੀਪੁਨਿਹੋਹਿਕਹੰਸਹਰਾਮਮੁਗਾਗੀ।ਦੁਖਅੰਗਖੁਸੀਡਰ
ਕ੍ਰੋਧਮਹਾਂਮਦਮੋਹਸੁਲੇਕੁਹਿਮਾਲਕੁਮਾਰੀ।ਅਗਿਆਨਕੀਲਿੰਗਸੁ
ਆਹਿਸਭੈਕਿਹੁੰਤਰਹੋਚਿਦਰਾਮਸ਼ਾਗੀ।੨੩॥ਤਨਕੇਅੰਗਿਮਾਂ
ਨਸੁਦੁਖਜਨੇਪਰਮਾਤਮੇਤਨਪਾਯਤਨਾਹੀ।ਤਨਅੰਗਿਮਾਂ
ਸੁਦੁਰਭੁਏਸੁਖਰੂਪਪਿਖੇਸੁਸਖੇਪਤਮਾਹੀ।ਬੁਧਿਆਇਕਹੋਹਿਅ
ਭਾਵਜੈਬੈਦੁਖਹੋਰਤਨਾਸੁਧਆਤਮਮਾਹੀ।ਦੁਖਅੰਗਸੁਖਹੋਸਭਬੁਧਿ
ਬਿਖੇਪਰਮਾਤਮੇਕਛੁਪਾਯਤਨਾਹੀ।੨੪॥ਸਿਕਰ ॥ਪੁਰਖਰਾ
ਮਪੁਰਾਤਨੇਪਰਮਾਤਮਾਹਰਿਆਹਿ।ਨਿਤਉਦੇਹੈਪੁਨਿਸਦਾਸੁਖਕ
ਛਨਾਹਿਤਾਕੇਚਾਹਿ।ਤਥਾਪਿਮਾਯਾਗੁਣਮਿਲੇਸੁਖਿਦੁਖੀਸੇਭੁਗ
ਵਾਨ।ਸੁਨਿਹੋਇਹੈਯਹਿਲੇਕਅੰਦਰਿਮੁਰਖਾਕੇਕੁਨਾ।੨੫॥ਇਤਿ

ਸੀਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੁ ਉ. ਨਾਮਹੇ ਸੁਰਸਿ ਬਾਏ ਯੁਧ ਕਾਂਡੇ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਧਿਆਇ॥੧॥ **ਸੀਮਾ ਦੇਵ ਉਵਾਚ॥** ਕਬਿਤੰ॥ ਲਿਕਮਾਹਿ ਰਾਵਣਨਿ
 ਹਰਹਨੂ ਮਾਨਕਾਜ ਦੇਵਨ ਅਸਾਧ ਲਾਜ ਭੁਈ॥ ਉਰਭਾਗੀਆਂ ਦੇਖੇ
 ਧਰਬਾਰ ਬਾਰਮਤੀ ਪੁਕਾਰ ਲਏ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਬਾਤ ਏਹੁ ਏਉ ਚਾਗੀ
 ਆ॥ ਲਿਕ ਉਤ ਪਾਤੁ ਹਨੂ ਮਾਨ ਬਿਖਯਾਤ ਕਰੇਤੁ ਮਮਤਿ ਮੀਤਿ ਸਭੁ
 ਨੈਨ ਕੈ ਨਿਹਾਗੀਆ॥ ਬਿਨਾ ਪਰਿਵਾਨੀ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਕੇ ਸੁਮਾਹਿ ਬਰੇ
 ਦੇਖੀ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਥ ਲੇਸ ਕੀ ਕੁਮਾਰੀਆ॥੧॥ ਕ॥ ॥ ਗਾਖ ਸਾਬਿ
 ਦਾਹ ਸੁਮੰਦੇ ਦਰੀਕੇ ਮਾਰ ਸੁਤ ਜਾਰਗ ਦੁਲਿਕ ਗਏ ਬਾਰਿਧ ਕੇ ਪਾਗੀ
 ਆ॥ ਤਾਹਿ ਕੀਨਹਾਂ ਨਿਭੁਈ ਲਿਕ ਬਾਤਿ ਕੁਈ ਨਈ ਭਾਖਤੋ ਸੁਰਲਾ

ਜਰਹੀ ਨਤੁ ਮਾਗੀ ਆਮਿ ਤਿਸੇ ਬਿਸਾਰਦ ਸੁ ਕਰਨੇ ਜਕਾਰ ਜਸੁ ਹੋਇ ਹਿਤੁ ਮੇ
ਰੇ ਅਬਲੇਹੁ ਸੁ ਬਿਚਾਰੀ ਆਮਿ ਰਾਵਣ ਕੇ ਵਾਕਸੁ ਨਿਮਤੀ ਪਛਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾ
ਖਸ ਕੇ ਰਾਈ ਕੋ ਕੁ ਵਲੀ ਯੋ ਚਾਰੀ ਆਮਿ ॥੩॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਜੀਤ ਸਿਗਰਾ ਮ
ਨਿਰਭੀਤੁ ਮਰਾਮ ਨ ਰਨਾ ਮਤੇ ਸੁ ਕਹਾ ਡੁਰ ਪਾਏ ਹੈ। ਦੇਵ ਤਵ ਪੁਤ ਪੁ
ਰਤੁ ਪੁਰਬਾਂ ਧਿਆਨੇ ਜੀਤ ਸੁ ਕੁ ਬੇਰ ਕੋ ਵਿਮਾਨ ਤੁਮ ਪਾਏ ਹੈ। ਜੀਤ
ਯਮ ਰਾਜ ਜਮ ਪਾਨੀ ਤੇ ਕੁ ਗਾਇਦੇ ਕਾਲ ਦੇ ਡੁਭੀਤੁ ਪੁਤ ਹਿਤੁ ਮਿ
ਟਾਏ ਹੈ। ਵਰਣਾ ਤੇ ਕਾਰ ਸੁ ਨਿਮਿਲੇ ਗਲਿ ਡੁਰ ਪਟ ਜੀਤ ਸਭ ਰਾਖ
ਜਸੁ ਦੇਵ ਭੀ ਬਜਾਏ ਹੈ। ॥੩॥ ਮਯੋ ਜੇ ਮਹਾ ਸੁਰ ਸੁ ਮਾਨ ਡੁਰ ਤੇ ਹੋਤੇ ਸੁ ਆ
ਪਨੀ ਤਿਨੁ ਜਾਤਿ ਨ ਦਈ ਤਵ ਆਇ ਕੈ। ਅਬ ਲੋ ਅਪੀ ਨ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ

ਤਤਿਹਾਗੀਸਕੁਐਰਜੇਮਹਾਸੁਰਸੁਗਰੇਪਦਿਧਾਇਕੈ॥ਹਨੁਮਾਨਕੀਏ
 ਕਾਜਕੁਏਨਸੁਜਾਗਪਦਸੁਰਨਕੇਜਾਇਬਲੁਕਪਿਪੇਦਿਖਾਇਕੈ॥ਐ
 ਸੇਹਮਜਾਨਨਹਿਮਾਰਯੇਸੁਤਾਂਤਿਬਾਨਗਾਏਕਪਨਾਥਤਵਪੁਰੀਕੋਜ
 ਲਾਇਕੈ॥੪॥ਛਲੇਹਨੁਮਾਨਹਮਕਰੇਮਦਪਾਨਸਕੁਜਾਨਿਤਿਜੁ
 ਬਾਤਿਕਪਿਜੀਵਤਨਜਾਇਐ॥ਦੀਜੀਏਸੁਆਇਸੁਪਿਖੀਜੀਏਸੁ
 ਨਾਥਬਲਨਰਾਮਰੁਕਪਿਕੇਉਜਗਨਰਗਾਇਐ॥ਸੰਬੇਕੁਟਜਾਂਹਿ
 ਜਬਆਇਸੁਪਾਹਿਨਾਥਪਨੇਕਪਿਮਾਨਵਸੁਏਕੇਕੁਟਜਾਇਐ॥
 ਕਹੀਜੁਆਮਾਬਾਤਿਸੁਨਕੈਗਨੇਸੁਮਾਤਕੁਕੁਕਾਨਕ੍ਰਾਤਸੁਦਸਾਨ
 ਨਾਮਲਾਇਐ॥੫॥ਤੋਹਕਾਜਐਸੇਕਰੇਜਾਤੇਸਕੁਸੁਖਹਰੇਹੇਹਿਤਵ
 ਨਾਸਸਕੁਰੇਹਿਤੋਵਰਾਨੀਆ॥ਬਡੇਕ੍ਰਾਗਥੇਤਿਹਾਰੇਤਬਰਾਸਨਾਨਿ

ਯੇਜਬੈਰਤਸੁਰਾਮਕਰੇਪ੍ਰਾਨਤੇਰੇਹਾਨੀਆਗਾਰਾਮਨਰਨਾਂਹਿਸੁਨਾਰਾਇਨ
ਪ੍ਰਗਟਿਰਪ੍ਰਬੀਰਨਰਿਸੀਯਰਮੰਤੋਹਨਪਛਾਨੀਆਗਾਰਾਖਸਾਬਿਨਾਸਕਾ
ਜਾਨੀਤਵਸੀਯਰਜੋਹੋਹਿਦੁਖਕੁਰੇਅਬਜਾਇਰਾਜਧਾਨੀਆ॥੬॥
ਮਹਾਮੀਨਖਾਇਜਿਉਹਲਾਹਲਕੋਪਿਡਬਡੇਆਨੀਤਿਮਜਾਨਕੀਸੁਕਾ
ਵੀਨਹਿਜਾਨੀਏ॥ਯੰਦਪਿਅਕਾਜਕਰੇਲਿਕਰਾਜਗਰਕੁਯੇਨਬਿਚਾ
ਰਿਬਾਤਿਕੁਈਹੈਅਜਾਨੀਏ॥ਲੇਖਮੇਸਵਾਰਅਬਦੇਹਡੁਰਡਾਰਸੁਨਰਾ
ਖਸਕੇਰਾਈਉਗਚਿਤਨਹੀਠਾਨੀਏ॥ਕਿਕੁਕਾਨਵਾਕਸੁਨਕਰਤਬ
ਖਾਨਹਰਾਵਨਕੋਪੁਤਇੰਦ੍ਰਜੀਤਕੋਬਖਾਨਇ॥੧॥ਦੇਵਾਇਸੁਜਪਾ
ਉਮਾਰਬੇਗਅਬਆਉਰਪੁਨਾਥਕਪਿਨਾਥਲਖਮੰਨਯੋਸੁਨਾਯੋਹੋ॥
ਬਿਤੀਖਨਸੇਨਾਮਮਤਿਮਾਨਕੁਗਵਾਨਜਨਹਾਥਜਪਮਾਲਸੁਭਵਾਨੀ

ਤਹਿਅਯੋਹੈ॥ਬਿਦਨਾਉਚਾਰਬੈਠਰਾਵਣਸਮੀਪਵਹਰਾਮਪਦਿਪਕਿ
 ਜਬਨਾਇਧਿਆਨਿਲਾਯੋਹੈ॥ਕ੍ਰਿਕੁਕਾਨਲੋਨਿਹਾਰੇਕੁਏਮਤਿਵਾਰੇ
 ਸਭੁਕਰੋਬਕਬਾਦਤਿਨਪੇਖਾਬਿਸਮਾਯੋਹੈ॥੮॥ਕਾਂਮਕੇਅਧੀਨਮ
 ਤਵਾਰੇਅਤਿਦੀਨਪੇਖਰਾਵਣਮਲੀਨਕੇਵਿਭੀਖਣਮਲਾਇਹੈ
 ॥ਕ੍ਰਿਕੁਕਾਨਇੰਦ੍ਰਜੀਤਜੀਤਹੈਨਰਾਜਾਮੁਖਪਾਰਸਮਹੇਦਰਸੁਹੇਰ
 ਕੈਪਲਾਇਹੈ॥ਨਿਕ੍ਰਿਕੁਅਤਿਕਾਇਨਠਰਾਇਰਹੇਰਾਮਰਣਮਾ
 ਹਿਜਬਤਾਨੁਧਨੁਆਇਹੈ॥ਜਾਨਕੀਸੁਨਾਮਗਾਹਆਹਿਬਲਵਾਨ
 ਅੰਬੁਤੇਹਿਗਰੰਸਗਏਨਹਿਬਲਕੈਛਡਾਇਹੈ॥੯॥ਸੀਯਸਨਮਾਨ
 ਕਰਮਹਾਧਨਆਗੇਧਰਿਰਾਮਕੇਸੁਪਾਇਪਰਤਬੀਸੁਖਪਾਇਹੈ॥ਜਬ
 ਲੋਨਰਾਮਬਾਨਮਾਰਤਕਮਲਤਾਨਲੀਕਾਬਿਆਪਤੀਗਸਿਰੰਖਸਉ

ਭਾਇਓ। ਤਬਲੇ ਮਨ ਇਸੀ ਯਜੀ ਸਕੇ ਨਿਵਾਇ ਜੀਯਰਾਮ ਪਹੁਚਾਇ ਠਿ
 ਰਾਐ ਜੁਰਨ ਪਾਇਓ। ਨਖੈ ਓਦਾਰ ਪੁਨਿ ਦਾਫੂਨ ਸੇਠਾਰ ਪਾਹਿ ਐ ਸੇਕ
 ਪਿਆਇ ਪੁਨਿ ਲਿਕ ਕਿਲਕਾਇਓ। ੧੦। ਜਬ ਲਗਲਿ ਕਨ ਦਬਾਇ
 ਕਪਨਾ ਸਕੇਰ ਤਬ ਲਗ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਦੇਹ ਪਹੁਚਾਇ ਕੈ। ਜੀਵ ਤਕੁਰ
 ਮਤ ਵਛੋਤ ਤਨ ਪਾਮ ਅਬ ਦੇਤ ਕਹਾਰ ਖੇ ਸਿਵ ਸਕੈ ਨ ਬਚਾਇ ਕੈ। ਦੇਵ
 ਰਾਜ ਪਰਮ ਰਾਜੇ ਤੇਹਨ ਬਚਾਇ ਸਕੈ ਜੀਵ ਤੇਨ ਬਚੇ ਜੋ ਪਤਾਲ ਪਸੇਜਾ
 ਇਕੈ। ਸੁਕੁਹਿ ਤਪਾਵੁ ਜੁਰਾਵਨ ਕੇ ਪਾਸ ਬਚੁ ਤਯੋ ਵਰੁ ਖਨ ਸੁਦ
 ਏਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੈ। ੧੧। ਰਾਵਨ ਨ ਮਾਨੀ ਜਾਵਿ ਗੁੰ ਖਨ ਬਖਾਨੀ ਓਮੰਕ
 ਲ ਜਾਹਿ ਆਯੋ ਜਿ ਓਰ ਸਾਇਨੁ ਨ ਖਾਇਓ। ਕਾਲ ਕੇ ਚਲਾਇ ਯੋਸੁ
 ਦਸਾਨ ਨ ਰਸਾਯੋ ਓਰ ਬਿਕੁਟੀ ਚਢਾਇ ਕੈ ਵਿਗੁ ਖਨ ਅਲਾਇਓ। ੧੨

ਰੇਈਯੋਖਾਰਿਪਨਿਮੋਹਜੋਕਮਾਹਿਬੁਰੇਬੁਯੋਅਤਿਮੋਟੇਦਿਗਮੇਰੇਹੀ
 ਬਸਾਇਐ। ਮੈਤੋਹਿਤਿਕਾਰੀਸੁਵਿਭੀਖਨਿਬਿਕਾਰੀਬੁਯੋਮੀਤਕੁਵ
 ਬੈਰਿਤਾਸੋਮੇਹੀਜੋਕਮਾਇਐ॥੧੨॥੨ ॥ਅਨਾਰਯਯਹਿਕ੍ਰਿਤ
 ਪਨਜੋਸਿਗਤਿਮੈਨਜਹਾਇ॥ਜਾਤਿਜਾਤਿਕੋਖਯਚਹੈਵਹੀਬਨੀਬਿ
 ਧਿਆਇ॥੧੩॥੨ ॥ਐਸੇਜੁਬਖਾਨੀਔਗਮਾਰਤੇਸੁਤਾਹਿਠੋਰਤੇਹਿ
 ਕੋਧਿਕਾਰਕੁਲੁਅਧਮਬੁਲਾਯੋਐ॥ਰਾਵਨਕੇਵਾਕਸੁਨਦੇਖਾਵਿਪਰੀ
 ਤਪੁਨਿਸਭਾਤ੍ਰਿਕੋਬੀਚਤੇਵਿਭੀਖਨਪਲਾਯੋਐ॥ਚਾਰਹੈਅਮਾਤਿਸ
 ਬਗਦਾਕੋਉਭਾਰੇਹਾਥਿਜਾਇਕੋਅਕਾਸਮਾਹਿਬੈਨਕੋਅਲਾਯੋਐ
 ਮਤੁਤਮਮੇਰੇਦਸਕੀਰਦੁਖਬੁਰੇਸੁਵਿਭੀਖਨਬਖਾਨੇਉਰਕ੍ਰੋਧਅਤਿ
 ਆਯੋਐ॥੧੪॥ਤਾਤੋਕਸਮਾਨਬਡੇਭਾਈਤੁਬਖਾਨੇਜਗਕਰੇਤ੍ਰਿਧਿ

ਕਰਬਾਕਕਹੇਥੇਸਨੇਯਕੇ। ਕਾਲਗਮਰੂਪਕੁਏਦਸਰਥਧਾਮਜਗਕਾਲੀ
ਸੀਖਨਾਮਰੂਈਜਨਕਬਿਦੇਯਕੇ। ਦੋਊਵਤਆਏਸੁਮਿਟਏਚੁਤੇਕੁ
ਮਿਭਾਰਕਰੇਗੇਸੁਨਾਸਦਸਕਿਠਤਵੇਦਯਕੇ। ਤਿਨਹੀਕੇਪ੍ਰੇਰੇਨਹਿ
ਮਾਨੇਵਾਕਮੇਰੇਤਵੇਤੇਹਿਤਨੁਰੁਲੇਦੁਖਪਾਂਹਿਜਨਗੇਯਕੇ। ੧੫॥ ਸੀ
ਕਰ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਵਹਪਰੇਏਪੁਨਿਰਾਮਪੁਰਣਕਾਮਾ। ਬ੍ਰਹਿਰਿਤ
ਜੇਹੇਸਰਬਕੇਦੁਖਜਾਹਿਜਾਬੁਜਨਾਮਾ। ਨਾਮਰੂਪਵਿਰੇਦਕੈਤਿਮਤਿਮ
ਅਮਲਦਿਖਲਾਂਹਿ। ਜਿਮਏਕਅਨਲਬਿਰਾਜਈਸਕੁਕੁਰੁਕਾਮੇ
ਹਿ। ੧੬॥ ਉਪਾਧਕੇਅਧੀਨਬਹੁਬਿਧਿਪਿਖਜਨਅਗਿਆਨਾਕਿਸ
ਪਾਇਉਪਾਧਿਬਹੁਬਿਧਰਾਸਹੈਕੁਗਵਾਨਾ। ਨੀਲਪੀਤਸੁਯੋਗਕੋਜਿ
ਓਠਟਿਕਬਹੁਤਅਕਾਰਾ। ਨਿਤਮੁਕਤਿਸੁਮਾਯਾਗੁਣਬਿਬਯੋਅਕਾਰ

॥੧॥ ਕਾਲਯੋਪਰਧਾਨਪੁਰਖਅਵੰਯਕਤਯਾਬਿਧਚਾਗਾਪ੍ਰਧਾਨਪੁ
 ਰਖਸੁਦੇਨਮਿਲਹਰਿਰਚੇਜਗਤਬਿਕਾਗਾਕਾਲਰੂਪਸੁਹੋਇਕੈਵ
 ਹਿਕਰੋਜਗਤਬਿਨਾਸਾ॥ਕਾਲਰੂਪਸੁਮਾਇਯਾਹਰਿਕੁਯੋਰਾਮਪੁ
 ਕਾਸਾ॥੧੨॥ ਬਿਧਕਰੀਬਿਨਤੀਤਾਹਿਪੈਦਸਕਿਠਤੇਬਧਕਾਜਾ
 ਵਹਿਅੰਨਿਥਾਨਹਕਰੇਗੇਸਿਕਲਪਕੋਰਪੁਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰਬਾਹਨਸੈਨ
 ਸੇਤਵਮਾਰਹੈਵਹਰਾਮਾਸਕੋਨਾਹਿਨਿਹਾਰਤੇਰੋਨਾਸਮੇਸਿਗਾਮਾ
 ੧੩॥ ਚੇ ॥ਤੂਕੁਲਰਾਖਸਮਰੇਗੇਮੇਜਾਵੇਜਹਿਰਾਮਾਮੇਰੇਗਏਸੁ
 ਪਾਇਸੁਖਾਚਿਰਿਰਮੇਤੁਮਧਾਮਾ॥੨੦॥ ਸ ॥ਰਾਵਨਕੇਦਰਵਾਕਨ
 ਤੇਜੁਵਿਭੀਖਨਤਿਆਗਦੇਗ੍ਰਹਸਾਗੇ।ਹੇਮਤੁਰੰਗਮਐਰਮਤਿ
 ਗਮਨਾਰਿਮਲੀਬਹੁਜਾਹਿਮਝਾਗੇ॥ਪੁਰਣਹੇਮਨਭੀਤਰਸੇਪਦਰ

ਮੇਕੇਸੇਵਨਹੇਤਪਧਾਰੇ॥ਸਿੰਘਗੁਲਾਬਸੁਰਗਜਗੇਕਲਤਿਆਗਲ
ਏਤਿਨਰਾਹਕਨਾਰੇ॥੨੧॥

ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯਧਕਾਂਡੇਦੁਤੀਯੋਪਿਆਇ॥੨॥ਸੀਮਹਾਦੇਵ
॥ਕਬਿਤੁ॥ਵਿਭੂਖਨਸੁਰਗਧਾਰੀਲਏਹੈਅਮਾਤਚਾਰੀਰ
ਮਜੀਕੇਸਾਮਨੇਅਕਾਸਮਾਹਿਅਯੋਹੈ॥ਰਾਮਕਿਜਨੇਨਸੁਆਮਿਸੁਨੀ
ਏਸੁਬੈਨਮਮਓਚਸੁਰਬੋਲਸੁਵਿਭੂਖਨਅਲਾਯੋਹੈ॥ਲਪਰਾਵਨ
ਕੇਕਾਈਜਿਨਦਾਰਤੇਚੁਗਈਸੁਵਿਭੂਖਨਏਨਾਮਮੇਰਲੇਕਮਾਹਿ
ਗਯੋਹੈ॥ਤਿਨਦਯੋਮੇਨਿਕਾਰੀਹਿਤਬਾਤਬੀਉਚਾਰੀਅਬਰਾਮਪਾ
ਦਕਿਜਮੇਤੇਤੇਰੋਹੀਤਕਯੋਹੈ॥੧॥ਕਬਿਤੁ॥ਸੀਯਰਾਮਦੀਜਿਯੇਨਕੀ
ਜਿਯੇਸੁਬੈਰਾਮਤਿਫੇਰਫੇਰਕਹਯੋਨਹਿਤਾਹਿਮਨਿਪਾਰਯੋ॥ਕਾਲ

ਫਸਕੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਮਲੀਨ ਨਾਹਿ ਮੋਹਿ ਬਧ ਕਾ ਜਗਾਥ ਖੜਗ ਉਭਾ
 ਰਯੋ॥ ਚਾਰ ਲੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੇਗ ਕਰੇ ਮੇਪ ਯਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਪਦ ਕਿਜਤ
 ਹਿਤੋ ਰੋਮੇ ਚਿਤਾ ਰਯੋ॥ ਮੇਖ ਚਾਹਤੋ ਹਮਾਰੀ ਸਾਮਲ ਵੀ ਹੈ ਤਿਹਾਰੀ
 ਸੁਨਿ ਰਾਜਿ ਨ ਕੇਰਾ ਵੀ ਅਬ ਬਨੇ ਗੋ ਉਬਾ ਰਯੋ॥ ੨॥ ਵਿਗ੍ਰਿਖ ਨ ਕੇਵ
 ਕ ਸੁਨਿ ਬੋਲੇ ਕਪਿ ਨਾਥ ਪੁਨਿ ਕੀਜਿਯੋ ਬਿਸਾਤ ਨਾਹਿ ਰਾਮ ਯਾਥ
 ਲੋਕੋ॥ ਸੀਪ ਜਾ ਚੁਰਾਈ ਪੁਨਿ ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੁਰਾਈ ਯਹ ਜਾਪੁ ਸੁਮੰਤਰੀ
 ਧਰੰਦੀ ਆਭੁਜ ਬਲਕੋ॥ ਅਤਿ ਗਨਿਹਾਰੇ ਯਹ ਹਮਾਰੀ ਕੋ ਮਾਰੇ ਰੁਜ ਬ
 ਲੁਨ ਬਸਾਇ ਕਰਯੋ ਚਹੇ ਉਰ ਛਲੋਕੋ॥ ਆਇ ਸੁਜੁਦੀ ਜਿਯੋ ਤੁਯਾ ਹਿਮ
 ਰਲੀ ਜਿਏ ਜੁਛੀ ਲੁਨ ਨਿਹਾਰੇ ਮੇਪ ਠਾਂ ਉਕਪਿ ਦਲਕੋ॥ ੩॥ ਜ
 ॥ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਪਿਖੇ ਮਨ ਭੀਤ ਰਮੇਤੁ ਮਰਾਮ ਕੋਰੇ ਮਤਿ ਜੇਠਤ ਰਾਈ॥

ਸੁਨਿਕੋਸੁਗੀਵ ਕੇਵਾਕਇਸੇਸਰਾਮਤਬੈਮੁਖਬਾਤਿਅਲਾਈ॥ਪਤਿ
ਲੋਕਨਕੇਸਮਲੋਕਸੇਭੇਉਗਮਾਹਿਚੋਜਬਮੇਕਪਿਰਾਈ॥ਨਿਮਿਖ
ਧਬਿਖੇਸੁਹਨੇਸਗਲੇਨਿਮਖੇਕਬਿਖੇਮੁਨਿਲੇਹੁਉਪਾਈ॥੪॥ਅਬ
ਮੇਹਅਭੈਇਨਕੇਸੁਦਏਤੁਮਲਿਆਵਹੁਬੇਗਇਨੇਅਬਜਾਏ॥ਇ
ਕਬਾਰਗਹੇਸਰਣਗਤਿਜੇਮੁਖਮੇਤੁਮਰੇਇਹੁਗੁੰਤਿਅਲਾਏ॥ਬ੍ਰਤ
ਮੇਹਧਰੇਇਹੁਗੁੰਤਿਤਿਨੇਤੁਰਕੁਤਨਤੇਫਿਰਹੇਨਨਪਾਏ॥ਸੁਨਿਰਾਖ
ਵੇਕੇਇਹਵਾਕਉਮਾਕਪਿਨਾਥਤਬੈਮਨਮੇਹਰਖਾਏ॥੫॥ਆਨਵਿਭੀ
ਖਨਕੇਤਬਹੀਕਪਿਨਾਥਕੁਲੇਰਾਖਨਾਥਦਿਖਾਰੇ॥ਆਇਵਿਭੀਖਨ
ਰਾਖਵੇਕੇਪਦਪਿਕਜਮੇਅਭਿਬੀਧਨਧਾਰੇ॥ਸੁਗਦਾਰਾਦਵਾਕਭੁਈ
ਤਿਨਕੀਕੁਗਤੀਸੁਬਡੀਤਿਨਚੀਤਮਝਾਰੇ॥ਅਨਸਾਮਬਿਸਾਲਬਡੀ

ਸਿ

ਅਖੀਆਮੁਖਪਕਿਜਸੇਤਿਨਰਾਮਨਿਹਾਰੇ॥੬॥ਕਰਬਾਨਸਰਾਸਨਸਾਂਤਬਡੇਲ
 ਖਮਨਿਅਨੁਜਸੁਸਾਥਸੁਹਾਏ॥ਸੁਵਿਭੀਖਨਜੇਰਦੁਊਕਰਕੋਗਿਰਜਾ
 ਰਪੁਨੀਦਨਕੀਰਤਗਾਏ॥ਅਬਰਾਮਰਜ਼ਿਦਰਤਹਨਮੋਬਰਸੀਖ
 ਮਨੋਰਮਤੁਸੁਖਦਾਏ॥ਜਗਚਿਠਕੁਵਿਡਨਮੇਤੁਮਕੋਭੁਗਤਾਂਜਨਪੇਖ
 ਨੇਤੋਬਿਗਾਸਾਏ॥੧॥ਸਾਂਤਅਨਿਤਰਮਾਂਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਨਿਤਸੁਤੇਜਨਮੋਪ
 ਦਥਾਰੇ॥ਮੀਤਕਪੀਸਨਮੋਰਪੁਨਾਇਕਤੁਜਗਕੋਉਪਜਾਇਨਿਵ
 ਰੇ॥ਤਿਨਹੁਲੋਕਨਕੋਗੁਰਤੁਸੁਅਨਾਦਿਗੁਹੀਅਭਿਬੀਦਹਮਾਰੇ॥ਤਿਜਗ
 ਅਦਿਅਨਾਦਸਦਾਰਪਨਾਥਕਰੇਜਗਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੨॥ਸਿਕਰਾ
 ਸੁਛਿਦਚਾਰੀਰਾਮਤੁਮਜਗਨਾਸਕੇਅਸਥਾਨ॥ਚਰਾਚਰਕੇਬਾਹਰੇ
 ਪੁਨਿਮਾਰਿਤੋਵੇਕੁੰਨਾ॥ਵਿਆਪਵਿਆਪਕਰੂਪਕੈਤੁਮਜਗਤਮਯ

ਭਤ੍ਰ

ਸਿ

ਭਗਵਾਨ। ਨਸ਼ਤੇ ਜਨ **ਜਨ** ਜਾਨੀਐ ਕ੍ਰਿਤਮਾਇਤੋ ਅਗਿਆਨ। ੬॥ ਕ
 ॥ ਦੇਹ ਧਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਰੇਤੁ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਕੁਏ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਵਸਨੀ
 ਤਾਇ ਜਾਇ ਹੈ। ਸੀ ਪਰੁ ਪੈ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋਇ ਜਗ ਸਾਚ ਭਾਨ ਪਾਵਤ
 ਨਗਿਆਨ ਜਬ ਹੋਇ ਨਹਿ ਧਿਆਇ ਹੈ। ਜਿਨ ਤੇ ਹਨ ਪਛਾਨੇ ਸੁਤ
 ਦਾਰ ਗਲ ਤਾਨੇ ਮਤਿ ਕੁਈ ਤਿਨ ਹਾਨੇ ਗ੍ਰਹ ਸਮੇਠ ਜਾਇ ਹੈ। ਜ
 ਗਭੇਗਨ ਕੇ ਜੇਵੇ ਸੁਤ ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਹੋਂ ਸਾਚੁ ਰਖੁ ਗਈਵਹੁ ਅਤਿ
 ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੈ। ੧੦॥ ਤੁਸੁ ਰੇ ਸਾਗ ਯਮ ਰਾਖ ਜਲੇ ਸਵਾਯੁ ਧਨ ਦ
 ਮਹੇ ਸਥਾ ਮਤਿ ਹੀ ਤਿਬ ਖਾਨੀਐ। ਅਣੁ ਤੇ ਅਣੁ ਅਮਾਨ ਤੇ ਮਾਨ
 ਬਡੇ ਰਾਮ ਜਗਨਾਥ ਏਕੁ ਤੇ ਪਛਾਨੀਐ। ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਪਿਤਾ ਸਭ ਲੋਕ
 ਨੇਕੇ ਮਾਤਾ ਪਾਤਾ ਅਦਮਾ ਪਿਅਤਿ ਕਛੁ ਤੇ ਹਿਨ ਹਿਠਾਨੀਐ। ਪੁਰਣਾ

ਚੁੰਤਐਅਨਾਸੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀਰਾਮਤੋਰੇਯੀਸਰੂਪਮਾਹਿਬੇਦਨਬਖਾਨੀਏ॥੧੧॥
 ਪਾਨਪਾਦਨੈਨਕਾਨਨਹੀਕੁਗਵਾਨਤਵਪਿਖਜੁਨਿਗਾਹੋਪੁਨਿਦੋਰਤਖਰਾ
 ਗੀਆਕਾਹੂਮੇਨਰਹੇਅਬਗੁਨਕੋਨਗਹੇਪੁਕੁਤੇਰੀਗਤਿਕਹੋਕੋਸਪੰਜਰ
 ਨਿਆਰੀਆਵਿਕਲਪਨਾਬਿਕਾਰਨਿਰਾਧਾਰਸੁਉਦੁਰਅਤਿਤੁਹੀਜਗ
 ਬੀਚਨਰਨਾਥਤੁਮੁਰਾਰੀਆਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਸਨਾਤਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇ
 ਤੇਹਮੇਨਪੰਯੇਖਟਕੁਵਜੇਵਿਕਾਰੀਆ॥੧੨॥ਮਾਇਆਮਿਲਾਪਪ੍ਰਤੁ
 ਪੁਰਨਪ੍ਰਤਾਪਜਗਮਾਨਵਸੀਦੇਹਕੁਵਮਡਿਲਾਦਿਖਾਇਐ॥ਅਜਕੁਗਵਾ
 ਨਤਵਨਿਰਗੁਨਸੁਜਾਨਜਗਤੇਰੇਹੀਕੁਗਤਪੁਰੁਮੋਖਪਦਪਾਇਐ॥ਤੇ
 ਹਪਦਸੇਵਹੀਸੁਪਾਨਪਾਇਦੇਵਹਮਗਿਆਨਯੋਗਸੋਧਮੇਅਰਿਹਨਧਿਆ
 ਇਐ॥ਸੀਯਕੇਗਮੰਨਹਾਰਕਬੁਣਅਗਾਰਅਰਿਰਾਵਣਜੁਗਰਿਕੁਵ

ਸਿਧਮੇਤਗਾਇਤੋ॥੧੩॥ਜਿ ॥ਕੁਗਤਪਿਅਰੇਗਮਤਬਬੇਲੇਹਰਿਖਾਇ
ਉਗਜੇਤੇਰੇਮਨਕਾਮਲੇਹਵਹੀਵਰਦੇਤੋ॥੧੪॥ਵਿਤੁਖਣ ॥ਕ
ਬਿਤੁ॥ਅਜੁਕੁਯੋਧਿਨਿਮੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਜਗਤਮੇਜੁਕਰਣੀਸੀਕ੍ਰਿਤਸਭ
ਲਈਮੇਕਮਾਇਕੋ॥ਪਿਖੋਪਦਕਿਜਤੇਰੇਭਾਗੋਜਬਿਸਾਲਮੇਰੇਅਜ
ਰਖਬੀਰਬੀਪਦਏਹੋਮਿਟਾਇਕੋ॥ਮੇਹਕੇਸਮਾਨਿਧਿਨਿਦੁਸਰੇਨਾ
ਨਜਗਭੁਏਸਚਿਅਜੁਪਾਪਗਏਹੋਪਲਾਇਕੋ॥ਮੇਹਕੇਸਮਾਨਿਜ
ਗਿਆਨਨਹਿਖਾਈਦੇਤਮੁਰਤਤਿਹਾਰੀਪਿਖੀਰਾਮਦਿਗਆਇਕੋ॥
੧੫॥ਸਿਕਰ ॥ਕਰਮਬੰਧਬਿਨਾਸਹਿਤਤਵਰਿਗਿਆਨਕੁਗਤਿਬਿ
ਸਾਲਾ॥ਤਵਧਿਆਨਿਪਰਮਾਨੰਦਪੁਰਨਦੇਹਰਾਮਦਿਯਾਲਾ॥ਬਿਖੋਕੋ
ਸੁਖਰਾਮਜੀਮੇਨਾਚਹੋਮਨਮਾਹਿ॥ਤੇਪਾਦਕਮਲਅਨੰਨਸੇਵਾਰਹੇ

ਮੇਰੁ ਮਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਮੁਖਤਬਾਰਾ ਮਬਖਾਨਯੋ ਪੁਨਿ ਤੁਖਯੋ ਹਰਿਏਗਾ ਕ
 ਲਾਨਗੋ ਪਸਮੇ ਕਹ ਮਨਲਾਇ ਤੁਜੁ ਨਲੇਗਾ ॥ ਮੇਰੁ ਗਤਯੋ ਗੀਸਾਂ ਤੇ
 ਜਗਰਾਗ ਜਾ ਕੋ ਨਾਂਹਿ ॥ ਯਹਿ ਸਾਚੁ ਸੀਯਸਮੇ ਤੇ ਮੇਨਿ ਤਬ ਸੇਤਾ ਉਰਮ
 ਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਤੁਸਰਬ ਕਾਲਸੁ ਸਾਂਤ ਉਰ ਪੁਨਿ ਪਾਪਸਗਲ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਮਮ
 ਧਿਆਇ ਮੋਖ ਸੁਪਾਇ ਤੈ ਪੁਨਿ ਤਰੇ ਕੁਵ ਨਿਧ ਪਾਗਾ ॥ ਤਵ ਕੀਨ ਉਸਤ
 ਤਿਜੇ ਪਦੇ ਪੁਨਿ ਲਿਖੇ ਸੁਨੇ ਸੁਕਾਨਾ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਪਿਆਰੀ ਆਮ ਮਰੁ
 ਪਪਾਇ ਗਿਆਨ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਐਸੇ ਕੁਖ ਵਿਗ੍ਰੀਖ ਦੇ ਕੁਵ ਤੇਜ
 ਨ ਕੁ ਗਵਾਨਾ ॥ ਕੁਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਲਖ ਮਨ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਸ ॥ ਮੇਰੁ ਨਿਹਾਰਨ ਤੇ ਫਲ ਜੇ ਸੁਵਿਗ੍ਰੀਖ ਦੇ ਕੇ ਅਬ ਦੇ ਉਦਿ

ਖਾਏ॥ ਲਿਕਵਿਭੀਖਨ ਰਾਜਥਪੋਜਲਸਾਗਰਕੋਅਬਲਿਆਊਸੁਜਾਏ॥ ਜਿਲ
ਗਸੁਰਜਚੇਦਰਹੇਅਰੇਜੇਲਗਏਹੁਸੁਭੁਮਿਰਹਾਏ॥ ਜਿਲਗਮੋਹਕਥਾਜ
ਗਮੋਪੁਨਿਤੋਲਗਏਹਸੁਰਾਜਕਮਾਏ॥ ੨੦॥ ਸ ॥ ਇਹਕੁੰਤਿਬਖਾ
ਨਸੁਭੁਤਕੇਹਾਥਨੀਰਭੁਰੇਹਰਿਕੁਭੁਅਨਾਏ॥ ਗਢਲਿਕਵਿਭੀਖਨਰ
ਜਾਨਿਮਿਤਸੁਰਾਮਸਕੈਸਿਰਦਾਰਬੁਲਾਏ॥ ਅਭਿਖੇਕਾਮਾਤਨਮੋਕਪਿ
ਹਾਥਨਕੁਤਕੇਹਾਥਬਿਸੇਖਕਰਾਏ॥ ਮੁਖਜਾਸੁਸੁਜਾਪਬਖਾਨਬੈਕਪਿ
ਕੇਦਲਰਾਖਵੇਕੇਜਸੁਗਾਏ॥ ੨੧॥ ਸ ॥ ਸੁਗਰੀਵਵਿਭੀਖਨਮੀ
ਕਮਿਲੇਮੁਖਭੀਤਰਯਾਬਿਧਬੈਨਅਲਾਏ॥ ਸੁਵਿਭੀਖਨਹੇਹਮਦਾਸ
ਸਕੈਯਹਰਾਮਪਰਾਤਮਬੇਦਨਗਾਏ॥ ਤਿਨਮੇਪਰਪਾਨਵਿਭੀਖਨਤੂੰਪਿ

ਖਸੇਵਕਰਾਮਸੁਰਾਜਦਿਵਾਏ। ਰਣਗਵਣਕੇਸੁਬਿਨਾਸਬਿਖੇਮਨੁ
 ਲਾਇਕਰੀਰਮੁਖੀਰਸਹਾਏ॥੨੨॥ ਵਿਭੀਖਨਓ ॥ ਸਿਕਰ
 ॥ ਜਗਤਕੇਪਤਿਰਾਮਕੀਸਹਾਇਤਾਰਣਮਾਹਿ॥ ਕਿਆਕਰੇਗਾ
 ਮੈਕੀਵਤ੍ਰਿਸੁਗਰੀਵਸੁਨੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਕਛੁਕਰੇਗਾਮੈਦਾਸਤਾਜੇਹੋਇ
 ਆਵੈਮੈਹਿ॥ ਕਰਬੁਗਤਕਪਟਿਸੁਡਾਰਕੋਯਹਸਾਚਭਾਖੇਤੋਹਿ॥੨੩॥
 ਕ ॥ ਰਾਵਣਕੋਭੇਜਯੋਸੁਆਯੋਦਤਤਾਹੀ॥ ਛਿਨਰਾਖਸਸਰੂਪਮ
 ਰਣਮਸੁਕਗਾਯੋਹੈ॥ ਆਇਕੇਅਕਾਂਸਬੀਚਬੋਲਯੋਸੁਨੀਚਮੁਖਬਾ
 ਨਰਕੇਰਾਈਦਸਕਿਠਯੋਅਲਾਯੋਹੈ॥ ਰਾਖਸਕੇਰਾਈਤਵਜਾਨਤਸੁਤ
 ਈਬਨਚਾਰਣਕੇਰਾਈਸੁਮਹਾਨਕੁਲਜਾਯੋਹੈ॥ ਮੋਹਭਾਈਸੇਪਿਆ
 ਰੇਕਛੁਕਾਜਨਬਿਗਾਰੇਤਵਕਹੋਕਪਿਰਾਈਤੁਮ੍ਹਾਰੇਚਢਾਯੋਹੈ॥੨੪॥

ਰਾਜਪੁਤਨਾਹਿਜੂਮੇਹਗੈਕੁਸੁਤੁਕਰਕਹੈਕਪਿਰਾਜਕਾਜਤੇਰੇਨਬਿ
ਗਾਰੇਯੋ। ਕਿਸਕਿਪਾਫਿਰਜਾਹਿਸਿਗਬਾਨਗਲਿਜਾਹਿਗਾਦਿਊਕ
ਕੋਨਿਹਾਗਸਕੁਦੇਵਤਾਸੁਹਾਰੇਯੋ। ਐਸਗਦੁਬਾਰੇਨਰਬਾਨਗਅਜਾਰੇ
ਤੁਮਭੁਏਮਤਵਾਰੇਕਪਿਕੋਨਿਮੇਬਿਚਾਰੇਯੋ। ਐਸੇਤਬਖਾਨੀਕਪਿ
ਨਾਥਕੋਕੁਵਾਨੀਸਗੀਵਰਿਸਮਾਨੀਕਹਯੋਰਾਵਲਕੇਚਾਰੇਯੋ। ੨੫
ਸ ॥ ਕਪਿਨਾਇਕਕੇਕਪਿਪੈਠਤਬੈਨਕੁਸੀਸਗਯੋਮੁਖਮੁਠਲਗਾ
ਈ। ਕਪਿਚੇਚਲਦਾਂਤਨਜੋਕਟਕੈਸੁਦਯੋਧਰਮੇਬਲਕੈਪਟਕਾਈ।
ਜਬਕੀਸਨਤਾਤਨਫੇਰਗਯੋਤਬਤਾਹਿਦਈਮੁਖਰਾਮਦੁਹਈ। ਰ
ਪੁਨਾਥਮਨੈਇਨਿਕੋਕਰਯੋਨਹਿਚਾਰਨਕੋਹਨੇਤੁਜਗਾਗਈ। ੨੬॥
ਬਿਧਲੋਸੁਰਜਾਹਿਕੁਜੇਸਦਹੀਪੁਨਿਅੰਰਕੁਜੇਰਿਖਜੇਮੁਨਿਗਿਆਨੀ॥

ਦੁਗਮਖਰੇਕਪਿਕੇਦਲਮੇਧਰਕਨਸੁਨੀਸੁਕਆਰਤਬਾਨੀ।ਕਪਿਨਾ
 ਹਿਹਨੇਰਪੁਬੀਰਕਹੀਤਿਨਛੇਡਿਦਯੋਪੁਭਾਅਇਸੁਮਾਨੀ॥ਜਿਹਨਾ
 ਮਛੁਡਾਵਤਪੈਕੁਵੇਮੇਤਿਹਕੇਇਹਨਾਹਿਅਚੇਕੁਕੁਵਾਨੀ॥੨੧॥ਦੇ
 ॥ਬੀਚਅਕਾਸਸੁਜਾਇਸੁਕਫੇਰਕਹੀਕਪਿਰਾਇ॥ਰਾਜਨਕਹੋਸੁ
 ਮੋਲਿਦਸਕਿਹਬਿਧੁਕੁਖੋਜਾਇ॥੨੨॥ਸੁਕੀਵਉ ॥ਸ
 ਰਾਵਣਕੋਇਮਜਾਇਕਹੋਤੁਮਕੁਤਬਡੇਜਗਮਾਹਿਹਮਾਗੇ॥ਅੰਗਦਤਾ
 ਤਯਥਾਹਮਰੇਤਿਮਹੂਤੁਮਹੇਨਹਿਸਿਕਬਿਚਾਗੇ॥ਤਿਹਯਨੇਰਦਮਰਿ
 ਲਮੇਸਹਪੂਤਾਪਤਾਕਿਨਿਵਾਹਨਥਾਗੇ॥ਦਤਕਹੀਦਸਕਿਧਰੇਕੇਕਹਿ
 ਜਾਹਿਚੁਗਾਇਸੁਨਾਰਿਮੁਰਾਗੇ॥੨੩॥ਸ਼ੀਰੋਮੇ ॥ਦੇ ॥ਸੁਕੀ
 ਵਸੁਨੇਮਮਵਾਕਤੁਮਬਾਧੋਸੁਕਹਿਬਨਾਇ॥ਲੈਆਵੇਦਲਬੀਚਪੁ

ਨਿਯਮ ਅਬਜਾਨ ਨ ਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਸ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕੀ ਆਇ ਸੁਪਾਇ ਭੁ
ਲੇ ਕਪਿ ਨਾਇਕ ਦੇ ਸੁਕ ਬਾਧ ਮਗਾਏ॥ ਦਸ ਕੀ ਪਰਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਇਕ
ਦੁਤ ਸੁਐਰ ਭੁਲੇ ਸਰਦੂਲ ਪਰਾਏ॥ ਕਪਿ ਕੀ ਧੁਜਨੀ ਪਿਖ ਗਵਨ
ਕੋ ਸਰਦੂਲ ਕਹੀ ਸਗਲੀ ਬਿਧ ਜਾਏ॥ ਓਰ ਚਿਤ ਬਢੀ ਅਤਿ ਰ
ਵਣ ਕੋ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਸਦਾ ਸੁਭ ਰੇ ਬਿਸਮਾਏ॥ ੩੧॥ ਪੁਲਿਤਾਹਿ ਸਮੇਂ
ਰਾਖੁ ਬੀਰ ਨਿਹਾਰ ਮਹੇਦਾ ਪਿਕੇ ਉਰ ਕੇ ਪਬ ਢਾਯੋ॥ ਏਗਲਾਲ
ਭੁਏ ਰਾਖੁ ਨਿਦਨ ਕੇ ਮੁਖ ਭੀਤ ਰਯਾ ਬਿਧ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਲਖ ਮੰ
ਨਿ ਪਿਥੇ ਦਸ ਦਾਤ ਮਲੀਰ ਪਿਲਾ ਅਬਲੇ ਮਮ ਹੇਰਨ ਆਯੋ॥ ਅ
ਰੁਨਿ ਦਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ਮੁਏ ਸੁਬਾਨ ਰਕਾਹਿ ਕਰੇ ਗਾਹ ਬਯੋ॥ ੩੨॥
ਕਾਬਿਤਾ॥ ਅਬਹੀ ਨਿਹਾਰ ਮਹਾ ਬਾਹੁ ਬਲ ਬਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਗਰ ਕੋ ਨੀ

ਰੋਕੇ ਸੁਦੇ ਤਿਉ ਤੇ ਸੁਕਾਇ ਕੈ॥ ਬਾਨਰ ਅਪਾਰ ਚਲੇ ਪਾਇ ਨ ਪਧਾਰ ਅ
 ਬਸਾਗਰ ਕੀ ਧਾਰ ਕੇ ਸਿਤਾ ਪੋਕੇ ਮਿਟਾਇ ਕੈ॥ ਐਸੇ ਤੁਬ ਖਾਨ ਦ੍ਰਿਗ
 ਲਾਲ ਰੁਗ ਦੁਨ ਕੁਪਿਆ ਪੁਨੇ ਹੀ ਹਾਥ ਪਨੁ ਲੀਨੇ ਹੋ ਚੁਢਾਇ ਕੈ॥
 ਕਾਲ ਪਾਵ ਕਸਮਾਨ ਸੁਨਿ ਖੰਗਤੇ ਨਿਕਾਰ ਬਾਨ ਮਾਹਿ ਦੈ ਕਮਾਨ
 ਕੇ ਸਦਯੇ ਹੋ ਲਗਾਇ ਕੈ॥ ੩੩॥ ਸ ॥ ਕਾਨ ਲੋਤਾਨ ਕਮਾਨ ਕੰ
 ਹਯੋ ਸਰਗਾਮ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਲੋਕ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਮੈ ਅਬ ਹੀ ਸਰਤਾ ਪਤਿ ਦਾ
 ਰਿ ਸੁਕਾਇ ਉਰਾ ਵਤ ਭੀ ਤਰ ਛਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਬਖਾਨਤ ਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਰ
 ਕਾ ਪਉਠੀ ਗਿਰ ਕਾਨ ਨ ਸਾਰੇ॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਰੂਪੇ ਸਗਲੇ ਨ ਭੁਝ
 ਦਿਗ ਮਾਂਹਿ ਭੁਏ ਤਮ ਕਾਰੇ॥ ੩੪॥ ਖੋਭੁ ਭੁਯੋ ਜਲ ਕੇ ਨਿਧੋ ਕੇ ਇਕ
 ਯੋ ਜਨ ਬੇਲ ਤੇ ਦੂਰ ਹਟਾਏ॥ ਸੁਖ ਨ ਕਰਮੀ ਨ ਤਿਮਿੰਗਤ ਪੇਸਰਾ

ਵਕਤੋਉਗੇਮੇਡਰਪਾਏ।ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਪਰਵਿਬਤਨੁਜਲਸਾਗਰਰਾਖ
ਵਕੀਦਿਗਆਏ।ਦਿਗਮੰਡਲਕੋਤਮਦਰਕਰੇਸੁਮੰਤਨਉਪਰਿਕੁਖ
ਨਛਾਏ।੩੫॥ਸਿਕਰ ॥ਦਿਬਰਤਨਸੁਆਪਨੇਕਰਦੇਨਮੰਤਿਉਠਾਇ
॥ਬਹੁਭਾਂਤਿਕੁਟਸੁਆਨਰਾਖੀਰਾਮਕੋਤਿਨਪਾਇ।ਸਮੁੰਤ੍ਰਿਕੈਪਦਬੰਦ
ਨਾਰਖਰਾਮਹੇਰਉਚਾਗ।ਜਗਨਾਥਰਾਮਤ੍ਰਿਲੋਕਰਖੁਕਤਾਹਿਤਾਹਿਮੁ
ਗਗਿ॥੩੬॥ਜਨ੍ਹਮੇਹਰਾਮਬਨਾਇਯੋਜਗਸਗਲਤੇਹਉਪਾਇ।ਸੁ
ਭਾਉਲੋਕੋਕਰੇਜੇਦਏਦੇਵਬਨਾਇ।ਅਸਥੁਲਪੰਚਜੁਤਕੋਸੁ
ਭਾਵਤੇਜਨ੍ਹਜਾਨਾਤਵਅਗਿਆਨਹਿਤੇਲਿਖੰਤੈਰਚੇਜਨ੍ਹਕੁਗਵਾ
ਨਾ॥੩੭॥ਤਾਮਸੀਹਿਕਾਰਤੇਹਰਿਕੁਏਕੁਤਮਹਾਨਾ।ਹਿਤੁਕੋਅਨੁਗਾ
ਮਤੇਜਨ੍ਹਪਤਾਕੇਜਾਨਾ।ਨਿਰਗੁਣਅਕਾਰਬਿਹੀਨਮਾਇਆਲੋਤਿ

ਜੋਗੁ ਲਖਾਗਿ। ਵੈਰਾਟ ਤੋ ਅਕਾਰ ਲੀਲਾ ਕਰੇਗਾ ਮੁਗਾਗਿ। ੩੫। ਨਰ
 ॥ ਵਿਰਾਟ ਜੰਤ ਅੰਸ ਤੇ ਸੁਦੇਵ ਤਾਪ ਛਾਨਿਯੋ। ਰਜੈ ਸਤੇ ਪ੍ਰਜੇਸ
 ਰਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਈਸੁਰਾਨਿਯੋ। ਸੁਮਾਇ ^{ਭ੍ਰਮ} ਅਕਨਾਤਿ ਤਾਨ ਦੇਹ ਮਾਨਖੀਕ
 ਰੀ। ਮਤੀ ਜੜਾ ਸਮੁਗ ਖੋਲ ਖੋਕ ਥਿਜ ਤੇ ਹਰੀ। ੩੬। ਸੁਪੰਥ ਹੋਤ ਮੁਰ
 ਖਾਸੁ ਦੇਹੁ ਸਿਤਗਾਇਐ। ਅਥਾਪ ਸੁਪੁੰਤ ਕੋ ਸਦੇਹੁ ਗਾਹਿ ਆਇਐ। ਜ
 ਰੰਨ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਆਪਿ ਆਗਿ ਅਸੁ ਸੈਤ ਤੋ। ਅੰਭੁ ਸਮੇਤ ਦੀਜੈ ਵਦਾਸਿ
 ਲੀਕ ਪਥਿਤੇ। ੪੦। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ ॥ ਅਮੋਖ ਆਹਿ ਬਾਂਣ ਮੇਸੁ ਕੋਨ ਦੇ
 ਸਮਾਰਯੋ। ਸੁਲੁਖ ਰਾਮ ਬਾਣ ਕੋ ਸਿਤਾ ਬਮੇਦਿ ਖਾਰਯੋ। ਸੁਨੇ ਸੁਰਾਮ
 ਵਾਕਯੋ ^{ਨਿਜਾਨ} ਸੁਹਾਥ ਬਾਨ ਹੇਰਯੋ। ਹਿਮਾਲ ਜਾਮ ਹੋਦ ਪੀਸੁਗਾ ਮਪਾਸੇ
 ਰਯੋ। ੪੧। ਸਿਕਰ ॥ ਦੁਮਕੁਲ ਨਾਮ ਬਖਾਨਯੋ ਇਕ ਰਾਮ ਉਤਰ

ਦੇਸਾ। ਤਹਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਜੁਪਾਤ ਕੀ। ਮਮ ਦੇ ਹਿ ਬਹੁਤ ਕਲੇਜਾ। ਤਹਿ ਬਾਨ ਮਾਰੇ
 ਰਾਮ ਜੀ ਸਰਦੀ ਨਗਮ ਚਲਾਇ। ਖਿਲੁ ਮਾਹਿ ਮਾਰ ਅਭੀ ਗਮ ਭਿਲ ਪਰੇ
 ਤਰਕਸਾ ਆਇ। ੪੨। ਕਉ ਬਿਤੁ। ਸਾਗਰ ਬਖਾਨੀ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਕੁਵਨੀ
 ਰਪੁ ਵੇਸ ਕੇ ਉਤੈ ਸਤੁ ਮਜੁ ਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ਕੈ। ਵਿਸੁ ਕਰਮ ਕੋ ਜਪੁ ਤਪੁ
 ਰਹੁ ਤੇ ਕੇਸ ਮਾਨ ਬਲ ਨ ਲਜ ਲਬੀ ਚ ਜੇ। ਤੁਕ ਰੇਤੁ ਬਨਾਇ ਕੈ। ਮਹਾ
 ਮਤਿ ਮਾਨ ਬਲ ਵਾਨ ਇਮ ਪਾਯੇ ਵਰੁ ਜੇਤੁ ਕੇ ਕਰੀ ਯਾਤੁ ਮਕਹੇ ਜੁ ਬੁਲਾ
 ਇਕੈ। ਅੰਜੇਤੁ ਬਖਾਨ ਕੁਗ ਵਾਨ ਪਦ ਬੰਦੇ ਉਸਿ ਧਰੁ ਏਲੀ ਨ ਕਪਿ
 ਰਹੇ ਬਿਜਮਾਇ ਕੈ। ੪੩। ਰਾਮ ਸੁਗੀ ਵਲ ਖਮਿ ਨ ਜੁ ਬੁਲਾਇ ਨ ਲਕਹ
 ਯੋ ਸਮਝਾਇ ਜਲ ਜੇਤੁ ਤੈ ਬਨ ਵਨਾ। ਬਾਨ ਰਸਿ ਦਾਰ ਜੁਪ ਹਾਰ ਸੇ ਅ
 ਕਾਰ ਬਡੇ ਸੇਤੁ ਹਿਤ ਲਏ ਨ ਲਕੁ ਯੋ ਰਖਾ ਵਨਾ। ਯੋ ਜਨ ਅਸੀਤ ਬੀਸਰ

ਚੇਸੁਬਨਾਇਪੁਲਡਾਰਜੁਪਹਾਰਤਰੁਲਾਗਤਜੁਹਾਵਨਾਗੁਲਾਬਸਿੰਘ
 ਰਾਮਸੁਖਧਾਮਮੁਸਕਾਇਕਹਯੋਜੁਕੇਪਦਕੀਸਕਰੋਲਿਕਪੇਉਠਵ
 ਨਾ॥੪੪॥ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤੰਮਰਾਮਾਇਣਉਮਾਮਹੇਸ਼ਰਸਿ
 ਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆਇ॥੩॥ ॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉ
 ॥ਸ ॥ਸੇਤਅਰੰਭੁਜਮੇਰਪੁਬੀਰਗਮੇਸੁਕਨਾਮਤਹਾਸਿਵੁਥਾਪੋ॥
 ਪੂਜਨਗਾਮਕਰਯੋਤਿਨਕੋਪੁਨਿਲੋਕਹਿਤਾਰਥਭਾਖਤਾਪੋਜੋਅਕਿ
 ਬੰਦਨਸੇਤੁਕਰੋਪਿਖਿਯਾਹਿਗਮੇਸੁਰਕੋਮੁਖਜਾਪੋ॥ਮੇਕਰੁਣਾਕਰ
 ਬ੍ਰਹਮਬਧਾਇਕਹੋਵਤਦਰਤਿਨੈਸਰੁਪਾਪੋ॥੧॥ਨਰਾਜ ॥ਸੁ
 ਸੇਤਬੰਧਨਾਇਜੋਨਿਹਾਰੈਕੈਰਮੇਸਰੀ॥ਸਿਕਲਪਨੇਤਧਾਰਜਾਇਠੇਰ
 ਕਾਸਿਕਾਂਪੁਰੀ॥ਲਿਆਇਨੀਰਗਿਗਕੋਰਮੇਸੁਰੀਨਵਾਇਯੋ॥ਜਮੁੰਦਰਾ

ਰਡਰਬ੍ਰਮਪਵਨੇਜਪਾਇਤੇ।੩।ਸਿਕਰ ॥ਦਸਚਾਰਯੋਜਨਆਦਿ
ਵਾਸੁਰਲਏਸੇਤੁਬਨਾਇ॥ਦਿਨਦੁਸਰੇਪੁਨਿਅੰਗਯੋਜਨਬੀਜਦਇਬਢਾ
ਇ॥ਦਿਨਤੀਜਰੇਇਕੀਸਯੋਜਨਕਰੇਨਲਬਲਧਾਗ॥ਦਿਨਚਤੁਰਥੇ
ਬਾਈਸਯੋਜਨਲਏਸੇਤੁਜਵਾਗ॥੩॥ਦਿਨਪਾਂਚਵੇਤੇਈਸਯੋਜਨਕਰੇ
ਸੇਤੁਮਹਾਨਾ॥ਬਿਪਜਾਗਰਸੇਤੁਯਾਬਿਪਨਲਕਪੀਬਲਵਾਨ॥ਸਿਯੋਜ
ਨਾਕਪਿਚਲੇਤਾਂਪਥਿਕੁਲੇਉਰਹਰਖਾਇ॥ਪਲਵੰਗਮੁਖਮੇਗਾਜੇਤੇਅ
ਬਿਜਿਨੇਗਦਿਕੋਜਾਇ॥੪॥ਕ ॥ਬਾਨਰਅਪਾਰਚਲੇਸੇਤੁਕੋਮਝ
ਰਕਛਮਾਯਤਨਪਾਰਗ੍ਰੀਰਕੁਈਅਤਿਗ੍ਰਾਗੀਆ॥ਸੁਬੇਲਾਕੋਪਹਾਰਕਪਿ
ਚਢੇਕਿਲਕਾਕੁਖਾਨਾਸਹਨਸਾਨਕੁਤਅਗਿਦਸਵਾਈਆ॥ਗਾਢਦੇ
ਖਨਕੇਕਾਜਰਪੁਰਾਜਤੁਪਾਨਹਾਰਚਢੇਬੈਰਪੁਬੀਰਪੁਰੀਲਿਕਤੁ

ਨਿਹਾਰੀਆ। ਬਡੋ ਬਿਸਥਾ ਰਸੁ ਜਲਜੇਤੁ ਅਪਾਰਲਗੇ ਤੋਰਣ ਦੁਆਰ ਜਹਿ ਤੇ ਮ
 ਕੀ ਅਟਾਰੀਆ। ੫। ਪਰਖਾ ਅਨਿਤ ਸੁਸਤੁ ਪੁਨੀ ਕੋ ਅਨਿਤ ਨਹੀ ਹੋਰਗ ਫਲਿ
 ਕਉ ਰਸੁ ਰਬਿ ਸਮਾਇ ਹੈ। ਹੇ ਮਕੇ ਪਹਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ ਉਦਾਗ ਇਕਤਾ ਹੀ ਪ
 ਰਬੈ ਠੇ ਸੁਦ ਜਾਨਨ ਸੁਹਾਇ ਹੈ। ਬੀਰ ਜੇ ਅਮਾਤ ਦਿਗ ਸੇਵਤ ਹੈ ਗਾਤ ਸਭ
 ਸੀਸ ਦਸ ਕ੍ਰੀਟ ਜਨੁ ਸੁਗ ਚਿਲਕਾਇ ਹੈ। ਨੀਲ ਗਿਰਜਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨਤਨੁ
 ਸਾਮ ਅਤਿ ਸਾਮ ਪਨ ਬਾਰਦ ਸੀ ਦੇਹ ਲਜਕਾਇ ਹੈ। ੬। ਦਿ ॥ ਰਤ
 ਨਦਿ ਰਸਿਤ ਛਤਾ ਸਿਰਲ ਜੇ ਸੁਬਾਰੀ ਬਾਗ। ਯੋਦ ਸਕੀਧਰ ਮਹਲ ਪਰਬੈ ਠੇ
 ਜਗਾਮ ਝਾਗ। ੭। ਸ ॥ ਤਾਹਿ ਜਮੇ ਸੁਕਾ ਆਇ ਤਹਾਂ ਕਪਿ ਮਾਰਕਰੀ
 ਰਪ ਬੀਰ ਛਤਾਏ। ਹੈ ਕਛੁ ਬੈਰਨ ਮਾਰਕਰੀ ਹਜਰਾ ਵਣਯੋ ਸੁਕ ਬੈਨਾ ਅ
 ਲਾਏ। ਫਿਰਕਹਯੋ ਸੁਕ ਸਾਗਰ ਉਤਰਤੀ ਰਗਇ ਹਮਨਾਥ ਪਠਾਏ। ਭੁ

ਖਤੋਕਪਿਨਾਇਕਕੁਦਮੋਹਗਯੋਪਲਵੰਗਮਧਾਏ। ਮੁਠਹਨੀਨਖਫ
ਰਦੇਤਨਕਾਟਹਿਮੇਕਪਿਰੋਖਬਢਾਏ॥੬॥ ਤਬਮੋਹਕਹਯੋਅਬਰਾਮਰੋਖ
ਰਖਪ੍ਰੰਗਵਭਾਖਸੁਮੋਹਛਡਾਯੋ। ਭਰਮੇਓਰਮਾਹਿਮਤਨਭੁਯੋਪਿਖਬਾ
ਨਰੋਸੇਨਸੁਤੇਢਿਗਆਯੋ। ਬਲਰਾਖਸਮੈਕਪਿਪ੍ਰੰਗਵਕੀਪਿਖਰਾਜ
ਨਯੋਮਨਭੀਤਰਆਯੋ। ਅਬਸਿਧਿਨਹੇਵਤਹੈਇਨਕੀਸੁਰਦਾਨਵ
ਜਿਉਅਤਿਰੋਖਬਢਾਯੋ॥੭॥ ਕਬਿਤੁ। ਧਾਈਕਪਿਸੈਨਆਈਲਿਕਪੇ
ਚਢਾਈ। ਭਈਢੀਲਨਨਿਹਾਰੇਅਬਬੇਗਏਕਕੀਜਿਯੋ। ਬਲਦੇਤਿ
ਜੋਦਿਖਾਈਤਬਕੀਜਿਏਲਰਾਈਨਹਿਰਾਖਸੇਕਰਾਈਅਬਸੀਯਰਾਮ
ਦੀਜਿਯੋ। ਔਰਕਹੀਰਾਮਚਿਦਚਿਦਮਾਥਿਸਾਲਮੁਖਕਹੀਦੁਬਰਾਵਨ
ਕੋਜੇਈਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ। ਜੇਈਬਲਧਾਰਤੁਮਨਾਰਿਹੈਹਮਾਰੀਹਰੀਜ

ਈਬਲਬਾਂਧਵਮਿਲਾਇਮੇਦਿਖੀਜਿਏ॥੧੦॥ਕਾਲਪ੍ਰਾਤਕਾਲਦੇਖਲੀ
 ਕੋਕੋਵਾਲਸਕੁਤੇਰਲੁਬਿਜਾਲਗੁਟੀਆਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ਰਾਖਸਕੀਸੈ
 ਨਸਰਗੋਨਲੇਉਡਾਹਿਮਮਤੂਟਫੂਟਜਾਂਹਿਤਨੁਨਾਰਿਗਵਾਰਿਯੋ॥
 ਘੋਰੋਖਕੁਯੋਕੁਗੀਤੇਹਪਰਦੇਉਡਾਗੀਜੁਗਮਾਕਹਾਵੇਦਸਕੀਰਬਲਧਾ
 ਰਿਯੋ॥ਐਸੇਰਖੁਬੀਰਗਾਈਕਹੀਕਪਿਰਾਈਸਮਬਾਲੀਹਮਭਾਈਦਸ
 ਕੀਰਕੋਓਚਾਰਿਯੋ॥੧੧॥ਐਸੇਤੁਬਖਾਨਭੁਗਵਾਨਮੁਖਮੋਨਕੁਜੀਲੇਚਨ
 ਸੋਰਜਸੁਮਨੇਜਛਬਵਾਗੀਏ॥ਕੁਏਇਕਠੋਰਜਹਾਚਾਗਸਿਰਮੋਰਬਲ
 ਤੇਜਮੇਬਿਜਾਲਰਲਮਾਹਿਬਲਕਾਗੀਏ॥ਰਾਮਲਖਮੰਨਾਜੁਗੀਵਸੁਦਿ
 ਭੁਖਿਖਨਜੇਲੀਕਨਾਸਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿਯਹੀਚਾਗੀਏ॥ਮੁਲਤੇਉਪਾਰਧਾ
 ਰਸਾਗਰਬਗਾਇਦੇਹਿਦੇਤਿਕੈਜਗਾਇਐਰਰਪੈਕਪਿਸਾਗੀਏ॥ਤਿਨ

ਕੀਨਿਹਾਗੀਬਲਜੈਕੈਬਲਵੇਤੁਤੁਟੁਪੁਨਿਆਯੁਧਸੁਕੈਸੇਕੈਬਖਾਨੀਏ॥
 ਚਰੇਬੀਚਏਕਹੀਨਿਚੀਤਗਦੁਮਾਰੇਤੋਰੋਤੀਨਰਹੇਨਿਆਰੇਖੜ੍ਹੇਐਸੇਓਰ
 ਜਾਨੀਏ॥ ਸਿਖਾਬਿਹੀਨਕਪਿਸੇਨਹੈਪ੍ਰਬੀਨਆਈਪਰਰਹੀਚਾਰੇਦਿਸ
 ਨੈਨਪਥਿਆਨੀਏ॥ ਗਾਜਤਹੈਬਾਰਬਾਰਬਾਨਰਅੰਪਾਰਕੁਟਗਿਰਸੇਅ
 ਕਾਰਕੁਜਬੀਸਪਹਿਚਾਨੀਏ॥ ੧੩॥ ਆਹਿਕੋਨਮਤਿਮਾਨਜਕੁਕੋਪ੍ਰਮਾਨਕ
 ਰੇਬੇਤੁੰਜੇਪ੍ਰਧਾਨਕਪਿਕਹੈਨਿਰਧਾਰੀਏ॥ ਇਜੈਪਿਖੇਲਿਕਓਰਰਖਵਿ
 ਗਕੁਰੇਅਤਿਮਨੇਮਲਿਡਾਰੇਗਦੁਰਾਜਨਨਿਹਾਰੀਏ॥ ਯਥਪਯਜਾਰਸ
 ਤਰਹੇਪਰੁਵਾਰੁਇਨਯਹੀਤੋਸਿਨੀਜੁਗੀਵਕੋਓਚਾਰੀਏ॥ ਅਗਨਿ
 ਕਮਾਰਕੁਜਬਲਮੇਅਪਾਰਜਨਿਨੀਲਨਾਮਕਹੈਅਹੇਬਡੇਬਲਿਕਾਰੀ
 ਏ॥ ੧੪॥ ਏਜਪਿਖੇਮੋਲਿਮਾਇਕੁਪਰਕੇਸਿਗਸਮਪਦਮਕਿਜਲਕਸ

ਮਾਠਤਨੁਹੋਰਿਯੋ। ਕੁਪਯੋਅਪਾਰੁਪੁਨਿਸਾਗਰਕੀਧਾਰਬਾਰਬਾਰਮੋਛਿਹ
 ਨੈਮਨੋਕਹੇਲਿਕਮੇਰੀਯੋ। ਬਾਲੀਕੋਕੁਮਾਰਜਿਹਨੁਤਨਅਪਾਰਬਲਯ
 ਹੀਯੁਵਰਾਜਨਾਮਅੰਗਦਸੁਟੇਰੀਏ। ਕਹੋਕਹਾਬਾਰਬਾਰਕੀਜਿਯੋਬਿ
 ਚਾਰਅਬਰਾਖਵਕੀਸੈਨਆਈਲਿਕਗਦਪੇਰੀਏ। ੧੫। ਸੀਯਜਾਨਿ
 ਹਾਰੀਆਤਿਗਮਕੀਪਿਅਗੀਤਵਮਾਰਜੁਤਨੀਕੋਪੁਨਿਲਿਕਕੋਜਲਾਯ
 ਤੈ। ਕੁਪਕੋਪਹਾਰਸੋਅਕਾਰਮਤਿਮਾਨਬਡੇਰਾਜਨਕੇਰਾਈਪਿਖੋਤਨੁ
 ਮਾਨਆਯੋ। ਤੈ। ਬੇਗਸੁਰੀਵਦਿਗਜਾਇਸਬਤਾਇਕਛੁਠੇਰਿਸੈਨਿ
 ਉਰਯਹਪੇਖਯੋਸਿਧਾਯੋ। ਯਾਹਿਕੋਪੁਤਾਪਪੇਖਪਾਵਕਸਮਾਨਅਤਿ
 ਰਾਕਸਕੇਰਾਈਗਦਲਿਕਦਹਿਲਾਯੋ। ੧੬। ਸੈਲਸੋਅਕਾਰਲਿਕਪਿ
 ਖੇਬਲਪਾਰਿਨਾਹਿਰਕੁਨਾਮਬਲੀਯਹਲਿਕਕੋਬਿਦਾਰੈ। ਏਜੁਪਿਖੇ

ਲਿਖਮਨੇਜਾਰਤੇਨਿਸਿਕਲਮਸਰਬੁਰੁਨੀਜੇਕੋਦਿਯੁਥਪਸਿਰਦਾਰਹੈ॥
ਏਜੁਪਿਖੀਏਮਹਾਨਮਾਨੇਮੇਰਕੇਸਮਾਨਪੁਨਸਰੁਨੀਜੇਯਾਹਿਬਲਕੇ
ਨਪਾਰਹੈ॥ਇਹੀਜੁਦਸਾਨਨਜਨਾਨਜਮੇਦਵਹੈ॥ਵਿਦਸੁਏਹੀਬਲਵਾ
ਨੇਮੇਉਦਾਰਹੈ॥੧॥ਸੇਤਜੰਬਨਾਯੋਪਿਖੇਏਹੀਨਲਾਯੋਵਿਸੁਕਗਮ
ਕੋਕੁਮਾਰਪਾਰਬਲਕੇਨਪਾਯੋ॥ਬਾਨਰਕੋਬਲਕੇਨਬਰਨੈਸੁਰੁਨਮਾਹਿ
ਸਿਖਯਾਨਹੋਇਨਾਥਕੈਸੇਕੈਬਤਾਯੋ॥ਸੁਰਹੈਮਹਾਂਨਬਲਵੰਨਯੁਪਚ
ਹੇਚੀਰਲਿਕਚਕਚਰਜਹਰਾਖਸਬਗਾਏ॥ਸੁਰੀਵਪੁਰਕੋਸਿਰਦਾਰਕ
ਹੈਜੇਉਦਾਰੁਮਾਤਿਨਹੀਕੀਸੈਨਨਕੀਸਿਖਾਸੁਨਾਏ॥੧੨॥ਇਨਕੋਸੁਕ
ਵਹੈਯਜਾਰਨਵਪਚ॥ਸਾਤਸਿਖਤੁਯਜਾਰਪੁਨਿਬਿੰਦਸਤਮਾਨੀਯੋ॥
ਸੁਰੀਵਕੇਬਜੀਰਮਾਤਿਮਾਨਜੇਈਧੀਰਬਡੇਤਿਨਕੀਸੁਕਹੀਬਾਲਿ

ਰਾਜਿਨ ਪਛਾਨੀਯੋ॥ ਔਰਨ ਕੀ ਸੈਨ ਨ ਹਿਸੇ ਹਤੇ ਬਖਾਨੀ ਜਾਇ ਰਜਨ ਕੇਰਾ
 ਈਨ ਹਿਸੇ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ਰਾਮ ਨ ਹਿਸੇ ਮਾਨਖ ਨਾਗਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਮਾ
 ਇਅਤੇ ਅਤੀਤਿ ਯਹ ਬੇਦ ਕੇ ਬਖਾਨੀਯੋ॥ ੧੯॥ ਦੋ ॥ ਭੁਵਕਰ
 ਤਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਚਿਤ ਜੀਤਾ ਜਗਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬੰਨ ਯੋ ਜਗਤ ਚ
 ਰਾਚਰ ਰੂਪਾ॥ ੨੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਤਾਤੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਜਗਮਾਤ ਤਾਤ ਜਾਨੇ ਰੂਪ
 ਤਿਨ ਹੀ ਕੋ ਜਾਬ ਕਹੈ ਕੋ ਸੇ ਬੈਰਠਾਨਯੋ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਖਾਤਿ ਜਗਮਾਤਿ
 ਪਹਿਚਾਨੇ ਹਰ ਲਿਆਯੇ ਦਸ ਕੰਠਨ ਪਛਾਨਯੋ॥ ਖਿਲੇ ਮੇਥਿਨਾਸ
 ਹੋਇ ਅੰਜੋ ਜਗਜਾਇ ਤਿਨ ਮਾਂਹਿ ਖਿਣੁ ਭਿਗੁ ਰਸ ਦੇਹ ਕੇ ਬਖਾਨਯੋ॥
 ਪਚਿਭੁਤ ਦੇਹੂ ਫੂਰਾ ਜਨ ਕਲੇਸ ਗੋਹ ਪਚਿਬੀਸ ਤਤਯਾਹਿ ਮਾਹਿ ਪਹਿ
 ਚਾਨਯੋ॥ ੨੧॥ ਹਾਤੁ ਮਲ ਮਾਂਸ ਦੁਰਗ ਪਬੁਗੀ ਬਾਂਸ ਪੁਨਿ ਅੰਜੋ ਤਨ ਬਾਂਸ

ਰਤਨ

ਓਰਨ

ਕਰਕੁਏਗਰਬਾਵਨੇ। ਤਨਮੇਨਕਰੋਆਸਕੋਵਿਦਉਦਾਸਰਹੇਜਤਨ
 ਨਿਆਰੇਨਿਜਆਪਕਰੋਭਾਵਨੇ। ਦੋਹੇਕਸੁਕੁਗਕਾਜਕਰੋਹੈਅਕਾਜ
 ਤਵਬਿਪ੍ਰਨਾਸਲੋਜੁਪਾਤਕਕਮਾਵਨੇ। ਜੇਈਤੇਰੇਦੇਹਇਹਾਂਗਿਰੇ
 ਗੇਸਨੇਹਤਜਿਪ੍ਰਿਨਿਪਾਪਜੀਵਸਾਥਭੁਪਤਿਜੁਜਾਵਨੇ। ੨੧॥ ਸੁਖਦੁ
 ਖੇਤੁਪ੍ਰਿਨਿਪਾਪਹੈਨਿਕੇਤਪਰੇਦੇਹਜਗਪਾਇਪ੍ਰਨਿਆਤਮਾਨਿ
 ਹਾਰਹੈ। ਕਰਮਕਮਾਇਫਲਯਾਕੋਆਗੇਪਾਊਪ੍ਰਨਿਦੇਧਮੇਰਿਕਾਰ
 ਜੀਵਜਬਲੋਜੁਪਾਰਹੈ। ਅਧਿਆਸਕੇਅਪੀਨਜਨਹੋਵਤਹੈਦੀਨ
 ਪ੍ਰਨਿਜਨਮਬਿਨਾਸਲੋਜੁਤਬਲੋਬਿਕਾਰਹੈ। ਦੋਹਿਕੋਭਿਮਾਨਤ
 ਜਿਆਤਮਅਲੋਪਭੁਜਬੇਦਅੰਪਰਾਨਪ੍ਰਨਿਅੰਜੇਹੀਉਚਾਰਹੈ।
 ੨੨॥ ਦੋ ॥ ਨਿਰਮਲਜੁਪਵਿਗਿਆਨਦ੍ਰਿਕਅਚਲਅਨਾਸੀਅ

ਹਿ। ਆਤਮਕੋ ਆਗਿਆ ਨ ਤੇ ਜੀਵ ਫਸੇ ਭਵ ਮਾਹਿ। ੨੩। ਸ
 ਸੁਖੰ ਜਨਾਤੁ ਨ ਆਤਮ ਜਾਨ ਸਦਾ ਭੁਜ ਭੂਪਤਿ ਤ੍ਰਿਉ ਗੰਗੀ। ਆਹਿ
 ਤ੍ਰਿਭੁਗ ਨ ਜੇ ਜਨਮੁ ਦੁਰਗੇ ਸੁਤ ਅੰਗ ਅੰਗਾਰ ਜੁ ਦਾਗੰਗੀ। ਨਿ
 ਰਯੇ ਸੁਖ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪੂਰਣ ਹੈ ਤਨ ਛਾਂਗ ਸੁਕੁ ਕਰ ਸੁਕ ਗੰਗੀ। ਸੁਖ
 ਨਾਰਿ ਨ ਕੋ ਸਭੁ ਤਲਾ ਅਪੈ ਪੁਨਿ ਰਾਜ ਭੁਕੁ ਕਰ ਭੂਪਤਿ ਮਾਹਿ। ੨੪॥
 ਹਿ। ਆਨ ਜਹਾਇ ਕੇ ਦੇਹ ਲਹੇ ਪੁਨਿ ਆਰੰਭ ਜਾਤੁ ਮਤਾ ਜਗ ਮਾਹਿ।
 ਕੁਰਤੁ ਖੰਡੁ ਸੁਕ ਗੰਗ ਮਾਹਿ ਪੁਨਿ ਹੈ ਵਿਗਲੀ ^{ਬੁਧ} ਭੁਵ ਮੰਡਲ ਮਾਹਿ। ਕੇ
 ਵਿਦ ਕੈ ਨ ਸੁਭੁ ਗਭੁਜੇ ਪੁਨਿ ਆਤਮ ਨਾ ਸਚ ਹੈ ਭਵ ਮਾਹਿ। ਤ੍ਰਿਦਿਜ
 ਤੇ ਇਜੁ ਵਿਸੁ ਵਾਸੁਤ ਮੁਦ ਨ ਜਯੇ ਰਮੇ ਭੁਗ ਨ ਮਾਹਿ। ੨੫॥ ਕੁਬਿ
 ਤਾ। ਬਿਥਾਗ ਈਆ ਯੁਅਬ ਕੀਯੋ ਏਉ ਪਾਇ ਕਛੁ ਅੰਗ ਸਭੁ ਛੇਡ

ਅਬੇਕਰੀਕਮੀਜੀਏ। ਰਾਮਪੈਪਰੇਸੁ ਉਰਧਾਰਯੇਓਕੇਸਜਦਾਆਪਹਾ
 ਬਜੇਰਸੀਯਰਾਮਹੀਕੇਦੀਜੀਏ। ਰਾਮਪਦਸੇਵਾਅਬਕੀਜੀਏਸੁਦੇਵਜ
 ਨਪਾਪਨਮਿਟਾਇਸੁਬਿਕੁਠਪਾਇਲੀਜੀਏ। ਨਾਹਿਜੇਕਮਾਹਿਪਨਿ
 ਅਧੇਗਤਿਜਾਹਿਜੁਨਿਰਾਮਕੀਨਹਾਂਨਿਕਛੁਆਪਨੇਹੀਛੀਜੀਏ।
 ੨੬॥ ਮੇਰੇਵਾਕਮਾਨੇਮਾਹਿਤੁਪੈਬਖਾਨੇਤਵਕੀਜੀਏਸੁਸਾਧਸਿਗਭੁ
 ਜੇਉਰਰਾਮਕੋ। ਸਾਰਨਜੁਆਹਿਤਿਨਲੇਤੇਪੈਬਚਾਇਉਰਰਾਮਪ
 ਵਾਧਿਆਇਪੁਨਿ ^{ਨੀਲਮਦੇ} ਮਰਕਤਜਾਮਕੋ। ਸੀਯਕੇਸਮੇਤੁਨਿਤਚਾਪਬਾਣ
 ਧਰੇਕਰਸੇਵਸੁਭੀਵਪਯੋਰਾਮਨਿਜੁਵਾਮਕੋ। ਵਿਭੀਖਣਸੁਲਖ
 ਮਣਸੇਵਤਪਦਾਰਬੰਦਸਿਵਸੇਜਪਯਪੁਨਿਜਾਂਕੇਨਿਤਨਾਮਕੋ॥

ਸਿਬਾ ਦੇ ਯੁੱਧ ਕੰਡੇ ਚਤੁਰਥਾ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਧਿ ॥ ੩ ॥
 ਟਕ ॥ ਸੁਜਨੇ ਸੁਕ ਕੇ ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਹੇ ॥ ਸਮਸੁਰ ਮਹਾਤਮ ਮੋਹ
 ਦਹੇ ॥ ਊਰ ਰਾਵਣ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾਨ ਭਯੋ ॥ ਜਨ ਦੇ ਤਿਜਲਾਇ ਸੁਬੋਲਕ
 ਹਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸ ॥ ਸੇਵਕ ਹੈ ਦੁਰਬੁਧਿ ਮਹਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਮੇਊ ਪਦੇ
 ਸਜਨਾ ਵੇ ॥ ਮੇਸੁ ਕੁਲੇ ਕਨਕੇ ਉਪਦੇਸਕ ਤੁਮ੍ਹਰਿ ਭਾਖਤ ਨਾਹਿ ਲਜਾ
 ਵੇ ॥ ਮਾਰਦਯੋ ਅਬਹੀਤੁ ਮਕੋ ਉਪਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰਬਤੋ ਮਨਾ ਵੇ ॥ ਤੰਕਰ
 ਰਾਖਤ ਹੋਤੁ ਮਕੋ ਬਧਲਾਇ ਕਜਾਹਿ ਨੈਠਰ ਸੁਨਾ ਵੇ ॥ ੨ ॥ ਦਿ
 ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਰੁਖ ਮੁਖ ਕਾਪਤ ਗਯੋ ਸੁਗਯਾ ॥ ਸੁਕ ਕੀ ਕਥਾ ਪੁ
 ਰਾਤ ਨੀਸ ਨਿਯੋ ਪਾਰਸਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਕਰ ॥ ਸੁਕੁ ਹੋਤੋ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਪੂਰਬ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥਾ ਵਿਪਾਨ ਕਰਤ ਪ

ਕੀਨਤੰਮਤਿਮਾਨਾਸੁਰਬਿਧਕਾਜਬਿਨਾਜਦੇਤਨਕੀਨਆਗਾਅਪਾਠ
 ਦੇਵਪ੍ਰੋਤਜਾਨਦੇਤਨਕੀਨਦੇਵੇਖਸੁਭਾਗ॥੪॥ਕਬਿਤੰ॥ਬਜਦਾਤੁ
 ਨਾਮਇਕਰਾਖਸਮਹਾਂਨਸੁਕਅੰਤਰਨਿਹਾਰੇਯਾਕੋਨੀਚਗਤਿਪਾਵ
 ਨਾਇਕਸਮੇਆਇਸੁਆਗਸਤਜੇਪ੍ਰਸਸਤਰਿਖਸੁਕਬਨਆਸੁਮ
 ਸੁਕੀਨੇਤਿਨਪਾਵੇਨ॥ਕੀਨਸੁਕਪ੍ਰਜਨਅਗਸਤਪਦਗਹੇਦੀਨਦੀ
 ਨਜੁਅੰਤਰਪ੍ਰਸਾਦਮੇਰੇਪਾਵੇਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਮਾਨਭੁਗਵਾਨਜੇਅਗ
 ਜਤਰਿਖਕਹਯੇਨਾਇਆਊਮਮਨਦੀਜਲਪਾਵੇਨ॥੫॥ਅਗਸਤ
 ਜੋਪਧਾਰੇਤਬੁਅੰਤਰਨਿਹਾਰੇਜੇਅਗਸਤਜੇਅਕਾਰਧਾਰਰਾਖਸ
 ਤੀਆਯੋਯੈ॥ਭੁਜਨਜੇਦੇਹੁਤਬਲਾਇਕੈਸਨੇਹੁਸੁਕਸਾਮਿਖਬਨ
 ਯੇਅੰਸੀਬੁੰਤਿਸੁਅਲਾਯੋਯੈ॥ਚੀਤਹੁਲਜਯੇਸੁਕਤੇਹਕੈਅਲਯੇਭ

ਏਬਰਖ ਅਨੇ ਕਮਾਜ ਛਾਂਗ ਕੋਨ ਖਾਯੋ ਐ। ਤਥਾ ਸੁਕਮਾਨ ਪੁਨਿ ਛਾਂਗ ਮਾਜਾ
 ਨ ਤਿਨ ਬੁਜਨ ਅਨੇ ਕਹੁਾਂ ਤਿਮਾ ਸਕੋ ਬਨਾਯੋ ਐ। ੬। ਬਿਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਜਬ
 ਬੈਠੇ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਤਬ ਰਾਖ ਸੁਨੀ ਚ ਛਲ ਕੀਨੇ ਹੋ ਬਨਾਇ ਕੈ। ਸੁਕਨਾ
 ਰਿਹੁ ਪਧਾਰਿ ਮੋਹ ਬਿਜਬਾਰਨ ਰਿਮਾ ਸਬੁ ਪੰਛੁ ਤਿਨ ਦਯੋ ਹਰਖਾਇ
 ਕੈ। ਫੇਰ ਦੁਰਗਯੋ ਰਿਖ ਹੋਰ ਖੁਨ ਸਯੋ ਸੁਅਮੇਧਨ ਗਮਾ ਸੁਦਯੋ ਸੁਕਹ
 ਪਕਾਇ ਕੈ। ਅਮੇਧਨ ਗਮਾ ਸਤੁ ਮਦਯੋ ਮਾਤਿਨਾ ਸਬੁ ਹੀ ਹੋਤੁ ਸੁਕਰਾਖ ਸ
 ਸੁਖਾਹਿ ਤਿਅਪਾਇ ਕੈ। ੭। ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦਯੋ ਸੁਖ ਤਿਨ ਸੁਕਰ
 ਰਕੁਯੋ ਮੋਹਾਨਾ। ਅਗਸਤਿ ਮੁਨੀ ਸੁਰਪਾਸਿ ਪੁਨਿ ਕੀਨੇ ਸੁਕਹ ਬਖਾਨਾ।
 ੮। ਅਬ ਹੀ ਮੋਹ ਬਖਾਨਯੋ ਮਾਸ ਸੁਦੇਹ ਬਿਸਾਲਾ। ਤੇਜੇ ਹੀ ਤੁਮ ਕੋ ਦਯੋ
 ਦੀਨੇ ਸਾਪ ਕਰਾਲਾ। ੯। ਸੁਨਿ ਸੁਕਵਾਕ ਮਹੁਰਤਿ ਪਾਰਯੋ ਤਾਰਿ ਪਿਆਨਾ।

ਰਾਖਸਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨਸਰੁਕੀਨੋਸੁਕਹਬਖਨਾ॥੧੦॥ਅਗਸਤਉ ॥
ਕਬਿਤੁਤਿਰੋਅਪਕਾਰੀਕੋਈਰਾਖਸਕਿਕਾਰੀਦਯੋਮਾਨਸਕੋਮਾਂਸਮਮਤੰਹੀ
ਛਲੁਕੀਨੋਹੈ॥ਬਿਨਾਹੀਬਿਚਾਰਮੁਨਿਜੰਤਮਉਦਾਗਮਮਧਾਰਉਰਕ੍ਰਪਮੁ
ਨਿਸਾਪਤਵਦੀਨੋਹੈ॥ਵਚਨਹਮਾਰੋਤੁਮਸਾਚੁਹੀਨਿਹਾਰਉਰਹੋਇਤ
ਨੁਰਾਖਸਸੁਯਹੀਉਰਚੀਨੋਹੈ॥ਰਾਵਣਸਹਾਇਕਰਰਾਖਸਕੀਦੇਹਧਰਸੁ
ਪਅਤਿਜੁਨੇਮਮਾਗੇਜਾਨਲੀਨੋਹੈ॥੧੧॥ਰਾਵਣਬਿਨਾਜਹਿਤੁਆਂਹਿਗੇ
ਜੁਰਾਮਜਬਲਿਕਕੇਸਮੀਪਸਰੁਬਾਨਰਮਿਲਾਇਕੋ॥ਰਾਵਣਪਠਾਇ
ਤੁਮਰਾਮਕੇਸਮੀਪਜਾਇਹੋਇਹਲਕਾਰੇਸੁਕਪਿਖੇਮਨੁਲਾਇਕੋ॥ਹੋ
ਇਸਾਪਅੰਤੁਰੁਗਵਿਤਪਦਪਾਹਿਤਬਰਾਵਣਕੋਪਸਤਤੁਗਿਆਨਤ੍ਰਿਸੁ
ਨਾਇਕੋ॥ਯੋਅਗਸਤਕਹਯੋਸੁਕਾਬਿਪਦੁਖਲਹਯੋਪੁਨਿਬੇਗਕੁਯਰਾਖ

ਜਸੁ ਦੇਹਿ ਪਲਟਾਇ ਕੈ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਵਣ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਯੋ ਚਾਰੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ਅਬਸਾ
 ਨੁ ਜਨਿ ਹਾਰੇ ਰਾਮ ਪੁਜੀ ਅਭਿਲਾਖੀਏ ॥ ਰਾਵਣ ਕੋ ਗਿਆਨ ਤਿਨ ਕੀ ਨੋ ਭੈ
 ਖਲ ਪੁਨਿ ਭੁਯੋ ਵਿਜਰਾਜ ਸੁਦੇਖਾਨ ਸਿਰੈ ਸਾਖੀਏ ॥ ਮਾਲਵਾਨ ਨਾਮ ਆਯੋ
 ਗਾਖਾ ਮਤਾਨ ਮਤਿ ਮਾਨਵ ਹਰਾਵਣ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਖੀਏ ॥ ਰਾਵਣ ਕੋ ਭੁ
 ਖਯੋ ਬਨਾਇ ਉਪਦੇਸਿ ਤਿਨ ਜਾਂਤਿ ਉਰਾ ਅਤਮ ਸੁਨੀ ਜੇਤੰ ਕੀ ਸਾਖੀਏ ॥ ੧੩
 ਮਾਲਵਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨੇ ਦੈਤ ਰਾਜੁ ਮਮਵਾ ਕਹਿ ਤਕਾ ਜਪੁਨ
 ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਮਯੋ ਜਬ ਮਨ ਮੇਜੁ ਆਇ ਭੈ ॥ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਝਾ ਗੀਜਬ ਆਈ
 ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ਪੁਨਿ ਤਾਹੀ ਤੇਲ ਗਾਇਯੋ ਮਿਤ ਤੁਹਿ ਪਾਇਯੋ ॥ ਤੇਈ ਮੇ
 ਬਖਾਨੇ ਤੁਮ ਧਰੋ ਨਿਜ ਕਾਨੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਗੋਬਿਨਾ ਜਸ ਭੁਖੁ ਭੁਨ ਜਾਇਯੋ ॥
 ਖਰਯੋ ਰਤੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੇਘ ਗਜੇ ਭੀਤ ਕਾਰੇ ਪੁਨਿ ਲਿਕ ਕੇ ਮਝਾ ਰੇ ਸੁਣਨੀ ਰਦਬ

ਜਾਇਓ॥ ੧੪॥ ਕ ॥ ਲਿੰਗਮਹਾਂਦੇਵਪੁਨਿਪਾਤਿਪਰਜੇਵਜੁਚਲਿਤਬਹੁ
ਵਾਤਿਉਤਪਾਤਕੋਦਿਖਾਇਓ॥ ਕਾਲਿਕਾਜੁਸੇਵਤਦਿਤਹਾਜਤਨਿਕਾਰਆ
ਗੇਗਉਅਨਕੇਜਾਹਿਸੁਤਰਾਕੁਜੁਜਾਇਓ॥ ਮੁਖਕਨਿਵਲਾਐਮੰਜਾਰਸਾ
ਥਯੁੱਪਕਰੇਪੰਨਗਰੁਰੂਸਿਗਕਪਕੈਲਗਾਇਓ॥ ਬਿਕਟਕਰਾਲਕਾਲਪੁ
ਰਖਬਿਜਾਲਪੁਨਿਕਾਰੇਪੀਰੇਰੂਪਗ੍ਰਹਓਰਨਿਰਖਾਇਓ॥ ੧੫॥ ਇਨਤੋਸੁ
ਆਦਲੈਨਿਮਿਤਤੁਅਨੇਕਹੋਹਿਕੁਲਰਛਪਾਲਹਿਸਾਂਤਅਬਕੀਜੀਐ॥
ਜੀਯਸਤਕਾਰਪਨਸਾਥਲੇਅਪਾਰਦਸਕੀਠਅਬਹਾਥਜੋਰਾਪਵਕੋਈ
ਜੀਐ॥ ਰਾਮਜਲਜਾਈਏਨਗਾਇਦੁਜੁਜਾਨਿਉਰਕਹੋਦਸਮੇਲਸਤਵੇ
ਖਨਾਹਕੀਜੀਐ॥ ਆਪਐਮਦੋਦਗੀਲਵਾਇਮੇਖਨਾਦਜੁਤਪਾਇਜਾਇਪ
ਰੋਨਿਜਪਾਣਬਖਸੀਜੀਐ॥ ੧੬॥ ਜਦੇਯਾ॥ ਜਿਨਿਕੇਪਦਪਕਿਜਪਾਵਤਹੀਜਨ

ਯਾਹਿ ਤਰੇ ਭੁਵਨੀ ਰਧ ਪਾਗੇ। ਹੁਇ ਰਾਮ ਕਿ ਜੇਵਨ ਤੇ ਪਰ ਪਾਵਨਿ ਮਾਨਵ ਨਾਵ
 ਤਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ। ਭੁਜਤੁ ਉਰ ਭਾਵ ਬਢਾ ਵਭੁਲੇ ਵਹ ਰਾਮ ਬਜੇ ਸਭ ਚੀਤ ਮਝਾ
 ਗੇ। ਯੰਦ ਪਤ੍ਰਿ ਦੁਰਚਾਰ ਅਹੇ ਹਰਿ ਜੇਵਨ ਤੇ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਤੁਮਾਰੇ। ੧੧॥ ਹਿ
 ਕੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਕ ਕੋ ਰਾਜਨ ਕੁਲਾਹਿ ਤੁਕਾ ਜਾ। ਤੀਨ ਭੁਵਨ ਸਿਰਤਾ ਜਿਤੁ
 ਮਕੀ ਜੇ ਲੀਕਾਰਾ ਜਾ। ੧੨॥ ਮਾਲਵਾਨ ਹਿਤ ਵਾਕ ਕੋ ਧਰੇ ਨਰਾਵਣ ਕਾਨਾ ਦੁ
 ਜਾਤ ਮਦ ਸਕਿਰ ਵਹਿ ਕਾਲ ਉਮਾ ਬਲਵਾਨ। ੧੩॥ ਕਬਿਤੁ। ਮਾਲਵਾਨ ਉਰ
 ਕਹੇ ਵਾਕ ਸੁਕਠੇ ਰਖ ਲੁਰਾਖ ਸਕੋ ਰਾਜ ਦਸਕਿਰ ਖੁਨ ਜਾਯੈ। ਮਾਨਵ ਸੁ
 ਦੀਨ ਰਾਮ ਤਾਹੀ ਕੀ ਬਡਾਈ ਕਰੇ ਜੁਨੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਮਾਲਵਾਨ ਤੁਬੈ ਰਾਯੈ।
 ਬਾਨ ਰਾਮ ਧੀਨ ਕਹੇ ਬਲੀ ਪਰ ਬੀਨ ਰਾਮ ਮਹਾਮਤਿ ਹੀਨ ਤਾਤ ਬਨ ਕੇ ਪਠਾਯੈ
 ਤੈ। ਤੇਰੀ ਬਾਤ ਪਾਈ ਕਛੁ ਰਾਮ ਹੈ ਪਠਾਈ ਜਰੇ ਛੇਡ ਕੁਲ ਹੀਤ ਪੰਧੁ ਰਾਮ ਕੋ ਅਲ

ਯੋਧੈ॥੨੦॥ਜਾਤਿਪਰਿਮਾਤਿਅਤਿਬੰਦਮਤਿਨਾਤਿਕਛੁਬੀਪਜਾਨਤੇਸੁਭਵਾਕ
ਤੈਸਹਾਰਿਆਅਬਠੇਰਨਉਚਾਰੇਹਾਥਦਿਡਲੈਪਧਾਰਯਤਤੇਰੇਦੁਰਵਾ
ਕਕਾਨਜਾਰਤਹਮਾਰਿਆਐਸੇਜਨਗੁਨਵਾਨਗਏਮਲਵਾਨਚਫਰਾ
ਵਣਮਹਲਕਪਿਸੈਨਕੋਨਿਹਾਰਿਆਜੇਈਪਾਸਾਏਸਿਗਰਾਮਕੋਪ
ਠਏਸਿਗਰਾਮਜਾਇਲਗੇਇਮਰਾਵਣਉਚਾਰਿਆ॥੨੧॥ਲਖਮੰਨਦ
ਯੋਧਨਰਾਮਕਰਲਯੋਪੁਨਿਗਵਣਨਿਹਾਰੇਹਾਰਿਕੋਪਉਰਧਾਰਿਆਮਿ
ਹਲਉਦਾਰਸਿਰਛੜਤੁਹਜਾਗਿਛਿਰੇਕ੍ਰੀਦਸਿਰਲਸੇਜੁਆਮਾਤਪਰਿ
ਵਾਰਿਆਆਪੇਓਦੇਕੋਅਕਾਰਇਕਬਾਨਸੁਓਦਯੁਧੀਰਪੁਨਿਜਾ
ਇਜਾਨਿਖੰਗਤੇਨਿਕਾਰਿਆਸਿਤਛੜਤੁਹਜਾਗੇਦਸਮੁਕਟਉਦਾਰਪੁ
ਨਿਆਪੇਹੀਨਮੇਖਮਾਹਿਜਭੁਕਟਿਡਾਰਿਆ॥੨੨॥ਰਾਵਣਅਚੈਤੁਮਾਨ

ਰਯੋਸੁਲਜਾਇਮਾਨਉਚਬਾਸਤਿਆਗਬਰੇਕੋਨਕੇਮਣਾਰਿਆਮਤਿਰੀਬ
 ਲਾਇਸੁਪ੍ਰਹਜਤਆਇਆਏਕੋਰਕਪਨਲਗਾਈਰਲੇਤੇਵੈਪਧਾਰਿ
 ਆਗਿਰੀਆਮਿਦੇਗਵਜੇਜੋਪਿਆਸਨਾਹਿਜੇਜੇਗਜੇਗਟਿਪੀਰਵੇ
 ਗਣਿਪੀਰਵੇਜੇਗਮਖਨਗਾਰਿਆਸਿਖਈਪਗਧੇਪਰਚਢਿਕੈਪਧਾਰਿ
 ਰੇਕਈਕਈਕੁਏਮਹਿਖਾਸੁਓਠਨਜਵਾਰਿਆ॥੨੩॥ਦਿ॥ਖਿਡਗਤਿ
 ਸੂਲਸੁਠਾਜਧਨਿਯਸੀਤੇਮਰਸਾਂਗਾਲੈਸਕਿਦੁਆਰਨਕੇਚਲੇਪੁ
 ਰਪਾਲਨਕਸਤਾਂਗਾ॥੨੪॥ਸ॥ਉਤਰਾਮਸੁਪ੍ਰਬਧੀਸਰਬਨ
 ਰਸਿਗਰਕੇਹਿਤੁਪ੍ਰਚਲਾਏ॥ਤਰਪਾਤੁਉਖਾਤੁਸੁਰੁਪਰਕਪੁਨਿਸਿਗ
 ਪਹਾਰਨਹਾਥਉਠਾਏ॥ਨਿਕਸੇਕਬਰਾਵਲਕੀਪੁਜਿਨੀਰਲਚਾਹਿ
 ਕੁਰੇਪੁਰਵਾਰਨਆਏ॥ਕਪਿਰਾਖਵਕੇਹਿਤਕਾਜਸਕੁਚਢਲੀਕਾ

ਦੁਸਰੇ ਪੇ ਕਿਲਕਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਕ ॥ ਦੁਸਰੇ ਪਤਰ ਪੁਨਮੁ ਠਨ ਉਗੁਰਿ
ਕਪਿ ਯੁਥ ਸੁਹਜਾਰ ਕੇ ਰਿਯੁਥ ਸਿਰਦਾਰਿ ਆਕਿਟ ਸੈ ਤਿਚਾਰ ਪੁਨਿਯੋ
ਰਕਿਲਕਾਰ ਅਏ ॥ ਲਿਕਗਦੁ ਪੇਰਲੀ ਨੇ ਚੁਹੇ ਕਪਿ ਮਾਰਿ ਆਕਿਟੇ
ਬਲ ਪਾਰਕ ਪਗਜੇ ਕਿਲਕਾਰ ਮੁਖਰਾ ਮਜੀ ਤਕੁ ਦੇ ਲਖ ਮਨਿ ਜੀਤੋ ਸਾ
ਰਿ ਆਰਾਜਾ ਸੁਕੀ ਦੁਕੇ ਸੁਜੀ ਤਕੇ ਨਿਜਾਨੁ ਬਜੇ ਹੋਇ ਬਾਤਿ ਸਾਚੀ ਰਖੁ
ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿ ਆ ॥ ੨੬ ॥ ਚੇ ॥ ਐਸੇ ਮੁਖੇ ਮੇਗੁ ਖਕ ਪਲ ਰੇ ਸੁਦੇਤ
ਨਿਸਾਥਾ ਕਿਉ ਨੁਲਹੇ ਰਣ ਜੀਤਕ ਪਸਾਥ ਭੁਏ ਰਖੁ ਨਾਥਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕ
ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਗ ਦਕੁ ਮੰਦਨੀ ਲਨ ਲਸ ਬੁਜਰ ਕੁਜੁ ਮੇਦਵ ਦਵਿੰਦ
ਪਹਿਚਾਨੀ ਯੋਗ ਜਾਂ ਬੁਵਨ ਦਧ ਮੁਖਿ ਕੇ ਸਰੀ ਸੁਤਾਰਿ ਕੁਟ ਅੰਰ ਬਲ
ਵੀਤ ਜੇਈ ਯੁਥ ਪਬਖਾਨੀਏ ॥ ਗਦੁ ਕੇ ਦੁਆਰ ਜਾਇ ਚਦੇ ਕਿਲਕਾਰ ਕ

ਪਿਚਰਇਜਰੇਕੀਦਸਕਿਠਰਜਧਾਨੀਯੋ। ਤਰਐਪਹਾਰਿਕੋਉਖਾਰਣੁਮਾ
 ਰੇਕੀਜਕਾਟੇਨਖਦਿਤਕਪਿਮਹਾਬਲਵਨੀਯੋ॥ ੨੨॥ ਰਾਖਸਉਦਾਰਸ
 ਕੁਦੁਆਰੇਕੋਪਧਾਰਾਏਕਿੰਡਪਾਲਪਰਜਤ੍ਰਿਸੁਲਾਅਸਧਾਰੇਕੋ। ਬਾਨਰ
 ਕੀਜੈਨਮਾਹਿਆਯੁਪਚਲਾਹਿਕੁਲੇਮਹਾਕਾਇੰਮਹਾਬਲਹਾਬਨਉਕੁ
 ਰਿਕੋ। ਪੁਨਿਬਾਨਰਜੁਮਾਰੇਗਮਜੀਤਕੋਉਚਾਰੇਖਲਰਾਖਸਕੋਪਾਹਿਕਪ
 ਕੁਟਿਕਿਲਕਾਰਕੋ। ਮਾਸਜੇਣਕੀਚੁਭਯੋਸਿਗਾਰਕੇਬੀਚਬਹੁਕੁਯੋਸਿ
 ਗਰਮਸੁਅਭੁਤਹੀਅਕਾਰਕੋ॥ ੨੩॥ ਸਏਯਾ॥ ਤੇਗਜਵਾਜਸਵਾਰਕੁ
 ਏਰਥਕਾਚਨਕੋਪੁਨਿਵੈਤਸਵਾਰੇ। ਰਾਖਸਸਿੰਘਕਿਰੇਰਣਮੇਸੁਦਸਾਦਿ
 ਜਮਾਰਹਮਾਰਪੁਕਾਰੇ। ਰਾਖਸਐਕਪਬੀਰਬਲੀਜਯਾਅਪਹੁਆਪਨਿ
 ਕੋਉਰਧਾਰੇ। ਰਾਖਸਕੋਕਪਬੀਰਯੇਕਪਿਬੀਰਨਕੋਪੁਨਰਾਖਸਮਾਰੇ॥ ੩

॥ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਭੀ ਠਕਰੀ ਕਾ ਪਿਛੇ ਵਨ ਅੰਸ ਜਏ ਸੁਭ ਵਾਨੀ ॥ ਚਿਤ ਭਏ ਬ
ਲਵੇ ਤਜ ਭੈ ਕਾ ਪਿਤਾ ਹਿ ਕਰੇ ਜਨ ਅੰਸਿ ਤਿ ਪਾਨੀ ॥ ਸੀਯ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਪਾ
ਪਹਨੇ ਪੁਨਿ ਰਾਵਣ ਪਾਲ ਕਰੈ ਮਤਿ ਹਾਂਨੀ ॥ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੁਤੀ ਬਲਵਟ ਗਏ
ਰਣ ਰਾਖਸ ਮਾਰ ਕਰੀ ਕਾ ਪਿਯਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਚਿਥਾਈ ਅਵਸੇਖ
ਨਿਜ ਸੈਨਿ ਤੁਬਿ ਸੇਖ ਹਨੀ ਹੋਰ ਮੇਘ ਨਾਹਿ ਮਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਹੁ ਪਾਰਯੋ ॥ ਬਿ
ਰਚ ਬਰਦੀ ਨੈ ਕੁਯੋ ਬਿਯੋ ਮਮਾ ਹਿ ਲੀਨੈ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰ ਜੇਈ ਜੋ
ਈ ਮਨ ਮੇ ਸਿਭਾਰਯੋ ॥ ਨਾਨਾ ਤੁਬਿ ਪਾਨ ਕੇ ਸੁਬਾਨ ਲੈ ਕਮਾਨ ਤੇ ਜੇਬਾਨ
ਰਾਮ ਨੈ ਕਰ ਲਮਾਹਿ ਮਲਤੁ ਭਯੋ ॥ ਸਰਜਾ ਲਯੋ ਚਲਾਏ ਜਨੁ ਬਾਰਦਬ
ਸਾਏ ਸੁ ਅਚਿ ਭੁਕਾ ਪਿਮਾਨ ਉਰ ਰਾਮ ਕੋ ਚਿਤਾਰਯੋ ॥ ਦਿ **ਹਰਾ** ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅ
ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਨ ਉਰ ਰਾਮ ਕੀਯੋ ਤਿਨ ਮਾਨਾ ॥ ਖਿਲੁ ਹਰਿ ਮੇ ਨਿਜ ਪਾਰੀਆਪੁ

ਨਿਕੋਪੇਰੁਗਵਾਨਾ॥੩੩॥ਕ**ਬਿਤ**॥ਰਾਮਕੋਪਧਾਰੇਸਮਪਾਵਕਕਰਾਰੇਬਲ
 ਬਾਨਰਦੁਖਾਰੇਹਰਿਬੋਲੇਮੁਸਕਾਇਕੈ॥ਚਪਕੋਲਿਆਇਅਬਬੇਗਭੂ
 ਤਪਾਇਕੋਰਮਾਰਮੇਘਨਾਦਬ੍ਰਹਮਅਸਤਸਚਲਾਇਕੈ॥ਮੇਘਨਾਦ
 ਸੁਨੈਯਹਰਾਮਕੋਬਖਾਨੇਬਚਕੁਯੋਜਾਵਪਾਨਉਰਹਯੋਰੁਪਾਇਕੈ॥
 ਮਾਇਕਸੁਦੈਤਖਲਕਰਤਅਨੇਕਛਲਕੁਯੋਰੁਰਗੁਰੀਗਛਲਿਕਪਸੁਪਾ
 ਇਕੈ॥੩੪॥ਰਾਮਤੋਨਿਹਾਰੀਗਿਰੀਬਾਨਰਕੀਸੈਨਿਸਾਂਗੀਕੁਯੋਦੁਖਭਾ
 ਰੀਹਨਮਾਨਕੋਬਖਾਨੀਆਂਖੀਰਨਿਧਤੀਰਇਕਵੇਲੁਗਿਰਬੀਰਇ
 ਬਅੱਖਧੀਮੰਤਾਂਨਅਬਜੇਈ॥ਬੁਨਆਨੀਆਬੇਗਜਾਇਭਾਈਪਾਥਿਬੇਰ
 ਨਲਗਾਈਕਛੁਬਾਨਰਜਿਵਾਇਜਸੁਹੋਇਤੇਮਹਾਨੀਆਵਾਯਕੋਕੁਮਾ
 ਰਚਲੇਬੇਗਜੁਪਧਾਰਪਾਥਿਰਾਮਚੰਦਾਅਇਜੁਸੁਸੀਸਪਰਿਮਾਨੀਆ॥੩੫॥

ਵੇਣੀ ਪਹਾਰ ਕੇ ਉਖਾਰ ਕਾਪਿਆਨੇ ਸਭ ਬਾਨਰ ਜੀਵਾਇ ਗਿਰਿਤ ਹਾਂਪ
ਪੁਚਾਯੋਏ। ਪੁਰਬ ਸਮਾਨ ਨਾ ਦੇ ਭੈਰਵ ਮਹਾਂਨ ਕਾਪਿਗਜੇ ਬਲਵਾਨ ਦ
ਸਕਿਠ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋਏ। ਵਿਸੇਸੇ ਅਪਾਰ ਕੁਯੋਰ ਵਣ ਮਝਾਰ ਉਰਘਾਇ ਦੁਖ ਭਾ
ਗੀ ਮੁਖ ਵਾਕਯੋ ਅਲਾਯੋਏ। ਰਾਖਵ ਮਹਾਂਨ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀ ਬਲਵਾਨ ਜਗਦੇਵ
ਤਬ ਨਾਯੋਗ ਦੁਲਿਕ ਚ ਦੁਆਯੋਏ। ੩੬॥ ਮਮੈ ਜੈ ਨਿਕੇ ਸ੍ਰਿਦਾਰ ਜਭੁ ਚ
ਦੁਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਰਾਮ ਬਧ ਕਾਜ ਅਬਏ ਹੀ ਉਰ ਆਨੀ ਆ। ਮਤਿ ਰੀਸੁ ਭੁ
ਈ ਮੇਰੇ ਜੇਈ ਸੁਖ ਦਾਈ ਸਭੁ ਸਿਗਰ ਨਿਮਿਤਿ ਜਾਹਿ ਆਇ ਸੁਕੇ ਮਾਨੀ ਆ
ਜੇਈ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ਰਣੁ ਭੁਮਿ ਤੇ ਰੂਰਾਹਿ ਪੁਨਿ ਰਹੇ ਪਰਮਾਹਿ ਨਿਜ ਪਾਦ
ਤਿਤ ਠਾਨੀ ਆ। ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਮਾਰ ਨਿਜ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰੇ ਮਤਿ ਭੁਈ ਤਿਨ ਹਾ
ਨਿ ਮਮ ਆਇ ਸੁਨ ਮਾਨੀ ਆ। ੩੭॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਭਵਾਨੀ ਸਭੁ ਰੂਰੇ ਦਸਕਿਠ ਬਾ

ਨੀਕਿਵਿਦੁਜਪੀਰਰਣਚਲੇਆਜਿਧਾਰੀਆਅਤਿਕਾਇਐਪ੍ਰਸਤਮਹ
 ਨਦੁਜਮਹਿਦਰਹੈਰਾਵਣਕੀਜੈਨਕੇਜੇਕੁਾਖੀਏਸ਼ਿਦਾਰੀਆਂਦੇਵ
 ਸੰਤਏਕਪੁਨਿਦੁਸਰੋਨਿਕੁੰਭੁਜੁਨਿਤੀਜੋਰਜੁਰਾਂਤਕਨਰਾਂਤਕੋਤੇਚਾਰੀ
 ਆਂਆਰਜੇਈਬੀਰਬਲਵੇਤਰਣਪੀਰਕਾਪਿਲਰਨਕੋਹੋਤੁਚਲੇਸੇ
 ਕੇਰੋਜਜਾਗੀਆ॥੩੯॥ਬਾਨਰਕੀਸੈਨਧਜਰਾਖਸਅਪਾਰਬਲਮਾਰੇਕਪਿ
 ਧਾਇਖਲਆਯੁਧਚਲਾਇਐ॥ਤ੍ਰਿਸੁਲਭਿੰਡਪਾਲਬਾਨਖੜਗਕਰਾ
 ਲਜੁਬਿਜਾਲਕੁਜਤਨਪਰਜਬਗਾਇਐ॥ਔਰਜੁਅਨੇਕਕੁੰਤਿਅ
 ਜੰਤਨਕੋਪਾਤੁਕਰੇਮਾਰਕਪਿਯਥਪਜੁਕੁਮਿਮੇਰਿਗਾਇਐ॥ਬਾਨਰ
 ਉਖਾਰਕੋਪਹਾਰਤਗਸਿੰਗਮਾਰੇਮੁਠਕੇਪ੍ਰਹਾਰਨਖਕਾਟਿਕਾਟਿਖਾਇ
 ਐ॥ਸਵੈਯਾ॥ਨਖਦਿਤਨਮੁਰਚਲਾਇਖਨੀਵਹਰਾਖਸਕੇਕਪਿਪ੍ਰਣਨਿ

ਕਾਗੇ। ਪੁਨਿਰਾਮ ਹਨੇਰੁ ਰਾਖਸਕੇਚਿਤਕੇਚਿਤਸੁਰਯਕੇਸੁਤਮਾਗੇ। ਹ
ਨੁਮਾਨਹਨੇਪੁਨਿਐਰਕਪੀਸਨਰਾਖਸਕੇਸਿਰਮੇਤਰਵੇਗੇ। ਰਪੁਨਾਇ
ਕੰਤੇਜਸੁਪਾਇਭੁਲੇਕਪਿਤੋਇਬਲੀਰਨਮੇਕਿਲਕਾਗੇ। ੪੦॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਭਾਵਾਬਿਹੀਨਜੇਰਾਖਸਉਮਾਮਣੀਨਾ। ਕਪਿਸਮਕੈਸੇ
ਹੋਇਬਲਭੁਏਸੁਸੀਗਰਦੀਨਾ। ੪੧॥ ਸਰਬੇਸੁਰਪੁਨਿਸਰਬਮਯਸ
ਰਬਬਿਧਾਤਾਜੋਇ। ਮਾਇਆਮਾਨੁਖਦੇਸਧਰਕੋਗਬਿਤੁਬਨਸੋਇ।
੪੨॥ ^{ਉਮਤੀ}ਸਦਾਜਾਚਿਦਾਨੀਦਮਯਰਾਮਬਖਾਨੇਬੇਦਾ। ਮਾਇਆਰਣੁਲੀਲਾਕ
ਰੇਸਦਾਰਹੇਨਿਰਖੇਦਾ। ^{ਰਗੁ}੪੩॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉ
ਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕਾਂਡੇਪਚਿਮੋਧਿਆਇ। ੫॥ ॥ ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ
ਉਵਾਚ। ਸਵੇਯਾ। ਸੁਣਿਕੈਰਣਮੰਡਲਸੈਨਿਹਨੀਅਤਿਕਾਇਸੁਆਦਿਮ

ਤਬਲਧਾਰੀ। ਮਨਰਾਵਲਕੇਦੁਖਤਾਪਤੁਯੋਉਰਭੀ। ਰੁਰਕੋਪਭਯੋਪੁਨਿਭੁ
 ਰੀ। ਪੁਰਪਾਲਨਕੇਹਿਤਥਾਪਧਰੇਮਪਵਾਜਿਤਪੁਤਸੁਲੀਕਮਧਾਰੀ
 ॥ ਭਿਰਦੇਰਲਰਾਮਜੋਆਪਗਯੋਸਿਗਰਾਖਸਲੈਸੁਬਰੁਬਲਕਾਰੀ। ੧
 ਸਦੇਯਾ ॥ ਸਿਖਦਿਨਮਾਹਿਅਰੁਫੁਭਯੋਕਰਆਯਧਮੋਸਰੁਅਸਤਸੀ
 ਭਾਗੇ। ਰਾਖਵਉਪਰਦੋਰਪਰੋਦਸਕੰਧਰਮਾਰਧੀਮਾਰਪਕਾਰੇ। ਭੀਮਤੁ
 ਜੀਗਮਜੇਸਰਲੈਕਪਿਬੀਰਬਲੀਰਲਮੰਡਲਮਾਰੇ। ਐਰਨਕੀਗਤਿ
 ਕੰਨਗਨੇਸੁਗਰੀਵਗਿਰੇਰਲਭੁਮਿਮਧਾਰੇ। ੨। ਪਾਇਗਦਾਰਣਮਾ
 ਹਿਖੜੇ। ਸੁਵਿਭੀਖਣਰਾਵਲਨੈਨੈਨਿਹਾਰੇ। ਮੇਦਾਨਵਦਾਜਦਈਸਕਤੀ
 ਸੁਵਿਭੀਖਣਉਰਹਨੀਰੁਖਭਾਰੇ। ਪਾਵਕਕੋਮੁਖਮਾਹਿਵਮੇਜਨੁਆਸੁਵਿਭੀ
 ਖਣਪੁਨਨਿਕਾਰੇ। ਰਾਮਅਭੈਉਨਕੇਸੁਦਯੋਬਾਧਿਲਾਇਕਨਾਲਖਮੰਨ

੨੮੬

ਬੀਸਾਖ
 ਰੁਰੀਗ
 ਦਾ

ਬਿਚਾਰੇ॥੧॥ ਸਿਕਰ **ਛੰਦ** ॥ ਪਿਖਾਵਤੀ ਵਹਾਜ ਕਤਿ ਲਖ ਮਣ ਐਸੇ ਮੁ
ਖੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਧਰ ਧੀਰ ਵੀਰ ਯਵਿਤ ਲਖ ਮਣਾ ਬਲਈ ਕਮਾਨਾ ਰਾਮ ਰੁਗ
ਤਿ ਵਿਭੀ ਖੇਲੇ ਕੇ ਖਰੇ ਆਗੇ ਜਾਇ ॥ ਅਕਿ ਪਮੇਰੁ ਜਮਾਨ ਸੁ ਦਰ ਐਸੇ ਰੀ
ਲ ਜੁ ਹਾਇ ॥੪॥ ਜਾ ਸਕਤਿ ਲਖ ਮਣ ਦੇਹ ਮੇ ਅਸੇ ਪਪੈ ਠੀਧਾਇ ॥ ਸ
ਰੁ ਸਕਤਿ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਕੀ ਖਿਣ ਜਾਤਿ ਲਏ ਉਪਾਇ ॥ ਸਰੁ ਸਕਤਿ ਕੇ ਅ
ਧਾਰ ਲਖ ਮਣ ਹੈ ਮਹਾਤਮ ਰੁਪਾ ॥ ਕਿ ਘਾਕ ਪਟ ਸਕਤਿ ਸੁ ਕਰ ਜ ਕੇ ਵਹ ਜੇ
ਸਹਰਿ ਤਨੁ ਰੁਪਾ ॥੫॥ ਤੁਥਾ ਪੰਥ ਮਾਨੁ ਖਰੁ ਪਲੀ ਨੇ ਰੁਏ ਤਤ ਅਨੁ ਜਾਗਾ ਤ
ਨ ਰੁਈ ਗਿਰ ਜਾ ਮੁਰਛਾ ਵਹ ਗਿਰੇ ਰੁ ਮਿ ਮਝਾਗਾ ॥ ਦਸ ਕੀਰਥਾ ਯੇ ਲੇਨ ਕੇ
ਨਹਿ ਤੇ ਲਯੋ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ਬਲੁ ਸਾਇੰ ਰਾਵਣ ਹਾਰਯੋ ਪੁਨਿ ਰਹਯੋ ਉਗ ਬਿਜ
ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਰਬ ਜਗ ਕੋ ਸਾਰ ਜੇ ਪਰ ਮੇਜ ਅੰਤਿ ਵਿਰਾਜਾ ॥ ਕਿਹੁ ਗੁੰਤਿ ਤਾ

ਕੋਤਲੀਲਪੁਰਖਸਕੋਰਜਾਗਰੀਤਕਾਮਜੁਲਖਮਣੀਪਖਰਵ
 ਏਹਨੁਮਾਨਾਕੁਪਮੁਸੁਛਾਤੀਮਾਗੀਆਵਹਲਗੀਵਜੁਸਮਾਨਾ॥੧॥
 ਮੁਠਕੋਪਹਾਰਰਾਵਣਗਿਰੇਕੁਮਿਮਝਾਗਾਮੁਖਨੈਨਕਾਨਜੁਜਾਇ
 ਲੋਹੁਝੇਰੇਮਨੇਪਹਾਗਾਦਸਕਿਰੰਨੈਨਜੁਪੁਮਯਾਪੁਨਿਖੜੋਗਥਿਦਿ
 ਗਜਾਇਹਨੁਮਾਨਲਖਮਣਪਾਇਕੇਦਿਗਲਏਹਾਬਉਠਾਇ॥੨॥
 ਨਰਾਜਛੰਦ॥ਜੁਗਮਕੇਸਮੀਪਬਾਹੁਮਾਹਿਧਾਰਅਨਯੋਹਨਮ
 ਤ੍ਰਿਜੁਗਰਦਿਜੁਕੁਤਸੇਜਜਾਨਯੋਲਪੰਤਕੁਵਪਾਇਯੋਅਜੈਸ
 ਰੁਪਕੁਰਿਯਾਨਰਾਇਦੋਜੁਜਾਨਿਕੋਕੁਈਜੁਜਾਂਗਨਿਆਰਿਆ॥
 ੩॥ਕੁਜਾਸੁਬੀਜਜਯੇਦਨੇਪਸੇਜੁਬੇਗਪਾਇਕੈ॥ਜਨੇਜੁਪਾਇਸੀਰੀ
 ਯਾਰਖੇਸਕੋਪਪਾਇਕੈ॥ਜੁਚੰਪਹਾਥਮੇਲਯੋਜੁਗਮਓਰਪਾਇਓਨਿ

ਤਾਰਗਮਕੋਪਯੋਭਿਮਾਹਨੁਬੁਲਾਇਓ। ੧੦। ਹਨੁਮਤਿਅਰੂਢਰਾਮਜਪੀਏ
ਨੇਸੁਗਵਣੇ। ਪਰੇਸੁਗਾਮਧਾਇਕੈਸੁਹਾਂਹਿਮੇਪ੍ਰਸਾਦੇਣਾ। ਟੁਟਣਿਤਕਾ
ਰਚਪਕੈਸੁਗਾਮਹਾਥਲੈਕਰੇ। ਮਨੇਸੁਰੇਸੁਬਜੀਪੁਨੇਆਕਾਜੇਤੇਕੁਗੇ।
੧੧। ਗਿਰੀਰਗਮਬੋਲਕੈਰਖੇਜਕੈਸੁਨਾਇਓ। ਕੁਜਾਹਿਰਾਖਜਾਧਮਾ
ਖਿਣੇਕਤੁਠਰਾਇਓ। ਜਮੀਨਿਹਾਰਹੋਜਦਾਕਰੇਅਨਿਸੁਮੇਰਿਆ। ਕੁਜਾ
ਹਿਨੀਚੰਭਾਗਕੈਕਟੇਸੁਸੀਸਤੇਰਿਆ। ੧੨। ਸੁਜਾਂਹਿਬਾਣਜੇਹਨੇਸਰ
ਖਸਾਯਮਾਲਯੋਗਾਏਅਨੇਕਵੇਬਣੀਸਤਾਹਿਮਾਹਿਚਾਲਯੋ। ਸੁਕੇ
ਕਸੀਕਿਨੀਦਨਾਹਨੇਸੁਵਾਤਸਾਇਕੈ। ਖਿਣੇਕਠਾਢਯੋਰਹੇਨਜਾਹਿ
ਤੁਪਲਾਇਕੈ। ੧੩। ਸੁਗਾਮਵਾਕਯੋਸੁਨੇਸੁਮਾਰੁਤੀਨਿਹਾਰਕੈ। ਦਜਾਨ
ਨੇਹਨੁਹਨੇਸੁਚਾਪਬਾਣਮਾਰਿਕੈ। ਸੁਬਾਣਤੀਖਣੀਹਤੇਹਨੁਨਤੇ

ਜਗਾ ਰਿਆ। ਵਿਵਰਧਤੇ ਜਗਾ ਜਿਆ ਸੁਵਾਯੁ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿਆ। ੧੪। ਤੁ
 ਬੈਸੁ ਹੇਰਮਾਰੁ ਤੀਰੁ ਏ ਬੁਣਿ ਸੁਰਾਰਿਆ। ਸੁਰੁ ਵੇਕੇ ਸਮਾਨ ਗਮ ਕੋਪ
 ਚੀਤ ਪਾਰਿਆ। ਤੁਰ ਗਸੁ ਤੁਜ ਘੀਵਨੀ ਧੁਜੀ ਧਨੁ ਜੁਗਾਇਆ। ਪਤਾ ਕ
 ਓਤ ਕਾ ਵਿਰਾਮ ਬਾਣ ਕੈ ਬਗਾਇਆ। ੧੫। ਸੁਠੇਰ ਰਾਵਣਿ ਜਨੇ ਸਰੋਕ
 ਲੈ ਸਗਾ ਸਨੀ। ਸੁਬੰਜ ਕੋ ਮਹੀ ਧਰਿਹ ਨੇ ਜਿਉ ਪਾ ਕਸਾ ਸਨੀ। ਸੁਰਾਮ ਬਾ
 ਟੈ ਕੋ ਹੋਤੇ ਚਚਾਲ ਮੋਹ ਰਾਵਣੇ। ਗਿਰੇ ਸੁਚਾ ਪਹਾਬ ਤੇ ਸਮੀਖ ਗਮ ਲਾਵ
 ਣੇ। ੧੬। ਸੁਅਰਧ ਚੰਦ ਬਾਣ ਕੈ ਚਢੇ ਦਰੀਟ ਮੁਤਮੀ। ਲਿਜੈ ਸੁਭੂਮਿ ਮੇ
 ਪਰੇ ਮਨੋ ਰਵੀ ਅਨੁਤਮੀ। ਸੁਰਾਮ ਆਗਿਆ ਦਈ ਸੁਬਾਣ ਦੇਹ ਤੇ ਵਲੀ
 ਧੁਜੈ ਸੁਲਿਕ ਜਾਇ ਕੈ ਸੁਪ੍ਰਤ ਪੇਖ ਯੋ ਬਲੀ। ੧੭। ਰਾਮ ਬਾਣ ਕੈ ਹੋਤੇ ਸੁ
 ਦਰ ਪਰਾਵਣਿ ਗਯੋ। ਭਾਗ ਲਿਕ ਮੇ ਗਯੋ ਲਜਾਇ ਮਾਨਿ ਜੋ ਰੁਯੋ। ਸੁ

ਰਾਮਕੁ ਤਕੈ ਪਿਥੇ ਸੁਮੁਰ ਛਿਪ ਰੇਧੇਗੇ। ਮਨੁ ਖਰਾਵ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਲਾਪ ਰਾਮ
ਜੀ ਕਰੇ॥ ੧੫॥ ਹਨੁ ਮਤਿ ਬਖਨਿਯੋ ਜਲਖ ਮਇ ਜਿਵਾਇਯੋ॥ ਮਤਿ ਖ
ਧੀ ਜੁਆਨ ਬੇਗਦੀ ਲੁਨਾਲ ਗਾਇਯੋ॥ ਸੁਬਾਨ ਰਾਜਿਵਾਇਯੋ॥ ੧੬॥
ਖਪੀਲਿ ਆਇ ਕੈ॥ ਤਬੇ ਤਿਤੁ ਖਮਾਰੁ ਤੀਚਲੇ ਸੁਬੇਗ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੧੭॥
ਕ **ਬਿ**॥ ਵਾਧੇ ਵੇਗ ਗਯੋ ਜਲਸਾਗਰ ਕੋ ਪਾਰ ਪਯੋ ਯਹੀ ਸਮਾਚਾਰੁ
ਲਕਾਰੇ ਲਖ ਪਾਯੋ॥ ਰਾਜਿਨੇ ਕੇ ਰਾਈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਹਿਤ ਕੁਈ ਸੁਬਲਾ
ਇਹਨੁ ਮਾਨਖੀ ਗਸਾਗਰ ਪਠਾਯੋ॥ ਕੁਤਿ ਕੋ ਜਿਵਾਹਿ ਸਮਤਿ ਖਪੀ
ਅਨਾਹਿ ਯਹ ਸੁਨੀਦ ਸਕਿਠ ਹਲਕਾਰੇ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਕੁਈ ਚਿਤਿ ਓਰ
ਕੁਰੀ ਗਯੋ ਰਾਤਿ ਕੋ ਮਝਾਗੀ ਕਾਲਨੇ ਮੀਕੋ ਅਵਾਸ ਸੁਭਿਦਾਸ ਦੁਖ ਪਾਯੋ
ਯੋ॥ ੨੦॥ ਏਕਲੇ ਨਿਹਾਰ ਆਯੋ ਰੂਨ ਕੋ ਮਝਾਰ ਦਸਕਿਠ ਸਿਰ ਦਾਰਕਾ

ਲਨੇਮੀਬਿਸਮਾਯੋਏ। ਜਿਹਕਰਦੇਉਪੁਨਿਤੁਰੇਉਰਸੇਉਕਰਪੁਜਾਅ
 ਰਪਾਦਿਪੁਨਿਆਗੇਯੋਅਲਾਯੋਏ। ਰਾਖਸਕੇਰਾਜਕਰੋਕੋਨਅਬਕਾ
 ਜਤਮਗਾਤਿਕੋਏਕੋਲੋਗਹਕਾਏਮਮਆਯੋਏ। ਉਰਦੁਖੀਅਤਿਦੀਨ
 ਮਨਰਾਵਣੁਮਲੀਨੁਸੁਬੁਲਾਇਕਾਲਨੇਮੀਕੋਹਿਮਾਲਜਾਅਲਾ
 ਯੋਏ। ੨੧। ਕਾਲਬਲਵਾਨਮਮਦੁਖਤੁਮਹਾਨਿਕੁਯੋਮਾਰਰਣਸਾਂਗ
 ਰਾਮਕੁਤਮਮਮਾਰਯੋ। ਮਹਾਬੇਗਵਾਨਲੋਨਐਖਧੀਮਹਾਨਪੁਨਿਤਾਹਿ
 ਕੇਸਿਵਨਾਹਿਤਹਨੁਏਪਧਾਰਯੋ। ਬਿਖਨਾਜਿਉਹੋਇਤਿਨਕਰੋਕਾ
 ਜਸੋਇਤੁਮਮਹਾਮਤਿਮਾਨਕਾਜਬਨੇਗੋਸਵਾਰਯੋ। ਮਾਇਆਮੁਨਿ
 ਬੁਝਧਰਹਨੁਮਾਨਮੋਹਕਰਕਾਲਕੋਬਿਤਾਇਆਉਮਿਦਗਮਿਧਾਰਯੋ।
 ੨੨। ਰਾਵਣਕੀਸੁਨੀਬਾਨੀਕਾਲਨੇਮੀਹੁੰਬਖਾਨੀਸੁਨੀਯੋਲੀਕੋਸਬਾਤਿ

ਤੇਹਕਉਚਾਰਹੋ। ਕਾਜਤੇਸਵਾਰਨਹਿਆਪਨਬਿਚਾਰਕਛੁਤੇਹਹਿਤਕ
ਜਨਹਿਪ੍ਰਾਣਨਿਜਧਾਰਹੋ। ਮਰੀਚਬਨਹਾਲਜੇਇਹੋਇਗੋਹਵਾਲਮਮ
ਬਿਨਹੀਜਿਦੇਹਪਾਥਿਤਾਂਹੀਕੇਪਧਾਰਹੋ। ਬੁਰਜਿਨਮਾਨਕਛੁਕਰਤ
ਬਖਾਨਹਿਤਹੋਇਗੋਤੁਮਾਰੇਮਨਐਜੇਹੀਬਿਚਾਰਹੋ। ੨੩। ਹੰਨੇਸੁਤ
ਰਾਈਕੁਲਰਾਖਸਕੀਪਾਈਅਬਜੀਵਨਜੇਕਾਜਦਸਕਿਠਨਨਿਹਾਰਯੋ
ਜਾਨਕੀਸੁਰਾਜਤੇਰੇਕਾਜਨਹਿਕਿਤੇਜਨਆਪਨੇਸਰੀਰਜਤ੍ਰਰੂਪਕੇ
ਬਿਚਾਰਯੋ। ਸੀਖਰਾਮਦੀਜਿਯੇਵਿਗੁੰਖਣਕਲਿਕਰਾਜਤਪਬੰਨਬੀ
ਚਦਸਕਿਠਜਪਧਾਰਯੋ। ਪ੍ਰਾਤਜਲਨਯੋਕ੍ਰਿਤਨੀਤਕੀਕਮੇਯੋਅਬਰਾ
ਰਾਜਸਾਜਮੁਨਕੁਸੇਕਸਵਾਰਯੋ। ੨੪। ਸਿਕਰਛੁਦ । ਇਕਾਂਤਠੇਰਸੁ
ਬੈਠਨੀਕੇਆਜਨੀਕਸਧਾਰਾ। ਵਿਖੇਜੇਪ੍ਰਤਿਬਿਧਕਾਸਕੁਦੇਹਉਰਤੇਟਾ

ਗਰੇਕਇੰਦ੍ਰੇਆਪਨੇਪੁਨਿਆਨਆਤਮਮਾਹਿ। ਇਹਹੁੰਤਿਕੀਜੈਲੀ
 ਕਪਤਿਜਗੁਪਾਪਤੇਮਿਟਜਾਹਿ। ੨੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਿਆਰੇਆਤਮਾਨਿ
 ਜਪਾਪਣੇਹਿਬਿਚਾਰਿ। ਸਿਜਾਰਥਵਰਜੇਗਮੇਤਨੁਬੁਧਇੰਦ੍ਰੇਧਾਗ।
 ਆਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਿਣਪ੍ਰਯੋਤਸੁਨੀਏਦੇਖਿਏਪੁਨਿਜੇਇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਾਯਭ
 ਖਯੋਇਹਤਾਬਿਨਾਨਹਿਕੋਇ। ਜਗਜਨਮਾਇਸਥਿਤਨਾਸਕਿਯਹ
 ਆਹਿਕਰਣੇਯਾਗ। ਲਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਸੁਪੇਦਪਰਜਾਰੇਬਹੁਬਿਸਤੰਤ੍ਰਿ
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੁਲੋਭੁਆਦਕਆਹਿਪ੍ਰਤਮਹਾਨਿ। ਤਿਸਾਸੁਤਿਜਨਾਕਨ
 ਕਾਦਸਕਿਠਲੇਹਪਛਨ। ੨੬॥ ਨਿਜਗਣਦਿਖਾਇਜਾਤਮਾਕੋ
 ਮੋਹਦੇਵੇਰਾਗਅਰੋਪੈਪੁਨਿਆਤਮਾਮੇਆਪਨੇਬੇਕਾਗ। ਵਸਆ
 ਪਨੇਕਰਤਾਂਹਿਕੋਪੁਨਿਕ੍ਰੀਤ੍ਰਪੈਮਿਲਤਾਹਿ। ਸੁੰਧਆਤਮਜਾਮਿਲੈਦੁਖ

ਪੇਖੈ ਨਿਜ ਮੰਗਿ ॥ ੨੪ ॥ ਭੁਲਾਇਆ ਪਨ ਆਪ ਕੋ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਸੁ
 ਪਰੇਸਾ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਮੋਹ ਯੋ ਬਹੁ ਪਾਇ ਜਗਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਬ ਮਿਲੇ
 ਜਾਚੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਹੁ ਕਰੋ ਬੋਧਿ ਦਾਗ ॥ ਨਿਵਿਰਤਿ ਦਿਸੈ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਦਸ
 ਕੰਠ ਲੇਤ ਨਿਧਾਰਿ ॥ ੨੫ ॥ ਦਿ **ਹਰ** ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਹੇ ਵਈ ਤਿਆਗੇ
 ਬਿਪਨ ਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੇ ਗੁਣ ਭਾਖਯੋ ਗਹਿਨ ਤਾ ਮੋ ਕੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਕਰ
ਛੰਦ ॥ ਦਸ ਕੰਠ ਤੇ ਨਿਜ ਆਤਮਾ ਕੋ ਵੇਲੇ ਹਬਿ ਚਾਗ ਰਿਕਇ ਵੇ
 ਆਪਨੇ ਅਬਤ ਜੇ ਸੰਗਲ ਬਿਕਾਗ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰਿਨ ਸੁ ਆਤਮਾ ਕੋ ਪੇਖ
 ਹੈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਦਸ ਕੰਠ ਜਾਚੀ ਭਾਖੁ ਹੋ ਸਕਿ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮਿਦ ਜਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਗੀਆ ਮਾਲ **ਤੀਛੰਦ** ॥ ਪਿਆਇ ਨਿਹਾਣ ਨਾ ਸਕੈ ਤਬ ਸੁਗੁਣ ਪਿਆ
 ਨਹਿ ਕੀਜੇ ॥ ਲਿਕੇ ਸਤੇ ਹਿਤ ਭਾਖੁ ਅਬ ਮਾਨ ਜੇਈ ਲੀਜੇ ॥ ਰਿ

ਦੁਪਦਮ ਕੋਸਲ ਸੁਹੇਮ ਪੀਠੇ ਜੜੇ ਮਣਗਣੁ ਜੋਭੁਗੀ॥ ਮਿਦੁ ਵਿਛੋੜੁ ਵਿਛਾਵ
 ਲੇਖਿਖੇ ^{ਮਹਾਰਾਜ} ਵੇਵਤਾ ਮਨ ਲੋਭੁਗੀ॥ ੩੨॥ ਸਿਕਰ ਛੰਦਾ॥ ਤਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਸਹਰਾ
 ਮਥੈ ਠੇਦਾ ਮਨੀਘਨ ਜਾਮਾ॥ ਵੀਰ ਆਸਨ ਕੰਜਾ ਦ੍ਰਿਗਪਦ ਚੰਦਲ ਅਭੁ
 ਰਾਮਾ॥ ਕ੍ਰੀਟਹਾਰ ਕਿਯੁਰ ਕੋਸਤ ਕੁਨੁ ਪਰਾਣਨ ਕਾਹਿ॥ ਕਰਕਟ ਕੁੰਦ
 ਰਸੋਭੁਈ ਬਨ ਮਾਲ ਗਲਲ ਸਕਾਹਿ॥ ੩੩॥ ਲਖ ਮਣ ਛਰੇ ਕਰ ਦੇਧ
 ਨੁਹ ਘੁਬੀਰ ਸੇਵੇ ਨੀਤਾ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਗਵਣੁ ਧਿਆਇ ਤ੍ਰਿਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ
 ਚੀਤਾ॥ ਪਰਾਭੁਗਤਿ ਸੁਕੀ ਜਿਏ ਸਬ ਬੰਧ ਤੇ ਮਿਟ ਜਾਇ॥ ਚਰਿਤੁ ਸੁਨੁ ਤ੍ਰਿ
 ਗਮ ਕੇ ਦਸ ਕੇਠ ਨਿਜ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ੩੪॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਪੁਰਬ ਪਾਪ ਤੇ ਖਿ
 ਲੇ ਕਮੇ ਮਿਟ ਜਾਹਿ॥ ਅਗਨਿ ਮੇਜਿ ਮਤੁਲ ਗਾਸ ਪੜੀ ਨਾਠਹਿਰਾ
 ਹਿ॥ ਭੁਜੁ ਗਮ ਪੁਰਣੇ ਕਤੁ ਪੁਨਿ ਤਿਆਗ ਵੈਰ ਮਹਾਨ॥ ਨਿਰਭੁਗਤਿ

ਧੁਕਤਿ ਸੁਰਾਮਭੁ ਜਿਏ ਪੁਰਖੁ ਜੋਇ ਪੁਰਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣ ਉਮਾਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਯੁਧ ਕੰਡੇ ਖਸਟ ਮੋਧੀ ॥
ਇ। ਸ੍ਰੀਮਹਾ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਲ ਨੇ ਮਕੇ ਵਕ ਜੁ ਨਿਕਹੇ ਜੁ ਅੰਮਿਤ
ਸਾਗਾਰ ਵਲ ਕੇ ਦੁਖ ਭੁਯੋ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਪੁਨਿ ਭੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕਰੇ
ਵਿਗਲਾਲ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧ ਭੁਯੋ ਬਿਸਾਲ ਭੁਯੋ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਹਿ ਜਨੁ ਜੈ ਬਰਸੁ
ਡਰਯੋ ॥ ਹਨੇ ਅਬ ਤੇ ਹਤ ਵਾ ਅਇਸੁ ਨ ਕਰੀ ਮੋਹ ਰਾਮ ਕਛੁ ਦਯੋ ਤੇ
ਐਸੇ ਸੁ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਰਾਖ ਵਕੇ ਦਾਸ ਭੁਯੋ ਮੋਹ ਤੇ ਪਲਾਇ ਗਯੋ ਕਹਯੋ
ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਦੇਵ ਕ੍ਰੋਧ ਬਨੇ ਡਰਯੋ ॥ ਬਾਤ ਨ ਸੁਹਾਇ ਤੁਬ ਕਰੇ ਤੇ ਸਹਾਇ
ਮੁਖ ਐਸੇ ਤੁ ਅਲਾਇ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਪਧਾਰਯੋ ॥ ੨ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਵਕ ਮਾਨ
ਗਿਰਜਾ ਪਧਾਨ ਕੀ ਯੋਹਨੁ ਮੁਖਿ ਪਨ ਸੁਕਾਲ ਨਿਜ ਕਾਯੋ ਹੋ ॥ ਹਿਮ

ਲਛਿਗਜਾਇਉਮਾਂਕੀਨੋਹੈਉਪਾਇਇਕਬਡੋਬਿਸਥਾਰਬਨਤਪਕੋਬ
 ਨਾਯੋਹੈ॥ਮੁਨਿਕੁਸਧਾਰੇਬਹੁਸਿਖਪਰਵਾਰੇਕਰਲਈਅਖਮਾਲਡੀਮਡਾ
 ਮਤੋਸੁਹਾਯੋਹੈ॥ਪਥਿਹਨੁਮਾਨਤਿਨਕੀਯੋਹੈਅਤੁਨਾਇਮਅੰਜਨੀਕੁ
 ਮਾਰਤੁਹਿਬੇਗਪੁਨਿਆਯੋਹੈ॥੩॥ਦੇਖਹਨੁਮਾਨਇਕਾਸਮਮਹਨ
 ਬਹੁਚਿਤਗਲਤਨਮਨਏਹੁਹੈਬਿਚਾਰਯੋ॥ਮੁਨਿਮੰਡਲਪ੍ਰਬੀਨੋਤ
 ਪਬਨਹੈਨਵੀਨੋਜਬਆਗੇਹਮਆਏਤਬਏਹੁਨਨਿਹਾਰਯੋ॥ਮਾਰਗ
 ਭੁਲਾਨੈਕੋਤਚੀਤੁਕੁਮਸਾਨੇਮਮਧਸੇਬਨਬੀਚਯਹਆਸਮਆਪਾਰਯੋ
 ਦੇਖਮੁਨਿਧੀਰਅਤਿਸੀਤਲਸੁਪੀਵਨੀਰਵੇਦੁਗਿਰਜਾਉਹਨੁਮਾਨ
 ਨਿਰਧਾਰਯੋ॥੪॥ਐਸੇਤੁਬਖਾਨਬਰੇਬੀਚਹਨੁਮਾਨਬਨਯੋਜਨਮਹਾਨ
 ਇਕਾਸਮਸੁਹਾਏਹੈ॥ਕਦਲੀਖਜੂਰਪੁਨਿਪਨਸਗਰੂਰਫਲਪਾਕੇ

ਅਤਿਕੁਰੇਤਰੁ ਮਿਲਦਿਕਾਏਯੋ॥ ੩੫ ਬਲਹੇਰਮਿ ਗਜੇਰਸੁ ਚਫੇਰ
 ਰੇਕੁਏਮੀਤਕੁ ਰੇਵੇਰਕੁ ਦਾਬਿਸਰਾਏਯੋ॥ ਤਾਹਿਬਨਬੀਚਕਾਲਨੇਮੀ
 ਖਲਨੀਚਇਕਾਅਸਮਬਨਾਇਰਾਟਨੁਨੇਬਨਾਏਯੋ॥ ੪॥ ਇੰਦੁ
 ਗੋਪਧਾਰਕਰਗੋਮੁਖੀਅਵਾਰਿਸਿਵਲਿੰਗਏਓਦਾਰਤਿਹਪੁਜੇਮਨੁ
 ਲਾਇਕੋ॥ ਇਤਖੀਰਜੇਨਵਾਏਇਤਲਏਦਿਗਠਗੀਮਨਿਗਾਲਿ
 ਕੋਬਜਾਇਕੋ॥ ਧੁਪਕੋਚਢਾਏਮੁਖਮਿਤੁਅਲਾਏਠਿਰਕਰੇਸਿਵਾਪਿ
 ਆਨੁਦੁਓਨੈਨਕੋਮਿਲਾਇਕੋ॥ ਹਨੁਮਾਨਪੇਖਮੁਨਿਜਾਨਯੋਬਿਜੇਖ
 ਮੁਨਿਕਰੀਅਭਿਬਿਦਨਾਕੁਵਾਨੀਦਿਗਜਾਇਕੋ॥ ੬॥ ਕੁਗਵਨਰਾਮ
 ਕੋਜਦਤਪਹਿਚਾਨੇਮਮਹਨੁਮਾਨਨਾਮਮੇਰੇਲੋਕਮੇਬਖਾਨੀਏ॥ ਰਾਮ
 ਕਾਜਹੈਮਹਾਨੇਖੀਰਸਾਗਰੰਜਨਾਨੇਮਮਕੁਈਤ੍ਰਿਖਕੁਰੀਕਾਹਿਪਾਪਤ

ਤੇ ਪਾਨੀਏ। ੫॥ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਾਨ ਜਲ ਕੀ ਜਿਏ ਬਖਾਨ ਮਾਨਿ ਬੇਗ ਮਾਜਾ ਨੇ ਉਰਖ
 ਹੀ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਏ। ਸੁਨਿ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੁਨੀ ਕਾਲ ਨੇ ਮੀ ਹੁ ਬਖਾਨੀ ਸੁਨੀਏ ਭੁ
 ਵਨੀ ਬਾਤ ਵਹੀ ਨਿਜ ਕਨੀਏ। ੧॥ ਕਮੰਡਲ ਕੁਨੀ ਰਤ ਮਪੀ ਵੇ ਕਾਪੀ
 ਰਖਾ ਹਪਾ ਕੇ ਠਲ ਭਾਰੇ ਅਬੁਨੀ ਕੇ ਮੁਖ ਦੀ ਜਿਏ। ਆਸ ਮਾਨਿ ਵਾਸ ਕਰੇ
 ਮਨ ਕੇ ਕਲੇਸ ਹਰੇ ਜੇ ਇਹ ਹਨੀ ਕੇ ਉਹ ਚਿਤ ਨਹਿ ਕੀ ਜੀਏ। ਭੁਤ ਅੰਭੁ
 ਵਿਖਤ ਪਬਲ ਕੇ ਪਛਾਨੇ ਸਭੁ ਭੁਈ ਬਾਤ ਲੀਕ ਅਬੁ ਜੇ ਈ ਸੁਨਿ ਲੀ ਜਿਏ
 ਲਖ ਮਣੁ ਹੈ ਉਥਾ ਨੇ ਬਾਨ ਰਜਿ ਵਾਨੇ ਸਭੁ ਰਾਮ ਕੇ ਨਿਹਾਰੇ ਕਾਪਿ ਉਰਮੇ
 ਪਤੀ ਜਿਏ। ੨॥ ਜੇ ਵੇਯਾ। ਸੁਨਿ ਕੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਮੁਨਿ ਕੇ ਸੁਕ ਮੰਡ
 ਲ ਨਾਤਿ ਖਜਾਏ। ਜਲ ਕੇ ਸਰ ਮੇਹਾ ਵਿਖਾਇ ਦਿਜੇ ਜਲ ਪਿਆਸ ਭੁਈ
 ਮਾਨਿ ਮੇਆ ਪਿਕਾਏ। ਸੁਤ ਬਾ ਮੁਨਿ ਭੁਖ ਮਹਾ ਕਪਰੀ ਕਪਰੀ ਇਕ ਸਿ

ਖਸੁਤਾਹਿਬੁਲਾਏ। ਬਟਵਾਪੁਕੁਮਾਰਕੋਜਾਇਕੁਲੇਅਬੁਨੀਰਤਲਾਵਸੁਦੇ
 ਹਦਿਖਾਏ। ੬। ਨੈਨਮਿਲਾਇਸੁਨੀਗਮਚੇਪੁਨਿਆਵਹੁਬੇਗਜੁਪਾਸਹ
 ਮਾਗੇ। ਮਿਤਕਰੇਓਪਦੇਸਤੁਮੇਸੁਮਹੋਖਪੀਜਾਕਰਨੈਨਨਿਹਾਰੇ। ਭੁਖਤਬ
 ਹਨੁਮਾਨਗਏਦਿਗਮੀਟਪਸੇਜਲਤਾਲਮਝਾਗੇ। ਪੀਨਲਗੇਜਲਕੋ
 ਜਬਹੀਮਕਰੀਇਕਅਇਗਹੇਕਪਿਭੁਗੇ। ੧੦। ਪਿਰੁਜੁਰੂਪਮਹਾਨਤਿ
 ਸੇਪਿਖਤਾਂਹਨੁਮਾਨਭੁਯੇਰੁਖਭਾਰੀਦੋਕਰਮਾਹਿਫਰੀਮਕਰੀਮੁਖਫਰ
 ਦਏਮਕਰੀਵਹੁਮਾਰੀ। ਦਿਬਅਪਰੁਰੂਪਧਰੇਹਨੁਮਾਨਵਹੀਨਭੁਮਾਹਿ
 ਨਿਹਾਰੀ। ਹੈਨਭੁਤੇਅਬਹੀਉਤਰੀਜਨਰੂਪਬਿਰਾਜਤਤਾਹਿਅਪਾਰੀ।
 ੧੧। ਗੀਅਮਾਲਤੀਛੰਦ ॥ ਧਨੁਮਾਲੀਨਾਮਤਿਤਹਨੁਮਾਨਕੋਤਿਨਭੁਖ
 ਯੋਪੁਸਾਦਿਤੇਰੇਵਾਪੁਸਤਅਹਿਸਾਪਮੇਰੇਨਾਖਯੋ। ਸ੍ਵਾਪਪੁਰਬਬੇਦਯੋਸੁ

ਨਿਭਯੋਤੋਤਮਹਾਨੀਏ। ਇਹਕਾਲਨੇਮੀਦੈਤਾਅਸਮਨਾਮੁਨੀਸਰਜਾਨੀ
 ਏ। ੧੨। ਤੇਵਿਪਨਕਰਨੇਕਾਜਯਾਕੋਲਿਕਨਾਥਪਠਾਯੋ। ਯਹਆਹਿ
 ਮੁਨਿਨਿਵਿਹੀਂਸਕੇਮੁਨਿਭੁਸੁਯਾਹਿਬਨਾਯੋ। ਹਨਿਦੁਸ੍ਰਦੇਣਸੁਰੂਪ
 ਰੇਕਪਿਜਾਇਸਾਚੁਬਤਾਇਆ। ਮੇਜਾਉਬ੍ਰਹਮਸੁਲੋਕਮੈਤਵਸਿਗਪਾ
 ਪਮਿਟਾਇਆ। ੧੩। ਇਮਭੁਖਗਈਸੁਸੁਰਗਕੋਹਨੁਮਾਨਾਸੁਮਾਅ
 ਏਓ। ਅਯਉਪਿਪਤਾਹਿਕੋਪੁਨਿਕਾਲਨੇਮਅਲਾਇਓ। ਕਪਿਸ
 ਤਮਾਤੁਆਉਮੇਦੁਗਨਾਬਿਲਿਬਹਕੀਜਿਏ। ਤਵਮਤਿਦੇਵਉਕਾਨ
 ਮੈਗੁਰਦਖਣਾਮਮਦੀਜੀਏ। ੧੪। ਇਹਭੁਤਿਸੁਨਿਹਨੁਮਾਨਾਪਨੀ
 ਬਾਧਮੁਰਸੁਭਾਗੀਆਗੁਰਦਖਣਾਮੁਨਿਲੀਜੀਏ। ਇਮਭੁਖਤਾਉਰਮਾ
 ਗੀਆਗਤਜਿਅਖਿਮਾਲਸੁਗਮੁਖੀਮੁਨਿਭੁਸਦੇਤਉਤਰਿਕੋ। ਹਨੁਮਾਨ

ਸੁਲਕਨੇਲਗੇਬਹੁਮਾਇਆਬਿਸਤਾਰਕੈ॥੧੫॥ਮਹਾਮਾਇਕਦੁਤਾਹਰਨਮ
ਨਮਾਇਨਕੇਅੰਗੇ॥ਮਾਰਮੁਖੀਤੋਰਸਿਰਹਨਮਾਨਪ੍ਰਾਣਜੁਤਾਹਗੇ॥ਪ੍ਰਾਣ
ਲਾਖਪੀਰਜਮੁਖਿਕੇਗਿਰਦੁਲਤਾਹਿਨਿੰਤਾਰਯੋ॥ਪਿਖੀਨਾਤਹਿਅੰ
ਖਪੀਗਿਰਨਿਖਲਤਾਹਿਉਖਾਰਯੋ॥੧੬॥ਸਦੈਯਾ॥ਉਖਾਰਪਤਾਰਕੇ
ਲੈਕਰਮੇਹਨਮਾਨਜੁਰਾਖੁਵੰਦਿਗਆਏ॥ਆਨਖਾਰਪਰੇਦਿਗਮੇ
ਯਨਮਾਨਮੁਖਿਅਹਿਵਾਕਅਲਾਏ॥ਜਿਕਛੁਜਗਕੋਰਪ੍ਰਭੁਮੁਖਅਖਾਖਿ
ਲੈਬੁਜਦੇਹੁਮਿਦਾਏ॥ਯੋਜਨਿਕੈਹਨਮਾਨਗਿਗਾਰਖੁਨਾਬੁੰਦੁਲੇਮਨਮੇ
ਹਰਖਾਏ॥੧੭॥ਜੋਰਠਾ॥ਲਈਅੰਖਪੀਖੀਰਖੁਪਤਿਜਿਗਸੁਖੇਣਕੈ
॥ਕਰੀਚਿਕਤਸਾਖੀਰਲਖਮਣਲੇਜਿਵਾਇਕੈ॥੧੮॥ਸਦੈਯਾ॥ਸੁਪ
ਤੇਥਿਤਿਜਿਉਲਖਮੰਨਉਰੇਮੁਖੁਤਰਆਬਿਪਬੈਨਅਲਾਏਮਕਰਿ

ਜਾਹਿਰੇ ਰਣਠਾਢ ਅੰਬੇ ਦਸ ਕਿਠ ਦਯੋ ਆਲੋਕ ਪਠਾਏ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਹ
 ਯੋਲਾਖ ਮੰਨ ਜਬੇ ਸੁਨਿ ਕੈਰ ਪੁਨਿ ਦਨ ਜੁਹਰ ਖਾਏ ॥ ਸਿਰਚੁ ਮਉ ਮਉਰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਰੇ ਰਖੁ ਨਾਇਕ ਭੂਤਿ ਜੁਕਿ ਠਲ ਗਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਕ^{੨੨} **ਬਿਤੁ** ॥ ਕੁਹ ਭੁਗ
 ਵਾਨ ਸਨੁ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਹੋਰਿ ਕਾਜਿ ਮੇਰਿ ਅਲਖ
 ਮਣੁ ^{ਮਨ} ਭਾਈ ਕੇ ਮਿਟਾਇ ਦੇ ਘਾਇ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਜੁ ਜੀਵਤ ਨਿ
 ਹਾਰਿਆ ਅੰਧੇ ਸੇ ਪੁਨਿ ਭਾਖ ਰਖੁ ਨਾਥ ਕਾ ਪਿਸਾਥ ਲਏ ਅੰਗ ਕਾ ਪਿਨਾਥ
 ਪੁਨਿ ਸਾਥ ਹੀ ਪਧਾਰਿਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਰਾ ਮਸੀਰਾ ਮਤੇ ਜਧਾ ਮਪੁਨਿ ਸਾਥ ਜੁ
 ਵਿਭੀਖਣ ਕੇ ਸਮਿਤੁ ਹੋ ਬਿਚਾਰਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋ **ਹਰਾ** ॥ ਲੈ ਪਖਾਣ ਪਾਦ
 ਪਾਪ ਨੇ ਬਾਨ ਰਵੈ ਰਣ ਧੀਰਾ ॥ ਸਮਰ ਭੂਮਿ ਸਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮਹਾ ਬਲੀ ਭੁਟ
 ਬੀਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜ **ਵੈਯਾ** ॥ ਇਤਿ ਬਾਨ ਗਲੈ ਕਰ ਆਯੁ ਪਕਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇਚਯ

ਕੋਭੁਟਾਏ। ਉਤਰਵਣਰਾਪਵਬਾਨਹਨੇਗਦਲਿਕਬਿਖੇਸੁਮਹਾਂਦੁਖ
ਪਏ। ਜਿਉਗਜਰਜਮਿਗੇਂਦਹਤੇਅਹਿਕੰਪਤਿਜਿਉਖਗਰਜਹਪਾ
ਏ। ਤਿਉਦਸਕਿਠਰੁਰੇਰਣਰਾਪਵਕੈਬੈਠਸਿੰਘਾਸਨਦੇਤਬੁਲਾਏ। ੨੨
ਬੈਠਸਿੰਘਾਸਨਦੇਤਨਕੋਪੁਨਿਰਵਣਪਾਬਿਧਿਬੈਨਅਲਾਯੋ। ਮਾਨੁ
ਖਕੈਮਰਣੇਹਮਰੇਜੁਪਿਤਾਮਹਪੁਰਬਆਪਬਤਾਯੋ। ਮਾਨੁਖਨਾਮਮ
ਮਾਰਜਕੈਅਹਿਆਪਨਗਾਇਣਕੁਤਲਜਾਯੋ। ਮਾਨੁਖਦਾਸਬੀਹਰਿਤੇਇ
ਸੁਮਾਰਨਮੋਹਇਚੈਚਢਾਯੋ। ੨੩। ਅਨਰਿਨਮਹੀਪਤਿਸੁਪਦਯੋਮਮ
ਪੁਰਬਸੇਸੁਨਿਯੋਮਨੁਲਾਈ। ਉਪਜੇਮਮਦੇਜੁਬਿਖੇਪਰਮਾਤਮਨਾਬਕਨੀ
ਜਿਨਕੀਛਬਜਾਈ। ਤਵਪੁਤਸੁਪੇਤਰਬਾਂਧਵਕੇਜਹਿਮਾਰਤਗੇਰਣਮੰ
ਰੁਲਾਏ। ਇਮਭਾਖਮਹੀਪਗਯੋਖਿਨਮੇਜਹਿਆਪਿਬਿਰਾਜਤਹੈ

ਸੁਰਗਈ॥੨੪॥ਜਿਥਠਾਉਪਜੇਗਾਮਸੁਗੁਨਿਜਚੈਮੇਕੋਮਾਰਹੈ॥ਕਿਉ
 ਕੰਨਅਤਿਮੁਕੁਨਿਵੈਕੇਵਸਹੈਕੁਯੋ॥੨੫॥ਦਿਹਰਾ॥ਲਿਆਵੁਤੁਤਾਹਿ
 ਜਗਾਇਕੈਮੇਢਿਗਲਾਹੁਨਦੀਲਾ॥ਯੋਸੁਨਿਗਏਜਗਾਵਨੇਬਡੇਜਿ
 ਨਕੇਡੀਲਾ॥੨੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਬਰੇਜਬਰੇਨਤਬਸਦਸਨਕੇਲਗੇਪੋਨਚ
 ਲੇਤੇਉਤਾਇਨਠਗਾਇਰਹੇਮਦਿਗੇ॥ਕੇਚਿਤਪਲਾਇਪੁਨਿਕਾਹੁਕੀਉ
 ਤਾਇਪਾਗਕੁਗਚਲੇਕੇਈਕੇਈਪਜੇਗਹਕੇਦਗੇ॥ਕੇਚਿਤਉਤਾਨੇਤ
 ਰੁਜੀਜਲਪਟਾਨੇਕੁਟਖਾਂਹਿਛਲਪਕੈਜਨੁਕਦਕਦਬੰਦਗੇ॥ਕੇਚਿ
 ਤਸੁਬੀਰਧਰਧੀਰਕੁਟਾਏਛਿਰਥਟਦੈਦੁਵਾਰਨਕਪਜੇਜਾਇਅਦਿਗੇ
 ੨॥ਜਵੈਯਾ॥ਸੁਸੁਮੇਰਸਮਾਨਸੁਰੇਜਨਕੇਹਿਤੁਆਨਪਨੇਢਿਗਪੁਜ
 ਬਨਾਏ॥ਮਿਗਅੰਮਾਹਿਖਾਆਤਿਸੁਰਪਨੇਤਿਹਿਕੋਰਿਨਕੋਰਿਸੁਰਾ

ਖਜਲਿਆਏ॥ ਫਿਗਸੇਣਤਿਕੇਬਹੁਕੁਰੁਰੇਮਧੋਕੇਕਲਸਾਨਹਿਜਾਤਿ
ਗਿਨਾਏ॥ ਚਿਦਨਸੇਤਨਲੀਪਤੈਏਫਿਗਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਧਪਜਗਾਏ
ਪਨਸੇਫਿਗਰਾਖਸਗਾਜਤਏਪੁਨਿਹਾਥਨਸੇਤਿਨਕੋਤਨਪਾਏ
ਪਟਕਾਨਨਕੇਪੁਨਿਕਾਨਨਮੈਬਲਵੇਤਸਰੈਧਾਨਿਜੀਖਜੁਨਾਏ॥ ਫਿ
ਗਆਨਅਨੇਕਸੁਰੇਰਾਹਰੇਪੁਨਿਕੋਟਿਨਕੋਟਿਸੁਦਿਦਬੁਦਾਏ॥ ਓਤ
ਭਾਂਤਿਸਾਮੀਪਸੁਆਇਸਰੈਜਗਾਵਨਹੇਤਮਹਾਬਲਲਾਏ॥ ੨੬॥
ਖਰਥਿਠਤੁਰੇਗਮਤੜਕਸਾਗਜਾਅਕਿਜਤਾਤਨਮਾਤਿਚਲਾਏ॥ ਏ
ਕਤਾੜਿਤਤਾਹਿਗਦਾਗਾਹਿਕੈਇਕਕਾਸਟਦੇਡਅਨੇਕਲਗਾਏ
ਇਕਸੋਲਿਨਕੋਸਿਰਮਾਰਤੁਹੈਇਕਮਾਰਤਮੁਜਲਕੋਫਿਗਆਏ
ਇਕਖੈਚਿਤਕੇਸਨਕੋਬਲਕੈਇਕਕਾਨਨਕਾਟਤਕੋਪਬਢਾਏ॥ ੨੭॥

ਇਹ ਭਾਂਡਿ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰ ਸਭੈ ਨਹਿ ਜਾਗਤ ਜੇ ਉਲਟੇ ਅਲਸਾਏ। ਤਬ ਠੇ
 ਗਬਿਚਾਰ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੁਇ ਗਨਾ ਰਿਨ ਕੇ ਬਹੁੰਦੁ ਰੁਬਲਾਏ। ਅਹਿਰਾ
 ਖਸਦੇ ਵਨ ਕੀ ਦਹਿਤਾ ਨਰ ਕੀ ਨਰ ਕੀ ਸਗਲੀ ਪੁਨਿਆਏ। ਚਿਗ
 ਨਾਚਤ ਗਾਵਤ ਆਇ ਸਭੈ ਕਰਕਿ ਕਮ ਚੇਦਨ ਲੇਪ ਲਗਾਏ। ੩੧॥ ਗ
 ਲਟੂਲ ਸੁਗੰਧਨ ਮਾਲ ਪਗੀਦੁ ਗਵਾਰਿ ਜਕੀ ਛਬਦੁ ਗਨਿ ਵਾਰੀ।
 ਤਨਕਾ ਚਨ ਸੀ ਦੁਤਿ ਛਾਜਤਿ ਤੈ ਪਦਨੁ ਪਰਕੀ ਸੁਨਿ ਝੁਨਕਾਰੀ।
 ਸੁਤੀਰਨ ਜੇ ਘਸੁਰੀ ਰੁਜ ਮਾਪਨ ਪੀਨ ਪਯੋ ਪਰ ਰਪ ਕੁਮਾਰੀ। ਅਤਿ
 ਕੁੰਚਤਿ ਤੈ ਅਲਿਕਾ ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਨੀਲ ਸਰੋਰੁ ਹੋਤ ਸਾਰੀ। ੩੨॥ ਤਿ
 ਨਕੁ ਮਲ ਹਾਥ ਸੁਗਤੁ ਲਗੇ ਪੁਨਿ ਨੇਵਰ ਕੀ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ਪਾਇਗ
 ਨੀਵ ਪਟੀ ਸੁਜਗੇ ਤਬ ਹੀ ਪਟਕਾਨ ਨਾਨ ਨਲੀ ਨਝੁਤਾਈ। ਬਰ

ਵਨਲਜੇਮੁਖਸੋਭਤੁਪੈਕੁਜਐਰਕੁਜੇਗਮਸੀਛੁਬਪਾਈ।ਤਬਗਾਗਰਕੇਟ
ਪਖਾਰਮਹਾਮੁਖਮਾਹਿਪਤਾਗਮਨਿਜਲਜਾਈ॥੩੩॥ਮੁਖਮਾਜਧਰੇਮਦ
ਪਾਨਿਕਰੇਦਾਸਿਜੇਪੁਨਿਮੇਧਘਨੇਤਿਨਖਾਯੋ।ਘਟਸੇਲਤਕੇਬਹੁਪਾ
ਨਕਰੇਮਾਹਿਪਾਮਿਗਸੁਰਜੁਦਾਕ੍ਰਿਚਬਾਯੋ।ਜਬਲੇਗਨਤਾਬਹੁਭਾਂਤਿ
ਕਪਯੋਚਲਆਪਤਬੈਠੈਗਰਾਵਣਆਯੋ।ਆਰਿਬੀਧਨਰਾਵਣਪਾਇਕ
ਗੀਗਾਹਿਬਾਂਹਿਦਸਾਂਨਨਪਾਸਬੈਠਾਯੋ॥੩੪॥ਰਾਵਣਦੀਨਗਿਗਾਮੁ
ਖਬੋਲਤਭ੍ਰਾਤਜੁਨੇਅਬਤੇਹਜੁਨਾਉ।ਕੁਵਮੰਡਲਕਯਕੁਯੋਹਮਕੋਘ
ਰਕਾਨਨਤਾਹਿਤਤੇਹਜਗਾਉ।ਮਮਸੁਰਮਹਾਸੁਤਪ੍ਰੇਤਹਨੇਪੁਨਿਬਾਧਦ
ਰਾਮਹਨੇਦੁਖਪਾਉ।ਮਰਣੁਅਬਆਇਜਮੀਪਕੁਯੋਸਿਰਕਾਲਗਹੇ
ਕ੍ਰਿਤਕੋਨਕਮਾਉ॥੩੫॥ਵਾਜਰਥੀਅਹਰਾਮਮਿਲੇਸੁਰੀਵਕਿਜਿਗਸ

ਮੰਦਰੇਹੈ। ਕਾਵਤ ਮੁਲ ਬਲੀ ਮਰੇਹਣ ਮੰਡਲ ਰਾਖ ਸਪੁਜਿਦਰੇਹੈ। ਬਾਨ
ਰਨਾ ਸਪਿਖੇਨ ਕਬੀਰਣ ਮੰਡਲ ਗਾਜਤ ਬੀਰਖਰੇਹੈ। ਜਾਤਿ ਤੋਹ ਜਗ
ਇਲਯੋ ਅਰਿ ਮਾਰਹੁ ਜੇਗਢ ਲਿਕ ਭਿਰੇਹੈ। ੩੬। **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਭ੍ਰਾਤਨਿ ਮਿ
ਤ ਸੁਕੀ ਜਿਯੇ ਦੁਸਾਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਅਪਾਗਾ ਰਾਵਣ ਕੇ ਸੁਬਿਲਾਪ ਆਹਿ ਜਨ
ਯੋ ਕਾਨ ਮਝਾਗ। ੩੭। **ਦੇਯਾ** ॥ ਪੁਰਬ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇਤ ਬੀਨਿ ਪਸੇਹ
ਸੁਤੇਹ ਬਤਾਏ। ਪਾਪ ਬਰੇ ਭਵ ਮੰਡਲ ਮੇਤਿ ਨ ਕੇਠ ਲਾਵਣੈ ਤ ਅਬਪ
ਏ। ਰਾਮ ਨਗਾਇਣ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਣ ਮੇਦ ਸਕੀਰ ਸੁਤੇਹ ਜਨਾਏ। ਸੀਖ
ਅਯੋ ਸਭ ਕੀ ਜਨਨੀ। ਇਹੁ ਤਿਕਯੋ ਭਵਨਾ ਮਨ ਆਏ। ੩੮। ਏਕ ਸ
ਮੇਨਿ ਜਕੋ ਬੁਦਿ ਗੀਬਨ ਮੇਮੁਨਿ ਨਰਦ ਜੁਨਿ ਹਾਗੇ। ਮੋਹ ਕਯਯੋ ਕ
ਰਜੇ ਰਦੁ ਉਕਿ ਹਠ ਰਕਹੇ। ਮੁਨਿ ਆਪ ਪਾਗੇ। ਦੇਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮਿਲ

ਕੋਤਿਯੋਠਰੁਤਿਇਮਤਾਹਿਉਚਾਰੇ। ਦੇਵਨਮਾਹਿਜਨਯੋਹਮਹੁਤਿਯੋਠਰੁਏ
ਸੁਦਿਤਤੁਮਾਰੇ। ੩੫। ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਮਦੇਨੋਪੀਕਾਦਈਭੁਏਦੁਖੀਸੁਰਕੁਰਾ। ਬਿ
ਸਨਸਮੀਪਸੁਜਾਇਕੈਦੇਵਨਕਰੀਪੁਕਾਰਾ। ੪੦। ਦੇਹਰਾ ॥ ਭੁਗਤਿਭਾਇ
ਉਸਤਤਿਕਰੀਦੇਵਨਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਤੀਨਲੋਕਕਿਟਕਬਲੀਰਾਵਣੁਹਨ
ਕੁਗਵਨਾ। ੪੧। ਮਾਨੁਖਕੋਮਰਣਾਤਿਨੋਬ੍ਰਹਮਾਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਘਾਤੇਮਾਨੁ
ਖਰੁਪਧਰੁਹਨੋਤਾਹਿਭੁਗਵਨਾ। ੪੨। ਸਦੇਯਾ ॥ ਬਿਸਨਕਹਯੋਜੁਰਮਡਿਲ
ਕੋਤਿਮਹੀਸੁਕਰੇਨਹਿਛੀਲਲਗਾਵੇ। ਮੇਰਪੁਰੁਪਤਿਕੀਕੁਲਮੇਉਪਜੇ
ਪੁਨਿਰਾਮਸੁਨਾਮਕਹਾਵੇ। ਰਾਵਣਕੋਰਣਮਾਹਿਹਨੋਤੁਮਰੇਉਰੇਕਸਭਦ
ਖਮਿਟਾਵੇ। ਨਾਰਦਯੋਮਮਭਾਖਗਯੋਦਸਕਿਠਵਹੀਅਬਤੋਹਜੁਨਾਵੇ। ੪੩
੩। ਰਾਮਸਨਾਤਨਬ੍ਰਹਮਾਪਿਥੇਅਬਬੈਰਦਯੋਉਰਤੇਜਕੁਭਾਰੀ। ਮਾਨੁਖਰੁ

ਪਲਯੋਹਰਿਸੁਦਰਸ਼ਨੁਜਿਏਉਰਪੁਮਪਿਆਗਿ॥ ਰਾਮਕੁਜੇਉਰਕੁਤਰਜੇਤਿ
 ਨਹੋਤਪੁਸਿਨਸੁਰਾਮਮੁਰਗੀ॥ ਭੁਗਤਿਜਨੇਉਰਕੁਤਰਗਿਆਨਸੁਗਿਆ
 ਨਹੀਬਿਧਨਦੇਤਿਨਿਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਭੁਗਤਿਤੋਬਿਹੀਨਜੇਈਕੀ
 ਜਿਏਬਿਅਰਥਸੁਭਸੁਨੇਮਤਿਲਾਇਅਬਜਾਰਕੋਬਖਾਨਿਏ॥ ਲੀਲਾਅ
 ਨੁਕਾਰਅਵਤਾਰਹੈਅਨੇਕਹਰਿਤਿਨਕੋਹਜਾਰਪੁਨਿਏਕਓਰਠਾਨਿਏ॥ ਰ
 ਮਅਵਤਾਰਪੁਨਿਏਕਓਰਪੁਆਹਿਤਾਹਿਕੇਸਮਾਨਗਿਆਨਜਾਤਿਸਿਵ
 ਜਾਨਿਏ॥ ਰਾਮਜੇਈਪਿਆਹਿਤੋਈਜਾਹਿਭੁਵਸਿੰਧਪਾਰਪਾਹਿਪਦਹਰਿ
 ਕੋਸੁਚੀਤਮੋਪਛਾਨਿਏ॥ ੪੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜਾਮਨਉਜਲਹੈਜਗਮੋਪਨਿ
 ਤੇਜਨਰਾਮਕੋਨਿਤਪਿਆਵੇ॥ ਰਾਮਚਰਿਤ੍ਰਸੁਪਾਠਕਰੇਭੁਵਬਿਧਨਤੋਖਿ
 ਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵੇ॥ ਸੀਅਪਤਿਹਰਿਰਾਮਬਲੀਪਦਪੁਰਣਵੈਸੁਖਸੋਜਨ

੦
 ਰਿਸੁਤਮਲ

ਪਾਵੇ ਮਰਾਪ ਵਕੀਯਹਿ ਪ੍ਰੀਨਿ ਕਥਾ ਕਵਿ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਸਦਾ ਮੁਖ ਗਾਵੇ ॥੬॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ
ਸਿੰਥਾ ਦੇ ਪੁਪਕੰਡੇ ਸਮਾਪਤ ਮੋਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਯਾ ॥ ਪਟਕਾਨਨ ਕੇ ਅਹਵ ਕਜੁਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟੀ ਕਟਿਲਾ ਦਸ ਕੰਠ ਅਲਾਏ ॥
ਗੰਗਾ ਅਸਨ ਤੇ ਜਨੁ ਕ੍ਰਮਿ ਪਰੇਤ ਕਿਆਇ ਤੇ ਤੇ ਉਤਾ ਪਹਲਾਏ ॥ ਮੁਹਿਗ
ਆਨ ਜਨਾ ਵਨ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਪਟਕਾਨ ਜਨੇ ਤੁਮ ਪਾਸ ਬਲਾਏ ॥ ਜੁਨਿ ਮੋਹਕ
ਹਯੇ ਉਗਮਾਨ ਕੁਲੇ ਰੁਚੇ ਹੋਇ ਕਿਰੋ ਅਬ ਸੰਗਰ ਜਾਏ ॥ ੧॥ ਨਹਿ ਤੇ ਅਬ ਜਾ
ਹੁਬੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਿ ਗੰਨੀ ਦੁਬਈ ਤੁਮ ਕੇ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਜੁਨਿ ਗਵਣ ਕੇ ਯਹ ਵ
ਕਉਮਾਂ ਪਟਕਾਨਨ ਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਦੁਸੁ ਅਪੈ ਦਸ ਮੋਲਿ ਬਲੀ
ਇਹ ਜਾਨ ਗਯੋ ਰਣ ਕ੍ਰਮਿ ਮਝਾਗੀ ॥ ਵਹਲਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਯੋ ਖਿਨ ਮੇਸੁਸ

ਪਛਬੋਰੋਜਨੁ ਭੁਪਰਕਾਗੀ॥੨॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਤੇ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਬਲੀ ਜਭੁ ਬਨਰ
 ਸੈ ਨਿਕਹੇ ਰੁਡੁ ਰਾਏ॥ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਘੋ ਪੁਨਿ ਗਜਤ ਹੈ ਪੁਨ ਜੇ ਜਭੁ ਜਾਗਰ
 ਤਾਂ ਹਿਨ ਦਾਏ॥ ਕਾਪਿ ਪੁਜਿ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵਤ ਹੈ ਭੁਜਾ ਮਾਹਿ ਗਾਹੇ ਮੁਖ ਭੀਤ
 ਰ ਪਾਏ॥ ^{ਪੁਰਨ} ਜਪ ਪਖ ਮਨੋ ਗਿਰਾ ਆਵਤ ਹੈ ਘਟ ਕਾਨਨ ਪੇਖ ਸੁਕੀ ਜਪ ਲਾਏ॥
 ੩॥ ਕ **ਬਿਤ**॥ ਤਕੀਰਾ ਜਪਾਨੀ ਕਾਪਿ ਭੁਰੇ ਹੈ ਭੁਵਾਨੀ ਲੋ ਮੁਗਦਰ ਕੇ ਹਾਥ ਮਾ
 ਨੇ ਆਪ ਕਾਲ ਆਏ ਹੈ॥ ਫਿਰੇ ਕਾਪਿ ਸੈਨ ਮਾਂਹਿ ਬਾਨਰ ਪਲਾਹਿ ਆਗੇ ਦੇ
 ਰਨੇਨ ਪਾਂਹਿ ਕੀਸ ਪੇਰ ਪੇਰ ਖਾਏ ਹੈ॥ ਮੁਗਦਰ ਜਮਾਰੇ ਕਰ ਪਇਨ ਸੇ
 ਭੁਰੇ ਮਲ ਜੀਘਨ ਕੇ ਤਾਨ ਕਾਪਿ ਸਾਂਗਰ ਬਗਾਏ ਹੈ॥ ਕਿਭੁ ਕਰਣ ਪੇਖ
 ਹਾਥ ਗਦਾਲੇ ਬਿਸੇਖ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਪੁਣਾ ਮਕਰੀ ਭ੍ਰਾਤ ਬਡੇ ਆਏ ਹੈ॥
 ੪॥ ਜਵੈ ਘਾਹਿ ਭੀ ਖਣੁ ਤੋਲ ਪੁਭ੍ਰਾਤ ਤੁਮੇ ਜੁਮਹਾ ਮਤਿ ਮੇਹ ਦਯਾ ਅਬਕੀ

ਜੇ॥ ਮਮਰਾਵਣ ਕੋ ਬਹੁ ਕੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਤੁਮ ਕੁਤ ਜੁਮੇ ਅਬ ਵਾਕ ਸੁਨੀ ਜੇ॥ ਘਾਹਿ
ਰਾਮ ਨਗਾਇਣੁ ਹੈ ਜਗੇ ਮੇਜੁ ਨਿਜਾਨ ਕੀ ਆਪਤਿ ਸੇਪੁ ਨਿਦੀ ਜੇ॥ ਜੁਨ ਯੋ
ਨਕਯੋ ਕਰ ਲੇਤ ਰਵਾਰ ਬਖਾਨਤ ਘਾਹਿ ਕੁਪਾਣ ਬਖੀ ਜੇ॥ ੫॥ ਨਗਾ
ਜਛੰਦ ॥ ਸੁਫੇਗ ਮੇਧੈ ਕਾਰ ਕੋ ਬਖਾਨਯੋ ਜੁਨੀ ਜੀਯੋ॥ ਜੁਜਾਇ ਲਿਕਤਿ
ਆਗੈ ਕੋ ਪੁਰੀ ਨਬਾ ਸੁਕੀ ਜਿਏ॥ ਉਭਾਰ ਗਥੇ ਮੇਗਦਾ ਸੁਲਿਕ ਤੇ ਪਲਾ
ਇਯੋ॥ ਜੁਚਾਰ ਲੇਪੁ ਧੰਨ ਸਾਥਿ ਰਾਮ ਪਾਸ ਆਇਯੋ॥ ੬॥ ਜਨੇ ਸੁਕੀ ਕੁਕਾ
ਨ ਵਾਕ ਕੁਤ ਜਾਨ ਆਇਯੋ॥ ਅਲਿਬ ਰਾਮ ਪਾਦ ਜੀਵ ਕਿਠ ਮੇਲ ਗਯੋ॥
ਕਲਿ ਸੁਰਖ ਰਾਖ ਜਾ ਸੁਕੁਤ ਮੇਵਿ ਜਾਰਦੇ॥ ਸੁਭ ਗਤ ਹੈ ਮਹਾਨ ਤ੍ਰਿਕਹਯੋ
ਜੁਮੇ ਹਨਾਰਦੇ॥ ੭॥ **ਜਵੇਯਾ** ॥ ਆਬਿਜਾਹਿ ਵਿਭੀ ਖਨ ਤੁਇਹ ਤੇ ਜੁਨ ਮੇ
ਵਿਗਨਾਹਿ ਸੁਰਿਚ ਨਿਹਾਗੇ॥ ਇਹੈ ਅਪਨੇ ਕਿ ਅਹੇ ਪਰ ਕੋਰਣ ਮਾਹਿ

ਕੁਏਮਦਸੇਮਤਵਾਰੇ॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਹਯੋਦ੍ਰਿਗਨੀਰਬਹੇਸੁਵਿਭੀਖਨਕੁ
 ਤਕੇਪਾਦਜੁਹਾਰੇ॥ਦ੍ਰਿਗਰਾਮਕੀਆਇਖੜੋਹਟਕੈਬਹੁਚਿਤਕੁਈਤਿ
 ਨਚੀਤਮਸੁਣਾਰੇ॥੧੧॥ਕੀਜਨਕੋਕਰਪਾਦਹਨੇਪਟਕਾਨਕੁਯੋਰਣ
 ਮੇਦ੍ਰਿਗਰਾਤੋ॥ਘੋਦਰਹੈਕਪਿਸੈਨਨਕੋਜਨਕੋਜਨਕੋਸੁਦਰੇਗਜਮ
 ਤੋ॥ਰਾਮਾਨਿਹਾਰਸੁਕ੍ਰੋਧਕੀਯੋਪੁਨਿਆਸਤਸਿਭਾਰਲਘੋਤਿਨਵਾਤੋ॥
 ਕਾਨਲੋਤਾਨਕਮਾਨਵਹੀਪਟਕਾਨਨਕੀਕੁਜਮੇਕਯੋਘਾਤੋ॥੧੨॥ਦੇ
 ਹਰਾ॥ਮੁਗਦਰਸਹਿਤਸੁਦਖਕਹਗਿਰੇਸੁੱਭਮਿਮਸ਼ਾਗਕ੍ਰਿਕੁਕਰਣ
 ਰਿਸਮਾਨਕੈਕੀਨੋਨਾਦਾਪਾਗ॥੧੦॥ਸੁਏਯਾ॥ਕਰਜਾਇਪਰੇਰਣਮੰ
 ਰੁਲਮੇਕਪਿਅੰਗਮਨੇਕਤਿਨੇਹਨਡਾਰੇ॥ਕਪਿਕੁਦਪਹਾਰਨਜਾਇਚ
 ਫੇਜਨਕੋਪਤੁਸੀਤਾਬ੍ਰਿਆਗਕਿਮਾਰੇ॥ਪਟਕਾਨਸੁਹਾਮਕ੍ਰਿਰੇਰਣਮੇ

ਕੀਪਮਤਿਲਊਥਧਯੋਇਨਿਹਾਰੇ। ਕਰਛੀਨਕੁਯੋਪਟਕਾਨਨਕੇਤਰਸਾਲ
ਜੁਦੁਸਥਹਾਥਊਭੁਗੇ॥੧੧॥ ਰਲੁਰਾਪਵਮਾਰਦੇਰਪਰੇਤਬਰਾਮਸੁ
ਵੇਸਵਬਾਨਲਯੋਯੈ। ਤਰਸਾਲਜਮੇਤਿਜੁਵਾਮਕਰੇਹਰਿਬਾਣਚ
ਲਾਇਜੁਕਾਟਦਯੋਯੈ। ਯੁਗਛੀਨਕੁਯੋਰੁਜਤਾਂਖਲਕੀਪਾਨਿਪਾਵ
ਤਾਵਤਨਾਦਕਯੋਯੈ। ਸਰਆਧਜਸੀਯੁਗਰਾਮਬੁਲੀਧਨਤਾਨ
ਦੁਊਪਦਮਾਹਿਦਯੋਯੈ॥੧੨॥ ਕਾਟਦਏਪਦਦੇਤਿਨਕੇਪੁਨਿਲਿਕਦ
ਆਰੇਮੇਜਾਇਪਏਯੈ। ਪਾਦਕੁਜਾਬਿਨੁਗ੍ਰੀਖਣਜੋਮੁਖਅਪਪਸਾਰ
ਜੁਰਾਮਧਏਯੈ। ਜੁਮਨੇਸਾਜਿਰਾਹੁਸੁਧਾਇਪਰੇਮੁਖਰਾਮਜਿਲੀਮੁ
ਖਪੁਰਦਏਯੈ। ਸਰਪੁਰਤਤੰਡਨਿਖੰਗਭਯੋਅਤਿਕ੍ਰੇਸਤਿਗ੍ਰੀਮਜੁਨਾਦ
ਕਏਯੈ॥੧੩॥ ਕ**ਬਿਤੁ**॥ ਜੁਰਜੁਰਕੇਬਾਨਇਕਜੁਰਜਸਮਾਨਰਾਮਕਾ

ਫੇਕੇਨਿਖੀਗਵੇਜਰਾਜਨਚਫਾਯੋਯੋ। ਬਜਕੇਸਮਾਨਅਤਿਕੁਰੀਯੋਮ
 ਹਨਪਟਕਾਨਨਕੇਨਾਸਕਾਜਵਹੀਤੁਚਲਾਯੋਯੋ। ਭੁਧਗਵਿਖਾਨ
 ਕੇਸਮਾਨਸਿਰਕੁਰੀਅਤਿਦਾਕੁਬਡੀਲਾਮੀਪੁਰਕਿਤੁਸੁਹਾਯੋਯੋ।
 ਬ੍ਰਿਤਾਸੁਰਕੇਸੀਜਾਨਿਉਸੁਰੇਸਬਜਮਾਰਕਟੈਰਾਮਬਾਨਮਾਰਸੀਸਕਾ
 ਟਿਕੈਬਗਾਯੋਯੋ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ। ਜੀਸਲੀਕਕੇਦੁਆਰਮੈਕਾਪਾਜਲ
 ਧਮਸੁਗਾ। ਸਿਰਰੇਕਯੋਪੁਰਿਦੁਆਰਕੇਕਾਇਹਨੇਜਲਚਾਗ॥੧੫॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਦੋਵਰਖੀਸੁਰਗਪੁਬਐਪੁਨਿਸਿਧਵਿਹੀਗਮਪਨਿਗਾਏ
 ਗੁਹੰਯਕਯਖਸੁਦੇਵਬਪੁਮਿਲਗਾਪਵਕੇਮਖਮੈਜਸੁਗਾਏ। ਮਾਰਿ
 ਅਕਾਸਵਿਮਾਨਠਿਰੇਸੁਰਗਪਵਹੇਰਜੁਫੁਲਵਸਾਏ। ਮਾਰਬਲੀਪ
 ਟਕਾਨਨਕੇਰਪੁਨਾਇਕਸਾਇਕਹਾਥਠਿਗਾਏ॥੧੬॥ ਤਿਟਕਫੈਦ॥ਮੁ

ਨਿਨਾਰਵਜੁਦਿਗਰਮਅਏ। ਨਿਜਤੇਜਪ੍ਰਭਾਦਿਗਭੁ^{ਪ੍ਰਕਸ}ਸਕਏ। ਪਿਖਰਮਸ
ਨੀਲਸਰੋਜਸਮੀ। ਧਨੁਹਾਬਸਮਸਤਸੁਵੇਰਦਮੀ। ੧੧। ਕਿਛੁਤਾਮਰਨੈਨਬਿ
ਜਾਲਲਜੇ। ਬੁਜਦੇਰੁਜਹੇਸੁਕਵਿਡਪਸੇ। ਰਿਦਆਰਿਦਬਾਨਰਕੋਨਿਰਖੇ
। ਸਰਪੀਡਮਨੋਤਿਨਕੀਕਰਖੇ। ੧੨। ਪਿਖਨਾਰਦਉਸਤੁਤਾਪਕਗੀ। ਸੁ
ਗਦਾਗਦਾਵਾਕਕਲੇਸਹਰੀ। ਜਗਨਾਬੁਜਦੇਵਨਦੇਵਹਰੇ। ਪਰਮਾਤ
ਮਰਾਮਮੁਕਿਦਵੇਰੇ। ੧੩। ਸੁਨਗਇਨੁਵਿਦੁਅਪਾਰਬਲੀ। ਜਗਸਾ
ਖਿਨਬਿਦਨਪਦਕਲੀ। ਘਨਗਿਆਨਸੁਲੇਕਨਪਾਲਕਰੇ। ਨਿਜਮਾ
ਇਕਮਾਨਵਦੇਹਧਰੇ। ੨੦। ਸੁਮਨੋਸਖਦੁਖਅਕਾਰਗਯੇ। ਨਿਜਮਾਇ
ਕਨਾਤਿਸੁਤਨਰਹੇ। ਸਭਕੇਰਿਦਅੰਤਰਸੇਭੁਤਹੇ। ਨਿਜਜੋਤਿਪ੍ਰਭਾਜਨ
ਮੋਹਤਹੇ। ੨੧। ਅਮਲਾਤਮਕੋਰਿਦਭਾਜਤਹੇ। ਸਭਬੰਧਨਮੁਲਾਬਿਨਾਸਤ

ਤੇ।। ਨਿਜ ਨੇਨ ਉਪਾਰ ਤੇ ਜਬ ਹੀ।। ਤੁਲੇ ਕਬ ਨਾ ਵਤ ਹੋਤ ਬਹੀ।। ੨੩।। ਜ
 ਕੁ ਕੇਤ ਮਮਾ ਹੀ ਜਿਹਾ ਰਕੇਗੇ।। ਜਬ ਰਾਮ ਜੁ ਨੇਨ ਮਿਲਾਇਓਗੇ।। ਜਿਨ ਮੇ
 ਜਗ ਪੁਰਣੇ ਏਹੁ ਰੋਗੇ।। ਜਕੁ ਲੋਕ ਚਰਾਚਰ ਜਾਹਿ ਕਹੇ।। ੨੪।। ਜਿਨ ਮਾਹਿ
 ਨਾ ਕੀ ਚਤ ਲੇਖ ਕਰੇ।। ਅਭਿਬੰਦਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਤੇ ਹੀ ਹੋਗੇ।। ਪੁਰਖ ਪਰਧਨ ਸੁ
 ਕਾਲ ਅਹੇ।। ਤਵ ਬਿਅਕਤ ਅਵਿਅਕਤਿ ਸਰੂਪ ਕਹੇ।। ੨੫।। ਇਮ ਜਾਨਤਿ
 ਜੇਮਾਨਿ ਬਿੰਦਵੇਗੇ।। ਅਭਿਬੰਦਨ ਤੇਰਾ ਪੁਨਾਥ ਹੋਗੇ।। ਤਵ ਜੁਪ ਜਰੂਪ ਬਿਕਾਰ
 ਨਹੀ।। ਪਨਗਿਆਨ ਜਰੂਪ ਸੁਬੇਦ ਕਹੇ।। ੨੬।। ਸੁਤ ਵਿਸੁ ਅਕਾਰ ਸੁਤ ਹਰੁ ਨੇ
 ।। ਤਵ ਬੀਤ ਰਨਾਹਿ ਵਿਰੋਧ ਗਨੇ।। ਅਹਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧ ਨਿਹਾਰ ਤੇਜੇ।। ਤਵ ਮਾ
 ਹਿਨ ਹੀਨ ਰਕੁ ਖਤ ਜੇ।। ੨੭।। ਗੀਆਮਾਲ **ਤੀਛੰਦਾ**।। ਬਿਨਾ ਤੇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿ
 ਸਚੇ ਨਾਕਦਾ ਬਿਤਪੇਖ ਯੋ।। ਨਿਜ ਮਾਇਖੇ ਲੇਵੇ ਵਤੁ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਛੁ ਦੇਖੇ ਯੇ

ਗਵਿਗਜਿੰਜਾਇਇ ਚਗਬਿਨੁਜਿਮਨੀਰਏਕਨਿਹਾਰਹੀ॥ਅਗਿਆਨਕੈ
ਤਿਮਰਾਮਤੋਮੈਭ੍ਰਾਂਤਜਗਤਉਚਾਰਹੀ॥੨੧॥ਜਿਹਕੋਨਬਾਣੀਕਹਜਕੇਮ
ਨੁਨਾਹਿਜਾਹਿਨਿਹਾਰਹੈ॥ਅਵਿਖੇਤੋਰੋਰੁਪਨਿਰਗੁਣਰਾਮਬੇਦਉਚਾਰ
ਹੈ॥ਵਿਸਨਾਵਹੁਹੋਵਈਕਿਹਭ੍ਰਾਂਤਿਤਾਹੈਨਿਹਾਰਹੈ॥ਬਿਨੁਪਿਖੇਸੇਵੇ
ਤਾਕਥੀਬਿਨੁਜੇਵਨਨਿਰਧਾਰਹੈ॥੨੨॥ਇਹੁੰਤਲੈਅਵਤਾਰਤੇਭਵਰੂਪ
ਸੁੰਦਰਧਾਰਿਆਭੁਜੇਬੁਧਿਜੰਪਾਨਤੋਕੋਤਰੇਭਵਨਿਪਿਪਾਰਿਆਕਾਮਕੋ
ਧਸੁਅਹੇਤਸਕਰਜਦਾਚੀਤਡਰਾਇਹੈ॥ਮਜਾਗਜਿਉਜਗਮੁਸਯਾਕੋ
ਤਿਉਜਦਾਬਿਲਖਾਇਹੈ॥੨੩॥ਤਵਨ੍ਰਸਮਰਣਜੇਕਰੇਤਵਰੂਪਉ
ਗੇਮੋਪਿਆਇਹੈ॥ਤਵਕਰੇਪੁਜਾਰਾਮਜੇਪੁਨਿਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਗਾਇਹੈ॥ਤਵ
ਭਗਤਸਿਗਤਿਰਾਮਜੇਜੰਗਨੀਤਿਚੀਤਿਕਮਾਇਹੈ॥ਜਗਸਿਥਕਕਰਗੇ

ਪਦਾਸੁਖਸਿਗਤੇਤਰਜਾਇਐ॥੩੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਤੇਸੁਗੁਣਸਰੂਪਤੇਮੇਉ
 ਰਬੁਜੇਅਭੇਦਾਮੁਕਤਠਿਰੇਜਭੁਲੋਕਮੇਪੁਜੇਮਮਸਭਦੇਵਾ॥੩੧॥ ਕਾਬਿਤੁ
 ॥ ਦੇਵਨਕੇਕਾਜਰਾਮਕੀਨੇਜੈਮਹਾਨਤਵਮਾਰੇਘਾਟਿਕਾਨਭਾਰਭੁਮਕੇ
 ਉਤਰਘੋਲਾਖਮਲਹਾਥਪੁਨਿਪ੍ਰਾਤਰਪੁਨਾਥਰੂਵਣਕੋਪੁਤਾਇੰਦ੍ਰ
 ਜੀਤਪੇਖਮਾਰਘੋਲਮਰੇਗੋਤਰਾਮਤਮਘਾਹੀਤੇਅਗਾਰੀਦਿਨਰਾਵਣ
 ਜਲੈਕਪਾਤਿਸਾਚਮੇਉਚਾਰਘੋਲਸਿਧੂਕੇਸਥਰਣਦੇਖੋਰਪੁਨਾਥਪਰਭੁ
 ਈਭੁਟਭੀਰਜਾਇਗੰਗਨਮਸ਼੍ਟਾਰਘੋਲ॥੩੨॥ ਦਘਾਮੋਹਕੀਜਿਘੇਸਰਾਮ
 ਚਿਰਜੀਜਿਘੇਸੁਦੇਵਲੋਕਜਾਉਮਹਿਆਇਜੁਜੁਦੀਜਿਘੇ॥ ਅੰਸੋਤੋਬ
 ਖਾਨਪੁਨਆਇਸਪ੍ਰਮਾਨਕਰਗਏਭੁਗਵਾਨਰਿਖਨਾਰਦਭੁਨੀਜਿਐ॥
 ਚਲੇਪਾਥਿਜਾਹਿਦੇਵਪੁਜਤਜੁਤਾਹਿਪੁਨਿਗਘੇਬ੍ਰਹਮਲੋਕਜਾਹਿਪਾਪ

ਸਭੁ ਛੀਜਿਏ। ਕੁਤਪਾਦਿ ਕਾਨਨ ਦਸਾਨਨ ਸੁਮੁਇ ਸੁਨੇ ਕੁਯੋਰਿ ਰਤਾਪ ਅਬ
ਜੇਈ ਜੁਨਿ ਲੀਜਿਏ। ੩੧। ਰਾਵਣੁ ਕੋ ਜੋ ਕੁਯੋਰੁ ਖਤੁ ਪਲਾਇ ਗਯੋ ਕੁਈ
ਤਨ ਸੁਰ ਛਾਜੁ ਕੁਮਿ ਮੇਰਿ ਰਾਯੋ ਹੈ। ਉਠੈ ਕੋ ਸਿਰੁ ਰਦੁ ਉਪਾਥਨ ਉਰੁ ਰਮਾਏ
ਮੁਠੈ ਕੋ ਸਾਧੁ ਰਹਾਇ ਹਾਇ ਬਿਲਲਾਯੋ ਹੈ। ਕੁਯੋਰੁ ਕਾਨੁ ਮੁਇ ਪੁਨਿ ਤਾਤੁ ਹੈ
ਬਿਹਾਲੁ ਕੁਏ ਐਸੀ ਜੁਨਿ ਬਾਤਿ ਇੰਦੁ ਜੀਤਾ ਅਪਾਯੋ ਹੈ। ਤਾਤੁ ਮਹਾਮਾ
ਤਿਤੁ ਮਜੋ ਕੋ ਬਿਗਤਿ ਕਰੋ ਜੀਵਤ ਹੀ ਮੇਘਨ ਦਕਰੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ। ੩੪
ਦੇਵਨ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਤੇ ਜੋ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇ ਜਾਵਧਾਨ ਹੁਜੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕੋ ਮਿਟਾ
ਇਕੋ। ਸਾਂਤਿ ਮਨ ਕਰੇ ਸਭੁ ਦੇਰਨ ਕੇ ਸੀਸ ਹਰ ਕਰੇ ਅਬ ਤੇ ਮਾਜਾ ਨਿਕਿ ਕੁਲਾ
ਮੇਜਾ ਇਕੋ। ਹੋਵੇ ਗੋ ਅਜੀਤ ਸਭੁ ਦੇਰਨ ਕੇ ਜੀਤ ਕਰੇ ਸਿਧੀ ਦੰਨ ਤੋ ਆ
ਦਿਵਰ ਪਾਵ ਕੇ ਤੇ ਪਾਇਕੋ। ਐਸੇ ਤੁਬ ਖਾਨ ਸੁਰੁ ਹੋ ਮੇਕੇ ਸਥਾਨ ਪੁਨਿ ਗਯੋ ਹੈ

ਭਵਨੀਵਹਮੇਘਨਦਧਾਇਕੈ॥੩੪॥ਲਾਲਪਦਲਾਲਮਾਲਲਾਲੀਜੁਪ
 ਗਭੁਲਲਲਤਨਚੇਦਨਕੇਲੇਪਕੋਲਗਯੇਹੈ॥ਨਿਕੁਭਲਮਝਗਮੁ
 ਖਮੋਨਿਤਿਨਧਾਰਪੁਨਿਹੋਮਕੋਨਿਮਿਤਤਾਹਿਪਾਵਕਜਗਯੇਹੈ॥ਕੋਰੇ
 ਇੰਦੁਜੀਤਿਪੁਨਿਬੈਠਕੋਨਿਚੀਤਿਹੋਮਅਹੀਸਮਾਚਾਰਸੁਵਿਭੀਖਣੁ
 ਨੇਪਾਯੇਹੈ॥ਜਮਾਚਾਰਪਾਇਪੁਨਿਗਮਕੋਸਮੀਪਜਾਇੰਦੁਜੀਤਹੋਮ
 ਓਮਗਮਕੋਅਲਾਯੇਹੈ॥੩੬॥ਵਿਭੀਖਣੁਦੁਰ॥ਵੇਹਰ॥ਸੁਨੇਗਮ
 ਤੋਕੋਕਹੋਮੇਘਨਾਦਕੇਕਾਜਾਅਪਨੀਜੀਤਿਨਿਮਿਤਵਹੁਕਰਤਹੋਮ
 ਖਲਗਾਜਾ॥੩੭॥ਨਿਕਸੋਗੋਰਥਅਸੁਪੁਨਿਆਯੁਪਪਜਾਸੁਚੀਗਾਹੇ
 ਇਸਮਾਪਤਿਹੋਮਜਬਮੇਘਨਾਦਰਪੁਬੀਗਾ॥੩੮॥ਵੇਵੇਦੈਤਨਹਿਜਿਨਸ
 ਕੈਠਗਤਿਸੇਜਗਮਾਹਿ॥ਅਤੇਲਖਮਣਹਾਥਤਿਨਬੈਗਹਨੇਰਣਮਾਹਿ

੩੬॥ ਆਗਿਆ ਮੇਸਿਗਦੀ॥ ਜਿਏਲਖਮਣ ਬਲਬਿਖਪਾਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਏਹ
ਪਨਨਾ ਦੋਕਮਾਰੇ ਗੋਤ ਵਧਾਤਾ॥ ੪੦॥ ਰਾਮੇ **ਵਾਚ**॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਮੇਹੀ ਚਲੇ
ਆਪੁਤ ਹਿਏ ਦੁਜੀ ਤਿਬਲਵੇਨਾ॥ ਪਾਵਕਾ ਅਸਤ ਮਾਰ ਕੈ ਤਾ ਹਿਕਰੇ ਸਤ
ਖੰਡਾ॥ ੪੧॥ ਸ **ਵੇਯਾ**॥ ਸੁਵਿਭੀ ਪਨੇ ਠਰਕਹਯੋਰ **ਪੁਨ** ਬਜੁਰਨ ਮਾਰ ਸਕੇ
ਤਿਹ ਕਈ॥ ਜਿਨ ਦ੍ਵਾਦਸ ਵਰਖ ਅਹਾਰੋ ਜੋ ਪੁਨਿ ਨਾ ਹਿਕਦੀ॥ ਦ੍ਵਿਗਨੀ ਦਿ
ਜੁਜੇਈ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਆਪਕਹਯੋ ਮੁਖਤੇ॥ ਇਨ ਕੇ ਮਰਦੇ ਪੁਨਿ ਤਾਂਹਿ
ਤੋਰੇਈ॥ ਲਖਮਣ ਤਜੀ ਜਬ ਐਧ ਪੁਗੀ ਤਬ ਨੀਦ ਅਹਾਰ ਤਜੇ ਤਿਨ ਦੇ
ਈ॥ ੪੨॥ ਪਦਪੰਕਜ ਤੇ ਇਨ ਨੀਤ ਭੁਜੇ ਆਹਿ ਜਾਂ ਨਲਈ ਸਗਲੀ ਮਮ
ਰਾਮਾ॥ ਅਬਿ ਆਇ ਸੁਆਹਿ ਸੁਬੇ ਗਾਇ ਜੇ ਆਰਿ ਮਾਰ ਕਰੇ ਤਵ ਪੁਰਣਕ
ਮਾ॥ ਨਿਹਿ ਚੇ ਆਹਿ ਮਾਗਹਿ ਗੋਤਿਨ ਕੇ ਸੁਧਗਧਰ ਜੇ ਸਮਾਹ ਬਲੰਧਾ ਮਾ॥

ਹਨੈ ਦਸਕਿ ਧਰਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਸੁਰੇ ਦੁਹਿ ਰਾਖ ਸਕੀ ਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦਿ
 ਹਰਾ ॥ ਜਗਤ ਅਧੀ ਸੁਰਾਮਤੁ ਮਨਗਾਇ ਨੁਕੁਵਾਗਾ ਲਖ ਮੰਨ
 ਸੇ ਸੁਰਨੀ ਜਿਏ ਨਿਖਲ ਧਰਤਿ ਅਧਾਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਧਰਨੀ ਭਾਰਨਿ ਵਾਰਹਿ
 ਤਤੁ ਮਲੀਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ਜਗਨਾ ॥ ਟਕੇ ਕੇ ਸੁਤ ਕੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਧਰਣਾਗਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਮਗਾਇ ਦੇਉ ਮਾਮ੍ਹਰੇ ਸੁਰ ਸੀਬਾ ਦੇ ॥ ਅਧਿਕਾਰ
 ਭੇਅਸਟ ਮੋਧੀ ਆਇ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵੇ ਵਾਰ ॥ ਦਿ ਹਰਾ ॥ ਸਨਿਤਿ ਵਿ
 ਭੀਖਣ ਵਾਕ ਪੁਨਿ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਵਿਭੀਖਣ ਜਾਣੈ ਤਿਸੇ ਕਪ
 ਟੀ ਪੈ ਬਲਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤੁ ਵਿਤ ਸੁਰ ਅਤਿ ਮਾਘਾ ਵੀ ਬਲਵਾਨ ॥
 ਐਸੇ ਦੈਤ ਬਾਲਿ ਸੁਆਤਿ ਜੈ ਤੈ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੨ ॥ ਅਭਿਲਾਜਾਨੇ ਲਖ ਮ
 ਨੁਕੁਪੁ ਜਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ ॥ ਮਮ ਜੇਵਕ ਧਰ ਬੀਨ ਪਰਬੀਨ ਮਹਾ ਸੁਖ

ਵਾਇਕੋ। ਭੁਵੀਕਰਪਜਾਨਿਮੋਨਿਉਗਮੇਗਯੀ। ਹਿਭੁਜਨਦਯੋਨਸੇ॥
ਤਸੁਮਾਰੇਗੇਜਯੀ॥ ੩॥ ਐਸੇਰਾਮਸੁਭਾਖਭੂਤਬਖਾਨਈ॥ ਗਿਰਜਾਵੈਭੁ
ਗਵਾਨਜਭੀਕਛੁਜਾਨਈ॥ ਲਖਮਲਸਿਗਜਸੇਨਬਡੀਅਬਲੀਜੇਏ
॥ ਹੋਜਾਇਦਸਾਨਨਪੁਤਬੇਗਬਪਕੀਜੇਏ॥ ੪॥ ਹਨਮਾਤਿਥੋਸਿਰਦਾਰ
ਸਭੈਸਿਗਲੀਜੇਏ॥ ਜਾਂਬਦਾਨਿਰਿਛੇਜਸਤਾਇਕਕੀਜੇਏ॥ ਵਿਭੀਖ
ਨਲੈਪਰਪਾਨਸਿਗਤਵਜਾਇਹੈ॥ ਹੋਜਾਨਤਿਸਭੈਜੁਦੇਸਾਵਿਵਰਬ
ਤਾਇਹੈ॥ ੫॥ ਰਾਮਵਚਨਜੁਨਿਲਖਲਸਿਗਾਵਿਭੀਖਲੇ॥ ਔਰਸਰਾ
ਸਨਲਯੋਬਾਲਾਅਤਿਤੀਖਲੇ॥ ਰਾਮਪਦਿਬੁਯਾਥਸੁਜੀਸਖੁਕਾਇਕੋ
ਹਿਲਖਮਲਕਰਤਿਬਖਾਨਜੁਨਮਨਲਾਇਕੋ॥ ੬॥ ਆਜਸਰਾਸਨਬਾਨ
ਜੋਹਛੁਟਿਕਾਹਿਗੇ॥ ਮੇਪਨਾਦਤਨਫੇਰੂਪਤਾਲਪਸਾਹਿਗੇ॥ ਭੁਗਵਤੀ

ਕੋਨੀਰਤੁਲੀਬਿਪਨਾਇਕੋ।ਹਿਪਰੇਨਿਖੰਗਹਿਆਇਸੁਸੋਣਮਿਟਾਇ
 ਕੋ॥॥॥ਐਸੀਲਖਮਣਬਾਤਿਸੁਮੁਖੇਉਚਾਰਕੋ॥ਰਾਮਭਾਤਕੀਤੀਨ
 ਪ੍ਰਦਖਣਧਾਰਕੋ॥ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਬਧਚਾਹਸੁਮਨਮੈਹੈਧਰੀਹੋਚਲੇਉ
 ਤਾਇਲਲਖਮਣਕਣਕੀਮਤਿਕਰੀ॥੫॥ਲਖਮਣਪਾਛੇਚਲੇਹਨੰਤ੍ਰਿ
 ਧਾਇਕੋ॥ਬਾਨਰਬਹੁਤਹਜਾਰਸੁਸਿਗਲਵਾਇਕੋ॥ਵਿਗ੍ਰੀਖਣਲੀਨਅ
 ਮਾਤਮਹਾਬਲਜੇਵਗੀ॥ਹੋਚਲੇਸਿਤਾਬੀਏ॥ਰਛੀਲਨਹੀਕਛਕਰੀ॥੬॥
 ਜਾਬੁਵਨਸਭੁਲੀਨੇਗੀਛੁਬੁਲਾਇਕੋ॥ਲਖਮਣਸਿਗਸੁਚਾਲੇਹਰਖ
 ਬਛਾਇਕੋ॥ਜਾਇਨਿਕੁੰਭੁਲਦੇਸਲਖਨਪੁਨਿਪੇਖਯੋ॥ਹੋਰਾਖਸਸੈਨ
 ਅਮਾਰਮਹਾਬਲਦੇਖਯੋ॥੧੦॥ਲਖਮਣਖੈਚਸਗਸਨਸਰਹਸੁਤਾਰਿ
 ਕੋ॥ਸਾਵਧਾਨਤਬਹੋਏਬਲਹਸਿਭਾਰਕੋ॥ਅੰਗਦਬੀਰਸਹਾਇਕਲਖ

ਮਨ ਕੇ ਕੁਏ ਹੋ ਜਾਂ ਬੁਢਾਨ ਕਾ ਪਿਛੋਲਿ ਸਿਰਾ ਸਭੁ ਲੁਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬੋ ਵਿਭੀ ਖਿਣ
 ਆਪੁ ਬੈਨ ਉਚਾਰਿਆ ਸੁਨਿ ਘੇਲਖ ਮਨੁ ਆਜੁ ਸੁਬਚਨ ਹਮਾਰਿਆ
 ਘਨਸੀਰਾਖ ਸੇਨਏ ਹੁਪਿ ਖਲੀ ਜਿਏ ਹੋ ਘਾ ਕੇ ਕੁਏ ਦਨ ਮਾਰਿ ਘਤਨ ਬ
 ਹੁਕੀ ਜਿਏ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਰ **ਛੰਦ** ॥ ਅਬੁ ਸੈਨ ਆਹਨ ਭਾਰ ਘਨ ਨਾ ਵਨੈ ਨਨਿ
 ਹਾਰਾ ਅਬੁ ਬੇਗ ਕੀ ਜੈ ਜੋਇ ॥ ਨਤਿ ਹੋ ਮਪੁਰਣੁ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਿ
 ਸਾਧਰਮ ਕੁਦੁਸ ਅਤਿਰਾਵਣ ਕੇ ਜੁਤ ਬੀਗਾ ਪੁਨਿ ਮਾਰੇ ਸਨੁ ਤਾਨਿ ਕੈਲਖ ਮਦ
 ਅਤਿਰਣੁ ਪੀਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਨਿ ਤਵਿਭੀ ਖਲੁ ਬਾਤਿ ਕੈਲਖ ਮਦ ਕੁਧ ਅਪਰਾ
 ਧਾਰ ਸਰਾਸਨ ਹਾਥ ਮੈਲਏ ਜੁਬਾਨ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮਘ ਵਾਜਿ
 ਤਹੋ ਮਕਰੇ ਸਿਹਰੇ ਜੁਬਾਨ ਅਨੇਕ ਤਹਾਂ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਭੁਧਰ ਭੁਭੁਰੁ ਲੇ
 ਕਰੇ ਮੇਕਾ ਪਿਘਾਥ ਪਵੈ ਘਨ ਜੋ ਕਿਲ ਕਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਦੈ ਨੁਕੇ ਸਿਰੇ ਮੇਤਰੇ ਮਾਰੇ ॥

ਸਿਲਾਨਖਜੋਤਨੁਛਾਗੇ॥ ਉਰਰਾਖਸਕੋਪਕੁਰੇਤਬੀਅਸਿਬਾਨਜੁਤੇਮਰਕੀ
 ਜਾਬਿਦਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਬਾਨਰਾਐਪੁਨਿਰਾਖਜਕੋਗਿਰਜਾਅਤਿਕੁਰਕੁਯੋਤਹਿ
 ਕੁਰੀ॥ ਗਾਜਤਯਾਬਿਧਸੁਰੰਮਥਾਵਾਤਫਗੁਰੀ॥ ਗਵਣਕੇਜੁਤਤਾਹਿ
 ਸਮੇਨਿਜੋਸੇਨਦਲੀਰਣਮਹਿਨਿਹਾਗੀ॥ ਹੋਮਨਿਕਿਕੁਲਦੇਜਤਜੇਨਿਕ
 ਜੇਪੁਨਿਬੇਗਮਹਾਬਲਧਾਗੀ॥ ੧੭॥ ਜਪਦਨਮਾਹਿਅੰਰੁਦਕੁਯੋਕੁਪਿਤਾਹਿ
 ਲਈਕਰਮਾਹਿਕਮਾਨੇ॥ ਦੋਰਾਅਏਰਣਮੰਡਲਮੇਗਿਰਜਾਇਹੁੰਤਿਜੇਬੇ
 ਨਬਖਾਨੇ॥ ਚੈਪਨਨਦਾਅਏਰਣਮੇਲਖਮੀਨਿਨਛਵਾਜਿਆਜਪਲਾਨੇ
 ਪਿਤਾਵਾਵੇਗ੍ਰੀਖਣਤਾਹਿਪਿਖੇਪਨਨਦਸੁਨਿਠਰਵਾਂਕਾਅਲਾਨੇ॥ ੧੮॥ ਨਿ
 ਪਜੇਇਹਠੇਰਵੇਪੇਜੇਇਹਾਂਸਖਯਾਤਸੁਮੇਪਿਤਕੇਤੁਮਭਾਈ॥ ਗਵਣਐਸਰ
 ਬਿਧਤਜੇਅਪਨੇਪਗਭ੍ਰਿਤਕੁਯੋਹਮਤੇਸੁਪਲਾਈ॥ ਸਤਕ੍ਰਤਕਿਸਾਬਜੇਦੁ

ਭਕੇਸੁਨਿ ਮੁਰਖ ਲਾਜਨ ਰਚਕਾਈ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨਹੁ ਨਾਤਿ ਪੀਠ ਪਿਥੇਲ
ਖਮਿਨ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਥ ਓਭਾਰ ਬੰਨੀਤ ਲਵਾਰ ਸੰਦਨ ਮੇਘ ਨਨਾ
ਦਸੁ ਜਾਏ ॥ ਠਹਰਲ ਯੋਧ ਨੁਤਾਨ ਤਿਨੇ ਜਿਹਿ ਹੇਰ ਸਰੋਜੁ ਰਚਾਪਲ ਜਾਏ ॥ ਆ
ਜਾਪਿ ਦੇਕਾ ਪਿਸੇਣ ਤਿਮੇ ਸਰਾਸ ਬਿਧਿ ਕੇ ਮੁਖ ਬੰਨ ਅਲਾਏ ॥ ਤਾਹਿ ਜਮੇਲ
ਖਮਿਨੀ ਮਹਾਬਲ ਅਪਸਰਾਸਨ ਮੇਜਰ ਲਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਨਰ **ਜਛੰਦ** ॥ ਤੇਬੇਸੁ
ਰਾਮ ਭੂਤ ਬਾਨ ਮੇਘ ਨਾਦ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸੁਕਾਹਿ ਸਰਪ ਸੇਰੁ ਪੇਤਿ ਨੇਜੁ ਕੋਧ ਪਾਰਿ
ਆਮੋਲ ਲਾਨੇ ਨ ਮੇਘ ਨਾਦ ਰਾਮ ਭੂਤ ਹੋਰੀ ॥ ਸੁਬਜ਼ ਕੇ ਸਮਾਨ ਬਾਨ ਹੋ
ਲਕੇ ਨ ਦੇਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸ **ਵੈਯਾ** ॥ ਦਿਖਾਇਕਾਤ ਨ ਮੁਰਛਤਾ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤੋਟੇ
ਰਸੁ ਨੈਨ ਓਘਾਗੇ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਸੁਤ ਤਾਹਿ ਜਮੇਰਣ ਦਾਸਰਾ ਬੀਰ ਘੁਬੀਰ ਨਿਹ
ਗੇ ॥ ਦ੍ਰਿਗਲਾਲ ਭੁਏ ਮਘ ਵਾਜਿ ਤੇ ਕੇ ਕਰਮਾਹਿ ਸਰਾਸਨ ਤਾਹਿ ਸਿਭਾਗੇ ॥

ਧਾਰਸਰਾਸਨਮੇਸਰਤੀਖਨਰਮਾਕਿਕ੍ਰਾਤਸੁਬੈਨਉਚਾਰੇ॥੨੩॥ਪ੍ਰਬਖੁ
 ਧਾਬਿਖੇਹਮਰੇਜਬਨਾਹਿਪਰਾਕ੍ਰਮਨੈਨਨਿਹਾਰੇ॥ਠਾਢਹੋਰਣਮੰਡਲਮੇ
 ਅਬਤੋਹਕੁਬੇਗਸੁਦੇਉਦਿਖਾਰੇ॥ਐਸਿਬਖਾਨਲਏਸਤਬਾਨਜੁਤਾਨਕਮ
 ਨਅਹੇਜਾਗਿਮਾਰੇ॥ਠੇਰਲਏਦਸਬਾਨਹਨੇਪੁਨਿਤਾਨਕਮਾਨਸੁਵਾਖੁਕਮਾ
 ਰੇ॥੨੪॥ਅ **ਕ੍ਰਿਲ** ॥ਤੀਖੇਜਾਹਿ ^{ਮੁਕੀਆ} ਪਿਕਾਮਜੁਜਾਨਜਵਾਰਿਆਇੰਦ੍ਰਜੀਤਿ
 ਸੋਬਨਜੁਵਹੀਨਿਕਾਰੀਆਚਾਚਾਨਾਵਿਭੀਖਣੁਰਣੇਉਚਾਰਿਆਹੋਕੇਪ
 ਦੁਗੁਣਬਲਧਾਰਤਾਹਿਉਗਮਾਰਿਆ॥੨੫॥ਸ **ਦੇਯਾ** ॥ਲਖਮਨਿਲਏਸਰਜ
 ਲਤਬੇਪਨਸੇਮਪਵਾਜਿਤੋਕੇਬਰਸਾਏ॥ਤੁਨ੍ਹਤਾਣਜਕਿਚਨਕੇਰਣਮੇ
 ਮਪਵਾਜਿਤੋਕੇਅਤਿਸੈਲਸਕਾਏ॥ਤਿਲਸੇਬਹੁਖੰਡੁਏਤਿਨਕੇਰਥਭੂ
 ਮਿਸਮੀਪਾਗਿਰੇਚਮਕਾਏ॥ਜਨੁਲੋਹਫੁਲਿੰਗਸੁਭਮਿਗਿਰੇਸੁਮਨੇਪਟਬੀ

ਜਨਹੈਮਿਲਾਏ॥੨੫॥ਅਪਵਾਜਿਤਬਾਨਹਜਾਰਲਏਉਰਕੋਪਰੇਰਲਖ
ਮੀਨਿਪੁਰਾਗੇ॥ਸਿਖਦੇਵਰਕੇਤਨੁਤਾਣਤੁਟੇਵਹਜਾਇਪਰੇਪੁਨਿਭੂਮਿਮ
ਸੁਰੇ॥ਯੁਰਬੀਰਕਰੇਪੁਤਿਪਾਤਉਮਾਪੁਨਿਆਪਸਮੇਰਣਪਾਤਨਿਵਾਰੇ
॥ਰਸਬੀਰਕੁਰੇਰਣਜੁਕਤਿਯੋਜੁਮਨੇਅਹਿਰਾਜੁਜਗਾਮਕਾਰੇ॥੨੬॥
ਪੁਧਅਨੁਪਮਤਾਹਿਕੁਯੋਜਗਕ੍ਰਿਤੁਤਾਹਿਕੁਏਸਰਬੀਗਾ॥ਸਿਲਤਪਾ
ਰਾਪਾਰਛੁਟੇਤਨੁਬੀਰਕੁਏਰਣਮਾਹਿਜੁਰੀਗਾ॥ਦੀਰਪੁਕਾਲਲਰੇ
ਣਮੇਜਰਾਪਸਮਾਹਿਚਲਾਹਿਨਿਸਿਗਾ॥ਜੀਤਕੁਯੋਰਣਮਾਹਿਨਕੋਪੁ
ਨਿਨਾਹਿਸਿਗਾਮਕੁਯੋਕੁਊਰੀਗਾ॥੨੭॥ਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਅਤਿਕੋਪੁਭੇ
ਲਖਮੀਨਸਿਲੀਮੁਖਪਾਚਾਨਿਕਰੇ॥ਅਪਵਾਜਿਤਜਾਬਸਯਿਦਨਅਧਾਜਿ
ਕਾਟਿਤੁਰੰਗਮਦੁਰਬਿਦਾਗੇ॥ਪੁਨਿਕਾਟਿਸਰਾਸਨਬੇਗਦਯੋਕਰਕੀਛੁਰਤੀ

ਹਣ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਅੰਗ ਸਰਾਸ ਨ ਕੇ ਗੁਣ ਰੋਪ ਲਯੋ ਨ ਲ
 ਗੀ ਕਛੁ ਬਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਵਹ ਚਾਪ ਜੁ ਠੇਰ ਕਟੇਲ ਖਮਿ ਨ ਬਲੀ ਸਰਤੀ ਨ
 ਚੁਲਾਏ ॥ ਠੇਰ ਅਨੇ ਕਲਏ ਸਰਤ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਕੇ ਉਰ ਭੀ ਤਰਲਏ ॥
 ਕਿ ਪਭੁਰੇ ਮਾਘ ਵਾਸਿ ਤ ਸਿੰਗਰ ਭੀ ਮਕੁਵਿਰ ਜੁਵਿਰ ਸੁ ਅੰਗ ਚ ਢਾਏ ॥ ਤਾ
 ਨ ਕਮਾਨ ਦਸਾਨ ਨ ਕੇ ਸੁਤ ਬਾਨ ਜੁ ਗਾਘ ਵਧੁ ਤਲ ਗਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ਬਾ
 ਨ ਗਨਿ ਖਲ ਪਤਾ ਕਿ ਨੀਹ ਨੀ ਜਗਾਸਨ ਤਾਨਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਕਾਪਿ ਖੁਥ ਪਾਭੁ
 ਯੋ ਸੁਬਦਨ ਮਲਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬਿ ॥ ਤੁ ॥ ਇੰਦੁ ਬਾਨ ਲੀਨੋ ਲਖ ਮੰਨਿ ਬਲ
 ਵਾਨ ਪੁਨਿ ਨਿਰੁਰ ਕਮਾਨ ਮਾਹਿ ਦਿਖੈ ॥ ਏਲ ਗਾਇਕੈ ॥ ਕਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨ
 ਏ ਜੁਤ ਨ ਕੈ ਕਮਾਨ ਤਾਹਿਰਾ ਮਾਧ ਕੀ ਜਕੋ ਚਿਤਾਰ ਯੋ ਅਲਾਇਕੈ ॥
 ਪ੍ਰਗਮਾਵਤਾਰ ਗਮ ਜਾਚਹੀ ਸਿਕਲ ਪਾਰਦਸਰ ਥਕੈ ਪੁਤ ਜਗਾਏ ਜੇ

ਸੁਖਦਾਇਕੈ। ਤੀਨਲੋਕਮਾਹਿਜਬਰਾਮਕੋਅਰਾਤਨਾਹਿਰਾਵਣਕੇਪੁਤਕੇ
ਤੂੰਹਨੇਬਾਨਜਾਇਕੈ। ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਹੁੰਗਤਿਬਖਾਨਜੁਤਨਕਮਾਂਨਸੁ
ਬਾਨਤਬੈਲਖਮੀਨਚਲਾਯੋ। ਸੁਮਨੇਮੁਖਪਾਵਕਕੋਊਗਰੇਮਾਪਵਾਜਿਤਉ
ਰਸੁਯੋਗਮਾਯੋ। ਸਿਰਤਾਣਜੁਕੁਡਲਾਐਕਲਗੀ। ਇਹੁੰਗਤਿਉਮਾਸਿਰ
ਤਾਹਿਜੁਗਾਯੋ। ਸਰਤੇਸਿਰਕਾਟਪਗਮੇਸਰਚੇਦਮਨੇਨਕੁਕੁਮਿਰਿਗਾਯੋ
੩੨॥ ਦੇਵਪ੍ਰਸਿਨਕੁਏਸਗਲੇਮੁਖਮੇਲਖਮੀਨਕੀਕੀਰਤਿਗਾਈ। ਬਾਰਹ
ਬਾਰਸਗਹਕੇਸੁਰਫਲਨਕੀਬਰਖਾਬਾਰਖਾਈ। ਸਕੁਮਹਾਂਰਿਖਤੋਰਖੇਮੁ
ਨਿਕੋਦਿਅਪਛਗਨੇਤਦਿਖਾਈ। ਮਾਹਿਅਕਾਸਮੁਨੀਸਗਲੇਮਿਲੇਦੇਵ
ਜਮੁਹਨਦੇਦਕੁਵਾਈ। ੩੩॥ ਨਕਿਉਜਲਐਧਰਕਿਪਾਮ। ਟੇਰਣਰਾਵਣ
ਕੇਜੁੰਤਮਾਰਗਿਰਾਏ। ਸੁਮਦੁਰਕੁਏਲਖਮੀਨਉਮਾਂਮੁਖਕੁੀਤਰਜੈਸਭਵਾ

ਕਾਅਲਾਏ। ਮੁਖਸੇਰਸਮਾਨਗਜੇਰਿਰਜਾਲਖਮੀਨਿਤਬੈਰਣਿਸਿਖਬਜਾ
 ਏ। ਪਨੁਕੇਟਦੁਕਾਰਕਰੇਰਦਮੇਸੁਨਿਬਾਨਰਜੈਨਜਭੈਹਰਖਾਏ। ੩੪।
 ਇਤਿਬਾਨਰਕੇਸਿਰਦਾਰਬਰੇਦਿਗਆਵਤਹੈਮਨਮੇਦਬਦਾਏ। ਲ
 ਖਮਨਿਜੁਆਵਤਹੈਤਿਨਬੀਚਜਚੇਦਮਨੇਪਨਮਾਹਿਜੁਹਾਏ। ਇਤਹੈ
 ਹਨਮਾਨਵਿਭੀਖਨਜੁਸਹਆਵਤਹੈਅਤਿਨਿਮਿਰਕੁਏ। ਇਹਕੁੰ
 ਤਿਆਏਲਖਮੀਨਿਬਲੀਸਿਰਰਾਮਕੇਪਾਇਨਮਾਹਿਸੁਕਾਏ। ੩੫। ਤਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਨੇਮਪਵਾਜਿਤੁਗਮਜੁਨੇਰਣਕੁਮਿਮਝਾਰੀਏਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਵਾਹਛੁਟੇਗਾਲਿਲਾਏਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਰੀ। ਮੇਦਸਨੇਹਕੁਏਮਨਮੇਸਿ
 ਰਚਮਊਮਾਹਰਿਬਾਤਿਉਚਾਰੀ। ਪਨਅਹੇਲਖਮੀਨਿਤੁਹੀਜਗਤਯਕਰੇ
 ਮਮਕਾਰਅਭਾਰੀ। ੩੬। **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਕੇਬਧਨਤੇਜੀਤੋਸਗਲ

ਅਗਤਿ। ਲਖ ਮਣ ਤੇ ਹਸਮਾਨ ਪੁਨਿ ਕੁਯੋ ਨ ਦੈ ਹੈ ਕ੍ਰਤਿ। ੩੧॥ ਸੁਣੈ ਯਾਤੀ
ਨਦਿਨ ਨਿਸਤੀਨ ਬਿਖੈ ਸੁਕ ਬਿਚਿਤ ਤੇ ਹਯੋਨ ਬਲਧਾਰੀ। ਅਜੁ ਨਿਵੈ
ਕਰਯੋ ਹਮਕੋ ਅਬਿ ਆਇ ਜੁ ਰਾਵਣ ਬਾਹਰ ਵਾਰੀ। ਮੇਹਨ ਹੋਤਿ ਨ ਕੋ
ਰਣ ਮੇਓ ਰਪੁ ਤੋ ਕੋ ਜੋ ਕੁਯੋ ਤਿਨ ਕ੍ਰਤਿ ਨ ਕ੍ਰਤਿ। ਰਾਵਣ ਕੋ ਉਤ ਜਾਰ
ਗਈ ਲਖ ਮੰਨ ਲਯੋ ਮਾਘਵਾਜਿਤ ਮਾਰੀ। ੩੨॥ ਸੁਨਿ ਰਾਵਣ ਕੁਮਾਰੀ
ਹੋਤ ਨ ਮੁੰਛ ਫੇਰ ਉਠੈ ਨਿਜ ਦੇਹ ਸਿਧਾਗੇ। ਓਹ ਰਾਵਣ ਕੋ ਸੁਨਿ ਜੋ ਕੁਯੋ
ਸੁਵਿਲਾਪ ਕਰੇ ਕਰਮ ਰੁਨ ਮਾਰੇ। ਸੁਤਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਪੁਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਨ ਕੋਮੁ
ਖੋਰੇ ਵਤ ਹੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਚਿਤਾਰੇ। ਮਾਘਵਾਜਿਤ ਆਜੁ ਮੁਯੋ ਸੁਨਿ ਕੋ ਮ
ਘਵਾ ਪੁਰ ਦੇਵ ਵਜਾਹਿ ਨ ਗਾਗੇ। ੩੩॥ ਅਮਪਾਸਿ ਕੁੰਬੇਰ ਜਚੀ ਪਤਿਲ
ਜੁਸੁਰ ਆਜੁ ਮਹਾਰਿਖ ਜੁ ਹਰਿਖਾਵੇ। ਮਾਘਵਾਜਿਤ ਆਜੁ ਹੋਤ ਸੁਨਿ ਕੋ ਰੁ

ਰੂਹਸੁਖੇਨਸਵੇਤਰੁਛਾਵੇ। ਸੁਤਰਾਖਸਨਾਰਿਸੁਰੇਵਤਹੈ ਅਬਦੇਵਬਧੁ
 ਮਿਲਮਿਗਲਗਾਵੇ। ਸੁਤਸੇਕਸੁਘੋਬਿਲਪੈਦਸਕਿਪਰਨੀਰਬਿਨਾਸੁਖ
 ਜਿਉਦੁਖਪਾਵੇ। ੪੦॥ ਪੁਨਿਕ੍ਰੋਧਕੁਘੋਊਰਾਵਣਕੇਵਹਰਾਖਸਰਾਜ
 ਬਡੋਬਿਲਖਾਨੇ। ਸੁਰਾਖਸਕੇਬਧਕਾਜਤਿਨੇਰਣਜਾਹੁਇਹੈਮੁਖਵ
 ਕਬਖਾਨੇ। ਸੁਤਕੇਬਧਕੇਉਰਤਾਪਕੁਘੋਵਹਜੁਰਕੁਘੋਰੁਖਮੇਗਲਿਤਾ
 ਨੇ। ਅਬਿਜੀਘਕ੍ਰਸੀਸਕਟੋਖਿਨਮੈਤਿਨਰਾਵਣਘੋਮਨਮਾਹਿਠਰਾਨੇ
 ੪੧॥ ਕਰਕਾਢਿਕ੍ਰਿਪਾਣਿਸੁਦੋਰਗਘੋਪਿਖਸੀਘਡਗੀਮਨਮੈਅਕੁਲਾ
 ਨੀ। ਵਹਰਾਖਸਨਾਰਿਕਿਮਾਧਿਹਤੀਰੂਹਸੇਕਜੁਮਾਹਿਭੁਈਗਲਿਤ
 ਨੀ। ਇਕਾਧਾਹਿਅਮਾਤਜੁਰਾਵਣਕੇਪੁਨਿਤਾਹਿਸਮੇਵਹੁਸਾਥਭੁ
 ਵਨੀ। ਵਹਨਾਮਸੁਪਾਸਰਹੇਦਸਕਿਪਰਕੋਤਿਨਏਹਬਾਖਾਨੀ॥ ੪੨॥

ਤੁਧਨਨਾਇਕਕੇਲਪੁਕੁਤਸੁਕਿਉਦਸਕਿਠਨਏਹੁਬਿਚਾਰੋ। ਬੇਦਪਛੇਬੁਤ
ਤੋਹਕਰੇਸੁਕੁਕਰਮਨਿਮੈਜਸੁਆਹਿਤਿਹਾਰੋ। ਤਿਉਗੁਣਸਿੰਧੁਬੋਭੋਜਗ
ਮੇਅਬੋਜੇਖਤਕੇਬਧਦੁਗਬਿਸਾਰੋ। ਜੰਗਕਰੋਹਮਸਿਗਚਲੇਤਮਸਾਨੁ
ਜਗਪਵਕੋਰਣਮਾਰੋ॥੪੩॥ ਜਾਨਕੀਤੋਪਰਮਾਹਿਅਤੇਇਹਭੂਤਿ
ਬਖਾਂਨਨਿਵਾਰਣਕੀਨੋ। ਪਰਮਕਹਯੇਸੁਅਮੁੰਜਬੇਦਸਕਿਪਰਸਉਰ
ਅੰਤਰਕੀਨੋ। ਸੋਪਰਮਾਹਿਗਯੋਹਦਿਕੈਮਤਿਮੁੰਦਮਹਾਅਤਿਜੋਕਸੁਜੀ
ਨੋ। ਠੇਗਸਭਾਮਾਹਿਅਪਗਯੋਦਸਕਿਪਰਸਾਥੰਅਮਾਤਪ੍ਰਬੀਨੋ॥੪੪॥
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਪਮਾਤਮਰਮਾਇਏਉਮਾਮਹੇਸੁਰ
ਸਿਬਾਦੇਧੁਪਕੰਡੇਮੇਪਨਾਦਬੋਨਾਮਨਵਮੇਧਿਆਇ॥੪੫॥ ਸ਼ੀਮਹਾ
ਦੇਵਉਵਾਰ ॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਸਭਾਕੇਮਝਰਤਿਨਕੀਨੋਯੋਬਿਚਾਰਸਭਰਾਖ

ਜਾਅਮਾਤੁਲੈਸਿਗਰਾਮਹੇਤੁਜੇਗਯੋ। ਜੇਖਜੇਨਾਥਾਓਰਖਜਕੀਜੇਸਾਥ
 ਹੁਤੇਸਰਬਕੋਲਵਾਇਤਾਹਿਏਰੁਏਕਹੈਕਯੋ। ਮਨੋਪਤਿਗਰਾਜਾਓ
 ਮਿਲਾਇਕੈਪਤਿਗਸਿਗਪਾਵਕਕਰਾਲਕੋਸੁਨਾਸਹੇਤੁਹੈਧਯੋ। ਰਾ
 ਵਣਕੇਸਿਗਜਣੀਰਾਖਸਪਤਿਗਦਲਗਾਮਸਰਪਾਵਕਜਲਾਇਸਰ
 ਬਹੀਦਯੋ॥੧॥ ਰਾਮਕੀਕਮਾਨਕੇਸੁਤੀਖੇਦਸਕਿਠਬਾਨਵਖੀਆਕਪਟ
 ਠੇਰਪਾਰਪਰੇਧਾਇਕੈ। ਭੁਈਦਸਕਿਠਪੀਰਪੀਰਜਪਲਾਇਗਏਛੋਰੁ
 ਰਣੁਭੁਮਿਥਰੇਲੀਕਮਾਤਿਜਾਇਕੈ। ਮਾਨੁਖਮੇਰੇਇਨਾਹਿਐਜੇਬਲ
 ਰਾਮਮੋਹਿਪਵਨਕੁਮਾਰਬਲਪਿਖੇਮਨਲਾਇਕੈ। ਸੁਕੁਸਮੀਪਜਾ
 ਇਹਾਬਨਮਿਲਾਇਦੋਊਪੁਛਤਭਵਾਨੀਦਸਕਿਠਸਿਗਨਿਆਇਕੈ
 ੨॥ ਭੁਗਵਨਰਾਮਲਿਕਕਗੀਏਬਿਰਾਮਸੁਰਾਖਸਿਦਾਰਮੇਰੇਬਰੇ

ਹੀਖਪਾਏ ਹੈ। ਬਡੈ ਦੇ ਤਮਾਰੇ ਪਰਸਰੁ ਹੁਕੇ ਗਾਰੇ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਬਾਪਦ
ਸੋਭੈ ਤਿਨ ਪਾਏ ਹੈ। ਗੁਰਹੇ ਓਦਰਤੁ ਮਬਦਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿ
ਗਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ਹੈ। ਐਸੇ ਜੁ ਨਿ ਦੇ ਤਬਾਨੀ ਭਾਖ ਯੋ ਭਵਨੀ ਤਿ
ਨ ਜੀਤ ਕੋ ਉਪਾਇ ਅਬਿਜੇਈ ਤੇ ਬਤਾਏ ਹੈ। ੩॥ ਸੁਕ੍ਰ ॥ ਸ
ਬੈਠਾਇ ਕਿ ਤੁਲੀ ਬਿਪਿਜੇ ਅਬਰਾਵਨ ਹੋ ਮਕਰੇ ਪਰ ਮਾਹੀ। ਬਿਪਨਾ
ਨਹਿ ਹੋ ਹਿਸਮਾ ਹਿਕਤੁ ਬਹੋ ਮਕੀ ਪਾਵ ਕਤੇ ਨਿਕਸਾਹੀ। ਰਥ ਬਾਹਨ ਚਾ
ਪਨਿ ਖੰਗ ਸਰਾਗਹਿ ਹੋ ਹਿਅ ਜੀਤੁ ਤੁਰਣ ਮਾਹੀ। ਅਤਿ ਚਾਰ ਕਮੀ ਤਿਲਿ
ਜੇਹ ਮਤੇ ਚਲਹੋ ਮਾਕਿ ਜੇ ਪਰਕਿ ਪਰ ਮਾਹੀ। ੪॥ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ਜਬ ਸੁਕ੍ਰ ਗੁ
ਰੂਤ ਬਰਾਵਨ ਰਾਖ ਸੋ ਕੇ ਖਲ ਰਾਈ। ਜਾਇ ਸੁਮੰਦਰ ਮਾਤਿ ਉਮਾ ਗੁਰ
ਸੁਪਤਾਲ ਸਮਾਨ ਬਨਾਈ। ਦੇਤ ਚਹੂ ਦਿਸਥਾ ਪਧਰੇ ਪੁਨਿ ਲਿਕਵਾਆ

ਰਕਪਾਟਲਗਾਈ। ਜੇ ਅਭਿਚਾਰਕ ਦੁਬਹੁਤੇ ਸਕੁ ਹੋਮ ਨਿਮਿਤ ਸੁਲੀਨ ਮਿ
 ਲਾਈ। ਪ॥ ਜਾਇਗੁਹਾ ਵਸਕਿ ਠਪ ਜੇ ਪੁਨਿ ਹੋਮ ਕਰੇ ਮੁਖ ਮੋਨ ਸੁਸਾਰੇ। ਪਾ
 ਵਕੁ ਮੁਖ ਬੋਭੋ ਨਿਕਸਯੋ ਸੁਵਿਗ੍ਰੀਖ ਨਗੋ ਪਵਪਾਸ ਦਿਖਾਰੇ। ਰਾਮ ਪਿਖੋ ਦ
 ਸਕਿ ਪੰਥ ਜੇ ਵਹੋ ਹੋਮ ਕਰੇ ਨਿਜ ਕੁਨ ਮਣਗੇ। ਰਿਮਨ ਰਵਣ ਜੀਤ ਯੋਜਾ
 ਈ। ਹੋਮ ਜਾਯਾ ਤਿਹੋ **ਇਜਬ ਤਬ** ਬਿਨਾ ਸਨਕਾਜ ਸਨੇ ਅਬਿਬਾਨ ਰਖੁ ਬ
 ਪਦੇ ਹਪਠਾਈ। ਰਾਮ ਤਥਾ ਮੁਖ ਰੁਖ ਤਬੇ ਸੁਗੀਵ ਕਿਸਿ ਗਸਿਲਾ ਹਮਿਲਾ
 ਈ। ਅੰਗ ਦਯੋ ਯਨ ਮਾਨ ਪਠੇ ਬਲਵੰਤ ਜਥੇ ਕਪਿ ਸਿਗਲ ਵਾਈ। ॥ ਵ
 ਹਲਾਂ ਪਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਏ ਖਿਨ ਮੇ ਪੁਨਿ ਗਵਣ ਮਦਿਗ ਮਾਹਿ ਪਜਾਏ। ਵਸਕ
 ਦਿਗਏ ਪਲਵੰਗ ਮਤੇ ਰਹਾ ਪਾਲ ਕਤੇ ਯਮ ਲੋਕ ਪਠਾਏ। ਪਗਮਾਂ ਹਿ
 ਤੁਰਿਗ ਮਚੁਰਣ ਕੈ ਗਜ ਮਾਰ ਜਥੇ ਪਗਮਾਹਿ ਹੁਲਾਏ। ਸਗਮਾਂ ਪੁਨਿ ਹਾ

੨੪
 ਮੁਕੁਤਾ ਮਨਿਗਾਹਿ ਮਕੁਤਾ ਮਨਿਗਾਹਿ ਮਕੁਤਾ ਮਨਿਗਾਹਿ ਮਕੁਤਾ ਮਨਿਗਾਹਿ

ਥਨ ਜੋ ਕਪਿਹੋ ਮਕੀ ਠੋਰ ਜੁਦੀ ਨਾ ਦਿਖਾਏ॥੧॥ ਜੁਦਿ ਭੀਖਨ ਕੀ ਵਤੁ ਨਾਹਿ
 ਹੁਤੀ ਤਿਨ ਹੋ ਮਸਥਾਨ ਜਬੈ ਦਿਖਲਾਏ॥ ਤਬ ਅਗਿ ਦਜਾਇ ਗੁਹਾਨਿ
 ਰਖੀ ਦਰਪਾਥਰਪਾਦਨ ਤੇ ਰੂਬ ਗਾਏ॥ ਸਿਲਫਾਰਥਿ ਪਾਰਕਿ ਵਾਰਨ
 ਕੇ ਯੁਵਰਾਜ ਬਣੀ ਗੁਹਾ ਮਾਤਿ ਪਸਾਏ॥ ਜੁਪਿ ਖੇਦ ਜਕਿ ਪਰਜਾਇ ਤਿ
 ਨੇ ਦਿਛੁਆ ਜਨ ਹੋ ਮਤ ਨੈਨ ਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਅਗਿ ਦਆਇ ਸਪਾਇ
 ਸਰੋ ਕਪਿ ਬੋਹੇ ਮੁਖ ਮੇਕਿ ਲਕਾਰੇ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਛਿਗ ਜਾਇ ਤਿਨੇ ਪੁਨਿ
 ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਹੁ ਸੇਵਕ ਮਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਉਠਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਤ ਕੇ ਪੁਨਿ ਰਾਗਦ
 ਏ ਤਿਨ ਆਗਿ ਮਝਾਰੇ॥ ਰਾਵਣ ਜੋ ਮੁਖ ਮਿਤਰ ਰੇ ਕਪਿ ਹਾਸਤ ਤੰਗ ਛਿਗ
 ਦੀ ਤਿਨਿ ਕਾਰੇ॥੧੧॥ ਸੁਵਛੀ ਨ ਲਯੋ ਕਰਤੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁਗਾਵਣ ਕੇ ਮੁਖ
 ਉਪਰਿ ਯੋ॥ ਕਹ ਪਾਵਕ ਤੋ ਹਪੁ ਸਿਨ ਭੁਯੇ ਵਰਦੇ ਵਤ ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾ

ਰਿਯੋ॥ ਇਕਦਿਤਲਏਚਹੁਓਹਹਨੇਸਾਸਜਿਉਪਰਵਾਰਿਯੋ॥ ਰਣਜੀਤ
 ਨਕੀਉਰਚਾਹਪਰੀਨਹਿਧਿਆਨਛੁਟੇਵਿਗਨੈਕਉਘਰਯੋ॥ ੧੨॥ ਦਿ
 ॥ ਅਗਿਦਬਹੁਰਿਬਿਚਕਾਰਿਗਯੋਸੁਕੁਨਮਸ਼ਾਗਕਿਜਨੇਤੋਗ
 ਹਿਆਨੀਆਤਾਹਿਮਦੇਰਿਨਾਗਿ॥ ੧੩॥ ਗੀਆਮਾਲਤੀ ॥ ਦ
 ਸਕੀਠਆਗੇਬਿਲਪਤੀਅਨਥਜਿਉਤਿਹਨਾਗੀਆਰਤਨਭੂਖਤਕੀ
 ਚਕੀਉਰਹਾਥਅਗਿਦਫਾਗੀਆਮੇਤੀਗਿਰੇਤਿਹਮਾਂਗਤੇਸੁਕੁਰਤਨਮਾਲ
 ਬਿਲਾਨੀਆਸੋਲਸੁਕੁਸੁਦਾਇਯੋਮੁਖਭੁਯੇਤਾਹਿਮਲਾਨੀਆਦਿ
 ਰਾਵਣਦੇਖਤਹੀਗਿਗੀਕਦਿਤੇਨੀਵੀਤਾਹਿਭੂਖਨਸਰਬਸਹੀਰਕੇ
 ਗਿਰੇਪਰਤਕੇਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਸ ॥ ਗਿਧੁਪਦੇਵਨਕੀਵਹਿਤਾਸਗਲੀ
 ਕਪਿਕੇਜਨੇਤੋਗਹਿਆਨੀ॥ ਰੇਵਤਰਾਵਣਆਗਪਰੀਗਿਰਜਾਵਹੁ

ਰਵਣਕੀਪਟਰਨੀ। ਦੀਨਪੁਕਾਰਕਰੇਮੁਖਤੇਪੁਨਿਰਵਣਕੋਤਿਨਏਹੁਬ
ਖਾਨੀ। ਸੋਹਅਨਾਥਨਿਜਿਉਕਪਿਮਾਰਤਨਾਤਿਛਡਾਵਤਿਲਾਜਪਲਾਨੀ
੧੬। ਤੁਨਿਰਲਜਕੁਯੋਜਗਮੇਤਵਹੇਰਤਨਾਰਿਹਨੇਕਪਿਥਾਗੀ। ਜੀਵ
ਨਤੇਮਰਦੇਜੁਭਲੋਜਿਨਪੇਖਤਯੋਬਿਲਪੋਜਿਨਨਾਗੀ। ਹਮਅਵਾਨਿ
ਤਨਹਿਪਿਖੇਕਪਿਮਾਰਤਹੈਅਬਤੇਮਹਤਾਗੀ। ਤੇਜਗਜੀਵਤਯਾਬਿਧ
ਕੇਦੁਖਪਾਵਤਨਾਹਿਜੁਮਾਤੁਤਿਹਾਗੀ। ੧੭। ਨਾਰਿਕੀਲਾਜਕੁਤਾਰਤਜੀ
ਨਿਜਜੀਵਨਕੀਉਰਅੰਤਰਧਾਗੀ। ਯੋਮਅਕੀਦੁਹਿਤਾਬਿਲਪੇਦਸਕਿਠ
ਸੁਨੀਵਹੁਕਾਨਮਝਾਗੀ। ਅੰਗਦਛਡਿਕਹਯੇਦਸਕਿਧਰਉਠਖੜੇਕਰਖ
ਗੇਸਿਭਾਗੀ। ਕੋਪਭੁਰੇਦਸਕਿਧਰਦੋਰਸਅੰਗਦੇਕਕਟਕੀਤਰਮਾਗੀ। ੧
੮। ਤਬਬਾਨਰਕੁਦਗਯੋਸਹਿਏਪੁਨਿਹੈਮਕੇਕਿਡਸੁਤਾਹਿਬਿਡਾਗੇ। ਵਹ

ਗਮਸਮੀਪਸੁਜਾਇਖਗੇਮਨਮਾਤਿਭੁਏਸਗਲੇਤਰਖਾਗੇ।ਤਬਰਾਵਦ
 ਸਾਂਤ੍ਰਿਕੀਯੋਨਿਜਕੁਮਾਨਿਸਿੰਦਰਘਕੋਕਾਰਵਾਕਉਚਾਗੇ।ਅਹੰਦੇਵਅਪੀਨ
 ਸੁਜੀਵਨਹੈਕਾਲਿਆਨਨਿੰਕਿਉਨਤਿਆਪਨਿਯੋਗੇ।੧੯।ਦੇ ॥੪
 ਸਾਲਾਖੀਤਾਜਿਸੋਕੋਕੋਗਿਆਨਅਲੰਬਨਧਾਗ।ਅਗਿਆਨਜਨਿਤਸ
 ਭਸੇਕਹੈਗਿਆਨਸੁਦਏਨਿਵਾਗ।੨੦।ਦੇਤਅਨਤਮਮਾਤਿਜੋਅਹੰਬੁਧਿ
 ਨਹਹੋਇ।ਅਗਿਆਨਜਨੀਪਾਹਿਚਾਨੀਏਹੈਮੰਦੋਦਾਰਿਸੋਇ।੨੧।
 ਤਿਹਮੁਲਕਸੁਤਦਾਰਲੇਬੀਧਨਭਾਖੇਬੇਦਾ।ਹਕਸੇਕਭੁਯਕ੍ਰੋਧਪੁਨਿ
 ਲੋਭਮੰਹਮਦਖੇਦਾ।੨੨।ਅਗਿਆਨਉਪਾਏਸਰਬਯਤਜਨਮਜੰਗ
 ਤਨੁਹਾਨਾ।ਆਤਮਕੇਵਲਸੁਧਹੈਸਦਾਅਲੇਪਕਜਾਨਾ।੨੩।ਆਨਿ
 ਦਰੁਪਸੁਗਿਆਨਘਨਭਾਵਭੁਵਬਿਧੀਨਾ।ਨਤਿਸੁਯੋਗਵਿਯੋਗਕ

ਛੁੱਟਤਨ ਅੰਸਤ ਚੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਘਾਬਿਧਿ ਆਤਮ ਜਾਨ ਉਰਦੀ ਜੇ ਸੇ ਕਨਿ ਵਗਾ
 ਅਬੁਧੀ ਅਵੇ ਬੇਗਿ ਮੇਰਾ ਮਦਲੈ ਕੁਮਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਂਤ ਰਗ ਮਸੁ ਬੰਜ ਸਰਜ
 ਬਹੁ ਚਿਠ੍ਹੇ ਮਾਗਾ ਤੋ ਬੈਕੁ ਰਜੁ ਪਾਇ ਹੋਤਾ ਪਦ ਪਰ ਮਊਦਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ
 ਮਮ ਆਇ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨਿਖਲ ਹਮਾਗਾ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹੰਨੁ ਜਾਥ ਲੈ ਪ
 ਰਿਯੋ ਅਗਾਨਿ ਮਝਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਗਵਣ ਕੇ ਅਹਵਾ ਕਸੁ ਨਿਭੁਈ ਦੁਖ ਤਿਉ
 ਗਾਹਿ ॥ ਮਘਵਾ ਜਿਤ ਜਨ ਨੀਬਹੁ ਰਿਕਹਤ ਭੁਵਨੀ ਤਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਗੀ
 ਘਾਮਾਲਤੀ ॥ ਨਾਥ ਮੇਰੇ ਵਾਕਸੁ ਨ ਉਰਜਾ ਚਤਿਉ ਹੀ ਕੀ ਜਿਯੋ ਨਹਿ
 ਰਾਮ ਜੀਤ ਯੋ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤੇ ਜਾਚੁ ਚੀਤਿ ਪਤੀ ਜਿਯੋ ਪਨਿ ਅੰਗ ਅਵੇ ਕੋਟਿ
 ਤੇ ਜਮਗਾਮ ਨਹਿ ਤਿਅਰਿਯੋ ॥ ਸੁਖ ਆਤਮ ਸੁਦੇਵ ਹੈ ਪਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਉ
 ਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਲਪ ਪੁਰਖ ਮਤ ਜਹੁ ਇਕ ਗਜੁ ਰਜੁ ਤਮਨ ਕੋ ਹਰੀ ॥ ਭੁਗ

ਤਵਤਸਲਪਾਲਯੋਸਭੁਆਪਦਾਤਿਨਕੀਦਗੀਲਖਯੋਜਨਰੁਪਯਾਨੇਕਮ
 ਠਪ੍ਰਥਮਸਵਾਰਿਯੋਸਮ੍ਰਿਤਮਥਨੇਪੀਠਮੇਇਕਕਨਕਕੁਧਰਧਾਰਿਯੋ॥੩੦॥
 ਹਿਰਿਨਾਖਦੈਤਜੁਆਨੇਬਲਕੇਲਰੁਪਸਵਾਰਿਕੈ।ਜਲਹਰੀਅਵਨੀਆ
 ਨੀਆਰਪੁਰਾਜਠਰਉਧਾਰਿਕੈ।ਹਿਰਨਕਸਪਦੈਤਜੇਤ੍ਵਿਲੋਕਕੀਟਕਕੁ
 ਰਿਯੋ।ਨਗਸਿੰਘਰੁਪਜਧਾਰਿਯਾਨੇਨਖਨਸਥਾਬਿਦਾਰਿਯੋ॥੩੧॥ਬਾਲਿਰਾ
 ਜਬਾਂਧਯੋਆਰਿਯੋਤ੍ਵਿਲੋਕਤ੍ਵੈਪਦਮਾਪਯਾ।ਬਾਲਿਰਾਜਪਠੇਪਯਾਲਮੇਦੈਰ
 ਜਸਰੁਪਤਿਥਾਪਯਾ।ਰਾਜਨਕੇਅਕਾਰਧਰਣੀਭਾਰਰਾਖਜੇਭੁਏ।ਪਰ
 ਸਰਾਮਸਰੁਪਧਰਇਨਰਾਮਖੜੀਵੈਹਏ॥੩੨॥ਜੀਤਅਵਨੀਜਾਰੀਆਂਕਸ
 ਪਦਈਹਰਿਦਾਨਾਰਪੁਰਾਜਵੇਜਾਬਿਜਾਲਮੇਅਬਜਏਵੈਭੁਗਵਾਨੁਤ
 ਵਮਾਰਨੇਕਕਜਰਾਪਦਰੁਪਮਨੁਖਧਾਰਿਆ।ਤਿਯਨਾਰਿਸੀਤਤੇਹਰੀਸ

ਛੁੱਟਤਨ ਅੰਸਤ ਚੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਘਾਬਿਧਿ ਅਤੁ ਮਜਾਨ ਉਰਦੀ ਜੇ ਸੇ ਕਨਿ ਵਗਾ
 ਅਬੁਧੀ ਅਵੇ ਬੇਗਿ ਮੇਰਾ ਮਦਲੈ ਕੁਮਾਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਂਤ ਰਰਾ ਮਸੁ ਬੁੱਜੁ ਸਰਜ
 ਬਹੁਤਿ ਰੇ ਮਾਗਾ ਤੋ ਬੇਕੁ ਰਜੁ ਪਾਇ ਹੋਤਾ ਪਦ ਪਰ ਮਉਦਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬ
 ਮਮਾਇ ਸੁਕੀ ਜਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਖਲਹ ਮਾਗਾ ਸੀਤਾ ਕੋ ਹੰਨੁ ਜਾਥ ਲੈ ਪ
 ਰਿਯੋ ਅਗਾਨੀ ਮਝਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਗਵਣ ਕੇ ਅਹਵਾ ਕਜੁ ਨਿਕੁਈ ਦੁਖੁ ਤਿਉ
 ਗਾਹੀ ॥ ਮਪਵਾ ਜਿਤ ਜਨ ਨੀਬਹੁ ਰਿਕਹਤ ਭਵਾਨੀ ਤਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਗੀ
 ਘਾਮਾਲਤੀ ॥ ਰਾਥ ਮੇਰੇ ਵਾਕਸੁ ਨ ਉਰਜਾ ਚੁਤਿ ਉਹੀ ਕੀ ਜਿਯੋ ਨਹਿ
 ਰਾਮ ਜੀਤ ਯੋ ਜਾਇ ਤੁਮ ਤੇ ਜਾਚੁ ਚੀਤਿ ਪਤੀ ਜਿਯੋ ਪੁਨਿ ਅਰਾਵੇ ਕੋਟਿ
 ਤੇ ਜਮਗਾਮ ਨਹਿ ਤਿਯੋ ਜਿਯੋ ਘਾਤ ਰਾਮ ਸੁਦੇਵ ਪੈ ਪਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਉ
 ਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਲਪ ਪੁਰਖ ਮਤੁ ਜਹੁ ਇਕ ਰਜੁ ਰਜੁ ਤਮਨ ਕੋ ਹਰੀ ॥ ਭਗ

ਤਵਤਸਲੁਪਾਲਯੋਜਰੁਆਪਦਾਤਿਨਕੀਦਗੀਲਖਯੋਜਨਰੁਪਯਾਨੇਕਮ
 ਰੁਪਥਮਸਵਾਰਿਯੋਸਮੁਦ੍ਰਿਮਥਨੇਪੀਠਮੇਇਕਕਨਕਰੁਪਰਧਾਰਿਯੋ।੩੦।
 ਹਿਰਿਨਖਦੈਤਸੁਆਯਨੇਬਲਕੇਨਰੁਪਸਵਾਰਿਕੋ।ਜਲਹਰੀਅਵਨੀਆ
 ਨੀਆਰੁਪਰਾਜਠਰਓਧਾਰਿਕੋ।ਹਿਰਨਕਸਪਦੈਤਜੇਤ੍ਰਿਲੋਕਕੇਟਕਰੁ
 ਰਿਯੋ।ਨਗਸਿੰਘਰੁਪਜਧਾਰਿਯਾਨੇਨਖਨਸਥਾਬਿਦਾਰਿਯੋ।੩੧।ਬਾਲਿਰਾ
 ਜਬਾਂਧਯੋਯਾਹਿਤ੍ਰਿਲੋਕਤ੍ਰੈਪਦਸਾਪਯਾਬਾਲਿਰਾਜਪਠਪਯਾਲਮੇਦੈਰ
 ਜਸੁਰੁਪਤਿਥਾਪਯਾਰਾਜਨਕੇਅਕਾਰਧਰਣੀਭਾਰਰਾਖਜੇਭੁਏ।ਪਰ
 ਸਰਾਮਸਰੁਪਧਰਇਨਰਾਮਖੜੀਵੈਹਏ।੩੨।ਜੀਤਅਵਨੀਜਾਗੀਆਂਕਸ
 ਪਦਈਹੰਰਿਦਨਾਰੁਪਰਾਜਵੇਜਾਬਿਜਾਲਮੇਅਬਜਏਵੈਭੁਗਵਾਨੁਤੁ
 ਵਮਾਰਨੇਕਕਜਰਾਪਦਰੁਪਮਨੁਖਧਾਰਿਆਤਿਯਨਾਰਿਸੀਤਤੇਹਰੀਸ

ਕੁਕਜੋਤੁ ਬਿਗਾਰਿਆ ॥੩੩॥ ਮਮਪੁਤ ਅੰਨਿ ਜਨਾਸਹਿ ਤੋਹਰੀ ਸੀਤਾਰਨੀ
ਆਮ ਅਬਦੇ ਹਸੀਤ ਰਾਮ ਕੋ ਲਖ ਬਾਤ ਮੇਰੀ ਮਨੀ ਆਵੈ ਲਿਕਰ ਜਵਿਰੀ
ਖੁਦੇ ਚਲ ਆਪ ਬਨ ਮੇਜਾਇ ਯੋ। ਚੀਰਵ ਲਕਲਨੀ ਰਾਮੋ ਫਲ ਖਾਇਹ
ਰਿਜੀਧਿ ਆਇਯੋ ॥੩੪॥ ਮੰਦੋਦਰੀ ਕੇਵਾ ਕਜੁਨ ਦਸਕਿ ਠਏ ਹੁੰਚਾਰਿ
ਆਸੁ ਨਿਕੁ ਮਨੀ ਰਣ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਬਾਂਧਵ ਮਾਰਿਆ ਰਾਮ ਤੋਹਨ
ਵਾਇਕੈ ਕਿਹੁ ਕੁੰਤਿ ਬਨ ਮੇਰੇ ਠਿਗੇ। ਬਾਨ ਅੰਗਕਮਾਨ ਲੈਂਗਾ ਮਰਾਖ
ਦੁਜੋ ਭਿਰੋ ॥੩੫॥ ਰਾਮ ਬਾਣ ਤਨ ਫੇਰੈ ਮੇਰੇ ਸੁਮਰ ਮਝਾਗਾ
ਬਿਸਨ ਪਰਮ ਪਦ ਮੇਲਹੇ ਉਤਰੇ ਕੁਵਨਿ ਪਪਾਗ ॥੩੬॥ ਜਾਨੈ ਰਾਖਵਾ ਬਿ
ਸਨ ਪੈਲਖ ਮੀਸੀਤ ਆਹਿ। ਜਾਨ ਬੂਝੈ ਕੈ ਮੇਹਰੀ ਸੀਤਾ ਤਾ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥੩੭॥
ਜੇ ॥ ਪਾਵੇਤਾ ਪਦੋ ਜਾਇਗਾ ਮਹਾਥ ਮਰੇ ਲੁਧੇ। ਜਾਵੇ ਫੀਲਨ ਕੋਇ

ਤੇਜਗ ਬਿਧਮਿਟਾਇਕੋ॥੩੮॥ਅਭਿਲਾਪਰਨੰਦਮਯਸੁਧਮੁਮੋਖੀਧਿਆ
 ਇਠੈ॥ਤੰਗਤਿਕੋਅਬਜਾਉਰਾਮਰਣਘਾਇਠੈ॥ਰਾਮਬਾਨਜਲਧਾਰਸੁ
 ਪਾਪਮਿਟਾਇਠੈ॥ਹੋਵਰਲਭੁਕੁਖੇਮੋਖਬੇਗਮੇਪਾਇਠੈ॥੩੯॥ਸ
 ਚਿਕਲੇਸਤਰੰਗਬਡੋਕੁਮਹੈਧਨਬਾਧਵਐਸੁਤਦਾਰਾ॥ਰੰਗਬਡੋਬਡ
 ਵਾਨਲਸੇਅਤਿਗੁਰਾਮਨੰਗਸੁਘਾਤਿਮਸ਼ੁਰਾਗਾਇਐਅਗਿਆਨਅਥਾਹ
 ਜਿਨੇਜਲਪਾਪਤਨਾਹਿਕਹੁੰਤਿਨਪਾਗਾਬੇਗਤਰੰਗਗੁਸਿਧਅਬੈਪੁਨਿ
 ਪਾਵਤਮੈਹਾਰਿਪਰਕਨਗਾ॥੪੦॥ਵੇ ॥ਤੀਨਲੋਕਪ੍ਰਭੁਤਾਜਿਨੇਕੰਚ
 ਨਧਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਦਸਕਿਠਵਹੁਅਬਉਰਕੁਏਨਿਗਸਾ॥੪੧
 ਇਤਿਸੀਮਤ
 ਯੁਧਕੰਡੇਦਸਮੋਧਿਆਇ॥੧੦॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵੇ ॥ਸ ॥ਇਹੁੰ

ਤਿਬਖਾਨਮੰਦੇਦਗੀਕੇਦਸਕਿਪਰਕੋਧਭਯੋਉਰਭਾਰੇ॥ਨਿਕਸੇਰਣਰਾਪਵਸੋ
 ਲਾਹੇਲਾਅਤਿਘੋਰਬਲੀਸਹਦੇਤਪਧਾਰੇ॥ਸੁਰਚਕ੍ਰਬਿਰਾਜਤਖੋੜਸਜਾਇ
 ਦਸਯੀਦਨਮਾਹਿਭੁਏਅਸਵਾਰੇ॥ਪੁਜਿਉਚਪਤਾਕਲਸੇਜਿਨਪੇਦਿਫਕ੍ਰ
 ਬਰਔਰਵਰੁਥਉਦਾਰੇ॥੧॥ਦੇ ॥ਪਿਸਾਚਬਦਨਬਾਹਨਲਗੇਰਾਸ
 ਕੁਘੋਰਸੁਜਾਹਿ॥ਅਸਤਸਸਤਅਨੇਕਪੁਨਿਧਰੇਸੁਤਾਰਥਮਾਹਿ॥੨॥ਸ
 ਨਿਕਸੇਇਹੁੰਤਿਸੁਰਾਵਣਜੇਅਤਿਗੁੰਧਣਜਾਹਿਅਕਾਰਬਿਰਾਜੇ
 ॥ਪਿਖਆਵਤਤਾਹਿਰੁਗੀਪੁਜਨੀਕਪਿਸਾਚਪਸੀਗਰਤੇਉਠਭੁਜੇ॥ਹ
 ਨੁਮਾਨਗਏਕੁਦਕੇਭਿਰਨੇਦਸਕਿਪਰਸੇਪਨਸੇਮੁਖਗਾਜੇ॥ਮੁਸੁਪਰ
 ਹਾਰਕਰੀਉਰਮੇਦਿਵਾਸਵਾਅਪੁਜਾਪਿਖਲਾਜੇ॥੩॥ਜਾਨਨਭਾਰਪ
 ਰੋਥਮੇਗਿਰਮੁਠਲਗੇਅਤਿਭਾਰੀ॥ਮੁਰਛਏਕਮਹੁਰਤਗਵਣਠੇਰਉਠੇ

ਤਿਨਦੇਹਸਿਭਾਗੀ। ਸੁਰਾਅਏਹਨੁਮਾਨਬਲੀਦਸਕਿਧਰਯਾਬਿਧਬਾ
 ਤਿਉਚਾਰੀ। ਤਿਦਸਕਿਧਰਜੀਵਤਤੈਹਨੁਮਾਨਕਹਯੋਅਬਮੋਹਧਿਕਾਰੀ
 ੪। ਤੁਦਸਕਿਧਰਮਸੁਪ੍ਰਯਾਗਸੁਕੇਪਬਦਾਇਕੇਲਾਇਹਮਾਗੇ। ਫੇਰਹਨੇ
 ਤੁਮਕੇਦਸਕਿਧਰਹੋਤਿਤੇਤਨੁਪ੍ਰਾਣਨਿਯਾਗੇ। ਭਾਖਤਬਾਦਸਕਿਧਰਤਾ
 ਓਗਮਾਹਿਦਯੋਅਤਿ ਮੁਸੁਪ੍ਰਯਾਗੇ। ਪੁਰਸਨੈਨਕੁਏਕਪਿਕੇਧਗਮਾਹਿ
 ਗਿਰੇਤਨਨਾਹਿਸਿਭਾਗੇ। ੫। ਫੇਰਕੁਈਸੁਧਤਾਪਕ੍ਰਿਜਰਕੇਪਕੁਯੋਓ
 ਰਭੀਤਰਭਾਗੀ। ਰਾਵਣਮਾਰਣਕੇਹਿਤੁਤਾਂਅਤਿਉਦਮਕੀਨਜਮੁਠ
 ਸਿਭਾਗੀ। ਰਾਖਸਰਾਜਪਲਾਇਗਯੋਵੈਫੇਰਤਜੀਰੁਚੀਤਮਝਾਗੀ।
 ਅਗਦਅਯੋਹਨੁਮਾਨਤੁਥਾਨਲਨੀਲਾਮਿਲਿਰਣਮੇਤਹਿਚਾਰੀ। ੬।
 ਤੇਮਰ ॥ ਇਹਗੁੰਤਿਚਾਰਸਿਦਾਗਾ। ਤਿਨਪਖੇਗਾਖਜਚਾਰੀ। ਇਕ

ਇਕਅਗਨੀਨਵਰੁਸੁਜੰਨ।
 ਇਕਅਗਨੀਨਵਰੁਸੁਜੰਨ।

ਸਰਪਰੇਮਪਛਨਾ॥ ਇਕਖਡਗਰੇਮਸੁਹਾਇ॥ ਇਕਰੇਮਬਿਛੁਕਹਾਇ॥
ਤਰਿਘੇਰਸਿਰਾਮਕੀਨਾ॥ ਖਲਚਾਗਮਾਰਸੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚਾਰੇ
ਰਾਖਸਚਾਰਕਪਿਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਹਨੇਬਨਾਇ॥ ਸਿੰਘਨਾਦਕਰਚਾਰਕਾਪਿਗ
ਏਰਾਮਦਿਗਆਇ॥ ੨॥ ਜ ॥ ਤਬਰਾਵਣਕੇਪਕੀਯੋਮਨਮੈਨਿਜ
ਦਾਂਤਨਜੋਨਿਜਹੇਠਚਬਾਏ॥ ਫ੍ਰਿਗਲਾਲਸੁਕ੍ਰਰਬਿਸਾਲਭੁਯੋਰਘੁ
ਨਿਦਨਕੋਗਿਰਜਾਪਾਰਿਓਧਾਏ॥ ਰਥਬੈਠਸੁਰਾਂਮਨਿਹਾਰਭੁਲੇਜਰਬ
ਸੁਜਮਾਨਤਾਂਨਚਲਾਏ॥ ਸੁਮੰਤੋਪਨਸਾਵਨਕੋਉਮਡੂਯੋਜਲਧਾਰਨ
ਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥ ੩॥ ਰਾਮਜਮੀਪਖਰੇਕਪਿਜੇਸਰਮਾਰਸਭੈਤਿਨਪੀ
ਡੁਤਕੀਨੇ॥ ਪਾਵਕਸੇਚਮਕੈਰਣਮੈਸਰਕਾਂਚਨਭੁਖਤਆਹਿਨਵੀਨੇ॥
ਰਾਮਸਰਾਸਨਤਪਤਬੈਸਰਰਾਵਣਕੋਉਰਭੀਤਰਦੀਨੇ॥ ਰਾਵਣਸਮੀ

ਦਨਮਾਹਿਪਿਖੇਪੁਨਿਕੁਪਰਗਮਸੁਰੇਸੁਰਚੀਨੇ॥੧੦॥ਮਾਤਲਿਤਾਹਿਬੁਲਾਇਪੁ
ਰਿਦਰੇਹੁਕਹਅੰਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੀ॥ਸਖੰਦਨਲੈਰਪੁਨਿਦਨਕੀਢਿਗ
ਜਾਇਜਿਤਬਜੁਰੂਮਿਮਝਗੀ॥ਕਾਜਕਰੋਹਮਰੋਹਮਰੋਕੁਮਿਮਝਗੀ॥ਕ
ਜਕਰੋਹਮਰੋਹਮਰੋਕੁਵਿਮਡਿਲਗਪਵਕੋਰਥਮਾਹਿਬਿਠਾਗੀ॥ਘੋਜਾਨਿ
ਮਾਤਲਿਦੇਵਪਤੀਮੁਖਸੀਸਨਿਵਾਨਿਵਾਇਸੁਬੰਦਨਧਾਗੀ॥੧੧॥ਪੁਨਿਸ
ਪੰਦਨਮਾਹਿਤੁਰੇਗਮਤਾਖਿਨਕੁੀਤਰਪਾਰਬਤੀਗਹਿਲਿਆਏ॥ਰਪੁਨਿਦ
ਨਦੁਖਾਨਿਕੰਦਨਕੋਕਰਜੋਰਦੁਉਪੁਨਿਤਾਹਿਅਲਾਏ॥ਰਥਰਾਮਸੁਤੇਰਦ
ਜੀਤਨਕੋਸੁਰਰਾਜਾਇਹੈਮਮਹਾਥਪਠਾਏ॥ਮਪਵਾਤੁਮਕੋਨਿਜਧਾਪਪ
ਰੋਪੁਗਏਹਨਿਖੰਗਜੁਨੁਤਨਲਿਆਏ॥੧੨॥ਤਨੁਤਾਣਅਕੁਦਸੁਰਰਾਜਪੁ
ਠਾਈ॥ਦਸਕੀਪਰਕੋਰਣਮਾਹਿਹਨੇਰਥਕੁੀਤਰਬੈਠਜੁਨੇਰਪੁਰਾਈ॥ਬਿ

ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਦਫਾਹੇਮ

ਤਗਸੁਗਇਵਹਨੇਜਬਹੀਮਮਸਾਰਬਤਾਤਿਤਠਰਕਮਾਈ।ਸੁਨਿਕੈਅਭਿਬਿ
ਦਨਦੈਪਰਦੰਖਣਰਾਮਚਦੇਜਿਨਿਵਿਸੁਬਨਾਈ।੧੩।ਦੇ ॥ਲੋਕਮਿ
ਲਾਏਲਖਮੀਰਾਮਚਦੇਰਬਮਾਹਿ।ਗਿਰਜਾਤੰਹਿਜਿਰਾਮਕੇਦੇਵੀਪਖੇਨ
ਕੁਮਾਹਿ।੧੪।ਸ ॥ਯੁਧਕੁਯਾਨਕਤਹਿਕੁਯੋਪਿਖੇਰੇਮਤਨੇਗਿਰਜਾ
ਹਰਖਾਏ।ਪੀਮਤਿਰਾਵਣੁਰਾਮਮਹਾਤਮਦੇਨਲਰਬਲੁਬਹੁਦਿਖਾਏ।
ਪਾਵਕਅਸਤ੍ਰਹਨੇਹਨਪਾਵਕਦੇਵਨਕੇਪ੍ਰਤਿਦੇਵਚਲਾਏ।ਆਬਿਪਰਾਖ
ਸਰਾਜਨਕੇਸਭਾਅਸਤ੍ਰਸੁਰਾਪਾਵਕਾਟਬਗਾਏ।੧੫।ਤਬਕੁਯੋਪਕੁਯੋਦਸਕਿ
ਧਰਤਾਰਣਮੈਇਕਅਸਤ੍ਰਸੁਮੋਰਚਲਾਏ।ਸੁਮਹਾਂਬਿਖਸਾਪਸਰੀਰਭੁਏ
ਜਰਰਾਵਣਕੇਧਨੁਤੇਨਿਕਜਾਏ।ਸਰਕਾਚਨਪੁਖਲਜੈਨਿਨਕੀਸੁਚਰੁ
ਦਿਸਰਾਪਾਵਉਪਾਰਿਆਏ।ਸਰਜਾਪਨਕੇਮੁਖਸੁਕਤਹੈਮੁਖਆਗਿਵੇਮੈ

ਵਿਸਾਅਠਜਲਾਏ॥ ੧੬॥ ਪਰਪੁਰਣਗਮਾਪਿਖੇਰਣਮੇਦਿਸਾਅਠਨਮਾਹਿ
 ਕੁਜੀਗਮਛਾਏ॥ ਤਬਕੋਪਕੁਰੇਰਪੁਨਿਦਨਜੁਗਰੁਵਾਸਤਾਰਣਮਾਹਿ
 ਚਲਾਏ॥ ਪੁਨਿਰਾਮਸਰਾਸਨਤੇਨਿਕਸੇਸਗਪੰਨਗਾਅਰਿਚਹੁੰਦਿਸ
 ਆਏ॥ ਰਣਮਾਹਿਜਿਤੇਆਹਿਛਕਤਖੇਸਕੁਪੰਨਗਾਅਰਿਤਿਨੇਚੁਨਿ
 ਖਾਏ॥ ਆਖਿਧਾਮਸਤਹਨੇਰਪੁਨਿਦਨਤਾਦਸਕਿਪਰਕੇਰਣਮਾਹਿ॥ ਐ
 ਰਜਿਲੀਮੁਖਤਾਬਰਖੇਅਤਿਰਾਵਣਕੋਪਕੁਯੋਮਨਮਾਹਿ॥ ਫੇਰਸੁਰਾ
 ਪਾਵੇਕੇਤਨਕੋਪੁਨਿਅੰਰਦਏਤਨਮਾਤੁਲਿਮਾਂਹੀ॥ ਕਾਟਦਈਧਜਸਖੰ
 ਦਨਕੀਵਹਕਾਂਚਨਕੀਸੁਗਿਰੀਧਗਮਾਂਹੀ॥ ੧੭॥ ਫੇਰਤਰੰਗਮਵਾਸਵ
 ਕੇਰਣਗਾਵਣਬਾਨਨਜਾਥਾਬਿਦਾਗੇ॥ ਗਿਧਪਦੇਵਸਕੁੰਪਤਗਾਪੁਨਿਚ
 ਰਣਚੀਤਕੁਏਦੁਖਆਗੇ॥ ਦੁਖਕੁਯੋਸੁਮਹਾਨਰਿਖੀਜਬਾਅਰਤਕਾਰਸੁਰਾ

ਮਨਿਗੋ। ਚੀਤ ਵਿਭੀਖਨ ਦੁਖ ਭੁਏ ਗਿਰਜਾ ਬਿਲ ਪੇਕ ਪਿਕੇ ਸਿਰ ਦਰੇ
॥੧੬॥ ਜੁਦ ਸਾਨ ਨ ਕੀ ਸਭੁ ਜਾਦ ਮਕੈ ਸੁਸਰਾ ਸਨ ਹਾਥ ਨ ਮਾਹਿਲ ਏਹੈ
ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਫਿਰੈ ਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇਜਨ ਅਪਸਪ ਪਖਿ ਮਿਨਾ ਕ ਅਏਹੈ।
ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਫਿਰਾ ਮਠੀ ਰਣ ਮੇਦਿ ਗਲਾ ਲਕਰਾਲ ਸੁਕੇ ਪਕੁਏਹੈ।
ਜੁਮਨੇ ਅੰਬਿਜਾਲ ਤਰਾਖ ਜਕੇ ਪਰਾਮ ਪੁਰਿ ਦਰਹਾ ਬਲਏਹੈ। ਬਾਨਿ
ਕਾਰ ਸੁਰਾਮਲ ਪੋਪਿਖ ਕਾਲ ਕੀ ਪਾਂਵ ਕ ਜਾਹਿਲ ਜਾਈ। ਨੈਨ ਨਿਜੋ
ਜਨੁ ਜਾਲ ਤਹੈ ਕੁਪਿਰਾ ਮਾਪਿਖੇ ਆਰਿਹੈ ਨਿਕਦਾਈ। ਤੇਜ ਕੀ ਜੁਲ
ਛਟੇ ਤਨ ਤੇ ਆਬਿਰਾਮ ਪਰਾਕੁ ਮਦੇ ਤਿਦਿਖਾਈ। ਕਾਲ ਜਰਾ ਪਪਰੇ ਅ
ਰਿਪੇ ਸੁਪੇਖ ਤਮੇ ਘਨ ਉਟ ਬੁਨਾਈ। ੨੧॥ ਤਨ ਕਮਾਨ ਲਈ ਹਰਿਜੀਪੁ
ਨਿਰਾਵਣ ਕੇ ਉਗੇ ਸਰਮਾਗੇ। ਰਾਪਵ ਅਤਿ ਕਸੇ ਰਣ ਜੋਭੁਤ ਪੇਖੇ ਭੁ

ਏਕਾਪਿਤਾਂਹਰਿਖਾਗੇ। ਧਾਵਤਹੈਅਰਿਪੇ। **ਹਰਿਖੈ** ਹਰਿਜੀ ਜੇਥਕੇਪਭੁਰੇ
 ਮੁਖਰਾਮਾਨਿਹਾਰੇ। ਕੰਪਉਠੀਸਗਲੀਧਰਨੀਤਸਭੁਤਦਸੇਦਿਸਮਾਂ
 ਹਿਪਧਾਰੇ। ੨੩। ਰਾਮਕੁਰੰਦਰਰੂਪਾਨਿਹਰਕੁਏਉਤਪਾਤ **ਤੁਭੁ** ਦ
 ਜੋਦਿਸਮਾਂਹੀ। ਰਾਵਣਕੇਊਰਮਾਹਿਕੁਯੇਤੁਰਕੁਤਰੇਸਗਲੇਜਗ
 ਮਾਂਹੀ। ਗੀਧੂਸਿਪਸਕਿਨਰਦੇਵਨਿਹਾਰਤੇਬੈਠਬੈਠਨਮਾਂਹੀ। ਪ੍ਰਲੈ
 ਸਮਸਿਗਰਤਾਹਿਕੁਯੇਕੁਮਸੁਰਨਕੇਮਾਨਿਮਾਹੀ। ੨੪। ਵਾਸਵਕੇਸਰਲੈ
 ਕਰਮੇਰਣਰਾਵਣਕੇਸਿਰਕਾਟਬਗਾਏ। ਰਾਮਕਟੇਰਣਰਾਵਣਕੇਸਿ
 ਰਸੁਣਤਜਾਰਣਮਾਹਿਚੁਚਾਏ। ਯਾਬਿਪਸੀਸਗਿਰੇਨਕੁਤੇਛਲਤਲ
 ਮਨੇਅਤਿਪ੍ਰੇਲਾਏ। ਨਾਦਿਨਨਾਨਿਸਾਪਿਖਯੇਕਛੁਸਾਂਝਸੁਪ੍ਰਾਤਨ
 ਯੀਜੁਪਪਾਏ। ੨੫। ਇਹੁਕੁੰਤਿਕੁਯਾਨਕਯੰਪਕੁਯੇਕਛੁਦੇਤਿਨਸਿਗਰ

ਮਹਿਰਿਖਾਈ। ਬਹੁਕਾਲ ਕੁਯੋਰਣ ਮੇਲ ਰੇਤਾ ਬਿਸਮੇ ਪੁਨਿਰਾਪ ਵਕੇਮਨ
ਆਈ। ਸੁਇਕੋਤਰ ਸੋ ਸਿਰਮੋਹ ਕੋਟੇ ਸਿਰਕੀਨ ਰਿਆਜੁ ਸਮਾਪਤਿ
ਆਈ। ਬਲਨਹਿਲਟੇਰਣ ਮੰਡਲ ਮੇ ਪੁਨਿਨਾਤਿ ਦਸਾਨਨ ਅਪੁਪ
ਟਈ। ੨੫। ਦਿ ॥ ਤਬ ਸੁਰਾਸਤ ਵਿਹੁੰਗੀ ਕੋ ਸਲਯਾਨੀ ਦਧਾਮ।
ਅਸਤ ਬਹੁਰ ਸਿਰੁ ਰੇਕੈ ਚਿਤ ਵਤ ਬੁਏ ਸੁਗਾਮ। ੨੬। ਸ ॥ ਜਿਨ
ਬਾਨਨ ਜੋ ਬਲਵੇਤ ਬਡੇ ਬਨ ਸਿਗਰ ਮੇ ਮਮੈ ਦੇਤ ਸੁਮਾਰੇ। ਵਹ ਬਾਨ ਬੁਏ
ਦਸ ਕੋ ਪਰੇ ਕੇ ਬਧਾਮ। ਹਿਸਨਿ ਫਲ ਆਜਹ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਚਿਤ ਬਿਆ
ਕੁਲਗਾ ਮਰੁਏ ਦੁਗਾਮ। ਹਿੰਦੁ ਗ੍ਰੀਖਣ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਚਤੁਰਾਨਨ ਆਹਿ
ਦਯੋ ਵਰਗ ਮਸਾਮ। ਜੁਸੁਨੇਤੁ ਮਵ ਕੁਮਾਰੇ। ੨੭। ਕੁਜ ਸੀਸ ਵਿਛਿਨ
ਕੁਏਤੁ ਮਰੇ ਉਪਜੇ ਪੁਨਿਸੀਪ ਰਤੇਤ ਨੁਮਾਰੀ। ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਕਹਯੋ ਚਤੁਰ

ਨਨਸੁਤਮਰਾਮਸੁਨੋਨਿਜਕਨਨਮਾਹੀ। ਅਹਿਕੁੰਡਲਕਾਰਸੁ^ਮਅਮੀਮਿਤਹੈਦਸ
 ਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿਨਾਭਿਸੁਮਾਹੀ। ਵਹਪਵਕਅਸਤ^ਰਸੁਕਾਇਦਿਜੇਦਸਕੀਰ
 ਮਰੇਤਬਹੀਰਣਮਾਹੀ। ੨੮। ਸੁਵਿਭੀਖਨਕੇਅਹਵਾਕਸੁਨੇਪੁਰਕਮਵੇਤ
 ਸੁਰਾਮਮੁਰਾਗੇ। ਸਰਪਾਵਕਕੇਦਸਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿਰਾਮਹਨੇਤਨਨਾਭਿਮਸ਼ਾ
 ਗੇ। ਪੁਨਿਰਾਮਸਰਾਜਨਤਾਨਮਹਾਬਲਰਾਵਣਕੇਜਿਰਕਾਟਿਉਤਾਗੇ। ਦਸ
 ਕੀਧਰਕੇਬੁਜਜਾਇਪਰੇਧਰਮਾਹਿਸੁਰਾਮਸਿਲੀਮਖਮਾਗੇ। ੨੯। ਘੋਰਲ
 ਈਸਕਤੀਕਰਮੇਸੁਵਿਭੀਖਨਉਰਤਜੀਖੁਨਸਾਨੋ। ਰਾਮਕਟੀਪਥਿਭੀ
 ਤਰਸਾਪੁਨਿਤੀਖਨਏਕਚਲਾਇਸੁਬਾਨੋ। ਸੀਸਕਟੇਦਸਕੀਧਰਕੇਪੁਨਿ
 ਤੇਜਊਮਾਤਨਤੈਨਿਕਸਾਨੋ। ਜਾਇਪਰੇਧਰਭੀਤਰਜੇਜਿਰਗਵਣਰੂਪ
 ਭਯੋਸੁਮਲਾਨੋ। ੩੦। ਏਕਪ੍ਰਾਨਰਹਯੋਧਰਮੇਜਿਰਗਵਣੁਕੀਭੁਜਦੇਇ

ਰੁਵਨੀ॥ ਠੇਰ ਕੁਪੇਦ ਸਕੀ ਪਰ ਜੋ ਪੁਨਿ ਬਾਨ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਨੀ॥ ਰਾਵਣ
 ਰਾਖਵ ਗਾਖਵ ਰਾਵਣ ਮਾਰੰਤੀ ਰਮਹਾਰੁਖ ਮਨੀ॥ ਪੁਪਕੁ ਘਾਨ ਕਤਾਹਿ
 ਕੁਯੋ ਸੁਮਨੇ ਪੁਗਘੇ ਰਾਖਟਾ ਉਮਰਾਨੀ॥ ੩੧॥ ਕਾਵਿਵਾਚਾ ਸਵੈਯਾ ਸੁ
 ਰਨ ਕੇ ਪਦ ਕੇ ਕੁਟ ਜਾਨਤਿ ਐਰਨ ਜਾਨਤ ਕੁਟ ਕੁਟੇਰੇ॥ ਰਾਮਦਸਾਨ ਨ ਬੀ
 ਰਬਲੀਤਨ ਘਾਉ ਬੁਧੇ ਸੁਲਰੇ ਮੁਖ ਜੇਰੇ॥ ਆਜੁ ਦਸਾਨ ਨ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜਗ
 ਬੀਪਨ ਬਾਨ ਨ ਸੋਰਣ ਤੇਰੇ॥ ਸੁਰਾ ਅਨੇਕ ਕੁਏ ਜਗ ਭੀੜੁ ਜੇ ਪਯਾ ਰਾਵਣ ਸੇ
 ਕੁਟੈ ਜਗ ਥੇਰੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਤੁ ਲਿਬ ਹੁਰਿ ਸਿਰਾ ਘੇਰਾ ਘਟ ਕੇ ਸਮਝਾਇ॥
 ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਪਕਾ ਜਾ ਅਬ ਅਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਲਾਇ॥ ੩੨॥ ਬਿਨਾ ਸਕਾਲ
 ਸੁਰ ਜੇ ਰਚੇ ਸੇ ਅਬ ਅਏ ਬੀਗਾ॥ ਉਤਮ ਅੰਗ ਨ ਕਾਟ ਘੇਰਾ ਵਣ ਕੋਰਣ
 ਧੀਗ॥ ੩੩॥ ਸੀਸ ਨ ਕਾਟ ਘਾਹਿ ਕੋ ਮਰਮ ਕਰੀ ਜੇ ਪਾਤਿ॥ ਮਾਤੁ ਲਿਵਾ

ਕਾਇਤੁ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਕੀ ਬਧ ਬਾਤਿ ॥ ੩੫ ॥ ਸ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਲਯੋ ਕ
 ਗੇ ਸਰੰ ਦੀਪਤ ਨੂੰ ਗਾਜਿ ਉਮੁਖ ਮਾਤਿ ਜੁ ਕਏ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਪਾਸ
 ਨ ਪੈਨ ਰਹੇ ਗਵਿ ਪਾਵ ਕ ਜਾ ਫਲ ਮਾਹਿ ਲਗਾਏ ॥ ਤਨ ਬਾਨ ਕੁਆਰਿ
 ਅਕਾਸ ਮਯੀ ਪੁਨਿ ਗੋਰਵ ਸੰਦਰਸੁ ਜਾਏ ॥ ਸਕੁਲੋ ਕਨਕੇ ਸੁਰ ਪਾਲ
 ਕੇ ਜੇਵਹ ਤਾ ਸਰ ਸੁਧਨ ਮਾਹਿ ਬਜਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਦਮਕੈ ਸਰ ਸੁਰ ਯਗਰਣੇ ਮੇ
 ਸਕੁਲੋ ਕਨਕੇ ਰੰਗ ਆਜੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ਸੁਚਮਿ ਤ੍ਰਿਪੰਦੁ ਯੋਗ ਪੁਨਿ ਦਨ ਜੁ ਪੁ
 ਨਿ ਜੋ ਸੁਰ ਬੇਦਨ ਮਾਹਿ ਬਤਾਏ ॥ ਇਹ ਕੁੰਤਿ ਮਹਾਂ ਸਰ ਲੈ ਕਰੇ ਮੇ ਪੁਨਿ ਰ
 ਮ ਸਰਾਸਨ ਮਾਹਿ ਲਗਾਏ ॥ ਧਰਣੀ ਸਗਲੀ ਤੁਮਰੁ ਲਊ ਠੀ ਪੁਨਿ ਰੁ
 ਤ ਸੈ ਬੈਜਗ ਮਾਹਿ ਕੀ ਪਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧ ਕਾ ਜਵਹੀ ਸਰ ਰਾਮ ਸੰ
 ਰਾਸਨ ਮਾਹਿ ਤਨ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਤੁ ਯੋਗ ਪੁਨਿ ਦਨ ਕੇ ਉਪਾਤ ਕੇ ਸੇ ਸਰ ਰਾਮ ਚ

ਲਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਨੇਰਣਮੰਡਲਮੇਓਰਕਪਰੁਭੈਸੁਰਨਾਥਬਗਯੋ। ਕਾਲਪਸਾਰਪ
 ਰੇਮੁਖਜਿਯੋਇਮਰਾਵਣਕੇਓਰਮਾਤਿਲਗਯੋ। ੩੫। ਗਾਡਗਯੋਓਰਗ੍ਰੀਤ
 ਰਸੇਸਰਗਵਣਸੇਲਤਪਾਨਕਰੇਯੋ। ਫਟਗਏਓਰਗਵਣਕੇਗਿਰਜਾਂਤ
 ਨਕੇਸਰਪਾਨਤਰੇਯੋ। ਗਵਣਮਾਰਸੁਫਾਰਪਰਮਾਨਿਖੀਗਕਿਮਾਤਿਪਰੇਯੋ
 ਗਵਣਕੇਕਰਚਪਸਭੈਗਿਰਜਾਂਤੁਬਾਨਨਭੁਮਿਦਰੇਯੋ। ੩੬। ਪਾਣਗ
 ਏਦਸਕਿਪਰਕੇਰਣਮਾਤਿਗਿਰੇਵਦੁਰਾਖਸੰਗਾਈ। ਗਵਣਭੁਮਿਗਿਰੇ
 ਲਖਕੈਂਤਸੇਖਸੁਰਾਖਸਸੇਨਪਲਾਈ। ਭਾਗਚਲੇਸੁਦਸੇਦਿਸਕੇਅਬ
 ਭੁਪਾਬਿਨਕਰੇਕੋਨਲਗਾਈ। ਗਵਣਮਾਰਜਿਨੇਰਪੁਨੀਦਨਬਾਨਰਾਖ
 ਬਿੰਦੁਦੇਦਭਵਾਈ। ੩੭। ਜਪਗਾਪਵਕੀਦਸਮੋਲਿਹਨੇਸੁਰਮੰਡਲਯੋਨ
 ਭਮਾਤਿਬਖਾਨੀ। ਨਭਮੰਡਲਦੇਵਾਨਿਸਾਨਬਜੇਯਰਿਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਨੀ।

ਮੁਨਿਸਿਧਸੁਚਾਰਣਦੇਵਸਭੈਮੁਖਰਾਪਵਕੋਜਸੁਗਾਹਿਭੁਵਾਨੀ। ਤਬਬੀ
 ਚਾਅਕਾਸਜੁਮੇਦਬਢੇਪੁਨਿਆਇਅਪਛਗਨ੍ਰਿਤਸੁਠਾਨੀ॥੪੫॥ ਰਾਵ
 ਣਕੇਤਨਤੈਨਕਸੀਗਦ੍ਰਿਜੋਤਿਸਮਾਨਜੋਤਿਭੁਵਾਨੀ॥ ਦੇਵਨਕੇਪੁਨਿ
 ਪੇਖਤਹੀਵਹੁਗਾਪਵਕੇਤਨਮਾਹਿਮਿਲਾਨੀ॥ ਰੁਗਾਅਹੋਦਸਕਿਪਰਕੇ
 ਸੁਰਦੇਵਨਯੋਮੁਖਮਾਂਹਿਬਖਾਨੀ॥ ਰਾਵਣਕੇਸਮਅਵਰਮਹਾਤਮਨਾਹਿਕ
 ਹੁਜਗਮੇਹਮੁਜਾਨੀ॥੪੬॥ ਦੇਹਰਾਪਦਪਿਸਾਂਤਕਦੇਵਹਮਹਾਰਕਿਰਪਾ
 ਹਮਮਾਹਿ। ਤਦਪਿਦੁਖਕੁਯਾਬਿਆਪਯਾਠਿਰੇਜਗਤਕੇਮਾਹਿ॥੪੭॥ ਸ
 ਵੈਆਦਸਕਿਪਰਗਾਖਜਕੂਰਬੁਡੇਪੁਨਿਬਾਮਨਕੋਗਹਿਕੇਸਾਨਿਮਾਰੇ। ਹਰਿ
 ਕੋਸਾਹਿਵੈਖਕਰੇਮੁਨਿਹਿਜਕਅੌਰਰਮੇਪਰਦਾਗਮਝਾਗੇ। ਇਨਰਾਮਾਕਿ
 ਮਾਹਿਪ੍ਰਵੇਸਕਿਯੋਸੁਭੁਤਨਯਾਬਿਧਨੈਨਨਿਹਾਗੇ॥ ਇਹਭੁੰਤਿਕਹੇਸੁਰ

ਆਪਸਮੇਂ ਹਜਨਾਰ ਦਤਾ ਪ੍ਰਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥੪੪॥ ਜੁਨਿ ਹੋ ਸੁਰਧਰ ਮਾਵਿ ਚੁਖ
ਲਹੋ ਤੁਮਰਾ ਵਣ ਕੀ ਘੋਰ ਬਾਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਘੋਰ ਵੈਖ ਬੈਠੈ ਉਰ ਭੀਤਰ ਰਾ
ਵਣ ਨੀਤ ਚਿਤ ਰੁਝੈ ਘੋਰ ਘਰਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਤ ਨ ਜਿਗਸਦਾ ਮਿਲੈ ਕੋ ਆਰਿ ਰਾਮ
ਕਥਾ ਮੁਖ ਭੀਤਰ ਗਾਈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਖ ਵਹਾਥ ਜੁਨ ਘੋਰ ਮਰਣਾ ਸਭ ਠੋਰਨ
ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਰਗਾਈ ॥੪੫॥ ਜੁਪਨੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਬਿਖੇ ਦਸ ਕੰਧਰਵ ਰਾਮ
ਸਦਾ ਉਰ ਮਾਂਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮ ਬੋਧ ਕ ਅਜ ਭਯੋ ਘਾਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਝੈ
ਗਰਾਖ ਸਰਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਅੰਤ ਮੁਏ ਹਰਿ ਕੇ ਕਰ ਤੇ ਜੁਗਾਇ ਇਨ ਕੇ ਸਭ ਪਾਪ
ਮਿਟਾਈ ॥ ਜੁਬ ਬਿਪਟੇ ਦੇ ਦਸ ਕੰਧਰਵ ਕੇ ਇਨ ਰਾਮ ਕੀ ਆਜੁ ਸਭ ਯਜੁ ਸਪਾਈ ॥੪੬॥
੬॥ ਜੁਦੁ ਗਤ ਮਾਯਾ ਦਿਪ ਪਾਪ ਕਰੇ ਪਰ ਕੇ ਪਨ ਦਾਰਿ ਨ ਮੇਲ ਪਟਾਈ ॥ ਉਰ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਜੋਗ ਯਾਦਿ ਵਾਡਰ ਕੋ ਰਾਖ ਨਿਦਨ ਅੰਤ ਸਮੇ ਨ ਰਹਿ ਆਈ ॥ ਵਹੋ ਵਹੋ ਤੁ

ਪਸਦਾ ਜਗਮੇਜਨ ਮਾਤੁਰ ਕੋਟਿ ਨ ਦੇਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਰਸਤ ਮਜਾਹਿ ਪ੍ਰਣ
 ਮਕਰੇ ਸੁਰਮੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ਬਿਕਿਠਾਹਿ ਜਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ਤਿਭਵਨ ਵਿ
 ਖਮਦ ਜਾਸੋ ਕੋ ਜਿਨ ਮਾਰੇ ਕੈਰ ਲੁਮਾਹਿ ॥ ਵਾਮ ਕਰ ਪਨੁ ਟੇਕ ਪਰਦੁ ਖਹ
 ਜਤਿ ਛਿਰਾਹਿ ॥ ਦ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰਾਤਿ ਦੇਸ ਜਲਾਲ ਹੈ ਸਰਦ ਲਤ ਜਾਹਿ ਸੀਗਾਰ
 ਵਿਕੋਟਿ ਕੋ ਸਮ ਸੇਕੁਈ ਰਲੁ ਮਾਰਿ ਦ੍ਰੋਹ ਪ੍ਰਬੀਰ ॥ ੪੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਤਿ ਬਿੰਦ
 ਤਨ ਸੇਕੁਈ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰੋਹ ਛਾਕੇ ਬੀਰ ਸਦਾ ਸੀਰਾਮ ॥ ੪
 ੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ

ਖਪਕਾਂਡੇ ਰਵਣ ਬਧੇ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸ ਮੋਧਿਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ
 ॥ ਰਾਮਾ ਵਿਭੀ ਖਨ ਮੋਹਨ ਮਾਨਸ ਅੰਗਦ ਕੂਤਕ ਪੇਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕੁ
 ਲੁਕ ਗਜਤ ਬਾਨ ਲੀਲ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੁਯੋਰ ਪੁਨਾਥ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੇਤੁ ਮਰੇ ਕੁਜ ਦਿਰੁ

ਨਕੇਬਲਲੀਕਪਤੀਰਹੁਭੀਤਗਮਾਗੇ। ਸੁਰਖਚੰਦਰਤੇਜਬਲੋਤੁਲੋਤੁਮਰੇ
ਜਸੁਭੋਨਮਝਾਗੇ। ੧। ਪੁਨਿਕਥਾਤੁਮਗੀਜਗਭੀਤਰਗਾਵਹਿਗੈਜਨਪ੍ਰੇਮ
ਬਢਾਈ। ਸੋਹਮਿਲੀਗਤਿਪਾਹਿਪਰਾਜਨਘਾਕਾਲਿਕੇਸਭੁਦੇਖਮਿਟਾ
ਈ। ਘੋਵਰਦਨਦਯੋਜਭੁਕੇਪੁਨਿਸਿਗਰਰਿਗਮਹੀਰਪੁਰਾਈਗਤਾਤਿ
ਸਮੇਰਦਮਾਹਿਪਰੇਨਿਰਖਯੋਪਤਿਕੇਮਘਵਾਜਿਤੁਮਾਈ। ੨। ਦੋਹਰਾ
। ਗਵਣਕੀਸਭਨਾਰਘਾ। ਲੈਮਦੇਦਗੀਆਦਿ। ਉਰਤਾਕ੍ਰੋਮਖਰੇਵਹੀਰਾਵ
ਣਕੇਛਿਗਪਾਇ। ੩। ਸਵੈਘਾਕਾਂਚਨਕੀਜਿਨਕੀਨਗਰੀਗਜਸੂਲ
ਤਜਾਂਦਰਪਮਾਤਿਵਾਗੇ। ਪਾਵਕਪਾਕਕਰੇਜਿਨਕੇਪੁਨਬੇਦਪਦੇਚਤੁਰਾਨ
ਨਵਾਗੇ। ਛਤ੍ਰਪਰੇਸਿਰਮੇਸਾਵਿਤਾਨਿਜਨਾਹਿਭੁਲੀ। ਬਿਧਚੋਰਸੂਲਾਗੇ
ਸੋਪਤਿਆਜੁਪਰੇਰਣਮੇਮੁਖੁਪੁਰਭੁਰੇਸਿਰਕ੍ਰੀਦਬਿਜਾਗੇ। ੪। ਜਿਨਕੇਭੁ

ਜੇਤੋ ਆਮਗਜਰੂ ਰੇ ਮਘ ਵਾਪਰ ਪਾਇਨ ਬੀਦਨ ਪਾਠੇ ॥ ਅਹਿਗਜਰੂ ਰੇ
 ਜਿਨ ਕੇ ਬੁਲ ਤੇ ਜਲਨਾਇਕ ਜਾਪਦ ਕਿ ਜਪ ਖਾਠੇ ॥ ਸੁਰ ਆਇ ਸੁਪੋਰ ਅ
 ਧੀਨ ਰਹੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪੁਨਿ ਸੇਜ ਬਸੀਤ ਜਵਾਠੇ ॥ ਜੇਦ ਸਮੋ ਲਿਰੁ ਲੇਧ ਗੇ
 ਰ ਘੁਨਾਇਕ ਬਾਨ ਨ ਕੇਰਣ ਮਾਠੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਰੇ ਇਚਲੇ ਦ੍ਰਿਗ
 ਨੀਰ ਸੁਜੋ ਕਰੁ ਯੋਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਭੂਗੀ ॥ ਦਸਕਿ ਪਰ ਕੇ ਪਦ ਪਾਸ ਪਰੇ ਗਿਰ ਜਾਸਿ
 ਰ ਪਾਗ ਸੁਦਗਨਿ ਵਾਗੀ ॥ ਸੁਵਿਭੀ ਖਣੁ ਆਜੁ ਸਿਬੋ ਪਕੋਰੇ ਰ ਘੁਨਾਇਕ ਭੂ
 ਤੋ ਕੇ ਏਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਦਏ ਅਬਰਾਵਣੁ ਕੇ ਅਗਨੀ ਅਬਕਾਹਿਨ ਮਿ
 ਤਲਗਾਵਤ ਬਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਗੀ ਆਮਾਲਤੀ ਛਿਦਾ ॥ ਮਿਦੋਦਗੀ ਲੈ ਆਇ ਬਿਲ
 ਪੈਲੀ ਕਪਤਿ ਕੀ ਗਨਿਆ ॥ ਨਿਵਾਰ ਆਹਿ ਪਠਾਇਲੀ ਕਾ ਕਰੇਤਾ ਜਨਮਾ
 ਨਿਆ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਰਾਖਵੈ ਜੋ ਕਯੋਤ ਬਗਏਲ ਖਮਣ ਪਾਇਕੈ ॥ ਸਵ

ਪਾਸਪਰੇਵਿਭੀਖਨਾਜਨਗਏਪ੍ਰਾਣਬਿਲਾਇਕੈ॥੧॥ਉਰਸੇਕਪਖਾਵਿਭੀਖ
 ਏਲਖਮਇਏਦੁਬਖਾਨੀਆ॥ਇਹਕੋਨਤੇਰੇਆਹਿਜਾਕੋਜੇਚੁਪੈਦੁਖਮਾ
 ਨੀਆ॥੨॥ਅਸਿਸੁਪੁਰਬਕੋਨਸੇਤੁਆਹਿਭੁਖਯੋ॥ਅਬਕੋਨਆਗੇਹੋਇ
 ਰੋਖਾਆਹਿਕੋਪੈਸਾਖਯੋ॥੩॥ਨਦੀਕੇਪਰਵਾਹੁਸਿਕਤਾਜਾਹਿਜਿਉਬਸਪਾ
 ਨਿਯੋ॥ਮਿਲੇਕਬਹੁਨਾਮਿਲੇਤਿਮਦੇਹਦੇਹੀਜਾਨਿਯੋ॥ਜਿਉਬੀਜਬੀਜਨ
 ਸੋਮਿਲੇਪੁਨਿਕਬਨਾਹਿਮਿਲਾਇਯੋ॥ਤਿਉਬੁਤਬੁਤਨਮਾਹਿਮਾਇਆਈਸ
 ਬਸਭੁਰਮਾਇਯੋ॥੪॥ਤੁਮਏਹੋਐਗਜਗਲੇਕੋਲਵਸਉਪਜਾਇਯੋ॥ਜਨਮ
 ਜਗਸੁਖੀਲੁਤਾਪੁਨਿਅੰਤਮਰੇਣਪਾਇਯੋ॥ਅਜਸਰਬੁਤਨਕੋਰਚੇਪੁ
 ਨਿਹਨੇਈਸੁਸੁਪਾਲਕਾ॥ਨਹਿਜੀਵਕੈਬਸਹੈਕਛੁਨਿਰਪੱਖਗਗਿਜਿਉਕਾ
 ਲਕਾ॥੫॥ਦੇਹਦੇਹਨਤੇਭਏਜਿਉਬੀਜਨਜਾਇਯੋ॥ਦੇਹਾਨਿਗਲੇਹੋਸਦਾ

ਨਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਪਾਇ ਹੈ ਦੇਹ ਜੀਵ ਵਿਭਾਗ ਸਗਲੇ ਹੈ ਆਗਿਆ ਨ ਬਨਾ
 ਇਆ ਜਨਮ ਬਿਨਾ ਸਨਾਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕੇ ਫਲ ਜਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਰਾ
 ਦਾ ਗ੍ਰਿਹ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮੇ ਤਿਉ ਘਰ ਅਤਮ ਮਾਹਿ ॥ ਅਨਾਤਮ ਪਰਮਾ
 ਰੇ ਪੈ ਹੈ ਮੂਢ ਰੂਪੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇ ਘਰ ਦੇਹ ਸਿ ਜੋ ਗਤੇ ਰੂਪੈ ਆਤਮਾ
 ਹਿ ॥ ਅਸਤ ਰੂਪ ਜਗ ਬਿਖੈ ਕੋ ਪਿਆਵੈ ਜੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਸੁਖ
 ਪਾਤਿ ਮਾਹਿ ਹੈ ਕਾਰਜ ਬੈਮਿਟਿ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਸਿ ਸ੍ਰਿਤ ਨਹਿ ਵਿਭੀ ਖਣਤ ਬ
 ਦਿਖ ਲਾਇ ਹੈ ॥ ਜਾਗਤ ਮਾਹਿ ਹੈ ਕਾਰਤ ਬੁਨਿ ਨਾਰਹੋ ॥ ਹੇ ਮੁਕਤਿ ਵਿ
 ਭੀ ਖਣ ਜੀਵ ਜਗ ਤੇ ਕਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮਿਥ ਘਰਿ ਮਮ ਰੂਪਿ ਵਿਭੀ ਖਣ ਡਾਰਿ
 ਯੋ ॥ ਰਾਮ ਨਗਾਇਣ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਅਬ ਪਾਰਿ ਯੋ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਕੇ ਆਤਮਾ
 ਮਪ ਛਾਨ ਯੋ ॥ ਤਿਸਾਇਆ ਮਨੁ ਰੂਪ ਰੂਪਿ ਨਹਿ ਠਾਨ ਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਹਰ ਇੰਦ੍ਰੀ

ਜ

ਛਾ

ਅਰਥਸਬੰਧੁਸੁਛਾਰਿਯੋ। ਦਿਖਾਨਿਹਾਯਗਤਾਚਿਤਕੋਤੋਰਿਯੋ। ਰਾਮਾਨਿਰੰਜਨਮਾ
 ਹਿਚਿਤਕੋਰਿਯੋ। ਤੇਧਾਰਪਰੋਜਗਾਸਿੰਧੁਨਾਤਮਬੋਰਿਯੋ॥ ੧੬॥ ਤਨਮੇਆ
 ਤਮਬੁਧਿਜਬੈਪੁਨਿਠਾਨਿਯੋ। ਮਾਤਭੂਤਪਿਤਮੀਤਤਬੈਪੁਨਿਜਾਨਿਯੋ
 ਦੇਹਾਵੇਲਖਲੁਆਤਮਜਬੈਸੁਪੇਖਯੋ। ਹੇਮਾਤਭੂਤਪਿਤਬੰਧੁਨਕਹਿਕੋ
 ਲੇਖਯੋ॥ ੧੭॥ ਗਗਾਦਿਕਸਤਹੇਹਿਅਗਿਆਨਉਪਾਇਆ। ਜਬਦਾਦਿਕ
 ਬਹੋਬਿਖੇਬਹੁਤਘਰਮਾਇਆ। ਸੈਨਕੋਸਾਭਿਤਰਾਜਭੂਮਿਸਤਰਾਨੀ
 ਏ। ਹੇਭ੍ਰਾਂਤਿਜਨੇ। ਬਿਖਨਭੰਗੁਰਸਗਲਪਨੀਏ॥ ੧੮॥ ਜੋਕਾਨਿਵਾਰਸੁ
 ਉਠਰਾਮਉਰਾਧਿਆਇਯੋ। ਪ੍ਰਾਰਭੁਧਿਕੇਬਸਅਬਰਾਜਕਮਾਇਯੋ। ਭੂਤ
 ਰੂਪਿਤਭੁਬਸਗਲਸੁਖਜੋਇਗੋ। ਹੇਨੀਤਿਕਰੋਬਿਵਹਾਰਲੇਪਨੀਹਿ
 ਤੇਇਗੋ॥ ੧੯॥ ਰਘੁਵਰਆਇਸੁਮਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੀਯੋ। ਅਗਾਨਿ

ਦਾਹੁ ਦੈ ਭੂਤ ਤਿਲੋਦ ਕਦੀ ਜੀ ਯੋ ਰਿਵਤ ਗਵਣ ਨਾਰਿ ਮਹਾ ਮਾਤਿ ਵਾਰਿ
 ਯੋ ਰਿਬਰੇ ਲੋਕ ਗਾਢਿ ਜਾਇ ਨਲਾਇ ਸੁਬਾਰਿ ਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖ ਮਣ ਭਾਖੇ
 ਕਾਵਿ ਭੀਖਨ ਧਾਰਿ ਆਗਾ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸੁਆਯੋ ਸੋ ਕਾਨਿ ਵਾਰਿ ਆਗਾ **ਕੁਕ**
 ਗਵਿਚਾਰ ਧਰਮ ਗਵਚਨ ਤਿਮਾ ਆਖ ਯੋ ਹਿਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਤ ਤਾਹਿ ਸੁਉ
 ਤਰ ਭਾਖ ਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਗਵਣ ਬੋਨਿ ਰਸਿ ਸਧਰਮ ਨਹਿ ਲਾਗ ਆਗਾ ਕੂਰੁ
 ਠਮੁਖ ਬੋਲ ਬਰਤ ਸੁਭਾਤਿ ਆਗਿ ਆਗਾ ਪਰਦਾਗਾ ਆਗਿ ਸਰਖੀ ਮੰਨਿਗ
 ਨਿਹਿ ਜਕੋ ॥ ਹੋ ਸਿਸਕਾਰ ਨਹਿ ਕਰੇ ਸੁਰਪੁ ਵਰਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਿ ਬ੍ਰਿਗ
 ਸੇਰਪੁ ਨਾਥ ਸੁਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮਰਣ ਅਤਿ ਬੇਵੈਰੁ ਸੁਸਰਬ ਪਲਾਯੋ ॥
 ਸਿਸਕਾਰ ਅਬਕੀ ਜੇ ਆਹਿ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਆਹਿ ਸਮੇਰੀ ਆਹਿ ਬੇਦਾ ਬਿਧ
 ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੩ ॥ ਰਪੁ ਵਰਾ ਆਹਿ ਸੁਸੀਸਾ ਵਿਭੀਖਨ ਧਾਰੀ ਆਗਾ ਸਿਸਕਾਰੁ ਤਿ

ਤਤਾਹਿਸੁਕਰੀਤਾਹੀਆਬਾਂਧਵਲੀਨੇਸਰਬਸੁਤਾਹਿਬਲਾਇਕੋਹਿਓ
 ਤਾਰਚੀਤਿਹੋਠੋਰਸੁਚੰਦਨਪਾਇਕੋ॥੨੪॥ਪਿਤ੍ਰਮੇਧਬਿੰਧਾਨਚਿਤਮ
 ਹਿਤਾਰਯੋਆਹਿਤਅਗਨੀਕਾਜਸੁਸਗਲਸੁਦਾਗਨੋਹੋਰਾਵਣ
 ਕੇਸਭੁਮੀਸ਼ੀਸਿਗਬਲਾਇਕੋ॥੨੫॥ਪਾਵਕਅਪਨੇਗਥਵਿਭੀਖਣ
 ਲਾਯੋਫੇਰਭੁਵਨੀਜਾਇਸੁਨੀਰਹਿਨਾਯੋਤਿਲੁਅਰੁਦਾਭੂਜੁਨੀ
 ਰਤਾਹਿਮਿਲਾਇਕੋ॥ਹੋਰਾਵਣਕੋਪੁਨਿਦਏਬੇਦਾਬਿਧਪਾਇਕੋ॥੨
 ੬॥ਫੇਰਕਰੀਪ੍ਰਣਮਸੁਸੀਜੁਨਿਵਾਇਕੋ॥ਨਾਰਿਤਕੀਨਸਿਤੋਖਸਵਚ
 ਨਸੁਨਾਇਕੋ॥ਲੀਕਾਤੁਮਅਬਜਾਤੁਸੁਫੇਰਬੁਖਾਨੀਆਹਿਗਈਲੀਕਕੇ
 ਮਾਹਿਸੁਰਾਵਨਰਾਨੀਆ॥੨੭॥ਰਾਮਜਮੀਪਸੁਬਹੁਗਵਿਭੀਖਣਆ
 ਇਕੋ॥ਦੀਨਸਮਾਂਨਸੁਬੈਠੇਸੀਜੁਨਿਵਾਇਕੋ॥ਰਾਮਸੁਸੈਨਾਜਹਿਤਮਹਾਂ

ਬਲ ਛਾਜਈ। ਹੋਕ ਪਿਨਾਇ ਕਪਾਨਿ ਲਖ ਮਣ ਸਿਗਾ ਬਿਰਾਜਈ। ੨੮
 ॥ ਜਿਉ ਬਿਤਗ ਜੁਗ ਮਾਰ ਸੁਇ ਦੁਸੁਹਾਯੋ। ਤਿਉ ਆਰਿ ਕੋਰਣ ਮਾਰ ਰਾ
 ਮ ਹਰਖਾਯੋ। ਮਾਤੁ ਲਿਕਰੀ ਪੁਣ ਮਬਹੁਗ ਸਿਗਨਿਆਇ ਕੈ। ਹੋਰ
 ਮ ਅਨੁਗ ਆਗਯੋ ਸੁਰਗ ਮੇਧਾਇ ਕੈ। ੨੯। ਤਬ ਰਖੁ ਦੁਰਹਰਖਾ
 ਐ ਬਚਨ ਅਨੁਜੈ ਕੋਯੋ। ਪੁਰਬ ਲਿਕਾਰਾ ਜਾਵਿ ਭੀਖਣ ਮੇਦਯੋ ਅਬਤੁ
 ਲਿਕਾ ਜਾਹਿ ਜੁ ਬਿਪੁ ਬੁਲਾਇ ਕੈ। ਹੋਰ ਜਾਵਿ ਭੀਖਣ ਦਿਜੇ ਬੇਦਾ ਬਿਧਾ
 ਐ ਕੈ। ੩੦। ਯਾ ਬਿਧ ਸਾਨਿ ਕੈ ਲਖ ਮਣ ਗਏ ਸੁਧਾਇ ਕੈ। ਬਨ ਰਕੇ ਸਿਰ
 ਦਾਰ ਸੁਲਏ ਬੁਲਾਇ ਕੈ। ਹੋ ਮਕਲ ਜਰੂਰ ਨੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਆਨਿਆ ਹੋ
 ਰਾ ਜਾ ਤੇ ਲਕ ਸੁਰੁ ਭੁਲਾਵਿ ਭੀਖਣ ਠਾਨਿਆ। ੩੧। ਪੁਰਜਨ ਲੀਨੇ
 ਸਿਗਾਉ ਪਾਇਨ ਪਾਣ ਮੇ। ਵਿਭੀਖਣ ਲਖ ਮਣ ਮਿਲੇ ਗਏ ਰਣ ਪਾ

ਏਮੇ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਮਰਾਮਾ ਦਿਗਜਾਇ ਕੈ ਹਿਪੇਖਾ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਰਾਜ ਰਹੇ
 ਹਰਖਾਇ ਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਅਬਹੋਏ ਰਾਮ ਸੁਜਾਨੀਆ ਓਗਮੇ ਲਾਇ
 ਕਪੇਸ ਹਰਾਮ ਬਖਾਨੀਆ ਵੀਰ ਸਹਾਇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਰਾਵਣ ਪਾਤਿ ਆਹਿ
 ਲਿਕ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਰਾਜ ਆਜੁ ਮੇਥਾ ਪਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ਫੇਰ ਕਹਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਸੁਰਾਮ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਦੇਕਰ ਜੇਰੇ ਪਾਸੁ ਸੁਖ ਰੇ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ॥ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ
 ਇਲਿਕ ਗਾਇ ਜਾਇ ਯੋ ਹਿਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧ ਆਇ ਕਸੀ ਅਸੁਨਾਇ ਯੋ
 ੩੪ ॥ ਸ ॥ ਜੇਕਰੁ ਸੀਖ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨਿ ਬੇਗ ਸੁਮੇ ਦਿਗ ਆਨ ਬਖ
 ਨੋ ॥ ਆਇ ਸੁਰਾਮ ਵਿਭਿਕਰੀ ਪੁਲਾ ਕੇ ਮਤ ਲਿਕ ਗਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਿਆਨੋ ॥ ਲਿ
 ਕਪੇਸ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੈ ਪੁਜਤੁ ਰਾਖ ਸਜਾਨ ਮਹਾਨੋ ॥ ਰਾਵਣ ਕੇ ਰਹ ਬਾਗ
 ਬਿਖੇਤ ਗੁਸੈ ਸੁਪ ਮੁਲਗ ਯੋਨ ਅਜਾਨੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਰੁ ਮੁਲਾ ਬਿਖੇ ਸਿਖ ਜਾ

ਇਪਖੀਸਾਕੁਸਾਮਤਿਦੀਨਅਨਿਦਤਸਾਗੀ॥ਦਿਗਰਾਖਸੀਪਾਂਪਰ
 ਵਾਰਗੀਉਮਾਰਹਿਕੁਜੇਰਪੁਨਾਬੁਮੁਰਾਰੀ॥ਅਤਿਨਿਮਰਕੁਵਧੇਰਮ
 ਨਮੇਪੁਨਿਮਾਰਤੁਨਿਦਨਧਾਰੀ॥ਦਿਗਜੇਰਦੁਓਕਰਜਾਇਖੋਰਪੁ
 ਨਿਦਨਕੇਵਹਦੁਤਉਦਾਰੀ॥੩੬॥ਪਿਖਜਾਨਕੀਤਾਮੁਖਮੋਨਕੁਜੀਪੁਨਿ
 ਪੁਰਬਸਿਮਿਤਿਤੰਉਰਆਈ॥ਲਖਗਾਪਵਦੁਤਪੁਸਿਨਕੁਈਹਨਮਾਨ
 ਪਿਖੇਮੁਖਮੇਬਿਗਸਾਈ॥ਤਬਵਾਪੁਕੁਮਾਰਜਰਾਮਕਹੀਵਹਕੁਮਿਸੁ
 ਤਾਦਿਗਬਾਤਿਚਲਾਈ॥ਸੁਵਿਭੀਖਣਅਸੁਰੀਵਮਿਲੇਅਵਨੀਦੁਰਿ
 ਤਾਕੁਸਲੀਰਪੁਰਾਈ॥੩੭॥ਲਖਮੰਨਬਿਰਾਜਤਸਿਗਸਦਾਕਪਿਕੀ
 ਪੁਜਿਨੀਪੁਨਿਆਹਿਅਪਾਰੇ॥ਰਣਗਵਣਪੁਤਸਮੇਤਿਹਨੇਬਲਬਾਂਧ
 ਵਯੋਰਾਮਮਾਤਬਿਦਾਗੇ॥ਸੁਵਿਭੀਖਣਕੀਕੁੰਜਰਾਜਦਯੋਪੁਨਿਤੋਪੁਤਿ

ਰਾਮਸੁਖੇਮਉਚਾਗੇ।ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਪਤਿਵਾਕਜਬੈਰਖੀਸਿਆਜਿਉਜੁਪਾ
ਇਸੁਦੇਹੇ।੩੮।ਦੇ ॥ਗਦਗਦਬਾਨੀਸੀਅਪੁਨਿਲਾਗੀਕਰਨਬਖ
ਨਾਕੀਪਿਆਰੇਅਬਤੋਕੇਦੇਵੇਮੇਹਨੁਮਾਨ।੩੯।ਤੇਰੇਵਾਕਬਰੋਬਰੇਤੀ
ਨਲੋਕਕੇਮਾਹਿ।ਰਤਨਗੁਪੂਨਾਪਿਖੋਹਨੁਮਾਨਮਾਨਮਾਹਿ।੪੦।ਸ
ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਸਿਖਵਾਕਜਬੈਰਿਗਰਜਾਹਨੁਮਾਨਜੁਬਾਤਿਅਲਾਈ।ਰ
ਤੋਪਨਤੇਸੁਰਗਜਹਤੇਅਬਮੋਹਲਹਯੋਜਗਮੇਅਧਿਕਾਈ।ਹਨਸ
੩੯ਈਰਣਜੀਤਬਡੀ।ਇਹੁੰਤਿਪਿਖੋਰਣਮੇਰਪੁਰਾਈ।ਹਨੁਮਾਨ
ਕਿਵਾਕਸੁਨੇਜਬਹੀਮਿਥਲਾਪਤਿਕੀਦੁਹਿਤਾਹਰਖਾਈ।੧੪।ਤਬਸੀ
ਅਕਹਯੋਸਰੁਸੋਮਗੁਹਨੁਮਾਨਸੁਤੇਮਾਹਿਅਨਿਬਜਾਏ।ਅਬਬੇਗਪਿ
ਖੋਰਪੁਨੀਦਨਕੇਹਨੁਮਾਨਸੁਰਾਪਵਾਇਜਪਾਏ।ਹਨੁਮਾਨਤਥਾਅਤਿ

ਬੰਦਨ ਕੋ ਸੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੰਖ ਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਆਏ ॥ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾਮ ਪਵਾ ਕ ਕਹੇ ਟਹ ਰਾਮ
 ਸਮੀਪ ਸੁਆਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਸੁਸੇਤੁ ਰਚੈ ਜਲ ਸਾਗਰ ਬਾਨਰ
 ਸੇਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਮਿਤ ਹਨੇ ਦਸ ਕੰਧਰਵ ਟਕੀ ਸਭੁ ਸੈਨਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਸੋ ਸੀਖ ਹੋ ਅਬ ਲੇਖੁ ਸੋ ਪੁਨਿ ਜੋ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਕਾਹਿ ਤਪਾਈ ॥ ਮੇਮਨ ਮੇ
 ਦ੍ਰਿਮ ਆਵਤ ਪੈ ਅਬ ਬੇਗਾ ਪਿਥੋ ਸਿਖ ਕੋ ਰਖੁ ਰਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਘੋਸੁ ਨਿਕੈ ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਤੋਰ ਪੁਨਾਇ ਕਵੈ ਮਤਿ ਮਾਨ ਉਦਾਰੇ ॥ ਮਾਇ ਕ ਸੀਖ ਸੁਭਾਗ ਦਿਜੇ ਮਮ
 ਸੰਖ ਅਹੋਵਹਿ ਆਗਮ ਝਾਰੇ ॥ ਤਾਹਿ ਲਿਜੇ ਇਮ ਧਾਰ ਮਨੇ ਰਪੁਨਾ ਬਦਿ
 ਗੁੰਖਣ ਵਕਉ ਚਾਰੇ ॥ ਜਾਹਿ ਵਿਗੁੰਖਣ ਬੇਗਾ ਅਬੈ ਜਨ ਕਾ ਤਮ ਜਾਹਿ
 ਗਲਿ ਆਉਹ ਮਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਭੁ ਨੀਰਨ ਵਾਇ ਪਟਿ ਬਰਲਾਇ ਸੁਭੁ ਖਨ ਪਾ
 ਇ ॥ ਸਭੈ ਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਕੋਇ ਹਬਾਤਿ ਵਿਗੁੰਖਣ ਜੋ ਸਹ ਪੈਨੰਗੁ ਮਾਰਗ

ਯੋਪੁਗਮਾਹੀ ਅਤਿਬਿਪਸੁਰਾਖੁ ਸੀਅਸਿਅਕੋਜੁਨਵਾਇਤਬੈਬਿਗਸੀਮਨਮਾ
 ਹੀਪਟਰੁਖਣਪਾਇਚਫੀਜਿਵਕਾਜਨੁਚੇਦਕਲਾਪਿਖੀਯੇਨਭੁਮਾਂਹੀ ॥੪੫॥
 ਜਿਸਟੀਜਿਨਹਾਥਬਿਰਾਜਤਪੈਸਿਰਪਾਗਸੁਕਿਚਤਪੈਤਨੁਲਾਏ ॥ਜਿਵਕਾਢਿ
 ਗਆਵਤਚਰਦਿਸਾਵਹਗਵਣਕੋਚੁਪਦਾਰਸੁਹਾਏ ॥ਢਿਗਸੀਪਗਏਕ
 ਪਿਦੇਖਨਕੋਤਿਨਮਾਰਛਟੀਆਤਿਦਰਹਵਾਏ ॥ਮੁਖਮਾਹਿਕੁਲਾਹਲਕੀਸ
 ਕਰੇਗਿਰਜਾਠਿਰਗਾਪਵਕੀਢਿਗਆਏ ॥੪੬॥ਕਬਿਤਾਦਰਤੇਨਿਹਾਰੀਸੀ
 ਅਪਾਲਕੀਮਣਾਗੀਪੁਨਿਰਾਮਸੁਖਕਾਰੀਸੁਵਿਗ੍ਰੀਖਣਉਚਾਰਤੇ ॥ਤਿਰੇਅਹ
 ਚੇਪਦਾਰਮੇਰੇਅਪਕਾਰਕਰੇਕਾਰੇਕੋਵਿਗ੍ਰੀਖਣਕਪੀਸਨਕੋਮਾਰਤੇ ॥ਆਤ
 ਕੇਸਮਾਨਅਹਿਬਡੇਬਲਵਾਨਪੁਨਿਜਾਇਕੇਸਮੀਪਕਪਿਜਾਨਕੀਨਿਹਾ
 ਰਤੇ ॥ਪਾਲਕੀਬਗਾਇਪੁਨਿਪਾਇਨਜੋਆਇਸੀਅਮੇਗੀਢਿਗਬੇਗਰਾਮਐ

ਸੇਯੀਉਚਾਰਹੈ॥੪॥ਸ ॥ਸੁਨਿਰਾਮਕਿਵਾਕਤਜੀਸਿਵਕਾਪੁਨਿਪਾਇ
ਨੇਜੋਹਰਏਚਲਆਈ॥ਵਹਿਰਾਮਜਮੀਪਸੁਆਇਗੁਪਵਯੋਮਨਮਾਹਿ
ਠਰਾਈ॥ਪਤਕਾਰਅਕੋਹਿਤਮੋਹਿਰਚੀਅਬਮਾਇਕਸੀਅਸੁਦੇਉਤਜਾਈ॥
ਪਿਖਰੇਖਭਯੋਰਪੁਨੰਦਨਤਾਪੁਨਿਵਾਕਅਨੇਕਅਵਾਚਮਲਾਈ॥੪੫॥
ਵਹਿਸੀਪੁਸੁਨਾਹਿਸਹਾਰਸਕੀਲਖਮੀਨਿਬਲਾਇਸੁਏਹਉਚਰੀ॥ਇਕਕ
ਸਟਕੋਰਚਪੁਜਿਕੋਰਪੁਨਿਪਾਵਕਲਾਇਸੁਤਾਹਿਮਝਾਰੀ॥ਅਬਲੋਕਸਕੈਨਿ
ਜਨੈਨਾਪਿਖਾਵਿਸਵਾਸਕਰੇਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਰੀ॥ਲਖਮੀਨਿਖਵੇਪੁਨਿਉਠਤ
ਬੈਰਪਨਾਇਕਕੀਮਾਤਿਏਹੁਬਿਚਾਰੀ॥੪੬॥ਲਖਮੀਨਿਸੁਕਾਸਟਪੁਜ
ਕੀਯੋਪੁਨਿਪਾਵਕਤਾਹਿਲਗਾਇਦਈ॥ਪੁਨਿਰਾਮਜਮੀਪਸੁਆਇਖੋਰੇ
ਲਾਮੀਨਿਤਬੈਮੁਖਮੋਨਿਲਈ॥ਪੁਨਿ ਜਾਨਕੀਆਪਗਈਦਿਗਪਾਵਕਜਾ

ਇਪ੍ਰਦਖਣਤਾਹਿਦਈ॥ਜਹਿਨਾਰਿਨਦੇਵਅਦੇਵਪਿਖੇਮੁਖਰੁਤੋਵਤਬਾ
ਤਿਨਈ॥੫੦॥ਦੇਵਨਕੋਆਰਿਬੀਦਨਕੋਮੁਨਿਬਿਪਨਕੋਆਰਿਬੀਦਨਧਾ
ਗੀ॥ਪਾਵਕਕੇਦਿਗਜਾਇਤਬੈਕਰਜੇਰਦੁਉਇਮਸੀਖਉਚਾਰੀ॥ਜੋ
ਮਮਚੀਤਨਔਰੁਜੇਰਪੁਨੇਦਨਛੇਡਿਸੁਰਾਮਮੁਰਾਗੀ॥ਤੋਅਗਨੀਜਭੁ
ਲੋਕਨਕੀਅਹਸਾਖਿਕਰਖਕਹੋਇਹਮਾਗੀ॥੫੧॥ਇਹਕੁੰਤਿਉਚਾਰਪ੍ਰਦ
ਛਣਪਾਰਜਸੀਖਸਸੀਤਹਿਪਾਵਕਮਾਂਗੀ॥ਅਤਿਦੀਪਤਿਪਾਵਕਨਾਹਿਤੁਰੇ
ਵਹਜੁਪਉਮਾਜੁਜਦਾਜਗਮਾਗੀ॥ਪਿਖਦੇਵਅਦੇਸਕੇਰੁਰਪੇਜੁਕਯੇਵਖ
ਸਿਪਨਕੇਮਨਮਾਂਗੀ॥ਪਿਖਪ੍ਰਾਬਗੀਤਹਪਾਵਮੇਸਕੁਬੁਲਉਰੇਤਬਆਪਸਮ
ਗੀ॥੫੨॥ਦਿ ॥ਜਾਸੀਤਾਹਿਤਸੈਨਿਲੈਘਰਕੋਰਸਿਗਾਮਾਅਹੋਪਿਆ
ਗੀਜਨਕੀਕਿਹਬਿਧਤਜੀਸੁਰਾਮ॥੫੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਧਕਾਡੇਦੁਆਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੨॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇ

॥ਸ

॥ਇੰਦ੍ਰਾਔਰਉਦੈਬਰਾਹਮਿਬ੍ਰਿਖਬਾਹਨਮਾਂਸਕੁਬੇਰਸੁਆਏ॥

ਵੈਕਮਲਾਜਨਆਇਤਹਾਂਮੁਨਿਚਾਰਣਜਿਧਸੁਸਿਗਸੁਹਾਏ॥ਪਿਤਰ
 ਖੀਸੁਰਗੀਧਪਐਸੁਅਪਛਰਕੇਗਨਕੋਨਗਿਨਏ॥ਔਰਸਕੁੈਸੁਰਬੈ
 ਠਬਿਬਾਨਨਿਰਾਮਜਹਾਂਸੁਤਹਾਂਚਲਆਏ॥੧੨॥ਪਰਮਾਨੰਦਸੁ
 ਰਾਮਜੀਕਰੇਬਡਾਈਤਾਂਹਿ॥ਸੁਰਸਮੂਹਕਰਜੇਰਕੋਨਿਮੁਭਾਵਮਾਹਿ॥੩॥
 ਕਰਤਾਤੁਸਭਲੋਕਕਾਸਾਖੀਗਿਆਨਸਰੂਪ॥ਵਸੁਨਮਾਹਿਪੁਨਿਆਸੁ
 ਮੋਭਾਖਏਤੇਰੇਰੂਪ॥੩॥ਰਵਨਮੇਸਿਕਰਤੁਹੀਭਾਖਏਬੈਦਨਮਾਹਿ॥ਕਰ
 ਤਾਆਦਿਸੁਲੋਕਕਾਤੁੰਚਤੁਰਾਨਨਆਹਿ॥੪॥ਕ ॥ਕੰਕੰਤਾਅੰਦੇ
 ਜਲੋਕਕਾਤੁੰਚਤੁਰਾਨਨਆਹਿ॥ਅਸੁਨੀਕੁਮਾਰਤੇਰੇਘਨਹੈਉਦਾਰਪ੍ਰਕੁਚੈ

ਦੁਆਦਿਨੇਸਤੇਰੇਨੈਨਜਗਜਾਨੀਯੋ। ਲੋਕਨਕੀਆਦਿਪੁਨਿਅੰਤਿਮਾਹਿਤੁ
ਹੀਇਕਤੋਰੇਹੀਸਰੂਪਨਿਤਉਦਿਤਿਪਛਾਨੀਯੋ। ਸਦਾਅਤਿਸੁਪਬੁਧਮੁ
ਰਖਨਾ^xਪ੍ਰਾਜਪਿਮੁਕਤਸਰੂਪਤੋਰੇਬੇਦਕੇਬਖਾਨੀਯੋ। ਮਾਇਅਤੇਕੁਲਨੇ
ਦੁਆਮਾਨੁਖਪਛਾਨੇਤੋਹਦੁਹੀਜਗਮਾਹਿਜਨਮੁਰਖਸੁਠਾਨੀਯੋ। ੫॥ ਅ
ਕ੍ਰਿਲਾ। ਤੇਰੇਨਾਮਸੁਜੇਜਨਜਗਤਾਚਿਤਾਰਹੀ। ਚੇਤਨਗਮਸਰੂਪਸੁਤੋ
ਹਨਿਹਾਰਹੀਰਾਵਲਹਰੇਸਥਾਨਸੁਤੇਜਹਮਾਰਿਆਹੋਦਸਦਵਹੀਅਭਿ
ਮਾਨੀਤੈਰਦਿਮਾਰਿਆ। ੬॥ ਪਾਏਪਦਮਬਹੁਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਮਾਰਿਆ
॥ ਆਖਿਧਦੇਵਨਦਾਕਜੁਜਬੈਓਚਾਰਿਆ। ਕਰਅਭਿਬਿਧਨਆਪਪ੍ਰਿਤੁ
ਮਹਾਮਾਇਯੋ। ਹੋਰਾਮਧਰਮਪਾਥਿਮਹਿਸੁਬ੍ਰਹਮਅਲਾਯੋ। ੭॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਵਾਚਾਸਿਕਰਛੇਦਾਦੇਵਤੋਕੇਬੈਦਨਾਤੰਬਿਸਨਜਗਤਾਪਾਗਾਧਿਆ

ਹਿਤੋ ਕੋ ਗਿਆਨੀ ਆਪਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਮਝਾਗਾ ^{ਕ੍ਰਮ} ^{ਤਿਆਗ} ਏਧ ਅੰਗ ਅਹੇ ਪਦੁ
 ਦਬਿ ਹੀਨੇ ਤੁਏ ਏਕਾ ਸਭ ਰੂਪ ਸਰਬ ਰਿਦਿ ਤਰੇ ਪਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਹੀ
 ਏਕਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਅੰਗ ਅਪਾਨ ਨਿਸਚੇ ਬੁਧਿ ^{ਕ੍ਰਮ} ^{ਤਿਆਗ} ਕੈ ਰਿਦਧਾਗਾ ਕਾਟ
 ਸਿਸੇ ਬਿਧਨ ਜਗਾ ਬਿਖੇ ਦੁਗਨਿ ਵਾਗਾ ਘੱਤੀ ਪੇਖੇ ਜਾਹਿ ਕੋ ਨਿਜ ਮੋਹੁ ਕੋ ਕ
 ਰਨਾ ਸਾਗਰ ਮਰਤਨ ਕਿਹੀ ਟੋਕੇ ਮਮ ਬਿਦਿ ਨਾਗ ਵਿਰਾਜਾ ॥ ੯ ॥ ਜਗਦਾਇ
 ਮਾਧਵ ਮਾਇ ਤੇ ਅਤੀਤ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨਿਆ ਹੀ ਮੁਨਿ ਬਿਦਿ ਮੋਹ ਬਿਨਾ ਸਕੇ ਪੁ
 ਨਿ ਮਨੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਘੋਰੀ ਬੁਝੇ ਹਰਿ ਘੋਰ ਗੁਰਾਖੇ ਆਤਿ ਪਰਣਾਮ
 ਲੋਕ ਰੇ ਜੀਤੁ ਰੂਪ ਜਾਤਿ ਹਰਾਮ ਕੋ ਪਰਣਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਾਵੈ ਅੰਗ ਅਰੁ
 ਦੁਪੁ ਤੇ ਹੀਨ ਲੋਸਿ ਵਾਹਿ ॥ ਕ੍ਰਿਗ ਸਰਬ ਸੁਤਿ ਆਗਿ ਕੈ ਉਰ ਰੁੱਖਾ
 ਕੋ ਪਦਾਨਿਤ ਸੁਧ ਸੁਬੁਧ ਅੰਗ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਣਵ ਸਰੂਪਾ ॥ ਵੀਰ ਰਾਮ ਸੁਬਿ

ਦਿਨਾਬਨਦੇਤਦਾਵਰੂਪ॥੧੧॥ ਤੂਨਾਬੁਮੋਰੋਗਮਜੀਸਭਕਰੋਕਾਜਾਹਮਾਗਾਮਾਨ
 ਤੇਅਤੀਤਮਾਧਵਰੂਪਨਿਖਲਅਧਾਗਾ। ^{੨੫੪} ਭੁਗਤਿਰੀਮਸਰੂਪਭਾਵਿਤਰੂਪਤੁੰਭਵ
 ਹਾਗਾ। ^{ਵਿਚਰਦੇ ਹਰ} ਕਰੋਜੋਗਸੇਵੇਤੇਹਕੋਤਿਨਚੀਤਕੋਸਹਿਚਾਗਾ॥੧੨॥ ਤੀਅਧਦਿਅੰਤ
 ਸੁਲੋਕਪਤਿਕੋਪਰਮਈਸੁਰਆਹਿ। ਲੋਕਮਾਂਨਸੁਲੋਕਕੋਅਪਿਗਮਤੁੰ
 ਜਗਨਾਹਿ। ਭੁਗਤਿਸੁਧਾਭਾਵਕੈਕੁਜਨੀਅਤੇਰੋਰੂਪ। ਰਾਮਸਿਦਰ ^{ਬੀਦ}
^{ਬੀਦ} ਬੀਦਨਾਵਰਨੀਲਕਮਲਸਰੂਪ॥੧੩॥ ਅਤਿਮਾਨਤੁੰਗਤਿਮਾਨਪੈਕੋਸਕੇ
 ਤੇਹਪਛਾਨਾ। ਪੁਨਿਮਾਂਨਮਾਧਵਸਕਤਤੁੰਮੁਨਿਕਤਤੋਰੇਮਾਨਾ। ਬਿੰਦਾਬ
 ਨੇਦਾ ^{ਦੇਵ} ਰਿਕਾਮੁਨਿਕਰੇਪਦਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਸਿਵਾਦਿਬੀਦਨਤੇਕਰੇਸੁਖਕਿਦਬੀਦੇ
 ਰਾਮ॥੧੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕਦੀਬਨਾਕਰੇਤੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ। ਨਿਗਬਿਖੇਗਿਆ
 ਨਅਨਿਦਤੁੰਨਿਤਗਮਆਹਿਅਨਾਦਿ। ਮਮਸੇਵਨੇਕੋਕਾਜਮਾਨੁਖਭਾਵ

ਲੀਨੋਧਾਰਾ॥ ਮਧੁਰੇ ਸੁਮਰ ਕਤ ਵਰ ਲੁਖ ਵਰ ਬੰਦਿ ਨਾ ਸੁਹ ਮਾਗ॥ ੧੫॥
 ਸੁਧਾ ਯੁਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜਤੋ ਤਰੇ ਜੋ ਪਦੇ ਗੋਮ ਨੁਲਾਇ॥ ਰੁ ਵਿਮਾਹਿ ਮਲ
 ਵਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਵਹੁ ਗਿਆਨ ਨੀਕੇ ਪਾਇ॥ ਰਾਮ ਜਾਮਜੁ ਕਾਮ ਸੁਕੋ ਦੋਨਿ
 ਤਰੇ ਆਹਿ॥ ਪਿਆਇ ਪਿਯਾਤਾਤਾ ਤਿਜੇ ਸੁਪਾਪਤਾ ਮਿਟ ਜਾਹਿ॥ ੧੬॥
 ਦੇਹ ਗਾਯਾ ਬਿਧਿ ਉਜਤੁ ਤਿਲੇ ਕਗੁਰ ਕਰੀ ਜੁ ਜੋ ਮਨ ਲਾਇ॥ ਬਿਦੇਹ
 ਸੁਤ ਕੋ ਗੋਦੁ ਲੈ ਨਿਕ ਜੇ ਪਾਵ ਕਾ ਆਇ॥ ੧੭॥ ਵਿਮਲ ਮਹੁਣ ਦੁਤਿ ਕੁ
 ਜਈ ਰਕਤ ਪਦਿ ਬਰਧਾਰਾ॥ ਵਿਧਾ ਵਿਕੁਖ ਲਸੀ ਅਹੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਮ
 ਪਾਗ॥ ੧੮॥ ਜਗ ਜਾਖੀ ਵਹੁ ਪਾਵ ਕੋ ਰਖੁ ਵਰ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ਬਨ ਮੇਅ
 ਰਪੀ ਮੋ ਬਿਖੈ ਜੋ ਸੀਰਾ ਮਗਾਹਾਣਾ॥ ੧੯॥ ਸਵੈਯਾ ਦਸਾਨ ਨ ਕੋ ਬਧ ਕਾ
 ਜਰ ਚੀ ਵਹ ਮਾਇ ਕਸੀ ਅਸੁ ਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਤ ਜੇ ਦਸ ਕੀਠਹ ਨੇਹਣ ਮੇ

ਸੁਤਬਾਂ ਪਵਨਾ ਹਿਰੇ ਤਿਹ ਧਾਮਾ। ਭੁਵਾਰ ਉਤਾਰ ਦਯੋ ਸਗਲੋ ਕਛੁਰੇ
 ਚਿਕਨਾ ਹਿਰਹਯੋ ਅਬਕਾਮਾ। ਕ੍ਰਿਤਕਾਰ ਅਹੋਇ ਦੁਗੀ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਬਿੰਬਾ ਸਿਆਵਹਗਾ ਪਵਬਾਮਾ। ੨੦॥ ਤਬ ਪਾਵਕ ਪੁਜ ਸੁਸੀਯਗੀ
 ਰਘੁਨਾਥ ਉਮਾ ਮਨੇ ਮੇਰ ਖਾਏ। ਅਨੁਪਾਇ ਨਿਅੰਕ ਨਿਵੇਸਧਗੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਤੀਨ ਹੁਲੋ ਕਜਿਨੇ ਸੁਤ ਜਾਏ। ਪਿਖਰਾਮ ਸਿਯਾਇ ਕਾ ਅਸਨ ਮੇਵ ਮਕੈ ਸੁ
 ਰਨਾਇਕ ਤੰਗਿ ਲਾਏ। ਸੁਗਦਾਗ ਦਵਾਕ ਸੁਰੇ ਸੁਕਰੀ ਕਰ ਜੇਰ ਦੁਉਹ
 ਰਿਕੋ ਜਸੁਗਾਏ। ੨੧॥ ਏਵ ਉਦਾਗ। ਭੁਜਿਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛਿਦਾ। ਭੁਜੇਰੇ
 ਸਦਾ ਨੀਲ ਕੀਸੀ ਸੁਗਮੀ। ਭੁਵਾਰਿ ਨਦਾਵਨ ਲੇਜਾਹਿ ਨਾਮੀ। ਭੁਵਨੀ
 ਰਿਦਾ ਭਾਵਤਾ ਨੀਦ ਰੂਪੀ। ਭੁਵਾ ਭਾਵਹੇ ਤੇ ਭੁਜੇ ਜਿਭੁ ਰੂਪੀ। ੨੨॥ ਸੁਰਾ
 ਨੀਕ ਦਯੋ ਪ੍ਰਜਾਨੇ ਖਪਾਏ। ਨਰਾਕਾਰ ਦੇਹਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗਾਏ। ਮਹੇਸ਼

ਪਗਨੀਦਰੁਪਵਰਿਸਟੀ। ^{ਸਿਟਰਪਮਰ} ਬੁਜੇਰੁਰਨਾਸਿਪੁਰਿਰਾਮਇਸਟੀ। ੨੩॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰ
 ਨਾਖਿਲਾਨੀਦਦਾਤੇਸੁਰਾਮੀ। ਪ੍ਰਪ੍ਰਿਨਾਰਤਿਹਾਰੀਕਰੇਤੇਹਨਾਮੀ। ਤ
 ਪੋਯੋਗਯੋਗੀਸੁਸੇਵੇਸੁਨੀਤੀ। ਕਪੀਸਾਦਿਮੀਤਿਬੁਜੇਰਾਮਚੀਤੀ। ੨
 ੪॥ ਸਦਾਭੋਗਾਭੁਜਾਂਸੁਦਰੇਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਸਦਾਯੋਗਭੁਜਾਂਸਮੀਪੇਵਿਭਾ
 ਸੀ। ਚਿਦਾਨੀਦਕੀਦੀਸਦਾਗਾਘਵੇਯੀ। ਵਿਦੇਹਾਤਮਾਜਾਨੀਦਰੁਪ੍ਰਿਭੁਜੇਯੀ
 ੨੫॥ ਮਹਾਯੋਗਮਾਯਾਯਦਾਈਸਧਾਰੇ। ਨਰਕਾਰਲੀਲਾਤਦਾਤੁ
 ਦਿਖਾਰੇ। ਤਵਾਨੀਦਲੀਲਾਕਥਾਪੂਰਣਕਾਨਾ। ^{ਹੁਦੇ} ਭਵਿਤੀਪਲੇਕੇਸਦਾ
 ਨੀਦਮਾਨਾ। ੨੬॥ ਅਹਿਮਾਨਰੁਪਾਸੁਰਾਪੀਵਮਾਤੋ। ^{ਨਹਿਨਾਏ} ਨਵੇਦਾਖਿਲੇਸੀ
 ਅਧਿਭੋਗਰਾਤੋ। ਕ੍ਰਿਪਾਪਾਦਤੇਰੇਕਰੀਮੇਵਾਰਿਸਟਾਗਤਿਉਲਕਰਾ
 ਜਾਭੁਯੋਮਾਨਨਸਟਾ। ੨੭॥ ਲਸੇਹਾਰਕੇਯੁਰਗਮਾਭਿਰੁਪ੍ਰਿਯਗਭਾ

ਰਦੇਤੰਬਨਿਆਗਿਰੂਪੀ। ਲਜਤਪਦਮਨੇਤ੍ਰੀਮੁਖੰਚੰਦਕਾਰੀ। ਕੁਜੇਗਾਪ
ਵੇਸਿਦੁਗਾਪਾਰਪਾਰੀ। ੨੨। ਸੁਰਾਪੀਸਨੀਲਾਕੁੰਨੀਲਾਗਕਾਤੀ। ਬਿ
ਰਾਧਾਦਿਦੇਤੰਬਪੇਲੋਕਜਾਂਤੀ। ਕਿਰੀਟਾਦਿਸੋਕੁੰਨੀਲਾਗਕਾਤੀ। ੨੩।
ਜੇਗਮਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਮਪੀਸੀ। ੨੪। ਅਨੇਚੰਦ੍ਰਕੋਟਲਸੇਪੀਗਮੇਠੈ
ਤਹਾਰਾਮਜੀਤਾਕੁੰਨੀਲਾਗਕਾਤੀ। ਲਜੇਹੇਮਵਰਣਾਤ੍ਰਿਤਪੁੰਜ
ਕੁਸੀ। ਕੁਜੇਗਮਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਮਪੀਸੀ। ੨੫। ਸੁਤੋਵਾਚਾਦਿਹ
ਗਾਯਾਬਿਪਸੁਰਪਤਿਕੁੰਨੀਲਾਗਕਾਤੀ। ੨੬। ਬਿਹਰਕੁੰਨੀ
ਨੀਜਹਿਤਤਾਹਿਅਏਆਪਮਹੇਸ਼। ੨੭। ਤੀਨਨੈਨਸੁਖਦੈਨਿਤਿ
ਨਨਕਿਮੇਬੋਧਿਬਿਬਾਨਾਗਮਕਮਲਦਲਨੈਨਕੋਕੀਨੈਏਤੁਬਖਾ
ਨਾ। ੨੮। ਰਾਜਤਿਲਕਜਬੁਏਇਰੋਤਿਹਅਯੋਧਯਾਧਾਮਾ। ਤਬਮੇ

ਆਵੈਗੋਤਹਦੇਖਨਤੋਕੋਰਾਮ॥੩੩॥ਅਬਯਾਤਨਕੇਪਿਤਾਕੋ
 ਦੇਖੋਰਾਮਮਹਾਨਾ॥ਤਬਨਕੁਰਾਮਨਿਹਰਿਯੈਦਸਰਥਮਾਹਿਬਿਬ
 ਨਾ॥੩੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਸਤੁਜਰਾਮਪ੍ਰਣਾਮਕਰੀਪਦਕੁਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕੁਰੇਗਲਿਲਾਯੋ॥ਰਾਖਵਕੋਸਿਰਭੀਮਤਬੈਨ੍ਰਪਅੰਨੀਦਸੇਯਹ
 ਵਾਕਅਲਾਯੋ॥ਮੈਕੁਵਸਾਗਰਮਾਹਿਹੁਤੋਸੁਤਬੀਰਬਲੀਤਵਮੇ
 ਹਤਰਾਯੋ॥ਰਾਮਸੁਪੁਜਨਤਾਹਿਕੀਓਇਮਭਾਖਅਭਿਗਸੁਕੁਪ
 ਸਿਧਾਯੋ॥੩੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਵਰਾਜਪਿਖਜੋਰਕਰਭਾਖਯੋਬਹੁ
 ਰਸੁਰਾਮਾ॥ਮੇਹਨਿਮਿਤਸਧਰਪਰੇਮਾਰੇਕਪਿਸਿਰਾਮਾ॥੩੬॥ਕ
 ਬਿਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਸਾਇਕਪਿਦੀਜਿਯੇਜਿਵਾਇਅਬਿਕੀਜਿਯੇਸੁ
 ਰੇਸੁਯਾਇਸਹਮਾਰੀਆ॥ਤਥੇਤਿਯੈਓਚਾਰਪੁਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਧਾ

ਰਕੋਜਿਵਾਇਕਪਿਲਏਨਹਿਲਗੀਕਛੁਬਾਰੀਆਜੇਈਰਲਮਾਰੇਤੇਈ
 ਸਰਬਜਿਵਾਰੇਤਿਨਸੇਏਜਨੁਉਠੈਕਪਿਕੁਏਹਰਖਾਰੀਆ।ਐਸੇਹਰਖਾ
 ਇਪੁਨਿਰਾਮਦਿਗਆਇਕਪਿਪੁਰਬਸਮਾਨਕੁਏਬਡੇਬਲਧਾਰੀਆ॥੩
 ॥ਵਿਭੁਖਿਲਪੁਲਮਕੋਸੁਰਾਮਕੋਬਖਾਨਕੀਯੋਦੇਵਮਮਪ੍ਰੀਤਿਤਬ
 ਕਰਲਾਸੁਧਾਰਿਯੋ॥ਮਗਿਲਸਿਨਾਨਕੁਗਵਾਨਸਹਸੀਯਕਰਕੁਤਕੇਸ
 ਮੇਤਿਸਕੁਭੁਖਲਸਵਾਰਿਯੋ॥ਪ੍ਰਤਕੀਜਿਯੋਪਯਾਨਇਮਸੁਨਿਕੁਗਵ
 ਨਸਿਵਿਭੁਖਿਲਕੇਵਾਕਪਰਰਾਮਯੋਉਚਾਰਿਯੋ॥ਕੁਗਤਉਦਾਰਮੇਰੋ
 ਕੁਰਤਕੁਮਾਰਕੁਈਰਹੇਨਿਜਸਪਥੁਮੇਰੋਹੀਨਿਹਾਰਿਯੋ॥੩੪॥ਸਤ੍ਰਪ
 ਨਸਾਥਤਨਚੀਰਜਟਮਾਥਮਥਮਗਿਲਸਿਨਾਨਕਿਨੁਤਾਹਿਕੋਸੇਠਾਨਿ
 ਯੋ॥ਸੁਗੀਵਸਿਰਕਪਿਪੁਰਬਪਉਦਾਰਮਥਯਾਹੀਕੋਵਿਭੁਖਿਲਸੁਕਰ
 ਸਨਮਾਨਿਯੋ॥ਕਪਿਸਿਰਦਾਰਜੋ॥

ਬਪ੍ਰਜਤਉਦਾਰਭੁਏਭੁਈਮਮਪ੍ਰਜਾਨਸਿਦੇਹਕਛੁਆਨਿਯੋ। ਰਾਮ
 ਯੋਬਖਾਨੀਸੁਵਿਭੀਖਣਪਛਾਨੀਗਹਿਯੇਮਐਪਦਿਬਰਸੁਰਤਨ
 ਮਹਾਨਿਯੋ॥੩੯॥ ਸਵੇਯਾਯਥਾਰੁਚਿਪੇਖਕਪੀਜਨਕੀਸੁਵਿਭੀ
 ਖਣਤਿਉਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥ ਇਕਧਾਰਪਦਿਬਰਕਦਪਤਿਯੋਇਕਸੋ
 ਲਿਮਣੀਬਰਕੀਸੁਹਾਏ॥ ਇਹਗੁੰਤਿਪਿਖੇਕਪਿਪ੍ਰਜਤਪੈਰਪਨਿ
 ਦਨਤੋਗਿਰਜਾਰਖਾਏ॥ ਅਭਿਨਿਵਨਕੋਰਪਨਿਦਨੇਜੀਕਪਿਮੰਤੁ
 ਲਕੋਤਬਦੀਨਬਿਦਾਏ॥੪੦॥ ਸੁਕਯਕੇਸਮਤੇਜਲਸੇਇਹਗੁੰਤਿ
 ਬਿਬਾਨਵਿਭੀਖਣਲਿਆਏ॥ ਰਾਮਚਦੋਤਿਨਉਪਰਜੇਵਹੁਪਾਰ
 ਬਤੀਸੁਵਿਮਾਨਸੁਹਾਏ॥ ਅੰਕਨਿਧਾਇਸੁਜੀਯਲਈਜਸਪੁਜਿਬ
 ਭੀਉਰਮਾਹਿਲਜਾਏ॥ ਕ੍ਰਾਤਿਚਦੇਲਖਮੀਨਿਤਬੋਕਰਮਾਹਿਸਰਾਜ

ਨਤੀਰਫਿਗਏ॥੪੧॥ਚਫਮਾਤਿਬਿਬਾਨਸੁਰਾਮਬਲੀਸਭਬਾਨਰਕੋਇਤੁ
ਭੁੰਤਿਉਚਾਰੀ॥ਸੁਰਾਗੀਵਸੁਅੰਗਦਿਅੰਗਦਿਗ੍ਰੀਖਣਜੇਕਪਿਅੰਕਬ
ਫੇਜਿਰਦਾਗੀ॥ਤੁਮਨੇਜਗਮੀਤਿਕੇਕਾਜਕਰੇਰਣਬਾਨਰਸੇਨਿਮਿ
ਲਾਇਅਪਾਰੀ॥ਅਬਆਇਸੁਮੇਤਦਈਸਕੁਕੋਤਹਿਜਾਤੁਜਹਾਂ
ਰੁਚਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਸੁਰੀਵਸੁਸੇਨਮਿਲਾਇਕੈਤ੍ਰਿਕਿ
ਸਕਿੰਧਾਜਾਹਿ॥ਗੁਰਾਤਵਿਗ੍ਰੀਖਣਗਜਤੁਮਕਰੇਲਿਕਕੇਮਾਹਿ॥੪੩॥
ਇੰਦ੍ਰਲੋਸਕਦੇਵਤਾਤੇਪਨਗਖੋਕੋਇ॥ਪਿਤਰਜਪਾਨੀਜਾਂਉਮੈਅਯੁ
ਧੁਆਂਨਗਰੀਸੋਇ॥੪੪॥ਸਿਕੁਛੈਦਾ॥ਇਤੁਰਾਮਉਚਾਰਯੋਪੁ
ਨਿਕਹੇਕਪਿਸਿਰਦਾਗ॥ਕਰਜੇਰਬਹੁਰਵਿਗ੍ਰੀਖਣੈਪੁਨਿਏਤੁਕੀਨ
ਉਚਾਰਾ॥ਅਯੋਧਯਕੋਜਾਹਿਗੇਤਮਸਿਗੇਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਪਿਖਰਾਜ

ਤਿਲਕ ਸੁਰਾਲ ਤੇ ਕੋ ਸਲਯਾ ਪਰਲਾਮ ॥੪੫॥ ਫੇਰਿਆ ਇਸੁ ਕਰੇਰੇ
ਹਮ ਦੇ ਜਾਪ ਨੇ ਰਜਾ ਸਿਗਚ ਲੇਰਾ ਮਜੀ ਹਮ ਦੇ ਹਿਆ ਇਸੁ ਮਾਜਾ
ਤਬੇ ਤਿਰਾ ਮਬ ਖਾਨਕੈ ਪੁਨਿ ਭਾਖੇ ਰਪੁ ਗਇਆ ਸੁਰੀ ਵਐ ਰਵਿ ਭੀਖ
ਏਹ ਨੁਮਾਨ ਕੇ ਜਮ ਝਾਇ ॥੪੬॥ ਏਹ ਰਾਸੈ ਨਾਸ ਹਿਤ ਸੁਭੈ ਚਢ ਪੁਸ
ਪਕਯਾ ਹਿ ਬਿਬਾਨਾ ਚਢੇ ਕਪੇ ਸੁਰਸਾ ਹਿਤ ਬਲ ਵਿਭੀਖ ਨ ਜਹਿਤ ਪੁਧਾ
ਨਾ ॥੪੭॥ ਸਵੈਯਾ ਗਿਰਜਾ ਇਹੁ ਭੁੰਤਿ ਦੇ ਸੁਰੀ ਸੁਕ ਬੇਰ ਕਿਆ ਸਨ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਰਪੁ ਨਾਇਕ ਆਇਸੁ ਪੈ ਏਓ ਮਾਜੁ ਵਿਮਾਨ ਤਬੇ ਨਭ
ਮਾਹਿ ਉਡਾਏ ॥ ਸਾਹਿਰਿ ਸਵਿਮਾਨ ਲਸੈ ਨਭੁ ਮੇਜਨੁ ਮਾਹਿ ਅਕਾਸ ਦੁ
ਤੀਰ ਵਿਆਏ ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਜੇਰ ਪੁਨਾਬ ਸੁਭੈ ਚਢ ਮਾਹਿ ਬਿਬਾਨ ਮਹਾ
ਹਰਖਾਏ ॥੪੮॥ ਅਕੁਲਾ ਗਵਿਕੇ ਬਿਬਸ ਮਾਨ ਵਿਮਾਨ ਜੁ ਜੇ ਕੁਈ ॥

ਤਪਕਰਲਹਯਕੁਬੇਰਚਿਤਪਿਖਲੋਕੁਈ॥ਸਾਨੁਜਸੀਯਸਮੇਤਿਰਾਮਸੁਖ
ਦਾਇਕੋ॥ਹੋਅਤਿਸੇਜੁਕੇਬਿਬਾਨਤਾਹਿਕਪਾਇਕੋ॥੪੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ
ਸਿਬਾਦੇਅ

ਯੋਪਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਯੋਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੩॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚ॥ਸਦੇਯਾ॥ਚਹੁ
ਉਗਨਿਤਾਰਜੁਗਮਬਲੀਗਿਰਜਾਂਸੀਯਕੋਰਪੁਨਾਥਉਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸ੍ਰਿੰਗ
ਧਰਾਧਰਸੀਸਬਿਖੇਯਹਲਿਕਪਰੀਜੀਯਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ॥ਇਹਨੂੰਨਕੋਰਣ
ਗੁਮਿਪਖੋਕਿਲਮਾਂਜਿਕਿਪੀਕਬਿਖਿਆਪਤਿਸਾਰੀ॥ਇਹਠੋਰਕੁਯੋਕਪਿਰਾ
ਖਾਂਸਕੋਮਿਥਲਾਦੁਹਿਤਾਅਤਿਸਿੰਗਰਕੁਰੀ॥੧॥ਇਹਠੋਰਬਿਖੇਦਸਕਿਠਹ
ਨੇਜੁਕਹਾਵਤਰਾਖਸਕੋਜਗਰਾਈ॥ਮਘਦਾਜਿਤਯਾਧਰਮਾਂਹਿਹਨੇਜਿ
ਨਕੋਹਿਤਰੇਵਤਲਿਕਜਬਾਈ॥ਇਹਠੋਰਬਿਖੇਪਟਕਾਨਹਨੇਮਮਐਰਘ

ਨੀਆਰਿਸੈਨਿਖਪਾਈ॥ਇਹਸੇਤਰਦੇਜਲਸਾਗਰਪੇਕਪਿਕੀਧੁਜਨੀਜਿ
 ਨਮਾਤਿਲਿਖਾਈ॥੨॥ਇਹਤੀਰਥਸਾਗਰਕੋਪਿਖਯੋਪੁਨਿਸੇਤੁਸੁਬੰ
 ਧਾਹਿਨਾਮਕਹਾਏ॥ਇਹਤੀਰਥਸਾਗਰਤੀਰਕੁਯੋਪੁਨਿਪੁਜਤਜਾਹਿਤਿ
 ਲੋਕਸੁਆਏ॥ਅਤਿਪਾਵਨਤੀਰਥਏਪਿਖਯੋਜਗਦੇਖਨੇਤੇਸਕੁਪਾਪ
 ਮਿਟਾਏ॥ਇਹਠੇਰਗਮੇਸੁਰਦੇਵਮਹਾਅਵਨੀਦੁਹਿਤਮਮਸਿਕੁਪੁਜਾਏ॥
 ੩॥ਇਹਠੇਰਗਵਿਗ੍ਰੀਖਲਸਾਗਰਕੋਤਵਸਿਗਪੁਪਾਨਮਿਲਯੋਮਮਆਨੀ॥
 ਪਾਨਸੇਜਿਨਕੀਢਿਗਕਾਨਨਹੈ॥ਇਹਧੈਕਪਿਨਾਇਕਕੀਰਜਪਾਨੀ॥ਤਹਿ
 ਆਇਸੁਗਮਪੁਪਾਨਬਡੀਪੁਨਿਅੰਗਦਮਾਤਮੁਖਾਕਪਿਰਾਨੀ॥ਕਪਿਨਾ
 ਇਕਸਰਬਬੁਲਾਇਲਈ॥ਪਿਖਸੀਯਓਮਾਂਤਿਨਕੋਬਿਗਸਾਨੀ॥੪॥ਤਿ
 ਨਸਿਗਬਿਬਾਨਓਝੇਨਭਿਕੋਪੁਨਿਸੀਯਨਿਹਾਰਸੁਗਮਅਲਾਏ॥ਰਿਖਮੁ

ਕਪਹਾਰਸੁਏਹੁਪਿਖੋਇਹਮੀਗਵਕੇਪਿਤਮੇਰਣੁਪਾਏਅਇਹਪੰਚਬਟੀਪਿਖਯੇ
ਜਿਹਠਾਹਰਗਾਖਸਮੇਹਅਨੇਕਖਪਾਏਅਗਸਤਸੁਤੀਖਣੁਆਸੁਮਏਪਿ
ਖਯੇਚਹੁਓਰਸੁਰਕੁਸੁਹਾਏ॥੫॥ਸਿਕਰਛੰਦਾ॥ਇਹਤਾਪਸੀਵਰਵਰਨਨੀ
ਦ੍ਰਿਗਪੇਖਯੇਸੁਖਦਾਇ॥ਇਹਚਿਤ੍ਰਕੂਟਨ੍ਰੋਗਤਮੋਬਹੁਕੁੰਤਿਰਹਯਸੁਹਾ
ਇ॥ਇਹਠੇਰਆਏਕੇਕਈਕੇਪੁਤਕੁਰਤਕੁਮਾਗਾਪ੍ਰਸਿਨਕਰਣੇਮੋਹਕੇਵ
ਹਆਹਿਕੁਗਤਉਦਾਗ॥੬॥ਕੁਰੰਦੁਆਜਆਸੁਮਪੇਖਸੀਤੇਏਹਯਮੁਨਾਤੀ
ਗਕੁਰੀਰਬੀਯਹਪੇਖਯੇਅਤਿਪਾਵਨੇਜਿਹਨੀਗਸਰਯੂਨਦੀਯਹਿਪੇਖ
ਯੇਤਟਯਗਯੁਪੁਆਪਾਗਾਅਯੁਧਪਾਯਹਿਪੇਖਏਅਭਿਧੀਵਨਾਤਿਹਧਾਰ
॥੭॥ਰਿਖਕੁਰੰਦੁਆਜਸੁਆਸੁਮੇਇਹਕੁੰਤਿਆਏਗਾਮਾਦਸਚਾਰਪੁਰਣਵ
ਰਖਮੇਥਿਤਪਚਿਮੀਸੁਖਧਾਮਾਪਿਖਕੁਰੰਦੁਆਜਮੁਨੀਸਕੇਸਹਕੁਤਿਬੰਦੇਪਾ

ਇਹ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਯੋ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਕੋ ਰਾਖੁ ਨ ਥਾਨਿ ਮਰਗੁ ਇਹ ॥੮॥ ਸਹਕੁ ਤੁਰਤ
 ਸੁਕੁ ਸਲਹੈ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਮੁਨਿ ਬਿਖਾਤਿ ॥ ਸੁਰਕੁ ਖਮਾਹਿ ਅਯੁ ਧਾਪੁ ਨਿਜੀ
 ਵਤੀ ਮਮਾਤਿ ॥ ਸੁਨਿ ਗਾਮ ਵਾਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਨਿ ਵਰਏ ਹੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਕੁ
 ਸਲਹੈ ਨਿਜ ਨਗਾਰ ਮੇ ਪੁਨਿ ਕੁਰਤ ਜੋ ਮਾਤਿ ਮਾਨਾ ॥੯॥ ਫਲ ਮੁਲ ਕਰਤ ਅ
 ਹਰ ਅੰ ਸਿਰਜਣਾ ਬਲ ਕਲ ਆਹਿ ॥ ਤਵ ਪਾਵ ਕਾ ਕੋਰਾ ਜਾ ਅਰੰ ਪਯੋ ਹੋਰੋ
 ਤਵ ਗਾਹਿ ॥ ਜੋ ਕਰਮ ਤੈ ਬੁਨ ਦੇਰ ਕੇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਹੈ ਰਾਖੁ ਗਾਇ ॥ ਸਿਯ ਹਰਣ
 ਰਾਖ ਸਮਾਹਿ ਆਪੁ ਨਿਲੀ ਕਮਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਪ ਕਰਤੋ ਹ ਪ੍ਰਸ
 ਦਤੋ ਸੋ ਸਕੁ ਜਾਨੈ ਮੋਹਾ ॥ ਤੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਪ੍ਰਗਾਟਿ ਜਗਿ ਆਇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ
 ਤੋਹਾ ॥੧੧॥ ਸਵੈਯਾ ਤੁਮ ਪੁਰ ਬੁਨੀਰ ਰਚੇ ਜਗ ਮੇ ਜਨ ਕਾਰਣ ਤੈ ਤਿਨ ਮੇ ਸੁ
 ਪਤਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗਾਇਣ ਵਿਸੁ ਸਰੂਪ ਤੁਹੀ ਨਰ ਅਤਿ ਕਨਾਮ ਸੁ ਤੋਹ ਕਹਾਯੋ ॥ ਸੁ

ਭੁਲੇਕਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਚਤੁਰਾਨ ਨਨਾ ਭਿਸੁ ਵਾਰਜ ਤੇ ਉਪਜਾਯੋ। ਇਹ ਤੇ ਸਬੁ ਬਿ
ਦਨ ਤੇ ਹਕਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਜਗ ਅੰਦਰਿ ਈਸ ਸਬਾਯੋ। ੧੩॥ ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ ਛਿ
ਦਾ। ਤਿਥਿ ਸਨਜਨ ਕਕੁਮਾਰਿ ਆਯਹ ਲਖ ਮੀਪਹਿ ਚਾਨਯੋ। ਲਖ ਮੀਨਿ
ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਰਘੁਵਰ ਸੇਸ ਨਾਮ ਬਖਾਨਿਯੋ। ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਯਾ ਕਰਜ
ਗਤ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ। ਚਿਤ ਸਕਤ ਸਖੀ ਸਰਬ ਕਾਨ ਭਿਜਿ ਦੇਨਾ ਹਿਲਿ ਪਾ
ਯੋ। ੧੪॥ ਬਹਿਰਿ ਤੁਤੁ ਸੁਸਰਬ ਕੇ ਰਘੁਨਿਦਨ ਪੂਰਣ ਹੋਤੁ ਹੀ। ਮੂਢਿ ਦ੍ਰਿ
ਸਟੀ ਵਿਭਿਨ ਤੇ ਕੋਪਿ ਖੇਜਾਨ ਹਿਤੇ ਨਹੀ। ਤਿਨਿ ਖਲ ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਗਾ
ਯੋਤੁ ਹੀ ਜਗ ਪਾਰਿ ਪਾਲੇ। ਤਿਨਿ ਖਲ ਲੋਕ ਨ ਕੁਗਤਾ ਪਾਨਿ ਕੁਗਤੁ ਹੀ ਬਿ
ਸਾਲੇ। ੧੫॥ ਜੇਕਾਨ ਸੁਨਯੋ ਸਿਮਰਯੋ ਪਾਨਿ ਨੈਨ ਕਰ ਜੇ ਦੇਖਯੋ। ਤੁਮੇਵ
ਸਰਬ ਸੁਰਾਮਜੀ ਬਿਨ ਤੇ ਹਨਾ ਕਛੁ ਲੇਖਯੋ। ਅਹਮਾਦਿ ਗੁਣ ਕਰਮਾਯਾ ਤੇ

ਜਗਤੁ ਨਿਖਲ ਬਨਾਯੋ॥ ਤਵ ਸਕਤ ਪ੍ਰੇਰਿਯੋ ਲੋਕ ਸਗਲੇ ਰਾਮ ਤੋ ਹਸਮਾਯੋ॥ ੧੫॥
 ਚੈਬਕਮ ਲੀਕੇ ਸਿਗਤੇ ਜਿ ਮਲੇ ਹਜਗਤ ਚਲਾਇ ਹੈ॥ ਜਨਮਾਯਾ ਤਿਉਰ
 ਮਜੀਤ ਵਸਿਗ ਜਗਤ ਬਨਾਇ ਹੈ॥ ਵਿਸੁਰਖ ਲਹੇ ਤੈ ਤੈ ਅਵੇਹਤ ਨ ਦਇਧਾਰਿ
 ਆਸੂਰ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਤੈ ਵੈਰਾਠ ਬੁਲ ਉਦਾਰਿਆ॥ ੧੬॥ ਹਜੂਰ ਹੀ ਅਵਤਾਰ
 ਤੈ ਵੈਰਾਠ ਤੈ ਉਪਜਾਇ ਹੈ॥ ਕਰੁਕਾ ਜਹਰ ਧਰੁ ਰੁਕੇ ਵੈਰਾਠ ਮਾਇ ਹੈ॥ ਅਵ
 ਤਾਰ ਤੇ ਰੇਕੀ ਕਥਾ ਪਨਿ ਸੁਨੇ ਜੇ ਜਗਗਾਇ ਹੈ॥ ਅਨੀਨ ਮਨ ਜਗਾ ਅਵੇਵਹ ਮੁਕ
 ਤਗਾ ਮਕਹਾਇ ਹੈ॥ ੧੭॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੀ ਸੁਬਿਨਤੀ ਪੂਰਬ ਥਾਰੀਆ
 ॥ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਉਤਾਰੇ ਨਿਖਲ ਮੁਗਾਰੀਆ॥ ਦਸਰਥ ਪੂਰਬ ਤਪਸਾ ਪਿਖਾ ਬਿਗ
 ਸਾਇ ਕੈ॥ ਹੋਰ ਪੁਕਲ ਮੇ ਅਵਤਾਰ ਲਯੋ ਤੈ ਅਇਕੋ॥ ੧੮॥ ਵੇਵਨ ਕੇ ਤੈ ਕਾਰ
 ਯਸਰਬ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਮਾਨਵ ਤਨੁ ਹਰਿ ਪਾਰੇ ਬਰਖ ਹਜਾਰਿਆ॥ ਲੋਕ ਦੁਹੁ

ਸਾਨ੍ਹਾ ਸੀ ਪੁਰਾਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨੇੜੀਂ
 ਨੇੜੀਂ ਮੇਰਾ ਦਿਤਰਤ ਕੇਰੇ ਰਾਜਾ, ਤੇਰੇ

ਹਿਤ ਕਾਜ ਕਰਮ ਤੂੰ ਕਰੇਗੇ। ਹੇ ਪਾਪ ਹਰਣ ਜਸੁ ਬੁਢਨ ਸੁ ਪੁਰਣ ਕਰੇਗੇ॥੧
 ੮॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੇ ਸੁਰੰ ਮਕਾਨ ਮੇਧਾਰਿਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਹ ਅਬ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਮੁਰਾ
 ਰਿਯੋ॥ ਸੈਨਾ ਸਹਿਤ ਹਮਾਰੇ ਬੁਝਨ ਲੀਜਿਯੋ॥ ਹੇ ਕਾਲ ਸਵੇਰੇ ਪ੍ਰਾਤੁ ਗਮਨੁ
 ਨਿਕੀਜਿਯੋ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ਗਾਮਤ ਬਾਮੁਖ ਕੁਖੈ ਆਸੁ ਮਕੀਨ ਨਿਵਾਸਾ॥
 ਸੈਨਾ ਸੀਯ ਸੁਰਾਤੁ ਸਹ ਪੂਜੇ ਮੁਨਿ ਸੁਖ ਰਾਜਾ॥੨੧॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਰਪੁ ਵਰਯੋ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੁਬਹੁ ਰਬਿ ਚਾਰਯੋ॥ ਅਬ ਹੀ ਬੁਨੇ ਸੁਦਤੁ ਤੁਹਾ ਪਧਾਰਯੋ॥ ਹਠ
 ਮਤ ਕਹਯੋ ਸੁਰਾਮ ਅਯੁਧ ਘਾਜਾਈਯੋ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਰਜਾ ਇਸ ਕੁਸਲ
 ਸੁਨਾਈਯੋ॥੨੨॥ ਸ੍ਰਿਗ ਦੇਰਨ ਗਰਮੇ ਜਾਇ ਗੁਹਰ ਸੁਪਲੀਜਿਯੋ॥ ਹੇ ਸਾਨ੍ਹ ਜ
 ਸੀਯ ਸਮੇਤਿ ਕੁਸਲ ਮਮਦੇ ਰਿਯੋ॥੨੩॥ ਸਵੈਯਾ ਸੀਯ ਹਰੀ ਦਸ ਕੀ ਪਰਨੇ
 ਸੁਦਹੀ ਦਸ ਕੀ ਪਰ ਰਾਪ ਵਧਾਏ॥ ਜੇਕਛੁ ਮੇਸੁ ਕਰੀ ਚਰਯਾ ਕੁਰਤੇ ਸਕੁ ਜਾਇ

ਸੁਦੇਹਿ ਸੁਨਾਏ। ਜੀਤ ਲਏ ਅਰਿ ਪੁੰਜ ਸਰ੍ਵੇ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸਿਆਲ ਖਮੀ ਨਿਸੁਆ
 ਏ। ਕਿਸ ਸੁਬਾਹ ਨ ਸਿਕ ਬਡੇ ਕਪਿ ਰਾਖ ਸਕੀ ਪੁੰਜ ਨੀ ਬਹੁ ਲਿਆਏ। ੨੪। ਅ
 ਤ੍ਰਿਲਾਯਾ ਬਿਧ ਤੰ ਕੇ ਪਾਸ ਸੁਕ ਹੀ ਬਖਾਨ ਕੇ। ਕੁਰਤ ਕਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਬਿਤੰਤ ਸੁ
 ਜਾਨ ਕੇ। ਬੇਗ ਸੁਆਯੇ ਮੇਢਿ ਗਗਾ ਮਬ ਖਾਨਯੇ। ਹੇਰੁ ਖਤ ਬਾਹਨੁ ਮਾਨ ਜੁਨਰ
 ਪਵਰੁ ਪਠਾਨਯੇ। ੨੫। ਸਿੰਗ ਵੇਰਨ ਗਰਢਿ ਗਾਯੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਧਾਇ ਕੈ। ਮੀ
 ਰੀ ਬਾਨੀ ਕਹੀ ਜੁਹਰ ਖਬ ਢਾਇ ਕੈ। ਦਸ ਰਬ ਕੇ ਸੁਤ ਰਾਮ ਸਖ ਧੁਪਿ ਆਰਿਆ।
 ਹੋ ਜੀਤ ਲਖ ਮਦ ਸਹਿਤ ਸੁਕ ਸਲਓ ਚਾਰਿਆ। ੨੬। ਕੁਰਦੁ ਅਜ ਕੀਆ
 ਇਸੁ ਗੁਹ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਕੈ। ਆਵਹਿ ਗੇਤ ਵਪਾਸ ਪਿਖੀ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੈ। ਐ
 ਸੇ ਮੁਖ ਬਖਾਨ ਰੇ ਮਹਰ ਖਾਨਿਆ। ਹੇਵਾ ਯੁ ਬੇਗ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਹੁ ਰਿਪੁ ਲਗੁ
 ਨਿਆ। ੨੭। ਦੋਹਰਾ। ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਸੁਪੇਖਯੇ ਪੁਰ ਮੇਕ ਹੀ ਸੁਸਾਗ। ਬਹੁ ਰਿਜ

ਇਸਕੁਨ ਦੀ ਪੇਖੀ ਪੈਨਕੁਮਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿੰਦਗਾਮ ਬਹੁਰੇਗਯੋ ਸਰਯ ਉਤ ਰਸੁ
 ਪਾਗਾ ਅਯੋਧ ਯਾਤੇ ਇਕੋ ਕੋਸੈ ਹੈ ਤੁਹਾਂ ਸੁਰੁ ਰਤੁ ਕੁਮਾਗ ॥ ੨੬ ॥ ਸੈਵੈ ਯਾਗਾ ਕਿ
 ਸਨਾ ਜਿਨ ਚੀਰ ਪਿਖੇ ਰੁਰਤੇ ਮੁਖ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਸਾਸੁ ਮਾਹਿ ਬਸਾਏ ॥ ਮਲ ਪੰ
 ਕਜ ਗੀਰ ਸੁਸੀ ਜਨਟਾਵ ਮਛਾਲ ਨ ਕੇਤੁ ਨੁਪਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਫੁਲ ਮੂਲ ਅਹਾਰ
 ਕਰੈ ਨਿਸਮੇ ਨਿਸਬਾ ਜਰਗਾਮ ਸਦਾ ਓਹਿ ਮਿਅਏ ॥ ਰਪੁਨਾ ਬਜੁ ਪਾਇਨ ਪਾ
 ਵਰੀ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਇ ਬੁਝਿ ਦਰਨਿ ਆਉ ਚੁਕਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਪੈਰਾ ਅਮਾਤੁ ਬਜੀਰ
 ਬਡੇ ਢਿਗ ਪੈਸ ਭਹੀ ਰੁਗਵੇ ਪਟ ਪਾਗੇ ॥ ਧਰਮ ਮਨੇ ਧ੍ਰਿਤ ਮੁਰਤਿ ਪੈ ਇਹ ਕੁ
 ਤਿਰਪੁਤੁ ਮਭੂਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜੇਰ ਦਓ ਕਰ ਪੈਨਕੁਮਾਰ ਸੁਰਾਮ ਕੇ ਭੂਤ ਕੋਇ
 ਹੁਓ ਚਾਗੇ ॥ ਜੇਰ ਪੁਬੀਰ ਹੁਤੇ ਬਨ ਦੇ ਡਿਕਤੁ ਜਿਨ ਕੋ ਉਗਮਾਹਿ ਚਿਤਾਗੇ ॥ ੩੧ ॥
 ਤੂ ਜਿਨ ਕੀ ਉਗਮੇਰ ਕਰੇ ਤਿਨ ਗਾਮ ਸੁਤੇ ਪੁਤਿ ਪੈ ਮਓ ਚਾਗੇ ॥ ਤੇਹਰਿ ਦੇਗ ਮਭੂਖਤ

ਤੇ ਅਬ ਸੇ ਕਤ ਜੋ ਭੁਵ ਭੀ ਤਰ ਭਾਗੇ। ਯਾ ਹਿ ਮਹੂਰ ਤਿਗ ਮਮਿ ਲੇ ਉਰ
 ਸਾ ਚਗੇ ਹੋ। ਅਹਿ ਵਾ ਕਹ ਮਾਗੇ। ਕੇ ਕਈ ਨੀ ਦਨ ਰਾਮ ਅਹੇ ਯਮੁਨਾ
 ਤਟ ਪੈਰਿ ਖੋਭੋ ਨ ਮਝਾਗੇ। ੩੨॥ ਹਨ ਰਾਵਣ ਰਾਮ ਸੁਸੀਯ ਲਈ ਰਖੁ ਨਾਥ ਬ
 ਲੀ ਅਬ ਹੈ ਪੁਨਿ ਆਏ। ਅਰਥ ਨ ਕੈ ਪਰ ਪੁਰਣ ਹੋਲ ਖਮੀ ਨਿਸਿਯਾ ਸਹ
 ਰਾਮ ਸੁਹਾਏ। ਸਭੁ ਰਾਖ ਸਮੋਂ ਕਪਿ ਸਿਗਲ ਏ ਭੁਟ ਕੋਟਿ ਨ ਕੋਟਿ ਨ ਜਾਤਿ ਗਿ
 ਨਾਏ। ਇਹ ਰੁਤਿ ਕਹਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਤ ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਹਰ ਖਾਏ। ੩
 ੩॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ। ਹਰ ਖਮੁਰ ਛਾ ਆਈ ਭੁਰਤ ਕੁਮਾਰ ਕੋ। ਪਰੇ ਭੁਪਿ ਪਰ ਜਾਇ ਨ
 ਰਹੀ ਸਿਕਾਰ ਕੋ। ਬਹੁਰ ਭੁਰਤ ਪਰ ਉਠੈ ਸੁਦੇਹ ਸਿਕਾਰਿ ਅੰਗ ਹੋਲ ਏ ਹਨੁ ਗ
 ਲਿਲਾਇ ਸੁਕੁ ਲੇ ਉਚਾਰਿ ਆਗਾ। ਆਨੰਦ ਕੇ ਬਹੁ ਨੀਰ ਨੈਨ ਤੇ ਆਇਯੋ। ਹਨੁ ਮ
 ਨ ਕੇ ਭੁਰਤ ਸੁਤਾ ਹਿਨ ਵਾਇਯੋ। ਵੇਵ ਕਿਧੈ ਪਾਨਿ ਮਾਨੁ ਖਤਿ ਜਗ ਆਇਯੋ।

ਹੋਕਰਣਕਰਹਿਦੇਗਮਵਾਕਸੁਨਾਇਥ। ੩੫। ਗੀਆਮਾਲਤੀਛਿਦਾਤੈਕਹੀਪਿ
 ਆਰੀਬਾਤਿਮੋਕਿਤੋਹਿਕੋਅਬਦੀਜਿਯੋ। ਸਿੰਹਜਾਰਸੁਧੇਨਨੀਕੇਤਾਉਪਾਇਨਲੀ
 ਜਿਯੋ। ਸਿੰਗਮਨੀਕੇਜੇਰੁਚੇਨਵਜਾਤਕੇਨਯਾਜੋਹਨੀ। ਆਭੁਰਣਜੋਪਰਪੁਰਣ
 ਚੁਨਿਲੀਜਿਯੋਮਨਮੋਹਨੀ। ੩੬। ਦੇਹਗਾ। ਐਜੇਰੁਰਤਬਖਾਨਕੈਬਹੁਰਕੋਰਬਖਾ
 ਨਾਉਮਾਂਪਵਨਜੁਤਕੋਕੋਹੋਬਹੁਬਿਧਦੇਸਨਮਾਨ। ੩੭। ਬਹੁਤਬਰਖਜੁਨਿਰੁਏ
 ਬੇਰਾਮਗਏਬਨਮਾਹਿ। ਰਾਮਕਥਾਪਿਆਰੀਸੁਨੀਆਜੁਸੁਨਨਮਾਹਿ। ੩੮। ਤੇਹਬਖ
 ਨੀਮੋਹਕੋਕਲਪਾਨੀਸੁਖਰੁਪਾ। ਆਜਜੁਜਾਚੀਮੇਪਿਖੀਲੋਕਿਕਥਾਅਨੁਪਾ। ੩੯।
 ਵਰਖਸੈਕਿਨੇਜਾਂਹਿਪੁਨਿਜੀਵਤਜੋਨਰੋਹਇ। ਕਹਤਪੁਰਾਤਨਬਾਤਿਜਨ
 ਪਾਵਤਆਨੰਦਜੋਇ। ੪੦। ਕਿਹਬਿਧਰੁਯੋਸਮਾਗਮੇਕੀਸਨਜੋਰਪੁਬੀਗਾਤਿ
 ਤੁਬਖਾਨੇਮੋਹਕੋਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿਸੁਧੀਗ। ੪੧। ਅਤ੍ਰਿਲਾ। ਰੁਰਤਮਹਾਤਮਯਾਬਿ

ਜਬੈਸੁਭਾਨਯੋ। ਹਮਚਰਿਤੁਹਨੁਮਾਨਸੁਸਗਲਬਖਾਨਯੋ। ਕਪਿਤ੍ਰੇਰਾਮਚ
 ਰਿਤ੍ਰਜਬੈਸੁਨਿਪਾਯੋ। ਹੇਕੁਯੇਪ੍ਰਸਿਨਸੁਰੁਤਸਤ੍ਰਪਨੁਅਲਾਯੋ॥੪੨॥ ਦੇ
 ਵਤਕੇਅਸਥਾਨਨਗਰਮੇਜੇਤਿਆਨਾਨਾਬਲੀਉਪਹਾਰਪੂਜਾਵਹੁਤੇਤਿਆ
 ॥ ਸੁਤਿਵਿਤਾਲਕਬੰਦੀਉਸਤਤਿਪਾਠਿਕਾ। ਹੇਵਰਮੁਖਾਸੁਰਚਲੇਰਾਮ
 ਕੀਬਾਟਿਕਾ॥੪੩॥ ਨਗਜਛੁਦਾ। ਸੁਹਾਜਦਾਰਾਮੇਅਮਾਤੁਰਾਮਹੇਰਹੈਕੁਲੇ
 ਸੁਸੇਨਾ। ਸੁਨਾਗਕੀਰਥੀਪਦਾਤਿਯਾਚਲੇ। ਸੁਬਿਪ੍ਰਪੋਰੁਪਤੀਚਲੇਸ
 ਮਸਤਆਇਆ। ਅਲਿਕਰੇਅਯੋਧਯਾਮੁਤੀਮਣੀਸੁਲਾਇਆ॥੪੪॥ ਸੁਤਿ
 ਰਣਪਤਾਕਿਕਾਵਿਚਿਤ੍ਰਹੀਰਆਜਗੀ। ਲਗੇਸਮਸਤਮੀਦਿਗਬਲੀਵਿ
 ਚਖਣਾਕਰੀ। ਚਲੇਸਮਸਤਾਬੰਦਵੈਸੁਰਾਮਪੇਖਨੇਕੁਲੇ। ਤੁਰੰਗਸਿੰਹਜਾ
 ਰਾਮੇਸੁਨਾਗਆਯੁਤਿਚਲੇ॥੪੫॥ ਰਥੀਦਸਿੰਹਜਾਰਵੈਸੁਹੇਮਸੁਤ੍ਰਕੁਖਿਤਾ

॥ ਚਲੈ ਸਮਸਤ ਫੁਲੈ ਉਪਾਇ ਨਾ ਅਦੁਖਿਤਾ ॥ ਚਲੀ ਸਮਸਤ ਰਾਨੀ ਆਸੁ ਬੈ
ਠ ਪਾਲਕੀ ਵਰੀ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ ਹੋ ਕੈ ਸੁ ਮੁੰਡ ਪਾਵ ਕਾਧਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸਤੁ ਪਨ
ਕੁਤ ਸਾਥ ਲੈ ਸੁ ਪਾਵ ਚਾਰਹੀ ਚਲੇ ॥ ਤੁ ਬੈ ਸੁ ਦਰਦੇ ਸਤੇ ਵਿਮਾਨ ਪੇਖਯੋ
ਕੁਲੇ ॥ ਸੁਚੇ ਦਸੁ ਰਕੇ ਸਮੀ ਵਿਮਾਨ ਜੋ ਸੁ ਹਾਇੰਗਾ ॥ ਵਿਮਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵਨੇ
ਸੁਮਾਨ ਸਿੰਬਨਾਇੰਗਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਕੁਤ ਦੇ ਬਿਦੇ ਹ ਕੀ ਕੁਮਾਰਿ
ਯਾ ॥ ਸੁਰੀ ਵਯੋ ਵਿਭੀ ਖਨੈ ਸੁਮਤਿ ਰੀਝਿ ਦਾਰਿ ਯਾ ॥ ਦੇਖਿ ਯੋ ਪਿਖ ਜਨੇ
ਹਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭਾਨਿਯੋ ॥ ਯੁਵਾ ਸੁਬਾਲਾ ਬਿਪਨਾ ਰਿਗਮਏ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ੪੮
ਧਨਿ ਅਕਾਸ ਪੁਰਯੋ ਸੁਰਾਮ ਬੈਲ ਕੇ ਕੁਲੇ ॥ ਤੁਰੇ ਗਕਿ ਜਰਿ ਰਬਿ ਸੁਛੇ ਤੁ ਮਿ
ਮੰਚਲੇ ॥ ਵਿਮਾਨ ਗਮ ਹੋਰਯੋ ਅਕਾਸ ਚੰਦ੍ਰ ਮੰਯਥਾ ॥ ਭੁਰਤੁ ਹਾਥ ਜੇ ਰ
ਪਿਖੇ ਹਰਖ ਯੋਤਥਾ ॥ ੪੯ ॥ ਵਿਮਾਨ ਅਗਰਾਮ ਕੇ ਕੁਰਤ ਬੰਦ ਯੋਤਥਾ ॥

ਸੁਮੇਰਸਿੰਗਾ ਸੁਰਕੇ ਸੁਲੇਕ ਬਿਦੇ ਹੇਯ ਬਾਗ ਤਬੈ ਸੁਰਾਮਾ ਆਗਿਆ ਵਿਮਾਨ ਕੁਮਿਆਇਓ
 ॥ ਭੁਰਤ ਸਾਨੁ ਜੀ ਸੁਰਾਮਤਾ ਹਿ ਮੈ ਬ੍ਰਿਠਾਇਓ ॥ ੫੦ ॥ ਭੁਰਤ ਰਾਮ ਪਾਇ ਕੈ ਸੁਠੇ ਰਬੀ
 ਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਓਠਾਇ ਰਾਮ ਤਾਂ ਲਯੋ ਚਿਰਾਂਤ ਪੇਖ ਓਹ ਰੀ ॥ ਸੁਰਾਮਾ ਅੰਕਰੇ ਪਕੈ ਲਯੋ
 ਗੋਰੇ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਤਬੈ ਭੁਰਤ ਸੀਯ ਭੂਤ ਲਖ ਮਣਿ ਮਲਾਇ ਕੈ ॥ ੫੧ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਵੇਨੇ ਕੇ ਪਦ ਬਿਦਨਾ ਕਰੀ ਸੁਰਤ ਬਨਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਿਆਕੁਲ ਭੁਰਤ ਜੀ ਸੁਖ ਸਮੁੰਦ
 ਮੇਨਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਸਿਕਰ ਛੇਦਾ ਸੁਰੀ ਵਯੋ ਯੁਵ ਰਾਜ ਅੰਗ ਦਜਾ ਬੁਵਨ ਉਦਾਗ ॥
 ਮੇਦ ਦੁਇ ਦਸੁ ਨੀਲੁ ਰਿਖ ਭੂਮਿ ਲੇ ਭੁਰਤ ਕੁਮਾਗ ॥ ਗਿਦਮਾ ਦਨ ਮੋਗ ਵਾਖੁ ਸੁਖੇ
 ਦੁਮੋਨ ਲਬੀਗ ॥ ਸਬ ਭੁਪਨ ਸਪੁਧਾਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਮਿਲੇ ਭੁਰਤ ਸੁਧੀਗ ॥ ੫੩ ॥ ਅ
 ਕੁਲਾ ॥ ਸੁਕਾ ਪਿਮਾਨ ਵਰੁ ਪਤ ਬੈ ਪੁਨਿ ਪਾਰ ਕੈ ॥ ਕਸਲ ਛੇ ਮਸ ਰੁਪੁ ਛਯੋ ਭੁਰਤ ਕੁ
 ਮਾਰ ਕੈ ॥ ਤਬ ਸੁਰੀ ਵਅਲਿੰਗਾ ਸੁਰਤ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਹੋਤੋ ਹਸ ॥ ਯਾਇ ਤਰਾਮ ਲਿਕ ਪ

ਤਿਆਰਯੋ॥ ੫੪॥ ਚਾਰਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾਮਯਾਜਗਮਾਹਿਬਖਾਨਯੋ॥ ਪਰਿਮਤ੍ਰਿਸੁਰੀਵਨਭੇ
 ਵਪਛਨਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਪਨਕਰੀਪ੍ਰਣਾਮਸੁਬਹੁਰੇਗਮਕੋ॥ ਚੇਠਰਕਰੀਪ੍ਰਣਾਮ
 ਲਖਾਣਯੋ॥ ੫੫॥ ਪੁਨਿਦੇਹਾਥਮਿਲਾਇਸੀਯਾਦਿਗਜਾਇਕੋ॥ ਵਿ
 ਨੈਪ੍ਰਕਤਿਅਭਿਬਿਰਨਕਰੀਬਨਾਇਕੋ॥ ਪੁਜਤਰਾਮਖੜ੍ਹੰਓਕੁਰਤਲੇਅਯੋ॥
 ਤੇਰਾਮਪਾਦਮੇਜੋਰਬਹੁਤਬਿਗਸਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਰਾਮਅਮਾਨਤਰਾਜਤੋਹਕੈਮੇਵਯੋ॥
 ਅਬਮੇਜਨਮਮੇਰਬਸਠਲੇਸਬੁਭਯੋ॥ ਨੈਨਾਨਿਹਾਰੇਤੋਹਅਯੋਧਯਾਅ
 ਵਦਾਹੇਦਸਗੁਣਸੈਤਕੋਸਕੀਯੋਤਵਕੁਵਦਾ॥ ੫੭॥ ਤੇਜਤਮਾਰੇਰਾਮਸੁਮੇ
 ਪੁਤਿਪਾਰਯਾਅਬਪਾਲੋਨਿਜਨਗਰਸੁਦੇਸਉਦਾਰਯਾ॥ ਮੇਸੇਕੁਰਤਕੁਮਾਰ
 ਸੁਰਾਮਬਖਾਨਯਾਹਿਪੇਖਕਪੀਸੁਰਸੰਗਲਤਬੈਬਿਸਮਾਨਯਾ॥ ੫੮॥ ਕੁਰ
 ਤਬਰੁਈਕਰੇਜਾਇਜਲਨੈਨਤੋ॥ ਕੁਰਤਰਾਮਗਲਿਲਾਯੋਸਿਰਗੈਮੇਨਤੋ॥ ਤਾਬਿ

ਬਨਕੋਯਾਨਤਹਾਂਸਭੁਆਇਆਹਿਆਸੁਮਭੁਰਤਪੁਨੀਤਿਸੁਦੁਖਗਵਾਇਆ
 ੫੬॥ ^{ਸਦਕੀ}ਦੋਹਰਾ॥ ਤਾਬਿਬਾਨਤੇਉਤਰੇਰਾਮਮਹੀਤਲਾਆਇਆ॥ ਪੁਸਪਕਪਰਮ
 ਬਿਬਾਨਕੋਭੁਖਤਰਾਮਸੁਨਾਇ॥ ੬੦॥ ਧਨਵਸਾਮੀਪਜਿਹਿਤੰਮੇਰੀਆਇਸੁ
 ਮਾਨਾਵੈਸੁਵ ^ਯਕੁਬੇਰਹਧਾਰਯੋਤੁਤਾਂਆਹਿਬਿਬਾਨ॥ ੬੧॥ ਅਨੰਗਸੇਖਰ
 ਛਿਦਾਗੁਰੂਬਸਿਸਟਕੇਪਦਾਰਬਿੰਦਰਾਮਚੰਦਜੀਨਿਵਾਇਸੀਸਾਪਨੇਸੁਹੇ
 ਮਆਸਨੇਦਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਤੀਪਦਾਰਬਿੰਦਕੋਸੁਰੇਸਾਜਿਉਨਮੇਸੁਰਾਮਚੰਦਬੀ
 ਰਤਾਂਹਿਰੁਤਾਂਤਿਤਾਂਤੈਨਯੋ॥ ਗੁਰੂਬਸਿਸਟਪੇਖਰਾਮਚੰਦਕੀਸੁਗੀਤਿਕੋਪ੍ਰਸੰਨ
 ਰਾਖਵੇਸਕੋਬਿਠਾਇਪਾਸਤਾਲਯੋ॥ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਰਾਮਕੋਬਿਛੋਹਦੁਖਜੋ
 ਹੁਤੋਨਿਹਾਰਰਾਮਚੰਦਕੋਪਲਾਇਆਜੁਸੋਗਯੋ॥ ੬੨॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤ
 ਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕੰਡੇਚਤੁਰਦਸੋਪਿਆਇ

१०॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਿਕਈਨਿਵਨਜੋਰਦੁਊਕਰਰਾਮਕਿਪ੍ਰਸੰਸਾ
 ਤਉਚਰੀ॥ ਰਾਜਦਯੋਹਮਕੋਰਪੁਨਾਇਕਾਦਰੈਕੋਤੁਮਾਤਹਮਾਰੀ॥ ਆ
 ਜੁਦਯੋਮਮਰਾਜਵਹੀਤਮਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਰਾਮਮਰਗੀ॥ ਯੋਮੁਖਕੁਪਾਖਯੋਅਤਿ
 ਨਿਮਰਗਾਪਵਕੇਪਦਬੈਧਨਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਿਕਰਛੰਦਾ॥ ਬਹੁਤਾਤਿਬਿਨਤੀ
 ਤਾਕਰੀਲੈਮਾਤਿਅੰਗਰਸਿਗਾ॥ ਤਬੇਤਿਰਾਜਸੁਤਾਲਯੋਪਿਖਕੁਰਤਪ੍ਰੀਤਿ
 ਅਭਿਗਾ॥ ਮਾਇਆਕੇਸਿਗਮਿਲਨਰਚੇਸਟਾਹਰਿਧਾਰਿ॥ ਨਿਜਰਾਜਅਨੁ
 ਕੁਵਜਾਂਹਿਕੋਜੁਖਾਭਿਆਨਪਨਅਵਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਰੰਸਤਅਤਿਸੈਨਿਵੇਦੇ
 ਪਰਮਾਤਮਾਸ੍ਰੀਰਾਮਾ॥ ਮਾਨਵਾਕਾਰਾਜਯਹਜਗਦੀਸਕੇਕਿਤਕਾਮਾ॥ ਕੁਭਿ
 ਗਕੈਖਿਲਏਕਮੇਤਯਲੋਕਦੇਤਿਖਪਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮੇਖਤੇਪੁਨਿਲੇ
 ਤਜਭੇਉਪਜਾਇ॥ ੩॥ ਲੀਲਾਚਹੋਊਰਕੀਤੀ॥ ਅਤਬਰਚੇਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਨਾਕਿਅ

ਤੇਇਆਨ ਰਰਾਜਕੈਵੈਰਮਾਂਪਤਿਗੁਗਵਾਨਾਤਦਪਿਰੁਜੇਜਿਹਕੁੰਤਿਤਾਂਤਿਮਕ
 ਰੇਤਕੇਕਾਮਾਨਰਦੇਹਲੀਲਾਪਾਰਿਕੈਸਕੁਕਰਤੁਹੈਸੀਰਾਮਾ॥੪॥ਜਤਪਨਨਿਪੁ
 ਟੁਜਨਾਂਪਤਿਪੁਨਿਲਏਸਰਬਬੁਲਾਇ॥ਜਿਭਾਰਗਾਪਵਤਿਲਕਕੇਤਬਲ
 ਏਸਰਬਮਿਲਾਇ॥ਭੁਰਤਪੁਰਬਨਾਯੋਪੁਨਿਨਏਲਖਮਣਬੀਗਾਸੁਗੀਵ
 ਅੰਗਵਿਭੀਖਣੇਪੁਨਿਨਾਇਪਹਿਰੇਚੀਗਾ॥੫॥ਵਿਸੁਪਜਟਾਕਲਾਪਕੈਪੁਨਿਨ
 ਯੋਸੀਰਾਮਾਵਹਿਮਦਨਮੋਹਨਸਿਰਰੋਜਨਕਰਤਪੁਰਣਕਾਮਾਸਭੁਪਾਰਮੰ
 ਕਸੁਮਾਲਿਕਾਪੁਨਿਲੇਪਚੇਦਨਲਾਇ॥ਪੁਨਿਪਾਰਬਹੁਬਿਧਅੰਬਰਾਸੀਮੀਤਿ
 ਸਰਬਜੁਗਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਤਿਕਰਮਲਖਮਣਰਾਮਕੈਪੁਨਿਭੁਰਤਕਰੇਬਨਾ
 ਏ॥ਜਾਨਕੀਕੋਭੁਪਪਤਿਨੀਕਰਯੋਪਟਪਹਿਰਾਇ॥ਸੀਮੀਤਮਣਪਦਨੇਵ
 ਰਾਪੁਨਿਸਰਬਮੰਡਨਪਾਗਾਠਰਸਗਲਨਵਾਇਕੈਤਹਿਬਾਂਨਰੰਕੀਨਾਰਿ

੩੫੮

੦ ਬੋਲਣ

॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜਾਹਿ ਕੋ ਅਸ ਕੋ ਸਲ ਆਧਾਰ ॥ ਤਾਹਿ ਦੇਖ ਟਕੁ ਪਦ ਸਰ
ਲ ਕਾ ਮਿਨ ਕੀ ਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ਛਪੇ ਛਿਦਾ ॥ ਜਤ ਪਨ ਤਬੈ ਮਤਿ ਮਾਨ ਜੁ ਸਭੀ ਦਨ ਆਪਮੰ
ਗਾਏ ॥ ਸੁਰਯ ਕੇ ਸਮ ਜੁ ਬੁਝੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਲਿਆਏ ॥ ਧਰਮ ਪਰਾਇ ਦਰਾਮਚ
ਏ ਪੁਨਿ ਸਭੀ ਦਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਕੀ ਵਤ ਥਾਯੁ ਦਰਾਜ ਹਨੂ ਪੁਨਿ ਸਿਗਿ ਜੁ ਹਾਂਹੀ ॥
ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਸਰਾਜੁ ਵਿਭੀ ਖਨੈ ਹੋਰ ਬਗ ਜਮ ਵਾਰੁ ਟਾਕੀ ਪਿਆਰੇ ਪਾਛੇ ਰਾ
ਮ ਕੇ ਬਾਹਨ ਪਰਮ ਕੁਦਾਹਿ ਠਟਾ ॥ ੬॥ ਵਿਹਰਾ ॥ ਜੁਗੀ ਵਨਾਹਿ ਜੀਤਾ ਤਬੈ ਬੈਰਾਖ
ਲਕੀ ਜਾਹਿ ॥ ਨਗਰ ਅਥੁਧ ਆਸਿ ਦਰੇ ਮਹਿ ਮਾਨ ਕਾ ਬਿਪਾਂਹਿ ॥ ੭॥ ਕਾ ਬਿਤਾ
ਹੇਰੇ ਰੰਗ ਘੋਰੇ ਗਹਿ ਮਾਤੁ ਲੀਨੇ ਜੋ ਰੇਰ ਬੈਰਾਖ ਸੁਰ ਰਾਜ ਮਿਲਦੇ ਵਨ ਸੇਜਾਇ ॥
ਠੇ ॥ ਰਾਮ ਰਥ ਮਾਂਹਿ ਪੁਰ ਪਥ ਮੇਚਲਾਹਿ ਰਥ ਰੁਈ ਛੁਬਿ ਭਾਰੀ ਪੁਨਿ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੁਹਾ
ਇਹੈ ॥ ਸਾਰਥ ਰੁਰਤ ਅੰ ਪੁਬ ਲਦਿ ਰੁਹਾ ਥਲੈ ਸੁਫਲ ਜੀਸ ਮਾਂਹਿ ਅੰ ਜਤ ਪਨ ਦੁਲਾ

ਵਿਯੋ। ਬਿੰਨ ਉਦਾਰੇ ਪੁਨਿਲੁ ਖਮਨਿ ਪਰੇ ਕਰਚਾ ਮਰਕਪੇ ਸਮੇਰ ਖੇਜ ਜੂਠਿ ਰਾਇ
 ਯੋ। ੧੧। ਸਵੇਯਾ। ਸਿਧ ਸਮੁਹ ਸਭੈ ਸੁਗਮਿ ਲਓ ਰਖੀ ਸੁਰਜੇ ਮੁਨਿ ਗਿਆਨੀ
 ॥ ਗਾਵਤ ਰਾਖਵੇ ਕੇ ਜਸ ਕੇ ਮਧੁਰਾ ਪੁਨਿ ਹੋਵਤ ਤਾਂ ਹਿ ਮਹਾਨੀ। ਨਾਗਤੁ ਰਿਗਮਯੋਰ
 ਬਮੇਕ ਪਿਜਾਹਿ ਚਢੇ ਨਰ ਰੁਪੁ ਰਵਨੀ। ਬਿਰਮਿਦਿ ਗਸੁ ਸਿਖਨ ਕੀ ਪਦਵਾਨਕ
 ਕੀ ਪੁਨਿ ਭੁਗਸੁ ਹਾਨੀ। ੧੨। ਇਹੁ ਗੁੰਤਿ ਗਏ ਰਪੁ ਨੰਦਨ ਜੀ ਪੁਨਿ ਆਪਿ ਪੁਰੀ
 ਸੁਅਲਿੰ ਕ੍ਰਿਤ ਸਾਗੀ। ਸਭੁ ਸਿਧਨ ਮੇਚੁ ਦਿਵੇ ਖਤ ਹੋ ਪੁਰਵਾ ਸਜਨਾਂ ਗਿਰਜਾਂ ਨ
 ਰਨਾਰੀ। ਨਵਦੁ^ਖ ਬਸਾਂ ਮਸੁਕੀ ਟਲ ਜੋਤਨ ਮਿਤ ਭੁਖਣੁ ਹਮ ਮੁਗਾਰੀ। ਅਰੁਣੁ
 ਇਤਲੇ ਚਨ ਰਾਮ ਪਿਖੇ ਅਤਿ ਮੇਦ ਬਢੇ ਸਭੁ ਚੀਤ ਮਝਾਰੀ। ੧੩। ਰਤਨਾਗਤ ਕੇ
 ਸੁਜਾਰ ਉਜਰੇ ਕਾਟਿ ਸੁਤ ਕਜਾ ਕਾਟਿ ਮਾਹਿ ਬਿਰਾਜੇ। ਅਤਿ ਪੀਤ ਭੁਜਾਤਨ ਪੀ
 ਤਪਟਿ ^{ਭੁ}ਲ ਜਕੈ ਪਿਖ ਜਾਂ ਪਨ ਦਾ ਮਨ ਲਾਜੇ। ਉਰਹਾਰ ਮਹਾ ਮੁਕਤਾ ਫਲ
 ਕੇ ਪਿਖ ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭੁ ਹੀ ਦੁਖ ਭਾਜੇ। ਸੁਕੀ ਵਸ ਖਾ ਅਤਿ ਸਾਂਤ ਬਡੇ ਕਪਿ ਸੇ

ਵਤਰਾਮਰਵੀਅਤਿਛਜੇ॥੧੪॥ਕਲਪਦ੍ਰੁਮਸੁਮਨਤਨਮਾਲਜੁਚਿਦਨਅੰਕਸਤੁ
ਰਲਗਾਏ॥ਇਹੁੰਤਿਸੁਨੇਰਵਰਾਮਅਏਮੁਖੰਦਾਰਜਨਾਰਿਨਕੇਬਿਗਸਾਏ॥
ਧਰਮੰਡਨਸੋਧਨਸੀਸਚੰਦੀਅਰਕੇਸਭਕਾਰਯਦੁਰਬੁਲਾਏ॥ਮੁਜਕਾਵਤਰਾਮ
ਨਿਹਾਰਤਬੈਸਿਰਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਏ॥੧੫॥ਮਨਨੈਨਰਜਾਇਨਰਾ
ਪਵੇਕੇਦ੍ਰਿਗਪਾਨਕਰੇਇਹੁੰਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਮਨਕੈਸਭਰਾਮਕੇਅੰਗਮਿਲੀ
ਅਤਿਅਨੰਦਮੁਰਤਿਚੀਤਿਚਿਤਾਰੇ॥ਕਰੁਣਾਦ੍ਰਿਗਰਾਮਨਿਹਾਰਪੁਜਾਸੁ
ਬਿਛੋਰਨਕੇਦੁਖਦੁਰਨਿਵਾਰੇ॥ਸੁਭਿਮਾਂਬ੍ਰਹਮੰਡਅਖੰਡਨਕੇਜਗਤਾਥਮਨੇਅ
ਬਠੇਰਸਿਭਾਰੇ॥੧੬॥ਕਬਿਤੁ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਨਕੇਸਾਮਨਕੋਨਕੇਮਹਾਨਪਿਤਸੋਭ
ਤੁਅਪਾਰਤਹਿਗਏਰਪੁਨੰਦਨਾ॥ਕਰੇਹੈਪ੍ਰਵੇਸਸਭਲੋਗਨਕਲੇਸਹਰੇਮਾ
ਇਕਪਾਇਕਰਜੇਰਕਰੀਬੰਦਨਾ॥ਜੇਈਪਤਨਾਰਿਸਭਬੀਦਿਨਾਸੀਭਾਰ
ਕਰੀਕੇਤਰਪੁਵੇਸਕੇਸੁਕਰੇਦੁਖਕਿਦਨਾ॥ਫੇਰੰਰਪੁਨਾਥਸੁਭੁਰੰਤਕੇਬੁਲਾ

ਇਕਹੀਮੇਰੋਪਰਸਾਰੇਅਬਲੀਪੋਲਾਇਚਿਦਨਾ॥੧੦॥ਸਿਪਦਾਅਪਾਰਵਹਮਦਿਰ
 ਉਦਾਰਅਤਿਮੀਤਸੁਗੀਵਕੋਜੁਹੰਗਹੀਬਜਾਵਨਾ॥ਸਰੁਸੁਖਵਾਸਹਿਤਮਦਿਰ
 ਨਿਵਾਸਦਿਜੇਕਰੇਅਬਬੇਗਕਛੁਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾ॥ਰਾਮਜਿਉਬਖਾਨੀਸੇ
 ਈਕੁਰਕੈਕੁਵਨੀਪੁਨਿਕਪੇਸਾਕਹੇਜੁਨੇਮਨਭਾਵਨਾ॥ਰਾਮਅਭਿਖੇਕਕਾ
 ਜਸੁਨੇਕਪਿਰਾਜਅਬਚਾਰਹੀਜਮੁਦਿਕੋਨੀਰਾਹੇਲਿਵਾਵਨਾ॥੧੧॥ਦੁਤਜੇ
 ਈਬੇਗਧਾਰੀਕਾਰਿਕੈਬਿਚਾਰੀਅਬਪਠਯੇਕਪੇਸਕਾਜਤੇਰੇਕੁਜਾਏਹੈ॥ਜਾਂ
 ਮਵਾਨਹਨੁਮਾਨਅਗਿਦਸੁਖੇਣਜਯਯਹੀਬਲਵੰਤਕਪਿਰਾਇਨੇਪਠਾਇਐ॥
 ਹੇਮਪਦਲੁਏਪਨਿਵਾਯੁਵੇਗਗਏਜਲਸਾਗਰਕੇਪੁਰਦੁਤਤੁਰਨੁਲਿਅਏ
 ਐ॥ਤੀਰਥਕੋਨੀਰਜਬਆਨੇਕਪਾਧੀਗਪਿਸਤਪਨਬੀਰਸਰੁਮੰਤੀਬਲਏ
 ਐ॥੧੨॥ਰਾਮਅਭਿਖੇਕਅਬਕੀਜਿਏਬਿਸੇਖਦਿਜਜੇਰਦੇਉਹਾਬਸੁਬਾਸਿਸਟ

ਸ੍ਰੀਮਦਾਸਤਮੀ

੪੫੨

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਏ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਨਿਰਾਈ ਦਿਜਲਾਏ ਹੈ ਬੁਲਾਈ ਜੁਰਤਨ ਸਿੰਘਾ ਜਨ ਸੁਭ
ਮਸੀ ਬਿਠਾਏ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਿਸਦਾ ਮਦੇਵ ਪੁਨਿਗੋਤ ਮਜਵਾਲ ਬਾਲਾ ਮੀਕਰਾ ਮਭਾਲਰਾ
ਜਤਿਲ ਕਚਢਾਏ ਹੈ। ਤੁਲਸੀ ਜੁਗਿਧਵਾਰਿਦਾ ਬੁਨਕੀਧਾਰ ਚਾਏ ਹੈ। ੧੨੦। ਰਿਤ ਕ
ਉਦਾਰ ਪੁਨਿਬਾਮਨਾ ਜਾਰਬਹੁ ਕੰਨਯਾ ਅਪਾਰ ਜਗਮੀਤੀ ਜੁਆਏ ਹੈ। ਸਤੁ ਅੰਧਰੀ ਮਿ
ਲਾਏ ਬੁਲਾਤਿਲ ਕਚਢਾਏ ਸਤੁ ਆਏ ਨਕੁਤਾ ਬਿਬਾਨ ਨਜੁਗਾਏ ਹੈ। ਚਰੋਲੇ ਕਪਾਲ
ਗੁਨਗਾਵਤ ਬਿਜਾਲ ਪੁਨਿਆਇਨ ਬੁਬੀਚ ਸੁਰਦੇਵਤੀ ਬਜਾਏ ਹੈ। ਕੁਰਤ ਕੁਮਾਰ
ਉਰਪ੍ਰੇਮਾਦ੍ਰਿਗਵਾਰਿਜਾਇਰਾਮ ਪਾਦਕਿਜਹਿਤ ਨੀਰਕੁਰਲਿ ਆਏ ਹੈ। ੧੨੧। ਪ੍ਰੇਮ
ਨੈਨਵਰਮਿਲੇਜਾਹਿਕੇ ਮਏਰ ਪੁਨਿਕੁਰਤ ਕੁਮਾਰ ਰਾਮ ਪਾਦਯੋਪਧਾਰਯਾਮਰ
ਦਨਚੈਲ ਸੋਬਨਾਇਕਰੇ ਪਾਦਕਿਜਛੋਰ ਉਰਮਾਹਿਪਦਕੁਰਤ ਸੁਧਾਰਯਾ ਚਿਦ੍ਰਕੇ
ਜਮਾਨੇਈਛਰ ਹੈ ਮਹਾਨ ਪੁਨਿਪ੍ਰੇਮਕੈ ਅਧੀਨ ਸਤੁ ਪਨਜੇ ਉਕੁਰਯਾ ਕਪਿਨਕੇਰਾਈਆ

੩੨

ਵਿਗ੍ਰੀਖਨਸੁਆਈਤਹਸੇਤਯੁਗਚਮਰਸੁਹਾਬਨਵੁਲਾਰਯਾ॥੨੩॥ਕਾਂਚਨਕੀ
 ਮਾਲਾਵਉਦਈਹੈਬਿਜਾਲਾਪੁਨਿਵਾਜਵਕੇਪ੍ਰੇਰਿਗਲਿਰਹੀਛਬਿਪਾਇਕੈ॥
 ਰਤਨਅੰਪਾਰਮਾਇਜਗੀਜਾਮਝਾਰਹਰਾਮਨਰਨਾਹਕੋਸੁਰੇਸਦਯੋਆਇਕੈ॥
 ਦੇਵਦਿੰਦਰੀਬਜਾਇਜੁਅਪਛਰਨਚਾਇਪੁਨਿਰੀਸੁਪਸੁਨਾਇਰਾਮਚੰਦਜਸੁ
 ਗਾਇਕੈ॥ਨਭਫੂਲਨਬਜਾਇਬਲਹਾਰਜਾਹਿਹੋਰਛਬਿਕਹਾਂਬੋਬਖਾਨੇਕਬਿ
 ਰਹੇਬਿਸਮਾਇਕੈ॥੨੪॥ਸਵੈਯਾਨਵਦੁਰਬਕੇਸਮਜਾਮਤਨੁਪਦਮਾਇਤੁਲੋਚਨ
 ਪੈਬਿਗਾਜਾਏਗਾਗਵਿਕੋਟਿਪੁਰਾਸਿਰਕ੍ਰੀਟਲਜੇਪਨਿਕੋਟਿਮਨੋਜਲਵੇਨਸੁਹਾ
 ਏ॥ਬਿਜੁਲੀਜਾਮਪੀਤੁਦੁਕੁਲਲਜੇਛਬਿਮੰਡਨਕੀਕਬਿਕੋਨਬਤਾਏ॥ਮੁਖਸਾ
 ਰਦਚੰਦਜੁਗਾਇਪਨੋਤਨਉਪ੍ਰਚਿਦਨਲੇਪਲਗਾਏ॥੨੫॥ਆਯੁਤਜੁਰਸਮਾਨ
 ਬਿਗਾਜਤਗਾਮਦੁਊਰੁਜਹੈਜੁਖਦਾਈ॥ਕਾਂਚਨਕੀਜਨੁਦੇਹਬਨੀਦੁਗਵਾਮਸਿ

ਯਾਇਤੁੰਤਿਸੁਹਾਈ। ਕੁਖਨਹੈਤਨਮਾਂਹਿਧਰੇਕਰਪਲਵਲਲਸਰੋਜਸਮਾ
ਈ। ਅੰਗਸੁਵਾਅਥਿਰਜਤਸੀਨਹਿਤਾਹਿਪ੍ਰਕਾਵਰਨੀਮੁਖਜਾਈ। ੨੫। ਦੋਹ
ਰਾ। ਰਾਮਜੀਯਾਪਿਖਆਯੋਗਿਰਜਾਸਹਿਤਮਹੇਸਾ। ਸਬਦੇਵਗਣਯੁਕਤਿ
ਸ੍ਰਿਉਸਤਤਿਕਰਤਿਬਿਸੇਜਾ। ੨੬। ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾ। ਸਵੈਯਾਸੀਯਸਮੇ
ਤਿਸੁਰਾਮਤੁਮੇਅਕੁਬਿੰਦਨਆਹਿਸੁਨੀ। ਤਿਹਮਾਰੀ। ਨੀਲਸਰੋਜਸੁਜਾਮ
ਤਨਵਨੀਤਹਕੇਮਲਦੇਹਤੁਮਾਰੀ। ਕ੍ਰੀਟਸੁਅੰਗਿਦਹਾਰਲਸੇਸੁਨਿਪਾਸ
ਨਮਾਂਹਿਪ੍ਰਕਾਤੁਬਿਸਤਾਰੀ। ਲੋਕਨਕੇਕਰਤਾਹਰਤਾਕਛੁਆਦਿਸੁਅੰਤਨ
ਆਹਿਤਿਹਾਰੀ। ੨੭। ਸਿਕਰਛਿਦਾ। ਸੁਮਾਇਆਕਰਰਚੇਸਕੁਕੇਲੇਪਨਾਤ
ਵੇਹਾਇ। ਰਮੇਤੁਨਿਜਸੁਖਮੇਤਵਦੇਖਨਾਹੀਕੋਇ। ਗੁਣਸਿਗਲੀਲਾ
ਰਚੇਤੁਬਹੁੰਤਿਕਰੁਣਾਸੀਲਾ। ਸਰਣਾਆਏਕੁਗਤਜੇਤਿਨਹੇਤਸੁਦਰ

ਗੀਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਰਯੋਰਮਾਨਖਾ ਆਦਿ ਲੈ ਤੁਲਏ ਬਹੁ ਅਵਤਾਰਾ ਮੁਢ ਤੋ ਕੋਨਾ
 ਪਿਖੇਗਿਆ ਨੀਜੁ ਲੇਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸੁਅੰਸਕਰ ਸਭੁ ਲੋਕ ਕੋ ਤਵ ਕੀ ਨਰ
 ਚ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਧਰਮੇ ਸਰੂਪ ਸੁਰਮਤਿ ਪੁਨਿ ਕੁਯਲੇ ਕਮਧਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅੰ
 ਖ ਧੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸੂਹਿ ਤਰਵਿ ਵਾਯੁ ਅੰਗ ਨਿਸੰਸਾ ॥ ਧਾਰੂ ਪਸੁਪਾਲ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ
 ਰੇ ਜਗਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ਤਨ ਧਾਰੀ ਅੰਕੇ ਦੇਹ ਮੇ ਤੁਜ ਠਰਾ ਅਗਨਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੁ
 ਗਤਿ ਨੀਰਸੁ ਨਾ ਜੋ ਕੇ ਪਚਾਂਹਿ ਰਾਮ ਅਨੁਪਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਪੰਚਕ ਆਪਣੇ
 ਸਹਿਕਾਰ ਕਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਇਹੁ ਕੁੰਤਿ ਰਾਖਵ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਚਿਦ ਸੂਰਯਾ ਸਿਖੀ ਮੇ ਪਾਨਿ ਤੇ ਜਤੋਰੇ ਆਹਿ ॥ ਸਭੁ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਮਾਹਿ
 ਚੈਤਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਧ੍ਰਿਤ ਸੂਰਤ ਤੁਨ ਧਾਰੀ ਅੰਕੀ ਆਯੁਸ
 ਗਲੀ ਜੋਇ ॥ ਇਹ ਸਤ ਤੇਰੇ ਤੇ ਕੁਈ ਇਮੰਭਾਖਤੀ ਸੁਤਿ ਸੋਇ ॥ ਤੁ ਬਿਜਨ

ਸਿਵਕਮਲਾਸਨਾਸਿਸੁਰਕਮਸੁਕਾਲਾ। ਇਹੁਰੇਦਬਾਦੀਪੇਖਪੈ। ਇਕਤੰਗ
ਬ੍ਰਹਮਬਿਜਾਲਾ। ੩੩। ਮਤੁਜਾਦਿਰੂਪਅਨੇਕਤੰਜਗਲੇਹਿਗਮਸੁਧਾਗ।
ਲੋਕਐਕਪੁਰਾਣਜਗਲੇਬੇਦਕਰਤਉਚਾਰਾ। ਤਿਮਸ੍ਰਬਸੰਤਅਜੰਤਤ੍ਰਿਪੁ
ਨਿਤੋਬਿਨਾਕਛੁਨਾਹਿ। ਜੇਕੁਯੋਜੋਪ੍ਰਾਨਿਹੋਇਗੇਜੋਦੇਖਯੋਜਗਮਾਹਿ। ੩
੩। ਇਹਗਾਪਰੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਖਾਨਯੋਪਰਤੇਪਰਤ੍ਰਿਅਾਹਿ। ਅਸਥਾਵਰਜੰਗ
ਮਮਾਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੋਬਿਨੁਪਿਪਯੋਨਾਹਿ। ੩੪। ਗੀਯੰਮਾਲਤੀਛਿਦਾ। ਤਵਮਾਇ
ਅਜਨਮੋਹਿਅਨਹਿਤੰਤਤੋਰੇਜਾਨਈ। ਤਵਰੁਗਾਤਿਸੇਵਸੁਅਮਲਮ
ਨਪਰਮੀਸਤੋਪਛਾਨਈ। ਗਮਤੇਚਿਤਰੂਪਕੋਬ੍ਰਹਮਾਦਿਨਾਪਛਾਨਹੋ।
ਦੁਹਅਰਥਮੇਮਨਿਲਾਗਿ। ਅਜਗਰਚਨਮੇਗਲਤਾਨਹੋ। ੩੫। ਮਤਿ
ਮਾਨਜੇਵਰੁਰੁਗਾਜਨਵਹਿਕੁਜੇਤਵਮਨੁਲਾਇਕੈ। ਵਹਿਮੁਕਤਿਯਾਜ

ਗੋਰਾਇਹੈ ਸਭੁ ਦਖ ਪੁਜਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ॥ ਉਮੰ ਕੇ ਮਿਲ ਸਿਰਾ ਕਾਂਸੀ ਵਾਸੁ ਮੇ
 ਨਿਤ ਧਾਰੈ॥ ਬੈਠ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਮੇਂ ਤਵਰਾ ਮਨਾ ਮਊ ਚਾਰੈ॥ ੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਰਣ ਕਾਲ ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੇ ਦੇਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਵ ਨਾਮ ਕਾ ਹਿ
 ਮੁਕਤ ਕਰੈ ਤਤ ਕਾਲਾ॥ ੩੭॥ ਜੇਵੇ ਯਾਗਾ ਯਾਗਿ ਸਤੋਤਰ ਕੋ ਜਿ ਸੁਨੇ॥ ਪੁਨਿ
 ਚੋਇ ਅੰਨ ਨ ਕੁਲੇ ਮਨ ਗਾਵੇ॥ ਕਾਗਤ ਮੇਂ ਜਨ ਜੇਈ ਲਿਖੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ਜਨ ਸੁ
 ਖਸ ਪੁਰਣ ਪਾਵੇ॥ ਬਿਧਤ ਜੇ ਭਵ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕੇ ਪੁਨਿ ਤੇ ਹ ਪ੍ਰਯਾਇ ਸੁਤੇ ਪਦ ਪਾ
 ਵੇ॥ ਪੁਰਣ ਤੇ ਸੁਖ ਸਿਧਾ ਬਿਖੇ ਜਨ ਨਾਇ ਨਹੀ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਆਵੇ॥ ੩੮॥ ਇ
 ਵ ਉਵਾਚ॥ ਜੇਵੇ ਯਾਗਾ ਕਾ ਮਲਾਸਨ ਕੇਵਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੁਖ ਰਾਖ ਸਰਾਜ ਸਭੈ ਹਰ ਲੀ
 ਨੇ॥ ਮਮ ਸੁਖ ਹਰੇ ਦਸ ਕਿਠ ਬਲੀ ਖਲ ਦੇਵ ਕਰੇ ਸਭੁ ਪਾਇ ਅਧੀਨੇ॥ ਸੁਰ
 ਕੇ ਅਰਗਾਵਣ ਬੀਰ ਬਲੀ ਤਵ ਸਾਇਕ ਮਾਰ ਕਰੇ ਰਣ ਛੀਨੇ॥ ਪੁਨਿ ਤੇ ਹ ਪ੍ਰ

ਜਾਇਮਿਦੇਦੁਖਪ੍ਰਿਸ੍ਠਾਮਤੁਮੇਸੁਖਦੇਵਨਦੀਨੇ॥੩੮॥ਏਵਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥ਹਰੇਯਾਗਿਕੁਗਾਧਰਾਦੇਵਦੀਏ॥ਸੁਲਿਕੇਸਦਿਸਨੇਮਹਾਂਤਾਪ
 ਕੀਏ॥ਏਦਾਨੀਤੁਮੇਨਾਥਲਿਕੇਸਮਾਗੇ॥ਲਹੇਯੰਗਕੁਗਾਕ੍ਰਿਪਾਪਾਦਥਾ
 ਗੇ॥੪੦॥ਪਿਤਰਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥ਹਨੇਦਸਦੇਤੀਤੁਮੇਲੋਕ
 ਮਾਨੀ॥ਗਯਾਮਾਹਿਦੀਇਨਗੰਪਿਤੁਦਾਨੀ॥ਬਲਿਬਾਹੁਗੁਰੀਸਕੁੰਦੇਵਤਾਏ॥
 ਸਕੁੰਦੇਸਖਾਏਏਦਾਨੀਜਪਾਏ॥੪੧॥ਯਥਾਉਚਹਾ॥ਕੁਜਿਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦਾ॥
 ਸੁਲਿਕੇਸਦੁਸ੍ਰੋਠਕੇਥੇਬਿਗਾਗੇ॥ਫਿਰੇਤਾਹਿਚਾਈਸਹੇਦੁਖਕੁਗੇ॥ਤੁਮੇਲੋਕ
 ਜੀਤੀਸੁਲਿਕੇਸਪਾਏ॥ਵਯਿਦੁਖਫਾਹੀਪਰੇਤੈਛੁਡਾਏ॥੪੨॥ਗਿਸ੍ਰਥਉਚ
 ਹਾ॥ਅਤ੍ਰਿਲਾ॥ਤੇਰੀਕਥਾਗਸਾਮ੍ਹਿਤਪੁਰਬਗਾਵਤੇ॥ਹਮਸਿਰੀਤਕਨਿਪੁ
 ਠਾਅਨੰਦਪਾਵਤੇ॥ਫਿਰਫਰੇਬਿਗਾਰਦੁਗਤਮਗਵਣੇ॥ਹਿਰਾਵਣਕੇਬ

ਸਭੁ ਏਲਗੇ ਸਿਹਗਾ ਵਣੇ ॥ ੪੩ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਪਕੜ ਗਵਾਵੇ ਸਭਾ ਮਸ਼ਾਰਿਆ
 ॥ ਤਿਅਬੁ ਹਰੇ ਕਲੇਸ ਸੁਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਧ ਮਹੇਰਗਾ ਅਇਰਾਮ
 ਜਸੁ ਗਾਯੋ ॥ ਹਿਕਿਨਰਾ ਮਰੁਤਨ ਆਇ ਸੁਤਥਾ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਵਸੁ
 ਮੁਨਿ ਗਉ ਅੰਗਾ ਯਕ ਅੰਗਾ ਵਿਹਿਗਾ ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿ ਸਭਾ ਆਏ ਅਪ
 ਸਰਸਿ ਗਾਮਾ ॥ ਬਿਯੋ ਮਾ ਬਿਬਾਨ ਨ ਆਇ ਸੁਰਾ ਮਨਿ ਹਾਰੀ ॥ ਹਿਕਿਨਰਿ
 ਨ ਜਸੁ ਸੁਬਰਾ ਮਉ ਚਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਰਾਮ ਵਯੋ ਅਭਿਨੰਦਨ ਸੁਬਪਧਾ
 ਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵਾ ਦਿਕਗਏ ਸੁਭੰਨ ਮਸ਼ਾਰਿਆ ॥ ਜਾਵਤ ਪੰਥਨਾਂ
 ਹਿਰਾਮ ਜਸੁ ਗਾਇ ॥ ਹਿਰਾ ਜਤਿ ਲਕਸੀ ਲਖ ਮਣੁ ਸਹਿਤ ਪਿਆ
 ਏ ॥ ੪੬ ॥ ਵਿਹਗਾ ਰਾਮ ਰਜੈ ਦਰਰ ਜਲੈ ਚਢੈ ਸਿੰਘਾ ਸਨਮਾਹਿ ॥
 ਦੇਵਗਏ ਨਿਜ ਲੋਕ ਮੇਧਿਆ ਵਤਤਾ ਉਰਮਾਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬਿਤਾ ਦੇ

ਵਬਿਗਸਵੇਨਤ੍ਰਿਬਾਜਨਬਜਵੇਮੁਖਸੁਖਰਾਮਜਸੁਗਾਵੇਬਹੁਫੁਲਕੋਬਜਾ
 ਇਹੈ॥ਮੁਨਿਜੇਮਹਾਨਰਾਮਸੁਕੋਬਖਾਨਕੋਰੇਰਾਮਅਨਸਾਮਮੁਖਕਿਜ
 ਬਿਗਸਾਇਹੈ॥ਪ੍ਰਕਾਸਹੈਮਹਾਨਸੁਰਕੋਟਿਕੇਜਮਾਨੁਦਿਗਸੀਯਹਨੁਮ
 ਨਬਹੁਗੁੰਤਿਸੁਖਦਾਇਹੈ॥ਲਪਮੰਨਿਮੁਨਿਗਨਬਾਨਰਅਨੇਕਗਨ
 ਸੇਵੇਪਾਦਕਿਜਰਾਮਚਿਦਯੋਜੁਗਾਇਹੈ॥੪੬॥ਕਬਿਬਾਚਾਤੋਟਕਛੰਦ
 ਤੁਜੀਖੀਰਸੁਸਾਗਰਭੁਮਿਅੰਏ॥ਰਪੁਵਿਸੁਬਿਖੇਅਜਰਾਮਜਏ॥ਜਿ
 ਨਕੇਪਦਕਿਜਮਹੇਸਬੁੰਜੇ॥ਮ੍ਰਿਦਸੇਜਨਿਰੰਤਰਸੇਸਸਜੇ॥੪੭॥ਜ
 ਯਤਾਰਣਰਾਮਰਮਾਰਮਣੀ॥ਬੁਵਤਾਪਦਵਾਨਲਕੋਸਮਨੀ॥ਧ੍ਰਿਤਸਾ
 ਇਕਚਾਪਨਿਖੰਗਦਰੀ॥ਸੁਰਸਿਖਗਦਾਪਨਿਚਕ੍ਰਦਰੀ॥੪੮॥ਅਲਿ
 ਕਾਂਸੁਤਿਊਪਰਜਾਮਮਹਾਂ॥ਹਰਹਾਰਬਰੋਬਰਾਮਾਹਿਕਹਾਂ॥ਅਪੁਰਿਅ

ਹੁਣਾਸਮਾਬਿਬਫਲਾਗਰਦਪਾਂਤਿਹਰੀਸਕੁਕਿੰਦਕਲਾ॥੫੧॥ਮਕਰਗਕ੍ਰਿਤ
 ਕੰਡਲਕਾਨਬਿਖੇ॥ਸੁਰਮੇਹਰੇਹੇਜਿਹਓਰਪਿਖੇ॥ਮੁਖਸਾਰਦਚੰਦਬਿਸਾ
 ਲਕੁਲੇ॥ਬੁਜਅੰਗਦਐਕਰਮਾਹਿਵਲੇ॥੫੨॥ਕਰਸਾਗਰਸੇਤੁਸੁਲਿ
 ਕਾਜਿਨੀ॥ਜਰਤੀਖਨਕੇਅਰਿਸੈਨਹਨੀ॥ਖਲਰਾਵਣਕੇਦਸਸੀਸਕ
 ਟੇ॥ਸੁਕੁਕੁਗਤਵਿਭੀਖਣਠਾਟਠੇ॥੫੩॥ਕ੍ਰਿਕਟੀਕੁਟਿਲਾਵਿਗਕਿਜ
 ਖਿਗੇ॥ਗਜਮੋਤਨਕੇਬਹੁਹਾਰਗਰੇ॥ਕਚਪੇਪਰਵਿਤਕਪੋਲਲਟੇ
 ॥ਮੁਖਕਿਜਮਨੇਦਲਾਭਿੰਗਟੇ॥੫੪॥ਅਵਾਨੀਦੁਹਿਤਾਪਤਿਨਾਬਹਰੇ
 ॥ਸੁਰਰਾਜਨਕੇਦੁਖਦੁਰਕਰੇ॥ਤਵਕੀਰਤਿਗੀਗਓਦਾਰਮਹਾਂ॥ਕ੍ਰਿਤ
 ਮੰਜਨਕੇਦੁਖਅੰਗਿਕਰੇ॥੫੫॥ਪਦਆਇਵਿਭੀਖਣਸਾਮਲਈ॥
 ਹਨਰਾਵਣਨਾਥੁਸੁਲਿਕਦਈ॥ਸੁਕੁਬੀਰਦਯਾਲਉਦਾਰਮਹਾਂ॥ਰਖੁ

ਸੁਬਰੋਬਰਾਹਿਕਗਾਂ॥੫੬॥ ਮਿਗਰਾਜਹਾਤਿਗੁਬਕਹੇ॥੫੬ ਤੇਵਕਛਿਦ
ਦੇਖਦਹੇ॥ਹਰਿਰੂਪਮਹਾਇਨਮਾਹਿਕਹੇ॥ਨਰਨਾਰਿਖਦੇਫਲਦਾਰ
ਲਹੇ॥੫੭॥ ॥ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਤਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣਉਮਾਮਹੇ
ਸੁਰਸਿਬਾਦੇਯੁਧਕੰਡੇਪੰਚਦਸੋਧਿਆਇ॥੧੫॥ਸ਼੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਹ
ਸਵੈਆਤਬਰਾਜਕੁਏਰਪੁਨਿਦਨਕੋਸਕੁਲੇਕਨਕੋਹਰਿਪੈਹਿਤਕਾਰੇ
॥ਦਸੁਪਾਸਕੁਸੁਸਿਸਪੀਨਕੁਈਫਲਵੰਤਕੁਏਸੁਮਹੀਰੂਹਜਾਗੇ॥ਨਿ
ਰਗਿਪਸੁਫਲਹੁਤੇਜਗਜੇਪੁਨਿਗਿਪਕੁਈਤਿਹਮਾਂਹਿਉਦਾਗੇ॥ਕਿਚਕਿ
ਚਕਮੇਤਬੰਬੀਪਕੁਏਪੁਨਿਦੰਡਿਯਤੀਕਰਗ੍ਰੀਤਰਧਾਗੇ॥੧॥ਕਬਿਤੁਆਰ
ਅਹਸਬਦਨਿਸਾਨਨਮਫਾਰਗਾਏਬਡੇਉਤਸਾਹਸੁਅਚੇਰਤਾਮੇਆਏਹੈ॥
ਵੈਰਗਜਸਿੰਘਅਹੁਤਾਸਨਪੁਜਿਧਜਲਮੋਰਡੁਰਨਾਹਿਜਨਪਾਪਤੇ

ਰੂਗਏਯੋ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਪਾਦ ਲਏ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਏ ਪਨ ਮੇ ਨ ਲੋਕੁ ਗੁਣ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇ ਲੁਕਾਏਯੋ॥ ਨਾ ਸਤੁ ਮਕੁਰ ਚਕ੍ਰ ਵਾ ਕੇ ਕੋ ਬਿਛੋਰਾ ਨਿਜ ਜਾਹਿ
 ਨ ਬਿਦੇ ਸਜਨ ਸੁਖ ਸੋ ਮਿਲਾਏਯੋ॥ ੨॥ ਬਿਪਨ ਕੇ ਲਾਖ ਰਾਮ ਦੇਏ ਹੈਤੁ
 ਰੰਗ ਬਡੇ ਲਾਖ ਪੈਨੂੰ ਈ ਗਉਲਾਖ ਪਹਿਚਾਨਿਯੋ॥ ਏਕ ਸਉ ਬ੍ਰਿਖੁ ਸੁੰਤੀ
 ਸਕੇਟਿ ਸੁਇਨਾ ਦਯੋ ਗਉ ਪਟਕੂਖ ਨ ਸੁਰਤ ਨ ਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਦੀਪਤਿ ਮਹਾ
 ਨ ਸੁਰ ਕੇਟਿ ਕੈ ਸਮਾਨ ਜਿ ਹਰਤੁ ਨ ਨਮਾਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਮਹਾਨਿਯੋ॥
 ਸੁਰੰਗੀ ਵਗਾਲਿ ਡਾਹੀ ਕੁਏ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਮੁਰੰਗੀ ਪੁਨਿ ਲਯੋ ਗਰਿ ਮਾਹਿਓਮ
 ਦਯੋ ਸਨਿ ਮਾਨਿਯੋ॥ ੩॥ ਅਗਿ ਦਕੇ ਅਗਿ ਦ ਅਨੁਪ ਰਪੁ ਨਿਵ ਦਏਟੇ
 ਗਇਕ ਹਾਰ ਰਪੁ ਨਾਥ ਹਾਥ ਲੀਯੋਯੋ॥ ਚਿਦ੍ਰ ਕੋਟੈ ਕੈ ਸਮਾਨ ਮਣੀਜ
 ਮਹਾਂ ਨਲਗੀ ਹੋਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਮ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਈਯੋ॥ ਕਿਠ ਤੋਨਿ ਕਾਰ

ਹਰਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਕਪਿਰਾਮਓਰਬਾਰਬਾਰਪਿਖੇਤਨੁਪੀਯੋਧੈ। ਰਾਮਮ
ਤ੍ਰਿਮਾਨਤਾਹਿਜੀਯਕੀਪਛਾਨਕਹਯੋਦੇਹਿਸੀਯਹਰਜਾਪੇਖੁਸੀਤੋਰ
ਹੀਯੋਧੈ॥੪॥ ਰਾਮਕੋਨਿਹਾਰਤੁਹੀਦਯੋਹਨੁਮਾਨਹਾਰਹਾਰਗਾਲਿਤੁਰ
ਹਨੁਮਾਨਸੁਸੁਯੋਧੈ। ਜੇਰੁਦਉਹਾਬਰਪੁਨਥਕੇਸਮੀਪਖਰੇਪਖ
ਰਾਮਚੰਦਹਨੁਮਾਨਕੋਅਲਾਯੋਧੈ। ਕੁਗਤੁਮਹਾਨਹਨੁਮਾਨਮੇਪੁਸਿਨ
ਕੁਯੋਮਾਰੋਵਰੁਨੀਕੋਜੇਈਮਨਮੇਸੁਭਾਯੋਧੈ। ਤੀਨਕੁੰਨਮਹਿਜੇਈਦੇ
ਵਤਾਨਪਾਹਿਵਰੁਦਉਹਨੁਮਾਨਮਮੇਸੇਮਨਆਯੋਧੈ॥੫॥ ਮਨਹਰ
ਖਾਇਸਿਰਨਿਆਇਰਾਮਚੰਦਕੋਸੁਬੇਲੇਹਨੁਮਾਨਰਪੁਬੀਰਮੇਓਰਬ
ਰਾਮਸਿਮ੍ਰਤਿਸੁਤੋਰਨਾਮੁਮਨਨਅਪਾਇਰਾਮਬਸੇਧਰਮਾਹੀਨਾਮਤੋਰ
ਗੀਚਿਤਾਰੋ। ਜੋਲੋਤੋਰਨਾਮਜਗਮਾਹਿਸੁਖਧਾਮਰਤਤੁਲੋਰਾਮਚੰ

ਦੋਮੇਕਲੇਵਰਸੁਧਾਰਹੋ॥ ਰਾਜਨਕੇਰਾਈਰਖੁਬੀਰਸੁਖਦਾਈਮੋਕਿਯ
 ਹੀਵਰਦੀਜੇਮਨਯਹੀਮੈਨਿਹਾਰਹੋ॥੬॥ ਰਾਮਤਿਓਬਖਾਨਕਯੋਬੀਧ
 ਤੇਰੇਹਾਨਕੁਏਸੁਖਸੋਸੁਰਹੋਯਾਹਿਜਗਤਮਝਗੀਯੋ॥ ਕਲਪਕੋਅਤਿਕ
 ਪਿਸਿਤਮੇਰੇਰੂਪਮਿਲੇਪਾਇਗੋਸਾਯਜਮੇਨਸਿਸੇਕਛੁਧਾਰਿਯੋ॥ ਫਿਰ
 ਤੇਰੁਵਾਨੀਤਾਹਿਜਾਨਕੀਬਖਾਨੀਜਹਿਬਸੋਹਨੁਮਾਨਬਨਗਿਰਤਟ
 ਵਾਰਿਯੋ॥ ਕੁੰਗਜੇਅਪਾਰੀਸਭੁਜਾਹਿਦੁਗਥਾਰੀਜਗਸੁਖਸੋਸੁਰਹੋ
 ਇਹਆਇਸੁਹਮਾਰਿਯੋ॥ ੭॥ ਐਸੇਰਾਮਸੀਯਤਿਹਭਾਖਯੋਬਨਾਇ
 ਜਬਈਸੁਰਜਰੂਪਤਾਹਿਪੇਖਾਬਿਗਸਾਯੋਹੈ॥ ਕਗੀਪਦਬੀਦਿਨਾਸੁ
 ਤਾਹਿਕਾਪਿਬਾਰਬਾਰਅਨੰਦਕੋਨੀਰਤਾਹਿਨੈਨਮਾਹਿਆਯੋਹੈ॥ ਮ
 ਰਾਮਤਿਹਨੁਮਾਨਪੀਰਜਮਹਾਨਧਰਤਪਕੋਨਿਮਿਤਹਿਮਵੈਤੋਕਸਿ

ਧਯੋਹੈ। ਜੇਕਰੇਉਹਾਥਰਪੁਨਾਥਕੇਸਮੀਪਖਰੇਰਾਮਚਿਦਪੇਖਤਬ
ਗੁਹਕੇਅਲਾਯੋਹੈ। ੨॥ ਸਬੇਤੁਮਜਾਹੁਨਿਜਪੁਰਿਸੁਖਪਾਹੁਪੁਨਿਮੋ
ਹੋਕੇਚਿਤਾਰੇਪਰਮਾਹਿਮਨਲਾਇਕੋ। ਕੁਗਭੁਗੋਸੁਖਦਾਇਨਿਜ
ਬਾਹੁਕੇਮਿਲਾਏਪੁਨਿਅੰਤਮੇਰੇਰੁਪਮਾਹਿਮਿਲੇਗੋਸੁਆਇਕੋ।
ਸਿਤੁਬਖਾਨਤਿਹਅੰਬਰਮਹਾਨਦੀਏਰੁਖਨਾਮਪਾਰਰਾਮਦੇਏਬਿ
ਗਸਾਇਕੋ। ਰਾਮਸਗਲਲਾਯੋਪੁਨਿਘਰਕੇਸਿਧਾਯੋਗੁਹਦਯੋਹ
ਰਿਗਿਆਨਰਾਜਦਯੋਹੈਬਧਾਇਕੋ। ੬॥ ਔਰਜੇਈਬਾਨਰਾਮ
ਯੁਧਯਾਸਿਦੁਰਾਮਾਏਰਾਮਪਟਿਕੁਖਨਿਸੁਸਬਕੋਪਹਿਰਾਏਹੈ। ਸੁ
ਰੀਵਔਵਿਗੁੰਥਨਾਮਾਤਨਸਮੇਤਿਸਰੁਰਾਮਪਰਮਾਪੁਜਕੋ
ਮਨਾਏਹੈ। ਗਾਏਨਿਜਦੇਸਸਰੁਚੀਤਿਕੋਕਲੇਸਹਰੇਰਾਮਜਨਮਾਨ

ਪੇਖਮਨਬਿਗਸਾਏਯੈ॥ ਕਿਸਕਿਪਾਜਿਹਨਾਮਸੁਖਧਾਮੁਹੈਅਪਾਰ
 ਬਡੋਕਾਪਿਨਸਮੇਤਿਸੁਗਰੀਵਤਾਬਸਾਏਯੈ॥ ੧੦॥ ਟਿਕੀਖਣਪ੍ਰਬੀ
 ਨਰਾਜਪਾਇਅਰਿਹੀਨਰਾਮਪੁਜਯੋਬਿਸੇਖਜਾਇਲਿਕਮੇਬਸਾਯੋ
 ॥ ਰਾਮਜਗਾਪਿਆਰੇਰਾਜਕਰੰਤੁਓਦਾਰੇਰਾਜਚਹੇਨਹਿਲਪਿਮਨ
 ਜੇਈਤੋਬੁਲਾਯੋਯੈ॥ ਯੁਵਰਾਜਟੀਕੋਤਿਨਭਾਲਮੇਸੁਦਯੋਨੀਕੋਲਖਮ
 ਨਮਨਰਾਮਸੇਵਾਮੈਲਗਾਯੋਯੈ॥ ਰਾਮਪਰਮਾਤਮਾਸੁਕਾਰਯਅਨੇਕਕ
 ਰੋਨਿਰਮਲਚੀਤਨਹਿਰਿਚਸੁਲਿਪਾਯੋਯੈ॥ ੧੧॥ ਕਰੰਤੁਤੋਬਿਹੀਨ
 ਰਾਮਰਿਚਕਾਬਿਕਾਰਨਾਹਿਆਪਨੇਅਨੰਦਰਾਮਸਦਾਬਿਗਸਾਏ
 ਯੈ॥ ਕਰੇਅਸੁਮੇਧਯੰਗਵਖਲੁਅਪਾਰਦਈਰਾਮਨਰਦੇਹਧਰੋਲੋ
 ਗਨਸਿਖਾਇਯੈ॥ ਰਾਮਰਾਜਕੁੰਦੁਖਮਿਟਗਏਨਹਿਬਿਛੁਆਬਿ

ਆਲ੍ਹਤੈਲੋਕਰੁਪਾਇਐ। ਨਹਿਬਿਆਧਤੁਰਕੁਯੋਜਬਰਾਮਰਾਜਕਯੋ
ਪੁਨਿਚੋਰਨਕੋਨਹਿਤੁਰਪਾਪਨਕਮਾਇਐ॥ ੧੨॥ ਬੁਢਨਕੋਜੀਵਤਨ
ਬਾਲਜਗਮਹਿਮਰੇਰਾਪਵਕੀਪੁਜਾਸਕੁਰਾਮਜਸੁਗਾਇਐ। ਜੈ
ਸੋਹਚਿਓਇਪੁਨਿਜਾਹਿਖਿਣਜਾਹਿਜਗਆਇਪੁਨਿਮੋਪਤਹਿ
ਤੇਸੋਹੀਬਸਾਇਐ। ਬਰਣਜਸਾਸਮਕੋਗੁਣਨਸਮੇਤਿਭੁਏਪੁਜਾਸ
ਕੁਰਾਮਕੀਸੁਪਰਮਕਮਾਇਐ। ਐਰਸਿਸਪੁਤਨਸਮਾਨਕੁਗਵਨਤ
ਬਪੁਜਾਪਤਿਪਾਲਕੋਰਬੰਡੋਜਸੁਪਾਇਐ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਰਾ। ਧਰਮਪ੍ਰ
ਦੁਰਾਮਜੀਸੁਭਲਖਣਤਨੁਪਾਗ। ਦਸਹਜਾਰਪੁਨਿਬਰਖਜਗਕੀ
ਨੇਰਾਜਮੁਰਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਕਬਿਤੁ। ਐਐਅਤਿਗੋਪਧਨੁਪਾਨਕੀਸਮਿ
ਸਕਰੇਦੀਰਪਅਰੋਗਆਯੁਪੁਨਿਉਪਜਾਇਐ। ਪੁਨੀਤਿਅਧਿਆਤ

ਮਸ੍ਤਨਾਮੈ ਪੁਰਾਣ ਜਗ ਔਰ ਨਕੀ ਕਹਾ ਮੁਖ ਆਦਿ ਸਿਵ ਗਾਇਐ ॥ ਭੁਗ
 ਤਿਸ ਮੇ ਤੇ ਜੇਈ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਨ ਰਖੇ ਪੁਨਿ ਜਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਗ
 ਸਾਇਐ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਲਿ ਪਾਤਿ ਕਮਿ ਆਹਿ ਤਿਹਿ ਤਾਹੀ ਖਿਲਵਾਛਤ ਅਪ
 ਰਛ ਲੋਕ ਮੇ ਸੁਪਾਇਐ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨ ਅਰਿ ਲਾਖੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ਧਨ ਪਨੇ
 ਲਹੇ ਰਾਮ ਗਜ ਤਿਲ ਕਜੁ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਸੁਤ ਅਰਿ ਲਾਖੀ ਸੁਤ ਅ
 ਰਯ ਸੁਪਾਇ ਜਗ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਇਦੁ ਕੋ ਆਦਿ ਤੇ ਲਗਾਇ ਕੋ ॥ ਭੁਪਤਿ
 ਜੁ ਸੁਨੇ ਕਰ ਜੇ ਰਕੋ ਰਾਮ ਇਦੁ ਕੋ ਸਿਪਦਾ ਸੁਪਾਇ ਅਰਿ ਪੁੰਜ ਰੋਣੁ ਮ
 ਇਕੋ ॥ ਬਿਗੀਨ ਹਿਜਿ ਨੇਤੰ ਹਿਉ ਰਮੇ ਭੁਗਾਹਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਹਿ ਬਿ
 ਜੈ ਬਸੈ ਰੁਜ ਆਇ ਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਜੇਈ ਨਾਰਿ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ਰਮਾਇਦੁ
 ਕੋ ਜੀਵਤ ਸੁਹੇ ਹਿਸੁ ਤੁਜ ਗਮੇ ਸੁਹਾਇਐ ॥ ਬਿਧ ਘਾਜਿ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾ

ਇਕੋਰਾਮਾਇਲਕੋਕਹੋਸੰਤਰੁਇਸੁਤਸ੍ਰਿਦਰਸੁਜਾਇਹੈ॥ਸ੍ਰਧਾਕੋਸਮੇ
ਤਿਜੇਈਸੁਨਤਰਾਮਾਇਲਕੋਮਾਤਿਸਰਫਾਰਉਰਕੋਪਨਬਸਾਇਹੈ॥
ਰਾਖਵਕੀਕੁਗਤਿਉਦਾਰਚਿਤਧਾਰਜਨਪਾਹਿਸੁਖਭਾਰੇਸਭਦੁਖਕੋ
ਮਿਟਾਇਹੈ॥੧੦॥ਸੁਨਿਤਰਾਮਾਇਲਸੁਦੇਵਤਾਪ੍ਰਸਨਸਕੁਵਿਦੰਯਾ
ਸਮਸਤਸੁਬਸੇਮਨੁਆਇਕੋ॥ਸਿਪਦਾਸਮਸਤਸੁਬਸੇਪਰਆਇ
ਤਿਨਸਨਤਿਰਾਮਾਇਲਜੋਆਦਿਤੇਲਗਾਇਕੋ॥ਰਜੱਸੁਲਾਸੁ
ਨਾਰਿਸੁਨੇਪੁਰਣਰਾਮਾਇਨਕੋਬੈਠਕੋਇਕਾਗਰਸੁਰਾਮਮਨੁਲਾਇਕੋ
ਜੀਵੇਚਿਰੰਜੋਈਸੁਤਰੁਪਾਤਿਨੋਹਈਹੋਇਆਪਤੇਪਤਿਬ੍ਰਤਸੁਰਹੋਜ
ਸੁਛਾਇਕੋ॥੧੧॥ਕੁਗਤਿਸਮੇਤਿਜੇਈਪੁਜਤਰਾਮਾਇਲਕੋਨੀਤਿ
ਮਨੁਲਾਇਪੁਨਿਬੀਦਿਨਾਸੁਧਾਰਹੈ॥ਪਦੇਜੋਪੁਰਾਤਨਹੈਬਿਸਨਸਨ

ਕੋਪਾਹਿਜਨਤੇਈਪਾਪਪੁਜਿਕੋਨਿਵਾਰਹੈ॥ਅਧਯਾਤੁਮਰਾਮਾਇਣਜੁਨਿ
 ਤਿਸਮਸਤੁਜਨਹੋਹਿਵਾਇਕਾਗਰਸੁਮਨਮੈਬਿਚਾਰਹੈ॥ਰਾਮਸੁਖ
 ਧਾਮਾਤਿਨਪੁਰਣਸੁਕਾਮਕਰੋਹੋਹਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਰਾਮਬਡੇਹੀਉਦਾਰਹੈ॥
 ੧੬॥ਰਾਮਗੰਧਰਾਤਮਾਸੁਬ੍ਰਹਮਜਬਤੁਸਟਕੁਏਬੇਦਅੰਮਨੀਸਾਅਖਿਲਤ
 ਮਾਬੁਤਾਇਹੈ॥ਧਰਮਪਦਾਰਥਸਕਾਮਮੇਖਜੇਈਜੇਈਚਾਹਿਤੁਸੁਲੋਕ
 ਫਲਸੇਈਸੇਈਪਾਇਹੈ॥ਸੁਨਿਤਗੇਮਾਇਣਕੋਨੇਮਿਧਾਰਜੇਈਜਨਪੁਰ
 ਣਅਖੰਡਨਹਿਖੰਡਕਛਪਾਇਹੈ॥ਵਾਜਪੇਯਸੋਮਅੰਤਰਿਗਮੇਧਯਾ
 ਗਨਕੋਪਾਇਫਲਨੀਕੇਨਾਰਪਾਪਕੋਮਿਟਾਇਹੈ॥੨੦॥ਕਪਕੋਟਿ
 ਅਪਕੋਬਿਨਾਜਖਿਨਮਾਹਿਕਰੇਆਯੁਖਅਰੋਗਸਕੁਦੇਵੁਬਿਗਸਾਇ
 ਹੈ॥ਖੇਦਅਸਮਾਨਰਿਖਸੁਨੇਤੇਮਹਾਨਤੇਖਪਿਤਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਬਡੇਸੁਖ
 ਮਾਦਾਸੀ

ਪਾਇਐ॥ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਿਰਗਾਗਿਆਨ ਆਇਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰ
ਨਰਿਖਯਾਹਿ ਕਿਬਤਾਇਐ॥ ਪਰਿਤਐ ਸੁਦਿਤ ਜੇਲਿਖਤਿ ਹੇਹਿ ਮਾਲ ਜਾਸੁਮਿ
ਟੇਅਘ ਭਾਰੀ ਕੁਵਫੇਰ ਨੀਆਇਐ॥ ੨੧॥ ਜੁਤੇਵਾਚਾ ਸੇਵੇਆ ਸੁਤਿ ਪੁਜਿ
ਮੇਸਮਥੇ ਬੁਧ ਬਰਸੁਤਾਰ ਕਬੁਹਮ ਰਹਸਯਾਨਿਕਾਰੇ॥ ਜਗਤਾਰ ਕਬੁਹਮ
ਸੁਗਮ ਅਹੇਇ ਹੁਤੁ ਪਤੀ ਮਨਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਯਹ ਰਾਖਵਤੁਤੁ ਜੁਗੁਫ
ਮਹਾ ਸੁਰੁ ਬੇਦਨ ਕੇ ਸਿਵ ਸਾਰਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਰਿਖ ਮੰਡੂਲ ਜੁਊਰ ਮਾਹਿ ਧਰੋ ਯਹ ਪਾ
ਰਬਤੀ ਪੁਤਿ ਸਿਕੁ ਉਚਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਅਨੀਗ ਸੇਖਰ ਛੰਦਾ ਮਿਲਾਇ ਕੋਟਿ ਕੀ
ਸਜਾਪਟਾਇਨੀ ਰਸਿਧ ਕੋਲਗਾਇ ਬੀਰ ਪੀਰ ਜਾਹਿ ਕੀਨ ਮਾਸ ਪਾਨਿ
ਆਸੁਲੀਕ ਗਾਇ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਰਾਜੁ ਦਾਸ ਥਾਪਯੋ ਬਿਬਾਨ ਮੋਬਿਠਾਇ ਜੰ
ਹਿਜਾਨ ਕੀ ਸੁਆਨਿਆ ਸੁਦੇਵ ਦੇਵ ਕੀ ਬਜਾਹਿ ਗਾਂਹਿ ਪਾਸਿ ਕਿਨ ਗਲਏ

ਜਾਹਿਰਾ ਜਠੇਰ ਤੁਤਰਾ ਜਧਾਨਿਆ ਸੁਤਾਹਿਰਾ ਮਚੰਦਕੀ ਸੁਯੁਧਕਾਂ
 ਤੁਕੀ ਕਥਾਰਾ ਲਾਬਾ ਸਿੰਘ ਦਾਸ ਘਾਹਿਰਾ ਤਿਹੋ ਬਖਾਨਿਆ ॥੨੩॥ ।
 ਇਤਿ ਸੀਮਤ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾਮਾਇ ਏਊ ਮਾਮਹੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਯੁਧਕਾਂ
 ਰੇਖੇ ਤੁਸੇ ਧਿਆਇ ॥੧੬॥ () ਸਮਾਪਤ ਯੁਧਕਾਂ ਤੁ
 ॥ ੧ ਭਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੇਵੈ ਯਾ ॥ ਮਾਨਵ ਦੇ
 ਹਮ ਨੇਹ ਰਲੈ ਜਿਨ ਰਾਜ ਕਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਰੇ ॥ ਸੇਸੁ ਸੁਰੇ ਸਮਹੇ ਸਤੁ
 ਜੇਚ ਤੁਰਾਨ ਨ ਜਾਂਪਦ ਕੇ ਜਜੁ ਹਾਰੇ ॥ ਕੀਦ ਪਤਿ ਗਵਿਹੰਗ ਮਔ ਗੁਹਰੀ
 ਧਕ ਸੇਸ ਗਲੇ ਜਿਨ ਤੁਰੇ ॥ ਤੁੰ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਖ ਦੁਕ ਕਰ ਜੇਰ ਦੁਊ ਅ
 ਰਿਬੀਧ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਖੁ ਦਿਸਤਿ ਲਕਜਯ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਸਲ
 ਘਾਸੁ ਧਾਮ ॥ ਦਸ ਬਦਨ ਬਿਨਾ ਸੁਕਿ ਜਾਇ ਗਦਾ ਸਰਬੀ ਸੀਰਾਮ ॥੨॥ ॥੫

੨੨੨
ਰਬਤੀਉਵਾਚਾਚੈਪਈ॥ਕੋਸਲਯਾਨੰਦਵਪਾਵਨਹਾਰੇ॥ਦਾਸਰਬੀਸੀਰ
ਮਮੁਰਾਰੇ॥ਰਾਵਣਲੋਗਾਖਸਬਲਪਾਰੀ॥ਹਨੇਰਾਮਰਣਕੁਮਿਮਸ਼ਾਕੀ॥
੩॥ਬੈਠੇਰਾਜਸਿੰਘਾਸਨਰਾਮਾਐਪਿਪੁਰੀਜਨਕੇਜੁਖਪਾਮਾ॥ਮਾਇ
ਆਮਾਨਵਦੇਹਬਨਾਯੋ॥ਕਿਤਿਕਬਰਜਕੁਮਾਰਿਰਹਾਯੋ॥੪॥ਵੈਪਰਮ
ਤਮਲੀਲਾਪਾਰੀ॥ਮਾਨਵਦੇਹਕਥਿਪੁਨਿਤੁੰਗੀ॥ਸੁਵਣਚਾਹਮੇਓਰਹ
ਰਖਾਨੋ॥ਰਾਮਕਥਾਤੁਮਬਹੁਰਿਬਖਾਨੋ॥੫॥ਰਾਮਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪ
ਈ॥ਤਿਸਨਾਭੁਈਸੁਮੇਅਧਿਕਾਈ॥ਭੁਗਵਨਮੋਹਅਨੁਰਾਹਪਾਰੇ॥ਕ
ਹੇਰਾਮਕੀਕਥਾਬਿਥਾਰੇ॥੬॥ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾਚੈਪਈ॥ਰਾਖਸਮਾਰ
ਸੁਸੀਗਰਮਾਂਹੀ॥ਬੈਠੇਰਾਮਸਿੰਘਾਸਨਮਾਹੀ॥ਸੀਰਾਮਅਰਿਬੰਦਨਕਾਮ
ਬਨਬਾਸੀਮੁਨਿਆਏਧਾਮ॥੭॥ਵਿਸ਼੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਅਜਿਤਮੁਨਿਰਾਉ॥ਕਿਨੁਰ

ਖੀਸੁਰਤੇਜਪ੍ਰਕਾਉ।ਗਵਿਸੀਦੁਤਿਦੁਰਬਾਸਾਏ।ਭ੍ਰਿਗੁਮਹੁਮੀਰਿ
ਰਦੁਉਜੁਹਾਏ॥੬॥ਕਸਪਦਾਮਦੇਵਪੁਨਿਜਾਨਾਅਤ੍ਰੀਅਏਰਿਖੀਮਹਾ
ਨਾਸਤੁਰਿਖੀਸੁਰਾਮਲਸਾਏ॥ਸਿਖਨਸਹਿਤਅਗਸਤਸੁਆ
ਏ॥੭॥ਸਵੈਯਾਦੁਰਨਪੈਮੁਨਿਜਾਇਖਰੇਪੁਨਿਦੁਰਪਕਪਹਦਾਕ
ਅਲਾਏ।ਗਮਮਹੀਪਸਮੀਪਕਹੇਸੁਖਰੇਮੁਨਿਮੰਡਲਬਾਹਰਅਏ॥ਅ
ਦਿਅਗਸਤਸੁਦੇਹਿਅਸੀਸਕਰੇਅਭਿਨੰਦਨਅਏਸੁਪਾਏ।ਦੁਰ
ਪਜਾਇਸੁਰਾਪਵਕੀਹਿਗਪਾਰਬਤੀਵਹੁਵਾਕਜੁਨਾਏ॥੧੦॥ਛੁਪੈ
ਛੈਦਾ।ਮੁਨਿਮੰਡਲਲੈਸਿਗਅਗਸਤਮੁਨੀਸੁਰਾਏ।ਪਵਕੇਸਤ
ਨੁਤੇਜਦਿਸਾਤਮਦੁਰਮਿਟਾਏ।ਤਵਦੇਖਨਕੀਚਾਹਬਤੀਤਿਨੁਉਰ
ਮਾਹੀ।ਧੀਰਬੇਡਮਤਿਮਾਨਖਵੇਰਿਖਦਾਅਰੇਮਾਹੀ।ਸੁਨਿਦਅਰਪ

ਕੇਵਕਯਹਸੁਰਾਮਬਖਾਨੇਅਪਮੁਖਅਬਰਤਨਭੁਵਨਮਹਿਪੁਜਕਰਿਮੁ
ਨਿਗਨਿਲਿਆਵੁਯਥਾਸੁਖ॥੧੧॥ਚੌਪਈ॥ਰਾਮਮਾਨੰਨਕੋਪੇਖ
ਯੋਜਬਹੀ॥ਸੀਪਰਓਠੇਜੋਰਕਰਤਬਹੀ॥ਅਰਪਾਵੇਕਪੁਜਾਬਿ
ਧਿਕਗੀ॥ਮੀਠੀਬਾਲੀਮੁਖੋਉਚਗੀ॥੧੨॥ਬਹੁਰਰਾਮਅਰਿਬਿਪਨ
ਕੀਨੇ॥ਯਥਾਯੋਗਸਭੁਆਸਨਦੀਨੇ॥ਬੈਠੇਮੁਨਿਗੂਤਹਿਹਰਖਾ
ਇ॥ਪੁਜੇਗਾਮਰਮਾਪਤਿਗਾਇ॥੧੩॥ਮੁਛਯੋਗਮਅਨਮਪਤਾਹਿ
ਕੁਸਲਛੇਮਹੈਤਬਨਮਾਹਿ॥ਮਹਾਬਾਹੁਰਪੁਨੰਦਨਥਾਗੇ॥ਕੁਲ
ਅਹੋਗੁਹਦੇਸਮਝਾਗੇ॥੧੪॥ਕੁਲਾਭਯਾਅਰਿਗਲਸਭੁਮਾਗੇ॥ਰਾਮ
ਸਿੰਘਾਸਨਅਜੁਨਿਹਾਗੇ॥ਰਾਵਣਰਾਖਸਕੋਜੋਗਜਾ॥ਤਾਕੋਬਧ
ਨਹਿਕਠਨਸੁਕਾਜਾ॥੧੫॥ਤੁਕਰਮੇਲੇਪਨੁਖਮੁਗਰੀ॥ਜਿਨੇਤ੍ਰਿਲੋਕੀ

ਖਿਨੇਮੇਸਾਰੀ। ਭੁਲਭੁਯਾਸਭੁਰਾਖਸਮਾਰੇ। ਰਾਵਣੁਲੋਜੇਹੁਤੇਬਿਕਾਰੇ
 ੧੬। ਮਹਾਬਾਹੁਰਿਰਾਵਣੁਜੇਈ। ਤਾਂਬਧਸਧਿਜਕਠਨਨਹਿਕੋਈ।
 ਮੇਘਨਾਦਕੋਬਧਥਜੇਈ। ਹੁਤੇਕਠਨਪਰਹੋਇਓਜੇਈ। ੧੭। ਕ੍ਰਿਭੁ
 ਕਰਣਲੋਖਲਬਲਵਾਨ। ਸੂਰਬਹੁਦਹਕਾਲਸਮਾਨ। ਅਤਿਕਪੂਤਿ
 ਮਬਾਣਤੈਮਾਰੇ। ਹਨੇਸਗਲਰਣਕੁਮਿਮਝਾਰੇ। ੧੮। ਹਮਕੋਅਰੁੈਦਖਣ
 ਦੀਨੀ। ਪੁਰਬਰਾਮਸੁਪੁਰਣਕੀਨੀ। ਅਰਿਸਿਬਹਸਗਲੋਤੈਮਾਰਾ
 ਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਅਬਜੀਵਨਥਾਰਾ। ੧੯। ਐਸੇਮਾਨੈਗਠਜਬੈਬਖਾਨਯੋ।
 ਸੁਨਿਕੋਓਮਾਰਾਮਬਿਸਮਾਨਯੋ। ਬਿਸਮੇਮਾਨਜੇਰਦਓਹਥਾਬੈ
 ਲਤਭੁਏਬਹੁਰਧਨਾਥਾ। ੨੦। ਰਾਵਣੁਕ੍ਰਿਭੁਕਰਣਲੋਜੇਤੇ। ਜਿ
 ਨੇਤਿਲੋਕੀਖਿਨਮੇਤੇਤੇ। ਤਿਨਕੋਕਾਹਿਉਲਿਪਨਕਰਹੋ। ਇੰਦ੍ਰਜੀ

ਤੁਸਕਾਹਿਬਿਬਰਹੇ॥੨੧॥ਯਾਬਿਪਸੁਨਿਰਪੁਟਰਕੀਬਾਨੀ॥ਬਿਲੇਕੁਤੁਯੇ
 ਨਿਰਿਖਗਿਆਨੀ॥ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤੁਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਸੁਨਿਰਜਨਅਬਕੋ
 ਮੁਰਾਰੇ॥੨੨॥ਮੇਘਨਦਰਾਵਲੁਬਿਰਤਾਂਤਾ॥ਕੁਖੋਜਗਲੋਸੁਨੇਇਕਾਂਤਾ॥
 ਜਨਮਕਰਮਜੈਸੇਵਰਦਾਨਾ॥ਸਕੁਸਿਖੇਪਤੇਕਰੋਬਖਾਨਾ॥੨੩॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਤ
 ਯੁਗਮੇਸੀਰਾਮਾ॥ਕੁਏਪੁਲਸਤਬ੍ਰਹਮਸੁਤਧਾਮਾ॥ਮੇਰੁਸਮੀਪਗਯੋਮਾਤਿ
 ਮਾਨਾ॥ਤਪਕੇਕਾਜਪੁਲਸਤਮਹਾਨਾ॥੨੪॥ਤ੍ਰਿਲੁਬੰਦੁਰਿਖਾਅਸਮਕੇਮਾ
 ਹੀ॥ਮੁਨਿਨਿਵਾਸਕੀਨੇਬਨਮਾਂਹੀ॥ਮਹਾਤੇਜਤਪਸਾਅਤਿਧਾਰੀ॥ਜਲ
 ਅਹਾਰਮੁਖਬੇਦਉਚਾਰੀ॥੨੫॥ਦੇਵਉਪ੍ਰਬਕਿਨਯਾਕੇਜੇਤੀ॥ਤਾਬਨਮਾ
 ਹਿਸੁਆਵੇਤੇਤੀ॥ਨਾਚੇਹਸੇਉਚਸੁਰਗਾਏ॥ਕਿਲਕਰੋਬ੍ਰਹਮਾਦਬਜਾਏ॥
 ੨੬॥ਪੁਲਸਤਰਖੀਸੁਰਕੋਤਪਜੇਈ॥ਤਾਮੇਕਰੋਬਿਘਨਅਤਿਜੇਈ॥ਕੁਯੋਕੁ

ਧਉਰਭਿਖਕੇਕੁਰਾਗਾਤਿਨਮੁਖਤੇਅਹਵਕਉਚਾਰਾ॥੨੭॥ ਅੰਗੀਦ੍ਰਿਸਟੀਬਿਖੇਜੋ
 ਰੇਈ॥ ਪਾਰੇਗਰਕੁਕਿਨਿਆਜੇਈ॥ ਅਹਿਸੁਨਿਸੁਪਕੁਈਕੁਖਮਾਨਾ॥ ਅਹਿ
 ਨਕਿਨਯਾਤੁਅਸਥਾਨ॥੨੮॥ ਦਿਹਰਾਗਾਤਿਲਬਿਦੁਰਿਖਰਾਜਕੀਕਿਨਿਯ
 ਸੁਨਯੋਨਜੋਇ॥ ਮੁਨਿਆਰੇਬਿਚਰਤਕੁਈਪੇਖਤੁਨਿਰਕੁੰਹੇਇ॥੨੯॥
 ਚੌਪਈ॥ ਪੁੰਡੁਵਰਣਸੁਤਕੇਕੁਯੋ॥ ਕੁਈਵਿਰੁਪਗਰਕੁਨਿਰਮਯੋਦੇਹਵਿ
 ਵਰਣਪਿਖੀਤਿਨਜਬਹੀ॥ ਗਈਪਿਤੁਗਢਿਗੰਡੁਗੀਸੁਤਬਹੀ॥੩੦॥ ਤਿਦ
 ਵਿਦਨਿਜਸੁਤਾਨਿਹਾਰੀ॥ ਰਾਜਰਿਖੀਤੁਪਜਾਂਹਿਅਪਾਰੀ॥ ਵਿਗਿਅ
 ਨਚਖੁਤਿਨਪਾਰਯੋਧਿਆਨਾ॥ ਮੁਨਿਕ੍ਰਿਤਸਗਲਸੁਤਾਹਿਪਛਾਨ॥੩੧॥
 ਬਹੁਰਪਿਤਾਕੀਨਿਆਸਿਗਲਈ॥ ਬਿਧਵਤਜਾਇਪੁਲਸਤੁਹਿਦਈ॥
 ਕੀਨਿਯਾਕਾਮੁਨਿਕਰਗਹਿਲੀਨੇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਉਚਾਰਣਕੀਨੇ॥੩੨॥ ਪ੍ਰੀਤ

ਭੁਯੋਪਿਖਟੁਲਪਗਇਨਾਬੋਲਯੋਮੁਨਿਕਹੁਣਕੋਆਇਨਾਵੇਨੇਵੇਸਟੁ
ਸਾਵਹਿਜੋਈਦੇਉਪੁਤਇਕਤੋਕੁਜੋਈ॥੩੩॥ਤਬਕਿਨਯਾਇਕਪੁਤਸੁਪਾ
ਯੋਦਯੋਪੁਲਸਤਮੰਗਸੁਖਦਾਯੋ॥ਵਿਸੁਵਇਤਿਰਾਖਯੋਤਿਹਨਾਮਾਬੁ
ਹਮਗਿਆਨੀਤਪਕੋਧਾਮ॥੩੪॥ਤਬਤਾਂਸੀਲਧਰਮਕੋਪੇਖਾਭਾਰਦੁ
ਆਜਮੁਨਿਜਾਨਬਿਸੇਖਾਭਾਰਦੁਆਜਨਿਜਕੀਨਯਾਦਈ॥ਵਿਸੁਵਮੁ
ਨਿਆਦਰਕਰਲਈ॥੩੫॥ਤਮੇਤਿਨਇਕਸੁਤਉਪਜਾਇਓਪੋਲਸਤ
ਲੋਕਮੇਪਰਮਸੁਹਾਇਓ॥ਪਿਤਾਤੁਲਵੇਸੁਵਣਸੁਕੁਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਤਅਨੁ
ਮੇਦਨਦਯੋ॥੩੬॥ਬ੍ਰਹਤਬਰਖਤਾਨੇਤਪਕੀਨੋ॥ਬਿਰੀਚਪ੍ਰਸਿਨਹੋਇਵ
ਰਦੀਨੋ॥ਪਨਾਂਧੰਖਤਾਕੋਬਿਧਕਯੋ॥ਪੁਸਪਕਅੰਗਬਿਬਾਨਹਦਯੋ॥੩੭॥
ਯਾਬਿਧਦਰੁਕੁਬੇਰਹਯਾਯੋ॥ਪਿਤਾਨਿਹਾਰਣਕੇਹਿਤਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾ

ਦਯੋਵਿਮਾਨਸੁਜੇਈ॥ ਤਮੇਚਫਿਪੁਨਿਆਯੋਜੇਈ॥ ੩੮॥ ਆਇਮਿਤਾਪਦ
 ਮੇਸਿਰਧਰਯੋ॥ ਤਪਕੇਫਲਹਨਿਵੇਦਨਰਯੋ॥ ਪਿਤਾਬਿਧਾਤਾਵਰਮਮ
 ਦਯੋ॥ ਵਾਸਅਵਸਥਾਨਨਤਾਹਿਬੁਤਯੋ॥ ੩੯॥ ਆਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੁਖੋਸੋ
 ਈ॥ ਜਹਾਂਨਿਹਿਸਾਕਾਹੁਹਈ॥ ਪਿਤਾਬਹੁਰਤਿਨਕੁਖਯੋਰਾਮਾਪੁਰੀਅ
 ਹੋਇਕਲਿਕਾਨਾਮ॥ ੪੦॥ ਦੋਤਨਕੇਵਹੁਵਾਸਨਿਮਿਤਾ॥ ਵਿਸਕ੍ਰਮਾਨੇਰ
 ਚੀਸੁਚਿਤਾ॥ ਨਰਾਇਣਕੈਰੁਲਿਕਾਤਿਆਗੀ॥ ਦੋਤਗਇਸੁਰਸਾਤਲਕੁ
 ਗੀ॥ ੪੧॥ ਦੁਹੁਪ੍ਰਧਰਖਪੁਰੀਵਹੁਆਹਿ॥ ਸਾਗਰਮਧਿਵੈਰੁਤੁਰਨਾਹਿ॥ ਤੁਹ
 ਵਾਸਤੁਮਨੀਕੇਕੋਰੇ॥ ਔਰਨਸਾਧੇਮਤਉਰਤੁਰੇ॥ ੪੨॥ ਐਸੇਸੁਨਿਨਿਜ
 ਪਿਤਕੀਬਾਨੀ॥ ਬਸਿਤਾਹਿਮੇਧਨਦਭਵਾਨੀ॥ ਚਿਰਤਹਿਬਜਯੋਬਹੁਤ
 ਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਪਿਤਾਤਾਹਿਪਿਖਅਤਿਹਰਖਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਮਾਲੀਨਾਮਦੋਤ

ਬਲਸਾਗੀ॥ ਬਹੁਰੇਆਇਓਧਰਦਮਸ਼ੁਗੀ॥ ਪਿਸਤਾਸੀਵਹੁਨਿਕਸਪਤਾਲ
ਮਤਲੇਕਮੇਫਿਰੇਬਿਸਾਲ॥ ੪੪॥ ਕਿਨਯਆਪਨੀਸਿਗਜੁਲੀਨੀ॥ ਮਨਿ
ਅਹੇਪਦਮਾਰਜਬੀਨੀ॥ ਤਬੈਸੁਮਾਲੀਧਨਦਨਿਹਾਗ॥ ਫਿਰੇਬਿਬਨ
ਤੇਜਅਤਿਭਾਗ॥ ੪੫॥ ਜਬਰਾਖਸਕੋਹਿਤਉਰਧਾਗ॥ ਕਰਤੁਕੁਯੋਮਨਮ
ਹਿਬਿਚਾਗ॥ ਕੈਕਸੀਨਾਮਕਿਨਯਆਭਿ॥ ਤਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਨਿਕੁਪਯੋਤਾਹਿ
੪੬॥ ਵਿਵਾਹਕਾਲਪੁਰੀਤੇਕੁਯੋਯੋਬਨਤੇਤਨਮੇਨਿਗਮਯੋ॥ ਨਿਦਾਤੇਉਰਮ
ਹਿਰਾਹੀ॥ ਯਾਤੇਵਰਨਹਿਤੇਹਬਰਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਬ੍ਰਹਮਕੁਲਉਦਭਵਮੁਨਿ
ਤੁਧਾਮਾ॥ ਵਿਸਵਾਇਨਭੁਖੇਨਾਮਾ॥ ਯਾਕੇਵੇਰਆਪਤੁਮਜਾਈ॥ ਹਿੰਦੂ
ਗੇਸੁਤਬਲਿਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੮॥ ਧਨਦਸਮਾਨਕ੍ਰਾਂਤਿਅੰਤਿਧਾਗ॥ ਹਿੰਦੂ
ਗੇਸੁਤਸੁਤਾਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਿਨਯਾਮੁਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨਾ॥ ਗਈਜਗਮੁਨਿਆਹਿ

ਮਹਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅਗੇਖਣੀ ਅਧੋਵ੍ਰਿਗਦੇਉ ॥ ਲਿਖੇਧਰਣਪਦਨਖਸੇਜੋਉ ॥ ਪੁ
 ਛਤਕੁਯੋਮੁਨੀਸੁਰਤਾਂਹੀ ॥ ਕਿਨਕਿਨਯਾਂਤ੍ਰਿਬਨਮਾਂਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਨਯਾਂਸਿੰਜੁ
 ਲਿਕੀਨਬਖਾਨਾ ॥ ਧਿਆਨਧਾਰਮੁਨਿਲੇਹੁਪਛਾਨਾ ॥ ਤਬਮੁਨਿਧਿਆ
 ਨਧਾਰਸਕੁਜਾਨਾ ॥ ਕੀਨੇਤਾਪ੍ਰਤਿਏਹੁਬਖਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤੇਅਭਿਲਾਖਮੇ
 ਸਭਪਾਈ ॥ ਮੇਤੇਸੁਤਤ੍ਰਿਚਹੇਉਪਾਈ ॥ ਦਾਰਣੁਜਾਯਿਵੇਲਾਆਈ ॥ ਸੁਤ
 ਅਭਿਲਾਖਾਰੂਪਸੁਹਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਦਾਰਣੁਦੇਸੁਤਗਾਖਸਕੁਗੀ ॥ ਹਿਵੇਗੇ
 ਤੇਓਦਰਮਸੁਗੀ ॥ ਕਿਨਯਾਮੁਨਿਸਰਦਲਅਲਾਏ ॥ ਤੇਤੇਯਾਬਿਧੇਕਸੁਤ
 ਪਾਏ ॥ ੪੩ ॥ ਤਬਤਾਕੇਮੁਨਿਕੀਯੋਬਖੀਨਾ ॥ ਪਸਚਮਸੁਤਹੂੰਹੈਮਤਿਮਾਨ
 ॥ ਮਹਾਬੁਗਵਤਜਸਕੋਆਇਨਾ ॥ ਰਾਮਕੁਗਤਿਮੈਪਰਮੰਪਰਾਇਨਾ
 ॥ ੪੪ ॥ ਅੰਮੇਸੇਮੁਨਿਵਰਕੁਖਯੋਜਬਹੀ ॥ ਕਾਲਪਾਇਸੁਤਉਪਜੇਤਬਹੀ ॥ ਪੁ

ਥਮੇਰਵਣੁਯੋਮਹਾਨਾ। ਭੀਸਭੁਜਾਦਸਸਿਰਪਹਿਚਾਨਾ। ੫੫। ਰਾਵਣੁ
ਯੋਭੁਵਾਨੀਜਬਹੀ। ਕੁਯੋਭੁਕਿਪਜਗਤਮੇਤਬਹੀ। ਜਗਤਬਿਨਾਜਨਕਾਰ
ਨਜੇਈ। ਰੁਏਨਿਮਿਤੁਆਖਸਪੁਨਿਤੇਈ। ੫੬। ਕੁਭੁਕਰਨਪਨਿਜਯੋਮ
ਤਨਾ। ਜਕੇਦੇਹਪਹਾਰਸਮਾਨਾ। ਉਪਜੀਰਾਵਣੁਬਹਿਨਜੋਦਗਿ। ਸੁ
ਪਨਖਾਤਿਹਨਾਮਮੋਦਗਿ। ੫੭। ਬਹੁਰਵਿਭੀਖਣਜਨਮਸੁਪਯੋ। ਸਾਂਤਿ
ਆਪਮਾਪਰਮਸੁਯੋ। ਕਰਮਪਰਾਇਣਨੇਤਿਅਹਾਗ। ਨਿਸਾਦਿਨਬੇਦਸੁਪ
ਕੋਇਦਾਗ। ੫੮। ਕੁਭੁਕਰਣੁਦਸਟਾਤੁਮਜੇਈ। ਚੁਨਿਚੁਨਿਖਾਇਦੁਜਾ
ਤੀਜੇਈ। ਰਿਖਸਿਬਹਜਿਹੋਠਰਨਿਹਾਰੇ। ਦਾਰਣਤਾਹੋਪਕਰਮੁਖਡਾਰੇ
੫੯। ਰਾਵਣੁਯੋਮਹਾਬਲਧਾਰੀ। ਲੋਕਨਕੋਰੁਰਦੇਵੇਭਾਗੀ। ਰਾਵਣ
ਜੀਵਨਰੋਗਸਮਾਨਾ। ਲੋਕਨਾਸਹਿਤਵਧੋਮਹਾਨਾ। ੬੦। ਸਕੁਕੋਉਰਮੇਅ

ਰਬਸੁਜੇਈ। ਰਾਮਸਗਲਜਾਨਤਿਸੋਈ। ਵਿਗਨਵਿਸਦਿਸਾਂਖੀਤ੍ਰਿਅ
 ਹਿ। ਬਸੇਸੁਬਕੇ। ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ। ੬੧॥ ਤ੍ਰਿਪਰਮੇਸੁਰਨਿਰਮਲਰੂਪਾਨਿ
 ਤਉਦਤਿਹੈਤ੍ਰੇਹਸਰੂਪਾ। ਤ੍ਰੇਲੀਲਾਮਨੁਜਾਕ੍ਰਿਤਧਾਰੀ। ਨਿਜਮਹਿਮਾਰੂ
 ਨਮਾਇਮੁਰਾਰੀ। ੬੨॥ ਲੀਲਾਹਿਤਤਵਪ੍ਰੇਰਯੋਮੋਹੀ। ਰਾਖਸਜਨਮਕ
 ਹਯੋਮਮੋਤੇਹੀ। ਕੇਵਲਰਾਮਸਰੂਪਤੁਮਾਰਾ। ਮੇਜਾਨੇਜੇਅਹੇਉਦਾਰਾ। ੬੩॥
 ਅਨਿਤਅਚਿਤਸਕਤਚਿਦਰੂਪਾ। ਅਜਾਅਖਰਵਿਦਤਤੁਮਰੂਪਾ। ਤੁਨਿਜ
 ਰੂਪਪਰਾਇਣਦੇਵਾਗ੍ਰਾਹਰਹੇਜਗਅਲਿਖਅਭੇਵਾ। ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਤੇਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਫਿਰੇਮੇਜਗਸਖੀਮੁਰਾਰੀ। ਔਰਸੁਫੇਕਟਧਰਮਾਹੇਤੇਰੇ
 ਸਿਮਰਣਸਾਰੀ। ੬੫॥ ਸਦੈਯਾ। ਇਹਭਾਂਤਿਕਹਯੋਮੁਨਿਜੋਗਿਰਜਾ
 ਤਬਆਪਰਪੁਤਮਵਾਕਅਲਾਏ। ਮਨੁਵੇਸਪਵਿਤ੍ਰਸੁਕੀਰਤਿਜਾਂਪਟ

ਕੇਸੁਤਕੇਹਜਰਾਮਬਤਏ॥ਇਹਮਾਇਕਹੈਸਰੂਜੋਪਿਖਯੋਜਨਹੋਇ॥ਅ
ਨਿਨਯਜੁਮੇਜਸੁਗਾਏ॥ਮੁਨਿਪੁਰਿਗਵਮੇਜਸੁਗਾਇਨਜੋਖਿਨਏਕਬਿਖੇ
ਸਰੂਪਾਪਮਿਦਾਏ॥੬੬॥ ॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇ
ਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸਿਬਾਏਉਤ੍ਰਕਾਂਡੋਪ੍ਰਥਮੋਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਕਬਿਬਾਰ
॥ਦੇਹਰਾ॥ਅਗਸਤਬਖਾਨੇਰਾਮਕੋਗਿਰਜਾਕੋਹਮਹੇਸਾ॥ਸੁਤਬਖਾਨੇਰਿ
ਖਨਕੋਕਥਾਪ੍ਰਸਿਗਾਬਿਸੇਸਾ॥੧॥ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਰਾਚੌਪਈ॥ਬਹੁਰ
ਧਨੇਸੁਰਦੇਵਕੁਬੇਰਾ॥ਕਿਸੀਕਾਲਣਹੁਆਯੋਛੋਗਾ॥ਪੁਸਪਕਮਾਹਿਅਰੁ
ਫਸੁਹਯੋ॥ਪਿਤਪੋਪਨਹਿਤੁਸੇਤੁਹਿਆਯੋ॥੨॥ਕੋਕਸੀਤੁਕੋਨੈਨਨਿਹਾ
ਗਾ॥ਆਹਿਮਹੋਜਾਤੇਜਅਪਾਰਾ॥ਪੁਨਿਜਮੀਪਵਹੁਸੁਤਕੇਗਈ॥ਰਾ
ਵਣਕੋਇਮਕੁਖਤਰੁਈ॥੩॥ਪੁਤਧਨੇਸੁਰਦੇਵਨਿਹਾਰੇ॥ਜੁਲ੍ਹੇਤੇਜਦ

ਸਦਿਸਉਜਿਅਰੇ। ਤ੍ਰਿਪੁਨਿਜਾਬਿਧਐਜੋਰੇਈ। ਤੈਜੇਅਤਨਕਰੇਸੁਤਕੇ
 ਈ॥੪॥ ਸੁਦਿਰਾਵਣੁਉਰਬੁਖਬਹੁਮਾਨਾ। ਬੇਗਪ੍ਰਤਗਯਾਕਰੀਮਹਾ
 ਨਾ। ਧਨਦਸਮਾਨਅਧਿਕਵਾਮਾਇ। ਹੋਵੇਬੇਗਸਿਤਾਪਮਿਟਾਇ॥
 ੫॥ ਸੁਬ੍ਰਿਤੁਮਾਤਪਿਬੋਤਤਕਾਲਾ। ਐਸੇਮੁਖਤੇਰੁਖਬਿਸਾਲਾ। ਦਸਕਿ
 ਰਤਤਪਕਰਣੁਉਰਮਾਨਾ। ਉਰਯੇਸੁਰਾਵਣੁਸੁਰਮਹਾਨਾ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਫਲਕੇਸਿਧਨਿਮਿਤਪੁਨਿਰਾਵਣੁਸਾਨਜਬੀਰਾ। ਤੀਰਥਗੋਕਰਣਿਗ
 ਯੇਲੁਗੋਕਰਣੁਤਪਧੀਗ॥੭॥ ਚਉਪਈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਨੇਮਸੁਧਾਰ
 ॥ ਲਾਗੇਤਪਸਾਕਰਣੁਉਦਾਗ। ਕਿਭੁਕਰਣੁਤਪਘੋਰਸੁਕਰਯੋ। ਲੋਕ
 ਨੇਕੇਬਹੁਤਾਪਬਿਥਰਯੋ॥੮॥ ਦਸੰਗਜਾਰਬਰਖਬਲਵਾਨਾ। ਕਿਭੁਕਰ
 ਣਤਪਕਰਯੋਮਹਾਨਾ। ਧਰਮਸਰੂਪਵਿਭੀਖੁਲਾਜੀ। ਜੰਤਧਰਮਪ

ਗਇਲਸੇਈ॥੬॥ਪਿਚਰਜਾਰਬਰਖਤਪਧਾਗਾ॥ਠਾਢੇਕੁਯੋਏਕਪਦਕੁ
ਗਾਰਾਵਣਕਰੀਤਪਸਯਾਜੇਈ॥ਅਬਸੁਨਿਯੋਨੀਕੋਓਰਜੇਈ॥੧੦
ਦਿਬਧਜਾਰਬਰਖਤਪਧਾਗਾ॥ਰਹਯੋਇਕੀਤਨਕੀਨਅਹਾਗਾਦਿ
ਸਹਜਾਰਪੂਰਣਕੁਯੋਜਬਹੀ॥ਕਾਦਿਸੀਸਤਿਨਹਮਯੋਤਬਹੀ॥੧੧॥
ਨਵਹਜਾਰਬਰਖਇਮਗਯੋ॥ਨਵਸਿਰਕਾਟਸਹਮਤੁਕੁਯੋ॥ਦਸਮ
ਹਜਾਰਬਰਖਜਬਆਯੋ॥ਗਾਵਣਤੋਮਨਮੇਬਿੰਗਸਾਯੋ॥੧੨॥ਕਾਟਿ
ਨਲਗੋਦਸਮਸਿਰਜਬਹੀ॥ਆਪਪ੍ਰਜਾਪਤਿਆਏਤਬਹੀ॥ਪੁਤਪੁਤ
ਦਸਕੀਠਓਦਾਗਾ॥ਮੇਪ੍ਰਸਿਨਇਮਕੀਨਓਚਾਗਾ॥੧੩॥ਵਗਮਾਂਗਓਰਚਾ
ਹਤਜੇਈ॥ਦੇਵੋਪੁਤਖਿਣਕੀਤਰਸੇਈ॥ਗਾਵਣਯਾਬਿਪੰਜੋਸੁਨਿਪਾਯੋ
ਹਰਖਕੁਯੋਓਰਬਚਨਅਲਾਯੋ॥੧੪॥ਜੇਤੁਮਹੋਵਰਦੇਵਨਹਾਰੇ॥ਅਮਿ

ਰਤੁਤੁਮਮਦੇਹੁਓਦਾਰੇ। ਨਾਗਸੁਪਰਣਸੁਰਾਸੁਰਜੇਤੇ। ਮੋਕੋਮਾਰਸ
 ਕੇਨਹਿਤੇਤੇ। ੧੫। ਮਾਨਵੈਯੇਜਗਤੁਰਜੇਈ। ਮੇਰੇਆਗੇਤਿਲਸ
 ਮਤੇਈ। ਯਾਬਿਧਰਾਵਣਵਰਹਸੁਨਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਤਾਕੋਤਥਾਅਲਯੋ
 ੧੬। ਪੁਨਿਕਮਲਾਜਨਕੁਖਯੋਏਈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਸਿਰਹਮੇਜੇਈ। ਪੁ
 ਰਬਾਜਿਉਓਪਜੇਗੇਤੇਈ। ਪ੍ਰਿਗਵਾਅਸੁਰਸੁਜਾਨੇਏਈ। ੧੭। ਰਾਵਣਕੋ
 ਇਹੁੰਤਿਬਖਾਨਾਗਾਮਪ੍ਰਜਾਪਤਿਦੇਵਮਹਾਨਾ। ਵਿਭੀਖਣਕੀਢਿਗਗ
 ਯੇਸੁਜਬਹੀ। ਵਿਭੀਖਣਕਗੀਬੀਦਿਨਾਤਬਹੀ। ੧੮। ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਹਬਚਨਉਚਾਰਯੋ। ਵਿਭੀਖਣਵਤਸਤੇਹਤਪਕਰਯੋ। ਧਰਮਾਨਿਮਿਤਿ
 ਬੋਤਪਧਾਰਾ। ਤੁਜਗਮੇਰੈਪਰਮਉਦਾਰਾ। ੧੯। ਅਤਿਮਤਿਤੋਕੋਹਿ
 ਤਵਰਜੇਈ। ਮੋਗਪੁਤਦੇਉਤਵਸੇਈ। ਵਿਭੀਖਣਪਦਬੀਰਨਪੁਨਿਧਰੀ

॥ ਕਰ ਅਜਿਠੀ ਪੁਨਿ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਵ ਸਦਾ ਸੇਰੀ ਮਤਿ ਜੋਈ ॥
ਧਰਮ ਮਾਹਿ ਦਿਛੁ ਨੀਕੋ ਹੋਈ ॥ ਅਧਰਮ ਮਾਹਿ ਰੁਚਿ ਕਦੇ ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਜ
ਹਿ ਜਾਹਿ ਰਹੇ ਸੁਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕੁਯੋ ਪ੍ਰਸਿਨ ਪ੍ਰਜਾ ਪਤਿਧੀਰਾ ॥
ਕਹਯੋ ਵਿਭੀਖਨੁ ਕੋਰ ਪ੍ਰਬੀਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸੀਲ ਤੂੰ ਪੈ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਹਿਏ
ਗੋਤੈ ਸੇਭੁ ਵਮਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਅਮਿਰ ਸੁਜੋਈ ॥ ਤਿਕੋ ਦਯੋ ਵਿ
ਕੁੰਖਣੁ ਸੋਈ ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਕਰਣੁ ਕੋ ਬਹੁ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਮਾਰੇ ਵਰੁ ਜਾਹਿ
ਤਤ ਪੁਠਾਨਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਂ ਲੀ ॥ ਕ੍ਰਿਕੁ ਕਰਣੁ ਇ
ਹੁ ਕੀਨ ਬਖਾਣੀ ॥ ਖਟ ਮਾਸ ਸੇਵੇ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਰਿਜਨ ਕੋਰੁ ਸਾਇਕਾ ਦਿ
ਨਮਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਕੋ ਤੁਥਾ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਦੇਵ ਨ ਸਹਿਤ ਹਰਖ
ਉਗਮਾਨਯੋ ॥ ਨਿਕਸ ਸੁਰ ਸੁਤੀ ਤਾਂ ਮੁਖ ਗਈ ॥ ਸੁਰ ਗਲੇ ਕਵਹਿ

ਜਾਂਵਤੁਕੁਈ॥੨੫॥ਦੁਸਟਤਮਕ੍ਰਿਕੁਕਰਣਬੋਜੋਈ॥ਚਿਤਤਤਯੋਦੁ
 ਖਤਉਰੋਈ॥ਬਲੀਬਿਧਾਤਾਕੀਬਿਧਿਆਹਿ॥ਅਨਬਾਂਛਤਨਿ
 ਕਸਯੋਮੁਖਮਾਹਿ॥੨੬॥ਦੁਹਿਤ੍ਰਿਨਕੇਵਰਲਭੁਪਿਪਛਾਨਾਸੁਮ
 ਲੀਨਾਮੁਦੈਤਬਲਵਾਨਾ॥ਪਰਹਸਤਾਦਿਕਕੇਸੀਗਲਿਆਯੋ॥ਪ
 ਤਾਲਲੇਕਤੇਬਾਹਰਆਯੋ॥੨੭॥ਰਾਵਣਕੋਉਰਮਾਂਹਿਲਗਾਯੋ॥
 ਵਚਨਸੁਮੁਖਤੇਏਹੁਅਲਾਯੋ॥ਕੁਲਕੁਯਾਸੁਤਤੇਵਰਪਾਏ॥ਵਾਛ
 ਤਮੇਹਮਨੋਰਥਆਏ॥੨੮॥ਜਾਕੇਕੁਖਕਰਲਿਕਾਤਿਆਗੀ॥ਗਏ
 ਰਸਾਤਲਮੇਹਮਭੁਗੀ॥ਮਹਾਬਿਸ਼ਨੁਕੋਰੁਰਬੋਜੋਈ॥ਕੁਯੋਨਿਬਿ
 ਰਤਿਮਹਾਂਭੁਜਸੋਈ॥੨੯॥ਲਿਕਾਗੁਗੀਆਹਿਹਮਾਰੀ॥ਪੁਰਬਬ

ਸੇਸੁਤਾਹਿ ਮਝਾਗੀ। ਧਨਦਤੁ ਮਾਰੋਜੇ ਅਹੁਗਾਈ। ਤਾਹਿ ਦਬਾਈਲੇ
ਦੁਛਰਾਈ। ੩੦। ਸਾਮਪਰਾਕ੍ਰਮਜਾਬਿਧਬਨੇ। ਕੁਪਤਿਬਿਧਸੁ
ਹਿਰਦਨਗਨੇ। ਐਸੇ ਜਬੈਸੁਮਾਲਿਬਖਾਨਯੋ। ਰਾਵਣਤਾਹਿਨਿ
ਖੇਧਸੁਠਾਨਿਯੋ। ੩੧। ਐਸੇਕਹਿਨੁਨਲਾਇਕਤੇਗੇ। ਧਨਦਕੂਤ
ਹੈਗਾਰਜਗਮੇਰੇ। ਐਸੀਸੁਨਿਰਾਵਣਕੀਬਾਣੀ। ਬਹੁਰਿਪ੍ਰਹ
ਸਤਸੁਤਾਹਿਬਖਾਣੀ। ੩੨। ਸੁਰਹੋਹਿਜਗਗ੍ਰੀਤਰਜੇਤੇ। ਕੁਾਈ
ਬਿਧਨਮਾਨੇਤੇਤੇ। ਬਚਨਕਹਿਸੁਨਿਯੋਅਬਜੇਈ। ੩੩। ਬਹੁਰ
ਕਰੋਜੋਊਰਗਚਿਹੋਈ। ੩੪। ਸੁਰਅਰੁਅਸੁਰਅਹੇਜਗਜੇਤੇ।
ਕਸਪਕੇਸੁਤਸਗਲੇਤੇਤੇ। ਲਰੇਪਰਸਪਰਆਪਮਾਰੇ। ਸੁਹਿ

ਰਵਭੁਵਸਭੁਵਗਨਿਵਾਰੇ॥੩੪॥ਨਹਿਰਾਜਨਅਹਬਾਦਨਵੀਨੋ॥ਦੇ
ਵਨਦੈਤਪ੍ਰਥਮਜਗਕੀਨੋ॥ਸੁਨਯੋਪ੍ਰਹਸਤਵਾਕਅਹਜਬਹੀ॥ਰ
ਵਣਕੋਮਨਅਯੋਤਬਹੀ॥੩੫॥ਰਵਣਮੁਖਤੇਤਜਾਬਖਾਨਾਕ੍ਰਿ
ਸਕੀਯੋਊਰਮਾਹਿਮਹਾਨਾ॥ਤਾਮਰਨੈਨਕ੍ਰੋਧਤੇਕੁਏ॥ਚਾਦਿਲੀ
ਕਾਕੀਪਰਬਤਗਏ॥੩੬॥ਦੁਤਪ੍ਰਹਸਤਪਠਾਯੋਜਬਹੀ॥ਧਨਦ
ਨਿਕਾਰਲੀਕਲਈਤਬਹੀ॥ਰਵਣਲਏਬਜੀਰਸੁਸਾਥਾ॥ਲਿਕਾ
ਬਾਸਕੀਯੋਰਘਨਾਥਾ॥੩੭॥ਧਨਦਪਿਤਕੇਦਾਕਸੁਮਾਨਾ॥ਲਿਕਾ
ਛੋਡੀਬੈਠਾਬਿਬਾਨਾ॥ਜਾਇਕੈਲਾਸਸਿਖਰਮੇਚਰਯੋ॥ਤਪਕਰਸਿ
ਭੁਪ੍ਰਸਿਨਸੁਕਰਯੋ॥੩੮॥ਤਾਕੇਸਖਾਸੁਭਯੋਨਵੀਨੋ॥ਸਿਵਤਾਕੋਅਤ
ਨੰਦਨਕੀਨੋ॥ਨਗਰੀਅਲਕਾਨਾਮੁਸੁਹਾਈ॥ਵਿਸੁਕਰਮੋਤੁਸਿਵਬ

ਨਵਈ॥੩੬॥ਨਗਰੀਦਈਕਰਯੋਦਿਗਪਾਲਾ॥ਜਿਵਤਾਕੀਕੀਨੀਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ਰਾਵਣਰਾਖਸਸਾਹਿਤਸੁਹਾਯੋ॥ਸਾਨੁਜਲਿਕਾਰਾਜਸੁਪਾਯੋ॥
੪੦॥ਰਾਜਕੀਯੋਤਿਨਅਸੁਰਨਕੋਰੋ॥ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕੋਦੁਖਦੇਅਪਨੋਰੋ॥੩
ਗਨੀਕਾਲਖੀਜੋਕੋਵਈ॥ਵਿਕਟਰੂਪਜਗਮੇਨਿਰਮਈ॥੪੧॥ਵਿਦੁ
ਭ੍ਰਿਜਿਹਬਾਨਾਮਮਹਾਨਾ॥ਮਹਾਬਲੀਜੁਨਿਸਾਚਰਜਾਨਾ॥ਰਾਖਸ
ਕੋਵਿਸੁਕਰਮਾਜੋਈ॥ਮਘਦਨੋਦਿਤਿਕੋਸੁਤਸੇਈ॥੪੨॥ਦੁਹਿਤਾ
ਤਾਹਿਮੰਦੋਦਰਿਨਾਮਾ॥ਯੋਬਨਰੂਢਰੂਪਕੀਧਾਮਾ॥ਰਾਵਣਕੋਤਿਨ
ਆਪਸੁਦੀਨੀ॥ਸਫਲਸਕਤਿਦੈਖ੍ਰਿਤਿਸੁਕੀਨੀ॥੪੩॥ਵਿਰੋਚਨਕੀ
ਸੁਦਹਿਤੀਅਹੋ॥ਬ੍ਰਿਤਿਜੁਆਲਾਲੋਕਸੁਕਹੋ॥ਕਿਭੁਕਰਣਸੋਬਿਆ
ਹਨਕੀਨੀ॥ਰਾਵਣਆਪਿਤਾਜਬਦੀਨੀ॥੪੪॥ਗਿਧਰਬਰਾਜਮੈਲੁ

ਖਸਨਾਮਾ। ਤਾਕੀਸਤਾਰੁਪਕੀਧਾਮਾ। ਧਰਮਸੀਲਮਾਤਿਮਾਨਪ੍ਰਬੀ
 ਨੀ। ਰਾਵਣਾਬਿਆਹਵਿੰਡੀਖਣਦੀਨੀ। ੪੫। ਸਰਮਾਨਾਮਬਡੀ
 ਸੁਖਦਾਈ। ਸੁਭਲਖਣਗੁਣਰੂਪਸੁਹਾਈ। ਬਹੁਰਮਦੇਦਰਿਭੁ
 ਈਪ੍ਰਸਤਾ। ਮੇਘਨਾਦਜਾਯੋਤਿਨਪ੍ਰਤਾ। ੪੬। ਜਨਮਸਮੇਵਹੁਗਾਮ
 ਯੋਮੇਸੋ। ਨਾਦਕਰੇਸਾਵਨਘਨਜੈਸੋ। ਸਰਬਲੋਕਬੋਲੇਤਬਰਾਮ
 ਮੇਘਨਾਦਯਾਕੋਰੈਨਾਮਾ। ੪੭। ਕਿਰੁਕਰਣਪਾਨਿਕਹਯੋਨਰੇਸਾ। ਨਿੰ
 ਦਾਮੋਕੋਦੇਤ੍ਰਿਕਲੇਸਾ। ਤਬਾਇਕਗੁਹਾਕਰਾਇਬਿਜਾਲਾ। ਅਤਿਲਾ
 ਬੀਪੁਨਿਧਸੀਪਤਾਲਾ। ੪੮। ਨਿੰਦਾਪਾਇਮੁਢਾਅਤ੍ਰਿਹੋਇਓ। ਤਾਮੇਕਿ
 ਭੁਕਰਣਜਬਸੋਇਓ। ਰਾਵਣਲੋਕਰੁਵਾਵਣਹਾਰੇ। ਕੀਨਉਪਵੁਵਲੇ
 ਕਮਵਾਰੇ। ੪੯। ਬ੍ਰਾਹਮਣਰਿਖਸਿਬੁਹਸੁਰਦਾਨਵਾ। ਕਿੰਨਰਦੇਵਬਧੁਪੁਨਿ

ਮਾਨਵਾ ਮਹਿਰਗਲੋਹਯੇਜਗਜੇਤਾ ਮਾਰਦੁਖਾਏਸਗਲੇਤੇਤੇ ॥੫੦॥ ਸੁ
ਨੀਕੁਬੇਰਜੇਬੈਅਹਬਾਤਾ ॥ ਰਾਵਣਕੀਨਜੁਬਹੁਉਤਪਾਤਾ ॥ ਤਬਕੁਬੇਰ
ਨੈਦੁਤਪਠਾਏ ॥ ਅਧਰਮਕਰੇਨਹਿਏਹੁਅਲਾਏ ॥੫੧॥ ਸੁਨਿਦਸਕੀ
ਵਰੁਯੇਰੁਖਰੁਗ ॥ ਬਿਗਗਯੇਚਫਪਨਦਅਗਾਗ ॥ ਜੀਤਧੇਨਸੁਰ
ਕੋਬਸੁਕੀਨੋ ॥ ਪਸੁਪਕਤਾਹਿਬਿਬਾਨਹਿਲੀਨੋ ॥੫੨॥ ਠੇਰਕਰੀਖ
ਮੁਖਰਿਪੇਧਾਈ ॥ ਧਰਮਗਾਇਸੋਕਰੀਲਰਾਈ ॥ ਸਭੁਖਮੁਦਤਤਹਾਂਚੁ
ਨਿਪਾਏ ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੋਦਯੇਰੁਗਾਏ ॥੫੩॥ ਬਹੁਰਵਰਣਕੋਜੀਤਯੇਜਾ
ਈ ॥ ਸੁਰਗਲੋਕਪੁਨਿਕਰੀਚਫਾਈ ॥ ਦੇਵਰਾਜਮਾਰਣਕੀਚਾਗਾ ॥ ਬਠੀ
ਦਸਾਨਨਕੋਉਰਮਾਹਿ ॥੫੪॥ ਤੁਮਲਖੁਪੁਅਮਰਾਪੁਰਿਕੁਯੋ ॥ ਦੇਵਨ
ਸਾਥਦਸਾਨਨਕਯੋ ॥ ਬਹੁਰਸੁਰਸੁਰਖੁਪਸੁਕੀਨੋ ॥ ਰਾਵਣਕੋਸਨੇਤੋਗ

ਚਿਲੀਨੋ॥੫੫॥ਅਮਰਾਪੁਰੇਮੇਬਾਂਧੇਤੁਤਾ॥ਮੇਘਨਾਦਅਹਸੁਨੀਸੁਬਾਤ
 ॥ਬਿਗਪ੍ਰਤਾਪਵਾਨਚਛਗਯੋ॥ਦੇਵਨਸਾਬਬਰੋਰਣਕਯੋ॥੫੬॥ਜੀ
 ਤਸੁਰੇਸੁਰਬਾਧਯੋਜਬਹੀ॥ਬਿਗਛਡਾਇਪਿਤਾਨਿਜਤਬਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰ
 ਕੋਲੀਕਾਗਹਿਲਿਆਯੋ॥ਕਾਰਾਗਰਹਕੇਬੀਚਸੁਪਾਯੋ॥੫੭॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਆਪਤਤਾਂਚਲਾਏ॥ਮੇਘਨਾਦਤੇਇੰਦ੍ਰਛਡਾਏ॥ਮੇਘਨਾਦਕੋਬੰਹੁ
 ਵਰਦੇਏ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਦਰਭੋਨਨਿਜਗਏ॥~~ਮੇਘਨਾਦਕੋਬੰਹੁਵਰਦੇਏ॥~~
 ੫੮॥ਰਾਵਣਲੋਕਨਜੀਤਤਭਯੋ॥ਕ੍ਰਮਹੀਕ੍ਰਮਕੋਲਾਸਹਗਯੋ॥ਮਹਾ
 ਭੂਜਾਕੇਅਤਿਰਡਾਗਾਤਿਲਤਭਯੋਕੋਲਾਸਪਹਾਗ॥੫੯॥ਤੁਬਨੀਦੀ
 ਸੁਰਦਯੋਸਰਾਪੁ॥ਬਾਨਰੇਤੋਰੇਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਮਾਨਵਤੇਹਹਨੇਸਿਰਾਮਾ॥
 ਨੀਦੀਸੁਰਕ੍ਰਪਿਭੁਖਯੋਰਾਮਾ॥੬੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਭੁਯੋਸਾਪੁਨਹਿਗੇਨਸ

੩੮

ਨੀਦੀਕੋਲਾਸ

ਠਗਵਲਉਠਗਰਬਾਇ। ਸਹਸੁਬਾਹੁ ਤਗਰਪੁਤਿਗਯੋਲਰਨਹਿਤ
ਧਾਇ॥੬੧॥ ਚਿ ॥ ਤਾਪੁਰਿਨਿਕਟਨਰਬਦਾਤੀਗ। ਠੋਰਕੀਯੋਦਸਾ
ਨਨਬੀਗ। ਰਾਵਲਤੁਗਨਰਬਦਾਨਾਏ॥ ਸਿਵਪੁਜਨਹਿਤਫੁਲਮੰ
ਗਾਏ॥੬੨॥ ਕੁਸਆਸਨਪਰਤਾਰਪਟਿਬਗ। ਕੀਨੋਸਿਵਪੁਜਨ
ਆਡਿਬਗ। ਹੋਮਲਿਗਦਸਪਰਮਸੁਹਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਤਾ
ਹਿਨਵਾਏ॥੬੩॥ ਤਹੀਸਮੇਅਰਜੁਨਵਦੁਬੀਗ। ਨਾਰਿਨਜਾਹਿ
ਤਨਰਬਦਾਨੀਗ। ਨਵਤਤਾਭੁਜਦੇਤੁਪਸਾਰੇ॥ ਥਾਂਭੁਯੋਸਗ
ਲਨਰਬਦਾਵਾਰੇ॥੬੪॥ ਓਲੋਟਨੀਰਤੀਗਨਿਕਸਾਨੇ॥ ਰਾਵਲ
ਆਸਨਫਲਬਹਾਨੇ॥ ਭੁੰਜਨਵਾਰਪ੍ਰਵਾਹਬਹਾਏ॥ ਪੁਜੀਨਪੁ
ਜਾਸਿਭੁਓਠਾਏ॥੬੫॥ ਰਾਵਲਦੁਤਪਠਾਏਜਬਹੀ॥ ਪੇਖਸਹੀਜਭੁਜਾਨੇ

ਪਤਬਹੀ। ਰਾਵਣਪਾਸਨਿਵੇਦਨਕਰਯੋ। ਰਾਵਣਜਾਇਤੁਹਾਂਤਿ
 ਨਲਰਯੋ॥ ੬੬॥ ਬਾਧਦਸਾਨਨਕੋਪਰਲਿਆਯੋ। ਪੁਲਸਤਜਾਇ
 ਪੁਨਿਤਹਾਛੁਡਾਯੋ। ਕਿਸਕਿੰਪਾਬਾਲੀਕੇਸਾਥਾ। ਬਹੁੰਰਿਗਯੋਲਰ
 ਨੇਰਪੁਨਾਥਾ॥ ੬੭॥ ਤਾਨੇਕਖਮਾਹਿਗਹਿਲੀਨੋ। ਚਾਰਸਮੁਦਿਰਬੁ
 ਮਣਕੀਨੋ। ਬਹੁਰਆਨਪਰਤਿਆਗਨਕਯੋ। ਰਾਵਣਰਾਮਸਖਾਤਿ
 ਨਭਯੋ॥ ੬੮॥ ਰਾਵਣਗਯੋਬਹੁਰਬਾਲਿਦੁਆਰੇ। ਬਾਵਣਪਾਦਅਹੁ
 ਠਾਅਰੇ। ਵਸਯੋਜਨਮੇਪਰੇਸੁਜਾਇ। ਪਰਆਯੋਓਰੇਮੇਬਿਸਮਾਇ
 ੬੯॥ ਮਹਾਬਲੀਰਾਵਣਅਹਰੀਤਿ। ਸਗਲਲੋਕਵਸਕੀਨੇਜੀਤਿ
 ਕੁੰਗੇਕੁੰਗਸਗਲਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਵਣਬੈਠਲੋਕਪੁਰਮਾਹੀ॥ ੭੦॥
 ਰਾਵਣਇੰਦਰਜੀਤਸੁਕੋਰੇ। ਆਬਿਪਰਾਮਪ੍ਰਭਾਵਸੁਹੋਰੇ। ਰਾਵਣ

ਲੋਕਰੁ ਵਾਵਣੁ ਗਾਗਾ। ਰਾਮਤੁ ਮੇਰੁ ਭ੍ਰੀਤੁ ਗਾਗਾ। ੧੧। ਮੇਖਨਾ
 ਦਾ ਅਤਿ ਬਲ ਬੋਝੇਈ। ਰਣਮਾਹਿਮਾਰ ਘੋਲਖਮਣੁ ਜੋਈ। ਕਿਭੁਕਰ
 ਨੁਸਮਸੈਲ ਅਕਾਰ। ਤੈਰੁ ਭ੍ਰੀਤੁ ਰਤੁ ਰਯੋਮਾਗ। ੧੨। ਸਖਾਤਨ
 ਰਾਇਣਤੁ ਜਗਦਾਇ। ਜਗਤ ਸਰੂਪ ਸੁਪ੍ਰਭੂ ਅਨਾਇ। ਬਾਵਰਜੈ
 ਗਮਜੋ ਜਗਮਾਹੀ। ਰਾਮਸੁ ਤੇਹਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ੧੩। ਤੇਰੇ ਨਾਤਿ
 ਕਮਲ ਨਿਰਮਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਪਿਤਾਮਾਹਿ ਕੁਯੋ। ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ ਅ
 ਗਨਿ ਪੁਨਿ ਜੋਈ। ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਸੋਈ। ੧੪। ਲੋਕ ਪਾਲ
 ਸਰੂਪੁ ਜਤੇ ਕੁਯੋ। ਨੈਨ ਦੁਤੇ ਗਵਿਸਾ ਸਿਨਿ ਰਮਯੋ। ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸ
 ਜਨੀਤ ਵਕਾਨ। ਤਵ ਘਾਨਨ ਤੇ ਉਪਜੀ ਉਪਾਨ। ੧੫। ਅਜੁਨੀਆ
 ਹਿ ਕੁਮਾਰ ਸੁਜੋਈ। ਉਪਜੇ ਤਵ ਘਾਨਨ ਤੇ ਸੋਈ। ਜਿਘਾਜਾਨੁ ਉਰੁ

ਨਿਰਮਲੇ। ਭੁਵਆਦਿਕ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਭੁਏ। ੧੬। ਕੁਖਿ ਦੇਸ ਤੇ ਹੋ ਭੁਗਵਾ
 ਨ। ਚਰੇ ਸੰਗ ਰਹੁਏ ਮਹਾਨ। ਏਵ ਬਰਲ ਸਤ ਨ ਤੇ ਕੁਏ। ਬਲ ਖਿਲ
 ਤੇ ਜਾਨਿ ਰਮਏ। ੧੭। ਮੇਢ ਰਤੇ ਤੇ ਅਮਉਪ ਜਾਯੋ। ਗੁਰ ਤੇ ਮਿਤੁ ਜਨ
 ਮਿਪੁ ਨਿਪਾਯੋ। ^{ਚਿਤ}ਕਿਧ ਹੋ ਤੇ ਤੈ ਨੈਨ ਉਪਾਏ। ਗਭਿਨ ਤੇ ਪਰਬਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
 ਏ। ੧੮। ਕਿਸਨ ਤੇ ਪਨ ਸਿਤ ਤਿ ਕੁਈ। ਅਖੀ ਸਕੁਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮ
 ਲੀ। ਨਖ ਤੇ ਕੁਏ ਖਰਾਦਿ ਕਦੇ ਵ। ਵਿਸਰੁ ਪਤੁੰ ਆਲਖ ਅਕੁਏ। ੧੯।
 ਮਾਇਆ ਸਕਤਿ ਮਿਲੇ ਰਪੁ ਗਾਇ। ਨਾਨਾ ਰੁਪ ਸੇ ਹਿਦਿ ਖਾਇ।
 ਅਸਥਾ ਵਰਜੇ ਗਮ ਜੀਵ ਸੁਜੇਈ ਜੀਵੇ ਤਵ ਅਵਲੈ ਬਨ ਤੇਈ। ੨੦।
 ਤਵ ਸਿਪੁ ਕਤਿ ਸੁਨਿ ਖਲਵਿ ਹਾਗ। ਤੇ ਬਿਨ ਗਮ ਸੁਸਗਲ ਅ
 ਸਾਗ। ਖੀਗ ਬਿਆਪ ਕਾਜਿ ਉਪੈ ਪੀਉ। ਤਿਉ ਤੁੰ ਰਾਮ ਸਗਲ ਕਾਜੀ

ਉ॥੨੧॥੨੨ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈਨ ਭੁਮੇ ਰਵਿ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ਤਿਨ
ਹਿ ਤੇ ਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈ ਪੁਰਣ ਪਰਮਾਨਿ ਦਾ ॥੨੩॥੨੪ ॥ ਸਬੰਗ ਨਿਤ
ਏਕਤੁ ਅਹੇ ॥ ਗਿਆਨ ਚਖੁ ਬਿਰਲ ਕੋਲੇ ॥ ਤਵ ਅਵਲੀ ਬਾਬਿ
ਬੁਧ ਸਭੁ ਜੀਵੇ ॥ ਘਾਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ॥੨੫॥੨੬ ॥ ਵਿਸੁ ਸਭ
ਵਰ ਜੀਗਮ ਜੇਤੀ ॥ ਤੇ ਹ ਨਾ ਗਇਲੁ ਰਚੀ ਜੁ ਤੇਤੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਨੈ
ਨਨ ਹਿ ਤੇ ਕੋਲੇ ਖੇ ॥ ਜਿਉ ਵਿਗਾ ਅੰਧਨ ਸੂਰ ਘਪੇ ਖੇ ॥੨੭॥੨੮ ॥ ਘੇਰੀ ਜੇਉ
ਗਗਿਆਨ ਚੰਦਾਗੇ ॥ ਤੇ ਕੋ ਪੇਖੇ ਦੇਹ ਮਝਾਗੇ ॥ ਬਿਦਸੀ ਜਬੇ ਦਾਂਤ ਜੁ ਜੇ
ਈ ॥ ਤਾਂ ਕਰੈ ਤੇ ਹ ਨਿਹਾਰੈ ਤੇ ਈ ॥੨੯॥੩੦ ॥ ਤੇ ਪਦ ਭੁਗਤਿ ਪੁਗੀ ਸੂਰ
ਗਮਾ ॥ ਫੁਫੁਤਿ ਤਾਹਿ ਪਿਖੇ ਚਿਦ ਪਾਮਾ ॥ ਤੈ ਸਬੰਗ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾ
ਨੇ ॥ ਤਵ ਅੰਗੇ ਮਮ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥੩੧॥੩੨ ॥ ਜਿਉ ਮਖਿ ਮਾਂ ਕਰੈ ਅਰੁ

ਗੀਜਨਾ। ਤੇਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੇਹ ਮਭੁੰਜਨਾ। ਕਾਲ ਦੇਸ ਵਿਗਨਾਹਿ
 ਤੁਮਹੇਗ। ਤੁਇ ਕੇਚਤ ਨਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ। ੧੧। ਅਜ ਅਖਰ ਚਲਨਾਹਿ
 ਕਨਾਹੀ। ਤਿਸ ਬੰਗਿ ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਂਹੀ। ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਪੁਰਾ ਅਹਿਅ
 ਨਿਤਾ। ਤੁਈ ਸੁਰਜਗ ਮੇਰੁ ਗਵੀਤਾ। ੧੨। ਹੇ ॥ ਕਪਟਨ ਮਾਇ
 ਕਜਾਹਿ ਮੇਰੁ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਰਾਮਾ। ਸੇਵਕ ਸਾਥ ਅਭਿਨ ਜੋ ਕਰੇ ਜਨਨ
 ਕੇਕਾਮਾ। ੧੩। ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤਿ
 ਸਿਬਾਹਿ ਉਤਕੰਡੇ ਦੁਤੀਯੋਪਿਆਇ। ੨। ਸ੍ਰੀਰਾਮੇ ॥ ਹੇ
 ॥ ਬਾਲੀਐ ਸੁਰੀਵੇ ਕੇ ਜਨਮ ਸੁਨਨ ਕੀਚਾਹਿ। ਸੁਨੇ ਸੁਰੇ ਸੁਰ
 ਭਾਨੇ ਮੇਰੁ ਏਕ ਪੀਜਗ ਜਗ ਮਾਹਿ। ੧੪। ਅਗਸਤ ॥ ਹੇ
 ॥ ਮੇਰੁ ਨਾਮਾਇ ਕੇਹ ਮਪਹਾਰਾ। ਬੀਚ ਸਿੰਗਿ ਮਾਇਲਗੀ ਅਪਾਰ

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀਤ ਹਿ ਸਰਾਉ ਦਾਰਾ ਸੋਯੋ ਜਨ ਜਾ ਕੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਚਤੁਰਾਨਨ ਦੇਵ ਕਿਸੀ ਪੁਨਿ ਕਾਲਾ ਤੁਮੇ ਕਰੀ ਸਮਾਪਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਦਿਬ ਆਨੰਦ ਨੈਨ ਜਲ ਆਯੋ ਨੈਨ ਨੇਤ ਧਰਮਾ ਹਿ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ੩ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਰਤਾ ਹਿ ਕਰਮਾ ਹੀ ॥ ਪਿਆਨ ਕਰਯੋ ਕਛੁ ਤਾਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਭੁਮੈ ਤਜਯੋ ਸਲਿਲ ਮਹਾਨਾ ਤੰਤ੍ਰੇ ਉਪਾਜਿ ਓਕ ਪਿਬ ਲਵਨਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਤਕੋ ਭਾਖਯੋ ਬਹੁ ਰਬਿ ਪਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਚਿਤ ਕਾਲ ਬਸੋ ਇਹ ਤਤਾ ॥
 ਰੋਗ ਜੋ ਮੋਹ ਜਮੀ ਪਮਹਾਨਾ ਬਹੁ ਰੇਤ ਵਹੁਇ ਪੈ ਕਲਿਆਨਾ ॥
 ५ ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਖਯੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਾਸ ਕੀਯੋ ਬਾਨਰ ਤਹਿ ਤਬ
 ਹੀ ॥ ਯਾ ਬਿਪਬੀਤੇ ਬਹੁ ਤੁਜੁ ਕਾਲਾ ॥ ਰਿਖ ਗਜ ਤਹਿ ਰਹੇ ਬਿਸ
 ਲਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਜਮੇ ਫਲ ਹਿਤੁ ਕਾਪਿ ਗਯੋ ॥ ਵਾਪੀ ਏਕ ਨਿਹਾਰ ਤੁਭ

ਯੋ॥ ਵਿਬਾਜਿਲਾਮਾਇਲਗੀਅਪਾਗਾ॥ ਨਿਗਮਲਤਾਮੇਰੇਰਿਯੋ
ਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਾਨੀਪੀਵਨਕੇਹਿਤਗਯੋ॥ ਤੁਹਿਛਾਅਕਪਿਦੇਖਤਿ
ਕੁਯੋ॥ ਤਾਕੋਔਰਕਪੀਸੁਰਮਾਨਾ॥ ਕੁਦਪਰੇਜਲਮਾਹਿਮਹਨਾ॥
੨॥ ਤਾਂਮੇਔਰਨਬਾਨਰਪਾਯੋ॥ ਨਿਕਸਬੇਗਜਲਬਾਹਰਾਯੋ॥
ਨਿਜਤਨੁਜਿਦਾਰਿਨਾਰਿਨਿਹਾਰੀ॥ ਵਿਸਮੇਕੁਯੋਜੁਚੀਤਮਝਗੀ॥
੩॥ ਤੁਹਿਜਮੇਜੁਰਨਾਇਕਾਯੋ॥ ਪੁਜਾਪਤਾਮਹਿਠੇਰਜਿਧਾਯੋ॥
ਮਧਆਨਜਮੇਪੇਖੀਤਹਿਨਾਰੀ॥ ਮਨਰਮਾਤਨੁਪ੍ਰਕਾਅਪਾਰੀ॥ ੪॥
ਮਨਮਬਬਾਨਜੁਰੇਜੁਰਲਾਗੇ॥ ਪੀੜਤਕੁਏਜੁਬੀਰਯਾਤਿਆਗੇ॥
੫॥ ਬੀਰਯਬਾਲਨਮਾਹਿਗਿਰਾਏ॥ ਬਾਲੀਜਨਮਸੁਤਾਤੇਪਾਏ॥ ੬॥
੭॥ ਸ਼ਕਰਤੁਲਪਰਾਕ੍ਰਮਕੁਯੋ॥ ਪੇਖਪੁਰਿਦਰਤਾਂਬਿਗਸਯੋ॥ ਸੁਵਰ

ਦੁਮਾਲਾਤਕੇਗਾਲਿਭੂਗੀ॥ਆਪਗਾਇਉਜੁਰਲੋਕਮਸ਼੍ਰੀ॥੧੩॥ਤ
ਹੀਸਮੇਤਹਿਕੁਨਸੁਆਯੋ॥ਦੇਖਕੁਮਨੀਬਹੁਤਲੁਕੁਯੋ॥ਕੁਮਾਨੀ
ਨਿਕਦਜਬੈਗਵਿਗਯੋ॥ਗੀਵਾਮਾਹਿਰੇਤੁਗਿਰਪਯੋ॥੧੩॥ਤਾਹਿ
ਰੇਤਤੇਬੈਗਮਹਾਨਾ॥ਬਾਨਰਏਕਕੁਯੋਬਲਵਾਨਾ॥ਤਾਹਿਜਹਾਇ
ਕਦੇਹਨੁਮਾਨਾ॥ਆਪਗਯੋਨਕੁਮੀਰਲਕੁਨਾ॥੧੪॥ਦੇਨੇਸਤਤਿ
ਹੇਤਲੋਕੁਮਾਨੀ॥ਗਈਕਹੀਪੁਨਿਅੰਰੇਕਾਨਨੀ॥ਤਹਾਂਜਾਇਵਹੁ
ਜੇਈਗਤੀ॥ਬਹੁਰਿਜਾਗਤਨਾਂਪਿਖਯੋਪਕੁਤੀ॥੧੫॥ਪੁਰਬਾਜੀਊ
ਤਨੁਕਪਿਹੁਇਗਯੋ॥ਹੇਰਅੰਬਿਕੁਊਰਕੁਯੋ॥ਫਲਮੁਲਾਦਿਕੁਬ
ਹੁਤਮਿਲਾਇ॥ਪੁਤਦੇਉਪੁਨਿਜੀਗਲਵਾਇ॥੧੬॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ
ਅਭਿਬਿਦਿਨਧਾਗਾ॥ਅੰਗੇਖੜ੍ਹੇਰਿਖਸਿਰਦਾਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਤਾਅਸ਼੍ਰਾ

ਸਨਕਰਯੋ। ਕਪਿਕੁੰਜਰਕੋਇਹੁਚਿਰਯੋ। ੧੧। ਰਾਜਦਯੋਤੋਕੋਧਰਾ
ਹੀ। ਸੁਖੀਬਸੋਅਪਨੇਘਰਮਾਂਹੀ। ਤੁਹਾਂਦੇਵਤਾਦੂਤਬੁਲਾਯੋ। ਬ੍ਰਹ
ਮਾਤਾਕੋਏਹੁਅਲਾਯੋ। ੧੨। ਦਤਜਾਹੁਮਮਾਐਸੁਮਾਨਾ। ਸਿਰਿ
ਲਿਜਾਵੇਕਪਿਬਲਵਾਨਾ। ਕਿੰਸਕਿੰਧਾਨਗਰੀਦਿਬਸੁਹਾਈ। ਏ
ਸੁਕਰਮਾਨਿਜਹਾਬਬਨਾਈ। ੧੩। ਸੁਬਸੁਕੁਗਅਹੇਜਾਂਮਾਂਹੀ।
ਦੇਵਨਕੀਰੀਮਜਾਮੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਮੇਰੁਗਸਿੰਘਾਸਨਲੀਜੋ। ਰਾਜਤਿ
ਲਕਯਾਕਪਿਕੇਦੀਜੋ। ੨੦। ਸਪਤਦੀਪਗਤਿਬਾਨਰੇਜਈ। ਮ
ਹਾਬਲੀਅਤਿਦੁਰਜਯਤੇਈ। ਤੇਸਕੁਯਾਕੋਹੇਹਿਅਧੀਨਾ। ਯਾ
ਬਿਧਮੋਹਬਚਨਸੁਕੀਨਾ। ੨੧। ਜਬਨਾਗਾਇਨਰਾਅਵਤਾਰ
। ਪਾਰੋਗੋਤਾਧਰਾਇਮਝਾਗਾਦਸਰਬਕੇਘਰਨੀਕੇਆਵੇ। ਰਾਮ

੩੮੬

੨੪

ਨਾਮਜਗਮਾਂਹਿਕਹਾਵੇ॥੨੨॥ਧਰਣੀਭ੍ਰਾਰਾਸੁਰਬਲਧਾਰੀ॥ਤਨਾ
ਸਿਹਿਤਾਅਹਿਮੁਰਾਰੀ॥ਤਬਕਪਿਤ੍ਰਾਹਿਜਹਾਇਤੁਪਰੇ॥ਲਿਕਾ
ਜਾਇਲਗਾਈਕਰੇ॥੨੩॥ਐਸੇਕਹਿਬਿਧਦੁਤਪਠਾਯੋ॥ਦੇਵਦੁਤਮ
ਤਿਮੀਤਿਜੁਆਯੋ॥ਜਿਉਜਿਉਬ੍ਰਹਮਾਅਇੰਸੁਦੀਨੀ॥ਤਿਉਹੀਤਿ
ਉਸਰੁਤਾਂਹਿਸੁਕੀਨੀ॥੨੪॥ਦੇਵਦੁਤਬਹੁਰੇਫਿਰਗਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਪਾ
ਸਿਨਿਵੇਦਨਕਯੋ॥ਤਾਦਿਨਤੇਕਿਸਕਿਧਾਰਾਮਾ॥ਬਾਨਰਕੁਪਨਕੀ
ਯਾਹਿਧਾਮਾ॥੨੫॥ਸੁਬੇਸੁਤੰਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਤੀਕੰਗੀਸੁਥ
ਰੇ॥ਕੁਕੋਨਿਖਲਸੁਕੁਰਉਤਾਰਯੋ॥ਲੀਲਾਕੰਨਰਤਨੁਤੋਧਾਰਯੋ॥
੨੬॥ਸੁਬਕੁਤਰਿਦਅੰਤਰਰਾਮਾ॥ਨਿਤਮੁਕਤਿਤੁਚੇਤਨਧਾਮਾ॥ਅਖੰ
ਡਨਿਦਸਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਿਆਬਲਏਹਜੁਰਾਖਸਮਾਰੇ॥੨੭॥ਚਰਯਾ

ਤੇਰੀ ਸਿਤ ਸੁਗਾਵੇ। ਲੀਲਾ ਮਾਨੁਖ ਦੇ ਹ ਬਨਵੇ। ਤੇਰੇ ਜਸੁ ਸਭ ਪਾਪ
 ਸੁਹੇਗੇ। ਸਭੁ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਕਰੇ। ੨੪॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਬਾਲੀ ਐਸੁ
 ਰੀਵ ਜਨ ਮਨ ਰਗਾਵਈ। ਮਰਤੁ ਲੋਕ ਕੇ ਮਾਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਈ
 ॥ ਜਨ ਮਸੁ ਪਾਵਨ ਭੁਯੋ ਮਿਲਯੋ ਤਵ ਸਿਰਾ ਮੁਰਾਰੀ। ਹਿਮੁ ਕਤ ਹੋ
 ਇ ਜਗ ਮਾਹਿ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਪਾਤਕ ਭਾਰੀ। ੨੫॥ ਚੋ ॥ ਅਬ ਮੇਕ
 ਬਾਬ ਖਾਨੇ ਰਾਮ। ਤੇਹ ਮਿਲੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾ। ਜਾਹਿਤ ਸੀਤਾ ਹਰੀ
 ਦਸਾਨਨ। ਸਿ ਅਬ ਬਾਤਿ ਸੁਨੋ ਨਿਜ ਕਾਨਨ। ੨੬॥ ਪੁਰਬ ਸਤ ਯੁ
 ਗ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਸੁਤ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ। ਕਹਿਓ ਇਕਾਂਤਿ ਹੁ
 ਤੇ ਦੁਹ ਕਾਨਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਦ੍ਰਿਗ ਪੁਨਿ ਜਾਇ ਦਸਾਨਨ। ੨੭॥ ਨਿਮ
 ਰ ਭਾਵ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕਰੀ। ਮੁਖ ਤੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨ ਉਚਰੀ। ਕਿ ਬਲਵੰਤ ਸੁ

ਦੇਵਨਮਾਂਗੀ। ਜਾਕੇ ਅਸ਼੍ਰੇ ਦੇਵਰਹਾਈ। ੩੩। ਕਾਕੇ ਬਲਜੁਰਗਣ ਅਰਿ
ਦੋਗੇ। ਕਾਹਿ ਦੁਜਾਤੀ ਅਜਨ ਸੁਕਰੇ। ਕਾਕੇ ਯੋਗੀ ਪਰੇ ਪਿਆਨ। ਏਹ ਸਿ
ਦੇਹ ਸੁਮੇਹ ਮਹਾਨ। ੩੩। ਅਕੇ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵ ਭੁਨੀ ਜੇ ਮੇਹ ਸਿ ਦੇਹ ਨਿਵਾਰ
ਣ ਕੀਜੇ। ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਪਾਰ ਉਰ ਪਿਆਨ। ਤੁੰ ਹਿਰੋ ਦੇ ਕੀਨੀ ਕੀ
ਜਾਨ। ੩੪। ਦਸਾਨ ਨ ਕੋਤਿ ਹਏ ਹੁਬਖਾਨੀ। ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਮੇਰੀ ਬਾ
ਨੀ। ਜੇ ਸੁਭ ਜਗ ਕੇ ਕਰਤਾ ਅਹੇ। ਜਨਮ ਜਗਾਇ ਕਜਾ ਕੇ ਨਹੇ। ੩੫
ਸੁਸੁਰ ਜਾਕੇ ਸਿਗਾਨਿਵਾਸੀ। ਹਰਿਨਾਰਾਇਣ ਤੇ ਅਥਿਨਾਸੀ। ਜਾਕੇ
ਨਾਰਿਕ ਮਲ ਨਿਰਮਯੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਲੋਕ ਪਿਤਾ ਮਯੁਯੋ। ੩੬। ਬਾਵਰ
ਜਗਮ ਜਗਤ ਸੁਜੇਈ। ਜਾਨੇ ਨਿਖਲ ਉਪਾਯੋ ਜੇਈ। ਤਾਅਵ ਲਿਬਨ
ਦੇਵ ਸੁਧਾਰੇ। ਰਣ ਮੰਡਲ ਅਰਿ ਪੁਜਾ ਸਿੰਘਾਰੇ। ੩੭। ਯੋਗੀ ਤਾਕੇ ਸਰੇ ਪਿਆ

ਨਾ। ਤਾਹਿ ਅਜੇ ਪੁਨਿ ਬਿਪ ਮਹਾਨਾ। ਆਬਿ ਪਸੁ ਨਿਰਿਖ ਵਰਕੀ ਬਨੀ
 ॥ ਰਾਵਣ ਪ੍ਰਸਨ ਬਹੁ ਗਇ ਹਠਾਨੀ। ੩੮॥ ਵਾਨ ਵਦੈ ਤਬਿ ਨ ਕਰਮਾਗੇ।
 ਕੇਗਾ ਤਿਪਾਵੇ ਜਗਤ ਮਝਾਗੇ। ਬਹੁ ਗਮਨੀ ਸੁਰਏ ਹੁ ਅਲਾਈ। ਸੁਨ
 ਰਾਵਣ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਈ। ੩੯॥ ਬਿਨੁ ਬਿਨ ਦੇਵ ਕੇ ਮਾਗੇ। ਦੈਤ ਜਾ
 ਹਿ ਸੁਰ ਲੋਕ ਮਝਾਗੇ। ਰੁਗ ਰੁਗ ਸਾਕ੍ਰਿਤ ਖੇਕਗੇ। ਗਿਰੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਭੁ
 ਮੇ ਪਾਗੇ। ੪੦॥ ਪੁਰਬ ਪੁਨਿ ਪਾਪ ਅਧੀਨ। ਜਾਮੇ ਮਰੇ ਹੋਹਿ ਅਤਿ ਦੀਨ
 ॥ ਬਿਸਨ ਜਾਹਿ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਮਾਗੇ। ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਪਾਹਿ ਉਦਾਗੇ। ੪
 ॥ ਮੁਨਿ ਕੇਵਾ ਕਸਨੇ ਯੋਕਾਨਾ। ਰਾਵਣ ਹਰਖ ਭੁਯੋ ਸੁ ਮਹਾਨਾ। ਹਰਿ
 ਕੇ ਸਿਰਾ ਸੁਕਰੇ ਲਗਾਈ। ਅਹ ਚਿਤਾ ਮਨ ਮੇ ਉਪਜਾਈ। ੪੨॥ ਰਾਵਣ
 ਕੇ ਉਰ ਕੀ ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ। ਕੀਨੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਬਖਾਨਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾਂਙੁ

ਜੇਈ। ਹਿਵੇਗੋ ਬਿਨ ਜਿਸੇ ਜੇਈ॥੪੩॥ ਕਿੰਚਿਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਕਰੋ। ਸਖੀ
 ਦਸਾਨਨ ਸਾਜਗ ਟਿਹੋ। ਆਬਿਧਤਾਂ ਮੁਨਿ ਰੁਖ ਮਹਾਨਾ। ਬਹੁ ਰਿਕੀਯੋ
 ਤਿਨ ਏਹੁ ਬਖਾਨਾ॥੪੪॥ ਅਤਿ ਮਾਇਕ ਹਰਿ ਆਹਿ ਅਰੁਪ। ਕਹਿ ਦਸਾ
 ਨਨ ਤੁਕੋ ਰੁਪ। ਹੈ ਅਸਥਾਵਰ ਜੇਗ ਮਮਾਹੀ। ਨਦੀ ਆਨਿ ਅਰੁਪੁਨਿ
 ਕਾਨਨ ਮਾਂਹੀ॥੪੫॥ ਦੋ ॥ ਉਕਾਰ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਤਬਾਸ ਤਿਪਹਿ ਚਾ
 ਨਾ। ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਔਰ ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਰੁਪ ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਨਾ॥੪੬॥ ਚੌ ॥
 ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਧਾਰ ਸੁਜੇਈ। ਸੇ ਸਰੁਪ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਜੇਈ। ਸਰਬ ਦੇ
 ਵ ਅਰੁ ਸਾਗਰ ਜੇਤੇ। ਹਰਿ ਕੋ ਰੁਪ ਪਛਾਨੇ ਤੇਤੇ॥੪੭॥ ਸੁਰਗ ਚੰਦ ਸੂ
 ਰ ਪੁਨਿ ਕਾਲਾ। ਦੇਵ ਗਜ ਅਮਵਾ ਯੁ ਬਿਜਾਲਾ। ਅਗਨਿ ਮਿਤੁਨੇ
 ਰਿਤ ਪੁਨਿ ਜਾਨਾ। ਜਲ ਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੁਰ ਮਾਨਾ॥੪੮॥ ਅਰਿ ਸੁਰ

ਸੁਰਹਯੇਜੇਤੇ॥ਹਰਿਕੋਰੂਪਪਛਾਨੇਤੇਤੇ॥ਜੁਲਤਿਤੇਜਸਗਪਾਲੇਦੇਵ॥ਹਰੇ
 ਵਿਸੁਪੁਨਿਕਰੇਅਕੁਵ॥੪੯॥ਅਬਿਨਾਸੀਦੇਵਕਰੇਜਗਲੀਲਾ॥ਬਿਸੁ
 ਸਨਾਤਨਸਿੰਦਰਭੀਲਾ॥ਬਿਆਪਤਿਤਾਹਿਤਿਲੋਕੀਸਾਰੀ॥ਥਾਵਰਜੀ
 ਗਮਜਗਤਮਧੁਰੀ॥੫੦॥ਨੀਲਕਮਲਸਮਦੇਵਸੁਹਾਏ॥ਦਾਮਨਿਸੇਪ
 ਟਤਨੁਪਹਿਰਾਏ॥ਜਾਬੁਨਦਤਨਪ੍ਰਭਾਅਪਾਰੀ॥ਦਾਮਅੰਗਸੀਬਸੇਥੀ
 ਦਾਰੀ॥੫੧॥ਨਿਤਅਨੰਪਾਇਨਦੇਵੀਜੇਈ॥ਤਾਹਿਅਭਿਗਨਿਹਾਰੇ
 ਜੇਈ॥ਦਾਨਦੇਵਸੁਪਨਿਗਜੇਤੇ॥ਤਾਹਿਨਿਹਾਰਸਕੇਨਹਿਤੇਤੇ॥੫੨॥
 ਯਾਗਪਾਠਤਪਤੀਗਥਦਾਨਾ॥ਤਾਕਰਕੁਸੇਨਹਿਕੁਗਦਾਨਾ॥ਜਾਪਰੁ
 ਆਪਪ੍ਰਸਾਦਸੁਧਾਰੇ॥ਜੇਈਤਾਕੋਰੂਪਨਿਹਾਰੇ॥੫੩॥ਅਮਲਾਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਭਵਭੀਤਰੇਜੇਈ॥ਬਿਸੁਨਾਗਾਇਨਪੇਖੇਤੇਈ॥ਯਥਾਰਥਦੇਖਨਕੀਤਦ

ਚਗਾਭੁਬੋਰੁਪਸੁਨੇਅਬਤਾਹਿ॥ ੫੪॥ ਤ੍ਰਿਤਾਯੁਗਅਵੇਗੋਜਬਹੀ॥ ਨਰ
ਪਤਿਰੁਪਧਰੇਗੋਤਬਹੀ॥ ਦੇਵਮਨੁਖਨਕੋਪਿਤਧਾਗੇ॥ ਇਖਵਾਕਵੇਸ
ਹਰਿਲੋਅਵਤਾਗੇ॥ ੫੫॥ ਦਾਸਰਥੀਵਹਰਾਮਕੋਰੇਯੈ॥ ਮਤਾਪਰਾਕੁ
ਮਕੁਮੇਅੰਯੈ॥ ਪਿਤਾਮਾਇਸੁਪਾਨਿਮਾਨਸੁਸੀਸਾ॥ ਰਾਮਦਸਾਨਨ
ਵੇਜਗਦੀਸਾ॥ ੫੬॥ ਕ੍ਰਾਤੁਸਹਿਤੁਸਹਿਤਾਨਿਜਵਾਮਾ॥ ਆਵਹਿ
ਗੇਦਿਰਿਕਬਨਰਾਮਾ॥ ਵੇਪਰਮਾਤੁਮਰਾਮਅਨੁਪਾ॥ ਨਿਜਮਾਇ
ਆਕਰਜਗਾਸਰੂਪਾ॥ ੫੭॥ ਆਬਿਧਮੇਤਵਕੀਨਬਖਾਨਾ॥ ਵੇਸਤ
ਰਸਹਿਤਰੁਪਕੁਗਵਾਨਾ॥ ੫੮॥ ਮਾਸਹਿਤੁਰਾਮਜਬਹੇਈ॥ ਕੁਸਿ
ਯੋਕੁਗਤਿਕੁਵਕਰਸੇਈ॥ ੫੯॥ ਆਬਿਧਸੁਨਯੋਅਸਰਪਾਤਿ
ਜਬਹੀ॥ ਧਿਆਨਬਿਚਾਰਕੀਯੋਤਿਨਤਬਹੀ॥ ਤੇਰੇਸਿਗਵੇਰਉਰ

ਰਧਾਗਾ ਰਵਲੁ ਭੁਯੋ ਸੁਹਰਖ ਅਪਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸਦੈ **ਯਾ** ॥ ਰਵਲੁ ਨਿਮਿਤ ਸਕੁ ਲੋਕ
 ਮੇ ਅਵਤ ਭੁਯੋ ਲੋਕੇ ਸਾ ॥ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੇ ਲੋਕ ਤਿਨ ਵੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕਲੇਸਾ ॥ ੫੭ ॥ ਯੋ
 ॥ ਤਵਲੁ ਰਨੇ ਹਿਤ ਹੇ ਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ਰਵਲੁ ਬੀਰ ਬਡੋ ਮਤਿ ਮਾਨਾ ॥ ਸੀਤਾਤ
 ਬਨ ਮਾਹਿ ਚੁਰਾਈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਨਿਜ ਬਧ ਮਨ ਹਬ ਜਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਦੈ **ਯਾ** ॥ ਯਾ
 ਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹੈ ਪਾਛਿ ਹੈ ਪੁਨਿ ਅੰਰਨ ਕੋ ਨਰ ਕੁਖ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਆਖੁ ਖਾਓ
 ਰ ਅੰਰ ਗੁਤ ਨੇ ਪਨ ਧਾਨ ਮਹਾ ਪੁਨਿ ਤਾ ਪਾਰਿਆਵੇ ॥ ਦੁਖ ਅਨਿਤ ਮਿਟੈ ਸੁ
 ਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਅਨਿਤ ਉਮਾ ਜਗ ਪਾਵੇ ॥ ਬਿਧਿ ਮਿਟੈ ਜਗ ਮੰਡਲੰ ਪਰ ਕੇਤ
 ਨੁ ਯਾ ਜਗ ਫੇਰਨ ਆਵੇ ॥ ੫੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉ
 ਮਾ ਮਹੇਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਉਤਕਾਡੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਪਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਅਗ
 ਸਤੋ **ਵਾਚ** ॥ ਸਦੈ **ਯਾ** ॥ ਏਕ ਸਮੇਚ ਤੁਰਾਨ ਨ ਕੇ ਪੁਰਤੇ ਭਵ ਮਹਿ ਲਨਾਰਦ ਅ

੩੮੩

੦

੩

੦

ਏ। ਰਵਣੁ ਲੋਕਨ ਮਾਹਿ ਠਿਗੈ ਪਿਖ ਬੀਦਿ ਨ ਕੇਵਲ ਸਕਿ ਠਾ ਅਲਾਏ। ਹੋਰਿ
ਹਠ ਰਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਸੁਮੇਹ ਲਹੇ ਮੁਨਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ। ਤੁੰ ਜਗਤੀ ਨ ਜੁਜਾ
ਨ ਤਿਹੈ ਬਲਿ ਸਿਗਲ ਰੇ ਕੁਜ ਮੇਹ ਖੁਜਾਏ। ੧॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਧਾਰਮੁ ਨਿਧਿ
ਆਨ ਪੁਨਿ ਕੀਨੈ ਬਖਾਨੈ ਤਦੀ ਪਕੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਨ ਬਡੇ ਬਲ ਪਾਰਿਆ।
ਬਡੇ ਰਣ ਪੀਰ ਪੁਨਿ ਬਡੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤਿਨ ਤਹਾਂ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਬਾਤਿ ਮਾਨਿ ਕੋਹ
ਮਾਰਿਆ। ਬਿਸਨ ਕੀ ਪੁਜ ਜੇਈ ਕਰਤ ਸੁਲਾਇ ਮਨ ਮਾਰੇ ਰਣ ਬੀਬਨਿ
ਜਹਾ ਬਜੇ ਮੁਗਰਿਆ ਤੇਈ ਤਹਿ ਜਾਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਹਿ ਬਡੇ ਜਿ
ਨ ਤਨ ਦੇਤਨ ਹਿਜੈ ਨੇ ਅਸਰਾਰਿਆ। ੨॥ ਐਸੇ ਜੁਨਿ ਕਾਨ ਤਿਨ ਲੀਨੈ
ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਪੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਇ ਬੇਗ ਕਰੀ ਹੋਤ ਯਾਰਿਆ। ਰਣ ਚਾਹਮ
ਨ ਮਾਹੀ ਗਯੋ ਸ੍ਵੇਤ ਦੀਪ ਮਾਹੀ ਤਹਿ ਜਨ ਜੇ ਨਿਵਾਸੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਮਪਾ

ਰਿਆ। ਫੁਲਨ ਬਿਬਾਨ ਕੇ ਮਲਾਨ ਸਭ ਤੇ ਜ ਭੁਏ ਭੁਈ ਗਤਿ ਕੀਰਤਿ ਨ
 ਚਲਤਿ ਅੰਗਾਰਿ ਯਾ। ੬। ਭੁਕੈ ਬਿਬਾਨ ਪੁਨਿ ਰਾਵਨ ਪਯਾਨ ਕੀਨੇ ਮੀਤ
 ਰੀ ਸੁਸਾਥ ਪਸੇ ਦੀ ਪਕੇ ਮਝਾ ਰਿਯਾ। ੭। ਕਰਤ ਪ੍ਰਵੇਸਤਿ ਨ ਦੀ ਪਮੇ ਕਲੇ
 ਸਪਾਏ ਨਾਰਿਨ ਸੁਹਾਬ ਮਾਹਿਲੁ ਨੇ ਗਹਿਰਾਵਨਾ ਪੁਛਯੋ ਸੁਰੁ ਕਿਨੇ
 ਜਯੋ ਉਚਾਰ ਕਰ ਕੇਨੇ ਜੁ ਬੋਲ ਕਹਾ ਭੁਯੋ ਤੇਰੇ ਆਵਨਾ। ੮। ਰੋਹਾ ਥੋਹਾ
 ਥ ਪੁਨਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਮਾਥ ਪਿਖੁ ਭਾਖੇ ਦਸ ਸੀਸ ਯਹ ਬੁਝੀ ਪਿਲਾਵਨਾ।
 ਹਾਸਤ ਸੁਬਾਰ ਬਾਰਨ ਰੀ ਆਉਦਾਰ ਵੈ ਕਰਤ ਉਚਾਰ ਅਹੇ ਬਾਲ ਮਨੁ
 ਵਨਾ। ੯। ਬੁਝੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਪੁਨਿ ਹਾਥ ਤੇ ਛੁਟਾਯੋ ਕਿਵੇਨਾ ਰਿਬਲ ਹੋਰ
 ਗਹਲਿ ਕਪਤਿ ਆਯੋ ਹੈ। ਦੁਰਮਾਤਿ ਖੋਟੇ ਓਰ ਮੇਟੇ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਆਇ
 ਅਰਮਾਹਿ ਉਰਮਾਹਿ ਬਿਸਮਾਯੋ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕੇ ਹਾਥ ਸੁਕਟਾਇ ਨਿਜ ਮਾਥ

ਭਰਣਜਾਉਸੁਬਿਕ੍ਰਿਠਉਰਐਸੇਹੀਠਰਐਪੈ॥ ਕੁਪੇਹਰਿਜਾਂਹੀਬਾਂਤ੍ਰਿਜੋ
ਈਉਤਪਤ੍ਰਿਕਰੇਐਸੇਉਰਧਾਰਤਿਨਬੈਰਕਲਗਐਪੈ॥ ੫॥ ਐਸੇਮਨਧਾ
ਰਤਿਨਜਾਂਕੀਚੁਰਾਈਬੁਨਤੋਹਕੇਪਰਾਤਮਸਤਾਹਿਉਰਧਾਰਐ॥ ਤਿਹਤੇ
ਸੁਚਾਹਨਾਸੈਵਰਕੇਪ੍ਰਕਾਸੀਕੀਐਜਾਨਕੀਕੋਮਾਤ੍ਰਜਮਤਾਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਠ
ਤੁਐ॥ ਗਿਆਨਦ੍ਰਿਕਰਾਮਭੁਤਬੁਬਤਪਛਾਨੇਸਭੁਤੁਹੀਪਰਮੇਸੁਰਸੁਬੈ
ਦੇਕੇਉਚਾਰਐ॥ ਤ੍ਰਿਕਾਲਕਲਿਨਾਹੈਜੋਈਤਾਕੇਸਾਖੀਰਾਮਜੋਈਤਮਪੁਰ
ਣਮਾਨੰਦਜਾਬਿਕਲਪਨਬਿਕਾਰਐ॥ ੬॥ ਦਿ ॥ ਭੁਗਤਨਕੇਅੰਨ
ਰਾਗਹਿਤਕਿੰਗਤਿਕਰੇਸਭੁਰਾਮ॥ ਮਨਜਾਕ੍ਰਿਤਤਵਜਸੁਕਥਾਸੁਨਿਤਿ
ਹਹਿਸਕੁਕਾਮ॥ ੭॥ ਸਗਲਲੋਕਪੁਜਾਕਰੇਪਾਇਬਿਕ੍ਰਿਠਮਹਾਨਾ
ਮੁਨਿਅਗਸਤਇਹਭੁੰਤਿਤਬਕੀਰੋਓਮਾਬਖਾਨਾ॥ ੮॥ ਚਿੰ ॥ ਯਾ

ਬਿਧਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਵਰਤੇ ਬਾਨੀ। ਪੁਜਯੋ ਤਕੋ ਰਾਮ ਭਵਾਨੀ। ਮੁਨਿ ਗਨਿਤ
 ਹਿ ਸਗਲ ਸਿਰਿ ਲਏ। ਅਗਸੰਤੁ ਮੁਨੀ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਗਏ। ੯॥ ਸੀਤਾ
 ਜਹਿ ਤਰਾਂ ਮਾ ਬਿਗਸਾਏ। ਕੁਈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਿਰਾ ਸੁਹਾਏ। ਸਿਸਾਰੀ ਜਿਉ ਵੈਪ
 ਦਮਾਨਾ ਬਾਰ ਮਣੁ ਲਗੇ ਪਰ ਮੇਰ ਪਨਾ ਬਾ। ੧੦॥ ਵਿਖਯਨੇ ਮੇਹ ਰਿਸ
 ਦਾ ਅਸਿਥਾ। ਕੁਰੇ ਕੁਰੇ ਗਜਾਨਕੀ ਸਿਰਾ। ਹਨੁ ਮਾਤ੍ਰਿ ਲੋਸਭ ਬਾਨ ਰਜੇ ਤੇ।
 ੧੧॥ ਏਕ ਸਮੇਵ ਹਸੁ ਮਨਾ ਬਿਬਾਨ। ਆਯੋ ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਕੁਰਾਵਾਨ। ਕਹਯੋ ਬਿ
 ਬਾਨ ਕਬੇਰ ਪਠਾਯੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਮ ਤੇ ਹਿ ਧ੍ਰਿਗ ਆਯੋ। ੧੨॥ **ਦਿਹਰਾ**। ਪੁਰ
 ਬਰਾਵਣ ਜੀਤ ਕਰਤੇ ਹਲਿ ਗਯੋ ਸੁਧਾਮਾ। ਬਹੁਰ ਰਾਮ ਜਿਨ ਅਨਯ
 ਰਾਵਣ ਹਨ ਸਿਰਾਮਾ। ੧੩॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਜਬ ਲਗਤਾਂ ਪਰਵਾਸਾ।
 ਰਾਮ ਬਿਕ੍ਰਿਠ ਹਿ ਜਹਿ ਜਬ ਤਬ ਆਵੇ ਮਮ ਪਾਸਾ। ੧੪॥ **ਚੁਪਈ**। ਯਾ ਬਿਪ

੩੮੫

ਰਾਮ ਰਹੇ ਪਰਵਰਤੇ ਤੇ।

ਸੁਨਿਬਿਬਾਨਕੀਬਾਨੀ।ਹਸਕਰਿਬੋਲੇਰਾਮਕੁਵਾਨੀ।ਸੁਰਖਸਮਜੋ
ਸੁਮਨਬਿਬਾਨ।ਤਾਕੇਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨ।੧੫।ਤੋਕੇਆਦਕਰੋਗੇਜ
ਬਹੀ।ਮੇਰੀਦੁਗਆਵੇਤੁਮਤੁਬਹੀ।ਅਬਤੁਮੇਰੀਆਇਸੁਮਾਨ।ਨ
ਕਿਮੇਲੀਨਸੁਹੋਹੁਬਿਬਾਨ।੧੬।ਆਬਿਧਰਾਮਸੁਤਾਹਿਬਖਾਨ।ਪੁ
ਰਕਾਰਯਮੇਲਗੇਮਹਾਨ।ਕੁਈਮੰਤ੍ਰੀਸਿਗਲਵਾਇ।ਪੁਰਕਾਰਯਸ
ਕੁਕਰੇਨਿਆਇ।੧੭।ਰਾਮਰਮਾਪਤਿਰਾਜਾਕੁਏ।ਵਸਧਾਸਗਲਸ
ਸਯਾਨਿਰਮਾਇ।ਪਾਦਪਕੁਏਸੁਫਲਕੇਆਇਨ।ਜਨਸਕੁਕੁਏਸੁ
ਧਰਮਪਰਾਇਨ।੧੮।ਨਾਰੀਕੁਈਪਤਿਬਤਾਸਾਰੀ।ਪਤਿਕੋਕੁਏ
ਜਲਾਇਪਿਆਰੀ।ਸੁਤਕੇਮਰਣਨਹੇਰੋਕੇਈ।ਰਾਮਕੁਏਰਾਜਾਹਰਿ
ਜੇਈ।੧੯।ਸੀਤਾਜਹਿਤਸੁਬੈਠੋਬਿਬਾਨ।ਬਾਨਰਕੁਈਜਹਿਤਪੁ

ਧਾਨਾਉਮਾਮਹੀਮਹਿਰਾਮਸੁਠਿਗੇ। ਬਹੁਤਾਮਾਨੁਖਕਾਰਅਕਰੇ॥
 ੨੦॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਸੁਤਏਕਸੁਬਾਲਾ। ਰਾਮਪਿਖਏਵਹੁਮੁਏਅਕਾਲਾ।
 ਸੋਚਿਤਬਿਪ੍ਰਰਾਮਸੁਪੇਖਾ। ਜਾਨਏਹੁਏਅਧਰਮਾਬਿਜੇਖਾ॥ ੨੧॥ ਸੁਦਰ
 ਪਿਖਏਏਕਬਨਮਾਹੀ। ਤਪਸਾਕੋਰਬਡੀਜਗਮਾਹੀ। ਤੁਰਕੇਸਿਗਾਅਧ
 ਮੁਖਡੇਗੇ। ਮੰਤ੍ਰਗੁਪਤਿਨਲੇਤਿਅਹਾਰੇ॥ ੨੨॥ ਧਮਨੀਬਿਆਪਤਿਤੰਤ
 ਨਲੇਯੇ। ਰਾਮਕਹਏਅਹਪਾਤਿਕਅਯੇ। ਤੁਕੇਮਾਰਸੁਰਾਮਾਬਿਸਾਲਾ।
 ਲਏਜਿਵਾਏਬਿਪਕੇਬਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਸੁਦਰਕੇਦੀਨੇਜੁਰਲੇਕਾ। ਰਾਮਬਿ
 ਪਕੇਕੀਨਅਸੋਕਾ। ਰਾਮਪਗਤਮੰਤੰਜਗਮਾਹੀ। ਲੋਕਨਕੇਉਪਦੇ
 ਸਕਰਾਹੀ॥ ੨੪॥ ਜਿਵਕੇਲਿੰਗਸੁਕੋਟਿਓਦਾਗ। ਬਾਪੇਰਾਮਸੁਜਗਤਿ
 ਮਝਾਰਾ। ਸੀਤਾਜਹਿਤੁਰਮੇਸੁਖਧਾਮਾ। ਰੁੰਗੇਰੁੰਗਾਅਮਾਨੁਖਰਾਮਾ॥ ੨੫॥

ਧਰਮਸਹਿਤਧਰਮਸੁਕੀਨੇ॥ ਰਾਮਧਰਮਕੀਰਤਿਸੁਕੀਨੇ॥ ਸਬ
ਲੋਕਮਲਹਰਨੇਹਾਰੀ॥ ਕਥਾਰਾਮਸਗਮਾਹਿਬਿਬਾਰੀ॥ ੨੬॥ ਦਸਹ
ਜਰਬਰਖਰਪੁਰਾਣੀ॥ ਮਾਇਆਮਨੁਖਦੇਹਬਨਾਣੀ॥ ਦ੍ਰਿਪਿਵਤਰਾਜ
ਕੀਰਪੁਨਾਥ॥ ਲੋਕਨਿਵਾਦੇਜਾਂਪਦਮਾਥ॥ ੨੭॥ ਪਤਿਨੀਏਕਬਰਤਹ
ਰਿਧਾਰੇ॥ ਰਾਜਰਿਖੀਜੁਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੇ॥ ਗ੍ਰਹਮੇਧੀਕੇਧਰਮਸੁਪਾਵਨ
॥ ਰਾਮਕਰੇਜਗਕਰੇਸਿਖਾਵਨ॥ ੨੮॥ ਸੀਤਾਪ੍ਰੇਮਰਾਮਮੇਧਾਰੇ॥ ਨਿਮ
ਰਤੁਵਸਕੁਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ਲਜਾਰੁਪਪਤਿਭਾਵਪਛਨੇ॥ ਤੁਕਪੇਖਰ
ਮਾਬਿਗਸਾਨੇ॥ ੨੯॥ ਏਕਸਮੇਉਪਬਨਕੇਮਾਹੀ॥ ਸਬਕੁਗਜਾਂਮਾਂਹਿ
ਜਹਾਹੀ॥ ਦਿਬਕੁਵਨਾਇਕੀਤਿਜੁਪੀਗਾ॥ ਸੁਖਜੇਬੈਠੇਸ਼ੀਰਪੁਬੀਗਾ॥ ੩੦॥
ਨੀਲਮਣੀਸਮਦੇਹਸੁਹਾਣੀ॥ ਗੁਪਣਦਿਬਧਰੇਰਪੁਰਾਣੀ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ

ਬੰਦਨ ਉਰਸਾਤਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਾਮਨਿ ਪੁਜਿ ਸਮੰਬਰ ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਕਮਲ
 ਖੜ ਸਮਨੈ ਨ ਉਦਾਰੀ ॥ ਸੀਤਾ ਸੁਬ ਸੁਰੁਖਣ ਧਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਪਦਿ ਬਜਹ
 ਥਲ ਭਾਏ ॥ ਰਾਘਵ ਪ੍ਰਤਿ ਘਰ ਬੈਠ ਅਲਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਜਗਨਾਥ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਰੁ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ॥ ਜਨ ਤਨ ਚਿਦਾਨੰਦ ਪਰਬੀ
 ਨਾ ॥ ਆਦਿ ਮਧੰ ਪੁਨਿ ਅਤਿ ਬਿਹੀਨ ॥ ੩੩ ॥ ਤੂੰ ਅਸੇ ਸਜਗ ਕਾਰਣ ਰਾਮਾ ॥
 ਤੇ ਬਿਨੁ ਸਰੋਨ ਰਿਚਕ ਕਾਮਾ ॥ ਏਕਾਤੰ ਰਸ ਭੁਜੁ ਹਥੇ ਆਏ ॥ ਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈ
 ਸੇ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਸੁਗ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਬੈਕੁ ਠਿਮੰ
 ਹਿ ਆਵੇ ॥ ਅਬ ਧਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸਹਿਤ ਬਸੇ ਧਰਮਾਹੀ ॥ ਹਮ ਚਾਹੇ ਤੋ ਕੋ ਮਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇ **ਹਰਾ** ॥ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਬਿਕੁ ਠਿਕੁ ਜਿ ਹਮ ਕੋ ਤਿਆਗ ਮੁਰਾਰ
 ਪਜਗਤ ਮਾਤੁ ਤਵ ਜਿਗਹ ਗਿ ਬਿਚਰੇ ਪਰਣ ਮਝਗ ॥ ੩੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਆਗੇ

ਤੁਮਚਲਤਾਬਿਕ੍ਰਿਠਕੇਮਾਹਿ॥ ਪਾਛੇਰਾਮਸੁਆਇਏਹਮਸਨਾਬੁਦਇਜ
ਹਿ॥ ੩੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਯੋਬਿਲਤੀਦੇਵਨਮਮਗਈ॥ ਮੇਹਰਿਜੀਤਵਪਾਸਸੁ
ਨਾਈ॥ ਯੁਕਤਿਹੋਇਸੇਕਰੋਮਹਾਨਾ॥ ਨਹਿਆਇਸੁਮੇਕਰੋਬਖਾਨਾ॥
੩੨॥ ਸੀਤਾਵਾਕਸੁਨੇਵੁਹਜਬਹੀ॥ ਪਿਆਨਧਾਰਹਰਿਕੁਖਿਯੋਤਬ
ਹੀ॥ ਦੇਵੀਮੇਸਗਲੀਬਿਧਿਜਾਨੇ॥ ਤੁੰਮਹਿਏਕਉਪਾਇਬਖਾਨੇ॥ ੩੩
ਦੇਵੀਏਕਸੁਮਿਸਾਹਿਬਨਾਉ॥ ਲੋਕਨਤਅਪਵਾਦਕਰਾਉ॥ ਲੋਕਨਤ
ਜਨੁਰਉਰਮਾਨਾ॥ ਤਿਆਗੋਤੋਕੋਵਿਪੁਨਿਮਹਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਬਾਲਮੀਕ
ਆਸਮਕੇਤੀਗਾਦੋਕੁਮਾਰਹੋਵੇਤਵਬੀਗ॥ ਅਬਤੇਗਰਗੁਸੁਦੇਤਿਦਿਖ
ਈ॥ ਉਪਜੇਗੇਗੁਜਬਲਾਅਧਿਕਾਈ॥ ੪੧॥ ਮੇਹਜਮੀਪਬਦੁਰਤੀਐ
ਯੋਲੋਕਨਕੋਪਰਤੀਤਿਸੁਦੇਹੈ॥ ਆਦਰਸਹਿਤਸੁਰੀਦੁਸੁਦੇਹੈ॥ ਕੁ

ਭੇਟਕੇ

ਮਿਵਿਵਰਬੇਠਹਿਜੇਤੇ॥੪੨॥ਮੇਪਾਛੇਅਵੇਸੁਖਦਾਈ॥ਐਮਨਿਮਾਂਹਿ
ਸੁਮੇਠਹਿਰਾ॥੪੩॥ਐਸੇਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾਗਈਜਾਨਕੀਭੁੰਨਮਹ
ਨਾ॥੪੪॥ਗਿਆਨਸਰੂਪਰਾਮਤੇਜੇਈ॥ਬੈਠੇਸਰੂਪਮਹਿਪੁਨਿਤੇਈ॥
ਮੰਤ੍ਰੀਮੰਤ੍ਰਿਬਿਸਰਦਪੀਰਾ॥ਸੇਨਿਸਿਦਾਰਮਹਾਬਲਿਬੀਰਾ॥੪੫॥ਐ
ਰਮਹਾਜਾਨਹਯੇਜੇਤੇ॥ਰਾਮਸਮੀਪਸੁਬੈਠੇਤੇਤੇ॥ਜੁਹਿਰਵਉਪਾਸਿਨ
ਤਾਕੀਕਰੈ॥ਬਹੁਬਿਧਹਾਸਕਥਾਬਿਸਤਰੈ॥੪੬॥ਹਾਸਕਥਾਬਿਸਤਰੈ
੪੭॥ਹਾਸਕਥਾਜਬਬਛੀਅਪਾਰੀ॥ਜੁਨਿਸੁਨਿਹਸੇਸੁਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਸ
ਰੂਪਮਹਿਬਿਜੇਇਕਨਾਮਾ॥ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਪੁਛਯੋਰਾਮ॥੪੮॥ਪੁਰਿਅ
ਰਦੇਸਾਨਿਦਾਸੀਜੇਤੇ॥ਕਿਹਬਿਧਕੁਖੇਮੋਕੇਤੇਤੇ॥ਸੀਤਾਐਰਾਮਾਤੁਮਮ
ਕੁਤਾ॥ਕੈਕੇਈਜਗਮੇਬਿਖਿਆਤਾ॥੪੯॥ਕਿਹਬਿਧਤਿਨਕਕਰਉਚ

੩੮

੦

੦

ਗਾਜਾਚਕਹੋਉਰੇਮੇਡੁਡੁਗਾਮੇਪਰੁਆਹਿਸੁਗਿਦਮਹਾਨਾ। ਅੰਸੇਰਾਮ
 ਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ੪੮। ਦਿਜੈਬਖਾਨੇਜੁਨੇਨਰੇਜਾ। ਲੋਕਕਰੇਜੋਜੋਨਿਰ
 ਦੈਜਾ। ਰੂਪਤਿਰਾਮਬਡੇਸੁਗਿਆਨਾ। ਕੀਨਰਾਮਸੁਕਰਮਮਹਾਨਾ। ੪੯
 ॥ ਰਾਵਣਕੋਰਣਮੰਡੁਲਮਾਗਾ। ਸੀਤਾਕੋਤਹਿਕਰਯੋਉਧਾਗਾ। ਅਹਾਇ
 ਕਕਰਮਅਸਿਗਤਿਕਰਯੋ। ਸੀਤਾਕੋਰਾਹੁੰਤਰਧਰਯੋ। ੫੦। ਕ੍ਰਿਪ
 ਰਾਮਅਬਖਿਸੁਸੁਕੀਨੇ। ਸੀਤਾਸਿਗਰਮੇਰਸਗੁੰਨੇ। ਸੀਤਾਸਿਗਮਸੁ
 ਖਹੈਜੋਣੀ। ਕੋਸੇਰਾਮਚੀਤਮੇਹੋਣੀ। ੫੧। ਰਾਵਣਹਰੀਬਿਜਨਬ
 ਨਮਾਹੀ। ਬਰਖਦਿਨਾਰਾਖੀਪੁਰਮਾਹੀ। ਅਕਸਮਾਤਕਛੁਬੇਟੋਕੁਰੇ
 ॥ ਨਾਰਿਕਰਮਪਿਖਤਿਰੁਖਧਰੇ। ੫੨। ਰੂਪਤਿਜੋਗਜਗਕਰਮਕੋਹੀ।
 ਪਰਜਾਤਪਾਬਿਮਾਂਹਿਚਲੇਹੈ। ਅੰਸੇਰਾਮਸੁਨਯੋਤਹਿਜਬਹੀ। ਨਿਜ

ਜਨਕੋਹਰਿ ਪੁਛਯੋ ਤਬ ਹੀ॥ ੫੩॥ ਤਿਨ ਭ੍ਰੀਗਮ ਸੁਬੰਦ ਨ ਧਾਗ॥ ਬਿਨੁ ਸਿ
ਦੇਹ ਤਿਉ ਕੀਨ ਉਚਾਗ॥ ਬਿਜੈ ਸੁਹਿਰ ਦਸੁ ਐਰ ਬਜੀਗ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੇ
ਸਗਲੇ ਰੁਪੁ ਬੀਗ॥ ੫੪॥ ਲਖ ਮਣਕੇ ਪੁਨਿ ਲੀਨ ਬੁਲਾਏ॥ ਰਾਮ ਸੁਯ
ਬਿਧ ਬਚਨ ਅਲਾਏ॥ ਸੀਤਾ ਮਾਹਿ ਸੁਦੇਖ ਬਖਾਨਾ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਯੋ ਅਜ ਸਮੁ
ਹਾਨ॥ ੫੫॥ ਸੀਤਾ ਕੋ ਤੁਮ ਬੇਗ ਸ ਕਾਰੇ॥ ਲਿਜਾਵੈ ਤਾਵਿ ਪੁਨ ਮਝਾਰੇ॥
ਬਾਲਮੀਕ ਆਸੁ ਮਾਛਿ ਗਜਾਇ॥ ਆਹੁ ਛੇਡਿ ਸੁਰਬਹਿ ਬਿਠਾਇ॥
੫੬॥ ਯਾ ਪਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ॥ ਮੇਹ ਹਨ ਨ ਤਵ ਪਾਪ ਮਹਾਨ॥ ਮੇ
ਸੇ ਰਾਮ ਬਖਾਨਯੋ ਜਬ ਹੀ॥ ਭਰਯੋ ਸੁਲਖ ਮਣ ਉਰੇ ਮੇਤਬ ਹੀ॥ ੫੭॥
ਉਠ ਕਰ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਮੰਤਿ ਬੁਲਾਈ॥ ਜਨਕ ਸੁਤਾਰ ਬਮਾਹਿ ਬਿਠਾਈ॥
ਜਾਤ ਬੁਏ ਤਾਂ ਬੰਨ ਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਰਿਖ ਜਾਂ ਬਨ ਮਾਂਹੀ॥ ੫੮॥ ਆ

ਸੁਮਕੀਛਿਗਸੀਯਉਤਗਾਲਖਮਦਸੁਖਤੇਕੀਨਉਚਾਗਾਜਨਅਪਦ
ਦਤੁਰੇਮਨਮਾਹੀ। ਰਾਮਤਜੀਤੁਯਾਬਨਮਾਹੀ। ੫੬। ਸੀਤਾਦੁਖਤਪੀਅ
ਧਿਕਾਈ। ਮੁਗਧਨਾਰਿਸਮਬੁਹੁਬਿਲਖਾਈ। ਬਾਲਮੀਕਕੋਕਸਿਖਸੁ
ਜੇਈ। ਸਮਧਾਕੋਆਏਬੇਤੇਈ। ੬੦। ਬਾਲਮੀਕਪ੍ਰਤਿਕੀਨਬਖਾਨਾ।
ਸੁਨਿਕਰਬਾਲਮੀਕਭੁਗਵਨਾ। ਸੀਤਾਤਾਹਿਰਮਾਪਹਿਚਾਨੀ। ਬਾਲ
ਮੀਕਰਿਖਦਿਬਗਿਆਨੀ। ੬੧। ਅਰਧਾਦਿਕਪੁਜਾਕੋਧਾਰਾ। ਸੀਤ
ਕੋਬਹੁਦਯੋਪਿਆਗ। ਭਾਵੀਬਾਤਿਜਾਨਮੁਨਿਚੀਤਾ। ਰਿਖਬਨਿਤਾ
ਕੋਅਰਪੀਸੀਤਾ। ੬੨। ਤਿਸੀਕੀਪੁਜਾਬਹੁਕਰਹੀ। ਭੁਗਤਿਸਾਹਿਤਜੇ
ਵਾਬਿਸਤਰਹੀ। ਦਿਨਦਿਨਮੈਐਜੀਬਿਧਰੈ। ਸੀਤਾਦੁਖਨਕੋਈ
ਲਭੈ। ੬੩। ਦਿਹਰਾ। ਮੁਨਿਕੇਵਾਕਸੁਪਰਉਰਿਜਾਨਪਗਤਮਨਾਰਿ

॥ ਮੁਨਿ ਨ ਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ ੬੪ ॥ ਚੌ **ਪਈ** ॥ ਰਾਮ ਪਰਾਤਮ
 ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ॥ ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਸੁਦੇਵ ਅਨੂਪ ॥ ਸੀਤਾ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕੁੰਗਣਿ
 ਆਗਾ ॥ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ਸੁਾਦਿ ਫੁ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਦੋ **ਹਰਾ** ॥ ਮੁਨਿ ਪਦ ਪੀਕ ਜਸੇ
 ਵਹੀ ਮੁਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੇ ਰਿਕੈ ਕਰਤ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ੬੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ **ਮਤਾ ਅਧਿਆਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾਸ**
 ਤੇ ਸੁਰ ਸਿਬਾ ਦੇ ਉਤ ਕਾਂਡੇ ਚਤੁਰਥੇ ਪਿਆਇ ॥ ੬੭ ॥ ਅਥ ਰਾਮ ਗੀਤਾ ਲਿਖ ਯ
 ਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉ **ਦਾਚ** ॥ ਕ **ਬਿਤੁ** ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਰਾਮ ਚਿਦ ਜਗਤ ਅਨੰਦ
 ਕੇਦ ਕੀ ਗਤਿ ਰਮਾਇਣੁ ਜੁ ਉਤਮ ਬਿਥਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰਬ ਅਚਾਰਜੁ
 ਰਪੁ ॥ ਤਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਰਾਜਾ ਰਿਖ ਕੀ ਨੇਜੈ ਜੇ ਜਗਤ ਮਝਾਰਿਆ ॥ ਲ
 ਖ ਮੰਟ ਕ੍ਰਾਤਮਾਂਤਿ ਮਾਨ ਬਿਖਯਾਤੁ ਤਬ ਪ੍ਰਛਯੇ ਸੁਰਾਮ ਚਿਦ ਉਤਰ ਉਚ

ਰਿਖਾਅਨੀਗਰੁਪਕੀਕਹਾਨੀਰਾਮਭਾਖਪੁਰਾਨੀਵਹਿਭੁਯੋਮਤਿਵਰੋਦਿਜ
ਭੁਯੋਜਰਾਪਭੁਯੋਰਿਖਾਅ।੧॥ਬਾਮਨਕੀਗਾਇਤ੍ਰਿਨਦਈਬੀਪ੍ਰਮਾਦਕਰਜਰ
ਦਾਸਰੂਪਤਿਨਕੁਪਮਾਂਹਿਪਾਯੋਯੋ।ਬਾਮਨਕੇਧਨਤੇਵੇਮੁਖਰੋਤਸਦਾਭੂਤਐ
ਸੇਰਾਮਚੇਦਨਿਜਭੂਤਕੇਅਲਾਯੋਯੋ।ਕਾਹੁਇਕਕਾਲਲਖਮੀਨੋਜੋਬਿਸਾ
ਲਊਮਾਰਾਮਕੇਸਮੀਪਸੁਇਕੀਤਚਲਾਯੋਯੋ।ਐਸੇਰਪੁਰਬੀਰਜਾਕੇ
ਧੀਰਰਿਖਗਾਨਕਰੇਜਾਹੀਕੇਪਦਾਰਵਿਦਪਦਮਾਲਭਾਯੋਯੋ।੩॥ਆਇ
ਕੇਜਮਿਤਪੁਤਸੁਪਭਾਵਨਾਜੁਚੀਤਭੁਯੋਨੀਮਭਾਵਤਿਨਕਰੀਪਦਬੀਦਿਨ
।ਤੁਹੀਸੁਪਬੇਸਭੁਜੀਵਨਿਕੋਆਤਮਾਨਿਰਕ੍ਰਿਤਸਰੂਪਰਾਮਈਸਰਪੁਨੀ
ਦਿਨਾਤਵਪਦਕੇਜਨਕੇਭ੍ਰਿਗਨਕੇਸਿਗਕਰੇਪਿਖੇਤਵੇਤੇਈਜਿਨਗਿਆਨ
ਰ੍ਰਿਗਅਜਿਨਾ।ਅਏਪਦਪੀਕਜਕੀਸਰਨਸੁਨਾਬਹਮਭੁਜਿਤਪੁਰੀਸਪ

ਸ੍ਰੀ

੦

ਵਤੇਰੰਭਵਭੁੰਜਿਨਾ॥੩॥ਅਗਿਆਨਸਿੰਧੁਭਾਗੇਜਿਮੰਤਰੇਮੇਸੁਖਾਰੇਪ੍ਰਭੁਭਾਖਿ
 ਯੇਨਰੇਸਬਾਤਿਜੇਈਸੁਖਕਾਰਿਯੋ॥ਜੁਨਿਕੈਸੁਭਾਤਬਾਤਿਕੁਏਪੁਲਕਾਤ
 ਹਰਿਜਾਹਿਕੀਸਰੈਨਿਉਮਾਦੁਖਪੁਜਹਾਰੀਯੋ॥ਕੀਨੇਹੈਬਖਾਨਰਾਮਾਗਿ
 ਆਨਹੀਅਗਿਧਨੇਅੰਰਨਾਹਿਕੇਈਜੇਈਬੇਦੇਕੇਉਚਾਰਿਯੋ॥ਭੂਮਿਪਾ
 ਲਜੇਈਜੇਈਕੁਏਹੈਬਿਸਾਲਜਗਤਿਨਕੇਕੁਵਾਨੀਰਾਮਭੁਖਨਜੁਧਾਰਿ
 ਯੋ॥੪॥ਸ਼ੀਰਾਮੇ**ਵਾਚ**॥**ਕਬਿਤੁ**॥ਵਰਣਸੁਆਸਮਕੀਕਹੈਕ੍ਰਿਤਿਜੇਈਸੁ
 ਤਿਆਦਿਮੇਸੁਕਰੇਭੂਤਸੇਈਮਨੁਲਾਇਕੈ॥ਪਾਪਮਲਧੋਇਜਬਸੁਧਮੰ
 ਨਹੋਇਤਬਤਜੈਕ੍ਰਿਤਸੇਈਚਾਰਜਾਪਨਕੋਪਾਇਕੈ॥ਗੁਰਕੀਸਰੰਨ
 ਜਾਇਆਤਮਕੋਗਿਆਨਪਾਇਭੁਜੇਪਦਪਾਂਕਜਸੁਮਾਨਕੋਮਿਟਾਇਕੈ
 ॥ਗਿਆਨਕੋਉਪਾਇਪੁਨਿਗਿਆਨਸੁਖਦਾਇਸਭੁਬੇਦਨਕੋਸਾਰਤਵ

ਕੋਤਸਮਝਾਇਕੋ॥੫॥ਚੰਪਈ॥ਆਦਰਸਤਿਤਕ੍ਰਿਆਪੇਜੇਈ॥ਜਗਮੇਤਨ
ਉਪਜਾਵੈਜੇਈ॥ਪੁਨਿਤਨਮੇਨਰੁਗਗਸੁਪਾਗੇ॥ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਯਾਪ੍ਰਯਾਨਿਹਾਰੇ
੬॥ਧਰਮਾਧਰਮਤਾਹਿਤੇਹੋਈ॥ਬਦਰੇਤਨਉਪਜਾਵੈਜੇਈ॥ਬਤਰਿਕ੍ਰਿ
ਆਮਚਕ੍ਰਸਮਾਨਾ॥ਭਾਖਯੇਲਖਮਲੁਕੁਵੁਹਮਹਾਨਾ॥੧॥ਮੁਲਸੁਯਾਕੇ
ਪੈਅਗਿਆਨਾ॥ਤਹੀਕੋਅਬਕੀਜੈਹਾਨਾ॥ਅਗਿਆਨਨਾਸਜੈਕੀਨਬਖ
ਨਾ॥ਤਮੇਵਿਦਯਾਚਤੁਰਪਛਾਨਾ॥੨॥ਅਗਿਆਨਜਨਿਕਰਮਪੈਜੇਈ॥
ਨਹਿਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਕਤੇਈ॥ਪ੍ਰਸਨਜੀਨਿਵਸਤੁਜਗ॥ਭੀਤਰਜੇ
ਤੀ॥ਪੈਅਗਿਆਨਜਨੀਸਕੁਤੇਤੀ॥੩॥ਵਿਦਯਾਭੁਈਜੀਨਿਅਗਿਆ
ਨਾ॥ਸੋਕੈਸੇਤਿਹਕਰਪੈਹਾਨਾ॥ਉਤ੍ਰਾਜੀਨਿਜਨਿਕਭਾਵਪੈਜੇਈ॥ਨਾਹਿਅ
ਨਾਸਿਕਹੇਤੁਜੇਈ॥੧੦॥ਵਿਰੋਧੀਹੋਈ॥ਜਗਤਮੇਜੋਤੋਹੋਈ॥ਬਿਨਾਸਿਕਸ

ਗਲਿ ਤੇ ਤੇ। ਅਗਨੀ ਦਾਰਜ ਨਿਜ ਗਾ ਅਪੈ। ਤਾਹੀ ਕੋ ਪੁਨਿ ਉਲਟੀ ਦੇਹੈ। ੧੧।
 ਕਰਕਟ ਆਦਿ ਕਬਹੂ ਦਿਸਾਂਤਿ। ਆਹਿ ਬਿਖੇ ਬੁਧਿ ਕਹੇ ਏਕਾਂਤਿ। ਅਗਿ ਅ
 ਨ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਦ ਆ ਅਪੈ। ਆਹੀ ਤੇ ਤਾਂ ਕੋ ਪੁਨਿ ਦੇਹੈ। ੧੨। ^{ਨਿਸਰੇ ਕੋ} ਕ੍ਰਿਆ ਨਾਹਿ ਅ
 ਗਿਆਨ ਨਿਵਾਰੇ। ਨਾਹਿ ਰਾਗ ਕੋ ਮੂਲ ਉਖਾਰੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਸਦੇ ਖਜੂਹਈ
 ਪੁਨਿ ਸਿਸਾਰ ਉਪਾਵੇ ਸੋਈ। ੧੩। ਤਾਂ ਤੇ ਜੇਨ ਰਬੁ ਧਿਉ ਦਾਗ। ਕਰੇ ਨਿਰੰ
 ਤਰ ਗਿਆਨ ਬਿਚਾਰ। ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਉਰਸਾਧਨ ਮਾਨ। ਲਖ ਮਨੁ ਸਿਕਾ ਕਰਤ ਬ
 ਖਾਨ। ੧੪। ਨਨ। ਕ੍ਰਿਆ ਬੇਦ ਬਖਾਨੀ ਜੋਈ। ਵਿਦ ਆਸ ਮਜਾਧਨ ਪੁਨਿ ਸੋਈ
 ਪੁਰਖਾਰ ਬਸਾਧਨ ਤਾਂ ਉਰਮਾਨ। ਬੇਦ ਸੁਖ ਤੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨ। ੧੫। ਕਰਤ
 ਬਾਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੋਈ। ਬਿਧਿ ਸੇਬੇਦ ਬਖਾਨੀ ਜੋਈ। ਵਿਦ ਆਸਿ ਗਸਤਾਇ
 ਤਪਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਆ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਮੋਖ ਉਪਾਵੇ। ੧੬। ਦੇ **ਹਰ**। ਦੇ ਛੁਦਵਿਤ ਵਿਹਿ

ॐ ਗੰਗੇ ਜਿਉ ਨ ਕੁੰਤੀ ਤਰ ਜਾਇ। ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲੇ ਲੇਵੇ ਮੋਖ ਉ
 ਪਾਇ। ੧੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਰਮ ਨ ਕੋਯੇ ਦੇਵੇ ਡਾਗ। ਸੁਤਿ ਕਰੇ ਤਿਹ ਦੇਖ ਉਚਾਗ।
 ਅਗਿਨ ਹੋ ਤੇ ਕੋਤਿ ਆਰੇ ਜੇਈ। ਵੀਰ ਹੋ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਜੇਈ। ੧੨॥ ਤੁੰ ਤੇ ਹੋਇ
 ਮੁਮੋਖੀ ਜੇਈ। ਕਰਮ ਨਿਰਿਤਾਰਿ ਕਰੇ ਸੁਜੇਈ। ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਰਾਮ ਉਦਾ
 ਗ। ਉਤਰ ਆਕੇ ਕਰੇ ਉਚਾਗ। ੧੩॥ ਆਹਿ ਸੁਤਿ ਤਵਿ ਦਯਾ ਭਾਤੁ ਨਿਸਚਲ
 ਕਾਰ ਆਕਰੇ ਬਿਖਾਤੁ। ਦਿਯਾ ਅਹੇ ਸੁਤਿ ਤੇ ਜੇਈ। ਮਨ ਕਰੀ ਕਿੰਚਿਤ ਚਹੇ
 ਨ ਜੇਈ। ੨੦॥ ਕਿਚਤਿ ਐਸੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਸੋ ਅਸੰਤ ਉਰਲਖ ਮਣ ਜਾਨਾ।
 ਵਿਤਰ ਕਵਾਦੀ ਇਮ ਭਾਖੇ ਜੇਈ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਰੋ ਪਿਬੇ ਨਹਿ ਜੇਈ। ੨੧॥
 ਤਨੁ ਆਭਿਮਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਨ ਰਧਾਗੇ। ਪਾਛੇ ਆਗਹਿ ਮਾਥਿ ਸਥਾਗੇ। ਗਤਿ ਬਿਕਾਰ
 ਹੋਇ ਨ ਰਜੇਈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਯਾ ਤੁ ਪੁਨਿ ਹੋਈ। ੨੨॥ ਵਿਸੁਧਾ ਵਿਗਾਯਾਨ

ਸੁਜਾਤੇ ਹੋਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਕ ਬਿਚਾਰੇ ਕੋਈ। ^{ਮਹਾਵਾਕ} ਚੁਰਮਾ ਬ੍ਰਿਤ ਵਾ ਕੋ ਜੋ ਜਨੇ। ਆਤੁ
 ਮਾਵਿਦ ਆਸੇ ਸੁਤਿ ਰੂਨੇ। ੨੪। ਪ੍ਰਯਾਜ ਅਨੁ ਯਾਜ ਸੁਕਾਰ ਕੋ ਜੋਈ। ਕਿਰ
 ਮੰਜਨ ਮਾਹਿਤ ਚਾਹੇ ਤੇਈ। ^{ਸੁਤ} ਵਿਦ ਆਨਿ ਖਲ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਰੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਧੀ ਕ
 ਰਮ ਸੁਭ ਭਾਰੇ। ੨੫। ਸਮੁਚੈ ਵਿਦ ਆ ਕਰਮ ਨ ਕੋਰੇ। ਤੇ ਜਤਿ ਮਗ ਜਿਉ ਉਰ
 ਮੇ ਹੋਰੇ। ਆਤੁ ਮ ਅਨੁ ਸਿਧਾਨ ਪਰਾਇਣ। ^{ਚਿਤ੍ਰਣ} ਇਦੈ ਬਿਖਿਤ ਜੇ ਦਖਦਾਇਣ
 ੨੬। **ਦਿਹਰਾ** ਜਿ ਲੋ ਆਤੁ ਮ ਬੁਧ ਹੋ ਮਾਇਆ ਕਰਤ ਨ ਮਾਹਿ। ਤਿ ਲੋ ਕਰਮ
 ਬਖਾਨੇ ਹੋ ਵਿਧਵਤ ਨਿਗਮ ਸੁਤਾਹਿ। ੨੭। ਨੇਤ੍ਰਿਨੇ ਤ੍ਰਿਪਹਵਾ ਕਯੋ ਕਾਰਿ
 ਨਿਖਲਾਨਿ ਖੋਪੇ ਜੋਇ। ਜਾਨ ਪਰਾਤ ਮਤੁ ਤ ਉਰਤ ਜੇ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਭ ਸੋਈ।
 ੨੮। ਬ੍ਰਿਦ ਪਰਾਤ ਮਜੀਵ ਕਾ ਭੁਰ ਕੋ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ। ਜੋ ਆਤੁ ਮ ਮਹਿ ਹੋ
 ਇਨਰ ਨੀਕੇ ਭਾਸੁਰ ਭਾਨ। ੨੯। ਹੋਵੇ ਮਾਇਆ ਲੀਨ ਤ ਬਬੇਗ ਸਕਾ

ਦੇਸੀ

ਫਕਸੇਇਆਤਮਕੇਸਿਸਾਰਕੇਭਾਖੀਕਾਰਣਜੋਇ।੩੦॥ਬੇਦਪ੍ਰਮਾਣਸੁਜੋਤੀ
ਨਿਖਲਅਵਿਦਯਾਬੀਗਕੋਸੇਕਾਰਅਕਾਰਣੀਰੋਵੈਬਹੁਰਸੁਖੀਗ।੩੧॥ਵਿ
ਗਿਆਨਵਿਦੁਤੀਅਸੁਅਮਲਪੁਨਿਭਾਖਯੋਆਤਮਜੋਇ।ਤਾਤੇਬਹੁਰਅ
ਵਿਦਯਾਕੋਸੇਲਖਮਲਹੋਇ।੩੨॥ਨਸਟਭੁਈਉਪਜੇਨਹੀਬਹੁਰਅਵਿ
ਦਯਾਬੀਗ।ਮੇਕਰਤਾਅਧਮਤਿਕਰੋਕੋਸੇਰੋਵੈਪੀਗ।੩੩॥ਤਾਂਤੇਅਰੋਜੁਤੀ
ਡਾਵਿਦਯਾਚਹੇਨਆਨ।ਮੇਖਉਪਾਏਕੇਵਲਾਬਿਪਕਰੇਸਭੁਯਾਨ।੩੪॥
ਆਵਿਰਸਹਿਤਸੁਤੈਤੀਸੁਤੀਕਰੋਸਿਨਿਆਸ।ਨਿਖਲਕਰਮਕੋਤਿਆ
ਗਕਰਪਰੇਗਿਆਨਉਰਆਸ।੩੫॥ਵਾਸਿਸਨੇਹੀਸੁਤਿਪੁਨਿਐਸੇ
ਕਰੇਬਖਾਨ।ਤਾਤੇਕਰਮਨਮੇਖਹਿਤਗਿਆਨਏਕਪਹਿਚਾਨ।੩੬॥ਵਿ
ਦਯਾਕੇਸਮਯਾਗਕੋਤੈਮੁਖਕੀਨਬਖਾਨ।ਨਹਿਦ੍ਰਿਸਟਤਸੁਭਾਖਯੋਤ

ਮੇਕੋਉਜਮਾਨਾਬਹੁਕਾਰਕਫਲਬੁਦਹੋਆਬਿਧਆਗਜੁਹੋਇ। ਬਿਨੁਕਰ
 ਕਫਲੰਏਕਹੈਗਾਨਾਵਿਲਖਲੁਜੋਇ। ੩੫॥ ਕਰਮਤੁਆਗਨਮਾਹਿਜੁਨਿ
 ਪਾਪਕਹਯੋਸੁਤਿਜੋਇ। ਸੋਅਗਨੀਮਛਕੋਗਨੀਕੋਨਹਿਹੋਇ। ੩੬॥
 ਚੌਪਈ॥ ਅਨਾਤਮਮਾਹਿਅਤਮਮਤਿਜੈਈ। ਏਪ੍ਰਸਿਧਅਗਿਕੋਜੈਈ। ਤੁ
 ਤੁਗਿਆਨੀਭੁਵਮੇਜੇਤੇ। ਪਿਖੇਅਸਿਗਆਤਮਾਤੇਤੇ। ੪੦॥ ਤਾਤੇਕ੍ਰਿਆ
 ਨੀਖਲਾਤਿਆਰੇ। ਤਤੁਗਿਆਨੀਜੇਵਡਭਾਰੇ। ਕਰਮਾਬਿਧਾਨਕਹੋਸੁਤਿ
 ਜੈਈ। ਏਅਗਿਆਨੀਜਨਪ੍ਰਤਿਤੇਈ। ੪੧॥ ਤਤ੍ਰਮਸੀਅਹਵਾਕਓ
 ਦਾਰੈ। ਮਮੁਖੁਤਿਹਸੁਪਾਉਰਧਾਰੇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨੇਬਚਬੇਦਾ। ਜੀ
 ਵਪਰਾਤਮਲਖੇਅੰਭੁਦਾ। ੪੨॥ ਮੇਰੁਜਮਾਨਅਕਿਪਜੁਹੋਈ। ਸਦਾਸੁਖੀ
 ਦੁਖਲਹੇਨਕੋਈ। ਤਤ੍ਵਪਦਕੇਅਰਥਜੁਜੈਈ। ਪ੍ਰਥਮਪਛਨੇਸਮਕ

ਜੇਈ॥੪੩॥**ਦੇਹਰਾ**॥ ਵਾਕਅਰਥਕੋਗਿਆਨਜੋਤਾਂਤੇਹੋਵੈਪੀਗਾਤਵ੍ਹੰਪਦਕੇਅਰ
 ਥਹੈਜੀਵਪਰਤਮਬੀਗਾ॥੪੪॥ ਅਸੀਪਦਾਰਥਏਕਤਾਦੇਨੇਕੀਪਹਚਾਨਾ॥ਪਿ
 ਥੇਪਰਤਮਏਕਤਾਹੋਹਿਬਿਪਜਭੁਯਾਨ॥੪੫॥ ਜੀਵਪਰਤਮਮਾਹਿਜੋਪ੍ਰਤਿਕ
 ਪਰਖਵਿਰੋਧਾਤਾਂਤਜਿਲਖੋਚਿਦਏਕਤਾਸਕਰੇਕੁਲੀਬਿਪਜੇਧਾ॥੪੬॥**ਦੇਹਰਾ**
 ॥ ਤਿਵ੍ਹੰਪਦਕੇਅਰਥਮੇਕਰੇਲਖਣਾਬੀਗਾ॥ ਲਖੋਚਿਦਾਤਮਏਕਰਜਹੋਇ
 ਅਦੁਤੀਜੁਪੀਗਾ॥੪੭॥**ਚੋਪਈ**॥ ਲਖਣਾਬੀਜਕੋਨਭੁਗਵਾਨਾ॥ ਜਾਤੁਲ
 ਖਣਾਕਰੇਬਖਾਨਾ॥ ਤਾਤਪਰਖਅਬਨਿਦੇਜੇਈ॥ ਲਖਣਾਬੀਜਪਛਾਨ
 ਜੇਈ॥੪੮॥**ਦੇਹਰਾ**॥ ਅਕਾਂਖਾਐਪ੍ਰਨਿਯੋਗਤਾਜਿਨਿਧਾਨਪਹਿਚਾਨਾ॥ ਤਾ
 ਤਪਰਖਚੋਥੋਮਿਲੇਤੋਹੋਵੈਸਬਦਗਿਆਨਾ॥੪੯॥**ਚੋਪਈ**॥ ਵਾਂਕਮਾਂਹਿ
 ਪਦਹਯੇਜੇਤੇ॥ ਪਰਜਪਰਿਵਚਾਹੇਤੇਤੇ॥ ਤਾਂਬਿਨਅਰਥਜਨਾਵੇਨਾਹੀ

॥ ਅਹੀ ਅਕਾਖਾ ਹੈ ਪਦਮਾਹੀ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਪਟ ਪਦਮੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਏ ॥ ਆ
 ਨ ਯੋ ਨਹਿ ਤਿਨ ਸਿਗਾ ਮਿਲਾ ਏ ॥ ਤਿਕ ਛੁ ਅਰਥ ਜਨਾ ਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਤਾਹਿ
 ਚਹੈ ਉਰਮਾਂਹੀ ॥ ੫੧ ॥ ਆਬਿਧਏ ਕਪਟਾਰਥ ਜੇਈ ॥ ਦੁਤੀ ਘਪਟਾਰਥ ਚ
 ਹੇ ਜੇਈ ॥ ੫੨ ॥ ਪੁਰਖ ਮੁਹੀ ਰੂਪੁ ਨਹਿ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਅਕਾਂਖਾ ਕੀਨ ਬਖ
 ਨਾ ॥ ਅਰਥ ਅਬਾਧ ਪਦਨ ਮੇ ਜੇਈ ॥ ਕਹੇ ਯੋਗਿਤਾ ਕੋ ਵਿਦ ਜੇਈ ॥ ੫੩ ॥
 ॥ ਨੀਰ ਸਿਚਤ ਰਖਹੁ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਅਰਥ ਅਬਾਧ ਘਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ਅਗ
 ਨਿ ਸਿਚਤ ਰੋਕਹੈ ਨਮਾਨੇ ॥ ਅਰਥ ਬਾਧ ਘਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਆਵਿ
 ਏ ਬਪਦ ਕੁਖ ਨ ਜੇਈ ॥ ਸਿਨਿਧ ਕਹੈ ਮਨੀਖੀ ਜੇਈ ॥ ਘਟ ਆਨੁ ਘਟ
 ਹਵਾ ਕਪੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਨਿਧ ਪਦਮੁ ਖਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਪੁਰਖ ਮਪਹਰਨ
 ਘਟ ਘਹ ਆਖੇ ॥ ਦੁਤੀ ਘਪਹਰ ਮੁਖ ਆਨ ਘਰੁ ਖੇ ॥ ਤਿਨਹਿ ਹੋਇ ਵਕ

ਜਾਂ ਬਿਨ ਅਰਥ ਜਨਾ ਪਟੇ ਤੇਈ ॥
 ਤੁੰ ਪਦਕੋ ਪਦ ਚਹੈ ਜੇਈ ॥

ਜੋਤੀਤਕ
ਇਛਾਕਰਉਚ
ਰਤਤਜੋ

ਅਨੇ

ਪ੍ਰਮਾਨਾਸਿਨਿਧਕੁਈਜਜਾਤੇਹਾਨਾ। ੫੬॥ ਤਤਪ੍ਰਤੀਤਿਕਰਕੁਖਨਜੇਈ॥
 ਤਤਪਰ੍ਹਾਇਹਕੁਖਯੋਜੇਈ॥ ਕੋਚਿਤਐਸੇਕਰੇਓਚਾਗਾਕੋਹਬੇਦਾਂਤੀ
 ਅੰਰਪ੍ਰਕਾਰਾ। ੫੭॥ ਪਰਸਪਰਾਹਿਜਿਗ੍ਰਾਸਾਜੇਈ॥ ਤਾਂਹਿਵਿਖਤਯੋ
 ਗਪੁਨਿਹੋਈ॥ ਘਹਪਦਅਰਥਅਕਾਖਾਹਯੋ॥ ਸਬਦਬੋਧਤਾਹਿਤੇਪਯੋ
 ੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸੁਵਣਹੋਇਨਰਜਬਹੀ॥ ਕਾਰਕਸੁਵਣਚਾਹਿਪੁਨਿਤ
 ਬਹੀ॥ ਤਤਪਰਯਕੋਵਿਖੇਸੁਜੇਈ॥ ਤਾਕੋਬਾਧੁਨਜਾਮੇਹੋਈ॥ ੫੯॥
 ਘਹੀਘੋਗਤਾਕਰੇਬਖਾਨਾਜਾਕੇਲਖੇਹੋਇਨਗਰੀਆਨਾ॥ ਪਦੰਜਨਅ
 ਰਥਗੀਅਨਾ॥ ਅਵਿਵਧਾਨਨਰਹੋਇਸੁਭਾਨਾ॥ ੬੦॥ ਘਹੀਅਸਤੀਕਰੇਓਚ
 ਗਾਤਤਪਰਯਮਿਲਕਾਰਣਚਾਗਾ॥ ਨਨਤਤਪ੍ਰਤੀਕਰਕੁਖਨਜੇਈ॥ ਜੋ
 ਪੁਨਿਤਤਪਰਯਆਹਿਹੋਈ॥ ੬੧॥ ਸੁਕਪੀਤਿਤਪਾਠਨਾਹੀ॥ ਸਬਦ

ਜੋਪਦ
ਕਰਕੁਖ
ਲੁਣ

੫੮

੦

ਬੇਧਹੋਇਨਰਨਾਂਹੀ॥ ਅਹੀਸੁਦੁਖਨਮਨਮੇਧਾਗਾ॥ ਕਹੈਬੇਦਾਂਤੀਅੰਰਉਚ
 ਰਾ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਤਪ੍ਰਤੀਤਿਕੇਜਨਨਕੀਆਹਿਯੋਗਤਜੋਇ॥ ਤਤ
 ਪਰਅਪੁਨਿਵਾਕਮੇਕਹੈਬੇਦਾਂਤੀਸੋਇ॥ ੬੩॥ ਦੋਪਈ॥ ਆਕਰਿਪਦ
 ਕੇਅਰਥਾਬਿਚਾਰੇ॥ ਬਹੁਰੇਵਾਕਅਰਥਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਵਰਣਸਿਬੁਹਪਦਕਰੇ
 ਬਖਾਨਾ॥ ਪਦਸਿਬੁਹਪੁਨਿਵਾਕਪਛਾਨਾ॥ ੬੪॥ ਪਦਕੇਮਾਹਿਬ੍ਰਿਤਿਦੋਅ
 ਤੇ॥ ਸਕਤਿਛੱਲਖਣਨਾਮਜੋਕਹੈ॥ ਕਰਸਿਖੇਪਜੇਕਰੇਉਚਰਾ॥ ਸਕਤਿ
 ਆਹਿਪੁਨਿਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੬੫॥ ਯੋਗਏਕਰੁਚੀਪੁਨਿਦੁਜੀ॥ ਯੋਗਰੁ
 ਢਭਾਖਿਯੇਤੀਜੀ॥ ਅਵੈਵਸਕਤਿਪਦਭੀਰੋਰਜੇਈ॥ ਜੋਗਾਕਹੈਸੁ
 ਕੋਵਿਦਸੋਈ॥ ੬੬॥ ਜਮਦਾਏਸਕਤਿਸਰੂਢਬਖਾਨੇ॥ ਉਰੇਸਰੂਪਤੀ
 ਸਰੀਮਾਨੇ॥ ਅਵੈਸੁਕਤਿਪੰਕਿਜਪਦਗਹੈ॥ ਪੰਕਿਜਨੀਕਰਤਾਕੇਕਹੈ॥ ੬੭

ਸਮੁਦਾਇ ਸਕਤ ਕਰ ਪਦ ਮਜਨਾਵੈ॥ ਸਕੁਲ ਕਨਕ ਮਨ ਮੇਅਵੈ॥ ਓਕੁ ਸ
ਕਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਂਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜਗਹੋਈ॥ ੬੮॥ ਦੋਨੇ
ਮੇਰੂ ਛੀ ਹੈ ਜੋਈ॥ ਅਤਿ ਸੈਬਲੀ ਪਛਨੇ ਸੋਈ॥ ਆਬਿਧ ਸਕਤਿ ਕੁਟੇ
ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਰਲਖਨਾ ਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੬੯॥ ਨਨੁ॥ ਅਜਿਬਿ ਕਾਰਜੀ
ਵੇਕੋ ਮਾਨਾ॥ ਵਾਕ ਅਰਥ ਕੋ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮੈ ਦੁਖ ਨ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਅ
ਰਖ ਜਨ ਜਗ ਕਰੇ ਚਿਚਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਕਬਿ ਵਾਚਾਵੈ **ਹਰ**॥ ਮੇਖ ਪ੍ਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇ
ਭਾਖੇ ਮੈ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਆਹਿ ਪਖ ਮੇ ਦੁਖ ਨ ਤੁਮੈ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੭੧॥ ਚੋ **ਪਈ**
॥ ਤੁੰ ਤੇ ਲਖਣਾ ਆਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਐਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਨੇ ਕੇਨਾਹੀ॥ ਸਕ ਸ ਬਿਪਲਖ
ਣਾ ਜੋਈ॥ ਆਈ ਇਹ ਅਵਸਰ ਸੋਈ॥ ੭੨॥ ਏਕਾਤਮ ਕਰ ਜਹਤੀ ਜੋਈ
॥ ਗਿਗਾ ਘੋਖ ਜਮਾਨ ਨ ਸੋਈ॥ ਵਾਚਨ ਮਾਹਿ ਵਿਰੋਧੁ ਜਾਤੋ॥ ਬਨੇ ਅਜਹ

ਤੀਲਹੀਤਤੋ॥੧੩॥ਦੇਹਗਾਕਉਅਨਤੇਦਾਪਿਰਾਖਨੇਸ੍ਰੋਣੇਧਵਤਿਆਹਿ
 ॥ਅਜਹਤੀਆਸਮਨਾਅਹੇਮਹਾਂਵਾਕਕੇਮਾਹਿ॥੧੪॥ਚੋਖਈ॥ਭੁਗਤਿ
 ਆਗਲਖਣਜੇਈ॥ਜਿਯਿਵੇਵੰਦਤਵਤਜੇਈ॥ਤੰਵਪਦਮੇਜੋਕੈਜੇਈ॥
 ਦੇਖਨਆਮੇਆਵਤਕੋਈ॥੧੫॥ਮਾਇਆਦੇਹਉਪਾਪਿਸੁਦੇਈ॥ਤਜੇਲ
 ਖੇਇਕਚੇਤਨਜੇਈ॥ਭੁਮਾਦਿਕਪਚੀਕ੍ਰਿਤਭੁਤ॥ਤੰਹੀਤੇਜੇਭਯੋਪ੍ਰਸੁਤਾ
 ਤਹੀਤੇਜੇਭਯੋਪ੍ਰਸੁਤਾ॥੧੬॥ਪੁਰਬਕਰਮਨਕੋਛਲਜੇਈ॥ਸੁਖਦੁਖਹੋ
 ਇਹਿਹਾਂਪੁਨਿਜੇਈ॥ਭ੍ਰਿਗਾਲਘਤਨੁਜਨੇਬੀਗ॥ਆਦਿਅੰਤਿਵਅਹੇ
 ਸਰੀਗ॥੧੭॥ਕਰਮਨਤਉਪਾਜਿਯੋਤਨੁਜੇਈ॥ਬੁਲਊਪਾਪਿਆਤਮਕੀ
 ਜੇਈ॥ਮਨੇਬਾਧਿਦਸਇੰਦ੍ਰੀਜੇਈ॥ਪਚਿਪ੍ਰਾਣਸੁਖਮਤਨਹੇਈ॥੧੮॥
 ਸੁਖਦੁਖਕੋਸਾਧਨਹੋਜੇਈ॥ਭ੍ਰਿਗਤਾਕੋਪੁਨਿਹੋਵੈਜੇਈ॥ਆਤਮਕੋਖਹਦ

ਤੀਜਰੀਗ। ਕ੍ਰਾਤਬਖਾਨੇਕੇਵਿਦਪੀਗ। ੭੬। ਅਨਾਦਿਅਵਿਦਆਹਮੇਜੇਈ। ਕਾ
ਰਣਦੇਹਬਖਾਨੀਸੇਈ। ਉਪਾਧਿਭਿਦਤੇਅਤੇਨਿਅਰੇ। ਆਤਮਕਉਰਅਤਿ
ਰਧਾਰੇ। ੭੭। ਕੇਸਨਮਾਹਿਆਤਮਾਜੇਈ। ਕ੍ਰਾਸੇਤਦਾਕਾਰਪੁਨਿਸੇਈ। ਸਫ
ਟਕਮਲੀਜਿਉਫੁਲਨਸਿਗਾ। ਕ੍ਰਾਸੇਫੁਲਜਮਾਨਜੁਰਗਾ। ੭੮। ਅਸੀਗ
ਰੁਪਅਜਅਵੇਜੇਈ। ਕਰੇਬੀਚਾਰਲਖੇਪੁਨਿਸੇਈ। ਤ੍ਰਿਪਾਬੁਧਿਕੀਬ੍ਰਿਤਿ
ਪਛਾਨੇ। ਜਾਗਤਿਸੁਪਨਸੁਖਪਤਿਮਾਨੇ। ੭੯। ਜਾਤਕਰਜਸਤਮਸਜੇ
ਈ। ਤੀਨੇਗੁਣਤੇਉਪਜੀਸੇਈ। ਤੀਨੇਆਪਸੇਮੇਬਿਰੁਚਾਰੀ। ਮਿਥਯਾਤਾਂ
ਤੇਕ੍ਰਾਤਨਿਹਾਰੀ। ੮੦। ਦੇਹਗ। ਨਿਤਪਰੇਸੁਰਬ੍ਰਹਮਜੇਸਿਵੇਕੇਵਲਪੁਨਿਜੇ
ਇ। ਬਾਧਅਵਾਧਿਪਹਿਚਾਨਿਯੇਉਰੇਮੇਲਖਮਣਜੇਈ। ੮੧। ਤਨੁਇ
ਈਮਨਪੁਨਚਿਤਮਿਲੇਜਬੈਅਗਾਨ। ਤਬਲੇਕਨਕੀਮਤਿਬਿਖੇਰੇਇ

ਜਗਤ ਕੇ ਭਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚੋ **ਪਈ** ॥ ਤਮੇ ਮੁਲ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪੈ ਜੋਈ ॥ ਅਗਨ ਚਿਨ ਪਾਹੀ
 ਚਾਨੋ ਜਿ ਲੋ ਪੈ ਵਹੁ ਬ੍ਰਿਤਿ **ਬਿਤਿ** ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਤੋ ਲੋ ਉਪ ਜੋ ਸਭ ਸਿਸਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨ ਪਾਇ ॥ ਕੋਰਨਿ ਖੇਪ ਭੁਲੇ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਚਿਦ
 ਪਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੈ ਪੁਨਿ ਜੋਈ ॥ ਸ੍ਵਾਨ ਕੋਰ ਰਿਦੇ ਕਰ ਜੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋ **ਹਰ**
 ॥ ਤਜੇ ਨਿਖਲ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਕੋਰਨ ਹੀ ਗਤਿ ਜੋਇ ॥ ਜਿਉ ਨ ਲਖੇ ਰਸ ਪਾ
 ਨ ਕਰਤਿ ਆਗਤ ਪੈ ਫਲ ਲੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਰਾਜ **ਛੰਦ** ॥ ਨ ਮੇ ਅੰਤੋ ਨ ਜਾ
 ਅੰਤੋ ਨ ਖੀ ਅੰਤੋ ਨ ਬਾਧੈ ॥ ਆਧਿ ਕਰੁ ਪਸਰ ਬਤੋ ਸੁਆਤਮਾ ਅਗਾਧੈ ॥
 ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਅਹੋ ਸੁਸਰਬ ਠੈਰੇ ਮੇ ਅਦ
 ਵੈਤ ਰੂਪ ਭਾਨਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਇਸੇ ਸੁਗਨ ਸੁਖ ਮੇ ਪਰੇ ਸਰੂਪ ਪਾਵਨੇ ॥ ਕਿਥਿ
 ਜਗਤ ਦੂਖ ਮੇ ਪਿਖੇ ਨਿਹਾਰ ਭਾਵਨੇ ॥ ਅਗਨ ਪਿਆਸ ਤੋ ਲਖੇ ਸੁਗਨ

ਤੇਇਹੋਜਬੈ॥ ਥਿਏਕਮਾਹਿਸਬਸੇਵਿਲੀਨਹਾਇਤੈਤਬੈ॥ ੬੦॥ ਅਕਾ
ਨਕਅਪੀਨਧਾਸਹੋਇਹੋਜੁਨਘਾਜੁਮੇਖਪਥਮੇਕਹੀਬਿਥਾਰ
ਕੇਸਭਾਕਥਾ॥ ਭੁਮਾਤਐਰਐਰਮੇਜੁਹੋਇਕੇਦਿਖਾਇਹੋ॥ ਅਧਯਾਸ
ਰੁਪਕੇਵਿਦੋਇਸੇਜਗਤਗਾਇਹੋ॥ ੬੧॥ ਅਸਪਰਪਰਜਮੇਘਾਅ
ਹੀਵਿਭਾਸਹੋ॥ ਜਗਤਏਪਰੇਸਮੇਤਥਾਜੁਭੁਤਭਾਸਹੋ॥ ਵਿਕਲਪਾ
ਇਅਬਿਨਾਚਿਦਾਤਮਾਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਹਿਧਯਾਸਤਾਹੀਮੇਭੁਯੋਸੁਆ
ਦਿਮਾਨਿਯੋ॥ ੬੨॥ ਅਧਯਾਸਮਿਥਯਾਸਭੁਪਰੇਸਬ੍ਰਹਮਕਾਰਣਹਾਸਿ
ਵੇਸੁਕੇਵਲੇਪਰੇਸੁਆਤਮਾਬਿਚਾਰੇਦਾ॥ ਇਛਾਦਿਐਰਗਾਦਿਐਸੁਖ
ਦਿਧਰਮਬਧਕੇ॥ ਜਗਤਸਿਧੁਹੋਤੁਏਪਰੇਸਬ੍ਰਹਮਜੁਧਕੇ॥ ੬੩॥ ਫਿ
ਪਈ॥ ਹੋਇਸਖੇਪਤਿਅਵਸਥਾਜਬਹੀ॥ ਇਛਾਕਨਹਿਹੋਵੇਤਬਹੀ॥ ਸੁ

ਖਸਰੂਪਪਰਮਾਤਮਜਾਗਾਹਮਤਬਲਖਮਣੁਲੇਹਿਨਿਹਾਰਾ॥੬੪॥ਅਨਾ
 ਦਿਆਵਿਦਯਾਬੁਧਿਉਪਾਈ॥ਚਿਤਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਹਕ੍ਰੀਤਰਭਾਈ॥ਵਹੀ
 ਸੁਜਗਮੇਜੀਵਉਚਾਰੇ॥ਸੁਖਦੁਖਬਹੁਪਾਇਸੁਕਾਰੇ॥੬੫॥ਆਤਮਸੁਧਾਅ
 ਹੋਇਹਜੇਈ॥ਸਾਖੀਬੁਧਿਪਛਾਨੇਜੇਈ॥ਆਹਿਪਰਤਮਪੁਰਦਜੇਈ॥
 ਬੁਧਿਪਰਛਿਨਕੁਯੋਪੁਨਿਜੇਈ॥੬੬॥ਚਿਤਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਾਖੀਮਤਿਜੇਈ
 ਜਿਬਘਹਤੀਨਾਇਕਤੁਜਹੋਈ॥ਅਗਨਿਤਪਤਜਗਲੋਹਸਮਾਨਾ॥ਅੰਨਯੇ
 ਅੰਨਅਧਯਾਸਪਛਾਨਾ॥੬੭॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਨ੍ਹਚੇਤਨਤਾਧਰਮਜੇਚਿਤਅਹੁ
 ਆਤਮਕੇਗਾ॥ਬਿਧਹੋਇਜਨਲੋਕਮੇਉਲਾਏਦੋਨੋਹੇਗਾ॥੬੮॥ਗੁਰੁਤੇਬੇਦ
 ਸੁਵਾਕਸੁਨਿਕਰੇਬਿਚਾਰਬਹੁਕੁਤਿ॥ਵਿਦਯਾਅਨਭੁਵਹੋਇਜਨਆਤਮ
 ਪਿਖੋਇਕਾਂਤਿ॥੬੯॥ਨਿਰੰਪਾਧਿਪਿਖਆਤਮਾਤੁਜੇਸੁਨਿਖਲਾਬਿਕਗਾ

ਆਤਮਗੋਚਰਜਤ੍ਰਿਜਿਤੋਦੇਵੇਦੁਗਨਿਵਾਗ। ੧੦੦। ਚੋਖਈ। ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਮੇਅ
ਜਅਬਿਨਸੀ। ਅਵੇਨਿਰਮਲਸੰਬਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਵਿਸੁਧਗਿਆਨਪਨਨਿਰਮ
ਪਰੂਪ। ਪੁਰਣਮਕ੍ਰੇਆਨਿਦਰੂਪ। ੧੦੧। ਸਦਾਮੁਕਤਮੇਜਗਤਮਸ਼੍ਰੀ।
ਅਹੋਮਹਿੰਤਜੁਸਕਾਤਿਹਮਾਰੀ। ਅਤਿਵੈਗਿਆਨਅਵਿਕ੍ਰੇਰੂਪ। ਅਨਿਤਪ
ਗਚਿਦਪਨਹਅਨੁਪ। ੧੦੨। ਦੇਦਵਾਦੀਜਗਤ੍ਰਿਤਰਜੇਈ। ਨਿਜਾਦਿਨਤੁ
ਜੇਜੁਮੇਓਰਤੇਈ। ਯਥਾਥਾਤਮਕਰੇਬਿਚਾਰ। ਅਹੋਖੰਤੁਸੁਧਉਦਾਰ। ੧੦੩
ਵਿਦਯਾਤਕੋਹੋਇਉਦਾਰ। ਕਰਕਸਹਿਤਅਵਿਦਯਾਮਾਰਗਾਰਜਾਇਦਾਜਿ
ਉਉਤਮਕੋਖਵੈ। ਨਿਖਲਰੋਗਪੁਨਿਵਹੀਮਿਟਾਵੈ। ੧੦੪। ਬੈਠਾਇਕ੍ਰਿਤਿਸੁ
ਇਵੀਜੀਤ। ਜਿਨੇਨਿਜਾਤਮਨਿਰਮਲਚੀਤ। ਯਥਾਥਾਤਮਮਨਮੇਧ
ਗੇ। ਬਾਹਰਸਾਪਨਜਤੁਪਰਹੇ। ੧੦੫। ਵਿਗਨਵਿਸਟਿਉਗਮਾਹਿਧਿਅ

ਵੇ।। ਦਿਛੁ ਇਸ ਧਿਤਿ ਅਤਮ ਮੇਪਵੇ।। ਅਤਮ ਰਸ ਨ ਵਿਸੁਸੁ ਜੇਈ।। ਲੀਨ
 ਕੇਰੇ ਅਤਮ ਮਹਿ ਜੇਈ।। ੧੦੬।। ਸਭ ਕਾਰਣ ਨਿਜ ਅਤਮ ਜੇਈ।। ਤਮੇ ਲੀਨ ਜ
 ਬੇ ਅਹੋਈ।। ਪੁਰਣ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮ ਅਹੋਵੇ।। ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਕ ਛੁਨ ਜੇਵੇ।। ੧੦
 ੭।। ਦਿਹਰਾ।। ਪੁਰਬ ਚਿਤ ਸਮਾਧ ਤੇ ਅਥਿ ਸਾ ਵਿਚਿ ਤੇ ਜੇਇ।। ਓਅੰ ਕਾਰ ਨਿਜ
 ਰੂਪ ਹੇ ਜਗਤ ਚਰਾ ਚਰ ਜੇਇ।। ੧੦੮।। ਚੋਪਈ।। ਜਗਤ ਨਿਖਲ ਅਹਿ ਵਾਚੁ ਪ
 ਛੋਨੇ।। ਓਕ੍ਕਾਰ ਤਿਹ ਵਾਚੁ ਕਮਾਨੇ।। ਅਗਿਆਨ ਅਪੀਨਾ ਵਿਭਾਵਨ ਮੇਜੋ।। ਬਿ
 ਧਉ ਪਰਿਤ ਕਰੇਨ ਹਿਤੁ ਜੇ।। ੧੦੯।। ਦਿਹਰਾ।। ਅਕਾਰ ਓਕਾਰ ਮਕਾਰ ਪੁਨਿ
 ਅਰਧ ਬਿੰਦੁ ਪਹਿ ਚੁਨ।। ਚਾਰੇ ਕੋਸ ਮੁਦਾਇ ਪੁਨਿ ਓਕ੍ਕਾਰ ਪਛਨ।। ੧੧੦
 ਚੋਪਈ।। ਅਕਾਰ ਵਰਣ ਕੇਵਾ ਚਕ ਹੀਜੇ।। ਲਖ ਮਣਕਾਨ ਕੁਲੇ ਸੁਟਿ ਲੀਜੇ
 ।। ਦਿਸੁ ਵਿਗਾਢ ਜਗਤ ਜੇ ਜਾਗਾ।। ਅਕਾਰ ਵਚ ਅਹਕ ਹੋਓ ਜਾਗਾ।

੧੧੧। ਤੈਜਸਹਿਰਨਗਰਗੁਜਪਨਈ। ਓਕਰਵਾਚਅਹਿਦੇਹਿਬਤਾਈ।
ਪ੍ਰਗਈਸਜੁਖਪਤਿਪੁਨਿਜੋਈ। ਕਹੇਮਕਰਵਾਚਪੁਨਿਜੋਈ। ੧੧੨।
ਸਮਾਧੀਪ੍ਰਥਮਅਹਰੀਤਿਸੁਜੋਈ। ਤਤੁਬਿਚਾਰਕਰੇਨਹਿਹੋਈ। ਵਾਚ
ਕਵਾਚਅਕਾਰਸੁਜੋਈ। ਕਰੇਵਿਲੀਨਉਕਾਰੇਜੋਈ। ੧੧੩। ਵਾਚਕਵਾਚ
ਓਕਾਰਸੁਜੋਈ। ਕਰੇਵਿਲੀਨਮਕਾਰੇਤੋਈ। ਵਾਚਕਵਾਚਮਕਾਰਸੁਜੋਈ।
ਚਿਦਤਮਮਾਹਿਵਿਲਾਪੇਜੋਈ। ੧੧੪। ਅਰਧਬਿੰਦੁਕੋਲਖਸੁਜੋਈ। ਓ
ਦਾਖਨਬ੍ਰਹਮਪਛਨੇਜੋਈ। ਕਾਰਣਪ੍ਰਾਗਿਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਜੋਈ। ਜਾਮੇਲੀਨ
ਰੂਏਸਭੁਤੋਈ। ੧੧੫। ਜੇਪ੍ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਮੇਚਿਦਰੂਪਾਸਦਾਸੁਮੁਕਤਿ
ਮਤਿਗਿਆਨਅਨੁਪਾਸੁਮੁਕਤਿਉਪਾਧਿਵਿਮਲਚਿਤਜੋਈ। ਲਖੇ
ਪਰਾਤਮਬ੍ਰਿਗਮੇਜੋਈ। ੧੧੬। ਅਧਿਕਾਰਪਰਾਤਮਕੁਵਨਾਨਿਜ

ਨਿਦਤੁਸਟਮਨਪਾਵਨ। ਬਾਹਰਆਹਿਪਦਾਰਥਜੇਤੇ। ਸਨੇਸਨੇਬਿਸਰੇਸ
 ਕੁਤੇਤੇ। ੧੧੭। ਸੁਖਪ੍ਰਕਾਸਨਿਜਾਤਮਰੂਪ। ਇਸਾਥਿਤਿਹੋਵੈਵਹੀਸਰੂ
 ਪ। ਸਦਾਮੁਕਤਪੁਨਿਆਚਲਜੁਐਜੋ। ਵਾਹਿਸਿਧਜਗਭ੍ਰਿਤਰਜੈਜੋ।
 ੧੧੮। ਐਸਮਾਧਿਯੋਗੀਸੁਰਕਰੇ। ਇਦੈਗੋਚਰਸਰੂਪਰਹੇ। ਨਿਰਜਿ
 ਤਾਥਿਲਾਗਿਪੁਰੇਜੇਈ। ਤਕੋਦ੍ਰਿਸਯਹੋਹੁਪੁਨਿਜੇਈ। ੧੧੯। ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸਬੰਗਤਨਿਤੰਯਤਪੁਨਿਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਰਗਿਆਨ। ਸਦਾਸੁਤ੍ਰਤਅਲੋਕਿ
 ਤਾਅਨਿਦਖਟਪਹਿਚਾਨ। ੧੨੦। ਖਟਗੁਣਆਤਮਕੋਜਿਨੇਐਜੋਨਿਰਮ
 ਲਚੀਤਿ। ਐਸੇਯੋਗੀਮੋਹਕੋਪਿਖੇਕੁਤਜਗਨੀਤਿ। ੧੨੧। ਚੋਪਈ। ॥ ਯ
 ਬਿਧਨਿਸਾਦਿਨੁਆਤਮਾਧਿਅਵੇ। ਹੋਇਮੁਕਤਿਪੁਨਿਬਿਧਮਿਟਾਵੇ।
 ਪ੍ਰਬੁਧਿਫਲਭੁਗਨਕਰੇ। ਨਹਿਅਭਿਮਾਨਸੁਰਚਿਕਧਰੇ। ੧੨੨। ਪ੍ਰਾਣ

੦
 ਜਾਣੇ

ਅੰਤਿ ਮੈ ਸੋ ਨ ਰਜੇਈ। ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਲੀ ਨ ਵਹੁਹਈ। ਆਦਿ ਮੰਧਿ ਅੰਤਿ ਜਗ
ਜੇਈ। ਭੁਖਾ ਦੁਖੋ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੇਈ। ੧੨੩। ਦੋਹਰਾ। ਘਾਬਿਧ ਜਾਨ ਸਮਾਜਤ
ਪੁਨਿ ਤੇ ਜੇ ਕਰਮਾ ਬਿਧਿ ਜੇਈ। ਭੁਜੇ ਸੇ ਆਤਮ ਬੀਚ ਉਰਾ ਅਖਿਲਾ ਤਮੈ
ਜੇਈ। ੧੨੪। ਆਤਮਾ ਮਾਹਿ ਅਭੇਦ ਕਰਪਿ ਖੇਨਿ ਖਲ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਮੋਹਿ
ਪਰਾਤਮਾ ਸਾਥ ਪੁਨਿ ਵਹੀ ਅਭੇਦ ਜੁਹੈ। ੧੨੫। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਉ ਜਲਸਾ
ਗਗਨਿ ਉਪੇਖੀ ਗੇ। ਨਭੁ ਮੈ ਜਿਉ ਨਭੁ ਅਨਿਲੁ ਜਮੀ ਗੇ। ਘਾਬਿਧ ਮੈ ਜਾਇ
ਸਮਾਇ। ਜਗਤੁ ਜਗਲੁ ਮਿਥਾ ਯੁਇ ਜਾਇ। ੧੨੬। ਮਿਥਾ ਯਾ ਜਗਤੁ ਦ੍ਰਿ
ਭਾਵਨ ਕਰੇ। ਘਾਬਿਧ ਗੁਨ ਜੇ ਬੈਠੇ ਰਧੇ। ਘਾਦਾ ਪਿਲੇ ਕਮਾਹਿ ਮੁਨਿ
ਰਹੈ। ਤਦਾ ਪਿਥਿ ਪਨ ਨ ਵਹੁਗੈ। ੧੨੭। ਦੋਹਰਾ। ਸ੍ਰੁਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾ
ਨ ਤੇ ਜਗਤ ਨਿਖੇਪੇ ਜੇਈ। ਇੰਦ੍ਰੇ ਭੁਦ੍ਰੇ ਦ੍ਰਿਗ੍ਰ ਮਿਜਿ ਦੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤ ਕਹੈ

੧੨੮॥ ਜਬਲਗਦੇਖੇਨਾਜਗਤਅਖਿਲਸੁਮੇਰੋਰੂਪ॥ ਤਬਲਗਕੁਜੇਲਗ
 ਇਮਨਮੇਰੋਰੂਪਅਨਪ॥ ੧੨੯॥ ਸਰਧਾਲੂਅੰਤਿਕੁਗਤਿਮਾਤਿਯਾਬਿ
 ਧਕੋਜੋਗਾਇ॥ ਰੋਵੇਨਿਹਾਰੇਮੋਹਕਨਿਸਦਿਨਲਖਮਨਜੋਇ॥ ੧੩੦
 ॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਸੁਤਿਸਾਰਸਿਖੇਪਸੋਗੋਪਮਹਾਨਿਸਚੈਕਰੋਕੇਮਮਤੋਹਬਤ
 ਏ॥ ਮਤਿਮਾਨਅਲੋਚਨਜੋਇਕਰੋਖਿਦਕੀਤਰਪਾਤਕਰਾਸਿਮਿਟਾਏ
 ॥ ਸੁਮਿਖਾਜਗਾਏਹੁਨਿਹਾਰਤਜਉਰਕੂਤਜਿਤੋਤਵਦੇਤਿਰਿਖਾਏ॥ ਮ
 ਮਭਾਵਨਭਾਵਤੁਸੁਧਮਨਾਸੁਸੁਖੀਕੁਵਆਨਿਦਰੋਗਮਿਟਾਏ॥ ੧੩੧॥
 ਛਪੇਛਿਦਾ॥ ਮੇਨਿਰਗੁਣਕੋਸੇਵਤੋਜਗੁਨਪਾਰਸਰੂਪੀ॥ ਅਥਵਾਸਹੁ
 ਲਸਰੂਪਕੁਜੇਮਨਲਾਇਅਨੂਪੀ॥ ਜਿਨਹੁਮੋਹਸਰੂਪਨਅੰਤਰਗੀਚਿ
 ਬਿਚਾਰੋ॥ ਤਾਪਦਪੀਕਜਰੇਲੁਸੁਪਰਮਪੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੋ॥ ਪਦਰੇਲੁਸਪ

ਦਿਰ

ਅੰਤਿ ਮੈ ਜੋ ਨ ਰਜੇਈ। ਮੇਰੇ ਮਾਹਿਲੀ ਨ ਵਹੁੰਦੀ। ਆਦਿ ਮੰਧਿ ਅੰਤਿ ਜਗ
ਜੇਈ। ਭੁਖਾ ਦੁਖੋ ਕੋ ਕਾਰਣ ਜੇਈ। ੧੨੩। ਦੋਹਰਾ। ਘਾਬਿਧ ਜਾਨ ਸਮਾਜਤ
ਪੁਨਿ ਤਜੇ ਕਰਮਾ ਬਿਧਿ ਸੋਈ। ਭੁਜੇ ਸੋ ਆਤਮ ਬੀਚ ਉਰਾ ਅਖਿਲਾਤ ਮੈ
ਜੇਈ। ੧੨੪। ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਅਭੇਦ ਕਰ ਪਖੇ ਨਿਖਲ ਪੁਨਿ ਜੇਈ। ਸੋਹਿ
ਪਰਾਤਮ ਸਾਥ ਪੁਨਿ ਵਹੀ ਅਭੇਦ ਜੁ ਹੋਈ। ੧੨੫। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਓ ਜਲ ਜਾ
ਗਰ ਜਿਓ ਪੈਖੀ ਗੇ। ਨ ਭੁਮੇ ਜਿਓ ਨ ਭੁਅ ਨਿਲ ਜਮੀ ਗੇ। ਘਾਬਿਧ ਮੈ ਜਾਇ
ਜਮਾਇ। ਜਗਤ ਜਗਲ ਮਿਥ ਆਹੁਇ ਜਾਇ। ੧੨੬। ਮਿਥ ਆ ਜਗਤਾ ਵਿ
ਭਾਵਨ ਕਰੇ। ਘਾਬਿਧ ਗਾਨ ਜੇ ਬੈਓ ਰਧ ਗੇ। ਘਦਾ ਪਿਲੋ ਕਮਾਹਿ ਮੁਨਿ
ਰਹੈ। ਤਦਾ ਪਿਬਿਧ ਨਨ ਵਹੁ ਗੇ। ੧੨੭। ਦੋਹਰਾ। ਸੁਤਿ ਘੁਕਤਿ ਪੁਨਿ ਮਾ
ਨ ਤੇ ਜਗਤ ਨਿਖੇ ਪੇ ਜੇਈ। ਇੰਦੁ ਭੇਦਾ ਦਿਗਭੂ ਮਿਜਿ ਦੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤ ਕਹੈ

੧੨੮॥ ਜਬਲਗਦੇਖੇਨਾਜਗਤਅਖਿਲਸੁਮੇਰੋਰੁਪਾ॥ ਤਬਲਗਭੁਜੇਲਗ
 ਇਮਨਮੇਰੋਰੁਪਅਨਪਾ॥ ੧੨੯॥ ਜਰਧਾਲੂਅੰਤਿਭੁਗਤਿਮਤਿਯਾਬਿ
 ਧਕੋਜੋਗੇਇ॥ ਰੇਵੇਨਿਹਾਰੇਮੇਹਕਨਿਸਦਿਨਲਖਮਨਜੋਇ॥ ੧੩੦
 ॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਸੁਤਿਸਾਰਸਿਖੇਪਜੋਗਪਮਹਾਨਿਸਚੈਕਰੇਕੇਮਮਤੋਹਬਤ
 ਏ॥ ਮਤਿਮਾਨਅਲੋਚਨਜਾਇਕਰੇਖਿਦੁਕੀਤਰਪਾਤਕਰਾਸਿਮਿਦਾਏ
 ॥ ਸੁਮਿਖਾਜਗਾਏਹੁਨਿਹਾਰਤਜਉਰਭ੍ਰਾਤਜਿਤੋਤਵਦੇਤਿਰਿਖਾਏ॥ ਮ
 ਮਭਾਵਨਭ੍ਰਾਵਤਸੁਧਮਨਾਸੁਸੁਖੀਭੁਵਆਨਿਦਰੋਗਮਿਦਾਏ॥ ੧੩੧॥
 ਛਪੇਛਿਦਾ॥ ਮੇਨਿ^{ਤੁਹਾ}ਰਗੁਣਕੇਸੇਵਤਜੋਗੁਨਪਾਰਸਰੂਪੀ॥ ਅਥਵਾਸਹੁ
 ਲਸਰੂਪਭੁਜੇਮਨਲਾਇਅਨੁਪੀ॥ ਜੇਨਹੁਮੇਹਸਰੂਪਨਅੰਤਰਗੀਚਿ
 ਬਿਚਾਰੋ॥ ਤਾਪਦਪੀਕਜਰੇਣੁਸੁਪਰਮਪੁਨੀਤਿਨਿਹਾਰੋ॥ ਪਦਰੇਣੁਸਪ

ਗਸੁਲੇਕੜੈਕਰੇਪੁਨੀਤਸੁਪਾਪਹਗ। ਜਿਉਸਾਵਿਤਾਜਗਪਾਵਨੇਕਰੇਸੁ
ਨਿਖਲਅੰਧੇਰਦਗ। ੧੩੨। ਗਿਆਨਅਖਿਲਸੁਤਿਸਾਰਗੁਤਮੇਤੋਹ
ਸੁਗਾਏ। ਬੇਦਾਂਤਿਵੇਦਅਸੁਬੁਚਰਣਸੁਮੇਰੇਬੇਦਬਤਾਏ। ਜਿਸਰਧਾਕ
ਰਪਚੇਕਰੇਗੁਰਗੁਤਿਨਿਰਿਤਗ। ਸੋਮਮਰੁਪਸਮਾਇਰੇਹਨਹਿਰਿਚ
ਸੁਅੰਤਗ। ਸੁਨਿਜੇਮਮਵਚਨਨਮਾਂਤਿਪੁਨਿੰਗੁਗਤਿਹੋਹਿਜਗਤਾਹਿ
ਉਗ। ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਨਿਜਗੁਤਕੇਰਾਮਬਖਾਨਯੋਐਪਿਪੁਰਿ। ੧੩੩।
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇ। ਉਤਕ
ਡੇਰਾਮਗੀਤਾਨਾਮਪੰਚਮੋਧਿਆਇ। ੫। ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਉ **ਦਾਚ**। ਚੌ **ਪਈ**
। ਅਮੁਨਾਤੀਰਾਨਿਵਾਸੀਜੇਈ। ਏਕਜਮੇਮੁਨਿਆਏਤੇਈ। ਰਾਮਨਿਗਰ
ਨਹੇਤੁਜਾਏ। ਲਵਣੇਸੁਰਤੇਬਹੁਰਪਾਏ। ੧। ਭੁਰਗਿਵਚੁਨਰਖੀ

ਸੁਰਜੇਈ॥ ਅਗੇ ਕੀਨੇ ਮੁਨਿ ਗਾਨਿ ਜੇਈ॥ ਚਾਹੇ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੇ ਰਾਮਾ॥ ਮੁ
 ਨਿ ਅਸਿਖ ਆਇ ਤਿਹ ਧਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਰਮ ਭੁਗਤ ਰਖੁ ਕਲਕੇਰਾਈ॥ ਕੀ
 ਨੇ ਪੁਜਨ ਤਾਹਿ ਬਨਾਈ॥ ਬਹੁ ਰੋਮ ਪੁਰਸੁ ਵਕਾ ਲਾਏ॥ ਮੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਲ
 ਕੇ ਹਰਖ ਉਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਵਨ ਕੇ ਕਾਰਣ ਹੋ ਜੇਈ॥ ਮੁਨਿ ਵਰਭੁਖੇ ਕੇ ਰਸੁ
 ਜੇਈ॥ ਆਜੂ ਪੀਨਿ ਮਮ ਭਾਗੁ ਜੁਹਾਏ॥ ਤੁਮ ਕਰਣ ਕਰੇ ਦੇਖਣ ਆਏ॥
 ੪॥ ਦੁਹ ਕਰ ਕਾਰ ਘੋਰੇ ਜੇਈ॥ ਆਜ ਕਰੋ ਤੁਮ ਰੋਮੇ ਜੇਈ॥ ਆਇ ਸੁਕ
 ਰੇ ਦਾਜੁ ਮੇਥਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵ ਸੁਆਹਿ ਹਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਰਾਮ ਵਾਕ ਸੁਨਿ
 ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ॥ ਚਵਨ ਰਖੀ ਸੁਰ ਵਾਕ ਅਲਾਏ॥ ਪੂਰਬ ਸਤਿ ਪੁਰ
 ਮੇ ਸੁਨਿ ਰਾਮਾ॥ ਭੁਯੋ ਵੈ ਤਿ ਜਗਮੇ ਮਧਨਾਮਾ॥ ੬॥ ਅਤਿ ਧਰਮਾਤਮ
 ਭੁਯੋ ਸੁਚੀਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇਵ ਸੁਪੁਜੈ ਨੀਤਾ॥ ਤਾ ਪਰਿ ਤੁਸੁ ਮਹੇ ਸੁਰ

ਹਸਸੁਲੇਕੈਕੋਰਪੁਨੀਤਸੁਪਾਪਹਗ। ਜਿਉਸਾਵਿਤਾਜਗਪਵਨੇਕੋਰਸੁ
ਨਿਖਲਅੰਧੇਰਦਗ। ੧੩੨। ਗਿਆਨਅਖਿਲਸੁਤਿਸਾਰਗੁਤਮੇਤੋ
ਸੁਗਾਏ। ਬੇਦਾਂਤਿਦੇਦਅਸੁਬੁਚਰਣਸੁਮੇਰੇਬੇਦਬਤਾਏ। ਜਿਸਰਧਾਕ
ਰਪਚੇਕੋਰਗੁਰਗੁਤਿਨਿਰੇਤਗ। ਸੋਮਮਰੂਪਸਮਾਇਰੇਹਨਹਿਰਿਚ
ਸੁਅੰਤਗ। ਸੁਨਿਜੇਮਮਵਚਨਨਮਾਂਤਿਪੁਨਿੰਗੁਗਤਿਹੋਹਿਜਗਤਾਹਿ
ਉਗ। ਗੁਲਾਬਸਿੰਘਨਿਜਗੁਤਕੋਰਮਬਖਾਨਯੋਅੰਧਿਪੁਗਿ। ੧੩੩।
ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਅਧਯਾਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇ। ਉਤਕੰ
ਡੇਰਾਮਗੀਤਾਨਾਮਖਚਮੋਧਿਆਇ। ੫। ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਉ **ਦਾਚ**। ਉ **ਪਈ**
। ਅਮੁਨਾਤੀਗਨਿਵਾਸੀਜੇਈ। ਏਕਜਮੇਮੁਨਿਆਏਤੇਈ। ਰਾਮਨਿਹਾਰ
ਨਹੇਤੁਸੁਆਏ। ਲਵਣੇਸੁਰੇਤੇਬਦਰੂਪਾਏ। ੧। ਗੁਰਗਿਵਚਨਗਖੀ

ਸੁਰਜੇਈ॥ ਅਗੇਕੀਨੋਮੁਨਿਗਾਨਿਜੋਈ॥ ਢਾਹੇਅਭੈਦਨੁਦੇਰਾਮਾ॥ ਮੁ
 ਨਿਅਸਿਖਆਇਤਿਹਧਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਰਮਭੁਗਤਰਾਖੁਕਲਕੇਰਾਈ॥ ਕੀ
 ਨੇਪੁਜਨਤਾਹਿਬਨਾਈ॥ ਬਹੁਰੇਮਧੁਰਸੁਵਾਕਅਲਾਏ॥ ਮੁਨਿਮੰਤਲ
 ਕੋਹਰਖਉਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਵਨਕੇਕਾਰਣਹੋਜੋਈ॥ ਮੁਨਿਵਰਭੁਖੋਕਰੇਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਆਜੂਪੀਨਿਮਮਕੁਗਾਜੁਹਾਏ॥ ਤੁਮਕਰਣਕਰਦੇਖਣਾਏ॥
 ੪॥ ਦੁਹਕਰਕਾਰਅਹੋਵੇਜੋਈ॥ ਆਜਕਰੋਤੁਮਰੇਮੇਜੋਈ॥ ਆਇਸੁਕ
 ਰੇਦਾਸੁਮੇਥਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਦੇਵਸੁਆਹਿਹਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਰਾਮਵਾਕਸੁਨਿ
 ਅਤਿਹਰਖਾਏ॥ ਚਵਨਰਖੀਸੁਰਵਾਕਅਲਾਏ॥ ਪੁਰਬਸਤਿਪੁਰ
 ਮੇਸੁਨਿਰਾਮਾ॥ ਕੁਯੋਵੈਤਿਜਗਮੇਮਧਨਾਮਾ॥ ੬॥ ਅਤਿਧਰਮਾਤਮ
 ਕੁਯੋਸੁਚੀਤਾ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਵਸੁਪੁਜੈਨੀਤਾ॥ ਤਾਪਰਿਤੁਸੁਮਹੇਸੁਰ

ਕੁਯੋ। ਰਾਮ ਤਿਸੁ ਲਸਤ ਕੋ ਦਯੋ॥ ੧॥ ਕਹਯੋ ਆਹਿ ਕਰਹਨੇ ਸੁਜੇਈ। ਰੁਜ
 ਮੀਵੇਹੇਇ ਗੋਜੇਈ। ਰਵਣ ਬਹਿਣ ਕੁੰ ਗ੍ਰੀਨ ਸਨਾਮਾ ਪਤਿਨੀ ਕੁਈ ਤਾਹਿ
 ਕੋਧਾਮਾ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਮੇਤਾਂ ਨੇ ਸੁਤ ਉਪਜਾਯੋ। ਲਵਣਾ ਸੁਰਤਿ ਹਨਾਮ ਕਹਾਯੋ।
 ਗ੍ਰੀਮ ਪਰਕ੍ਰਮਾ ਅਤਿ ਦੁਖਦਾਈ। ਦੁਸਟਾਤ ਮਨਹਿ ਜੀਤ ਯੋਜਾਈ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਣਦੇਵ ਸੁਜਹਾਂ ਨਿਹਾਗੇ। ਰਾਮ ਤਹਾਂ ਤੇ ਵਹੁ ਚੁਨਿ ਜਾਗੇ। ਰਾਮ ਜਥੇ ਹਮਤ
 ਹਿ ਦੁਖਾਏ। ਗਾਜਿ ਨਰਾਇ ਸਰਣ ਤਵ ਆਏ॥ ੪॥ ਆਬਿਜੁ ਨੀ ਰਾਮ ਮੁਨਿ
 ਬਾਨੀ। ਬਹਾਰਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ਕਹਯੋ ਕੁਵਾਨੀ। ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਡੁੰਗ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ਮੇਮਾਰੇ ਲਵਣ ਸੁਰਜੇਈ॥ ੫॥ ਮੁਨਿ ਕੋ ਨਿਖਲ ਸਿਤਾ ਪਾਨਿ ਦਾਗੇ। ਚ
 ਲੈਏ ਸੁਖ ਸੁਭੇਨ ਮਸ਼ੁਰੇ। ਐਸੇ ਮੁਨਿ ਕੋ ਕੁਖ ਕੁਵਾਨੀ। ਭਾਜ ਰਿਖੀ ਹਰਿ
 ਭੁਪ ਮਹਾਨੀ॥ ੬॥ ਕ੍ਰਾਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਉਚਾਗੇ। ਕਹੋ ਕੋਲ ਲਵਣ

ਸਗਮਾਰੇ॥ ਵਿਪੁਨਿ ਕੋ ਸੁ ਅਭੈ ਅਤਿ ਦਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਮੇ ਕੋ ਨ ਦੇ ਬਲ ਵਾਨਾ॥
 ੧੩॥ ਵਿਹਰਾ॥ ਕਿਨ ਕੋ ਅਹ ਪੁਨਿ ਭੁਗਹੈ ਕੀਜੇ ਬੇਗ ਉਚਾਗ॥ ਮੇਜੇ ਸੁਨਿ
 ਗਿਰਜਾਤ ਬੈਥੇ ਸ੍ਰੇਭਰਤ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਭੁਰਤੇ ਕਹਯੋ ਆਗਿ
 ਆਵੇ ਹੁਸਰਾਮਾ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਗਮ ਤਮਿ ਦੇ ਕੋ ਮੇ ਮਾਰੇ ਜਿਗਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਤਬਰਾ
 ਘਵੇ ਕੇ ਬੈਦ ਪਦ ਸਤ੍ਰਘਨ ਕਹਯੋ ਪੁਨਿ ਏਹਾ॥ ਰਾਮ ਹਮਾਰੇ ਵਾਕ ਕੋ ਕਰ
 ਨ ਕਰ ਸੁਨਿ ਲੇਹਾ॥ ੧੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਲਖ ਮਣ ਲਿਕਾ ਜਿਗਰਾਮਾ ਹੀ॥ ਕਾ
 ਜ ਬਡੇ ਕੀਨੇ ਜਗਾਮਾ ਹੀ॥ ਨਿਦਿ ਕਾ ਮੇ ਭੁਰਤ ਉਦਾਰਾ॥ ਧਰ ਜੇ ਏਦੁਖ ਜੇ
 ਅਪਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰ ਕੇ ਮਾਰਣ ਕਾਜਾ॥ ਮੇ ਗੀਜ ਉਜਨੇ ਰਘੁ ਰਾਜਾ॥
 ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਘੁ ਤਮਰਾਮਾ॥ ਲਵਣਾ ਸੁਰ ਕੇ ਹਨੇ ਜਿਗਾਮਾ॥ ੧੮॥ ਮੇਜੇ
 ਰਾਮ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਜਤ੍ਰਘਨ ਸੁ ਅੰਕ ਬਿਠਾਯੋ॥ ਮਥਰਾ ਰਾਜ ਤਿਲ

ਕੋਠੇ ਜੋਈ। ਤੇ ਰੇਗੁਲ ਕਰੇ ਅਬ ਜੋਈ। ੧੯। ਸਰੁ ਸਿਰੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਅਨਾਯੋ
ਲਖ ਮਣਹਾ ਬਸੁ ਤਿਲ ਕਰਾਯੋ। ਸੰਤ ਪਨ ਨ ਚਹੇ ਉਰੇ ਮੇਰਾ ਜਾ ਕਰ ਜ
ਨੇਹ ਦੀਨੋ ਰਾਮ ਰਾਜਾ। ੨੦। ਬਹੁ ਰੇਦ ਯੋ ਦਿਬ ਕਰ ਬਾਨ। ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮ ਸੁ
ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ। ਲੋਕ ਨ ਕੰਟਕ ਲਵਣੁ ਜੋਈ। ਘਾਹਿ ਬਾਨ ਕਰਹੁ ਨੇਜੁ
ਜੋਈ। ੨੧। ਮਹੇ ਸੁਰਦ ਯੋ ਤ੍ਰਿਸੁਲੁ ਜੋਈ। ਪੁਜਤ ਤਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜੋ
ਈ। ਤਾ ਕੇ ਪੁਜ ਬਾਪ ਪਰਮਾਹੀ। ਆਪ ਜਾਏ ਪੁਨਿ ਕਾਨਨ ਮਾਹੀ।
੨੨। ਜਿਤੁ ਬੰਨ ਨਿਮਿਤੁ ਜਾਏ। ਤੁਹਾਂ ਜਾਇ ਸਰੁ ਜੀਵਨ ਪਾਏ। ਜੋ
ਓਵਹੁ ਪੰਰੁ ਆਵੇ ਨਾਹੀ। ਪੁਰਬ ਹੀ ਤੁਮ ਦਾ ਆਰੇ ਮਾਹੀ। ੨੩। ਧਾਰ ਜ
ਰਾਜ ਨ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਗ। ਠਾਢੇ ਰਹੇ ਤੁਹਾਂ ਰਣਧੀ ਗ। ਕਿਪ ਕਰੇ ਤਵ ਸਿਗਲ
ਰਾਈ। ਤਬ ਹੀ ਮਰੇ ਅਸੁਰ ਕੋ ਰਾਈ। ੨੪। ਤਾ ਕੇ ਮਾਰ ਭੁਲੇ ਰਣ ਮਾਹੀ। ਮ

ਧਸਿਗਿਕਪੁਨਿਬਨਕੇਮਾਂਹੀ।ਪਾਇਨਗਰਤੁਹਬਾਸਜੁਕਰਯੋ।ਮੇਰੀਆ
 ਇਸਕੋਓਰਧਰਯੋ।੨੫।ਪੰਚਹਜਾਰਤੁਰੇਗਮਬੀਗ।ਜੇਪਚੀਸਰਬਪ
 ਰਮਗੀਗੁੰਗ।ਛਿਸੇਗਜਜੁਮਹਾਬਲਵਨਾ।ਤੀਸਹਜਾਰਪਿਆਦੇਜਾਨ
 ੨੬।ਤੁਮਰਾਖਸਚਲਹਨੇਅਗਾਰੀ।ਪਾਛੈਸੈਨਾਅਪੈਬਾਰੀ।ਸਿਰਚੁਮੇਮੁ
 ਖਾਮੇਜੇਅਲਯੋ।ਰਾਮਕੂਤਮੁਨਿਸਿਗਿਪਠਾਯੋ।੨੭।ਬਹੁਤਅਜੀਰਬਾ
 ਦਹਰਿਦੀਨੋ।ਸਤ੍ਰਪਨਹਨੇਅਭਿਨੀਦਨਕੀਨੋ।ਸਤ੍ਰਪਨਗਯੋਪੁਨਿਤ
 ਹਾਜੁਧਾਈ।ਰਾਮਕਹਯੋਤਿਮਕਰਯੋਸੁਜਾਈ।੨੮।ਅਧਸੁਤਕੋਰਦਭੀ
 ਤਰਮਾਰੀ।ਅਥਗਪੁਗੀਜੁਤਹਾਸਵਾਰੀ।ਬੇਰੁਬੇਰੁਤਹਿਦੇਸੁਬਨਾਏ।
 ਦਾਨਮਾਨਦੇਲੋਕਬਜਾਏ।੨੯।ਕਵਿਵਚਾਦੇਹਰਾ।ਸਤ੍ਰਪਨਕਥਾਇ
 ਮਕੁਥਿਖਾਜੁਨੇਕਥਾਅਬਅੰਗ।ਬਾਲਮੀਕਾਸਮਾਬਿਖੇਜਨੇਜਨਕਜ

ਕੋਗ। ੩੦। ਚਿ **ਪਈ**। ਬਾਲਮੀਕ ਰਿਖਨ ਮਸੁਠਨੇ। ਜੇ ਸਠਕੁ ਸਲ ਪਲ ਵਹ
ਬਖਨੇ। ਕਰਮ ਕਰਵਿਦ ਆਪਣੀ ਅਪਾਗਾ। ਤੁਏ ਕੁ ਜਲ ਕੁ ਜਲ ਵਹ ਕੁ
ਮਾਰਾ। ੩੧। ਮੁਨਿ ਹਜਨੇ ਉਤ ਕੋ ਪਾਏ। ਬਿਦ ਪਛੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਏ।
ਜਬਰ ਮਾਇਟ ਕਾ ਬਮਹਾਨਾ। ਬਾਲਨ ਭਾਖਯੋ ਮੁਨਿ ਭੁਗਵਾਨ। ੩੨।
ਇ ਪੁਰਾਰਿ ਸਿਕਰ ਭੁਗਵਾਨ। ਪੁਰਬ ਕੀ ਯੋਜੁ ਉਮਾ ਬਖਾਨਾ। ਜਿਵਹੁ ਕਾ ਬ
ਮਹਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਵੇਦ ਵਪਾਨ ਹਿਤ ਮੁਨਿ ਰਾਈ। ੩੩। ਸੀ ਅਕੁ ਮਾਰਨ
ਰਿਖਹ ਪਛਾਯੋ। ਰਾਗਤ ਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਸਿਖਾਯੋ। ਨਤਨ ਵਧਾ ਮਤਿ ਰੁ
ਪ ਸੁਹਾਈ। ਤਾਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵਰਣੀ ਜਾਈ। ੩੪। ਕ **ਬਿਤ**। ਸੁਰਮੇ ਉਦਾ
ਰੇ ਉਸਿ ਦਰਕੁ ਮਾਰਜਨ ਅਸ਼ੁਨੀ ਕੁ ਮਾਰ ਜੇ ਸਰੁ ਪਮੇ ਸੁਹਾਇ ਹੈ। ਤਿਤ
ਭੀ ਬਜਾਇ ਮੁਨਿ ਸਿਖਨ ਮੇਜਾ ਹਿ ਪੁਨਿ ਠਿਰੇ ਬਨ ਬੀਚਰਾਗ ਉਚੇ ਸੁਰ

ਗਾਇਤੀ॥ ਮੁਨਿ ਮੰਡਲ ਉਦਾਰ ਕੁਤ ਗਾਵਤੇ ਨਿਹਾਰ ਮੁਖ ਕਰਤੁ ਸ
 ਰਾਹ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬਿਜਮਾਇ ਹੈ॥ ਗਿਧੁ ਪਸੁ ਕਿੰਨ ਰਮਾ ਹੀ ਪਨ ਕੇ ਦੇਸ
 ਮੇਸੁ ਰੇਸ ਕੇ ਅਗਾਰ ਮਾਹਿ ਐਸੇ ਨਹਿ ਪਾਇ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਪਤਾਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਲੋਕ ਮੇਸੁ ਹੋਸੁ ਹੁਕੈ ਓਕ ਮੇਸੁ ਹਮ ਬਿਰਜੀ ਵੀਸੁ ਦੇਸ ਹੋ ਨਿਹਾਰਿਅ
 ॥ ਰਾਗਤਾਨ ਕੀ ਗਿਰੀ ਰਤਾਨ ਐਸੀ ਪਿਖੀ ਪੀਰਤਾਨ ਕਾਹੁ ਕਾਨ ਮਾਹਿ
 ਪੁਨਿ ਆਨਿ ਕੈ ਉਚਾਰਿਅ॥ ਐਸੀ ਭਾਂਤਿ ਕਰਤਾਇ ਕਾਂਤਿ ਤੇ ਬਡਾਈਮੁ
 ਨਿਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨ ਬਾਲਿਹਾਰਿਅ॥ ਬਾਲ ਮੀਕਾ ਅਸੁ ਮ
 ਬਿਜਾਲਾ ਚਿਰ ਕਾਲ ਰਹੇਸੁ ਖਸੇਇ ਕੀਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿਅ॥ ੩੬॥
 ਅਸੁ ਮੇਧ ਪਾਗ ਕੇ ਅਰਿਭੁ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਰੇਦ ਪਣਾ ਅਪਾਰ ਜਾਹਿ ਮਾਹਿ ਜੁਸੁ
 ਹਾਇ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਭੁਪੁਰੇ ਜਸੁ ਤੇਜ ਉਜਿ ਆਰੇ ਜਗ ਪਾਗਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸੀ

ਅਹੋਮਕੀਬਨਾਈਏ। ਜੇਈਬਨਬਾਸੀ। ਰਿਖਗਹਿਤਉਦਾਜੀਜਗਰਾਮ
ਆਗਮਾਹਿਤਿਨਮੰਡਲੀਜਾਈਏ। ਮਖਦੇਖਨਕੋਕਾਜਦਿਜਗਮ
ਕੁਮਪਾਲਆਏਵੇਜਨਕੀਮੰਡਲੀਜੁਹਗਬਿਗਜਾਈਏ। ੩੭॥ ਚੌਪਈ
। ਬਾਲਮੀਕਰਿਖਗਜਾਜਾਏ। ਕੁਜਲਵਦਨੇਸਿਗਲਵਾਏ। ਪੁਰਜ
ਮੀਪਤਭੁਕੀਪਰੁਛਾਹੀ। ਬੈਠੇਮੁਨੀਬਗੀਚੇਮਾਹੀ। ੩੮॥ ਤਹਿਇਕੀ
ਤਿਹਰਿਸੋਮਤਿਜਟੀ। ਮੁਨਿਸਮਾਪਿਜਾਖਿਣਮੇਛਟੀ। ਪਾਇਕਬ
ਤਰਪੁਛਯੋਗਾਨਾ। ਬਾਲਮੀਕਕੋਕਸਮਤਿਮਾਨਾ। ੩੯॥ ਜੁਨਿਨਚਾ
ਹਮੇਉਗਮੇਪਯੋ। ਕਰਸਿਖੇਪਪ੍ਰਭੁਮੇਹਬਤੰਭੇ। ਦੇਹੀਕੋਦਿਛਬਿਪਨ
ਜੇਈ। ਕੀਬਿਧਉਪਜੇਜਗਮੇਜੇਈ। ੪੦॥ ਮੁਨਿਸਬੰਗਜੁਮੇਹਬਖਾਨੇ
ਮੋਕੋਸਿਖਚਰਣਕੋਜਾਨੇ। ਮੈਜੀਜੁਨਿਕੁਜਕੀਜੁਕੁਬਾਨੀ। ਬਾਲਮੀਕ

ਰਿਖਆਪਬਖਾਨੀ॥੪੧॥ਬਾਲਮੀਕੁਉਦਾਚ॥ਚੋਪਈ॥ਬਿਧਮੋਖਕੋ
 ਰੂਪਜੁਜੇਈ॥ਕਹੋਸਿਖੇਪਜੁਨੇਅਬਜੇਈ॥ਅਰੁਪੁਨਿਜਾਧਨਕਰੇਉ
 ਚਾਗਾਸੁਨਿਤੈਸੇਪੁਨਿਕਰੇਕੁਮਾਗ॥੪੨॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਹਿਜਗ
 ਮਾਂਹੀ॥ਪਾਭੀਤਰਸਿਸਾਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ਚੇਤਨਆਤਮਅਹੈਅਵੇਹਾ
 ਤਾਕੇਦੇਹਮਾਨੁਜੁਗੇਹਾ॥੪੩॥ਮੰਤ੍ਰੀਤਾਮਹਿਕਾਰਠਗਯੋ॥ਤਾਤੇਤਨੁ
 ਆਭਿਮਾਨਉਪਾਯੋ॥ਜਿਅਰੇਪਆਤਮਕੇਮਾਹੀ॥ਕੁਯੇਤਦਾਤਮਤਾਂ
 ਕੋਮਾਹੀ॥੪੪॥ਅਪਨੇਕਾਰਪਾਅਹੇਜੁਜੇਤੇ॥ਆਤਮਮਾਹਿਅਰੇਪੇ
 ਤੇਤੇ॥ਅਹਿਕਾਰਅਹੇਜਗਭੀਤਰਜੇਈ॥ਚਿਦਾਨੰਦਕਰੇਕੁਮਾਸੇ
 ਈ॥੪੫॥ਮਿਲਹੋਕਾਰਸਿਕਲਪਉਪਾਏ॥ਮਨੋਜੀਵਪਦਸੰਗਲ
 ਪਾਏ॥ਪੁਤ੍ਰਦਾਰਗਯਾਦਿਕਮਾਹੀ॥ਕਰੇਸਿਕਲਪਜੁਨਿਜਾਦਿਨਮਾ

ਹੀ॥੪੬॥ ^{੫੨}ਵਿਕਲੋਹਿਕਾਦਰਾਜਬਹੀ॥ਜਿਓਕਰੇਉਰਤਵੇਤਬਹੀ॥ਅਧਿ
ਮੋਤਮਮਧਮਪੁਨਿਦੇਹਾ॥ਜਾਨੇਤਿਨਕੀਤੀਨੋਏਹਾ॥੪੭॥ ਤਮਾਸਤਰਜ
ਪੁਨਿਸਿਭਿਅਜੇਈ॥ਜਗਾਇਸਥਤਿਕੇਕਾਰਣਤੇਈ॥ਤਮੇਰੁਪਸਿਕਲਪ
ਸੁਜੇਈ॥ਤਮਾਸਿਕ੍ਰਿਅਉਪਵੈਸੇਈ॥੪੮॥ ਤੁਤੇਬਹੁਤਤਮਾਸੀਰੇਵੈ॥ਕ੍ਰਿ
ਮਕੀਟਨਕੀਜੋਨਿਨਜੇਵੈ॥ਸਤੋਰੁਪਸਿਕਲਪੁਜੇਈ॥ਧਰਮਗਿਆਨਮ
ਹਿਲਾਵੈਸੇਈ॥੪੯॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ਜਾਮਰਜਨਿਜਮੇਖਜੇਤੁਤੇਸੇਨਿਜਕਾ
ਇ॥ਵਖਸਿਪੁਰਣਮੋਟਿਕੈਸੁਖਸਰੁਪਠਹਰਾਇ॥੫੦॥ ਚੁਪਈ॥ਰਜੇਰੁਪ
ਸਿਕਲਪਜੁਜੇਈ॥ਜਗੁਬਿਟਹਾਰਉਪਵੈਸੇਈ॥ਰਹੇਸਿਸਾਰਮਾਚਿਅੰ
ਤਿਲਾਗਾ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਰਮੇਅਨੁਰਾਗਾ॥੫੧॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਸਿਕਲਪ
ਸੁਜੇਈ॥ਤਿਅਗੇਤਾਹਿਮਹਾਂ॥ਤਿਕੇਈ॥ਵੇਈ॥ਸਿਕਲਪਅਪੁਨੇਖੇਈ॥ਸੋ

ਪਰਮਪਦਕੋਪਾਪਤਿਹੋਈ॥੫੨॥ਦੇਹਗਾਸੁਬਬਿਤਕੋਤਿਆਗਕਰਕੋਰੋਮ
 ਕੀਬੀਗਾਸੁਬਅਰਥਸਿਕਲਪਖਅਕਰੋਸਦਾਮਤਿਧੀਗਾ॥੫੩॥ਹਜਾਰਬਰ
 ਸਤਪਜੇਕਰੇਬੈਠਪਤਾਲਨਿਮਾਹਿ॥ਸੂਰਗਮਾਹਿਅੰਸੋਕਰੋਅਰੁਪਾਨਿ
 ਭੁਮੀਮਾਹਿ॥੫੪॥ਉਪਜਮਾਬਿਨੁਸਿਕਲਪਕੇਅੰਥਉਪਾਇਨਕੋਇਤਾ
 ਤੀਕਰਿਸੁਖਪਾਈਘੋਮੋਖਤੁਹੀਕਰਹੋਇ॥੫੫॥ਅੰਧੇਅਨਿਤਸੁਖਪਦਨੇ
 ਰਚਕਨਾਹਿਬਿਕਾਰਾਪੁਰਖਾਰਥਉਰਮੇਧਰੇਦੇਹਸਿਕਲਪਨਿਵਾਰਾ॥
 ੫੬॥ਸਿਕਲਪਤਿਤਮੇਰੀਏਘਾਨਿਖਲਪਦਾਰਥਜਾਇ॥ਕਾਟੇਤਿਤਨਜਾ
 ਨਯੇਕਹਾਜਾਹਿਪੁਨਿਜੋਇ॥੫੭॥ਭ੍ਰਿਤਰਤੇਸਿਕਲਪਤਜਕਰੋਨਿਖਲ
 ਬਿਵਹਾਰਾਜੀਵਸਿਕਲਪਨਿਵਾਰਿਕੋਪਾਦੈਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰਾ॥੫੮॥ਸਦੈ
 ਘਾਪਰਮਾਰਥਕੋਤਬਪਾਇਸੁਨੇਸੁਬਿਕਾਰਨਕੇਜਬਬੀਜਮਿਟਾਏ॥ਇ
 ਹੋਕਾਅਖੰਤਜਪਦੈਹੋਕੁਸਬੈਗਤੁਹੀਅਬਲੇਹੁਸੁਪਾਏ॥ਮਨਕੀਸਭਾਬਿ

ਤੁਸੁ ਜੁ ਧਕੋਰੇ ਸੁਖ ਪੁਰਣ ਪਾਹਿ ਤਬੈ ਵਖ ਜਾਏ ॥ ਕਵਿ ਜਿ ਘਗੁਲਾ ਬਸੁਖ
ਬਿਧਿ ਸੇਰਿ ਖਪੁੰਗ ਵਤਾਹਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨਾਏ ॥ ੫੬ ॥ ਅਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮਤੁ

ਉਤਕੰਡੇ ਨਾਮ ਖਸਟਾਂ ਧਿਆਇ ॥

੬ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵ ਉਵਾਚ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਤੇ ਗ੍ਰਿਨ ਸੁਨਿ ਕ੍ਰਮ ਉਕ੍ਤੰ ਤਿਨਿ
ਵਗਾ ਉਰਭੀ ਤਰਮ ਕਤਾ ਕੁਯੋ ਬਾਹਰ ਕਰੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵੇ ਆਸੀ ਘ
ਕ੍ਰਮ ਭਨਕੇ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਏਹੁ ਤਬੈ ਪੁਨਿ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗਾਨ ਕਰੇ ਪੁਰ
ਬੀਥਨ ਮੇਸ ਕੁਠੋਰਨ ਮੇਸ ਕੁਬੀਨ ਬਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸੁਗਾਨ ਕਰੇ
ਜੁਬੁਲਾਇ ਸੁਨੇਗਾ ਚਿਸੇਰ ਪੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੁਪਦੇਹਾ ਚਿਕੋ ਤੁਮਨਾ
ਹਿਗਹਿ ਰਿਖੇਹੁ ਸਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਇਤੁ ਕ੍ਰਮੰਤਿ ਕਹੰ ਘੋ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਜੋ ਸਕੁ
ਠੋਰਨ ਗਾਵਤੈ ਮਨ ਜਾਨੇ ॥ ਚਰਘਾਸ ਕੁਆਪਨਿ ਪੁਰਬ ਜੇਵਾਹਿ ਰਾਮ ਸੁ
ਨੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਿਰਾਜਾਨੇ ॥ ਪਦ ਆਹਿ ਅਪੁਰਬ ਛੰਦ ਭੁਲੇ ਜੁਗਮਾਇਣਗ

ਹਿਮਹਾਰਖਾਨੇ॥ ਸੁਨਿਬਾਲਨਕੇਮੁਖਕੀਧੁਨਿਕੋਨਿਪਕੋਤਕਮਾਹਿਰੁ
 ਏਗਲਿਤਾਨੇ॥ ੩॥ ਪੁਨਿਏਕਸਮੇਲਾਹਿਅੰਤਰਕੇਮੁਨਿਮੰਡਲਰੁਪਤਿ
 ਆਪਬੁਲਾਏ॥ ਸਰੁਪੀਤੁਤਐਰਮਾਹੀਪਸਭੈਪੁਨਿਨੈਗਮਐਰਪੁਰ
 ਏਕਾਏ॥ ਸੁਬਦਾਗਮਮਾਹਿਬਿਸਾਰਦਜੇਪੁਨਿਐਰਮਾਏਦਿਸਜੇ
 ਜਰਠਾਏ॥ ਇਹਰੁਤਰੁਏਸਰੁਸਿਗਮਜੇਤਬਰਮਸੁਗਾਇਕਬਾਲ
 ਸਦਾਏ॥ ੪॥ ਰਾਮਸਰੁਜਨਦੇਵਸਰੁਪੁਨਿਐਰਮਾਹੀਪਮਹਾਂਹਰਖਾ
 ਏ॥ ਗਾਇਕਬਾਲਨਕੇਪਿਖਕੈਅਨਮੇਖਸਭੈਉਰਮੇਬਿਸਮਾਏ॥
 ਲਕਸਭੈਪਿਖਬਾਲਨਕੇਇਹਰੁਤਿਉਮਾਮੁਖਮਾਹਿਅਲਾਏ॥ ਰਾਮ
 ਸਮਾਨਸੁਬਾਲਦੁਉਜਨਬਿੰਬਹਤੇਪੁਤਿਬਿੰਬਜੁਹਾਏ॥ ੫॥ ਸੀਸਜ
 ਟਾਵੁਮਛਾਲਨਕੇਪਟਜੋਨਹਿਬਾਲਨਕਤਨਹਈ॥ **ਤਿਹਮਬਾਲਨ**

ਕੇਤਨੋਈ ਤਿਹ ਮਬਾਲਨ ਰਾਖਵਾ ਮਹਿ ਜੇ ਕੁ ਦਾ ਨਿਹਾਰ ਸਕੇ ਨਹਿ ਕੋਈ।
ਲੋਕ ਸੇਭੇ ਬਿਸਮਾਇ ਰਹੇ ਇਮਾਪ ਸਮਾਹਿ ਬਖਾਨਤ ਸੇਈ। ਸਿੰਦਰਤ
ਨ ਅਲਾਪ ਕਰੇ ਸੁਲਗੇ ਮੁਨਿ ਦਾਰੁ ਕਰਾਵਨ ਦੇਈ। ਏਥੇ ਪਈ ਗਾਵੇਰਾ
ਗਬਾਲ ਅਧਿਕਾਈ। ਅਤਿ ਮਨੁ ਖਨਹਿ ਬਰਨ ਯੋਜਾਈ। ਅਪੁਰਾਨੇ ਮੇ
ਸੁਨਿ ਰੁਗਵਾਨ। ਰੁਹਤ ਕੀ ਯੋ ਪੁਨਿ ਏਹੁ ਬਖਾਨੇ। ਦਸਹ ਜਾਰ ਕਾ ਚਨ ਦੀ
ਨਗਾਵੀ ਜੈ ਬਾਲਨ ਰੁਹਤ ਕੁ ਮਾਗਾਵੀ ਯੋ ਸੁਵਰਣਨ ਬਾਲਨ ਲੀਯੋ
। ਯਾ ਬਿਧ ਕੇ ਪੁਨਿ ਬਚਨ ਸੁਕੀਯੋ। ੨। ਹੇ ਮਨ ਹੀ ਨਿਪ ਕਾ ਜਹ ਮਾਗੇ।
ਬਨ ਬਾਜੀ ਫਲ ਮੁਲ ਅਗਾਗੇ। ਯਾ ਬਿਧ ਤ ਯਾਗ ਸਗਲ ਪਨ ਤਾਂਗੇ।
ਗਏ ਬਾਲ ਮੁਨਿ ਪੁੰਗਵ ਜਾਂਗੇ। ੩। ਅਪਨੇ ਚਰਤ ਸੁਨ ਯੋ ਰਖੁ ਬੀਗਾ ਬਿ
ਸਮਤ ਭਯੋ ਪਰਮ ਉਰਧੀ ਗਾਜੀ ਯੁਕੁ ਮਾਰ ਸੁਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ਬਹੁਰ ਕੀ

ਯੇਸਤੁ ਘਨਹ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋ **ਹਰਾ** ॥ ਹਨੁ ਮਾਨਸੁ ਖੇਲੁ ਪੁਨਿ ਔਗਵਿਭੂ
 ਖਣੁ ਪੀਗਾ ॥ ਅਗਿਦਾ ਅਤਿ ਮਾਨਕੇ ਸਿਗਾ ਲਿਜਾਵੈ ਬੀਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਲਮੀਕ
 ਭੁਗਵਾਨ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਸਤ ਮਪੁ ਧਾਨਾ ॥ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਜੁ ਜਾਇ ਕੈਲਿ ਅਵੈ
 ਬਿਦੁ ਨ ਠਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਨ ਕਸੁਤਾ ਸੇਰੀ ਦੋ ਕੋ ਕਰੇ ਸੁਪੁਰਖ ਤ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
 ਤੀਤ ਸੁਕੁ ਜਾਨੇ ਕਲ ਮਖਨਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਗਏ ਸਭਾ ਬਿ
 ਸਮੇ ਓਰ ਮੇ ਮਾਨਾ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਭੁਗਵਾਨ ਕੋ ਕੀਨੇ ਜਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਰਾਮ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਨ ਸਭੁ ਕਹੀ ਮੁਨੀ ਸੁਰਬਾਤਿ ॥ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਸੇਰੀ ਦੋ ਕੋ ਕਰ
 ਤੇ ਸੀਤਾ ਪ੍ਰਾਤੁ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋ **ਪਈ** ॥ ਨਾਰਿਨ ਕੋ ਪਤਿ ਯਾ ਜਗ ਜੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿ
 ਦੇਹ ਦੇਵੈ ਤੇ ਜੇਈ ॥ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਵਰਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਹੁ ਜਾਇ ਸੁਰਾ
 ਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਿ ਮੁਨਿ ਦੁਕਸੁ ਰਾਮ ਅਲਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਮੁਨਿ ਸੁਰੁ
 ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸੀਤਾ ਸਪੁ ਬਸੁਨੇ ਸਭੁ ਆਨਾ ॥ ਦੋਖ ਅਦੋਖ ਲੇਹਿ ਸੁਰੁ ਜਾ

ਨਾ॥੧੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਹਾਂਬਖਸ਼ ਯੋਗ ਬੁਧੀ। ਲੋਕ ਸਦੇ ਖਨ ਆਇ ਤ ਬੁਧੀ। ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁਪਤੀ ਦੇ ਜ ਅਪਾਗ। ਸੁਦਰ ਮੈਂ ਰ ਮਹਾਂ ਰਿਖ ਪਾਗ। ੧੮॥ ਬਾਨ ਰਗੀਛ ਸਕੂ
ਸਿਲਿ ਆਇ। ਕੋਤਿ ਕਦੇ ਖਨ ਹਿਤ ਹਰ ਖਾਇ। ਬਾਲ ਮੀਕ ਰਿਖ ਬਹਾਰਿ
ਜੁਆਇ। ਸੀਤਾ ਜ ਹਿਤ ਜੁ ਪਰਮ ਜੁ ਹਾਇ। ੧੯॥ ਆਗੇ ਰਿਖ ਪਾਛੇ ਸੀਅ
ਆਈ। ਅਧੋ ਮੁਖੀ ਉਰ ਮਾਹਿਲ ਜਾਈ। ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਜਾ ਲੋ ਨੈਨ ਵਾਰਿ ਗਾਲਿ
ਆਇ। ਘਗਭੁ ਮੰਮੇ ਬਗੀ ਸੁਜਾਇ। ੨੦॥ ਪਿਖ ਪਦ ਮਾਜਿ ਉੱਚੀ ਅਜੁਹਾ
ਈ। ਮੁਨਿ ਕੇ ਪਾਛੇ ਪਰਮ ਜੁ ਹਾਈ। ਸੀਤਾ ਜ ਜਨ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਸਾਧੁ ਬ
ਦ ਅਤਿ ਭੁਯੋ ਮਹਾਨ। ੨੧॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਾਈ। ਬਰਯੋ ਸਭਾ
ਕੋ ਕ੍ਰੀਤ ਰਸੋਈ। ਸੀਤਾ ਜ ਕੇ ਸਿਰ ਸੁਹਾਨੀ। ਬਾਲ ਮੀਕ ਰਿਖ ਬੋਲਿ ਯੋ ਬ
ਨੀ। ੨੨॥ ਦਾਸ ਰਬੀਤੁ ਮਰਾਮ ਉਦਾਗ। ਇਹ ਹੈ ਸੀਤਾ ਤੁਮਰੀ ਨਾਰਿ। ਅ
ਹਿ ਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਪਰਮ ਪਗਾਇਣ। ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਕਰੁਣ ਕੇ ਅੰਗਇਣ। ੨੩॥ ਬਿ

हाने

ਨਾਦੇਖਤੇਪੁਰਬਤਯਾਗੀ।।ਮਮਆਸੁਮਫਿਗਸੀਵਡਭਾਗੀ।।ਜਨਅਪ
 ਵਾਦਮਹਾਂਡਗਮਾਨ।।ਤਯਾਗੀਸੀਤਾਵਿਪੁਨਿਮਹਾਨ।।੨੪।।ਰਾਮਸੁਆ
 ਗਇਸੁਕਰੇਬਖਾਨਾ।।ਦੇਏਪ੍ਰਤੀਤਜੁਸੀਅਮਹਾਨ।।ਅਹਸੀਤਾਕੋਦੋਊਕੁ
 ਮਾਗ।।ਅਮਲਭੁਏਤਾਂਵਿਪੁਨਮਸੁਰਾ।।੨੫।।ਪੈਤਵਪੁਤਮਹਾਂਬਲਵਨੀ
 ਹੋਸੁਭੁਜਾਚਜੁਮੇਰੀਬਾਨੀ।।ਪ੍ਰਚੇਤਾਕੇਦਸਮੇਸੁਤਜੋਈ।।ਮੈਹੋਰਾਮਸੁਨੇ
 ਉਰਜੋਈ।।੨੬।।ਆਨਿਤਕਹਯੋਨਹਿਕਬੀਚਿਤਾਰਯੋ।।ਇਹਤਵਪੁਤਸੁ
 ਜਾਚਉਚਾਰਯੋ।।ਬਹੁਤਹਜਾਰਬਰਖਤਪਕਾਰਾ।।ਮੈਕੀਨੋਯਾਜਗਤਮ
 ਸੁਰਾ।।੨੭।।ਤਾਕੋਫਲਨਹਿਮੋਕੋਹੋਈ।।ਜੋਸੀਤਾਮਹਿਦੋਖਸੁਕੋਈ।।ਐ
 ਜੀਬਾਲਮੀਕਕਜੁਨਿਬਾਨੀ।।ਤਬਬੋਲੈਪੁਨਿਰਾਮਭਵਨੀ।।੨੮।।ਕ
 ਬਿਤਾ।।ਮੁਨਿਜਿਉਬਖਾਨੇਜੁਸਾਚਉਰਜਾਨੇਅਮਰੁਈਪਰਤੀਤਤਵਦਾ

ਕੁਸੁਨਿਪਾਏਏ। ਸੀਅਮੇਨਦੇਖਯਹੁਈ। ਨਿਦੇਖਅਬਜੁਨੇਮੁਨਿਰਾਈਸਭ
ਏਕਪਤੀਆਏਏ। ਸਭਦੇਵਨਕੇਆਗੇਸੀਅਲਿਕੇਮੇਪ੍ਰਤੀਤਦਈ। ਆ
ਹੀਤੇਮੁਨੀਸਹਮਾਪਗਮਾਂਹਿਲਿਅਏਏ। ਏਕਡਰਮਾਨਸੀਅਤਜੀ
ਮੇਮਹਾਨਬਨਅਹੇਨਿਹਪਾਪਦੇਖਰਿਚਨਛੁਹਾਏਏ। ੨੮। ਚੌਪਈ
ਲੇਕਨਤੇਡਰਕਰੇਅਕਾਜਾ। ਜੇਮੁਹਿਖਿਮਕਰੇਮੁਨਿਰਾਜਾ। ਕੁਸੁਲਵਨਾ
ਮਬਾਲਵੈਜੋਈ। ਮੇਤੇਭੁਏਨੀਵਰਤੇਈ। ੨੯। ਸਪਸੀਅਮੇਜਾਨੀਚੀਤ
ਤਾਮੇਰਹੇਸਦਾਮਮਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਬਰਾਪਵੇਕਉਰਕੀਜਾਨਾ। ਸੁਰਸਭਾਏ
ਬੈਠਾਬਿਬਲਾ। ੩੦। ਕਮਲਾਸਨਕੇਆਗੇਧਾਰਾ। ਸੁਵਰਾਏਭੁਪਯਜ
ਗ। ਪ੍ਰਜਾਸਗਲਰਾਮਕੀਆਈ। ਅਗੁਭੁਮਜਹਿਬਨੀਸੁਹਾਈ। ੩੧
। ਸੀਤਾਆਗਭੁਮੇਮੇਆਈ। ਪਦਬਸਨਤਨਮਾਹਿਸੁਹਾਈਜੋਰਦਉਕੁ

ਭੂਮਿਨਿਹਾਰਾਸੀਤਾਮੁਖਤੇਕੀਨਉਚਾਗ। ੩੩। ਦਿਹਰਾ। ਰਾਮਅਨੋਜਨਾ
 ਚੰਤੇਮੇਧਰਣੀਉਗਮਾਇ। ਤੇਦੇਵੀਅਸਥਾਨਤੁਦੇਹਿਸਾਪਨਮਾਹਿ
 ੩੪। ਚੋਪਈ। ਅੰਯੇਸੀਤਾਸਪਥਉਚਾਗੀ। ਨਿਕਸੇਦਿਬਸਿੰਘਾਸਨਭ
 ਰੀ। ਅਦਭੁਤਰੂਪਾਸਿੰਘਾਸਨਜੇਈ। ਭੂਮਾਦਿਵਰਤੇਪ੍ਰਗਟਯੋਜੇਈ।
 ੩੫। ਰਵਿਸਮਅੰਯੇਸਿੰਘਾਸਨਜੇਈ। ਨਾਰੀਦਾਸਿਰਧਾਰਯੋਜੇਈ।
 ਭੂਮੀਦੇਵੀਭੁਜਾਪਸਾਰੇਸੀਤਾਮਾਹਿਜਨੇਹਜਧਾਰੇ। ੩੬। ਸ੍ਵਾਗਤਪ੍ਰਸਨ
 ਸੁਮੁਖੇਅਲਾਈ। ਲਈਸਿੰਘਾਸਨਮਾਹਿਬਿਠਾਈ। ਸਿੰਘਾਸਨਬੇ
 ਠੀਸੀਤਾਜਬਹੀ। ਚੁਲੀਪਤਾਲਵਿਵਰਕੋਤਬਹੀ। ੩੭। ਸੀਤਾਸਿ
 ਰਸੁਰਫੁਲਦਸਾਏ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਮੁਖਮਾਹਿਅਲਾਈ। ਅਤਿਰਿਖਸੁਰ
 ਕੇਰੇਬਡਾਈ। ਸੀਤਾਸਤਬਰਨਯੋਨਹਿਜਾਈ। ੩੮। ਥਾਵਰਜੰਗਮਸ

ਗਲੇਜੇਤੋ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਭੁਭੁਖੇਤੋਤੋ। ਬਾਨਰਾਅਤਿਜਗਤਮੇਜੇਤੋ। ਸੀਸੁ
ਗੀਦਹਿਤਾਅਏਤੋਤੋ। ੩੬। ਕਿਚਿਤਚਿਤਮੇਗਲਿਤਏ। ਕਿਚਿਤਧਿ
ਆਨਪਰਾਇਣੁਕੁਏ। ਕਿਚਿਤਰਾਘਵਨੈਨਨਿਹਾਰੇ। ਕਿਚਿਤਸੀਤਾਚਿ
ਤਚਿਤਾਰੇ। ੪੦। ਏਕਮੁਰੁਤਿਅਏਜੇਤੋ। ਕੁਏਤੂਸਨੀਜਗਲੇਤੋਤੋ। ਸੀ
ਯਪ੍ਰਵੇਸਹੇਰਯੇਜਬਹੀ। ਕੁਏਮੋਹਵਸਸਗਲੇਤਬਹੀ। ੪੧। ਕੁਵਿਖਤ
ਕਾਰਯੇਗੋਰਵਜੇਈ। ਰਾਮਜਾਨੇਸਕੁਊਰਮੇਜੇਈ। ਜਨੁਅਨਜਾਨਇਮਸੇ
ਚੇਰਾਮ। ਲੇਲੇਜਨਕਸੁਤਾਕੋਨਮਾ। ੪੨। ਬ੍ਰਹਮਣਰਿਖਸਗਲੇਤਬਾਮ
ਏ। ਰਾਪੁਨੀਦਨਕੋਬੋਧਓਪਾਏ। ਮਨੇਸੁਪਨਤੇਜਾਗੋਹਰੀ। ਰਾਮਅਨੀ
ਤਗਕ੍ਰਿਪਾਕੁਰੀ। ੪੩। ਰੇਤਕਾਰਿਖਜੇਮਖਮੇਅਏ। ਰਾਮਸਕੁਨਕੋਦਈ
ਬਿਦਾਏ। ਧਨੁਅਰੁਰਤਨੁਸੁਬਹੁਬਿਧਿਦਯੋ। ਰਾਮਸਿਤੋਖਸਕੁਨਕੋਕਯੇ

੪੪॥ ਦੋਨੋਲਏ ਸੁਰਾਮਕੁ ਮਾਗਾ॥ ਆਇਆ ਯੋਧਯਾ ਭੈਨ ਮਝਾਰਾ॥ ਤਾਦਿਨੁ
 ਤੇਲੇ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਸਭ ਦੁਗਨਿ ਵਾਰੇ॥ ੪੫॥ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਸ
 ਦਾ ਉਰਧਾਰੇ॥ ਬੈਠਾਇ ਕੀਤ ਸੁਤਤਾ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਧਿਆਨ ਉਬਾਨ ਕੁਏ ਰਪੁ ਰਾ
 ਈ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਕੋ ਸਲ ਘਾ ਆਈ॥ ੪੬॥ ਪ੍ਰਧਾ ਬਾਨੀ ਕੋ ਸਲ ਘਾ ਮਾਤ
 ਰਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਪਿਖ ਸਖਾਤਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਇ ਹਰਿ ਕੀ॥ ਢਿਗਾ ਆਈ॥ ਪ
 ਦ ਬੈਦਿਨ ਕਰਾ ਅਤ ਹਰਖਾਈ॥ ੪੭॥ ਰਾਮ ਆਇ ਤਿਜ ਗੋ ਕਹ ਯੋ॥ ਅ
 ਦਿ ਮਧਤ ਵਾ ਅਤਿਨੁ ਪਾਇ॥ ਪਰਾਨੀ ਦਪਰਾ ਮਾਤਮ ਦੇਵਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਸੁਰਪੁ
 ਰਖ ਅਭੇਦੁ॥ ੪੮॥ ਮੇਰੇ ਪੀਨੀ ਅਧਿਕ ਜਗ ਭੁਏ॥ ਤਿਮ ਮੰਗਰ ਭੁਬਿਖੇ ਭੁ
 ਵਲਏ॥ ਅਤਿ ਸਮੇ ਮੇਰੇ ਅਬ ਆਯੋ॥ ਮੇਹੁ ਭੁਯੋ ਮੇਓਰਾ ਅਧਿਕਾਯੋ॥ ੪੯॥
 ਅਗਾਨ ਜਨ ਭੁਵ ਬਿਪਨ ਜੇਈ॥ ਅਬ ਲੋਨਾ ਹਿ ਬਿਨਾ ਸਯੋ ਜੇਈ॥ ਭੁਵ ਕੇ

ਬਿਧਿਨਾਜ ਕਜੇਈ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਮਾਮ੍ਹੰਗਾਨ ਜੁਹੇਈ॥ ੫੦॥ ਕਰ ਸਿਖੇ ਪ
ਗਾਨ ਮਾਮ ਕੋਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸਿਦੇ ਸੁਦੇਹਾ॥ ਅਤਿ ਸੁਭੁ ਜੁਰੇਹੁ ਪੁਰਾਨੀ॥ ਸੁ
ਨਿਨਿ ਰੁਵੇਦ ਮਾਇ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ੫੧॥ ਧਰਮਾਤ ਮਦੁ ਹਰਮ ਦਯਾਲਾ ਕਹ
ਤਾਤ ਪ੍ਰਤਿ ਵਕਰ ਜਾਲਾ॥ ਮਾਰਗ ਤੀਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਾਏ॥ ਸਾਧਨ ਮੁਕ
ਤਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਦਾਏ॥ ੫੨॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਜਗਾਏ ਕਰੁਨੀ ਜੋ॥ ਗਾਨ ਜੋ
ਗਦੁ ਸਰਲ ਖਲੀ ਜੋ॥ ਭੁਗਾ ਪ੍ਰੋਗਤੀ ਸਰਪਹਿ ਚਾਨਾ॥ ਤੀਨੇ ਸਾਧਨ ਕ
ਰੇ ਬੰਖਾਨਾ॥ ੫੩॥ ਭੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰਥਿਤਿ ਨਤੀਨੇ ਮਾਹਿ॥ ਪਰਮ ਪੁਜ ਜਾਨੇ
ਜਗਮੰਧੀ॥ ਮਾਤ ਭੁਗਾਤਿ ਸੁਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਗਾ ਗੁਣ ਕੇ ਰੁਦੁ ਘੋਰੁ ਸ
ਤੁਗ॥ ੫੪॥ ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਸੋ ਜਾ ਕੋਹੇ ਇਪੁਨਿ ਆਜਗਮਾਹਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਤੇ
ਸੇ ਮੇਰੀ ਭੁਗਾਤਿ ਕੇ ਆਜਗਮਾਹਿ ਕਮਾਇ॥ ੫੫॥ ਦੋਪਈ॥ ਜੋਇ

ਸਾਕੇ ਮਨ ਮੇਧਾਰੇ। ਦਿਭੁ ਮਾਨ ਮਤ ਸਰਵਿ ਸਤਾਰੇ। ਭ੍ਰਿਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਮੇ
 ਕੋ ਧਿਆਵੇ। ਜੋ ਮਮਤਾ ਮਸਭੁ ਗਤੁ ਕਰਾਵੇ। ੫੬॥ ਫਲ ਅਭਿਸਿਧਿ ਭ੍ਰੇ
 ਗਉ ਰਧਾਰੇ। ਧਨ ਹਿਤ ਮਮ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰੇ। ਭ੍ਰਿਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਪੂਜੇ
 ਜੇਈ। ਰਾਜਾ ਸਿਭੁ ਗਤੁ ਕਰੀ ਜੋ ਜੇਈ। ੫੭॥ ਕਰਮ ਬੀਧ ਕੇ ਨਾਸਨ
 ਮਿਤਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇ ਅਰਪੇ ਚਿਤਾ। ਕਰਤ ਬਜਾਨ ਵਾਸੇ ਕੋ ਧਿਆ
 ਵੇ। ਭ੍ਰਿਦ ਬੁਧਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਤਿ ਕਰਾਵੇ। ੫੮॥ ਮਮ ਗੁਣ ਕਥਾ ਸੁਨਿਤਤ
 ਤਕਾਲਾ। ਮੇਧੇ ਪੂਜੇ ਭੁਗਤਿ ਬਿਸਾਲਾ। ਮਮ ਅਨੰਤ ਗੁਣ ਸਾਗਰ
 ਮਾਂਹੀ। ਬ੍ਰਿਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਹੀ। ੫੯॥ ਜਿਉ ਗਿਗਾ ਕੀ ਯਾਜਗਧਾ
 ਰਾ। ਚਲੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਿਧ ਮਧਾਰਾ। ਨਿਰਗੁਣਿ ਭੁਗਤਿ ਯੋਗ ਪੈ
 ਜੇਈ। ਫਲ ਨਹਿ ਚਾਹੇ ਉਗੇ ਕੇਈ। ੬੦॥ ਅਬਦ ਹਤ ਭੁਗਤ ਮਮ

ਜੇਈ। ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਫਲ ਜੇਈ। ਜਲੋ ਕਸਮੀ ਪਸਰੁ ਪਸੁਤੀਨ।
ਸਾਖੁ ਜਮੁ ਕਤਿ ਚੋਥੋ ਪੁਨਿ ਚੀਨ। ੬੧॥ ਪਰਮ ਮਕੁਰ ਗਤ ਨ ਫਲ ਕੋ ਚ
ਯੋ। ਮੇਰੇ ਜੇਵਨ ਹੀ ਉਰਗੇ ਯੋ। ਅਤ ਘੋਤ ਕੁਰਗ ਤੋ ਕੇ ਮਾਰਗ ਜੇਈ। ਮਾ
ਤ ਪਛਾਨੇ ਉਰਮੇ ਜੇਈ। ੬੨॥ ਮੇਰੇ ਕੁਵਤਾ ਹਿਕਰ ਪਏ। ਗਾਣੇ ਤੇ ਬੀ
ਧਨ ਦਰਮਿ ਦਾਏ। ਮਨ ਮੇਨ ਹਿਕ ਛੁਇਛਾ ਪੈਗੇ। ਨਿਜ ਪਰਮ ਨ ਕੇ
ਨਿਜ ਦਿਨ ਕਰੇ। ੬੩॥ ਉਤਮ ਕਰਮ ਘੋਗ ਬਿਸਤਾਰੇ। ਅਤਿ ਹਿਸਾ
ਕੇ ਦਰ ਨਿਵਾਰੇ। ਬੁਝਿ ਅੰਨਮਾਂ ਹਿ ਮਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਹਾਰੇ। ਪੁਜਾ ਓਸ
ਤਾ ਤੇ ਬੀਧਨ ਧਾਰੇ। ੬੪॥ ਮਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਕੁਤ ਨਿਹਾਰੇ। ਰਹੈ ਅਸਿੰਗ
ਨ ਸੁਰ ਉਚਾਰੇ। ਮਹਤ ਨ ਕੇ ਅਤਿ ਮਾਨ ਸੁਕਾਰੇ। ਦੁਖ ਘਾਨਿ ਮਾਹਿ ਦੁਖ
ਉਰੰਧਰੇ। ੬੫॥ ਜੁਸ ਮਾਨ ਮੇ ਮੇਤ੍ਰੀ ਧਾਰੇ। ਸਮਦਮਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਿਸਤਾਰੇ

ਗੇ॥ ਜੁਨੇਵੇਦਾਂਤਵਾਕਮਨੁਲਾਏ॥ ਮੋਰਨਾਮਸਦਾਮੁਖਗਾਏ॥ ੬੬॥ ਸ
 ਤਸਿਗਾਤਿਉਗਰਿਜਤਾਬੁਜੇ॥ ਅਹਿਭੁਵਉਰਤੇਸਭੁਤਜੇ॥ ਮੋਰੇਧੂਰ
 ਮਸਦਾਉਰਧਰੇ॥ ਮਨਕੇਸਗਲਮੇਲਪਰਹਰੇ॥ ੬੭॥ ਮਮਗੁਣਨਿ
 ਕਾਨਮੇਜਬਹੀ॥ ਮੋਕੋਪਾਇਬੇਗਨਰਤਬਹੀ॥ ਫੁਲਗੀਧਾਜਿਉਵਾ
 ਯੁਅਧੀਨੇ॥ ਧੁਸੇਘਰਾਣਮੇਸਭੁਜਨਚੀਨੇ॥ ੬੮॥ ਤਿਉਸਭੁਭੁਤਨ
 ਮੇਸੁਨਿਮਾਇ॥ ਮੇਨਿਜਆਤਮਹਰਯੋਜਮਾਇ॥ ਮੁਫਬੁਧਿਨੋਹਿਤ
 ਹਿਪਛਾਨੇ॥ ਬਾਹਰਿਬਹੁਪੁਜਾਬਿਧਠਾਨੇ॥ ੬੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸੁਕਰੇ॥ ਲਾਇਵੁਬਬਹੁਮਖਾਬਿਸਤਰੇ॥ ਬਹੁਤਅਬਰਕਰੇਜਕੋਈ॥
 ਤਾਕਰਤੇਖਨਮੋਕੋਹੋਈ॥ ੭੦॥ ਭੁਤਨਕੋਅਪਮਾਨਜਕਰੇ॥ ਮੇਰੀਪੁਜਾ
 ਅਤਿਬਿਸਤਰੇ॥ ਤਾਂਕਰਮੇਹਨਪੁੰਜਨਹੋਈ॥ ਮੁਫਗੁੰਘੇਭੁਵਭੀਤਰਸੇ

ਈ॥੧॥ਨਿਜਕਰਮਨਕਰਪ੍ਰਤਿਮਾਮਾਹੀ॥ਤਬਲਗੁਮਾਮਪ੍ਰਜੇਜਗਮੰ
ਹੀ॥ਜਬਲਗਸਭੁਕੁਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ਨਿਜਪਰਮਾਤਮੇਰੇਨਾਹੀ॥੧੨॥
ਆਤਮਾਐਰਪਰਾਤਮਾਮਾਹੀ॥ਭ੍ਰੇਦਨਿਹਾਰੇਜੇਉਰਮਾਹੀ॥ਮਿਤਤਾ
ਹਿਕੋਬਦਤਰਹਾਏ॥ਬਾਰਿਬਾਰਦੁਖਬੰਧਾਏ॥੧੩॥ਤਤੋਭ੍ਰਿਨਕੁਤਹੋਜੇ
ਤੇ॥ਜਮਤਾਬੁਧਿਪਿਖੇਸਭੁਤੇਤੇ॥ਐਜੋਗੀ॥ਆਨਜਦਾਉਰਕੁਜੇ॥ਮੇਹ
ਆਭ੍ਰਿਨਜਾਨਪੁਨਿਅਜੇ॥੧੪॥ਕੁਤਜਿਤੇਪਾਜਗਤਮਝਾਗੇ॥ਮਨ
ਕਰਸਭੁਕੋਬੰਧਨਧਾਗੇ॥ਮਿਕੋਚੇਤਨਲਖੇਅਨੁਪਾ॥ਸਭੁਕੁਤਨਮੇਜੀ
ਵਸਰੂਪਾ॥੧੫॥ਤਤੋਭ੍ਰੇਦਪਿਖੇਨਹਿਕੋਈ॥ਜੀਵਪਰਾਤਮਾਏਕੋਦੋਈ
॥ਭੁਗਤਿਸੁਗਨਜੇਗਹੋਜੇਈ॥ਮਾਤਾਮੇਭੁਖਯੇਤਵਜੇਈ॥੧੬॥ਏ
ਹਰਾ॥ਇਨਦੋਨੇਮੇਏਕਤਰਕਰੇਅਲਿਬਨਜੇਇ॥ਮੁਕਤਿਤੇਇਨਰ

ਜਗਤਮੇਪਾਇਪਰਮਪਦਸੋਇ॥੧੧॥ਚੋਪਈ॥ਮਾਤਮੇਸਭੁਕੋਰਿ
 ਦਮਾਂਹੀ॥ਭੁਗਤਿਯੋਗਕਰਿਮੇਰੇਮਾਹੀ॥ਪੁਤ੍ਰਰੂਪਦੁਸੇਹਚਿਤਾਰ
 ॥ਜਾਂਤਲਹੀਭੁਵਬੀਧਾਨਿਵਾਰਾ॥੧੨॥ਜੁਨਿਯਾਂਬਿਧਰਾਪਦਕੀਬਾ
 ਨੀਕੋਸਲਯਾਜਾਨੁੰਭੁਈਭੁਵਨੀ॥ਸਦਾਰਾਮਊਰਮਾਹਿਧਿਆਯੋ
 ॥ਜਗਬੀਧਨ ਤਿਨਦੁਰਮਿਦਾਯੋ॥੧੩॥ਤੀਨਗਤੀਤਿਨਦੀਨਤਪਾ
 ਗਾ॥ਪਰਮਾਗਤਿਪਾਈਵਡੁਭਾਗਾ॥ਰਘੁਪਤਿਪ੍ਰਥਮਬਖਾਨਯੋਜੋਈ
 ॥ਕੇਕਈਧਾਰਜੋਗਊਰਜੋਈ॥੧੪॥ਸਰਧਾਭੁਗਤਿਜਾਂਤਿਊਰਨੀਤਿ॥
 ਰਘੁਕੁਲਤਿਲਕਭੁਜੋਤਿਨਚੀਤਿ॥ਡਾਰਪ੍ਰਣਅਮਰਾਪਰਗਈ
 ਦਸਰਥਸਾਹਿਮੇਦਨਭੁਈ॥੧੫॥ਸੀਲਖਮਣਮਾਤਾਬੀਜੋਈ॥ਅਤਿ
 ਸੋਵਿਮਲਮਤੀਊਰਜੋਈ॥ਮਿਤ੍ਰਲੋਕਮੇਤਨੁਕੋਤਯਾਗਾ॥ਭੁਰਤਾਪਾ

ਮਾਤਿਕੁਏ। ਲਖਮਣ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਚਰਨ ਅਲਏ॥੫॥ ਦੋਊਕੁਮਾਰ ਸਿਗਮ
 ਬਲੀਜੈ॥ ਪਸਚਮ ਦੇਸਿ ਪਯਾਨੇ ਕੀਜੈ॥ ਦੁਸ੍ਰਤ ਮਸਭੁਕੇ ਅਪਿਕਾਈ॥
 ਤਿਨ ਮਲੈ ਨ ਕੋਰਣੇ ਮੇਮਾਰੀ॥੬॥ ਅਗਿਦਚੇ ਦੇਕੇਤ ਜੁਤ ਜੇਈ॥ ਮਹਾਪ
 ਰਾਕੁਮ ਜਗਮੇਤੇਈ॥ ਦੇਨੇ ਕੈ ਦੇਨ ਗਰਬਨੀਜੈ॥ ਗਜਤੁਰੀ ਗਧਨਰਤ
 ਨਜੁਦੀਜੈ॥੭॥ ਰਾਜਤਿਲਕ ਬੁਲਨ ਦੇਭੁਲਾ॥ ਮੇਢਿਗਾ ਅਵੇਬੇਗ
 ਬਿਜਾਲਾ॥ ਰਘੁਵਰਾ ਆਇਸੁ ਸਿਪੁਰਮਾਨਾ॥ ਗਜਤੁਰੀ ਗਰਬ ਸੇਨ ਮਹ
 ਨਾ॥੮॥ ਲੈਕਰ ਲਖਮਣ ਸਿਗਸਿਧਾਰੇ॥ ਅਰਿਸਿਬੁ ਹਜਰੈ ਤਹਿ ਮਾਰੇ॥
 ਰਾਜਤਿਲਕ ਜੁਤ ਬੁਲ ਕਰਾਏ॥ ਲਖਮਣ ਬਹੁਰੇ ਅਯੋਧਯਾ ਆਏ॥
 ੯॥ ਰਘੁਪਤਿ ਪਾਦਕੀ ਜੋਹੈ ਜੇਈ॥ ਲਖਮਣ ਕੁਜੈ ਨਿਰੰਤਰ ਜੇਈ॥ ਬਹੁ
 ਤਕਾਲ ਜਬ ਭੁਏ ਬਿਤੀਤਾ॥ ਰਾਮਧਰਮ ਪਥਿ ਦਿਛਾਤਿ ਚੀਤਾ॥੧੦॥

ਰਾਮਨਿਹਾਰਨਕਾਜਸੁਆਏ॥ ਕਾਲਰਿਖੀਸੁਰਬੇਸੁਬਨਾਏ॥ ਲਖਮਣਕੋ
ਮੁਖਏਹੁਅਲਾਏ॥ ਮੇਰੀਸਾਰਕਹਨਿਪਜਾਏ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਤਿਬਲ
ਕੰਮੈਦੁਤਹੋਲਖਮਣਜਾਨੈਬੀਰਾ॥ ਪੁਰਖੇਤਮਰਾਖੀਰਕੋਬੈਗਾਦਿਖਵੇ
ਧੀਰਾ॥ ੧੨॥ ਮਹਾਰਿਖੀਪਰਪਾਨਕੋਬਡੂਜਿਦੇਜੇਆਹਿ॥ ਜਾਇਕਹੋਕਰਬੇ
ਨਤੀਰਾਮਚਿਦਨਰਨਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਜਾਨਿਕੈਤਾਕੈਬਚਨਕੋਲਖਮਣਗਯੇ
ਜੁਧਾਇ॥ ਅਏਤਪੋਧਨਦੁਆਰਮੇਰਾਪਵਕਹਯੋਸੁਨਾਇ॥ ੧੪॥ ਚੋ
ਪਈ॥ ਐਸੇਲਖਮਣਕੁਖਯੋਜਬਹੀ॥ ਰਾਮਚਿਦਬੋਲੇਪੁਨਿਤਬਹੀ॥ ਲਖ
ਮਣਤੋਕੇਸੀਪ੍ਰਆਨਿ॥ ਬਹੁਰਕੋਰਤਿਨਕੋਸਨਮਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਲਖਮਣਮੁ
ਖਤੇਤਥਾਬਖਾਨਿ॥ ਗਯੇਤਹਾਂਜਹਮੁਨੀਮਹਾਨਾ॥ ਮੁਨਿਤਾਪਜਿਕੋਕੁੰਨ
ਲਿਆਏ॥ ਤੇਜਪ੍ਰਗੁਤਨਮੇਲਸਕਾਏ॥ ੧੬॥ ਜਲਤਯਾਗਿਪ੍ਰਤਰੁ

ਰੇਜੈਸੇ। ਵੀਪਤਿ ਤੇ ਜਤਾਹਿ ਤਨਤੈਸੇ। ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੇ ਸੀਰਾਮ। ਸੂਰਜ ਕੋ
 ਦਿਤੇ ਜਨ ਪਾਮਾ। ੧੭॥ ਮੁਨਿ ਵਰ ਰਾਮ ਸਮੀਪਾਹਿ ਗਯੋ। ਮਧੁਰ ਭਾਵ ਮੁ
 ਖਮਾਂਹਿ ਅਲਯੋ। ਵਰ ਸੁਰਾਮ ਚਿਦਨ ਰਾਈ। ਤੁੰਤੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖਦ
 ਈ। ੧੮॥ ਰਾਮ ਚਿਦ ਪੁਨਿ ਪੁਜਨ ਕਰਯੋ। ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚ
 ਰਯੋ। ਰਾਮ ਚਿਦ ਪੁਨਿ ਮੁਨਿ ਰਾਈ। ਕੁਸਲ ਅਹੇਤੁ ਮਰੇ ਰਘੁ ਰਾਈ। ੧
 ੯॥ ਆਸਨ ਦਿਬ ਮੁਨੀ ਬੈਠਯੋ। ਰਾਮ ਚਿਦ ਮੁਖ ਵਾਕ ਅਲਯੋ। ਜਾਂਹਿ ਨਿ
 ਮਿਤ ਮੁਨੀ ਤੁਮ ਆਏ। ਸੇਕੋ ਕਹੇ ਸੁਕਾ ਜਸੁ ਨ ਏ। ੨੦॥ ਰਾਮ ਵਾਕ ਸੁਨਿਯੋ
 ਤਿਨ ਜਬ ਹੀ। ਬਿਲਯੋ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਆਨਿ ਤਬ ਹੀ। ਰਾਮ ਕਾ ਜਮੇ ਕਰੇ ਬਖਾ
 ਨਾ। ਘਾਕੇ ਲਖੇਨ ਕੇਨ ਰਾਨਾ। ੨੧॥ ਔਰਨ ਸੁਨੇ ਸੁਕੇ ਈ ਕਾਨਾ। ਰਾਮਨ
 ਕਾ ਹੁਕੇ ਰੇ ਬਖਾਨਾ। ਜੋਕ ਦਾ ਚਿਕੇ ਸੁਨੇ ਨਿਹਾਰੇ। ਰਾਮ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਰੁਹੇ ਮਾਰੇ

੨੨॥ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤਿਗ ਘਾਤ ਬਾਅਲਾਇ। ਲਖ ਮਣਕ ਪੁਨਿ ਕਹਯੋ ਜਨਾਇ॥
ਲਖ ਮਣਕ ਹੁਤੁ ਆਰੇ ਮਾਂਹੀ॥ ਹਮਾਇ ਕਿਤ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅ
ਵੈਗਾਇ ਹਠਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਦੇ ਹਮੇ ਮਾਰੇ ਤਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਕਹਯੋ ਪੁਨਿ ਮੁਨੀ
ਜੁਨਾਏ॥ ਕਿਨ ਕੇ ਪਠੇ ਮੁਨੀ ਵਰ ਆਏ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭੀ ਤਰਬਾ
ਤ੍ਰਿ॥ ਮੇ ਕੋ ਕਹੇ ਮੁਨੀ ਬਿਖਾਤਿ॥ ਮੇ ਜੇ ਜੁਨਿ ਰਖੁ ਵਰ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਆ
ਪ ਮੁਨੀ ਜੁਰ ਕਹਯੋ ਭੁਵਾਨੀ॥ ੨੫॥ ਜਾਚੁ ਬਖਾਨੇ ਜੁਨਿ ਯੋਗ ਮਾਮੋ ਹਧ
ਠਾਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਮਾ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿ ਜਨੈ ਨ ਜੁਖ ਕਾਰੇ॥ ਮੇ ਆਇ ਉਇ ਮਪਾ
ਸਤੁ ਮਾਰੇ॥ ੨੬॥ ਪੁਰਬ ਜੇ ਮੇ ਪੁਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਪਰਿ ਤਪੁ ਉਰੇ ਮੇ ਪਾਰੇ॥
ਮਾਯਾ ਸਿਗਮ ਤੇ ਮੇ ਭੁਯੋ॥ ਕਾਲ ਨਾਮ ਮੇ ਰਿਨਿ ਰਮਯੋ॥ ੨੭॥ ਮੇ ਜਗੁ
ਜਗ ਕੋ ਹਰਨੇ ਗਾਰਾ॥ ਕਾਲ ਨਾਮ ਮੇ ਬਿਦੁ ਚਰਾ॥ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਬਿਦ

ਨਜਿਨਧਾਰੇ। ਤਾਬਹਮਾਤਵਬੈਨਉਚਾਰੇ॥੨੨॥ ਭੁਗਵਨਅਬਪਾਲੇ
 ਸੁਰਲੇਕਾ। ਹਮਪਾਵਨਕਰੇਸੁਉਕਾ। ਮਾਘਮੇਸਕੁਲੇਕਸਿਹਾਗਾ। ਪ੍ਰਥ
 ਮਏਕਤੁਮਰਹੇਮੁਰਾਗਾ॥੨੩॥ ਮਾਘਨਾਰਿਸਹਿਤਸੁਖਪਾਯੋ। ਪ੍ਰਥ
 ਮਪੁਤਮੇਕੇਤੁਮਜਾਯੋ। ਸਿਸਨਗਦੁਸਰਸੁਤਭੁਏ। ਜਲਕੇਮਾਹਿਸੈ
 ਨਜਿਨਕਏ॥੨੪॥ ਮਾਘਕੇਦੁਇਸਤਉਪਜਾਏ। ਮਹਾਬਲੀਜਗਮ
 ਹਿਸੁਹਾਏ। ਮਸੁਕੈਟਕੁਦੇਅਸੁਰਸਿਹਾਗਾ। ਮੇਦਦਈਜਲਮੇਬਿਸਥਾ
 ਗਾ॥੨੫॥ ਪਰਬਤਸਹਿਤਮੇਦਨੀਜੇਈ। ਤਾਤੇਤੁਮਉਪਜਾਈਸੇਈ॥
 ਹੇਮਕਿਜਪਰਮਾਹਿਸੁਹਾਯੋ। ਤਾਕੀਨਾਭੁਬਿਖੀਮਮਜਾਯੋ॥੨੬॥
 ਪ੍ਰਜਾਪਿਖਤਵਮੋਹਠਹਰਾਯੋ। ਸੁਬਜਗਮਮਪਾਛੇਲਾਯੋ। ਮੇਤਬ
 ਨਾਬਸੁਤੇਹਮਲਾਯੋ॥੨੭॥ ਪਾਲੇਵਿਸੁਹਨੇਪ੍ਰਕੁਤੇਈ। ਮਮਵੀਰਅਮ

ਸਭਮਿਤਿਨਗਪਾਲਕੀ०

ਪਕਾਰਕਜੇਈ। ਕਸਪਕੇਪਹਤਬਤੂਜਯੋ। ਬਾਵਨਰੂਪਾਬਿਸਨਤਬਲ
ਯੋ। ੩੪। ਰੂਕੇਭਾਰਜਨਿਖਲਉਤਾਰਿਯੋ। ਬਾਂਧਬਲੀਰਾਖਸਰਣਮਾ
ਰਿਯੋ। ਧਰਣੀਧਰਤੁਮਈਜਨਰਾਇਣ। ਪੁਜਾਜਬੈਦੁਖਾਈਰਾਇਣ
੩੫। ਰਾਵਣਕੋਬਧਉਗੇਧਾਗਾ। ਮਹਤਲੋਕਤੁਮਗਾਏਮੁਗਾਰਿ। ਦਸ
ਹਜਾਰਬਰਖਦਸਆਨਾ। ਤੈਵੇਵਨਮੇਕੀਨਬਖਾਨਾ। ੩੬। ਜੋਅਬਬ
ਰਖਜਗਲਬਿਤਗਏ। ਸਫਲਮਨੋਰਥਤੇਰੇਭੁਏ। ਮਾਨਵਲੋਕਆ
ਅਪੈਜੇਤੀ। ਪੁਰਣਰੂਪੀਜਗਲਅਬਤੇਤੀ। ੩੭। ਤਪਸਰੂਪਕਾਲਕੈ
ਜੇਈ। ਤੁਮਰੋਪਾਸਪਠਾਯੋਜੇਈ। ਰੂਮੰਡਲਮੇਰਾਜਕਮਾਵਨਾ। ਅਬ
ਲੋਜੋਮਾਉਹੈਮਨਭਾਵਨਾ। ੩੮। ਤਿਤੁਮਰਾਜਕੋਰਧਰਮਾਂਹੀ। ਤਵ
ਕਇਆਨਗਮੇਜੁਖਮਾਂਹੀ। ਅੰਜੇਕਹਯੋਪਿਤਾਮਹਾਆਪਾ। ਸੁਨੇਰਾਮ

ਨਿਪਰਵਿਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੩੮ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨਿਗਮਨਾ ਬਿਖੇ ਮਤਿ ਬਾਗੀ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ ਮੇ
 ਰਾ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੋ ਸੁਰ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਸੁਰ ਜਾਵੇ ॥ ਬਿਸੁਨਾਥ ਸੁਰ ਲੋਕ ਸੁਆ
 ਵੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਿਆ ਬਿਧ ਚਤੁਰਾਨਨ ਬਾਨੀ ॥ ਕਾਲ ਉਮਾ ਮੁਖ ਹਿ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ਸਕਰ ਰਾਮ ਸੁਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਸਬ ਹਰ ਕਾਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤੇਹ
 ਬਖਾਨ ਯੇ ਮੇ ਕੋ ਜੇਈ ॥ ਅਯੋਇ ਸਟ ਤਰ ਮੇ ਕੋ ਜੇਈ ॥ ਅਤਿ ਸਿਤੋਖ ਮੇਉ
 ਰਾਨਿਗਮ ਯੋ ॥ ਤੇਰੇ ਅਯੁ ਅਗਮਨ ਹਰੁ ਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੇਜ
 ਗਤ ਮਝਾਗ ॥ ਤਿਨ ਪਾਲਨ ਹਿਤ ਮੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਤਵ ਕਾਲਿ ਯਾਨ ਬਿ
 ਕੀਠਹ ਆਉ ॥ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਸੁਰ ਤਾਪ ਮਿਟਾਉ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਮ ਅਤਿ ਆਏ
 ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਯਾਹੁ ਤਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਮਮ ਸੇਵਕ ਸੁਰ ਕਾਰ
 ਯਜੇ ਤੇ ॥ ਪੁਤ ਸਵਾਰੇ ਮੇ ਸੁਰ ਤੇ ਤੇ ॥ ੪੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕ

ਰਖਕਰੇਮਹਾਨ। ਕਾਲਰਾਮਇਮਕਰਤਉਚਾਗ। ਦੁਰਵਾਸਾਰਿਖਾਏ
ਦੁਆਗ। ੪੫। ਲਖਮਣਪੁਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨਵਾਕਅਲਾਏ। ਸੀਘਰਾਮਜਦੇਹਿ
ਦਿਖਾਏ। ਕਾਰਖਏਕਬਰੁਹੈਮੇਰੇ। ਹੋਇਬੇਗਨਹਿਲਗੇਅਬੋਗੇ। ੪੬
ਦੇਹਰਾ। ਲਖਮਣਜੁਨਿਮੁਨਿਵਾਕਕੇਜੁਲਤਿਤੇਜਅਤਿਪੇਖਾਰਾਮ
ਸਾਥਕਿਆਕਾਜਹੈਮੇਕੋਕਹੋਅਸੇਖਾ। ੪੭। ਕਾਰਖਤੇਰੋਜੇਅਹੈਮੇ
ਸਬੁਕਰੋਬਤਾਇ। ਰਾਜਾਕਾਰਖਮੇਲਗੇਦੇਖਾਦਿਕਾਠਹਿਗਾਇ। ੪੮।
ਸੁਨਿਲਖਮਣਕੇਵਾਕਕੋਕੋਪੇਮੁਨੀਬਿਜਾਲਾ। ਤਾਮਦਰਣਦੇਨੋਕੁਏਤਕੈ
ਨੈਨਸੁਲਾਲਾ। ੪੯। ਰੂਪਤ੍ਰਿਕੋਆਖਿਣਬਿਖੇਲਖਮਣਜੋਨੁਦਿਖਾਹਿ
। ਰਾਮਦੇਸਰਘਵੀਸਕੋਰੂਜਮਕੋਰਖਿਨਮਾਹਿ। ੫੦। ਚੌਪਈ। ਆਬਿਧ
ਘੋਰਵਚਨਸੁਨਿਪਾਏ। ਮੁਨਿਦੁਰਬਾਸਾਕੋਪਅਲਾਏ। ਲਖਮਣਮਨ

ਮੇਕੀਨਬਿਚਾਰਾ। ਵਚਨ ਅਹੇਮੁਨਿ ਦਰਕੇਰਾਰਾ। ੫੧॥ ਸਰਬਨਾਸਤੇ
 ਮੋਬਾਧਿਜੋਈ। ਸੇਜਟਹੈਜੁਭੀਤਰਜੋਜੋਈ। ਅੇਸੇਲਖਮਣਮਨਮੇਧਾਰਿ
 ॥ ਗਯੇਤਹਾਂਜਹਿਰਾਮਮੁਰਾਰਿ। ੫੨॥ ਦੁਰਬਾਸਾਅਯੋਮੁਨੀਮਹਾਨ
 ॥ ਲਖਮਣਰਾਮਸੁਕੀਨਬਖਾਨਾ। ਸੁਨਿਕੋਰਾਮਬਚਨਉਧੁਰਯੋ। ਤਪ
 ਸੀਕਾਲਬਿਸਰਜਨਕਰਯੋ। ੫੩॥ ਸੀਪੁਰਾਮਮਹੀਪਾਤਿਆਏ। ਅ
 ਝੀਸੁਤਮੁਨਿਦਰਸਨਪਾਏ। ਰਾਮਜੋਰਕਰਬਿਦਨਧਾਰੀ। ਆਦਰਸ
 ਹਿਤਸੁਪ੍ਰਸਨਉਚਾਰੀ। ੫੪॥ ਕਾਰਯਅਹੇਤਮਾਰੋਜੋਈ। ਕਹੇਮੁਨੀ
 ਸੁਰਕੀਜੋਸੋਈ। ਆਬਿਧਸੁਨਿਰਪੁਦਰਕੀਬਾਨੀ। ਦੁਰਬਾਸਾਪੁਨਿ
 ਕਹਯੋਕੁਵਾਨੀ। ੫੫॥ ਹਜਾਰਬਰਖਉਪਵਾਸਜੁਧਰਯੋ। ਆਜੁਸਮਾਂਪ
 ਤਿਚਹੋਕਰਯੋ। ਰਿਜਨਸਿਧਅਥੇਜਾਟਿਦੀਜੈ। ਯਹੀਰਾਮਮਮਕਾਰ

ਅਕੀਜੈ॥ ੫੬॥ ਸੁਨੀਰਾਮ ਮੁਨਿ ਵਰਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਪਰਮ ਸਿਤੋਖ ਸੁਰੁ ਯੇ ਰੁਣ
 ਨੀ॥ ਜਿਧ ਅੰਨ ਬਹੁ ਰਾਮ ਮੰਗਾਯੋ॥ ਮੁਨਿ ਕੇ ਆਨਾਟਿ ਕਾਯੋ॥ ੫੭॥ ਅੰ
 ਮਿਤ ਜਮ ਮੁਨਿ ਕੁਜਨ ਕਾਯੋ॥ ਬਹੁ ਰਿ ਮੁਨੀ ਨਿਜਾ ਅਸ੍ਰਮ ਗਾਯੋ॥ ਕਾ
 ਲਕਹੀ ਪ੍ਰਤਿਗਾਯੋ ਜੇਈ॥ ਰਾਮ ਚਿਤਾ ਰੀ ਬਹੁ ਰੇ ਜੇਈ॥ ੫੮॥ ਸਿਕਦੁ
 ਖਾ ਅਰਤਿ ਮਨ ਰਾਮਾ॥ ਕੁਏ ਬਿਆ ਕੁਲ ਪੁਰਣ ਕਾਮਾ॥ ਮਨ ਅਤਿ ਦੀ
 ਨ ਸੁਰੁ ਮਿਨਿ ਹਾਰੇ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮ ਨ ਕਛੁ ਉਚਾਰੇ॥ ੫੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮ
 ਨ ਕਰੋ ਰਾਮ ਜੁ ਜਾਨ ਯੋ ਲਖ ਮਣੁ ਹੋਤੁ ਰੁਪਾ॥ ਅਖ ਲੇ ਸੁਰਾਮ ਵਨੀ
 ਪਿਖੇ ਰੁਜੀ ਸੁਮੰਨੁ ਪਾ॥ ੬੦॥ ਲਖ ਮਣੁ ਰਾਮਾ ਨਿਹਾਰ ਯੋ ਕੁਏ ਸੁਦਖੀ
 ਮਹਾਨਾ॥ ਮੋਨ ਰੁਜੀ ਚਿਤਾ ਕਰੇ ਸਨੇ ਹਠਾ ਸਗਾ ਲਿਤਾਨਾ॥ ੬੧॥ ਲਖ ਮਣੁ
 ਕਹਯੋ ਸੁਮੇ ਹਤੁ ਤੇ ਜਤਾ ਪਰਪ੍ਰੀਗਾ॥ ਕਾਲ ਸੁਗਾਤਿ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀਪੁ

ਨਿਅ

ਰਬਰਚੀਜੁਪੀਗ॥੬੨॥ਰਾਮਪ੍ਰਤਿਗਯਾਜੋਤਜੋਤੋਮੁਹਿਨਰਕਸੁਹੋਇ॥
 ਜੋਮੇਮੇਤਵਪ੍ਰੀਤਿਚੈਕਰੋਰਾਮਅਬਜੋਇ॥੬੩॥ਤਜਸਿਕਾਮੋਕੋਹਨੇਪ
 ਰਾਮਪੋਰੋਉਮਾਹਿ॥ਰਾਮਜੁਨਿਤਯਾਬਾਤਿਕੋਕਰਬਿਚਾਰਮਨਮਾਹਿ॥
 ੬੪॥ਮੀਤੀਸਰਬਬੁਲਾਇਕੋਰਾਮਜੁਕਹਯੋਜੁਨਾਇ॥ਮੁਨਿਆਵਨ
 ਬਚਕਾਲਕੇਸਗਲੇਦੇਏਜਨਾਇ॥੬੫॥ਰਾਮਅਮਾਤਨਕੋਕਹੀਕਰੀ
 ਪ੍ਰਤਿਗਯਾਜੋਇ॥ਮੀਤੀਸਹਿਤਬਾਸਿਸੁਕੇਸੁਨੇਰਾਮਬਚਜੋਇ॥੬੬॥
 ਮੀਤੀਸੁਕਰਜੋਰੋਕੋਕੀਨੇਰਾਮਬਖਾਨਾਅਕਾਲਿਸਾਟਿਕਰਮਕੁਰਾ
 ਰਹਰਜੁਨੇਰਾਮਦੈਕਾਨਾਪੁਰਬਹੀਯਾਹਿਨਿਰਮਯੇਲਖਮਣਸਿਗਾਵਿ
 ਯੋਗਾਗਿਆਨਚਖੁਕਰਜਾਨਿਯੋਰਾਮਨਕੀਜੈਸੇਗਾ॥੬੭॥ਨਾਹਿਪ੍ਰ
 ਤਿਗਯਾਛੋਤ੍ਰਿਯੇਲਖਮਣਤਜਕੁਗਵਾਨਾਤਿਹਪ੍ਰਤਗਯਾਜੋਤਜੀਪਰ

ਮਹੇਇਤਬਾਨਾ॥੬੯॥ਧਰਮਨਾਸਤੇਲੋਕਤਪਰੇਵੈਨਾਸਜੁਧੀਗਾਤੁ
ਸਰੁਲੋਕਨਿਪਾਲਕੋਅਹੋਰਘਤਮਬੀਗਾ॥੭੦॥ਲਖਮਣਏਕੋਕੋਤੁ
ਜੇਜੁਨੇਰਾਮਦੈਕਾਨਾ॥ਤੀਨਲੋਕਪਾਲਨਕਰੋਤਮਰੂਪਤਿਮਾਤਿਮਾਨਾ॥
੭੧॥ਅਨੀਦਤਿਧਰਮਜਮੋਤਿਬਚਜੁਨੇਰਾਮਾਤਿਨਕਾਨਾ॥ਸਰੁਮਧਿ
ਰਘੁਬੀਰਤਬਲਖਮਣਕੀਨਬਖਾਨਾ॥੭੨॥ਸਿਕਰ ਛੰਦ॥ਓਠਜਾਇ
ਲਖਮਣਬੇਗਤਿਨਹਿਧਰਮਹੋਵੈਹਾਨਾ॥ਤਿਆਗਾਐਬਾਧਿਦੇਹਕੇ
ਜਗਸਿਤਕਹਤੰਸਮਾਨਾ॥ਇਹਕੁੰਤਿਰਘੁਵਰਕੁਖਿਯੇਤਬਦੁਖਬਿ
ਆਕੁਲਹੋਇ॥ਰਾਮਕੋਪੁਣਮਕਰਿਘਰਗਯੇਲਖਮਣਜੋਇ॥
੭੩॥ਪੁਨਿਗਯੇਸਰਘੁਤੀਰੇਮੇਅਚਮਿਸਰਪੁਨੀਗਾਨਵਦੁਆਰਨੀ
ਕੋਰੋਕਿੰਆਕਰਜੇਰੋਕੋਧਰਧੀਗਾ॥ਸਿਮਾਹਿਪੁਣਜੁਰੋਕੋਕੋਓਰਬ੍ਰਹ

ਮਾਖਰਧਿਆਨਾਵਸੁਦੇਵਸਰੂਪਅਬੁਖੇਬੇਦਕਰਤਬਖਾਨਾ॥੧੪॥ਪ
 ਦਤਾਹਿਕੋਪਰਧਾਮਜੇਵਹਿਚਿਤੈਚੀਤਮਝਾਗਾਵਾਖੁਰੇਧਸੀਖੁਕਤਿ
 ਲਖਮਣਸੇਸਧਰਤਅਧਾਗਾਸਰੂਦੇਵਕਿਨਰਨਾਗਬਨਿਤਾਨਿਤ
 ਮੰਗਲਗਾਹਿ॥ਜਸੁਗਾਹਿਲਖਮਣਦੇਵਰਿਖੁਪੁਨਿਸੀਸੁਫੁਲੁਵ
 ਸਾਹਿ॥੧੫॥ਦੇਹਰਾ॥ਦੇਵਅਗੇਚਰਹੋਇਕਰਵਾਸਵਸਹਿਤਸੰਗੀਰ
 ਲਖਮਣਲੇਸੁਰਪੁਰਿਗਯੋਕੁਈਤਹਾਸੁਰਕੁੀਰਾ॥੧੬॥ਬਿਸ਼ਨੁਚੁਥਈ
 ਕੁਠਾਜੇਲਖਮਣਅਏਪਰਬੀਨਾ॥ਦੇਵਰਿਖੀਸੁਰਪੇਖਾਤਿਨਾਬਿਧਸੇ
 ਪੂਜਨਕੀਨਾ॥੧੭॥ਚੋਪਈ॥ਲਖਮਣਦੇਵਲੋਕਮੇਆਯੋ॥ਸਮਾਚਾਰ
 ਜੰਗਲੇਸੁਨਿਪਾਯੋ॥ਸਿਧਲੋਕਗਤਿਯੋਗੀਜੇਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜਹਿਤਾ
 ਏਸੁਨਿਤੇਈ॥੧੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਪ੍ਰੀਤਿਜਹਿਤਲਖਮਣਪਿਖੇਪਾਰੇਸੇਸਰੂ

ਪਾਸਿਭਾਬਰਨਨਕੋਕਰੇਗੁਟੀਸੁਕ੍ਰਾਂਤਿਅਨੁਪਾ॥੧੯॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤੁ
 ਅਧਿਆਤਮਰਾਮਾਇਣੇਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇਉਤ੍ਰ ਕਾਂਡੇਅਸ਼ਮੇਧਿ
 ਆਇ॥੨॥ਸ਼ੀਮਾਦੇਵਉਦ੍ਵਚਕਬਿਤੁ॥ਲਖਮਣਤਿਆਗਵਡੁਰਗ
 ਰਾਮਦੁਖਰੁਣੇਲਖਮਣਰੂਪਮਨਮੰਗਿਤੁਚਿਤਾਰਯੋ॥ਨੈਗਮਾਮਾਤੁ
 ਜੇਬਸਿਸ਼ਗੁਰੁਖਾਤਿਜਗਪੁਰਵਾਸਕੇਬਲਾਇਜਨਰਾਮਯੋਉਚੁ
 ਰਯੋ॥ਗੁਰੁਤਕੋਰਾਜਅਬਦੇਤਿਮੇਸਮਾਜਸਰੁਮਹਾਮਤਿਕੁਤਦੇਸ
 ਕੋਰੁਤਿਪਰਯੋ॥ਬੇਗਮਮਾਉਜਾਉਨਹਿਪੁਰਿਮੇਬਜਾਉਅਬਲ
 ਖਮੁਪਾਦਜਾਂਹਿਦੇਸਮੇਪਧਾਰਿਯੋ॥੧॥ਐਸੇਜਬਰਾਮਚਿਦਮੁ
 ਖਤੇਬਖਾਨਕੀਯੇਦੇਸਪੁਰਿਵਾਸੀਜਨਸਕੁੰਡਾਕਾਏਹੋ॥ਛਿਨਮੁਲ
 ਰੂਖਕੇਸਮਾਨਜੁਮਲਾਨਗੁਣਗਿਰੇਧਰਮਾਹਿਉਦੁਖਪਾਏਹੋ॥ਰਾ

ਮਕੀਸੁ ਬਾਨੀ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਮੇਰੁ ਦੁਨੀ ਜਬ ਭੁੰਉ ਦਾਰਧਰਮਾ ਹਿ ਮੁਰਛਾਏ ਹੈ
 ਪਾਇ ਕੈ ਸਿਰਾਗ ਤਿਨ ਕੀਨੇ ਹੈ ਉਚਾਰ ਪੁਨਿ ਗਜ ਨਿਦ ਕਰੀ ਬਹੁ ਦੇ
 ਖਾਦਿ ਖਲਾਏ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸੁਗੰਦ ਸੁਮੇਕਰੋ ਤੋ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਘੁਨੀ
 ਦਾ ਸੁਰਗ ਭੂਮਿ ਕੋਰਾ ਜਜੇ ਚਾਹੇ ਨਾ ਸੁਖ ਕੀਦਾ ॥ ੩ ॥ ਤਵ ਪਦ ਕ੍ਰਿਜ ਸੁਗੰਦ
 ਤੇਰਾ ਜਨ ਚਾਹੇ ਧੀਗਾ ਕੁਸਲ ਵੇਕੇ ਅਬ ਦੀ ਜਿਯੋਗਾ ਜਸੁ ਨੇਰ ਘੁਬੀਰ
 ੪ ॥ ਕੋਸਲ ਮੇਕੁ ਸਟੀਕ ਯੋਉ ਤਗ ਮੇਲ ਵਗਾ ਮਾਸਤ ਘਨਾਉ ਆਵਨ ਹੋ
 ਤ ਅਬ ਦੂਤ ਪਠੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ਹਿ ਮਸਰੂ ਘਨ ਕੋਰਾ ਮਨ ਸੁ
 ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸਤ ਘਨ ਸੁਆਵੈ ਰਘਵੰਧੁ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜੁਨਿ ਕੁਰਤ
 ਬਖਾਨੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਨਿ ਪਾਇਆ ਹੋ ॥ ਕੁਏ ਨਿਗਾ ਸੁਚੀਤ ਪਰਮਤੁਰ
 ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾਗਾ ਮਾਵਿਯੋਗਾ ਚਿਤਾਗ ਚਿਤੇ ਸਕੁ ਕਾਤੁਰ ਰੁ

ਪ੍ਰਜਾਸੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਬਸਿਸੁ ਮੁਨੀ ਕਰੁਣਾ ਕਰ ਕੋਤ ਬਰਾਮ ਜੁਨਾਇ ਸੁਬਾਤਿ
 ਉਚਾਰੀ। ਰਾਮਾ ਪਿਥੇ ਪਰਮਾਹਿ ਗਿਰੀ ਰਿਦਾ ਮੰਗਾ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਜਾਸੁ
 ਬਾਰੀ ਜੋਇ ਨ ਕੇਉ ਰਾਮਾਹਿ ਰੁਚੇ ਅਬ ਜੇਇ ਪ੍ਰਜਾਦਿ ਕਰੇ ਸੁਮੁਰਹੀ॥੩॥
 ਮੁਨਿ ਪ੍ਰਿਗਵੇ ਕਯਾਹੁ ਕਸੁ ਨੇਤ ਬਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾਸੁ ਰਾਮ ਪਉਠਾਈ। ਕ
 ਹਿਕਾਜ ਕਰੇਤੁ ਮਾਹਿ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹਯੋ ਸਕੁ ਕਰ ਪ੍ਰਗਾਈ। ਤਬ ਜੋਰ
 ਪ੍ਰਜਾਨਿ ਜਗਾ ਬਨ ਕੋਰ ਪ੍ਰਨਾਦਿ ਕਕੋਯਾਹਿ ਬਾਤਿ ਅਲਾਈ। ਜਹਿ ਆ
 ਪਚਲੇ ਰਾਮ ਨਿਦਨ ਜਗਮ ਸਿਗਚਲੇ ਸਹਬਾ ਪਵਰੁਈ॥੪॥ ਦਿਹਰਾ
 ॥ ਹਮਰੀ ਯਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਪਰਮ ਅਖੇ ਪੁਨਿਆਹਿ ਤਵ ਪਾਛੇ ਅਬ
 ਚਾਲੇ ਹਮਰੇ ਦਿਛਮਨ ਮਾਹਿ॥੫॥ ਸਦੇਯਾ। ਸਤਦਰਿਨ ਬਿਧੁ ਪ
 ਸੁਗਲੇ ਅਬਰਾਮ ਚਲੇ ਸਖਰਾ ਸਚਲੇ ਹਮ ਸਿਰਿ ਤਿਹਾਰੇ। ਸਤ

ਪੋਬਨਵਾਸੁਰਲੇਕਚਲੇਪੁਰਮਾਹਿਬਸੋਅਥਵਾਸੁਖਕੁਰੇਗਾਤਿਨਕੇਮ
 ਨਕੀਦਿਛਪ੍ਰੀਤਿਲਖੀਪੁਨਿਰਾਮਸੁਕਾਲੇਕਵਾਕਚਿਤਾਗੇ॥ਤਿਜ
 ਜੇਵਕਪੇਖਸੁਪੋਰਨਕੋਤਬਰਾਮਤਥਾਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਗੇ॥੧੦॥ਨਿਸ
 ਚੇਕਰਤਾਹਿਦਿਨਾਗਿਰਜਾਲਵਐਰਕੁਸੁਸੁਤਰਾਮਪਠਾਏ॥ਰਥ
 ਆਠਹਜਾਰੁਜਾਰਗਜਾਪੁਨਿਸਾਠਹਜਾਰਤੋਰਗਜੁਹਾਏ॥ਸੁਤੇਕ
 ਸੁਏਕਹਿਕੋਰਪੁਨਿਦਨੁਪਾਥਿਧਸੈਨਿਸੁਜਿਗਿਦਿਵਾਏ॥ਰਤਨਾਧਨ
 ਪੁਜਿਸੁਰਾਮਦੇਪੁਨਿਐਰਮਹਾਜਨਜਿਗਲਵਾਏ॥੧੧॥ਅਰਿ
 ਬੰਦਨਕੋਰਪੁਨਿਦਕੋਲਵਐਰਕੁਸੁਨਿਜਦੇਸਪਧਾਗੇ॥ਅਰਿਹਾ
 ਅਨਵਾਵਨਕਾਜਤਬੈਪੁਨਿਦੁਤਪਠੇਰਪੁਨਾਥਮੁਰਾਗੇ॥ਤਿਨਜਾ
 ਇਤਹਾਂਅਰਿਨਾਸਨਕੋਰਪੁਨਾਇਕਕੋਬਿਰਤਾਂਤਉਚਾਗੇ॥ਦੁ

ਗਰਾਮ ਅਏ ਪੁਰ ਕਾਲ ਬਲੀ ਮੁਨਿ ਰੇ ਸੁਰੁ ਲੇਤਨ ਮਾਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥
ਅਫ਼ਿਲਾ ਅਤੀ ਪੁਤ ਬਹੁ ਰਿਪੁ ਗੀ ਮਾਹਿ ਆਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਚੇ ਸਟ ਸਗ
ਲ ਸਤ ਘਨ ਜੁਨਾ ਯੋ ॥ ਲਖ ਮਣ ਕੋ ਨਿਰ ਘਾਣੁ ਪੁਤ ਗਯਾ ਰਾਮ
ਕੀ ॥ ਹੋ ਰਾਮ ਕੁ ਮਿਸੁਤ ਦੀ ਕੇ ਜਾਏ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਰਾਮ
ਕਰੀ ਚਹੇ ਜੇਈ ਦੁਤ ਬਾਤਿ ਕਹੀ ਜੇਈ ਸੁਨਿ ਸਤ ਘਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿ
ਲਖਾਏ ॥ ਧੀਰ ਜਕੁ ਧਾਰਤਿ ਨ ਪੁਤ ਸੁ ਬੁਲਾਇ ਲਏ ਮਥੁ ਰਾਮੇਰ
ਜਸੁ ਸੁ ਬਾਹੁ ਕੋ ਦਿਵਾਏ ॥ ਘੁਪ ਕੇਤਨਾ ਮਸੁਤ ਨੀ ਕੋ ਮਤਿ ਮਾਨ ਪੁ
ਨਿ ਦਿਸੁਨਾ ਮੁਨ ਗੈ ਮੇਵ ਹੀ ਤੁਰ ਮਾਏ ॥ ਰਾਮ ਦੇਖ ਨੇ ਕੇ ਕਾਜ ਰਾਜ
ਕੇ ਸਮਾਜ ਤ ਜਿਸ ਕੁ ਘਨ ਬੀਰ ਸੁ ਅਯੁ ਧਾਮੇ ਆਏ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿ
ਖੇ ਰਾਮ ਚਿਦ ਸੁ ਮਹਾਤਮ ਅਨੰਦ ਕਿਦ ਜੁ ਲਤਿ ਸੁ ਤੇ ਜਪੇ ਖਪਾਵ ਕਲ

ਜਏਏਯੋਗਮਦੁਕੁਲਘਨਜਾਮਤਨੁਮਾਂਹਿਧਰੇਰਿਖਮੁਨਿਬਿੰਦ
 ਆਸਪ੍ਰਮੇਸੁਹਾਏਯੋ। ਜਾਂਹਿਨਾਮਕੋਚਿਤਾਰਸਿਧਜਗਪਾਰਪਰੇ
 ਸਨਤਕੁਮਾਰਪੁਨਿਜਾਇਕੇਜਸੁਗਾਏਯੋ। ਸਤ੍ਰਘਨਜਾਇਰਾਮਚਿ
 ਦੋਕਪੁਲਾਮਕਰੀਹਾਬਜੇਰਦੇਊਪੁਨਿਵਾਕਸੁਅਲਾਏਯੋ। ੧੫। ਵਾ
 ਰਿਜਨੈਨਬੈਨਸੁਨਿਯੋਹਮਾਰੇਅਬਪੁਤਨਕੋਰਾਜਟੀਕਦਈਗਾਜ
 ਧਾਨਿੰਆਜਗਤੁਮਜਾਤੁਤਹਿਸਿਗਸਾਇਜਾਹਮਮਤੇਰੇਪੀਛਿਜਾਓ
 ਮਤਿਘਹੀਮਮਠਾਨਿਆਤਿਆਗੀਯੇਨਬੀਰਦਾਸੁਤੋਰੇਹੋਬਿਸੇ
 ਖਪੀਰਸਤ੍ਰਘਨਸੇਮੁਖੀਸੁਗਾਮਾਦ੍ਰਿਫਜਾਨਿਆਕਰਯੇਪਘਨਸੁ
 ਮਧਘਾਨਦਿਨਆਵੇਜਬਰਾਮਨਿਜਕੂਤਕੋਸੁਯਹੀਹੈਬਖਾਨਿਆਂ
 ੧੬। ਤਾਹੀਖਿਲਮਾਹਿਪੁਨਿਬਾਨਰਾਅਨੇਕਾਏਕਾਮਰੁਪਵੰਤਬਲ

ਜਾਹਿ ਮੇਸੁ ਹਾਯੋ ॥ ਗੀਛ ਪੁਨਿ ਰਾਖ ਸਲਿ ਗੁਰ ਤੇ ਹ ਜਾਰਾ ਏ ਦੇਵ ਰਿਖੁ ॥
 ਤੁਹ ਰਿਖ ਆਨ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬਾਨਰ ਸੁਰਾਖ ਸੁਲਿ ਗੁਰ ਰਿਛ ਜੇਈ ਆ
 ਏਹਾ ਬਜੇ ਰਜੇ ਰਗ ਮਚਿ ਦੇ ਕੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ਤੇਰੇ ਪਾਛੋ ਜਾਨੇ ਜਾਹਿ ਕਰਤ ਪ
 ਯਾਨੇ ਪੁਰੁ ਨੀ ਛੁਚੀ ਤਮਾਹਿ ਹਮਯ ਹੀ ਤੁਠ ਗਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਹੀ ਖਿਨ ਅ
 ਏਕ ਪਿਨਾਇ ਕ ਸੁਰੀ ਵਬੀਰ ਕਰੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪਦ ਬੀਰਿ ਨਾਇਕੈ ॥
 ਰਾਜ ਕੋ ਸਮਾਜ ਮਮ ਅੰਗ ਦੋ ਕੁਲ ਦਯੋ ਆਯੋ ਤਵ ਪਾਸ ਇਮ ਬੁਧ
 ਯੋ ਸੁਨਾਇਕੈ ॥ ਜਾਹਿ ਚਲੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਤਹਿ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾ ਦੇ ਪੀਰ ਯ
 ਹੀ ਦਿਛੁ ਚੀਤਮਾਹਿ ਆਯੋ ਠਹਰਾਇਕੈ ॥ ਬਾਨਰ ਲਿਗੁਰ ਰੀਛ ਰਖ
 ਜਬ ਖਾਨ ਕਰੇ ਸੁਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਿਛੁ ਵਾਕ ਮਨੁ ਲਾਇਕੈ ॥ ੧੨ ॥ ਵਿਗੁ
 ਖੁਦ ਕੋ ਸਾਦਰ ਬੁਲਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹੀ ਰਾਖ ਸਕੇ ਰਾਜ ਅਬ ਨੀਕੇ

ਸੁਨਿਲੀਜਿਯੋ॥ ਆਇਸੁਕੋਮਾਨਜੇਲੋਕੁਮਿਬਲਵਨਤੁਮਰਾਖਸਕੋ
 ਰਾਜਬੀਰਤਬਲਗਕੀਜਿਯੋ॥ ਮੇਰੀਹੈਸੁਗਦਾਇਮਕੁਖਯੋਮੁਕਿਦ
 ਪੁਨਿਯਾਹਿਬੀਚਬੀਰਕਛੁਓਤਰਨਦੀਜਿਯੋ॥ ਐਜੇਕੁਗਵਾਨਸੁ
 ਵਿਭੀਖਣਬਖਾਨਕਰਹਨੁਕੋਬੁਲਾਇਯੋਜਾਹਿਨਾਮਕੁਜਿਜਿ
 ਯੋ॥ ੧੯॥ ਅਜੇਨੀਕੁਮਾਰਚੇਰਜੀਉਬਲਪਾਰਜਗਭੁਈਮਮਾਆਇ
 ਸੁਨਜੇਈਮਾਟੀਦੀਜਿਯੋ॥ ਫੇਰਕੁਗਵੇਤਜਾਮਵੇਤਕੋਬੁਲਾਇਕਹ
 ਯੋਪਰਨਿਮਸ਼੍ਟਰਬੀਰਪਾਰਬਲਜੀਜਿਯੋਦਾਅਪਰਮਸ਼੍ਟਰਇਕ
 ਕਾਰਣਉਦਰਹੋਇਮੇਹਜੇਲਗਈਤਵਫੇਰਪੇਖਲੀਜਿਯੋ॥ ਕਰਣ
 ਉਦਾਰਕਪਿਰਾਖਸਉਚਾਰਕੀਯੋਅੰਗਸੁਖਸਿਗਮੇਹਸਿਗਹੀਚਲੀ
 ਜਿਯੋ॥ ੨੦॥ ਵਾਰਿਜਸੁਨੈਨਸੁਬਿਸਾਲਵਖਮੇਨਦੁਤਿਕੁਏਪੁਰਾਤਿ

ਰਖੁ ਨਾਥ ਯੋਓ ਚਾਰਿਆ ॥ ਕੁਲ ਕੋ ਜੋ ਇਸ ਦਿਤੇ ਬਾਸਿ ਸੁਗੁਰੁ ॥
 ਮਕਹ ਯੋ ਕੀ ਜਿਯੋ ਸੁਹ ਮਹਾ ਸੁਰੁ ਪਾਵ ਕਮ ਸੁਰਿ ਆਸੁ ਨਿਕੋ ਸੁ
 ਰਾਮ ਬਾਤਿ ਕਰੇ ਬਿਖਯਾਤੋ ਮਪ ਪਾਨ ਕੋ ਬਿਪਾਨ ਤਾਹਿ ਕੁਲੇ ਹੀ
 ਸਵਾਰਿਆ ਬੇਡੁ ਹੀ ਪਾਨ ਹਿਤ ਰਾਮ ਮਤਿ ਮਾਨਤ ਬਧਾਰਿ ਕੁਸ
 ਪਾਇ ਬੇਮਿ ਅੰਬਰ ਸੁਧਾਰਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਿ ਤੋਰ
 ਘੁਬੀਰ ਬਲੀ ॥ ਜਿਤ ਬਾਦਲ ਤੇ ਸਸਿ ਜਿਉ ਨਿਕਸਾਏ ॥ ਸਸਿ ਕੋ
 ਟਿਸ ਮਾਨ ਸੁਕ੍ਹਾਂ ਤਿਲ ਸੈ ਦ੍ਰਿਗਦਾਰਿ ਜਕੀਛ ਬਿਦੂਰ ਮਿਟਾਏ ॥
 ਜਿਤ ਦਾਰਿ ਜਹਾ ਬੁਲਏ ਪਦਮਾਂ ਰਖੁ ਨਾਇਕ ਬਾਮ ਸੁਰੁ ਗਸੁ
 ਹਾਏ ਤਨੁ ਕਾਚਨ ਜੋ ਦ੍ਰਿਗਦਾਰਿ ਜਸੇ ਹਰਿ ਸਿਗਚਲੀਛ ਬਿਕੋਨ
 ਬਤਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਦਹਨੇ ਸੁਰੁ ਗਰਾਮ ਸਾਮੈ ਸੁਰੁ ਗਵਤੀ

ਵਾਰਿਜਮੈਨੈਨਛਬਿਪਰਮਸੁਹਾਇਐ। ਸੁਤੁ ^{ਸੁਤੁ} ਪੁਨਿਅਸਤਪਨੁਬਾ
 ਨਤਨੁਪਾਰਾਅਏਬੇਦਪਰਿਦੇਹਹਰਿਅਗੇਜਸੁਗਾਇਐ। ਅਏਮੁ
 ਨਿਬੰਦ ^{ਪੁਰਿ} ਖਨਕੇਤ੍ਰਿਤਪਰਨਕੁਕੋਨਿਵਾਸੀਨਹਿਜਾਤਿਵੈਗਿਨਾ
 ਏਹੇਬੇਦਨਕੀਮਾਤਤਬਪੁਨੁਵਸਮੇਤਿਆਈਬਿਤੀਸਮੇਤਿਹਰਿ
 ਹੇਰਾਬਿਗਸਾਏਐ। ੨੩। ਰਾਮਕੇਸਮੇਤਚਲੇਤਿਅਗਕੋਨਿਕੇਤਜ
 ਨਨਾਰਿਸੁਤਬਿਪਤ੍ਰਿਨੁਸਿਗਹੀਜਿਧਾਰਿਯੋ। ਮਨੋਮੇਖਦੁਆਰਗਾਮੇ
 ਲਗੀਕਿਵਾਰਦਏਜਾਹਿਗਾਮਸਿਗਿਕੋਊਕੋਰਨਨਿਵਾਰਯੋ। ਸਿਤ
 ਹਪੁਰਿਬਾਸਿਅਨੁਚਰਨਾਰਿਸਿਗਿਲਏਅਰਿਹਾਸਿਧਾਰੇਪੁਨਿ
 ਕੁਰਤੁਕੁਮਾਰਯੋ। ਰਾਮਕੋਨਿਹਾਰਪੁਰਿਵਾਸੀਸਕੁਲਾਰਕੁਏਪਦਮਾ
 ਸਮੇਤਿਜਬਗਾਮਹੀਪਾਰਯੋ। ੨੪। ਬਾਲਐਯੁਵਨਦਿਜ

ਬਿਪਜੇ ਮਹਾਨ ਬਡੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤਮਾਤ ਸਰੂਪ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾਏ ਹੈ। ਬਾਹਜ ਸੁਦੇ
ਸਪੁਨਿ ਸੁਦਹ ਅਨੇ ਕਚਲੇ ^{ਚੜ੍ਹਾ} ਅਤਿ ਜਸੁ ਭੀਲ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਵੇ ਗਿਨਾਏ ਹੈ।
ਸੁਰੀ ਵਾਹਿਬਾਨ ਰਕੁਲੁ ਕਾਓ ਲਿਗੁ ਰਚਲੇ ਭੁਏ ਸੁਧਰੂਪ ਸੁਰੂਸ ਬਦ
ਸੁਯਾਏ ਹੈ ਭੁਵਖ ਦੀਨ ਮਨ ਕੇ ਉਨਾ ਹਿਭੁਯੇ ਜਨ ਬਾਹਰ ਕੇ ਸੁਖ ਮੇਨ ਕਾ
ਹੁਮਨ ਲਾਏ ਹੈ। ੨੫॥ ਅਨਿਵਸਰੂਪ ਸੁਵਿਰਕਤ ਅਨੂਪ ਭੁਏ ਰਾਮ ਸਿਗ
ਚਲੇ ਪਸੁ ਭ੍ਰਿਤਨ ਮਿਲਾਇ ਕੈ। ਭੁਤੁ ਜਾਹਿ ਸੁਪ੍ਰਿਮਾ ਹਿਨਾ ਹਿਤੇਈ
ਰਹੇ ਚਲੇ ਤੁਰੁ ਜਗਮਕੇ ਸਕੈ ਨ ਗਿਨਾਇ ਕੈ। ਸਕਤਿ ਅਨਿਤ ਜਬਰਾ
ਮਭੁਗਵੰਤ ਚਲੇ ਚਲੇ ਸਿਗਲੇ ਕਜਗ ਸੁਖਨ ਭੁਲਾਇ ਕੈ। ਰਾਹ ਯੇਨ
ਹਿਜੇ ਤੁਕੇ ਅਯਧਾ ਅਮੇਤਾ ਹੀ ਸਮੇਗਾ ਮਨੁ ਭੁਪਾਇ ਚਲੇ ਸਿਗਹੀ ਸਿਧਾ
ਇਕੈ। ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ। ਭੁਈ ਪੁਰੀ ਸਮਸਤ ਸੁਨ ਰਾਮ ਭੂਪ ਜੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸੁਦੁ

ਰਤਾਹਿ ਤੇਨ ਦੀ ਨਿਹਾਰਿਆ ਭੁਲੇ। ਭੁਈ ਪਰੇਸ ਨੈ ਸੁਜਰਯ ਮਹਾਂ ਨ ਦੀ।
 ਪ੍ਰਸਿਨਹ ਮਤੇ ਭੁਏ ਸੁਤੀ ਰੇ ਮੇ ਗਏ ਜਦੀ। ੨੧॥ ਚਿਤਾਰਿ ਜੋ ਹਿਰਾ ਮਕੇਸ
 ਮਜਰੇ ਹਿ ਪਾਵਨਾ ਅਜੇਖ ਵਿਜੁਆ ਪੇ ਸੁਰਾਮ ਪਿਖੀ ਭੁਵਨਾ ਸ
 ਮਸਤ ਦੇਵ ਸਿਗਲੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਸੁਆਇ ਥਾ ਰਿਖੀ ਸਮਸਤ ਸਿਧ ਕੇ
 ਸੁਫੇ ਭੁਜੇ ਸੁਹਾਇ ਥਾ। ੨੨॥ ਵਿਮਾਨ ਕੋਟਿ ਆਇ ਆ ਅਕਾਸ ਮੇਲ
 ਜਾਇ ਯੈ। ਸੁਦੇਵ ਤਾ ਸਮੇਤਿ ਨ ਰਿਤਾ ਹਿ ਮੇ ਸੁਹਾਇ ਯੈ। ਸੁਗੰਧ ਵਿ
 ਤ੍ਰਿਵਾਖੁ ਮੰਦਿ ਮੰਦੀ ਸੁਹਾਇ ਯੈ। ਅਪਾਰ ਛਲ ਦੇਵ ਤਾ ਅਕਾਸ ਮੇ
 ਵਜਾਇ ਯੈ। ੨੩॥ ਮ੍ਰਿਦਿ ਗਦੇਵ ਤਾ ਵਜਾਇ ਯੈ। ਵਿਦਯਾ ਧਗਾ ਨਿਚੋਅ
 ਪਛਗਾ ਪਨੀ ਸੁਹਾਹਿ ਸਿਗਕਿਨਹਾ। ਗਮ ਪਾਦ ਪਾਵਨੇ ਸੁਨੀ ਰੇ ਮੇ ਛੁਹਾ
 ਇਥਾ ਅਨੰਤ ਸਕਤਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ਮਾਤ ਬੈ ਸੁਹਾਇ ਥਾ। ੨੪॥ ਪਿਤਾ ਮਹਾ ਸੁ

ਜੋਰਹਾਥਰਾਮਕੋਬਖਾਨਯੋ। ਪਰਤਮਪਰੇਸਰਾਮਏਕਤੁਪਛਨਯੋ।
 ਸਦਾਅਨੰਦਾਬਿਸ਼ਨੁਤੁਸੁਪੁਰੇਬਖਾਨਯੋ। ਲਖੇਸੁਤਤਾਅੰਪਨੇਅਜੇਕ
 ਤੁਸੁਜਾਨਿਯੋ। ੩੧॥ ਕਾਬਿਰੁ॥ ਤੰਦਪਿਸੁਵਾਕਮੇਰੋਕੀਯੋਹੈਬਨਾਇਤਵ
 ਕੁੰਗਤਅਧੀਨਰਾਮਤੁਹੀਤੋਨਿਗਾਰਿਯਾ। ਕੁਤਨਜਮੇਤਿਧਾਰਪੁਰ
 ਬਜਰਪਤੁਮਧਾਰਕੁਜਚਾਰਸੁਰਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਯਾ। ਦੇਵਨਿਅੰਧੀ
 ਸਹਾਰਿਤੁਹੀਜਗਦੀਸਪ੍ਰਕੁਮੋਬਿਨਾਨਾਨਜਨਸਕੇਤੇਬਿਚਾਰਿ
 ਯਾਬੀਦਿਨਾਹਜਾਰਸੁਪ੍ਰਸੀਦੇਦੇਵਦੇਵਪ੍ਰਭੁਫੇਰਫੇਰਬੀਦਿਨਾਪਛ
 ਨੀਯੋਹਮਾਰਿਯਾ। ੩੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਬੀਨਤੀਚਤੁਰਾਨਨਕੀਸੁਨਿਕੈਸ
 ਭੁਦੇਵਨਪੇਖਤਹੀਰਪੁਰਾਈ। ਤਨਕੁਰਪ੍ਰਕਾਸਸੁਨੈਨਮੁੰਦੇਕਛੁਦੇਵ
 ਨਕੋਨਹਿਦੇਤਾਦਿਖਾਈ। ਧਰਚਕ੍ਰਗਦਾਦਰਵਾਰਿਜਰਾਮਸੁਤਾਹਿਸ

ਮੇਕੁਜਚਾਰਿਬਨਾਈ॥ ਲਖਮਣਕੁਯੋਹਰਿਸੇਜਤਬੈਅਹਿਨਾਇਕਰੁ
 ਪਸੁਦੇਹਸੁਹਾਈ॥ ੩੩॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਭੁਰਤਸਿਖਵਪੁਧਾਰਯੋਹਰਿਸੀਗਿਸੁ
 ਹਾਈ॥ ਚਕੁਭਯੋਸਤੁਪਨਤਬਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਈ॥ ੩੪॥ **ਕਬਿਤੁ**
 ॥ ਪਦਮਾਸੁਰੁਈਸੀਅਰਾਮਕੁਏਬਿਸਨਪੀਅਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਜੁਬੇਦ
 ਕੇਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਅਨੁਜਸਮੇਤਿਪਾਰਪੁਰਖਸੁਦੇਹਹਰਿਕੁਏਤੇਜਵਿਤ
 ਦਿਬਮੁਰਤਿਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਬਿਸਨਕੋਪਾਇਕੇਸੁਰੇਸਦੇਵਸਿਧਮੁਨਿ
 ਕਿਨਰਸੁਅਖਅਰਾਰਿਖੀਜੇਮਹਾਨਿਯੋ॥ ਪਿਤਰਸੁਚਾਰਮੁਖਕੁਏ
 ਸੁਖਵਿਤਸਕੁਗਾਂਹਿਜਸੁਈਸਕੇਸੁਪੁਜਤਕੁਵਾਨਿਯੋ॥ ੩੫॥ ਅਨੀ
 ਦਧਾਰਪੁਰਮੇਗਭੂਰਮਨਕੁਏਸੁਰਪਾਇਕੇਮਨੋਰਥਸੁਰਹੇਹਰਖਾ
 ਏਕੈ॥ ਬਿਸਨਸਨਾਤਨਮਹਾਤਮਕੁਵਾਨੀਤਬਾਪਕਮਲਾਸਨ

ਕੋਭਾਖਯੋਸੁਨਾਇਕੈ॥ ਅਏਈਹਾਂਜੇਈਮਮਰੁਗਤਿਪਛਨੋਤੇਈਈਹਿ
ਹਿਅਨੁਗਾਮੀਮਮਰਖਬਫਾਇਕੈ॥ ਤਿਰਖਗਸਰੀਰੇਜੇਈਪੀਰ
ਪੁਨਿਵੇਤਿਤੇਈਬਿਕੁਠਿਸਮਲੋਕਮੇਜੁਦੇਹਪਹੁਚਾਇਕੈ॥ ੩੬॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਸੁਨਿਕੈਹਰਿਆਇਸੁਯਾਬਿਧਕੀਚਤੁਰਾਨਨਦੇਕਰਜੋਰ
ਉਚਾਰੀ॥ ਸਿਤਾਨਿਨਾਮਸੁਲੋਕਬਹੁਮਮਉਪਾਰਿਦੀਪਤਿਮਾਨਮੁਰਾ
ਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਿਪੁਨਿਸਿਬਹਸੁਤੇਜਨਨੇਤਿਹਮਾਂਹਿਚਲੇਜਾਹਿਭੇਗਅ
ਪਾਰੀ॥ ਸੁਬਿਕੁਠਸਮਾਨਸੁਲੋਕਮੇਇਹਨੀਤਿਰਮੇਜੀਮਆਇਸੁ
ਥਾਰੀ॥ ੩੭॥ ਜੇਪੁਨਿਅੰਤਿਸਮੇਨਰਪਾਵਨਰਾਮਾਇਹੈਮੁਖਨਾਮਅ
ਲਾਏ॥ ਜਾਨਤਿਨਾਹਿਮਹਾਤਮਕੋਨਰਤੇਪੁਨਿਯਾਬਿਧਲੋਕਸੁਪਾਏ॥
ਲਾਇਸਮਾਧਿਪੁਰੀਸੁਰਜੇਤਵਾਧਿਆਨਧਰੇਜਿਨਲੋਕਨਿਜਾਏ॥ ਪਾ

ਵਨਕਮਾਇਐਇਕਬਾਰਕਹੋਜਨਪਾਪਮਿਟਾਏ॥੩੨॥ਕਬਿਤ॥ਸੁਨਿਬਿ
 ਧਬਾਨੀਸੁਬੁਵਾਨੀਹਰਖਾਨੇਜੁਬਾਨਰਸੁਸੁਨੀਰਮਾਹਿਨਾਇਐ॥
 ਭਾਰਖਾਹਿਦੇਹਕੇਸੁਜਾਂਹਿਸੁਰਅੰਸਜਏ॥ਬਾਨਰਕੁਲੁਕਤਨਤੇਈ
 ਤੇਈਪਾਇਐ॥ਬਾਨਰਪ੍ਰਬੀਨਜੇਸੁਕੀਵਪੀਰਵੇਤਿਕੁਗਵੇਤਿਗਵੇ
 ਕੁਏਤੇਜਪਗਮਜੁਗਾਇਐ॥ਸੁਰਖਕੇਬੀਰਖਤੇਕੁਏਸੁਗੀਵਕਪਿਮਿਲੇ
 ਪੁਨਿਤਾਹਿਸੁਰਬੀਦਜਸੁਗਾਇਐ॥੩੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਅੰਗਸਕ੍ਰੇਸਰਖੁਜ
 ਲਮੇਨਰਨਾਇਸੁਮਾਨਵਦੇਹਨਭਾਗੇ॥ਬੈਠਾਬਿਬਾਨਨਕੁਖਨਧਾਰਸਿਤਾਂ
 ਨਿਕਲੇਕਨਮਾਹਿਪਧਾਗੇ॥ਜੇਪਸੁਕੀਟਪਤਿਗਸਕ੍ਰੇਜਲਨਾਇਗਏ
 ਦਿਵਰਾਮਨਿਹਾਗੇ॥ਰਾਮਨਿਹਾਰਤਜੇਜਨਸਿਗਰਾਏਸੁਗੇਮੇਜਨਦੇਖ
 ਨਾਗੇ॥੩੪॥ਦੇਹਗਾ॥ਸਿਮਰਪਰੇਸੁਰਲੋਕਗੁਰਾਮਹਰੀਕੁਗਵਾਨਾ॥

ਬੇਗਰੇਸੁਰਲੋਕਸੁਬੇਠਿਬਿਬਾਨ॥੪੧॥ਸੁਤੇਦਾਚ॥ਸਦੈਯਾ॥ਇਹਪਾਰ
ਬਤੀਪੁਤਿਹੇਮੁਨਿਮੰਡਲਉਤਰਅਪਮਹੇਸਬਤਾਏ॥ਐਰਕਥਾਬਿਜਥਾਰ
ਰਘਨੇਕਵਿਮੰਡਲਪਾਏ॥ਇਕਪਾਦਪਛੇਇਨੋਮੇਨਰਜੇਵਹਜਨਮਹ
ਜਾਰਸੁਪਾਪਮਿਟਾਏ॥ਮੁਨਿਲਾਇਸਮਾਧਿਜੁਜਾਂਹਿਜਾਂਹਾਂਸੁਖਸੇਵ
ਹਿਤਾਪਦਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪੨॥ਨਿਸੁਬਾਸੁਰਪਾਪਅਨੇਕਕਰੇਪੁਨਿ
ਏਕਸਲੋਪਛੇਮਨੁਲਾਈ॥ਨਰਸੇਇਹਰਾਮਸੁਲੋਕਲਹੇਸਕੁਪਾਪ
ਨਕੋਜਗਮਾਹਿਮਿਟਾਈ॥ਅਹਰਾਮਕਥਾਸਿਵਅਪਕਹੀਰਘਪੁਨਾ
ਬਸੁਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਰਜਾਈ॥ਕੁਵਿਖਤਤੁੰਦਕਹੀਚਰਘਾਸੁਨਿਹੇਤਪੁਸਿ
ਨਸੁਸੀਰਘਗਾਈ॥੪੩॥ਛਪੇਛੰਦ॥ਕਥਾਰਾਮਾਇਲੁਪੁਨਿਮਹਾਸਿ
ਵਾਅਪਉਚਾਰਯੋ॥ਪਾਰਬਤੀਸੁਨਿਜਾਹਿਸੁਚੀਤਸਿਵੇਹਨਿਵਾਰਯੋ

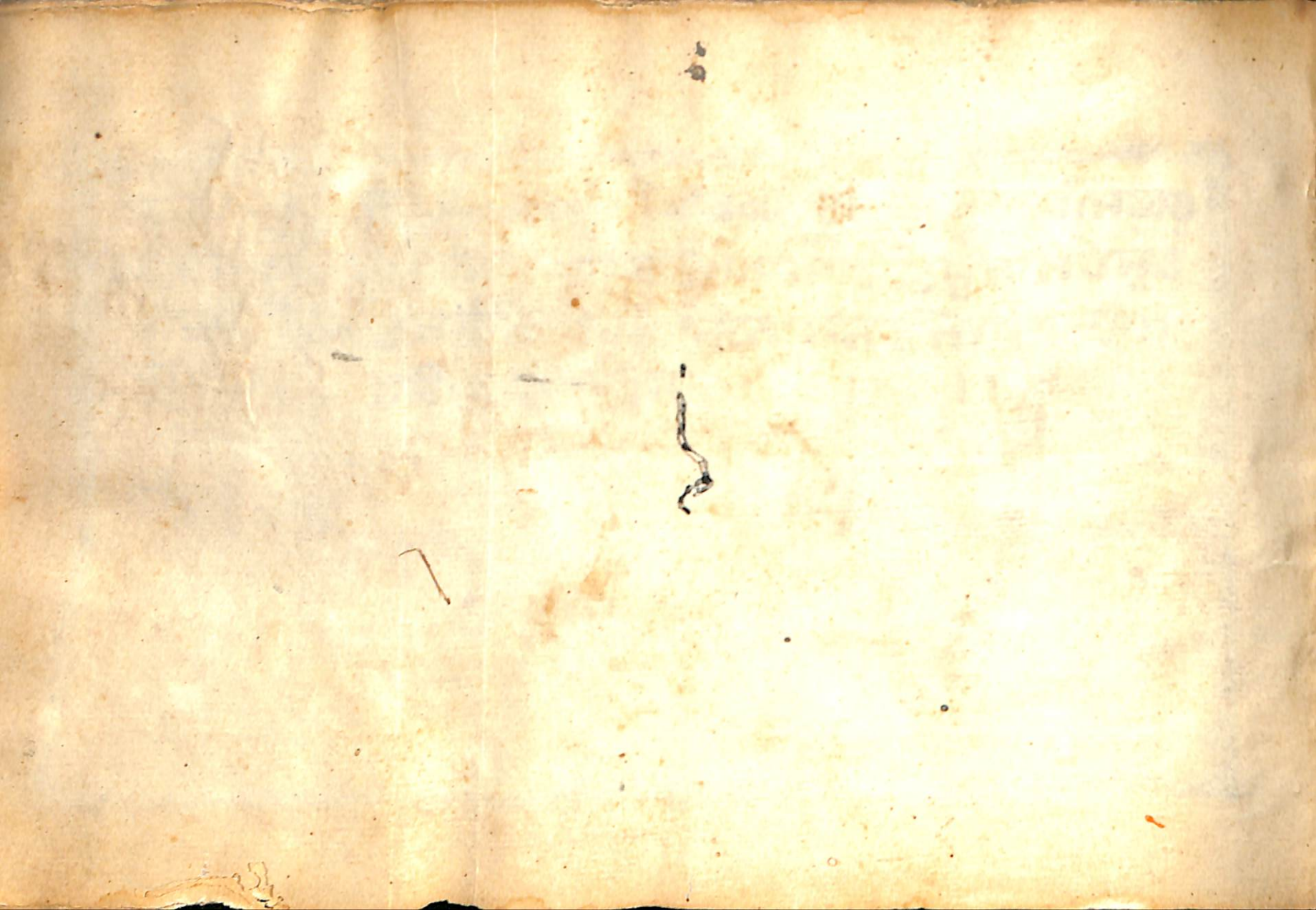
ਅਫੇਭੁਗਤਿਸੇਯਾਹਿਜੁਨੇਉਰਪ੍ਰੇਮਬਫਾਈ॥ਸੇਜਨਮੁਕੇਪਾਪਦਏ
 ਖਿਣਮਾਹਿਮਿਫਾਈ॥ਜਗਪਫੇਸੁਨੇਅਤਿਕੁਗਤਿਸੋਲਿਖੇਸੁਯਾਹਿ
 ਲਗਾਇਮਨਾ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਸੀਸੋਯਾਬਿਸਥਾਰੇਤਾਹਿਜਨਾ॥੪੪॥ਕ
 ਬਿਤੁ॥ਰਾਮਾਇਣਸੁਆਦਿਕਾਬ੍ਰਹਮਲੇਸੁਰੇਸਕਰੇਜਾਹਿਕੀਬਡਾਈ
 ਸੁਨੇਚੀਤਿਹਰੇਪ੍ਰਾਣੀਆਰਧਾਸਮੇਤਪਫੇਸੁਨੇਕ੍ਰਿਤਸੁਪਦੇਹਬਿਸ਼ਨੁਕੇ
 ਪਾਪਾਇਪਦੁਕਹੇਨਿਰਬਾਣੀ॥ਰਾਮਾਅਵਤਾਰਕੀਉਦਾਰਕਥਾਪੁ
 ਨਿਛਲਲੇਕਰੁਰਸਿਕੁਇਹਕੁਤਿਬਖਾਣੀਆਪਾਹਿਕੇਮਹਾਤਮ
 ਸੁਸਿਕੁਹੀਪਛਨੇਮੁਨਿਸੁਨਿਤਮਿਟਾਹਿਪਾਪਪੁਜਿਨਿਕੀਪਾਣੀਆ
 ॥੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਮਨਬਾਣੀਪ੍ਰੇਰਕਸਦਾਰਾਪਵਚੇਤਨਧਾਮਬਾਲਕ
 ਬਚਨਾਸੁਫੁਲਪਦਬਿਗਸੇਸੀਤਾਰਾਮ॥੪੫॥ਛਪੇਛੰਦ॥ਗਉਰੀ

ਥੀਸੁਰੁਮਾਤੁਪਿਤਾਜਗਰਾਇਆਨਾਮਾਗੁਲਬਸਿੰਘਮਤਿਮਾਨੁਰੁ
ਯੇਸੁਤਤਕੋਧਾਮਾਗੁਰੁਸੇਖਵਕੁਰਖੇਤਬਾਸਸੁਰੁਸਿਤਮਨਾਏਆਪੁਚੀਕੁ
ਲਸੁਤੀਰਥਨੀਰਸੇਰਸੁਤੀਛਾਏ।ਤਹਾਬੈਠਕੁਖਾਕਗੀਤਿਨਕਥਾਰ
ਮਾਇਣੁਪਾਪਹਗਮੈਸਬਗਨਕੁਈਕੁਲਕਛਸਿਤਸੁਧਰੋਖਿਮਾਕਰ
੪੬।**ਦੋਹਰਾ** ॥ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਜਤਪਪੁਜਾਅਪਾਰ
॥ਗੁਰਅੰਗਦਕੋਦਯੋਤਿਨਦਯਾਪਰਮਉਦਾਗ।੪॥**ਛਪੇਛੰਦ**
॥ਗੁਰਅੰਗਦਅਮਰਸੁਰਾਸਦਾਸਗੁਰਅਰਜਨੁਪੀਰਾਹਰਿਰੋ
ਬੰਦਹਰਿਰਾਇਗੁਰੁਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗੀਰਾਗੁਰਤੇਗਬਹਾਦਰਕੁਯੋ
ਜਗਤਕਿਰਪਾਲਸਾਸੁਰੁਪਾਗੁਰਬੰਦਸਿੰਘਗੁਰਕੁਯੇਸੁਤਕੋਪੁਤਾਅਨੁ
ਪਾਸੁਰੁਤਾਹਿਚਲਾਯੋਪੀਥਿਜਗਸਾਂਤਿਤੇਜਪਾਥਿਯੁਗਮਗਤਿਇ

ਹਸਾਂਤਿਅਨੁਗਲੁਖੁਬਾਲਜਨਕੁਖਾਕਗੀਸੁਖਥਾਮਤਿ॥੬੫॥ਸਦੈ
 ਯਾ॥ਪਛਮਉਤਰਪੂਰਬਅੰਜਨਦਖਣਜਾਹਿਪ੍ਰਕਾਵਨਿਹਾਰੇ॥ਸਿ
 ਖਬੁਏਪਦਪਕਿਜੇਕਪੁਨਿਨਾਮਸਭੈਮੁਖਮਾਹਿਉਚਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਸਨ
 ਤਨਦੇਹਸਪਰੇਸਭੁਸੇਵਕਜਾਂਬੁਦਸਾਗਰਤਾਰੇ॥ਤੰਗੁਰੁਨਾਨਕਕੇ
 ਪਦਪਕਿਜਅੰਜੁਲਿਕੇਅਕਿਬਿਦਹਮਾਰੇ॥੬੬॥ਨਰਾਜਛੰਦ॥ਗੁ
 ਰੂਗੋਬੰਦਸਿੰਘਕੇਪਦਾਗਬੰਦਮੰਜੁਲਿ॥ਨਿਵਾਇਸੀਸਬੰਦਿਨਾਸੁਜੇਰਖੇ
 ਮਅੰਜੁਲਿ॥
 ਸਮਸਤਸੰਤਮਾਰਤੇਜਪੁਜੀਬਿਥਾਰਯੋ॥ਅ
 ਨੇਕਦੁਖਟਾਗਸਿਖਪ੍ਰਿਜਜਾਂਉਬਾਰਯੋ॥੪੭॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਾਪਦਪੰ
 ਕਜਨੀਰਲਹਿਬਿਧਨਦਾਏਨਿਵਾਰਿ॥ਮਾਨਸਿੰਘਗੁਰਕੇਨਮੋ
 ਤਪੋਗੁਰਨਅਵਤਾਰ॥੪੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਗੁਰਮਗਨੀਵਸੁਚੇਦਪੁਨਿ

439
ਨਿਸਿਬਤ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਵਸ ਮੀਕਾਤ ਕਸੁ ਦੀ ਸੁਭੁ ਸੁਰਾਧੀ ਸਗੁਰ
ਵਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਯਾਤਮ ਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸੁਰ
ਜਿਬਾ ਦੇ ਉਤਕਾਡੇ ਬੇਕੁੰਡਿ ਨਿਰਯਾਣੇ ਨਾਮਨ ਵਮੋਧਿ ਆਇ ॥
੬ ॥ ॥ ਸਿਪੁਰਣੇ ਸੁਰਿਸਤਾ ॥ ॥ ॥

ਸਭਿਤਰੇਕਾਜੂਲੁਅਰੁਪਜਾਮਸੂਲੁਅਰੁਪਾਂਚੋਤਰੇਕੇਗੇਲੇਅਰੁਕੈਈਤਰੇਕੇ
ਬਾਤਿਰੇਗੁਅਰੁਬਾਤਿਪਿਤਅਰੁਦਤੀਨਤਰੇਕੇਦੋਖਅਰੁਜਗੁਦਰਦਅਰੁ
ਸਭਿਰੇਗੇਪੇਟਿਕੇਅਰੁਉਦਰਬਿਰਪਿਕੋਏਹੁਅਉਖਪੁਦੁਰਕਰੈਏ।
ਅਰੁਤਿਦਬੀਬੈਦੇਕੇਮੁਕਰਰਗੀਤਜਰਬੈਏ। ਬਿਪਤਿਸਕੀ। ਜੰਗੀਰੀ
ਇਕੋਸੰਤਿਬੀਜ੧੩੦ ਤਿਨ੍ਹੁਅਰੁਰਾਈਏਏਸਿਰਜਾਹੀ ਲੋਗੁਥਕੁਲਾਤਰਨ੍ਹ
ਕਾਬਕੁਲਾਬਏਤ੍ਰੇਕਾਅਮਲੈਸੋਨ੍ਹਮਿਰਚਪੀਪਲਾਜਨੀਲਉਖਾਰਜੁਤਾਗਾਚਬਕਅਜ
ਵਾਇਨਅਜਸਦਚਿਤ੍ਰਾਅਮਲਕੇਤਪੀਪਲਾਮੂਲਬੀਜਲੋਚਨ੍ਹਨੀਰੋਦੇਵੇਅਜਗੰਧਲੋਨ੍ਹਸੋਚਲ
ਲੋਨ੍ਹਸੋਧਾਂਕਦਲੋਨ੍ਹਖਾਠੀਲੋਨ੍ਹਜਾਮ੍ਰਿਦਲੋਨ੍ਹਦੋਟੇਦਾਂਮਪਕੇਕੀਟਲੋਹੇਕੀਜਾਤਿਸਿਰਜਾਹੀ।ਉ
ਨਜਗੁਮੇਸੋਲੋਗੁਅਰੁਅਮਲਕੇਤਅਰੁਬੀਜਲੋਚਨ੍ਹਅਰੁਜਗੁਲੋਨ੍ਹਦੋਪੁਸ਼ੀ।ਪੀਛੀਮੋਤਿਗੁਰੂਨੇ
ਅਰੁਜੁਗਾਤਏਉਤੇਵੀਨੇ।ਐਗੁਜਗੁਅਉਖਪਇਕਠੀਪੀਜਕੋਲਬੀਗਾਇਕੋਇਨਜਗੁਮੇਮਿਲਾਵੈ।
ਪੀਛੀਠਸਿਜੰਗੀਰੀਐਕਾਨਿਕਾਸਕੋਚਿਕਨੀਮਿਟੀਕੋਬਾਜਨਮੇਰੂਲੋ।ਏਗਜਾਤਿਅਉਖਪੋਕੋਇਜ
ਗਜਮੇਰੂਲਕੋਪੁਬਤਰੇਨੀਏਉਪਰਕਰੋਕਲਾਵੈ।ਏਗਪਿਥਵੀਮੇਟੇਅਜਦਗਨਲੀਮਾਤੇਸਦਗਜ

ਭੈਰਵ ਖੋਰੇ। ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਿਰਕਾਘ ਫੇਰੀ ਨ ਬਭਗੇ। ਤਿਸ ਕੈ ਉਪਰ ਵਹ ਪਾਣੀ ਅਉ
ਧੋ ਕਾ ਮੁਖ ਮੂਰ ਕਰ ਰਖੇ ਤਿਸ ਕੈ ਉਪਰ ਲੀਟ ਪੈ ਫੇਰੀ ਪਾਵੈ ਟੇ ਅਭੁਰ ਦੇਵੈ। ਜਿਹ ਵਾ
ਗਗਮੀ ਕੀ ਤੇ ਇਤ ਬੀਸਟਿ ਨ ਰਖੇ। ਜਿਹ ਵਾਇਜਾ ਕੀ ਤੇ ਇਤ ਉਏ ਕਮਤੀ ਨ ਰਖੇ
। ਟੇ ਗਨਿਕਾ ਸਕੈ ਵਹ ਅਉਖਸ ਪਤਿ ਲੇਰਿ ਨ ਆਪਿ ਦਿਸ ਖਾਈ। ਟੇ ਰਵਾ ਪਾਵੈ
ਤਾਂ ਦਿਸ ਤਕੁ ਖਾਈ। ਵਸੀ ਕੁਨਾ ਵਾਪਾਵੈ।

1471

ਟਾਰੁਆਖੀਰੇ ਸੁਰਮਾਖੀਧਾਰੀਤੋਲਾ १ ਸਚੇਮੰਤੀਆਦਾਚੁਰਤੋਲਾ १ ਬਾਜਦੀ
ਸੇਤੁਆਸੇਛੇ ੬ ਇਕੋਰਸਲਿਨਬਦੇਰਸਸਾਥਪਲਕਰੋਨਾ ਅਖੀਪਾਉਲਾ
ਸੁੰਦਰੋਲਾਲੀਮੰਤੀਆਖਿਦੁਰਹੋਇ ॥ ਹਿਰਚਿਣਾਟਚੇਦਰੋਕੋ
ਕਿਸੁਆਸਾ १ ਫਟਕਰੀਆਸ १ ਅਫੀਮਰਤੀਆਂ ੨ ਜਖਮਯਜਾਤਕੋਰਸਨ
ਨਾਘਹੁਕਰਨਪਠੀਥਾਲੀਉਪੁਜੀਦੇਨਾਲਾ ਸਲਾਈਨਲਾਅਖੀਪਾਦੈਸੁ
ਪਹੋਇ ॥ ਹਿਰਤਾਪਕੋ ਸੁਚਾਆਸੇ ੫ ਚਗਾਇਆਸੇ ੫ ਅਘਾਆਸੇ ੫
ਕਿਹਾਆਸੇ ੫ ਪੰਡਨਾਲਾਖਾਇਕੁਟਕਪਤਿਛਾਨੁਕਕੋਦਿਨਤਿਨ ੩

...
...
...
...
...
...
...
...
...

1471

rk

ms

MSS 1471 (3)

महिमादा रोगादि

हय

भापु गायत्रि सिम

VIK 1839

MSS 1471 (3)

म. प्रिन्सिपल रीमार्किंग

by

भापु गीखाप सिम

VIK 1839